

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w

radzie państwa reprezentowanych.

100244
III

Rok 1891.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1891.

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1891 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
8. lipca	Traktat pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. itd. i Królem Apostelskim węgierskim a Najjaśniejszym Królem włoskim, w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury lub sztuki i następcami prawnymi autorów	4	3
2. grudnia	Traktat pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a państwem niemieckim, dotyczący się przyłączenia gminy vorarlberskiej Mittelbergu do związku cłowego niemieckiego	41	57
2. „	Umowa pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Bawaryą, dotycząca się przyłączenia gminy vorarlberskiej Mittelbergu do systemu, według którego piwo i ocet są w Bawarii opodatkowane	42	62
5. „	Umowa, dotycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych zwierzęcych przez handel bydła	30	27
17. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany a po części uzupełnienia niektórych postanowień urzędowego alfabetycznego spisu towarów do powszechnej Taryfy cłowej dla austryacko-węgierskiego obszaru cłowego i Dodatku do tegoż spisu	1	1
27. „	Deklaracja pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Włochami, dotycząca się jednorocznego przedłużenia terminu wypowiedzenia Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 7. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 64 z r. 1888)	102	213
29. „	Ustawa, pozwalająca na pobór w roku 1891 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej	2	2
29. „	Ustawa o kwaterunku wojsk bośniacko hercegowińskich w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	3	2
1891			
2. stycznia	Ustawa o udzieleniu gminie miasta Karlówce Wary pożyczki bezprocentowej z funduszy państwa z przyczyny powodzi w listopadzie 1890	6	9
2. „	Ustawa o dalszem przedłużeniu terminu do spłaty zaliczek bezprocentowych przyzwozonych Karyntyi z przyczyny powodzi w r. 1882	11	13

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
4. stycznia	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej i urzędu podatkowego bośniacko-hercegowińskiego w Cajnicy do pobierania cła od towarów Nr. T. 155 i do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych	5	8
6. „	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 26. maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 82) o wybudowaniu własnych domów celem pomieszczenia w nich obu gimnazjów rządowych w Gradcu istniejących i o uzyskaniu funduszków na to potrzebnych	12	14
6. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Stryju w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem	7	9
7. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o podwyższeniu komory pomocniczej II. klasy w Trau, która upoważnienia komory pomocniczej I. klasy posiadała, do I. klasy i o rozszerzeniu przynależnych jej upoważnień do poboru cła	16	15
8. „	Ustawa o czasowem uwolnieniu od podatków i należności tych przedsiębiorstw przemysłowych, które nowo powstaną w okręgu Tryestu	8	10
9. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia nowej cechy do stęplowania kalendarzy	9	10
11. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Wrszowic w Czechach do 6. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z r. 1890)	17	15
14. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o zmianie w I. Części przepisów, dotyczących się służby wojskowej	13	14
20. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu delegacji królewsko węgierskiej komory głównej w Budapeszcie	14	14
20. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej w Ehrwald Griessen do ekspedycyowania za kartą przewodnią pod zamknięciem opakowania towarów krajowych, które mają być przez Bawaryą przewiezione	18	15
23. „	Patent cesarski, dotyczący się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa i dokonania nowych wyborów	10	11
28. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się postępowania z ułankami kilograma, które w postępowaniu podatkowem wypadają przy oznaczaniu wagi czystej oleju kopalinnego przez odciążenie tary ustanowionej w procentach wagi ryczałtowej	19	16
29. „	Rozporządzenie cesarskie, którem na zasadzie ustawy z dnia 16. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 218) o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie sądownictwa tychże Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich i częściowe przeniesienie onegoż na nowe Sądy w Egipcie ustanowione	15	14
29. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zwinięciu królewsko węgierskiej komory pomocniczej w Uzvölgy	20	16

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
7. lutego	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o zaprowadzeniu w Faresinie delegacji komory, sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską	24	25
8.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej II. klasy w Vermiglii do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych	21	16
12. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej I. klasy w Prostednej Stienawie (Mittelsteine) w Czechach do stosowania postępowania przewoźnego z cedulą awizacyjną w obrocie kolejowym przez obszar pruski	25	25
14. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, któremu podaje się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	22	16
20. „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, dotyczące się wydania Dodatku do części III. przepisów o służbie wojskowej	23	17
20. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się umieszczania znaków przemysłowych na naczyniach używanych do przewozu syropu (melasu) uwolnionego od podatku	26	25
23. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu co do należitości, która dyurnistom, odbywającym podróż służbowe, ma być płaconą za przejazd ze stacyj kolei żelaznych lub statków parowych i do tychże stacyj	27	26
23. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Radziszowa i Jurzyc do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego w Galicyi	28	26
24. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którem uzupełnia się §. 77 rozdziału I. przepisów tymczasowych o żegludze i policyi rzecznej na Dunaju wydanych dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122)	29	26
26. „	Umowa pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a królestwem rumuńskim, dotycząca się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Suczawą-lickanami a Burdujeni	128	327
27. „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z ministerstwem skarbu i wspólnem ministerstwem wojny, określające warunki, pod któremi posady adjunktów przy urzędach podatkowych mają być w przyszłości nadawane podoficerom do ubiegania się o takowe w duchu ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) uprawnionym	31	35
4. marca	Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające postanowienia dodatkowe do regulaminu egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, wydanego tymczasowem rozporządzeniem ministerstwa rolnictwa z dnia 28. lutego 1879	32	35
7. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania zbiorników metalowych do spirytusu	44	67
11. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, dotyczące się emisji znaczków pocztowych po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. według nowych wzorów	36	53
12. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania na komorach z wozami krajowemi i zagranicznemi do przewozu sprzętów	37	53

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
12. marca	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zwinięciu delegacji komory głównej w dworcu towarowym c. k. uprzyw. kolei południowej w Matzleinsdorfie pod Wiedniem	33	36
13. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się przedłużenia okresu niektórych dotacji ustających z końcem marca 1891	38	54
14. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się środków przeciw roznoszeniu chorób zaraźliwych przez fotografowanie zwłok . .	34	36
17. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Zatorze w Galicyi	39	55
17. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych	45	67
18. „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77) o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia	35	37
18. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Herzogenburg do ósmej klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z r. 1890)	52	75
19. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania pod względem cła z jajami jedwabników w opakowaniach, obciążonych cłem wynoszącym przeszło 15 zł. od 100 kilogramów	49	73
20. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem zmienia się §. 23 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 101), dotyczącego się wyjawiania majątku podlegającego równoważnikowi należności, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku za piąte dziesięciolecie 1891 do 1900	40	56
25. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświecenia, wymieniające zakłady przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego	50	73
26. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania Rady państwa	43	65
27. „	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się deklarowania przedmiotów ze Wschodu parowcami Lloyd'a nadchodzących, za podróżnymi posłanych	46	69
2. kwietnia	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o zmianach w I. Części przepisów dotyczących się służby wojskowej	47	71
3. „	Ustawa o rozciągnięciu ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 o zaopatrzeniu wdów sierót po oficerach i żołnierzach wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia	48	71

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
13. kwietnia	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o wydawaniu poświadczeń wywozu dla worków próżnych w celu wprowadzenia ich napowrót również próżnych, bez opłaty cła	54	79
13. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, objaśniające niektóre postanowienia, dotyczące się wyprawiania gorzalki	51	74
26. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesięcy maja i czerwca 1891	53	75
26. „	Rozporządzenie całego ministerstwa, dotyczące się zmian w placach służbowych funkcyjarsów rządowych i w kongruy pasterzy duchownych z powodu dokonanego połączenia gmin przyległych z Wiedniem	55	81
30. „	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 38), dotyczącego się przedłużenia okresu niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891	56	82
30. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przeniesieniu koncesyi dotyczącej się kolei miejscowej hranicko-wszetyńskiej z odnogą do Rożnowa na c. k. uprzyw. kolej północną Cesarza Ferdynanda	57	82
1. maja	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, którym zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministerjalne z dnia 28. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 157), dotyczące się zachowywania korespondencyj i ksiąg przemysłowych utrzymywanych przez przedsiębiorców biur informacyjnych koncesyonowanych	58	83
8. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przeniesieniu na Wydział krajowy styryjski koncesyi na kolej miejscową Celje-Szosztan-Veleńską i o zmianie kilku postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego tej kolei	63	103
10. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którym wydają się nowe przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15. maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 43) o wymierzaniu pojemności okrętów morskich handlowych	59	83
11. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przeniesienia władzy sądowej w sprawach karnych na Sąd delegowany miejsko-powiatowy w dzielnicy Favoriten w Wiedniu	60	93
13. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, zawierające częściowe zmiany rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 128) o obrocie słoń z Galicyi pochodzących	61	93
13. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o postanowieniach dodatkowych do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania zbiorników metalowych do spirytusu (Dz. u. p. Nr. 44 z r. 1891)	64	104
14. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień abecadłowego spisu towarów do Taryfy cłowej z r. 1882 i Dodatku do tegoż spisu	70	111
16. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Byteszy wielkiej w Morawii	71	112
15. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, które w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane	72	112

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
17. maja	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, ministerstwa skarbu, ministerstwa handlu i ministerstwa obrony krajowej, w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny, którem wydają się przepisy w przedmiocie sprzedaży prochu	62	97
21. "	Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa o stacyach doświadczalnych dla rolnictwa i leśnictwa w Austrii	65	104
22. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin miejscowych Hrusic i Kalischt do okręgu Sądu powiatowego ryczańskiego w Czechach	66	108
28. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 15. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 143) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej	67	108
29. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Lipowce i Majdan lipowiecki do okręgu Sądu powiatowego przemysłańskiego w Galicyi	68	108
31. "	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu, dotyczące się należności urzędników, sług i wszelkich innych funkcjonaryuszów zarządu zdrowotnego portowego i morskiego za odbyte podróże	73	112
3. czerwca	Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych, którem uzupełnia się wzór książek robotniczych dla pomocników przemysłowych, rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 12. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 69) przepisany	74	120
7. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się rozpoczęcia urzędowania przez II. Sąd delegowany miejsko powiatowy dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu	75	120
8. "	Rozporządzenie całego ministerstwa, którem uchylają się po części przepisy wyjątkowe, w skutek rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 30. stycznia 1884 (Dz. u. p. Nr. 15) dla okręgów Trybunałów wiedeńskiego, korneuburskiego i wiener-neustadzkiego wydane	69	109
10. "	Ustawa o sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących a przez zarząd wojskowy używanych i o sposobie użycia kwoty z ich sprzedaży uzyskanej	83	193
10. "	Ustawa, którą upoważnia się ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy co do pomnożenia monety zdawkowej niedzianej	90	199
14. "	Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa o przystąpieniu Hiszpanii do umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881, dotyczące się mszycy winnej . .	85	194
14. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1891/92 wymiar zabezpieczenia niechyłnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru	84	194
17. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Soliny do okręgu Sądu powiatowego dolno-ustrzyckiego w Galicyi . . .	86	194
19. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się oznaczania podług wagi ilości i wydajności alkoholowej tej gorzałki, która przeznaczona jest do użycia uwolnionego od podatku	96	209

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ć	Numer	Strona
1891			
22. czerwca	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień delegacyi król. węg. komory głównej budapeszteńskiej w dworcu maddunajskim król. węg. kolei rządowych	87	194
23. "	Ustawa, którą w wykonaniu ustawy z dnia 30. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 63) wydają się postanowienia szczegółowe w przedmiocie przyłączenia okręgu portu wolnego tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	76	121
23. "	Ustawa o przyzwoleniu na postanowienia Rządu królewsko węgierskiego, dotyczące się wcielenia Rjeji do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	77	124
23. "	Ustawa o zaprowadzeniu akcyzy rządowej (podatku konsumcyjnego) w Tryeście i jego okręgu	79	178
23. "	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca lipca 1891	88	194
23. "	Ustawa, dotycząca się obowiązkowego próbowania wszelkiej broni palnej ręcznej	89	197
23. "	Ustawa, którą zmienia się załączki IV, V i VI do §. 111go ustawy z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowemu c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej, tudzież c. k. obrony krajowej	91	201
23. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem w wykonaniu ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 76) wydają się dalsze postanowienia w przedmiocie wcielenia okręgu wolnego portu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	78	124
24. "	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i do Taryfy należności za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	92	205
24. "	Obwieszczenie ministerstwa handlu o pozwoleniu sprawdzania i cechowania przyrządu automatycznego do ważenia nafty	93	206
25. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się dodatkowego opodatkowania i dodatkowego ocenia towarów przy wcieleniu dotychczasowego wolnego okręgu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	80	183
25. "	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o ustanowieniu nowych urzędów do ekspedycyji celnicznych w Tryeście	81	192
25. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu nowych urzędów do ekspedycyji celnicznych w Rjece	82	192
26. "	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu o zmianach w taryfie czynszów wojskowych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1890 pod Nr. 225 ogłoszonej, które następują z powodu dokonanego połączenia gmin przyległych z Wiedniem	107	301
1. lipca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się udzielania uwiadomienia o objęciu jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) wzniesionych	94	208
4. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o pomnożeniu ilości sekcyj straży skarbowej w Czechach i Tyrolu	95	208

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
9. lipca	Ustawa zawierająca postanowienia przejściowe w przedmiocie nakładania podatku budynkowego i stosowania §. 11go ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 62) w gminach i częściach gmin ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem, na zasadzie ustawy krajowej dolnoaustriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) połączonych, tudzież w przedmiocie zmiany pozycyi taryfowej 43 b 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89)	97	209
15. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym zatorskim w Galicyi	98	211
15. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, tudzież ministerstwem wyznań i oświecenia, którem przepisuje się udowadnianie uzdolnienia do obsługi i nadzoru kotłów parowych, jakoteż do obsługi (kierowania, prowadzenia) machin parowych, lokomotyw i machin na statkach parowych	108	301
16. „	Ustawa, którą wydają się postanowienia co do sądownictwa ze względu na połączenie kilku gmin i części gmin ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem	141	357
16. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uchylecia ceł odwetowych i dodatków do ceł dla obrotu z Rumunią zaprowadzonych jakoteż niektórych innych ograniczeń w tym obrocie istniejących	99	211
16. „	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, dotyczące się przywozu i przewozu jarzyn, owoców i roślin pochodzących z Rumunii	100	212
16. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i skarbu, dotyczące się przeprowadzenia owiec i kóz, jagniąt i kozłat, świń i prosiąt, koni i źrebiąt, mułów, mułosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych	101	212
17. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu, któremi środki do barwienia włosów: „Aqua amarella Dra Williama Bootha i Johna Gosnella et Comp.“, „Wilhelma Seegera ulepszone barwidło do włosów“, „Amerykańska woda do włosów profesora White“ i „Rossetera Hair Restorer“ zostają zakazane	103	214
17. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem ogłaszają się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	109	312
18. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej w Schönbach	110	312
22. „	Ustawa skarbowa na rok 1891	104	215
22. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy miejscowej Cerhowice do okręgu Sądu powiatowego horzowickiego w Czechach	111	312
24. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru	112	312

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
25. lipca	Ustawa o rozwiązaniu kontraktu żeglarskiego i pocztowego z Lloydem austriacko-węgierskim z dnia 19. marca 1888, częściowej zmianie artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i uwolnieniu parowców węgierskiej Spółki akcyjnej żeglarskiej „Adria“ od opłat okrętowych na rzecz konsulatów	105	287
25. „	Ustawa o rozwiązaniu kontraktu z dnia 25. czerwca 1888 z Lloydem austriacko-węgierskim i zawarciu z tąż Spółką żeglugi parowej nowego kontraktu żeglarskiego i pocztowego	106	288
25. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, którem co do urzędników administracyjnych uzupełnia się przepis o umundurowaniu z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176)	113	313
27. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 129) rozciąga się na Tyrol i Vorarlberg i wydaje się dla tych krajów taryfę wynagrodzeń za określone w ustawie z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) prace adwokatów i ich biur	116	317
1. sierpnia	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem odnośnie do §. 21go przepisu wykonawczego do powszechnej Taryfy cłowej okręgu cłowego austriacko-węgierskiego ogłasza się wykaz komór i przykomórków dla tegoż okręgu ustanowionych	154	399
4. „	Ustawa o zmianie ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 96) w przedmiocie urządzenia indywidualnego rozkładu ilości alkoholu, którą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych gorzelniom podatkowi konsumcyjnemu podlegającym według niższej stopy podatku wyrobić wolno w każdej z osobna kampanii	114	314
4. „	Ustawa o uwolnieniu od opłat za nabycie pałacu do celów ambasady cesarsko-rosyjskiej	117	322
4. „	Ustawa, którą ponawia się upoważnienie udzielone ustawą z dnia 16. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 113, I B) Ministrowi skarbu pod względem sprzedaży nieruchomości własności państwa stanowiących a w używaniu administracji wojskowej będących i sposobu użycia sum za sprzedane przedmioty otrzymanych	118	322
5. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Krakowie c. k. kasy krajowej filialnej	115	316
8. „	Ustawa, dotycząca się zawarcia umowy z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego celem uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego	142	357
9. „	Ustawa pozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych kilku pożyczek krajowych galicyjskich do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	119	322
10. „	Ustawa o wystawieniu a względnie nabyciu na własność budynków dla urzędów pocztowo-telegraficznych w Bregencji, Jabłońcu, Ischlu, Lublanie, Maryborze, Pilzni, Franciszkowych Łażniach i Litomyślu	120	323
10. „	Ustawa pozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki przez gminę miejską i izbę handlowo-przemysłową tryestyńską w sumie 11 milionów złotych na pokrycie kosztów zakładowych budowy i ruchu domów składowych i hangarów publicznych w nowym porcie tryestyńskim zaciągniętych do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	121	323

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
11. sierpnia	Ustawa o odstąpieniu drogą zamiany nieruchomości w Lesie Wiedeńskim własnością państwa będącej	124	325
12. "	Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu o zawarciu kontraktu żeglarskiego i pocztowego między c. k. Rządem a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego	122	324
13. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Pruchniku w Galicyi	123	324
14. "	Ustawa o funduszu melioracyjnym	129	335
17. "	Ustawa o dopłacie z funduszu państwa na pokrycie kosztów przywrócenia i naprawienia budowli regulacyjnych w rzece Adydzie w Tyrolu uszkodzonych przez powódzie w latach 1889 i 1890	143	360
17. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zaręczenia instytucyj kredytowych, pod nadzorem rządowym zostających, za kwoty dla przedsiębiorcom magazynów rachunkowych w Tryeście zakredytowane	125	325
22. "	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o zmianie w I. części Przepisów, dotyczących się służby wojskowej	130	335
23. "	Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych o podziale powiatu administracyjnego okolicy Grazu i ustanowieniu nowego starostwa w Voitsbergu w Styryi	126	326
26. "	Ustawa o mytach skarbowych, mostowych, drogowych i przewozowych	140	347
28. "	Ustawa o utrzymywaniu ruchu na kolei Arcyksięcia Albrechta na rachunek Rządu, a według okoliczności odkupieniu tej kolei na rzecz Państwa	135	337
29. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany co do wyrazu „Puzdra zegarowe“ w rządowym alfabetycznym spisie towarów	127	326
30. "	Ustawa, którą wydają się postanowienia o sprawowaniu sądownictwa konsulowskiego	136	342
31. "	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z innymi interesowanymi Władzami centralnymi, którem uzupełnia się artykuł 6 i uwagę a) do wzoru B rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 o nadawaniu posad wysłużonym podoficerom	131	336
1. września	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 24. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 36) o dopłacie ze skarbu państwa na pokrycie kosztów utrzymania wykonanej regulacji rzeki Muru w Styryi	137	345
2. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeniesieniu c. k. delegacji komory głównej kufsteńskiej z Kiechelsteg do Schöffau w Bawaryi	132	336
2. "	Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa o ustanowieniu osobnego urzędu do zarządzania dobrami nadworniańskimi na rzecz Państwa zakupionymi	133	336
2. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zwinienia c. k. komory pomocniczej II. klasy w Walserschanz i zaprowadzenia delegacji komory w Schoppernau	138	345

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ć	Numer	Strona
1891			
4. września	Obwieszczenie ministersiwa skarbu o przeniesieniu c. k. komory pomocniczej oberkappelskiej z Kappel w Bawaryi do Oberkappel na obszarze austriackim	134	336
16. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu c. k. ekspedycyi celniczej na dworcu kolejowym w Lobenstein w Śląsku	139	346
18. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory głównej w Warnsdorfie do pobierania cła wchodowego od przędz wełnianych numeru taryfowego 154 b	144	360
19. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia w c. k. dyrekcjach skarbowych powiatowych osobnych oddziałów do opłat stęplowych i bezpośrednich	145	361
19. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się urzędów do wymierzania opłat	146	361
25. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Berbeki do okręgu Sądu powiatowego w Kamionce strumiłowej w Galicyi	147	361
26. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem dozwala się wyciskania znaczka stęplowego 5cio- i 1no- centowego na blankietach do listów przewozowych	148	361
30. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którem dla kolei żelaznych rządowych i prywatnych wydaje się przepis o umundurowaniu: a) urzędników i aspirantów na urzędników, b) urzędników niższych i zastępców urzędników niższych, jakoteż c) sług	149	363
1. października	Rozporządzenie ministerstw skarbu, dotyczące się kontrolowania tych fabrykantów octu, którzy do wyrobu octu używają gorzałki uwolnionej od podatku	151	389
2. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania z drożdżami ze względu na cło	155	443
3. „	Ustawa o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrzędzonych przez mszycę winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	150	387
6. „	Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych o rozszerzeniu nadanego Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Wilhelmowi jako wielkiemu mistrzowi zakonu niemieckiego prawa swobodnego rozrządzania majątkiem tego zakonu z sumy 10.000 zł. m. k. do sumy 30.000 zł. w. a.	152	398
8. „	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, którem porządek portowy dla c. k. portu na jeziorze bodeńskim w Bregencyi z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) zostaje uzupełniony i zmieniony	153	398
8. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Markuszowy do okręgu Sądu powiatowego frysztackiego w Galicyi	156	443
12. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania artykułu I. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrzędzonych przez mszycę winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	157	444

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ć	Numer	Strona
1891			
21. października	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem zmienia się §. 5 rozporządzenia ministerstwa z dnia 28. marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30), dotyczącego się ponownego sprawdzania miar, ciężarków, wag i wszelkich innych przyrządów do mierzenia i wazenia w obrocie publicznym służących, jakoteż bezek sprawdzaniu i cechowaniu podlegających	162	453
29. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z odpadkami ozokeritu	165	459
5. listopada	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o połączeniu delegacji c. k. komory głównej praskiej w dworcu kolei Franciszka Józefa i w dworcu kolei północnej czeskiej w Pradze	163	454
9. „	Rozporządzenie ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia i skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) o obowiązkowym próbowaniu wszelkiej broni palnej ręcznej	184	481
10. „	Ustawa, którą uzupełnia się §§. 17 i 52 ustawy o służbie wojskowej	159	447
10. „	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa do artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrządzonych przez mszycę winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	158	444
10. „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i z wspólnym ministerstwem wojny, dotyczące się podwyższenia wynagrodzenia skarbowego za podwody w Galicyi, na Bukowinie i w Dalmacyi	173	469
16. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się postępowania z ułamkami stopnia hektolitrowego przy oznaczaniu ilości alkoholu	160	449
18. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zawarciu z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego umowy, dotyczącej się funduszu indemnizacyjnego tego kraju koronnego	161	449
21. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	166	459
25. „	Ustawa o nabyciu kolei galicyjskiej Karola Ludwika na rzecz Państwa	164	454
30. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmu krajowego arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy	167	461
2. grudnia	Obwieszczenie ministerstwa handlu o pozwoleniu przyjinowania termometrów do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania	169	465
4. „	Ustawa pozwalająca na pobór w roku 1892 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej	174	469
4. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i rolnictwa, dotyczące się przywozu świń, wieprzowiny, słoniny i kielbas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	168	463
5. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1892	170	465

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1891			
6. grudnia	Rozporządzenie ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, zawierające przepisy dla handlu piwa butelkowego	171	466
6. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w miasteczkach Busku, Glinianach, 1łustem, Lubaczowie, Bukowsku, Grzymałowie, Potoku złotym, Chodorowie, Dobczycach, Bieczu, Rozwadowie, Frysztaku i Radomyślu w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym	172	466
7. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, którem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) wydanem na zasadzie §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody, zmienia się podział na klasy niebezpieczności podlegających obowiązkowi ubezpieczania przedsiębiorstw wyrobu zapalek i towarów zapalnych	175	470
7. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory głównej król. węgierskiej w Bazyszu do ekspedycyowania bez poboru cła mienia a względnie rzeczy przesiadających się osób	176	470
11. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia postanowień abecadłowego spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem: „towary kuśnierskie“	177	470
11. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o zmianie niektórych postanowień IIgiej i IIIciej części przepisów o służbie wojskowej	178	470
13. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu, zmieniające częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107), dotyczące się kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego), która w wyjąwach miejscowego przychodu duchowieństwa pasterskiego, uprawnionego do uzupełnienia kongruy, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) składanych, ma być uznawana za pozycyą wydatkową	193	559
14. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, dotyczące się zwinienia starostw w Hernalsie, Hietzingu, Sechshausie i Währingu i zaprowadzenia dwóch nowych starostw w Tulln i dla okolicy Hietzingu	179	471
15. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którem organizacya zarządu kolei żelaznych rządowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 103) ogłoszona, zostaje uzupełniona i zmieniona	183	475
15. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tozsamości, któremi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane	180	473
16. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem uzupełnia się przepisy co do pojęcia cukru gotowego do sprzedaży zdatnego	181	473
17. „	Ustawa upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowego stosunków handlowych z Turcyą i Bulgaryą, jakoteż z Hiszpanią i Portugalią	187	555
19. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia na lata 1892, 1893 i 1894 dla zakładów karnych kwoty dziennej kosztów wykonania kary, które zwracać mają osoby skazane	188	556
19. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się postępowania ze względu na podatek z próbkami melasu	185	488
21. „	Patent cesarski, dotyczące się zwołania sejmów krajowych salzburskiego, styryjskiego, udziez goryckiego i gradyjskiego	182	473

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ć	Numer	Strona
1891			
21. grudnia	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia w Galicyi przy c. k. dyrekcjach skarbowych powiatowych osobnych oddziałów do opłat stęplowych i bezpośrednich	189	556
22. "	Ustawa skarbowa na rok 1892	186	489
22. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się nowego odgraniczenia administracji podatkowych w dotychczasowych i zaprowadzenia administracji podatkowych w nowych dzielnicach stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia	190	556
22. "	Obwieszczenie c. k. Prezesa Ministrów o uchyleniu przedostatniego i ostatniego ustępu artykułu VIgo przymierza cłowego i handlowego między ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego	191	557
29. "	Rozporządzenie całego ministerstwa, dotyczące się postępowania z towarami tureckiego i bułgarskiego pochodzenia wprowadzanemi do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	192	557

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1891 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XLIII, część I do LXII ogłoszonych *).

Abecadłowy spis towarów do Taryfy cłowej; zmiany 1, 1; 70, 111 ; 127, 326 ; 155, 443 ; 177, 470 .	Aqua amarella dra Williama Bootha i Józefa Gosnala & C., do barwienia włosów, zakazana 103, 214 .
Adjunkci przy urządach podatkowych; nadawanie ich posad podoficerom 31, 35 .	Areszty odosobione; koszta wykonania w nich kary na lata 1892, 1893 i 1894. 188, 556 .
Administracje podatkowe w Wiedniu, nowe odgraniczenie okręgów i zaprowadzenie nowych 190, 556 .	Automatyczny przyrząd do ważenia nafty; pozwolenie sprzedawania i cechowania 93, 206 .
Adria , Spółka żeglarska węgierska, uwolnienie jej od opłat na rzecz konsulatów 105, 287 .	Autorowie dzieł literatury lub sztuki; traktat z Włochami w przedmiocie opieki nad nimi 4, 3 .
Adwokaci w Tyrolu i Vorarlbergu, taryfa wynagrodzeń za prace 116, 317 .	Barwienie włosów i środki niektóre do tego celu zakazane 103, 214 .
Adyga ; ustawa o dopłacie na przywrócenie budowli regulacyjnych przez powódź uszkodzonych 143, 360 .	Barwy do cech tożsamości w obrocie hafciarskim na 2. półrocze 1891 r. 72, 112 ; na 1. półrocze 1892 r. 180, 473 .
Akcyza , zaprowadzenie jej w Tryeście i jego okręgu 79, 178 .	Bawaryja ; umowa w przedmiocie przyłączenia Mittelbergu do bawarskiego systemu opodatkowania piwa i octu 41, 57 .
Alkohol ; postępowanie z ulankami stopnia hektolitrowego przy oznaczaniu ogólnej ilości tegoż 160, 449 .	Bazyasz , ob. komora.
Ambasada ces. rosyjska; uwolnienie od opłat za nabycie pałacu w Wiedniu 117, 322 .	Berbeki , ob. Sąd powiatowy.
Amerykańska woda do włosów profesora White, zakazana 103, 214 .	Biecz , ob. Galicya.
Apteki ; wydawanie lekarstw na rachunek skarbu państwa i zakładów publicznych 45, 67 .	Biura informacyjne koncesyonowane; zmiana przepisów co do zachowywania korespondencji i książek przemysłowych 58, 83 .
— ogłoszenie o wydaniu cennika lekarstw na r. 1892 170, 465 .	

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszymi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Bootha W. i Gosnella J. „aqua amarella“ do barwienia wlosów zakazana 103, **214**.

Bośniacko-hercegowińskie wojsko; ustawa o kwatunku w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 3, **2**.

Brauner i Klasek; sprawdzanie i cechowanie przyrzędu ich utworu do wazenia nafty 93, **206**.

Bregencya; rozszerzenie porządku portowego dla portu na jeziorze bodeńskim 153, **398**.

Broń palna ręczna; ustawa o jej obowiązkowem próbowaniu 89, **197**; rozporządzenie wykonawcze 184, **481**.

Budapeszt; ustanowienie delegacji k. w. komory głównej w fabryce machin banku eskomptowego 14, **14**.

— rozszerzenie upoważnień delegacji komory w dworcu kolei rządowych 87, **194**.

Budynki dla urzędów pocztowo-telegraficznych w kilku miastach; ustawa o ich wystawieniu 170, **323**.

Bukowina; zawarcie z jej reprezentacją krajową umowy celem uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego, ustawa 142, **357**; obwieszczenie o zawarciu umowy 161, **449**.

— podwyższenie wynagrodzenia za podwoły 173, **469**.

Bukowsko; ob. Galicya.

Bulgaria; postępowanie z towarami tańszymi wprowadzanymi do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 192, **557**.

Busk; ob. Galicya.

Bydło; umowa z Szwajcaryą tycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych przez handel 30, **27**.

Bytesz wielka; zaprowadzenie Sądu powiatowego 71, **112**.

Cajnica, ob. Komora.

Cecha nowa do stęplowania kalendarzy tymczasowo we Lwowie zaprowadzona 9, **10**.

Cechowanie zbiorników metalowych do spirytusu 44, **67**.

Cechy tożsamości w obrocie hafciarskim; barwy do nich na 2. półrocze 1891 72, **112**; na 1. półrocze 1892 180, **473**.

Celje-Szostan-veleńska kolej; przeniesienie koncesji na Wydział krajowy styryjski 63, **103**.

Cennik lekarstw na r. 1892 ogłoszenie o wydaniu 170, **465**.

Cerchowiec, ob. Sąd powiatowy.

Chemiczno-fizyologiczna stacya doświadczalna do uprawy wina i owoców w Klosterneuburgu; statut 65, **105**.

Chodorów, ob. Galicya.

Choroby zaraźliwe; środki przeciwko roznoszeniu ich przez fotografowanie zwłok 34, **36**.

— zwierzęce zaraźliwe umowa z Szwajcaryą, tycząca się zapobiegania ich roznoszeniu przez handel bydła 30, **27**.

Ciężarki podręczne na 50 *kg*, tudzież na 500 *mg* i mniejsze; przeniesienie odpowiedzialności za ich zgodność z wzorami do kontroli 109, **312**.

Cła odwetowe w obrocie z Rumunią zniesione 99, **211**.

Cło od jaj jedwabników w opakowaniach obciążonych ciężem wynoszącym przeszło 15 zł. od 100 kilogramów 49, **73**.

Cukier; wymiar zabezpieczenia na kampanię 1891/92 niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie 84, **194**.

— uzupełnienie przepisów co do pojęcia cukru gotowego zdolnego do sprzedaży 181, **473**.

— zmiana przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu 112, **312**.

Cukrowniczy przemysł w §. 27 ustęp 1 ustawy o opodatkowaniu cukru wzmiankowany; uwiadomienie o objęciu 94, **208**.

Czechy; pomnożenie sekcji straży skarbowej 95, **208**.

Czynsze wojskowe; zaliczenie dodatkowe gmin do klas taryfy, a mianowicie:

Wrszowie do VI klasy 17, **15**.

Herzogenburga do VIII klasy 52, **75**.

— — zmiany w taryfie dla Wiednia z powodu przyłączenia gmin przyległych 107, **301**.

Dalmacya, ob. Podwoły.

Deklaracya tycząca się przedłużenia terminu wypowiedzenia Traktatu handlowego z Włochami 102, **213**.

Deklarowanie przedmiotów ze Wschodu parowcami Lloyd'a nadchodzących 46, **69**.

Delegacya komory; zaprowadzenie takowej w Faresinie 24, **25**.

— — głównej wiedeńskiej w dworcu kolei południowej w Matzleinsdorfie; zwinięcie 33, **36**.

— — w Schopperrau; zaprowadzenie 138, **345**.

— — kufsteńskiej w Kiechelsteg; przeniesienie do Schöffau 132, **336**.

— — głównej praskiej w dworcu kolei Franciszka Józefa i w dworcu kolei północnej czeskiej; połączenie 163, **454**.

— — — budapeszteńskiej w dworcu kolei rządowych 87, **194**.

— król. węg. komory budapeszteńskiej; ustanowienie jej w fabryce machin banku eskomptowego 14, **14**.

Dobczyce, ob. Galicya.

Dodatek XVI do Porządku sprawdzenia miar i wag 22, 16.

— XVII do Porządku sprawdzenia miar i wag, a VI do Taryfy należytości za sprawdzenie 92, 205.

— XVIII do Porządku sprawdzenia miar i wag 109, 312.

— XIX do Porządku sprawdzenia miar i wag 166, 459.

— do części III. przepisów o służbie wojskowej 23, 17.

**Dodatkowe opodatkowanie i ocenie towarów przy wciele-
niu wolnego okręgu tryestyńskiego do obszaru cło-
wego 80, 183.**

Dotacje ustające z końcem marca 1891; rozporządzenie cesarskie dotyczące się przedłużenia ich okresu 38, 54; zatwierdzenie 56, 82.

Drożdże; postępowanie z nimi ze względu na cło 155, 443.

Dunaj; uzupełnienie §. 77. przepisów z r. 1874 o żegludze i policji rzecznej 29, 26.

Dyrekcje skarbowe powiatowe; zaprowadzenie w nich osobnych oddziałów do opłat stęplowych i bezpośrednich 145, 361.

Dyurniści; należytości za przejazd ze stacyj kolei żelaznych i do tychże stacyj w razie podróży służbowych 27, 26.

Dziekański urząd; zmiana co do kwoty za sprawowanie onegoż, która w wyjawach przychodu ma być uważana za pozycyą wydatkową 193, 559.

Egipt; dalsze ograniczenie sądownictwa Sądów konsu-
lowskich 15, 14.

Egzamina kwalifikacyjne z kandydatami na nauczycieli rolnictwa; postanowienia dodatkowe do regulaminu 32, 35.

Ehrwald Griessen, ob. Komora pomocnicza.

Ekspedycja celnicza w Tryeście; ustanowienie do niej nowych urzędów 81, 192.

— — w Rjece; ustanowienie do niej nowych urzędów 82, 192.

— — na dworcu kolejowym w Lobenstein na Śląsku 139, 346.

Emisya nowych znaczków pocztowych po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. 36, 53.

Ewidencya koni zdalnych do służby wojennej 35, 37.

Fabrykanci octu, używający gorzałki uwolnionej od podatku i kontrolowanie ich 151, 389.

Faresina, ob. Delegacya komory.

Fotografowanie zwłok i srodki przeciw roznoszeniu chorób zaraźliwych 34, 36.

Frysztak, ob. Galicya.

Fundusz indemnizacyjny bukowiński i ustawa tycząca się zawarcia umowy z reprezentacyą krajową, celem uregulowania stosunku państwa do tego funduszu 142, 357; obwieszczenie o zawarciu 161, 449.

— melioracyjny; ustawa 129, 335.

Galicya; ustanowienie Sądu obwodowego w Stryju 7, 9.

— zaprowadzenie we Lwowie nowej cechy do stęplowania kalendarzy 9, 10.

— przyłączenie gminy Radziszowa i Jurczyc do okręgu Sądu powiatowego skawiańskiego 23, 26.

— zaprowadzenie Sądu powiatowego w Zatorze 39, 55; rozpoczęcie w nim czynności 98, 211.

— wnoszenie ze strony osób prawnych w powiecie lwowskim wyjawów do wymierzenia równoważnika należytości 40, 56.

— częściowe zmiany rozporządzenia z dnia 1. lipca 1890 o obrocie świń 61, 93.

— przyłączenie gmin Lipowce i Majdan lipowiecki do Sądu powiatowego przemysłańskiego 68, 108.

— — gminy Soliny do Sądu powiatowego dolno-
austriackiego 86, 194.

— ustanowienie w Krakowie c. k. kasy krajowej filial-
nej 115, 316.

— ustawa pozwalająca używania zapisów dłużnych po-
zyczek krajowych galicyjskich do korzystnego umie-
szczenia kapitałów sierocych 119, 322.

— zaprowadzenie Sądu powiatowego w Fruchniku 123, 324.

— przyłączenie gminy Berbeki do Sądu powiatowego
w Kamionce Strumiłowej 147, 361.

— — — Markuszowej do okręgu Sądu powiatowego
frysztackiego 156, 443.

— podwyższenie wynagrodzenia skarbowego za pod-
wody z 2 1/2 na 3 c. 173, 469.

— zaprowadzenie w Busku, Glinianach, Tlustem, Lu-
baczowie, Bukowsku, Grzymałowie, Potoku złotym,
Chodorowie, Dobczycach, Bieczu, Rozwadowie, Fry-
sztaku i Radomyślu po jednym urzędzie podatkowym
i sądowo depozytowym 172, 466.

— — przy dyrekcjach skarbowych powiatowych oso-
bnych oddziałów do stępli i opłat bezpośrednich
189, 556.

- Galicya**; zmiana rozporządzenia co do kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjąwach przychodu ma być uważana za pozycyą wydatkową 193, 559.
- Galicyjska** kolej Karola Ludwika; ustawa o nabyciu 164, 454.
- Gliniany**, ob. Galicya.
- Gorzałka**; objaśnienie postanowień dotyczących się jej wprowadzenia 51, 74.
- postępowanie z ułankami stopnia hektolitrowego przy oznaczeniu ilości alkoholu 160, 449.
 - przeznaczona do użycia uwolnionego od podatku; oznaczenie jej ilości i wydajności alkoholowej podług wagi 96, 209.
- Gorzelnie**; zmiana ustawy o indywidualnym rozkładzie ilości alkoholu, którą wolno wyrobić według niższej stopy podatku 114, 314.
- Graz**; podział powiatu administracyjnego i ustanowienie nowego starostwa w Voitsbergu 126, 326.
- ustawa o wybudowaniu domów dla obu gimnazjów rządowych 12, 14.
- Grzymałów**, ob. Galicya.
- Hafciarski** obrót; barwy do cech tożsamości na 2. półroczu 1891 72, 112; na 1. półroczu 1892 180, 473.
- Handel** bydła; umowa z Szwajcaryą, dotycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych 30, 27.
- Handlowe** stosunki z Turcją, Bułgarią, Hiszpanią i Portugalją; ustawa o ich tymczasowem uregulowaniu 187, 555.
- Hernals**, zwińczenie starostwa 179, 471.
- Herzogenburg**, ob. Czysze wojskowe.
- Hietzing**; zwińczenie starostwa i zaprowadzenie nowego dla okolicy 179, 471.
- Hiszpania**; przystąpienie do umowy dotyczącej się inszycy winnej 85, 194.
- Hranicko-wszetynska** kolej; przeniesienie koncesyi na kolej północną Cesarza Ferdynanda 57, 82.
- Hrusice**; przyłączenie do Sądu powiatowego ryczańskiego 66, 108.
- Indemnizacyjny** fundusz bukowiński, ob. Bukowina.
- Informacyjne** biura, ob. Biura.
- Izba** deputowanych Rady państwa; rozwiązanie 10. 11; zwołanie nowej 43, 65.
- Jaja jedwabników** i postępowanie z nimi pod względem cła 49, 73.
- Jarzyny**; przywóz ich z Rumunii dozwolony 100, 212.
- Jurezyce**, ob. Galicya.
- Kalendarze**; zaprowadzenie tymczasowo we Lwowie nowej cechy do ich stęplowania 9, 10.
- Kalischt**; przyłączenie do Sądu powiatowego ryczańskiego 66, 108.
- Kandydaci** na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych; dodatek do regulaminu egzaminów kwalifikacyjnych 32, 35.
- Kappel**, ob. Komora.
- Karłowe Wary**; ustawa o udzieleniu temu miastu pożyczki z funduszów państwa z przyczyny powodzi 6, 9.
- Karyntya**; ustawa o przedłużeniu terminu do spłaty zadłużek przyzwolonych jej z przyczyny powodzi 1882 r. 11, 13.
- Kasa** filialna krajowa c. k.; ustanowienie w Krakowie 115, 316.
- Kiechelsteg**. ob. Delegacya.
- Kiełbasy**, ob. Świnie.
- Klasy** niebezpieczności przedsiębiorstw wyrobu zapalek, nowy podział 175, 470.
- Koleje** hranicko-wszetynska; przeniesienie koncesyi na kolej północną Cesarza Ferdynanda 57, 82.
- Celje-Szostan veleńska; przeniesienie koncesyi na wydział krajowy styryjski 63, 103.
 - Arcyksięcia Albrechta; ustawa o utrzymywaniu ruchu na rachunek Rządu 135, 337.
 - galicyjska Karola Ludwika; ustawa o nabyciu na rzecz państwa 164, 454.
- Koleje żelazne** rządowe i prywatne; przepis o unudrowaniu urzędników 149, 363.
- — — zmiana organizacyi ich administracyi 183, 475.
 - — — austryackie i rumuńskie; umowa dotycząca się połączenia ich pod Suczawą-Ickanami a Burdujeni 128, 327.
- Komora** główna w Warnsdorfie; upoważnienie do pobierania cła od przedz welnianych Nr. 1. 154 b 144, 360.
- pomocnicza w Ehrwald Griessen; upoważnienie do ekspedywania za kartą przewodnią towarów krajowych przez Bawaryą 18, 15.
 - — w Kappel; przeniesienie do Oberkappel 134, 336.

- Komora** pomocnicza w Prostrednej Stienawie; upoważnienie do postępowania przewoźnego przez obszar pruski 25, 25.
- — w Schönbach; rozszerzenie jej upoważnień celniczych 110, 312.
 - — w Trau, podwyższenie jej stopnia i rozszerzenie upoważnień 16, 15.
 - — w Vermiglii, upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych 21, 16.
 - — w Walserschanz, zwinięcie 138, 345.
 - główna węgierska w Bazyaszu; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła mienia przesiadających się osób 176, 470.
 - węg. w Budapeszcie; ustanowienie jej delegacyi w fabryce machin banku eskomptowego węgierskiego 14, 14.
 - — w Uzvölgy; zwinięcie 20, 16.
 - bośniacka w Cajnicy; upoważnienie do pobierania cła od towarów Nr. T. 155 i do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych 5, 8.
- Komory**; postępowanie z wozami do sprzętów 37, 53.
- i przykomorki okręgu cłowego austriacko-węgierskiego; wykaz 154, 399.
- Konie**; rozporządzenie wykonawcze do ustawy z r. 1873 o dostarczeniu ich dla wojska 35, 37.
- i źrebięta z Rumunii, zakaz wprowadzania uchylony 101, 212.
- Konsulowskie sądownictwo**, ustawa o sprawowaniu go 136, 343.
- sądy w Egipcie; dalsze ograniczenie ich sądownictwa 15, 14.
- Kontrakt** ze Spółką Lloyd; ustawa o rozwiązaniu 105, 287; o zawarciu nowego 106, 288; obwieszczenie o zawarciu 122, 324.
- Kontrolowanie** fabrykantów octu używających gorzałki uwolnionej od podatku 151, 389.
- Korespondencye**; książki przemysłowe biur informacyjnych i zmiana przepisów dotyczących się ich zachowywania 58, 83.
- Koszta** wykonania kary w aresztach odosobnionych na lata 1892, 1893 i 1894 188, 556.
- Kotły parowe**; udowadnianie uzdolnienia do obsługi i nadzoru 108, 301.
- Kozy** z Rumunii; zakaz wprowadzenia uchylony 101, 212.
- Kraków**; ustanowienie c. k. kasy krajowej filialnej 115, 316.
- Kredytowe zakłady**; ręczenie za kwoty cła przedsiębiorcom magazynów rachunkowych w Tryeście zakredytowane 125, 325.
- Książki** robotnicze dla pomocników przemysłowych; uzupełnienie ich wzoru 74, 120.
- Kusnierskie** towary; uzupełnienie uwagi pod tym wyrazem w abecadłowym spisie towarów 177, 470.
- Kurtka** mundurowa dla urzędników administracyjnych; pozwolenie noszenia 113, 313.
- Kwaterunek** wojsk bośniacko-hercegowińskich w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 3, 2.
- Las wiedeński**; ustawa o odstąpieniu drogą zamiany nieruchomości skarbowej tamże leżącej 124, 325.
- Lekarstwa**; zapisywanie i wydawanie ich z apteki na rachunek skarbu państwa i zakładów publicznych 45, 67.
- cennik na rok 1892; ogłoszenie o wydaniu 170, 465.
- Lipowce**; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego przemysłańskiego 68, 108.
- Listy przewozowe**; pozwolenie wyciskania znaczka stęplowego na blankietach 148, 361.
- Lloyd austr. węg.**; ustawa o rozwiązaniu kontraktu żeglarskiego i pocztowego 105, 287; o zawarciu nowego kontraktu 106, 288.
- — — obwieszczenie o zawarciu z nim nowego kontraktu 122, 324.
- Lobenstein**, ob. Ekspedycya celnicza.
- Lubaczów**, ob. Galicya.
- Lwów**; zaprowadzenie nowej cechy do stęplowania kalendarzy 9, 10.
- Machiny parowe**; udowadnianie uzdolnienia do obsługi (kierowania i prowadzenia) 108, 301.
- Majdan** lipowiecki; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego przemysłańskiego 68, 108.
- Matzleinsdorf**, ob. Delegacya komory.
- Markuszowa**, ob. Sąd powiatowy.
- Marynarka** wojenna; zmiana ustawy z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowem 91, 261.
- Melasy**; postępowanie z próbkami 185, 488; ob. także Syrup.
- Miary i wagi**; dodatek XVI do porządku ich sprawdzania 22, 16.
- — — XVII do porządku sprawdzania, a szósty do Taryfy należytości za sprawdzanie 92, 205.
 - — — XVIII do porządku sprawdzania 109, 312.
 - — — XIX do porządku sprawdzania 166, 459.

- Miary, wagi, ciężarki i beczki**; zmiana przepisów o ponownem sprawdzaniu 162, **453**.
- Mittelberg**; przyłączenie do związku cłowego niemieckiego 41, **57**; do bawarskiego systemu opodatkowania piwa i octu 42, **62**.
- Mittelsteine**, ob. Prostdredna Stienawa.
- Moneta** zdawkowa miedziana; ustawa o jej pomnożeniu 90, **199**.
- Mszyca winna**; rozporządzenie dotyczące się wykonania ustawy z dnia 15. czerwca 1890 o środkach przeciwko niej 67, **108**.
- — przystąpienie Hiszpanii do odnośnej umowy międzynarodowej 85, **194**.
- — ulgi i zapomogi z powodu szkód przez nią zrządzonych; ustawa 150, **387**; rozporządzenie wykonawcze 158, **444**.
- Muły i mułosły z Rumunii**; zakaz wprowadzania uchylony 101, **212**.
- Mundur** urzędników administracyjnych, ob. Kurtka.
- Mundury** dla urzędników kolei żelaznych rządowych i prywatnych 149, **363**.
- Mur rzeka**; ustawa o dopłacie na pokrycie kosztów utrzymania wykonanej regulacji 137, **345**.
- Myta** skarbowe, mostowe, drogowe i przewozowe; ustawa 140, **347**.
- Nadworna**; ustanowienie osobnego urzędu do zawiadowania temi dobrami skarbowemi 133, **336**.
- Nafta**; przyjmowanie do sprawdzania i cechowania przyrządu automatycznego do jej ważenia 93, **206**.
- Należytości** urzędników, sług itd. zarządu zdrowotnego portowego i morskiego za podróże 73, **112**.
- Niemcy**, traktat z nimi w przedmiocie przyłączenia gminy Mittelberg do związku cłowego niemieckiego 41, **57**.
- Nieruchomości** skarbowe, przez zarząd wojskowy używane; ustawa o sprzedaży 83, **193**; 118, **322**.
- Objaśnienia** postanowień dotyczących się wyprowadzania gorzalki 51, **74**.
- Obrzynki** kapeluszone i obrzynki papierowe; zmiana postanowień abecedowego spisu towarów Taryfy cłowej 1, **1**.
- Obsługa** kotłów parowych i machin parowych; udowodnienie uzdolnienia 108, **301**.
- Octet**; kontrolowanie fabrykantów używających gorzalki uwolnionej od podatku 151, **389**.
- Oddziały** osobne do opłat stępowych i bezpośrednich w dyrekcjach skarbowych powiatowych; zaprowadzenie 145, **361** i 189, **556**.
- Odpadki** ozokeritu, ob. Ozokerit.
- Oficerowie** rezerwy wojska; ustawa o przenoszeniu ich do stanu czynnego obrony krajowej 159, **447**.
- Okrąg** cłowy austriacko węgierski; wykaz komor i przykomorków 154, **399**.
- Okres** trwania niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891 i przedłużenie 38, **54**.
- Okrety** handlowe; nowe przepisy dotyczące się wymierzania ich pojemności 59, **83**.
- Olej kopalinny**; postępowanie z ulamkami kilograma przy oznaczaniu wagi przez odciążenie tary 19, **16**.
- Opłat** wymierzanie; rozszerzenie zakresu działania urzędów 146, **361**.
- Ośły z Rumunii**; zakaz wprowadzania uchylony 101, **212**.
- Owce z Rumunii**; zakaz wprowadzania uchylony 101, **212**.
- Owoce z Rumunii**; przewóz i przewóz dozwołony 100, **212**.
- Ozokerit**; postępowanie ze względu na cło z jego odpadkami 165, **459**.
- Pasterze** duchowni w gminach przyłączonych do Wiednia; zmiana w ich placach i kongrui 55, **81**.
- Patent** cesarski, dotyczący się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa 10, **11**; zwołania nowej 43, **65**.
- — dotyczący się zwołania sejmu dolno-austriackiego 167 **461**.
- — dotyczący się zwołania sejmów salzburskiego, styryjskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego 182, **473**.
- Piwo** butelkowe; przepisy dla handlu takowem 171, **466**.
- Płace** pasterzy duchownych w gminach do Wiednia przyłączonych 55, **81**.
- Pocztowe** znaczki nowe po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c.; rozporządzenie dotyczące się ich emisji 36, **53**.
- Pocztowo-telegraficzne** urzędy; wystawienie dla nich budynków w kilku miastach 120, **323**.
- Pobór** rekrutów; ustawa na rok 1891 2, **2**; na rok 1892 174, **469**.
- Podatek** budynkowy w gminach z Wiedniem połączone; ustawa 97, **209**.

- Podatki i opłaty;** ustawa o dalszem pobieraniu ich w maju i czerwcu 1891 r. 53, 75; w lipcu 1891 88, 194.
- Podatkowe urzędy;** nadawanie posad adjunktów podoficerom 31, 35.
- Podoficerowie;** warunki, pod którymi posady adjunktów przy urzędach podatkowych mają być im nadawane 31, 35.
- wysłużeni; uzupełnienie rozporządzenia o nadawaniu im posad 131, 336.
- Podróże służbowe;** należności dyurnistów za przejazd do stacyi kolei żelaznych i z tychże stacyi 27, 26.
- urzędników, slug itd. zarządu zdrowotnego portowego i morskiego; należności za nie 73, 112.
- Podróżni;** deklarowanie rzeczy za nimi posłanych, parowcami Lloyda ze Wschodu nadchodzących 46, 69.
- upoważnienie komór do ekspedycyowania ich rzeczy bez poboru cla: w Cajnicy 5, 8.
- — — — — w Vermiglii 21, 16.
- Podwozy;** podwyższenie dla Galicyi, Bukowiny i Dalmacyi wynagrodzenia skarbowego za takowe z 2 1/2 na 3 c. 173, 469.
- Pojemność okrętów handlowych;** nowe przepisy o jej wymierzaniu 59, 83.
- Policya rzeczna na Dunaju;** uzupełnienie przepisów z roku 1874 29, 26.
- Pomnożenie monety zdawkowej;** ustawa 90, 199.
- Popielicowe blany (susliki)** uzupełnienie uwagi w abecadlowym spisie towarów, 177, 470.
- Port** na jeziorze bodeńskim w Bregencyi; uzupełnienie porządku portowego 153, 398.
- tryestyński; wcielenie jego okręgu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, ustawa 76, 121; rozporządzenie wykonawcze 78, 124.
- Porządek sprawdzania miar i wag;** dodatek XVI. 22, 16; XVII. 92, 205; XVIII. 109, 312; XIX. 166, 459.
- Poświadczenia wywozu dla worków próżnych** w celu wprowadzenia ich napowrót bez opłaty cla 54, 79.
- Potok złoty,** ob. Galicya.
- Pożyczka bezprocentowa z funduszków państwa** o udzieleniu jej miastu Karlowe wary z przyczyny powodzi 6, 9.
- Praga,** ob. Delegacya komory.
- Preliminarz państwa na rok 1892** 186, 489.
- Proch;** przepisy dotyczące się sprzedaży 62, 97.
- Prostredna Stienawa (Mittelsteine),** ob. Komora pomocnicza 25, 25.
- Próbki melasu;** postępowanie z nimi ze względu na podatek 185, 488.
- Próbowanie** obowiązkowe broni palnej ręcznej; ustawa 89, 197.
- Pruchnik,** ob. Sąd powiatowy.
- Przedłużenie** okresu niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891; rozporządzenie cesarskie 38, 54; zatwierdzenie 56, 82.
- Przemysł rękodzielniczy;** które zakłady mogą wydawać świadectwa do rozpoczęcia go uprawniające 50, 73.
- w §. 27 ustęp 1 ustawy o opodatkowaniu cukru wzniankowany; uwiadomianie o objęciu 94, 208.
- Przemysłański Sąd powiatowy;** przyłączenie do jego okręgu gmin Lipowca i Majdan lipowiecki 68, 108.
- Przeniesienie** koncesyi, tyczącej się kolei hranicko-wszetyńskiej na kolej północną Cesarza Ferdynanda 57, 82.
- Przepisy** tyżące się służby wojskowej; zmiana w I. części tychże 13, 14; 47, 71; 130, 335; w II. i III. części 178, 470.
- — — — — dodatek do części III. 23, 17.
- Przezmiany;** zmiana w przepisach o ich sprawdzaniu 92, 205.
- Przymierze cłowe i handlowe z Węgrami;** ustawa o zmianie artykułu VI. 105, 287.
- — — — — ogłoszenie o zmianie artykułu VI. 191, 557.
- Przywóz i przewóz jarzyn, owoców i roślin** pochodzących z Rumunii dozwolony 100, 212.
- Puzdra zegarowe;** zmiana co do tego wyrazu w abecadlowym spisie towarów 127, 326.
- Rada państwa;** patent cesarski tyżący się rozwiązania Izby deputowanych 10, 11; zwołania Rady państwa 43, 65.
- Radomyśl,** ob. Galicya.
- Radziszów,** ob. Galicya.
- Regulamin egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami** na nauczycieli rolnictwa; postanowienia dodatkowe 32, 35.
- Rekruci;** ustawa o poborze kontyngentu w r. 1891 2, 2; w r. 1892 174, 469.
- Ręczenia** instytucyj kredytowych za kwoty cla przedsiębiorcom magazynów rachunkowych w Tryeście zakredytowane 125, 325.
- Rjeka;** ustawa o przyzwoleniu na wcielenie jej do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 77, 124.
- ustanowienie nowych urzędów do ekspedycyij celnicznych 82, 192.

Starostwa w Hernalsie, Hietzingu, Sechshauzie i Währingu; zwinięcie i zaprowadzenie dwóch nowych w Tulln i dla okolicy Hietzingu 179, 471.

Stęplowe i bezpośrednie opłaty; zaprowadzenie do nich osobnych oddziałów w dyrekcjach skarbowych i powiatowych 145, 361.

Stęplowy znaczek 5cio i 1no-centowy; pozwolenie wyciskania na blankietach do listów przewozowych 148, 361.

Straż skarbowa w Czechach i Tyrolu; pomnożenie jej sekcji 94, 208.

Stryj, ob. Sąd obwodowy.

Styryjski Wydział krajowy; przeniesienie na niego koncesyi na kolej Celje-Szostan-veleńską 63, 103.

Syrup (melas); umieszczanie znaków przemysłowych na naczyniach do przewożenia onegoż 26, 25.

Szwajcarya; umowa z nią tycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych zwierzęcych przez handel bydła 30, 27.

Świadectwa uprawniające do rozpoczęcia przemysłu iekodzielniczego; które zakłady przemysłowo-naukowe mogą je wydawać 50, 73.

Swinie; częściowe zmiany rozporządzenia z dnia 1. lipca 1890 o ich obrocie 61, 93.

— i prosięta z Rumunii zakaz wprowadzania uchylony 101, 212.

— wieprzowina, słonina i kielbasy; pozwolenie przywożenia ich ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 168, 463.

Tarnowska dyecezya; zmiana co do kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjąwach przychodu ma być uważana za pożyczką wydatkową 193, 559.

Taryfa czynszów wojskowych, ob. Czysze.

— należności za sprawdzanie miar i wag; dodatek szósty 92, 205.

— wynagrodzeń za prace adwokackie w Tyrolu i Vorarlbergu 116, 317.

Termometry; pozwolenie przyjmowania do sprawdzania i cechowania 169, 465.

Tluste, ob. Galicya.

Traktat z Włochami w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury lub sztuki 4, 3.

— z Niemcami w przedmiocie przyłączenia gminy Mittelberg do związku cłowego niemieckiego 41, 57.

— handlowy z Włochami; przedłużenie terminu do wypowiedzenia 102, 213.

Trau, ob. Komora pomocnicza.

Trybunały wiedeński, korneuburski i wiener-neusztadzki; uchylenie częściowe przepisów wyjątkowych z r. 1884 w ich okręgach 69, 109.

Tryest; zaręczenie instytucj kredytowych za kwoty cła przedsiębiorcom magazynów rachunkowych zakredytowane 125, 325.

— uwolnienie od podatków przedsiębiorstw, które nowo powstańa w okręgu tryestyńskim; ustawa 8, 10.

— przyłączenie do obszaru cłowego austriacko-węgiejskiego, ustawa 76, 121; rozporządzenie wykonawcze 78, 124.

— zaprowadzenie akcyzy, ustawa 79, 178.

— dodatkowe opodatkowanie i ocenie towarów przy wcieleniu wolnego okręgu do obszaru cłowego 80, 183.

— ustanowienie nowych urzędów do ekspedycj celniczych 81, 192.

Tryestyńska pożyczka; pozwolenie używania jej zapisów dłuższych do korzystnego umieszczania kapitałów sierocych 121, 323.

Tulln; ustanowienie starostwa 179, 471.

Turecja; postępowanie z towarami tajejszemi wprowadzonemi do obszaru cłowego austriacko-węgiejskiego 192, 557.

Tyrol; pomnożenie sekcji straży skarbowej 94, 208.

— i Vorarlberg; taryfa wynagrodzeń za prace adwokackie 116, 317.

Ubezpieczanie robotników na wypadek przygody; nowy podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw wyrobu zapalek 175, 470.

Uchylenie częściowe przepisów wyjątkowych w okręgach trybunałów wiedeńskiego, korneuburskiego i wiener-neusztadzkiego 69, 109.

— cel odwetowych i innych ograniczeń w obrocie z Rumunią 99, 208.

Ułamki stopnia hektolitrowego przy oznaczaniu ilości alkoholu 160, 449.

— kilograma; postępowanie z niemi przy oznaczaniu wagi oleju kopalinnego przez odciągnięcie tary 19, 16.

Umowa z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego w sprawie funduszu indemnizacyjnego, ustawa 142, 358; obwieszczenie o zawarciu 161, 449.

— z koleją galicyjską Karola Ludwika w przedmiocie nabycia jej na rzecz państwa 161, 454.

— z Szwajcaryą, tycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych zwierzęcych przez handel bydła 30, 27.

Umowa z Bawaryą w przedmiocie połączenia Mittelbergu do bawarskiego systemu opodatkowania piwa i octu 41, 57.

— z Rumunią, tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Suczawą-Ickanami a Burdujeni 128, 327.

Urzędnicy kolei żelaznych rządowych i prywatnych, przepis o umundurowaniu 149, 363.

— służy itd. zarządu zdrowotnego portowego i morskigo; należności za podróże 73, 112.

— administracyjni; pozwolenie noszenia kurtki mundurowej 113, 313.

Urzędy do wymierzania opłat; rozszerzenie zakresu działania 146, 361.

— podatkowe; nadawanie posad adjunktów podoficerom 31, 35.

— nowe do ekspedycji celniczych w Tryeście 81, 192; w Rjece 82 192.

Ustawa pozwalająca na pobór rekrutów w r. 1891 2, 2.

— o kwaterunku wojsk bośniacko-hercegowińskich 3, 2.

— o udzieleniu miastu Karłowe Wary pożyczki z przyczyny powodzi w listopadzie 1890 6, 9.

— o czasowem uwolnieniu od podatków przedsiębiorstw, które nowo powstaną w okręgu Tryestu 8, 10.

— o przedłużeniu terminu do spłaty zaliczek przyzwolonych Karyntyi z przyczyny powodzi 1882 11, 13.

— zmieniająca ustawę z roku 1888, o budowie domów na gimnazya rządowe w Gracu 12, 14.

— o rozciągnięciu ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 o zaopatrzeniu wdów i sierót po oficerach i żołnierzach 48, 71.

— o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w maju i czerwcu 1891 53, 75; w lipcu 1891 88, 194.

— w przedmiocie przyłączenia okręgu wolnego portu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 76, 121.

— o przyzwoleniu na wcielenie Rjeki do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 77, 124.

— o zaprowadzeniu akcyzy w Tryeście i jego okręgu 79, 178.

— sprzedaży nieruchomości przez zarząd wojskowy używanych 83, 193.

— tycząca się obowiązkowego próbowania wszelkiej broni palnej ręcznej 89, 197.

— o pomnożeniu monety zdawkowej miedzianej 90, 199.

— zmieniająca załączki do §. 111 ustawy z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowem 91, 201.

Ustawa o podatku budynkowym w gminach z Wiedniem łączonych 97, 209.

— skarbowa na rok 1891 104, 215.

— o rozwiązaniu kontraktu z Lloydem austriacko-węgierskim, zmianie przymierza cłowego z Węgrami i uwolnieniu parowców Spółki żeglarskiej „Adria“ od opłat 105, 287.

— zmieniająca ustawę o indywidualnym rozkładzie ilości alkoholu, którą wolno wyrobić według niższej stopy podatku konsumcyjnego 114, 314.

— o uwolnieniu od opłat za nabycie pałacu do celów ambasady cesarsko-rosyjskiej 117, 322.

— o sprzedaży nieruchomości w używaniu administracji wojskowej będących 118, 322.

— o używaniu zapisów dłużnych pożyczek krajowych galicyjskich do korzystnego umieszczenia kapitałów sierocych 119, 322.

— o wystawieniu budynków dla urzędów pocztowo-telegraficznych w kilku miastach 120, 323.

— o używaniu zapisów dłużnych pożyczki tryestyńskiej do korzystnego umieszczenia kapitałów sierocych 121, 323.

— o zbyciu nieruchomości skarbowej w Lesie wiedeńskim 124, 325.

— o utrzymywaniu ruchu na kolei Arcyksięcia Albrechta 135, 337.

— o sprawowaniu sądownictwa konsulowskiego 136, 343.

— zmieniająca ustawę z roku 1875 o dopłacie na pokrycie kosztów utrzymania wykonanej regulacji rzeki Muru 137, 345.

— o funduszu melioracyjnym 129, 335.

— o mytach skarbowych mostowych, drogowych i przewozowych 140, 347.

— o sądownictwie w Wiedniu ze względu na połączenie kilku gmin z temże miastem 141, 357.

— tycząca się umowy z reprezentacją Bukowiny w przedmiocie uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego 142, 357.

— o dopłacie na pokrycie kosztów przywrócenia budowli regulacyjnych w rzece Adydze 143, 360.

— o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrzadzonych przez mszycę winną 150, 387.

— którą §§. 17 i 52 ustawy o służbie wojskowej zostały uzupełnione 159, 447.

— o nabyciu kolei galicyjskiej Karola Ludwika na rzecz państwa 164, 454.

— o pborze kontyngentów rekruckich w roku 1892 174, 469.

Ustawa skarbowa na rok 1892 186, 489.

— o tymczasowem uregulowaniu stosunków handlowych z Turcją, Bułgarią, Hiszpanią i Portugalią 187, 555.

Ustrzyki Dolne, ob. Sąd powiatowy.

Uwładnianie o objęciu przemysłu w §. 27 ustęp 1 ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1888 wzniwkowanego 94, 208.

Uwolnienie od podatków i należności przedsiębiorstw, które nowo powstały w okręgu Tryestu 8, 10.

— od opłat za nabycie pałacu do celów ces. rosyjskiej ambasady w Wiedniu 117, 322.

Uzupełnienie wzoru książek robotniczych dla pomocników przemysłowych 74, 120.

Uzvölgy, ob. Komora węgierska.

Vermiglia, ob. Komora pomocnicza.

Voitsberg w Styrii, ustanowienie starostwa 126, 326.

Währing, zwinienie starostwa 179, 471.

Walserschanz, ob. Komora.

Warnsdorf, ob. Komora główna.

Wdowy i sieroty po oficerach i żołnierzach; rozciągnięcie ustawy o ich zaopatrzeniu 48, 71.

Węgry; ogłoszenie o zmianie artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z niemi 191, 557.

Wiedeń; przeniesienie Władzy sądowej w sprawach karnych na Sąd delegowany miejsko-powiatowy w dzielnicy Favoriten 60, 93.

— rozgraniczenie okręgów administracji powiatowych i zaprowadzenie nowych 190, 556.

— rozpoczęcie urzędowania w II Sądzie delegowanym miejsko-powiatowym dla dzielnicy Leopoldstadt 75, 120.

— ustawa o podatku budynkowym w gminach do jego obszaru wcielonych 96, 209.

— — zawierająca postanowienia co do sądownictwa ze względu na przyłączenie kilku gmin 141, 357.

— zmiana w placach i w kongruy pasterzy duchownych w gminach do tego miasta przyłączonych 55, 81.

— zmiany w taryfie czynszów wojskowych z powodu przyłączenia gmin przyległych 107, 301.

Wieprzowina, ob. Świnie.

Wilhelm Jęgo c. i k. Wysokość Arcyksiężę; rozszerzenie nadanego mu jako W. mistrzowi zakonu niemieckiego prawa rozrządzania majątkiem 152, 398.

Włochy; przedłużenie terminu do wypowiedzenia traktatu handlowego i żeglarskiego z r. 1887 102, 213.

— traktat z niemi w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury lub sztuki 4, 3.

Własy; środki niektóre do ich barwienia, zakazane 103, 214.

Wojsko bośniacko-hercegowińskie; ustawa o kwaterunku w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 3, 2.

Wojskowa służba; ustawa, którą §§. 17 i 52 ustawy o tej służbie zostały uzupełnione 159, 447.

— — dodatek do części III. przepisów dotyczących się teje 23, 17.

— — zmiana przepisów dotyczących się teje; w I. części 13, 14; 47, 71; 130, 335; w II. i III. części 178, 470.

Wojskowe czynsze, ob. Czynsze.

Worki próżne; wydawanie dla nich poświadczeń wywozu w celu wprowadzenia ich napowrót bez opłaty cła.

Wosk ziemny, ob. Ozokerit.

Wozy do sprzętów; postępowanie z niemi pod względem cła 37, 53.

Wrszowice; zaliczenie do 6. klasy taryfy czynszów wojskowych 17, 15.

Wschód; deklarowanie przedmiotów parowcami Lloyd'a z tamtąd nadchodzących, za podróżnymi posłanych 16, 69.

Wyjawy do wymierzenia równoważnika należności; wnoszenie ich ze strony osób prawnych w powiecie lwowskim 40, 56.

Wyjątkowe przepisy w okręgach trybunałów wiedeńskiego, korneuburskiego, wienersztadzkiego; uchylene częściowe 69, 109.

Wykaz komor i przykomorków w okręgu cłowym austriacko-węgierskim 154, 399.

Wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru 84, 194.

Wymierzanie opłat; rozszerzenie zakresu działania urzędów do tego przeznaczonych 146, 361.

— pojemności okrętów handlowych; nowe przepisy 59, 83.

Wyprowadzanie gorzałki; objaśnienie odnośnych postanowień 51, 74.

Wyświetleni podoficerowie, ob. Podoficerowie.

Zabezpieczenie płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru 84, 194.

Zaciąg koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej 35, 37.

Zakład rządowy do doświadczeń leśniczych, statut 65, 107.

Zakłady karne; koszta wykonania kury w aresztach odosobnionych 188, 556.

- przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego 50, 73.

Zakon niemiecki; rozszerzenie prawa rozrządzania majątkiem, nadanego W. mistrzowi J. C. i K. W. Arcyksięciu Wilhelmu 152, 398.

Zaliczki przyzwolone Karyntyi z przyczyny powodzi 1882 r.; ustawa o przedłużeniu terminu ich spłaty 11, 13.

Zaopatrzenie wdów i sierót po oficerach i żołnierzach; ustawa o rozciągnięciu ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 48, 71.

- wojskowe; zmiany ustawy z dnia 27. grudnia 1875 91, 201.

Zapałki; nowy podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw trudniących się ich wyrobem 175, 470.

Zapisywanie i wydawanie lekarstw na rachunek Skarbu państwa i funduszów publicznych 45, 67.

Zator; zaprowadzenie Sądu powiatowego 39, 55.

Zatwierdzenie rozporządzenia cesarskiego, dotyczącego się przedłużenia okresu dotacyj ustających z końcem marca 1891 56, 82.

Zbiorniki metalowe do spirytusu; przyjmowanie ich do sprawdzania i cechowania 44, 67; postanowienie dodatkowe 64, 104.

Zdawkowa miedziana moneta; ustawa o pomożeniu 90, 199.

Zjednoczone Stany Ameryki; przywóz ztamtąd świń, wieprzowiny, słoniny i kielbas do monarchii austro-węgierskiej 168, 463.

Zmiana artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z Węgrami; ustawa 105, 287.

- organizacji administracji kolei żelaznych rządowych 182, 475.
- w placach i w kongruy pasterzy duchownych w gminach przyłączonych do Wiednia 55, 81.

Zmiana postanowień abecedowego spisu towarów Taryfy cłowej 1, 1; 70, 111; 127, 326; 155, 443; 177, 470.

— przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru 112, 312.

— I części przepisów dotyczących się służby wojskowej 13, 14; 47, 71; 130, 335; II. i III. części tych przepisów 178, 478.

— przepisów dotyczących się ponownego sprawdzania miar, wag, ciężarków i beczek 162, 453.

— przepisów dotyczących się zachowywania korespondencji i ksiąg w biurach informacyjnych 58, 83.

— rozporządzenia z dnia 1. lipca 1890, o obrocie świń z Galicyi pochodzących 61, 93.

— rozporządzenia dotyczące się kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu ma być uważana za pozycyą wydatkową 193, 559.

— ustawy z r. 1888 o wybudowaniu dla gimnazyjów rządowych w Grazu 12, 14.

— — z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowym 91, 201.

— — o indywidualnym rozkładzie ilości alkoholu, którą wolno wyabić według niższej stopy podatku 114, 314.

Zmiany w taryfie czynszów wojskowych dla Wiednia z powodu przyłączenia gmin przyległych 107, 301.

Znaczek stęplowy; pozwolenie wyciskania na blankietach do listów przewozowych 148, 361.

Znaczki pocztowe nowe po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c.; rozporządzenie dotyczące się ich emisji 36, 53.

Znaki przemysłowe; umieszczanie ich na naczygniach do przewozu syropu (melasu) 26, 25.

Zniesienie cel odwetowych i innych ograniczeń w obrocie z Rumunią 99, 211.

Zwłoki; ich fotografowanie 34, 36.

Zwołanie Rady państwa; patent cesarski 43, 65; sejmów krajowych: patenty cesarskie 167, 461; 182, 473.

Żegluga i policya rzeczna na Dunaju; uzupełnienie §. 77. przepisów z r. 1774 29, 26.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 6. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 1.—3.)

1.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 17. grudnia 1890,

tyczące się zmiany a po części uzupełnienia niektórych postanowień urzędowego abecadłowego spisu towarów do powszechnej Taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego i Dodatku do tegoż spisu.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi czynią się następujące zmiany i uzupełnienia w urzędowym abecadłowym spisie towarów do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882, ustawą z dnia 21. maja 1887 zmienionej i w Dodatku do tegoż spisu:

Obrzynki kapeluszone. Strona 150 abecadłowego spisu towarów i strona 15 Dodatku.

Oдноśne postanowienie opiewa w nowej osnowie:

„Obrzynki kapeluszone (w wąskich paskach) Nr. T. 155 12 zł.

Uwaga. Obrzynki kapeluszone, to jest szczątki pilśni tego foluszowane (odpadki skrzydeł przy fabrykacji kapeluszków) nie są zdadne do użycia w fabrykacji papieru a przeto nie podlegają cłu wywozowemu Nr. T. 357.“

Obrzynki papierowe. Strona 22 Dodatku.

Po drugim ustępie przydać należy uwagę następującą:

„Uwaga. Odpadki (obryzki) tak zwanego prawdziwego papieru pergaminowego (to jest papieru poddanego pergamentacji za pomocą działania kwasu siarczanego), nie są zdadne do użycia w fabrykacji papieru a przeto nie podlegają cłu wywozowemu Nr. T. 357.

Z powierzchni są one podobne do obryzków papierów celulozowych (nieprawdziwych, naśladowanych papierów pergaminowych, które żadnej pergamentacji nie były poddawane), podlegających cłu wywozowemu Nr. T. 357.

Komory, od którychby w duchu pierwszego ustępu uwagi niniejszej żądano uwolnienia od cła posyłek wywozowych deklarowanych jak odpadki papieru pergaminowego, winny przeto w każdym z osobna przypadku przekonać się dokładnie o jakości posyłki. Rozróżniać należy w sposób następujący:

Papier pergaminowy prawdziwy i papier pergaminowy naśladowany (celulozowy) włożone do gorącej wody i trzymane w niej przez kilka godzin, objawiają następujące zmiany:

papier pergaminowy prawdziwy staje się nieco miększym i giętszym, zresztą jednak spójność jego i jakość wcale się nie zmienia; rozdzierany, czyni przy zwiększonej rozciągliwości tylko o niewiele mniejszy opór jak gdy był suchy.

Papier celulozowy (papier pergaminowy naśladowany) w krótszym czasie całkiem rozmięka, włókna jego tracą spistość i wkrótce całkiem się rozlażą; rozdzieraniu nie czyni żadnego oporu. Po krótkim gotowaniu papier celulozowy zamienia się w papkę, papier zaś pergaminowy nigdy.“

Wiory papierowe. Strona 249 spisu towarów.

Do tego wyrazu przydać należy odsyłacz następujący:

„Postanowienia dotyczące się cła wywozowego od obrzynków papierowych znajdują się pod wyrazem „Obrzynki papierowe“ i w Uwadze do tego wyrazu.“

Bacquehem r. w. Dunajewski r. w.

2.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1890,

pozwalająca na pobór w roku 1891 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1891 pomiędzy zdawnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich, do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, potrzebnych, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypadających, a mianowicie w ilości:

60.389 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do obrony krajowej, prócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg w myśl ustawy mają do niej dostarczyć i

rezerywy zasobowej.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

3.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1890,

o kwaterunku wojsk bośniacko-hercegowińskich w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Gdy wojska uzupełniające się ludnością Bośni i Hercegowiny będą za zezwoleniem Rządu wprowadzone na obszar królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych celem odebrania dokładniejszego wykształcenia wojskowego, mogą być także w celu powyższym przemijająco lub na czas dłuższy kwaterowane.

Miejsca stacyi dla tych wojsk wyznaczać będzie Cesarz po wysłuchaniu Ministra obrony krajowej i wspólnego Ministra wojny.

§. 2.

Postanowienia ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93) stosują się także do kwaterunku wojsk wprowadzonych w myśl §. 1go do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Na czas dłuższy wojska te kwaterowane być mają wspólnie stosownie do §. 5go przerzeczony ustawy.

Wynagrodzenia, które mają być płacone w duchu rzeczony ustawy, płacić będzie za te wojska stosownie do §. 3go ustawy z dnia 22. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 18) zarząd Bośni i Hercegowiny.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi obrony krajowej.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 4. i 5.)

4.

Traktat z dnia 8. lipca 1890,

pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Królem włoskim, w przedmiocie wzajemnej opieki nad autorami dzieł literatury lub sztuki i następcami prawnymi autorów.

(Zawarty w Wiedniu dnia 8. lipca 1890, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 26. grudnia 1890, ratyfikacje wzajemne wymieniono dnia 29. grudnia 1890.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Regis Italiae, praevie collatis consiliis mutisque deliberationibus, conventio ad protegenda jura autorum quoad producta litterarum et artium Viennae die octava mensis Julii anni millesimi octingentesimi nonagesimi inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

animés du désir de garantir, d'une manière efficace, dans Leurs Etats, les droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires ou artistiques, ainsi que ceux de leurs ayants-cause, ont résolu de conclure à cet effet une Convention, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Sieur Gustave Comte Kálnoky de Körös-Patak, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères etc. etc. et.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Le Sieur Constantin Comte Nigra, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire auprès de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique etc. etc. lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article Ier.

Les auteurs d'oeuvres littéraires ou artistiques et leurs ayants-cause, y compris les éditeurs, jouiront, dans les pays des Hautes Parties contractantes, réciproquement, des avantages que la loi y accorde ou accordera, pour la protection des ouvrages de littérature ou d'art.

En conséquence, les auteurs d'oeuvres littéraires ou artistiques dont les ouvrages ont paru dans le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes, auront, ainsi que leurs ayants-cause, dans le territoire de l'autre Partie, la même protection et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits que si l'ouvrage avait été publié dans le pays où l'atteinte a été commise. De même, les auteurs d'oeuvres littéraires ou artistiques et leurs ayants-cause, sujets de l'une des Hautes Parties contractantes ou résidant sur son territoire, jouiront, dans le territoire de l'autre Partie, de la même protection et du même recours légal contre toute atteinte à leurs droits que s'ils étaient sujets ou habitants de l'Etat où ces droits auront été lésés.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski z jednej strony, i

Najjaśniejszy Król włoski

z drugiej strony, przejęci życzeniem skutecznego zabezpieczenia w swoich państwach praw autorów dzieł literatury i sztuki, jakoteż następców prawnych tychże autorów, postanowili zawrzeć w tym celu osobny traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski:

JWPana Hrabiego Gustawa Kálnoky na Körös-Pataku, Swego Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych itd. itd. a

Najjaśniejszy Król włoski:

JWPana Hrabiego Konstantego Nigrę, Swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości, którzy okazawszy sobie wzajemnie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Autorowie dzieł literatury lub sztuki i ich następcy prawni, licząc do nich także nakładców, używać mają nawzajem w krajach Wysokich Stron rokujących, korzyści, które tamże w przedmiocie opieki nad dziełami literatury lub sztuki są lub będą ustawami przyznane.

Przeto autorowie dzieł literatury lub sztuki i ich następcy prawni, których dzieła wyszły na obszarze jednej z Wysokich Stron rokujących, używać będą na obszarze drugiej Strony takiej samej opieki i takiej samej pomocy prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, jak gdyby dzieło wyszło tam, gdzie nastąpiło naruszenie prawa. W tym samym sposobie autorowie dzieł literatury lub sztuki i ich następcy prawni przynależący do jednej z Wysokich Stron rokujących jako obywatele, lub mieszkający na jej obszarze, doznawać będą na obszarze drugiej Strony takiej samej opieki i takiej samej pomocy prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu swoich praw, jak gdyby byli obywatelami lub mieszkańcami tego państwa, w którym nastąpiło naruszenie prawa.

Toutefois ces avantages ne seront assurés réciproquement aux auteurs et à leurs ayants-cause que dans le cas où l'ouvrage en question serait protégé par les lois du pays d'origine, et la durée de leur jouissance dans l'autre pays ne pourra excéder celle qui sera fixée par la loi du pays d'origine pour les auteurs et leurs ayants-cause.

Le droit de traduction faisant partie des droits d'auteur dont il est question en général dans cet article, la protection de ce droit est assurée en vertu et dans la mesure des dispositions de la présente convention.

Article II.

L'expression „oeuvres littéraires ou artistiques“ comprend les livres, brochures ou autres écrits; les oeuvres dramatiques, les compositions musicales, les oeuvres dramatico-musicales; les oeuvres de dessin, de peinture, de sculpture, de gravure; les lithographies, les illustrations, les cartes géologiques et géographiques; les dessins, plans, croquis et oeuvres plastiques, relatifs à la géographie, à la topographie, aux sciences naturelles, à la géométrie, à l'architecture et aux sciences techniques; et en général toute production quelconque du domaine scientifique, littéraire ou artistique.

Article III.

Est considéré comme pays d'origine de l'oeuvre celui de la première publication, ou, si cette publication a eu lieu simultanément dans deux ou plusieurs lieux, situés dans les territoires des Hautes Parties contractantes, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la plus courte.

Pour les oeuvres non publiées, le pays auquel appartient l'auteur est considéré comme pays d'origine de l'oeuvre.

Article IV.

Dans les relations entre les Royaumes et Pays représentés au Reichsrath autrichien et le Royaume d'Italie, la jouissance des droits garantis par la présente Convention est subordonnée à l'accomplissement des conditions et formalités prescrites par la législation du pays d'origine de l'oeuvre.

Dans les relations entre les pays de la Couronne hongroise et le Royaume d'Italie, la jouissance de ces droits est subordonnée à l'accomplissement des

Korzyści te jednak mają być przyznawane nawzajem autorom i ich następcom prawnym tylko w tym razie, jeżeli dzieło o które chodzi, doznaje także na obszarze pochodzenia opieki ustawowej i trwać mają w drugim obszarze nie dłużej, jak do terminu, który na obszarze pochodzenia autorom i ich następcom prawnym jest ustawą wyznaczony.

Ponieważ prawo tłumaczenia stanowi część praw autorskich, które w ogólności są przedmiotem niniejszego artykułu, przeto opieka nad tem prawem jest na zasadzie i w rozciągłości postanowień niniejszego Traktatu zapewniona.

Artykuł II.

Nazwa: „dzieła literatury lub sztuki“ obejmuje książki, broszury lub inne pisma; dzieła dramatyczne, kompozycje muzyczne, dzieła dramatyczno-muzyczne; dzieła sztuki rysowniczej, malarzkiej, rzeźbiarskiej; sztychy, litografie, ilustracje, mapy geologiczne i geograficzne; geograficzne, topograficzne, przyrodnicze, geometryczne, architektoniczne i inne techniczne rysunki, plany, szkice i wyobrażenia w rodzaju plastycznym, jakoteż w ogóle wszelkie płody z zakresu umiejętności, literatury lub sztuki.

Artykuł III.

Za obszar pochodzenia dzieła uważa się ten, na którym dzieło było po raz pierwszy ogłoszone, lub jeżeli było ogłoszone jednocześnie w dwóch lub więcej miejscach obszarów Wysokich Stron rokujących, obszar tego miejsca, którego prawodawstwo ustanawia okres opieki najkrócej trwający.

Za obszar pochodzenia dzieł nieogłoszonych uważa się ten, do którego autor przynależy.

Artykuł IV.

W stosunkach między królestwami i krajami reprezentowanymi w austriackiej Radzie państwa a królestwem włoskiem, używanie praw zaręczonych Traktatem niniejszym zależy od dopełnienia warunków i formalności przepisanych prawodawstwem obszaru pochodzenia dzieła.

W stosunkach między krajami korony węgierskiej a królestwem włoskiem, używanie tychże praw zależy od dopełnienia warunków przepisanych usta-

conditions et formalités prescrites par les lois et réglemens, tant du pays d'origine, que du pays où la protection doit être accordée.

Article V.

Pour que les auteurs des ouvrages protégés par la présente Convention soient, jusqu'à preuve contraire, considérés comme tels et admis, en conséquence, devant les tribunaux des Hautes Parties contractantes à exercer des poursuites contre les contrefaçons, il suffit que leur nom soit indiqué sur l'ouvrage en la manière usitée.

Pour les oeuvres anonymes ou pseudonymes, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'ouvrage est fondé à sauvegarder les droits appartenant à l'auteur. Il est, sans autres preuves, réputé ayant-cause de l'auteur anonyme ou pseudonyme jusqu'à ce que ce dernier ou son ayant-droit n'aient déclaré et prouvé leurs droits.

Article VI.

Les dispositions de la présente Convention ne porteront préjudice, en quoi que ce soit, au droit de chacune des Hautes Parties contractantes de surveiller ou d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure, la circulation, la représentation, l'exposition ou la vente de tout ouvrage ou production.

Est réservé également à chacune des Hautes Parties contractantes le droit de prohiber l'importation sur son propre territoire des ouvrages qui, d'après ses lois intérieures ou des stipulations passées avec d'autres Puissances, sont ou seraient déclarés être des reproductions illicites.

Article VII.

Les dispositions de la présente Convention seront applicables aux oeuvres littéraires ou artistiques antérieures à sa mise en vigueur.

Cependant, les exemplaires achevés avant la mise en vigueur de la présente Convention, et dont la production n'était pas interdite jusqu'alors, pourront être mis en circulation.

De même, les appareils destinés à la multiplication des ouvrages, tels que clichés, bois et planches gravées de toute sorte, ainsi que les pierres lithographiques, pourvu que leur production n'ait été défendue, pourront être utilisés pendant un délai de quatre ans à partir de la mise en vigueur de la présente Convention.

wami i regulaminami tak obszaru pochodzenia jak i obszaru, w którym opieka ma być zaręczona.

Artykuł V.

Żeby autorowie dzieł zostających na zasadzie niniejszego Traktatu pod opieką, byli za ich autorów, dopóki podszycie się nie będzie udowodnione, uważani, i żeby tem samym mogli przed Sądami Wysokich Stron rokujących ścigać naruszających ich prawa, dość jest, żeby nazwisko ich było w zwykły sposób na dziele podane.

Do dochodzenia praw autorskich co do dzieł bezimiennie lub pod przybranem nazwiskiem wydanych, upoważnionym jest wydawca, którego nazwisko jest podane na dziele. On uważany będzie bez dalszego dowodzenia za prawnego następcę autora bezimiennego lub używającego przybranego nazwiska, dopóki autor lub jego następca prawny nie wyjawi i nie udowodni swoich praw.

Artykuł VI.

Postanowienia Traktatu niniejszego nie mają w żadnym względzie uszczuplać służącego każdej z Wysokich Stron rokujących prawa używania środków ustawowych lub administracyjnych w celu nadzorowania lub zakazania rozszerzania, wykonywania, wystawiania lub sprzedaży każdego dzieła lub produkcji.

Każdej z Wysokich Stron rokujących zastrzeżone jest w równej mierze prawo zakazu wprowadzania do jej obszaru dzieł, które według jej ustaw wewnętrznych lub na zasadzie poprzednich umów z innymi mocarstwami są lub byłyby uznane za reprodukcje bezprawne.

Artykuł VII.

Postanowienia Traktatu niniejszego stosowane być mają także do dzieł literatury lub sztuki, które istniały, zanim nabył mocy obowiązującej.

Atoli egzemplarze, sporządzone zanim umowa niniejsza nabyła mocy obowiązującej i których wyrób nie był dotychczas zakazany, mogą być nadal rozpowszechniane.

Podobnież przyrządy do powielenia, jakoto stereotypy, płyty drzeworytnicze, płyty sztychowe wszelkiego rodzaju, tudzież kamienie litograficzne, jeżeli ich wygotowanie nie było dotychczas zakazane, mogą jeszcze być używane przez lat cztery od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej.

La mise en circulation de tels exemplaires, ainsi que l'utilisation des dits appareils ne seront pourtant admis que dans le cas où, à la demande faite par la partie intéressée dans les trois mois à partir de la mise en vigueur de la présente Convention, le Gouvernement respectif aurait fait dresser l'inventaire des dits exemplaires et appareils et leur aurait fait apposer un timbre spécial.

Les oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales et les compositions musicales dont la représentation était autorisée avant la mise en vigueur de la présente Convention pourront également être représentées à l'avenir.

Article VIII.

La présente Convention demeurera en vigueur pendant dix années à partir du jour où elle aura été mise à exécution.

A l'expiration de ce terme, chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit de dénoncer la Convention. Dans ce cas, elle restera encore en vigueur pendant une année à partir du jour où elle aura été dénoncée.

Article IX.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne le plus tôt possible. Elle entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait en double expédition à Vienne le 8 Juillet de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt-dix.

Kálnoky m. p. (L. S.)

Nigra m. p. (L. S.)

Rozszerzanie takich egzemplarzy i używanie wzmiankowanych przyrządów dozwolone jest tylko w takim razie, jeżeli w skutek prośby podanej przez stronę interesowaną w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, odpowiedni Rząd spisał inwentarz wzmiankowanych egzemplarzy i przyrządów i opatrzył je osobną pieczęcią.

Dzieła dramatyczne lub dramatyczno-muzyczne i kompozycje muzyczne, przedstawiane prawnie zanim Traktat niniejszy nabyl mocy obowiązującej, mogą być nadal przedstawiane.

Artykuł VIII.

Traktat niniejszy obowiązywać będzie przez lat dziesięć od dnia, w którym nabędzie mocy obowiązującej.

Po upływie tego okresu każdej z Wysokich Stron rokujących będzie służyło prawo wypowiedzenia Traktatu. Tenże obowiązywać będzie w przypadku takim jeszcze przez rok od dnia, w którym zostanie wypowiedziany.

Artykuł IX.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Wiedniu jak można najrychlej. Mocy obowiązującej nabędzie we dwa tygodnie od wymiany ratyfikacyj.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci herbowe.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 8. lipca w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym.

Kálnoky r. w. (L. S.)

Nigra r. w. (L. S.)

Nos, visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio

adpresso firmari jussimus. Dabantur Viennae die vigesima sexta mensis decembris anno millesimo octingentesimo nonagesimo, Regnorum Nostrorum quadragesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques **Riedl a Riedenau** m. p.,

Caes. et Reg. Consiliarius Aulicus ac Ministerialis.

Traktat powyższy, zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem z tą uwagą, że Traktat z dnia 22. maja 1840 (Zb. u. s. Nr. 441) zawarty z królestwem sardyńskim w przedmiocie zabezpieczenia praw własności dzieł literatury i sztuki traci z dniem 13. stycznia 1891 moc obowiązującą z powodu wypowiedzenia go przez królestwo włoskie.

Wiedeń, dnia 6. stycznia 1891.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

5.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 4. stycznia 1891,

o upoważnieniu komory pomocniczej i urzędu podatkowego bośniacko-hercegowińskiego w Cajnicy do pobierania cła od towarów Nr. T. 155 i do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Według doniesienia c. i k. wspólnego ministerstwa komora pomocnicza i urząd podatkowy

I. klasy bośniacko-hercegowiński w Cajnicy upoważniony został od dnia 1. stycznia 1891 do pobierania cła od towarów Nr. 155 taryfy cłowej aż do ilości, od której przypadająca opłata cłowa nie przenosi kwoty 150 zł., jakoteż do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Dunajewski r. w.

Rok 1891.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 21. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 6.—9.)

6.

Ustawa z dnia 2. stycznia 1891,

o udzieleniu gminie miasta Karlowe Wary pożyczki bezprocentowej z funduszków państwa z przyczyny powodzi w listopadzie 1890.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby gminie miasta Karlowe Wary, z przyczyny powodzi, która to miasto w listopadzie 1890 nawiedziła, udzielił z funduszków państwa pożyczkę bezprocentową w sumie 500.000 zł.

§. 2.

Pożyczka ta zwrócona być ma w 20 równych ratach półrocznych, poczynając od 1. października 1892.

§. 3.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, dotyczące się tej pożyczki, jakoteż pożyczek i zapomóg, które osobom prywatnym będą z niej udzielone, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

7.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 6. stycznia 1891,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Stryju w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem.

Za Najwyższem zezwoleniem z dnia 29. grudnia 1890 a na zasadzie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), zaprowadza się w okręgu Sądu krajowego wyższego lwowskiego Sąd obwodowy z siedzibą w Stryju dla okręgów Sądów powiatowych bolechowskiego, doliniańskiego, rożniatowskiego, skolskiego, stryjskiego, mikołajowskiego-żurawieńskiego, żydaczowskiego i medenickiego, które odłącza się od okręgu Sądu obwodowego samborskiego.

Trybunał ten sprawować ma w swoim okręgu także jurysdykcją handlową. Dla miasta Stryja i jego okręgu obejmującego obszar teraźniejszego

Sądu powiatowego stryjskiego, ustanowiony będzie Sąd delegowany miejsko-powiatowy stryjski, do załatwiania spraw cywilnych i karnych do takiego Sądu powiatowego należących, teraźniejszy zaś Sąd powiatowy stryjski zostanie zwinęty.

Gdy Trybunał ten i Sąd delegowany miejsko-powiatowy rozpoczną swoje urządowanie, co później będzie postanowione i do wiadomości podane, zawiodą swoje czynności urzędowe, Sąd obwodowy samborski co do Sądów powiatowych od jego obszaru odłączonych, jakoteż teraźniejszy Sąd powiatowy stryjski.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Sądu obwodowego samborskiego jako Władzy górniczej.

Schönborn r. w.

8.

Ustawa z dnia 8. stycznia 1891,

o czasowem uwolnieniu od podatków i należności tych przedsiębiorstw przemysłowych, które nowo powstaną w okręgu Tryestu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby takim przedsiębiorstwom przemysłowym, które pomiędzy 1. lipca 1891 a 31. grudnia 1895 w mieście Tryeście lub jego okręgu nowo powstaną i będą w ruch wprowadzone, poczynił ulgi w artykule II ustawy niniejszej wzmiankowane, pod względem opłaty podatków i należności. jeżeli wzmiankowane przedsiębiorstwa będą miały na celu wyrób przedmiotów, które w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych albo jeszcze wcale nie były wyrabiane, albo wyrabiane były w ilości istniejącym stosunkom ekonomicznym nie odpowiedniej i jeżeli nadto zaprowadzenie tych przedsiębiorstw uznane będzie w ogólności za pożądane dla gospodarstwa społecznego.

Artykuł II.

Ulgi, które mają być czynione, mogą obejmować:

- a) Uwolnienie od stępli i opłat bezpośrednich kontraktów, dotyczących się zawiazania spółek, co się jednak tyczy spółek akcyjnych, z rozciągnięciem uwolnienia tylko na pierwszą emisję akcji i kwitów akcyjnych tymczasowych, jakoteż, na okres najwięcej dwunastoletni, kuponów akcyjnych; nakoniec, na czas aż do

otwarcia ruchu, nabycie gruntów do celów przemysłowych;

- b) uwolnienie od podatku dochodowego zaprowadzonego patentem cesarskim z dnia 29. października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439), jakoteż od wszelkiego podatku rządowego, któryby w przyszłości na jego miejsce został zaprowadzony, wyjąwszy podatek dochodowy osobisty, na lat dwanaście od chwili otwarcia ruchu;
- c) uwolnienie od podatku domowego budynków, w których bezpośrednio przemysł jest wykonywany, o ile takowe nie są najętymi, na takież sam przeciąg czasu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom skarbu i handlu.

Wiedeń, dnia 8. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

9.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 9. stycznia 1891,

tyczące się zaprowadzenia nowej cechy do stęplowania kalendarzy.

Począwszy od dnia, który nastąpi po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, zaprowadzona będzie nowa cecha do stęplowania kalendarzy, a to tymczasowo na komorze główne we Lwowie, której stęplowanie gazet i kalendarzy jest poruczone.

Nowa ta cecha stęplowa przedstawia tarczę kolistą, mającą 17 milimetrów średnicy, obwiedzioną po brzegach dwiema liniami, z których wewnętrzna jest cienka a zewnętrzna nieco grubsza.

Wewnątrz jest jeszcze jedna cienka linia kolistą współśrodkowa mająca 11 milimetrów średnicy, w której obrębie wyobrażony jest c. k. orzeł w rysunku otworzystym, mający w posrodku tarczę z liczbą cyframi arabskimi napisaną.

Pomiędzy cienką obwódką koła wewnętrznego a podwójną obwódką zewnętrzną, poniżej orła, znajduje się liczba roku „1891“ zamknięta dwiema arabeskami, nad orłem zaś napis w otoku wielkimi nycyalami łacińskimi: „C. k. stępel kalendarzowy“.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 25. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 10.)

10.

Patent cesarski z dnia 23. stycznia 1891,

tyczący się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa i dokonania nowych wyborów.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piaceni i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-

łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryście, Kotorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd. wiadomo czynimy:

Artykuł I.

Izba deputowanych Rady państwa jest rozwiązana.

Artykuł II.

Nowe powszechne wybory do Izby deputowanych mają być natychmiast zarządzone i dokonane.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 23. stycznia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego pierwszego, Naszego panowania czterdziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

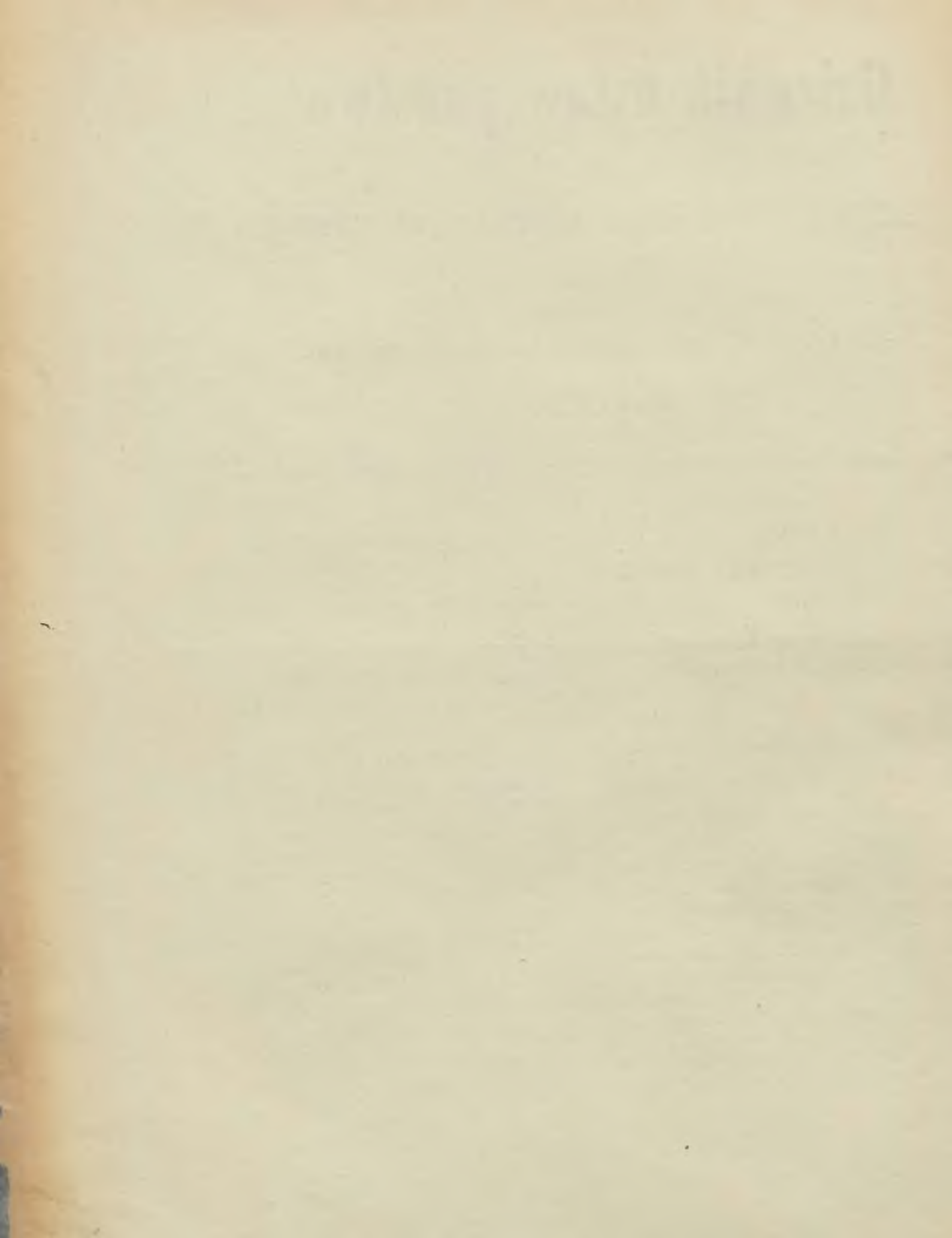
Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 31. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 11. — 15.)

11.

Ustawa z dnia 2. stycznia 1891,

o dalszem przedłużeniu terminu do spłaty zaliczek bezprocentowych przywołanych Karyntyi z przychynu powodzi w r. 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby co do zaliczek bezprocentowych, które w myśl §. 4go ustawy z dnia 13. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 30) a względnie rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130) z dotacyi wyznaczonych w sumie 100.000 zł. udzielone zostały gminom i członkom gmin w Karyntyi, odroczył tym z obdzielonych, którzy w r. 1889 dotknięci zostali ponownie klęskami żywiołowemi i popadli w niedolę, termin do rozpoczęcia ich spłaty, w ustawie powyższej na dzień 1. stycznia 1886 ustanowiony a który ustawą z dnia 7. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 128) najpóźniej aż do dnia 1. stycznia 1889 przedłużyć pozwolono, jakoteż rozpoczęte już spłacanie tych zaliczek, a to najpóźniej aż do dnia 1 stycznia 1892.

Odroczenie to przywołone być może tylko na prośbę interesowanych w miarę rzeczywistej, stwierdzonej potrzeby.

Co do prośb o odroczenie decydować ma Rząd w porozumieniu z wydziałem krajowym.

§. 2.

Odpowiedzialność kraju za zwrot tych zaliczek przedłuża się na okres odroczeń w §. 1 przywołanych.

§. 3.

Podania, dokumenty i czynności urzędowe, tyczące się odroczeń terminów, które będą potrzebne na zasadzie ustawy niniejszej, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

12.**Ustawa z dnia 6. stycznia 1891,**

zmieniająca ustawę z dnia 26. maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 82) o wybudowaniu własnych domów celem pomieszczenia w nich obu gimnazyów rządowych w Gradcu istniejących i o uzyskaniu fundusów na to potrzebnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Suma ogólna kosztów budowy domów, które stosownie do §. 1go ustawy z dnia 26. maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 82) mają być w Gradcu wystawione celem pomieszczenia w nich obu tamtejszych gimnazyów rządowych, wynosić ma najwięcej 330.000 zł.

§. 2.

Fundusze na to potrzebne w przerzeczonej sumie nieprzekraczalnej uzyskać należy w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej $3\frac{1}{2}$ od sta, amortyzacya $\frac{3}{4}$ od sta i żeby umarzany był ratami półrocznymi, poczynając nie od roku 1890 (§. 2 ustawy z dnia 26. maja 1888, (Dz. u. p. Nr. 82), lecz od roku 1891.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 6. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

13.**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 14. stycznia 1891,**

o zmianie w I. Części przepisów dotyczących się służby wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny zmienia się ustęp trzeci §. 23:10 przepisów o służbie wojskowej Część I (Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45), jak następuje:

Postępowanie i wydanie wyroku należy w przypadkach pierwszego ustępu do Władzy administracyjnej gminy przynależności, w przypadkach drugiego ustępu, do Władzy administracyjnej miejsca pobytu.

Weltersheimb r. w.

14.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1891,**

o ustanowieniu delegacyi królewsko-węgierskiej komory głównej w Budapeszcie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu ustanowiona została w nowopeszteńskiej fabryce machin i kotłów okrętowych, do banku eskomptowego węgierskiego w Budapeszcie należącej, delegacya królewsko węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 1. stycznia 1891.

Dunajewski r. w.

15.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. stycznia 1891,**

którem na zasadzie ustawy z dnia 16. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 218) o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie sądownictwa tychże Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich i częściowe przeniesienie onegoż na nowe Sady w Egipcie ustanowione.

§. 1.

Postanowienia, tyjące się zmian w sądownictwie Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich w Egipcie, wydane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 18 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 153), których moc obowiązująca przedłużona została po raz ostatni rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. stycznia 1889 (Dz. u. p. Nr. 16), obowiązywać mają nadal tymczasowo aż do dnia 1. lutego 1894.

§. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 29. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1891.

(Zawiera Nr. 16—22.)

16.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 7. stycznia 1891,

o podwyższeniu komory pomocniczej II. klasy w Trau, która upoważnienia komory pomocniczej I. klasy posiadała, do I. klasy i o rozszerzeniu przynależnych jej upoważnień do poboru cła.

Komora pomocnicza II. klasy w Trau, która upoważnienie komory pomocniczej I. klasy posiadała, podwyższona została do I. klasy i otrzymała nadto upoważnienie do ekspedycyowania smoły (Nr. T. 114) aż do 1000 kilogramów, wityriolu miedzianego (Nr. T. 322) aż do 500 kilogramów i starych towarów należących do klas XXII, XXIII i XXIV Taryfy w ilościach aż do 10 kilogramów.

Dunajewski r. w.

17.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1891,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Wrszowie w Czechach do 6. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z r. 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225), zalicza się w poro-

zuczeniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny gminę Wrszowie w Czechach do 6. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązujące do końca 1895 roku.

Dunajewski r. w. Welsersheimb r. w.

18.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1891,

o upoważnieniu komory pomocniczej w Ehrwald Griessen do ekspedycyowania za kartą przewodnią pod zamknięciem opakowania towarów krajowych, które mają być przez Bawaryą przewiezione.

Upoważnia się c. k. komorę pomocniczą II. klasy w Ehrwald Griessen do ekspedycyowania za kartą przewodnią pod zamknięciem opakowania towarów krajowych, które mają być przez Bawaryą przewiezione.

Dunajewski r. w.

19.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1891,**

tyczące się postępowania z ułankami kilograma, które w postępowaniu podatkowym wypadają przy oznaczaniu wagi czystej oleju kopalinnego przez odciążenie tary ustanowionej w procentach wagi ryczałtowej.

W porozumieniu z król. węgierskim ministerstwem skarbu postanawia się, że w tych przypadkach, w których na zasadzie §. 4go, l. 3, ustęp 3 przepisu wykonawczego z dnia 23. czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 78) do ustawy z dnia 26. maja 1882 o opodatkowaniu oleju kopalinnego, tudzież w myśl rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 52) waga czysta oleju kopalinnego, gdy z rafinerij wyprowadzany jest w beczkach amerykańskich, oznaczana być może przez odciążenie tary ustanowionej w procentach wagi ryczałtowej ułanki kilograma, wypadające przy obliczaniu wagi czystej, jeżeli wynoszą mniej jak $\frac{5}{10}$ kilograma, należy opuszczać, jeżeli zaś wynoszą $\frac{5}{10}$ kilograma lub więcej, liczyć należy za cały kilogram.

Dunajewski r. w.

20.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 29. stycznia 1891,**

o zwinięciu królewsko węgierskiej komory pomocniczej w Uzvölgy.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, król. węgierska komora pomocnicza w Uzvölgy zostanie z końcem stycznia 1891 zwinięta.

Dunajewski r. w.

21.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 8. lutego 1891,**

o upoważnieniu komory pomocniczej II klasy w Vermiglii do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Na zasadzie artykułu IX. l. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 upoważnia się c. k. komorę pomocniczą II. klasy w Vermiglii do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Steinbach r. w.

22.**Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 14. lutego 1891,**

którem podaje się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) wydanej przez c. k. komisją główną miar i wag.

Bacquehem r. w.

Dodatek szesnasty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 10.

Sprawdzanie pojemności beczek.

Postanowienia ustępu 3go §. 10go Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (oznaczenie tary beczek próżnych) zostają uchylone.

Wiedeń, dnia 27. stycznia 1891.

C. k. komisja główna miar i wag:

Arzberger r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1891.

(Zawiera Nr. 23.)

23.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z d. 20. lutego 1891,

tyczące się wydania Dodatku do części III. przepisów o służbie wojskowej.

Jednocześnie wydany zostaje Dodatek części III. przepisów o służbie wojskowej, zawierający nowy przepis co do utrzymywania w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej.

Według tego Dodatku postanowienia części III. przepisów o służbie wojskowej, to jest przepisu o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska i marynarki wojennej, stosowane być mają ze zmianami tamże podanemi także do osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej.

W szczególności nadmienia się, że żołnierze nieczynni obrony krajowej winni meldować się w myśl przepisów ustawowych tak samo jak osoby. należące do stanu żołnierzy wojska i marynarki wojennej u przełożonego gminy, który do współdziałania przy utrzymywaniu w ewidencji żołnierzy nieczynnych obrony krajowej powołany jest w taki sam sposób, jak to określone zostało w części III. przepisów o służbie wojskowej co do osób do wojska i marynarki wojennej należących.

Za środki ewidencyjne służą gminom do tego celu wzory poniżej zamieszczone.

Dodatek wchodzi w wykonanie od dnia 1. maja 1891 i uchyla dotychczasowy przepis ewidencyjny dla c. k. obrony krajowej część I. razem ze wszystkimi odnośniami rozporządzeniami.

Weltersheimb r. w.

Powiat administracyjny.

Książka żołnierzy nieczynnych

Liczba bieżąca	Data meldunku	Korpus wojsk (zakład, broń szczególna)	Rok wzięcia do wojska	Nr. arkusza księgi głównej	Stopień	Nazwisko	Gmina swojszczyzny (przynależności)
1	2	3	4	5	6	7	8
od 1—44							
45	2/12 1883	Bat. o. kr. Nr. 22	1879	95	Kapral	Józef Tauber	Piber
							i t.
216	4/8 1885	Bat. o. kr. Nr. 22	1879	95	Kapral	Józef Tauber	Piber
							i t.
243	4/9 1885	Bat. o. kr. Nr. 22	1879	95	Kapral	Józef Tauber	Piber
							i t.
290	7/ 18	Bat. o. kr. Nr. 22	1879	95	Kapral	Józef Tauber	Piber
							i t.

- Uwaga.** 1. Każda strona ma 15 rubryk poziomych.
 2. Szczegóły potrzebne do wypełnienia rubryk 3 aż do 10 wyciągnąć należy z paszportu obrony
 3. Format papieru: B.

Wzór VII

do §. 15.

Gmina miejscowa.

meldunkowa
obrony krajowej

Przynależność		M e l d u n e k				U w a g a
powiat administracyjny	okrąg ewidencyjny Nr.	pobytu	podróży do		na jak długo	
			miejsca	powiatu administracyjnego		
9	10	11	12	13	14	15
Graz (okolica)	22	1			stale	
d.						
Graz (okolica)	22		na ćwiczenia wojskowe		4 tygodnie	
d.						
Graz (okolica)	22	1			stale	
d.						
Graz (okolica)	22		do czynnej służby			
d.						

krajowej strona 1 i 3, albo ze świadectwa obrony krajowej strona 1

Powiat administracyjny.

Wykaz zmian żołnierzy nieczynnych z miesiąca

Liczba bieżąca	Data meldunku	Korpus wojsk (zakład, broń szczególna)	Rok wzięcia do wojska	Nr. aktu książki głównej	Stopień	Nazwisko	Gmina swojszczyzny (przynależności)
1	2	3	4	5	6	7	8
	15	Bat. o. kr. Nr. 22	1879	95	Kapral	Tauber Józef	Piber

Uwaga. 1. Każda strona ma 15 rubryk poziomych.

2. Szczegóły potrzebne do wypełnienia rubryk 3 aż do 10 wyciągnąć należy z paszportu obrony krajowej strona 1 i 3 lub ze świadectwa obrony krajowej strona 1.
3. Biura ewidencyjne winny w wyciągach, które mają wygotowywać, zapisywać w rubryce 1 gminę a względnie Władzę, u której się zameldowano.

Wzór XII

do §. 17.

Gmina miejscowa.

pobytu
obrony krajowej
 września 18 .

Przynależność		M e l d u n e k				U w a g a
powiat administracyjny	okrąg ewidencyjny Nr.	pobytu	podróży do		na jak długo	
			miejsca	powiatu administracyjnego		
9	10	11	12	13	14	15
Graz (okolica)	22	1			stałe	
		i	t.	d.		

4. Biurom ewidencyjnym dostarczać będą potrzebnych druków komendy terytorjalne obrony krajowej.

5. Format papieru: B

Karta uwierzytelniająca ¹⁾

dla ²⁾
.
.

celem stawienia się w korpusie swoim w

N., dnia 18

Pieczęć gminna

Podpis
przełożonego gminy.

- Uwaga.** 1. Karta uwierzytelniająca wydrukowana jest w języku w miejscu używanym.
2. Przełożony gminy winien wpisać stopień, nazwisko i korpus żołnierza obrony krajowej, tudzież stacją, w której ma się stawić.
3. Format papieru: *B* (ćwiartka).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1891.

(Zawiera Nr. 24—29.)

24.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 7. lutego 1891,

o zaprowadzeniu w Faresinie delegacji komory, sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską.

W Faresinie na wyspie Kresie zaprowadzona została delegacja komory, sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską, która rozpoczęła urzędowanie już dnia 2. stycznia 1891.

Delegacja ta otrzymała te same upoważnienia celnicze, które delegacyom takim w Przymorzu są nadawane (Dz. u. p. Nr. 10 z r. 1883) i jest nadto upoważniona do ekspedycyowania towarów wywozowych od cła uwolnionych, których wywóz nie ma być udowodniany.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

25.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1891,

o upoważnieniu komory pomocniczej I. klasy w Prośrednej Stienawie (Mittelsteine) w Czechach do stosowania postępowania przewoźnego z cedulą awizacyjną w obrocie kolejowym przez obszar pruski.

Upoważnia się c. k. komorę pomocniczą I. klasy w Mittelsteine w Czechach do stosowania w obrocie

przewoźnym przez Prusy postępowania awizacyjnego, rozporządzeniem z dnia 2. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 8), w obrocie kolejowym dla towarów przewoźnych, zaprowadzonego, tak samo jak c. k. komory w rozporządzeniu z dnia 28. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 137) wymienione.

Steinbach r. w.

26.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1891,

tyczące się umieszczania znaków przemysłowych na naczyniach używanych do przewozu syropu (melasu) uwolnionego od podatku.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu uzupełnia się §. 14 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) postanowieniem, że znak przemysłowy (godło przedsiębiorstwa na naczyniach [beczkach, kesonach]) używanych do przewożenia syropu (melasu) uwolnionego od podatku, może być podług wyboru przedsiębiorstwa albo uwidoczniiony trwałą farbą, szybko schnącą, albo wyobrażony na tarczy papierowej, która dla zabezpieczenia od wpływów wilgoci powleczone być powinna po stronie wydrukowanej istotą wody nie przepuszczającą (np. warstwą żywicy) i odpowiednim klejem przyklepiona.

Znak przemysłowy umieszczony (uwidoczniomy) być ma u beczek na dnie, a u kesonów na szyi tak zwanego hełmu.

Gdy te same naczynia używane bywają do przewozu melasu z rozmaitych wyrobni cukru, umieszczając znak przemysłowy, trzeba znaki do dawniejszych posyłek użyte usunąć lub uczynić nieczytelnymi.

Steinbach r. w.

27.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1891,

co do należności, która dyurnistom, odbywającym podróże służbowe, ma być płacona za przejazd ze stacyj kolei żelaznych lub statków parowych i do tychże stacyj.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami rozporządza się co następuje:

Dyurnistom w podróżach służbowych zatrudnianym przyznaje się za przejazdy z dworców kolejowych lub stacyj statków parowych i do tychże dworców lub stacyj wynagrodzenie w kwocie 50 c. za każdy przejazd a to także wtedy, gdy są komisjom wspólnym na pomocników przydani, jeżeli w powozie urzędników, składających komisją, nie mogą się pomieścić.

Postanowienie artykułu XXII. przepisu o dyetach z r. 1812, jakoteż §. 7go rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3. lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169), dotyczące się wspólnego używania pojazdów przez komisje wspólne, stosowane być ma także do tych pojazdów.

Steinbach r. w.

28.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. lutego 1891,

tyczące się przyłączenia gmin Radziszowa i Jurczyc do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddzielają się gminy Radziszów i Jurczycy razem z obszarami dworskimi od okręgu

Sądu powiatowego myślenickiego a obwodowego wadowickiego i przyłączają do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego i Sądu krajowego krakowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

29.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 24. lutego 1891,

którem uzupełnia się §. 77 rozdziału I. przepisów tymczasowych o żegludze i policyi rzecznej na Dunaju wydanych dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122).

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa uzupełnia się §. 77 rozdziału I. (postanowienia ogólne) przepisów tymczasowych o żegludze i policyi rzecznej na części Dunaju przecinającej Górną i Dolną Austryą, wydanych dnia 30. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122) i tenże będzie opiewał odtąd jak następuje:

§. 77 rozdziału I.

„Na wszystkich mostach, przez główne koryto Dunaju prowadzących, w ciągu całego okresu, w którym żegluga jest otwarta, oświetlać należy w nocy (t. j. od zachodu aż do wschodu słońca) środek pola, którem statki mają przepływać a to latarnią rzucającą światło czerwone, z rzeki łatwo widzialne.

W którym punkcie każdego w szczególności mostu latarnia ta ma być zawieszona, tudzież czy ma oświetlać drogę za wodą i pod wodą czy tylko jeden kierunek, postanawia właściwa Władza administracyjna krajowa ze względem na potrzeby miejscowe.

Statki wiosłowe, zmuszone zatrzymać się lub przybić do lądu poza obrębem miejsc do tego przeznaczonych, jakoteż promy i ich czołna kotwicowe, młyny pływające i wszelkie budynki pływające powinny być w nocy oświetlone latarnią rzucającą światło białe, z rzeki łatwo widzialne. Parowce, zatrzymujące się nie przy pomoście przystani lecz gdzieindziej, winny wystawiać w nocy na maszcie lub kominie latarnią z jasnym światłem zielonym, z rzeki łatwo widzialnem.

W braku szczególnych układów obowiązek oświetlania ciąży na właścicielu przedmiotu, który ma być oświetlany.“

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć IX. — Wydana i rozesłana dnia 13. marca 1891.

(Zawiera Nr. 30.)

30.

Umowa z dnia 5. grudnia 1890 pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Szwajcaryą,

tycząca się zapobiegania roznoszeniu chorób zaraźliwych zwierzęcych przez handel bydła.

(Zawarta w Wiedniu dnia 5. grudnia 1890, ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Budapeszcie dnia 24. lutego 1891, ratyfikacje wzajemne wymieniono w Wiedniu dnia 28 lutego 1891.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro et illo Confederationis Helveticae ad transitum cum pecudibus et rebus belluinis regulandum Conventio Viennae die quinta mensis Decembri anno millesimo octingentesimo nonagesimo inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, Représentant en même temps le Prince Souverain de Liechtenstein, d'une part, et

Le Conseil fédéral de la Confédération Suisse, d'autre part, désirant soumettre à une révision la Convention adoptée à Berne le 31 mars 1883, réglant entre les deux Pays le commerce des animaux, des peaux et autres produits bruts d'animaux, en tenant compte du changement des circonstances, et dans le but de maintenir et de développer ce commerce ont fait ouvrir des négociations et nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur Ladislas Szögyény-Marich de Magyar-Szögyén et Szolgaegyháza, Son Conseiller intime actuel et Chambellan, premier Chef de section au Ministère de la Maison Impériale et des affaires étrangères;

Le Conseil fédéral de la Confédération:

Monsieur A. O. Aepli, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Lorsque la peste bovine ou la péripneumonie contagieuse auront éclaté dans le territoire de l'une des deux Parties contractantes, celle-ci avisera directement, par voie télégraphique, l'autre Partie de l'apparition et de l'extension de la maladie.

Lorsque la peste bovine ou la péripneumonie contagieuse aura été constatée dans le Tyrol, le Voralberg ou la Principauté de Liechtenstein d'une part, dans le canton de St. Gall, d'Appenzell ou des Grisons d'autre part, les autorités du district dont il s'agit en informeront de suite les autorités compétentes du pays voisin.

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, zastępujący oraz Księcia panującego liechtensteńskiego, z jednej i

Rada związkowa federacji szwajcarskiej, z drugiej strony,

pragnąc umowę zawartą w Bernie dnia 31. marca 1883. a tyczącą się uregulowania handlu zwierzętami, skórami, rogami i innymi produktami zwierzęcymi między ich państwami poddać rewizji ze względu na zmianę stosunków i w celu utrzymania i rozwoju tego handlu, zalecili rozpocząć w tej mierze rokowania, do których mianowali Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

JMPana Władysława Szögyény-Maricha z Magyar-Szögyén i Szolgaegyháza swego rzeczywistego radcę tajnego a szambelana, pierwszego naczelnika oddziału w ministerstwie cesarskiego domu i spraw zewnętrznych;

Rada związkowa federacji szwajcarskiej:

JMPana A. O. Aepli, swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości,

którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Jak tylko w okręgu jednej ze Stron rokujących wybuchnie księgosusz lub choroba płucna zaraźliwa, Strona ta uwiadomi bezpośrednio drogą telegraficzną drugą Stronę o wybuchu i rozszerzeniu się tej choroby.

Jak tylko w Tyrolu, Vorarlbergu lub księstwie liechtensteńskim z jednej a w kantonach St. Gallen, Appenzell lub Graubünden z drugiej strony pojawi się dowodnie księgosusz lub choroba płucna zaraźliwa, Władze owego okręgu doniosą o tem natychmiast Władzom właściwym kraju sąsiedniego.

Une enquête minutieuse sera faite sur les voies d'introduction et de propagation de la peste bovine et de la péripneumonie contagieuse, et le résultat en sera communiqué sans retard aux autorités du pays qui peut être menacé de l'introduction de l'épizootie.

Les autorités compétentes prendront, dans tous les cas, les mesures nécessaires pour empêcher le commerce des animaux atteints d'une maladie contagieuse quelconque on suspects d'être atteints d'une telle maladie.

Chacune des Parties contractantes fera paraître dans son organe officiel un bulletin sur l'état des épizooties et sur les mesures prises pour en empêcher l'extension, ainsi que sur la modification ou l'abolition de ces mesures. Le bulletin devra paraître au moins deux fois par mois.

Article II.

Quand la peste bovine ou une autre maladie contagieuse d'animaux aura éclaté dans le territoire d'une des Parties contractantes, le commerce des animaux menacés par l'épizootie, ainsi que celui des objets suspects de propager la contagion, provenant des contrées non infectées à destination du territoire de l'autre Partie contractante, ne sera pas soumis à d'autres restrictions que celles auxquelles est soumis dans le pays même, en application des dispositions et prescriptions des lois de police vétérinaire en vigueur, suivant l'extension prise par la maladie et son degré d'intensité, le commerce des dits animaux et objets venant des contrées non infectées. L'entrée de ces animaux et de ces objets ne peut cependant avoir lieu que par des stations spécialement désignées, sur la présentation d'un certificat d'origine et sous la réserve qu'ils n'aient pas transité à travers des contrées infectées (à moins qu'il ne s'agisse de transports directs et sans arrêt en chemin de fer), et qu'ils aient été visités à la frontière par un vétérinaire.

Les vétérinaires compétents chargés de procéder à cette visite, sont autorisés à faire abattre le bétail trouvé malade de la peste bovine ou de la péripneumonie contagieuse. Les cadavres des animaux atteints de la peste bovine doivent être enfouis sans être dépouillés. Les animaux suspects de porter le germe de la peste bovine ou de la péripneumonie contagieuse seront refoulés et avis immédiat

Zbadane będzie dokładnie, któremi drogami księgosusz lub choroba płucna zaraźliwa dostała się i rozszerzyła i o wyniku tego dochodzenia uwiadomione zostaną niezwłocznie Władze kraju, któremu przeniesienie się zarazy może zagrażać.

Władze właściwe użyją we wszystkich tych przypadkach wszelkich środków, które będą potrzebne do zapobieżenia, żeby nie sprzedawano zwierząt chorobą zaraźliwą dotkniętych albo podejrzanych.

Każda ze Stron rokujących ogłaszać będzie w swojej gazecie urzędowej zdanie sprawy o stanie chorób zaraźliwych, środkach użytych dla przeszkodzenia ich roznoszeniu, jakoteż o ich zmianie lub uchyleniu. Takie zdanie sprawy ogłaszane być ma najmniej dwa razy na miesiąc.

Artykuł II.

Gdy księgosusz lub inna choroba zaraźliwa zwierzęca wybuchnie w krajach jednej ze Stron rokujących, handel zwierzętami zagrożonemi chorobą zaraźliwą, jakoteż przedmiotami podejrzanymi o zdolność roznoszenia zarazy, pochodzącymi z okolic niedotkniętych zarazą, do krajów drugiej Strony, nie będzie podlegał żadnym innym ograniczeniom prócz tych, którym handel rzeczonymi zwierzętami i przedmiotami, pochodzącymi z okolic nie zarażonych, podlega w tychże krajach na zasadzie istniejących przepisów i postanowień policyi weterynarskiej, stosownie do rozszerzenia się choroby i stopnia jej siły. Jednakże zwierzęta te i przedmioty wolno wprowadzać tylko przez miejsca wyznaczone szczegółowo, za okazaniem świadectwa pochodzenia i pod warunkiem, by transport nie przechodził przez okolice zarazą dotknięte (chyba, że chodzi o transporty, idące bezpośrednio i bez zatrzymania się koleją żelazną) i był poddany na granicy rewizyi weterynarskiej.

Weterynarze upoważnieni do wykonywania tej rewizyi, mają prawo kazać zabić bydło, gdyby postrzegli, że jest dotknięte księgosuszem lub zarazą płucną. Padlina zwierząt, które chorowały na księgosusz, ma być zakopana bez zdjęcia skóry. Zwierzęta podejrzane, iż noszą w sobie zarodek księgosuszu lub zarazy płucnej, będą odsyłane napowrót, o czem uwiadomione zostaną bezzwłocznie Władze

donné aux autorités de l'autre pays, qui prendront les mesures de précaution nécessaires. Si la peste bovine était repandue á proximité de la frontière, l'entrée des ruminants peut être interdite.

En cas de propagation de la péripneumonie contagieuse dans le Tyrol, le Vorarlberg ou la Principauté de Liechtenstein d'une part, dans les cantons de St. Gall, d'Appenzell ou des Grisons d'autre part, l'entrée peut être interdite aux animaux de l'espèce bovine provenant de ces contrées.

Les animaux trouvés atteints d'autres maladies contagieuses ou suspects, d'après des indices certains, de porter en eux le germe d'une telle maladie, ainsi que ceux pourvus de certificats d'origine et de santé non réguliers peuvent être refoulés ou soumis à une quarantaine dont la durée sera fixée selon la nature de la maladie dont ils sont soupçonnés être atteints.

Si une maladie contagieuse pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite dans les lois en vigueur sur la matière, a été introduite par le trafic du bétail, du territoire d'une des Parties contractantes dans celui de l'autre, cette dernière aura le droit de limiter ou d'interdire temporairement l'importation de toutes les espèces d'animaux auxquels la maladie est transmissible.

Les certificats d'origine et de santé attesteront qu'au lieu de provenance des animaux il n'a sévi depuis 40 jours aucune maladie contagieuse, pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite par les lois des Parties contractantes et qui est transmissible à l'espèce d'animaux pour lesquels les certificats sont délivrés.

Ces certificats seront délivrés en langue allemande ou accompagnés d'une traduction allemande.

La validité des certificats est fixée à six jours. Si cette durée expire pendant le transport direct, les animaux devront, pour que le certificat soit valable pour une nouvelle durée de six jours, être soumis à une visite vétérinaire et être trouvés entièrement sains, ce qui sera attesté sur le certificat.

Les Gouvernements des Parties contractantes se communiqueront réciproquement par qui et dans quelle forme les certificats d'origine et de santé doivent être délivrés.

drugiego kraju, iżby zarządziły odpowiednie środki ostrożności. Gdyby księgosusz rozszerzył się w pobliżu granicy, wprowadzanie odzuwaczy może być wzbronione.

W razie rozszerzania się choroby płucnej zaraźliwej z jednej strony w Tyrolu, Vorarlbergu lub w księstwie Lichtenstein, a z drugiej w kantonach St. Gallen, Appenzell lub Graubünden, przewóz z tychże obszarów zwierząt do rogacizny należących może być zakazany.

Zwierzęta, które okażą się dotkniętymi innemi chorobami zaraźliwemi, albo na zasadzie oznak niezawodnych, podejrzanemi, iż noszą w sobie zaród takiej choroby, jakoteż opatrzone świadectwami pochodzenia i zdrowia nie odpowiedniemi przepisom, mogą być odesłane napowrót lub poddane kwarantannie, której czas wyznaczony będzie stosownie do rodzaju choroby, o którą są podejrzone.

Gdy choroba zaraźliwa, co do której obowiązujące ustawy o chorobach zwierzęcych zaraźliwych przepisują oznajmowanie o wybuchu, dostanie się przez obrót bydła z obszaru jednej ze stron rokujących do obszaru drugiej strony, tej drugiej stronie służy prawo ograniczenia lub zakazania czasowo przywozu wszystkich tych rodzajów zwierząt, których zaraza chwycić się może.

Świadectwa pochodzenia i zdrowia winny potwierdzać, że w miejscu, z którego zwierzęta pochodzą, nie panowała od dni 40 żadna taka choroba zaraźliwa, co do której obowiązujące u obu Stron rokujących ustawy o chorobach zwierzęcych zaraźliwych przepisują oznajmowanie o wybuchu i któraby rodzaju tych zwierząt, dla których świadectwa są wydane, chwycić się mogła.

Świadectwa winny być napisane w języku niemieckim lub trzeba dołączyć do nich przekład niemiecki.

Świadectwa te są ważne sześć dni. Jeżeli ten przeciąg czasu upłynie w ciągu transportowania zwierząt, w takim razie, aby świadectwo było ważne przez następne sześć dni, trzeba poddać zwierzęta oględzinom weterynarskim, których wynik ma udowodnić, iż są całkiem zdrowe, co też potwierdzić należy w świadectwie.

Rządy Stron rokujących uwiadomić się będą nawzajem, kto i w jakiej formie wydawać ma świadectwa pochodzenia i zdrowia.

En tout cas, il demeure entendu que les certificats de santé doivent être visés par un vétérinaire patenté (diplômé) et que la traduction sera digne de foi.

Article III.

Les wagons de chemin de fer, les bateaux et parties de bateaux qui ont servi au transport des chevaux, des mulets, des ânes, du bétail de race bovine, des moutons, des chèvres, des pores ou des peaux fraîches, doivent, avant d'être utilisés à nouveau, être soumis à un procédé de nettoyage (désinfection) de nature à détruire entièrement les germes de contagion qui peuvent s'y être attachés.

Les rampes et quais d'embarquement seront soigneusement lavés et en cas de besoin désinfectés après chaque chargement.

Il sera reconnu par les deux Parties contractantes que la désinfection des wagons bateaux et parties de bateaux, opérée en tout règle dans le territoire de l'une des deux Parties, est aussi valable pour l'autre Partie.

Les Gouvernements des deux Parties contractantes s'entendront au sujet des conditions et formalités à remplir pour reconnaître ces désinfections.

Article IV.

L'entrée des animaux amenés pour la pâture du territoire de l'une des Parties contractantes dans le territoire de l'autre est permise aux conditions suivantes:

- a) Les propriétaires des troupeaux présenteront au passage de la frontière, pour être vérifié, un état des animaux qu'ils veulent introduire au pâturage, avec mention du nombre des pièces et de leurs marques extérieures les plus caractéristiques.
- b) Le retour des animaux dans le territoire d'origine ne sera autorisé qu'après que leur identité aura été constatée.

Si toutefois pendant l'époque de la pâture, il éclatait soit dans une partie des troupeaux, soit dans une localité éloignée de moins de 20 kilomètres du pâturage, soit sur la route par laquelle doit s'effectuer le retour du troupeau à la station frontière, une maladie contagieuse présentant un danger pour le bétail en question, le retour des animaux sur le territoire de l'autre Partie sera interdit, sauf dans les cas d'urgence, tels que manque de fourrage, intempéries, etc. Dans ces derniers cas, le

Zgodzono się, że w każdym razie świadectwa zdrowia winny być potwierdzone przez dyplomowanego weterynarza, a przekłady wygotowane w formie wiarogodnej.

Artykuł III.

Wagony kolei żelaznej, statki i przestrzenie statków, które służyły do przewozu koni, mulów, osłów, rogacizny, owiec, kóz, świń lub skór świeżych, zanim będą na nowo użyte, winny być poddane odwietrzeniu (desinfekcyi) wytępiającemu ze szczętem zarodki zarazy, które mogły przylgnąć.

Rampy i brzegi przystani gdzie zwierzęta wyładowywano, będą zmywane starannie po każdym użyciu, a w razie potrzeby odwietrzane.

Odwietrzenie wozów kolei żelaznej, statków i przestrzeni statków dokonane według przepisów w okręgu jednej ze Stron rokujących, uznawane będzie przez drugą Stronę za ważne w jej okręgu.

Rządy obu krajów porozumią się ze sobą co do warunków i formalności, potrzebnych do uznania tych odwietrzeń za ważne.

Artykuł IV.

Z okręgu jednej ze Stron rokujących wolno prowadzić zwierzęta na pastwiska leżące w okręgu drugiej Strony pod następującymi warunkami:

- a) Właściciele składać będą na granicy przy przeprowadzeniu bydła, wykaz zwierząt, które chcą przeprowadzić na pastwisko, podający ilość sztuk i znamiona charakterystyczne do sprawdzenia tożsamości potrzebne.
- b) Zwierzęta wracające, przepuszczane będą do obszaru, z którego pochodzą, tylko po sprawdzeniu tożsamości.

Jeżeli jednak podczas pobytu bydła na paszy wybuchnie tam choroba zaraźliwa dla owego rodzaju zwierząt, bądź w części trzód, bądź w miejscu oddalonym o mniej niż 20 kilometrów od pastwiska, lub też na drodze, przez którą bydło wracać ma do granicy, powrót bydła do obszaru drugiej Strony będzie wzbroniony, chyba że nagłe okoliczności (brak paszy, niepogody itp.) wymagają dozwolenia wyjątku. W przypadkach takich, powrót zwierząt nie dotkniętych jeszcze zarazą, nastą-

retour des pièces de bétail non encore atteintes par l'épizootie ne pourra avoir lieu que lorsque les mesures de sûreté que les Parties contractantes seront convenues d'appliquer pour empêcher l'extension de l'épizootie, auront été observées.

Article V.

Les habitants des localités qui ne sont pas situées à plus de 5 kilomètres de la frontière peuvent à toute heure passer la frontière dans les deux sens avec leur propre bétail, attelé à la charrue ou à des voitures, mais cette facilité ne leur est accordée que pour les travaux agricoles ou pour l'exercice de leur profession, en observant les prescriptions douanières existantes.

Le Parties contractantes peuvent faire dépendre cette faveur des conditions suivantes:

- a) Tout attelage qui passe la frontière pour des travaux d'agriculture ou pour l'exercice d'une profession doit être pourvu d'un certificat de l'autorité de la commune où se trouve l'étable des animaux. Ce certificat doit porter le nom du propriétaire ou du conducteur de l'attelage, la description des animaux et l'indication du territoire-frontière (en kilomètres) dans les limites duquel l'attelage doit travailler.
- b) Il doit être exigé en outre tant à la sortie qu'au retour un certificat de l'autorité de la commune-frontière d'où provient l'attelage et, en cas de transit par le territoire d'une autre commune, une attestation de cette dernière portant que la commune dont il s'agit est exempte de toute épizootie et que sur une étendue de dix kilomètres à la ronde il n'existe ni peste bovine ni péripneumonie contagieuse. Ce certificat doit être renouvelé tous les six jours.

Article VI.

La présente Convention entrera en vigueur le 1er mars 1891 et restera exécutoire pendant deux ans. Pour le cas où douze mois avant l'expiration de cette période, aucune des Parties contractantes n'aurait notifié à l'autre son intention d'en faire cesser les effets, elle restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des deux Parties contractantes l'aura dénoncée.

pić może tylko z zastosowaniem środków ostrożności, których Strony rokujące postanowiły używać dla zapobieżenia roznoszeniu zarazy.

Artykuł V.

Mieszkańcy miejsc oddalonych od granicy więcej o 5 kilometrów, mogą przebywać granicę każdego czasu w obu kierunkach ze zwierzętami swymi do pług lub do wozu przyprzężonemi, lecz tylko w celu wykonywania prac rolniczych lub pewnego rzemiosła i z zachowaniem przepisów cłowych obowiązujących.

Ułatwienie to mogą Strony rokujące uczynić zawisłem od dopełnienia warunków następujących:

- a) Każdy zaprząg, który przekracza granicę w celu wykonania pracy rolniczej lub pewnego rzemiosła, powinien być opatrzony świadectwem przełożonego gminy, w której się stajnia znajduje. Świadectwo to podawać ma nazwisko właściciela lub woźnicy zaprzęgu, opis zwierząt i oznaczenie okręgu (w kilometrach) granicznego, w którym zaprząg ma pracować.
- b) Nadto w czasie wyjścia za granicę, jakoteż za powrotem, potrzebne jest świadectwo przełożonego tej gminy granicznej, z której zaprząg pochodzi a jeżeli przejeżdża przez obszar innej gminy, także świadectwo tej ostatniej, potwierdzające, że owa gmina jest całkiem wolna od wszelkiej zarazy bydłowej i że nadto w okręgu 20-kilometrowym nie panuje ani księgosusz ani zaraza płucna. Świadectwo to odnawiać trzeba co dni sześć.

Artykuł VI.

Umowa niniejsza nabywa mocy obowiązującej dnia 1. marca 1891 i obowiązywać ma przez dwa lata następujące. Jeżeliby żadna ze Stron rokujących nie oświadczyła na 12 miesięcy przed upływem rzeczonoego okresu, że zamierza umowę uchylić, zatrzyma ona moc swoją aż do końca roku od dnia, w którym ją jedna lub druga ze Stron rokujących wypowie.

Article VII.

Les ratifications de la présente Convention seront échangées à Vienne le plus tôt possible, au plus tard le 28 février 1891.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition, le 4 décembre de l'an de grâce 1890.

Szögyény m. p. (L. S.)

A. O. Aepli m. p. (L. S.)

Artykuł VII.

Ratyfikacye umowy niniejszej wymienione będą jak można najrychlej, najpóźniej zaś dnia 28. lutego 1891 w Wiedniu.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Wiedniu w dwóch egzemplarzach dnia 5. grudnia roku pańskiego 1890.

Szögyény w. r. (L. S.)

A. O. Aepli w. r. (L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur in Budapest die vigesima quarta mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo primo, Regnorum Nostrorum quadragesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Hugo liber Baro a **Glanz** m. p.,

Consiliarius Aulicus et Ministerialis.

Umowę powyższą zatwierdzoną przez obie izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 10. marca 1891.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć X. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1891.

(Zawiera Nr. 31—34.)

31.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z ministerstwem skarbu i wspólnem ministerstwem wojny z d. 27. lutego 1891,

określające warunki, pod któremi posady adjunktów przy urzędach podatkowych mają być w przyszłości nadawane podoficerom do ubiegania się o takowe w duchu ustawy z d. 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) uprawnionym.

W porozumieniu z ministerstwem skarbu i wspólnem ministerstwem wojny stanowi się, że na przyszłość przy obsadzaniu posad adjunktów urzędów podatkowych pierwszeństwo przed innymi współkandydatami przyznawane być ma aż do dalszego rozporządzenia także i nadal tylko tym podoficerom certyfikatami opatrzonym, którzy

1. mogą udowodnić, że skończyli przepisane szkoły (gimnazjum niższe lub szkołę realną niższą, albo też zakład naukowy wojskowy będący z niemi na równi,

2. poddadzą się praktyce próbnej sześciomiesięcznej w urzędzie podatkowym, który im Władza skarbowa krajowa wyznaczy i zdadzą pomyślnie egzamin na urzędników podatkowych, nakoniec

3. mogą złożyć przepisaną kaucją służbową; tym zaś podoficerom certyfikatami opatrzonym, którzy nie skończyli niższych klas szkoły średniej,

jeżeli czynią zadość innym warunkom, jakie dotychczas obowiązywały, nadawana być ma na przemian z praktykantami urzędów podatkowych tylko każda czwarta posada adjunktów przy tychże urzędach.

W skutek postanowień powyższych obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 16. lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 100), wydane w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami i Władzami centralnemi, ulega częściowej zmianie, o ile tyczy się przyznawania pierwszeństwa przy obsadzaniu posad adjunktów urzędów podatkowych podoficerom do ubiegania się o nie uprawnionym i warunków do uzyskania takich posad.

Welsersheimb r. w.

32.

Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia z dnia 4. marca 1891,

zawierające postanowienia dodatkowe do regulaminu egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, wydanego tymczasowem rozporządzeniem ministerstwa rolnictwa z dnia 28. lutego 1879.

Uzupelniając rozporządzenie tymczasowe z dnia 28. lutego 1879 wydane w porozumieniu z mini-

sterstwem wyznań i oświecenia w przedmiocie egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, tudzież z kandydatami na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i w średnich szkołach leśnictwa (Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1879) stanowi się nadto, odnośnie do rozporządzenia z dnia 13. stycznia 1885 (Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1885), również w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia wydanego, że każdy kandydat na nauczyciela rolnictwa w szkołach rolniczych winien do prośby o przypuszczenie do egzaminu dołączyć świadectwo złe lub dobre, jeśli je wprzód otrzymał, od jednej z istniejących obecnie trzech komisji egzaminacyjnych dla szkół rolniczych w Wiedniu, w Pradze i w Dublinach (w Galicji).

Podobnie kandydaci na nauczycieli rolnictwa w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego winni prośby swoje o przypuszczenie do egzaminu zaopatrzyć świadectwami, jeśli je wprzód otrzymali, od jednej z dwóch komisji egzaminacyjnych w Wiedniu i Pradze dla nauczycieli szkół średnich gospodarstwa wiejskiego.

Trzy komisje egzaminacyjne dla nauczycieli szkół rolniczych, w Wiedniu, w Pradze i w Dublinach istniejące, jakoteż dwie komisje egzaminacyjne wiedeńska i praska dla nauczycieli szkół średnich gospodarstwa wiejskiego obowiązane są uwiadomiać się nawzajem urzędownie o uchwalonem oddaleniu kandydatów na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, z dołożeniem, jaki termin wyznaczony został kandydatowi do ponowienia egzaminu.

Falkenhayn r. w.

Gautsch r. w.

33.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1891,

o zwinięciu delegacji komory głównej w dworcu towarowym c. k. uprz. kolei południowej w Matzleinsdorfie pod Wiedniem.

Delegacją komory głównej w dworcu towarowym c. k. uprz. kolei południowej w Matzleinsdorfie pod Wiedniem zwija się z dniem 19. marca 1891.

Steinbach r. w.

34.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. marca 1891,

tyczące się środków przeciw roznoszeniu chorób zaraźliwych przez fotografowanie zwłok.

Z powodu uczynionego spostrzeżenia, że do pracowni fotograficznych przynoszone bywają zwłoki dzieci dla odfotografowania, tudzież że zwłoki zmarłych na choroby zaraźliwe bywają fotografowane w ich mieszkaniach przez osoby obce, co przyczynia się do roznoszenia zarodków zarazy, ministerstwo spraw zewnętrznych na zasadzie opinii wydanej przez najwyższą Radę zdrowia uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

1. Przynoszenie zwłok do pracowni fotograficznych jest zakazane.

2. Fotografowanie zmarłych na choroby zaraźliwe przez osoby trudniące się z zawodu fotografią, jest zakazane.

Wyjątek może mieć miejsce tylko wtedy, gdy odfotografowanie zwłok do celów sądowych lub policyjnych zarządzi Władza powołana.

3. Co do osób zmarłych na choroby nie zaraźliwe fotografowanie ich zwłok w mieszkaniach tychże osób jest dozwolone tylko za zgodą i pod odpowiedzialnością lekarza, który wykonał oględziny pośmiertne.

4. Wykroczenia przeciwko zarządzeniom niniejszym karane być mają według istniejących przepisów.

5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. kwietnia 1891.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 21. marca 1891.

(Zawiera Nr. 35.)

35.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny z dnia 18. marca 1891,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77) o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia.

Podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej wyciąg z postanowień wykonawczych do ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77) o zaciągu koni, zawierający te postanowienia, których znajomość potrzebna jest posiadaczom koni i gminom.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Weltersheimb r. w.

Postanowienia wykonawcze.

A.

Postanowienia,

tyczące się oznajmowania, spisywania i klasyfikacyi koni jakie są a utrzymywania w ewidencyi tych, które są zdadne do służby wojennej. *)

§. 1.

Cel oznajmowania, spisywania, klasyfikacyi i ewidencyi.

Oznajmowanie i spisywanie koni ma na celu uzyskanie szczegółów statystycznych co do zasobu koni w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i dostarczenie podstaw do klasyfikacyi koni.

Zadaniem klasyfikacyi jest uchylenie koni, do służby wojennej stanowczo niezdatnych, od prowadzania na miejsca zaciągu i obliczenie koni zdatnych do służby wojennej, to jest zbadanie zasobności tak królestw i krajów jak i poszczególnych okręgów poborowych, według której potrzebna ilość koni ma być na nie rozkładana.

*) To, co w rozporządzeniu niniejszem mówi się o koniach, tyczy się także mułów i mułośłów.

Ewidencya koni zdalnych do służby wojennej służyć ma przełożonym gminy do utrzymywania w naocności zasobu koni istniejących i za zdalne uznanych także w latach, w których klasyfikacya koni nie odbywa się, jakoteż zasobu koni, które w razie uruchomienia mają być na miejsce zaciągu przyprowadzone.

§. 2.

Uskutecznianie oznajmowania, spisywania, klasyfikacyi i ewidencji.

Posiadacze koni oznajmować mają konie corocznie, spisywanie zaś koni i ich klasyfikacya odbywać się ma co trzy lata. Ewidencya koni rozciąga się na te lata, w których klasyfikacya się nie odbywa.

Gdy szczególne okoliczności wymagają odstąpienia od tego prawidła, klasyfikacya koni zarządzona być może nawet przed upływem trzechletniego okresu bądźto z rozciągnięciem jej na wszystkie królestwa i kraje, bądźteż — w celu skontrolowania ewidencji — z ograniczeniem do niektórych krajów, powiatów administracyjnych lub gmin. W tym ostatnim przypadku zostawia się komendom terytoryalnym wojskowym wykonać klasyfikacyą na nowo, lub kazać przyprowadzić przed komisją klasyfikacyjną tylko te konie, które w razie uruchomienia mają być stawione na miejscu zaciągu.

Na zlecenie ministerstwa obrony krajowej, wydane w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny, mogą podczas klasyfikacyi koni odbywać się w niektórych miejscach zaciągi próbne.

Wszelkie zarządzenia, potrzebne do rozpoczęcia klasyfikacyi koni, wydaje ministerstwo obrony krajowej po poprzednim porozumieniu się z wspólnem ministerstwem wojny.

§. 3.

Obowiązek posiadaczy koni co do corocznego oznajmowania tychże, uwolnienia.

Zasób koni oznajmować należy w tych latach, w których klasyfikacya się nie odbywa, w czasie od 20. aż do 31. stycznia, w tych latach zaś, w których odbywa się klasyfikacya koni, w równie długim przeciągu czasu bezpośrednio przed rozpoczęciem się klasyfikacyi.

W skutek wydanego wezwania posiadacze koni obowiązani są oznajmić w tymże czasie przełożonemu gminy zasób koni i zwierząt jucznych w ich posiadaniu będących.

Wezwanie to, z którem w latach klasyfikacyi koni połączyć należy uwiadomienie o dniach, godzinach i miejscach na komisyjne oględziny wyznaczonych, podane być ma do wiadomości na dni 14 przed dniem do oznajmowania wyznaczonym, w sposób w miejscu używany, i przytoczyć należy w niem wyjątki z postanowień §. 3go, ustęp 5 i 6. §. 7, §. 8, ustęp 1 i §. 14.

Do oznajmowania zasobu koni w większych miastach przełożony gminy wydawać ma posiadaczom koni bezpłatnie ceduły opowiednie według wzoru 1go. Posiadacze koni wypełnić mają w tych cedułach opowiednich tylko 4 główne kolumny. W innych gminach składać należy oznajmienie ustnie, podając szczegóły we wzorze 1 wyrażone.

Posiadacze koni są nadto obowiązani o wszelkich zmianach w swoim zasobie koni, jakie zajądą w czasie między oznajmieniem a klasyfikacyą koni, która nastąpi w tym samym roku, uwiadomiać niezwłocznie przełożonego gminy miejsca swego pobytu.

Od corocznego oznajmowania uwolnione są tylko:

- a) konie przeznaczone do dworu Cesarza i członków rodziny cesarskiej;
- b) konie stadnin nadwornych cesarskich i rządowych zakładów chowu koni;
- c) konie skarbowe wojskowe i konie własne oficerów czynnych w ich posiadaniu będące i potrzebne im do sprawowania służby;
- d) konie posłów mocarstw zagranicznych i osób do poselstwa należących.

§. 4.

Obowiązki przełożonych gmin pod względem wykazywania koni oznajmionych.

Przełożony gminy winien zapisać każdego z osobna posiadacza koni i jego konie we wykazie klasyfikacyjnym podług wzoru 2 sporządzonym, konie całej gminy obejmującym, a to według kolei stosunkom miejscowym odpowiadającej, np. podług dzielnic miasta, osad, numeracyi domów itp.

W latach, w których klasyfikacya koni odbywa się, należy ten wykaz klasyfikacyjny podług późniejszych oznajmień prostować, należyte zamknąć, w dwóch egzemplarzach wygotować i przy klasyfikacyi postąpić z nim w myśl §. 9.

W latach, w których nie odbywa się klasyfikacja koni, przełożony gminy winien w znajdującym się u niego egzemplarzu wykazu klasyfikacyjnego, zapisywać szczegóły dotyczące się zasobu koni odnośnego roku, na podstawie oznajmień przez posiadaczy koni podawanych, konie zaś zdadne utrzymywać w ewidencji według postanowień §. 12.

Wzór 3. Rzeczony wykaz klasyfikacyjny łącznie z wykazem zdatności wzór 3 stanowi podstawę do wyznaczenia koni, które w razie uruchomienia stawione być mają w miejscu zaciągu.

§. 5.

Czas i sposób odbywania się klasyfikacji koni.

Klasyfikacja koni dokonywana być ma według uznania Władz administracyjnych krajowych, między 1. lutego a 15. czerwca.

Przy ustanawianiu terminu trzeba mieć na względzie stosunki klimatyczne i ekonomiczne okolicy, o którą chodzi.

Klasyfikacja koni odbywać się powinna za zwyczaj w każdej gminie. Jeżeli ilość koni nie jest zbyt wielka, może odbyć się łącznie z gminą sąsiednią, w gminie zaś bardzo rozległej, mającej znaczną ilość koni, można wyjątkowo wyznaczyć więcej miejsc do przyprowadzenia koni.

Co do programu czynności przy uskutecznieniu klasyfikacji koni winny Władze administracyjne krajowe porozumieć się z komendami terytorjalnymi wojskowymi a następnie przesłać go Władzom administracyjnym powiatowym, które obowiązane są zalecić przełożonym gminy ogłoszenie onegoż (§. 3, ustęp 3).

Gdyby zachodziły okoliczności, wymagające szczególnych środków, Władza administracyjna powiatowa winna je zarządzić lub, o ileby przechodziły jej zakres działania, zaproponować je Władzy administracyjnej krajowej.

W niedzielę i święta nie odbywa się klasyfikacja koni.

Klasyfikacja koni winna ile możliwości wiązać się z ostatnim programem zaciągu koni; ilość komisji i kolej okręgów poborowych jakoteż gmin, oznaczyć więc należy ile możliwości zgodnie z postanowieniami programu zaciągu koni, dni zaś i miejsca oględzin komisyjnych wyznaczyć w obrębie tego zakresu w taki sposób, żeby przyprowadzenie koni było dla ich posiadaczy jak najmniej uciążliwym.

Do oględzin komisyjnych przyprowadzone być winny o tej samej godzinie wszystkie konie, których stawienie w jednymże dniu przed komisją zostało nakazane.

Ilość koni, które w jednymże dniu mają być przed komisją stawione, oznaczyć należy tak, żeby klasyfikacja odbyć się mogła w jak najkrótszym czasie. Dokonanie klasyfikacji nie powinno zająć nigdy więcej jak 8 godzin i chyba tylko wyjątkowo wolno posiadaczy koni zatrzymać na miejscu do przyprowadzania koni wyznaczonem po upływie tego czasu.

§. 6.

Skład komisji klasyfikacyjnej i jej obowiązki.

Klasyfikacja koni odbywa się w obecności komisji, w której skład wchodzi:

- a) urzędnik Władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu odbywa się klasyfikacja i tenże jest jej prezesem;
- b) oficer (czynny lub emeryt) lub weterynarz c. i k. wojska lub c. k. obrony krajowej w charakterze znawcy wojskowego;
- c) przełożony gminy (jego zastępca) i dwaj ile możliwości do grona posiadaczy koni należący (członkowie reprezentacji tej gminy, której konie mają być klasyfikowane. Członków tych wybiera reprezentacja gminy.

Nadto winna każda gmina dostarczyć zdanego pisarza i każdy znawca wojskowy przywieść ma z sobą podoficera do czynności pisarskich.

Przy rozdzielaniu znawców wojskowych trzeba mieć wzgląd na to, żeby ile możliwości wykonywali klasyfikację koni w tych samych okręgach poborowych, w których w razie uruchomienia skutecznie mają odstawić koni.

Prezes poleca przełożonemu gminy przyprowadzać konie według przepisu, bada świadectwa (§. 7) dotyczące się koni nie dostawionych i akta dotyczące się klasyfikacji koni przez poruczenie (§. 8) powinien mieć z sobą. On także orzeka co do prentensji do ustawowego uwolnienia od stawiennictwa i zarządza przyprowadzenie tych koni, które w sposób nieusprawiedliwiony uchylono od oględzin komisyjnych.

O zdatności koni orzeka znawca wojskowy.

Przełożony gminy winien przynieść z sobą wykaz klasyfikacyjny w dwóch egzemplarzach, tudzież świadectwa i zarządzić co potrzeba, żeby wszystkie konie o wyznaczonej godzinie na plac okazywania przybyły i żeby w tej kolei, w której zapisane są w wykazie, były przeprowadzane.

Dwaj członkowie reprezentacyi gminnej mają przełożonemu gminy dopomagać.

§. 7.

Uwalnianie od przyprowadzania koni do klasyfikacyi.

Od przyprowadzania do klasyfikacyi uwolnione są:

- a) konie w myśl §. 3 niniejszego rozporządzenia wyłączone od corocznego oznajmowania;
- b) konie w myśl §. 8, lit. *b, c, d i f*, ustawy o dostawie koni uwolnione od stawiennictwa;
- c) źrebięta, które w roku klasyfikacyi nie kończą czwartego roku życia;
- d) klacze, które oźrebiły się na 8 dni przed klasyfikacją, lub które niebawem oźrebić się mają, jeżeli klasyfikacja nie odbywa się w miejscu pobytu lub jeżeli przy dłuższą drogę do miejsca klasyfikacyi przebyć wypada;
- e) konie dotknięte chorobami zaraźliwymi, ciężkimi gorączkowymi lub innymi ciężkimi; nakoniec
- f) konie oczywiście niezdatne.

Oczywistą niezdatność uzasadniają wady następujące: ślepota na oba oczy, wartogłowienie, i dychawica w wysokim stopniu.

Uwolnienie od przyprowadzenia do oględzin komisyjnych udowodnić ma każdy posiadacz koni świadectwem, powód uwolnienia wyłuszczającym, przez dwóch posiadaczy koni, które mają być przyprowadzone, wydanem, świadectwo zaś to jeszcze przed klasyfikacją wręczyć należy przełożonemu gminy, który ma je zbadać, potwierdzić i do wykazu klasyfikacyjnego dołączyć. Co do koni pod *a*) wzmiankowanych nie trzeba składać świadectw.

Za prawdziwość zeznań w świadectwie podanych odpowiedzialni są posiadacze koni, wystawcy świadectwa i przełożony gminy.

Posiadacze koni w sposób nieusprawiedliwiony uchylonych od klasyfikacyi zniewolić należy, żeby konie te przyprowadzili do klasyfikacyi odbywającej się w gminie sąsiedniej.

§. 8.

Klasyfikowanie koni przez poruczenie.

Tym posiadaczom koni, którzy w czasie klasyfikacyi koni są razem ze swemi końmi nieobecni w zwykłym miejscu pobytu, pozwala się, żeby konie swoje w przypadkach na szczególne względy zasługujących przyprowadzali przed komisję klasyfikacyjną w miejscu chwilowego ich pobytu lub najbliższej tego miejsca urzędującą. W tym celu owi posiadacze koni, oznajmując swoje konie (§. 3), winni prosić, żeby konie te klasyfikowane były przez poruczenie, wymieniając dokładnie miejsce i powiat, tudzież czas chwilowego tamże pobytu i konie, które tam z sobą wzięli.

Prośbę tę zanotować należy w oznajmieniu jakoteż w wykazie klasyfikacyjnym w rubryce „Uwaga.“

Przełożony gminy winien prośbę o poruczenie, z dołączeniem 2 egzemplarzy wyciągu z wykazu klasyfikacyjnego, przesłać przełożonej Władzy administracyjnej powiatowej, która, jeżeli uzna za uzasadnione przychylić się do prośby, opatruje prośbę o poruczenie zleceniem i posyła ją Władzy administracyjnej powiatowej czasowego miejsca pobytu petenta do wykonania klasyfikacyi koni. Wypełnione wyciągi zwrócić należy rekwirującej Władzy administracyjnej powiatowej, która jeden egzemplarz wyciągu oddaje gminie pobytu, drugi zaś egzemplarz zatrzymuje i według niego prostuje własny wykaz klasyfikacyjny.

Tylko taka klasyfikacja przez poruczenie, która odbyła się na podstawie udzielonego pozwolenia, uwalnia od obowiązku przyprowadzenia koni przed komisją klasyfikacyjną miejsca zwykłego pobytu.

§. 9.

Orzeczenie komisji klasyfikacyjnej.

Komisya klasyfikacyjna winna przede wszystkim zbadać świadectwa uwalniające (§. 7, ustęp 3), do wykazów klasyfikacyjnych dołączone a następnie sprostować w wykazach klasyfikacyjnych ilość koni od przyprowadzenia uwolnionych lub też zarządzić przyprowadzenie koni, których w sposób nieusprawiedliwiony nie przystawiono.

Następnie za pośrednictwem znawców wojskowych klasyfikuje komisya konie przyprowadzone.

Orzeczenie ma opiewać:

1. „Zdatny“ co do tych koni i zwierząt jucznych, które kwalifikują się do celów wojennych.

2. „Niezdalny“ co do tych koni i zwierząt jucznych, które z jakiegokolwiek przyczyny nie kwalifikują się do tych celów.

Orzeczenie powyższe oznajmić należy posiadaczom zwierząt i zapisać w rubryce 6 wykazu klasyfikacyjnego.

Co do koni „zdatnych“ trzeba nadto orzec, czy klasyfikowane zostały jako „wierzchowe“, „pociągowe“ lub „juczne“ i orzeczenie to zapisać należy w wykazie klasyfikacyjnym. Następnie trzeba kazać napisać wykaz zdatności wszystkich koni i zwierząt jucznych uznanych za zdatne a to podług wzoru 3 w 2 egzemplarzach, jeden w języku krajowym, drugi zaś w języku niemieckim. W tych wykazach zdatności oddzielić należy konie pociągowe dla artylerji od koni pociągowych do wozów.

§. 11.

Postępowanie z wykazami klasyfikacyjnymi i z wykazami zdatności.

Jeden egzemplarz wykazu klasyfikacyjnego i jeden egzemplarz wykazu zdatności, podpisane przez komisją, bierze w zachowanie przełożony gminy; drugi egzemplarz wykazu klasyfikacyjnego zachowuje Władza administracyjna powiatowa, i w tym celu prezes odbiera go natychmiast. Drugi egzemplarz wykazu zdatności przesyła znawca wojskowy razem ze spisem komendzie terytorjalnej wojskowej.

§. 12.

Postanowienie co do utrzymywania koni w ewidencji.

Ewidencją koni ogranicza się do tych lat, w których nie odbywa się klasyfikacja, utrzymywanie zaś ewidencji poruczone jest przełożonym gmin.

Za środki pomocnicze do utrzymywania ewidencji służy wykaz klasyfikacyjny i wykaz zdatności.

Przy sposobności corocznego oznajmiania zasobu koni przełożony gminy winien przez odpowiednie wypełnienie rubryk „4, 5 i 8“ wykazu klasyfikacyjnego stwierdzić, ile koni każdego posiadacza ma być w razie uruchomienia przyprowadzonych na miejsce zaciągu i jakie zmiany zaszły w ilości koni uznanych za „zdatne“ na ostatniej klasyfikacji. Przytem przełożony gminy winien uwiadomić posiadaczy koni, które konie mają być na miejsce za-

ciągu przyprowadzone, a względnie zwrócić posiadaczom koni ceduły opowiednie po właściwem tychże zapisaniu. Zmiany, tyżące się koni zdatnych, zanotować należy w rubryce „Uwaga“ wykazu klasyfikacyjnego i wykazu zdatności.

W czasie pomiędzy 1. lutego a końcem marca komisya utworzona z przełożonego gminy (lub jego zastępcy) i dwóch mężów zaufanych, przez reprezentacją gminy z jej grona wybranych, ile możności do posiadaczy koni należących, winna przekonać się na podstawie wykazu klasyfikacyjnego i wykazu zdatności, o rzetelności szczegółów podanych przez posiadaczy koni. Następnie zamknąć należy wykaz klasyfikacyjny, wyłączyć z wykazu zdatności te konie, które z gminy zostały wyprowadzone i obadwa wykazy przesłać najpóźniej aż do 1. kwietnia Władzy administracyjnej powiatowej do sprawdzenia.

§. 14.

Karanie opieszłych posiadaczy koni.

1. Posiadacze koni, którzy zaniedbają oznajmić w czasie właściwym swój zasób koni lub przyprowadzić konie do klasyfikacji a z tego nie usprawiedliwią się dostatecznie, karani być mają w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

2. Kary pieniężne za to, jakoteż w myśl §. 43 wymierzone, wpływają do funduszu ubogich gminy pobytu ukaranych.

3. Posiadacze koni, którzy oznajmiając swój zasób koni, podają szczegóły nieprawdziwe, jakoteż osoby, wydające lub potwierdzające (§. 7. ust. 4) świadectwa z prawdą niezgodne, są w myśl istniejących ustaw odpowiedzialni.

§. 15.

Postanowienia dla miast własny statut posiadających.

W miastach posiadających własny statut gminny, Władza gminna, której poruczone są sprawy Władzy administracyjnej powiatowej, załatwiać ma także czynności urzędowe tej ostatniej Władzy poruczone.

§. 16.

Pokrywanie kosztów i dostarczanie druków.

Koszta urzędowania członków wojskowych komisyj klasyfikacyjnych, jakoteż koszta dostarczenia wszelkich druków do klasyfikacji koni, ponosi wspólne ministerstwo wojny.

Koszta urzędowania urzędnika cywilnego, zasiadającego w komisji klasyfikacyjnej, ponosi etat ministerstwa obrony krajowej.

Dostarczenie druków potrzebnych na ceduły opowiednie (wzór 1), na wykazy klasyfikacyjne (wzór 2) i na wykazy zdatności (wzór 3) jest rzeczą Władzy administracyjnej krajowej, która zaopatrzy Władzę administracyjną powiatową w druki dla jej okręgu potrzebne a mianowicie w druki podług wzoru 1 i 2 dla doręczenia gminom a w druki podług wzoru 3 do zachowania u siebie.

B.

Przygotowania do dostawy koni w czasie pokoju.

§. 25.

Skład i opisanie komisji do zaciągu koni.

Każda komisja do zaciągu koni składa się:

ze starosty (burmistrza) lub zastępcy prezeń wyznaczonego, który jest prezesem i z dwóch mężów zaufanych;	} komisja cywilna zaciągu koni,	} który razem składają komisję do zaciągu koni.
z oficera sztabowego lub wyższego bądź wojska stałego, bądź też obrony krajowej, który jest oficerem zaciągowym; z weterynarza wojskowego lub cywilnego albo z konnała wojskowego.		

Nadto przydaje się każdej komisji do zaciągu koni:

- ze strony Władzy cywilnej: urzędnika Władzy administracyjnej powiatowej a w braku takiego, osobę ukwalifikowaną wybraną przez Władzę administracyjną powiatową i trzech taksatorów, których wyznaczyć ma Władza administracyjna powiatowa;
- ze strony wojska: oficera rachunkowego i 4 podoficerów, z których 2 użyci być mają za pisarzy a 2 do służby nadzorczej, tudzież 4 żołnierzy na ordynansów.

Dwaj mężowie zaufani powinni być posiadaczami koni wybranymi przez reprezentacją powiatową, gdzie zaś reprezentacji powiatowych niema, przez przełożonych wszystkich gmin okręgu poborowego, w miastach własny statut posiadających, przez reprezentacją gminną.

Członków komisji zaciągu koni wyznacza się jeszcze w czasie pokoju i Władza administracyjna powiatowa utrzymuje ich w ewidencji. Władza administracyjna powiatowa winna ich jakoteż taksatorów uwiadomić jeszcze w czasie pokoju o ich przeznaczeniu, z wyraźnem oznaczeniem miejsca i czasu gdzie i kiedy spełnić mają obowiązek na nich włożony

C.

Wykonanie dostawy koni w razie uruchomienia.

§. 29.

Przyprowadzanie koni; uwalnianie.

Dostawę koni zarządza się obwieszczeniem o uruchomieniu, które Władza administracyjna powiatowa, przed wydaniem onegoż, winna uzupełnić dokładnem wpisaniem podług programu zaciągu koni, szczegółów, dotyczących się każdej z osobna gminy i wyrażeniem, o której godzinie konie mają być na miejsce przyprowadzone.

Do przyprowadzenia wyznaczyć należy w miesiącach: kwietniu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu i wrześniu godzinę 5, w lutym, marcu i październiku godzinę 6, w listopadzie, grudniu i styczniu godzinę 7 zrana.

Nadto Władze administracyjne powiatowe zarządzić mają, żeby w miejscach zaciągu byli obecni stróże bezpieczeństwa do utrzymania porządku potrzebni i żeby zostali oddani prezesowi komisji zaciągu koni do dyspozycji.

Przełożeni gminy winni z całą usilnością wpływać na to, żeby wszystkie konie i ściśle o wyznaczonej godzinie przyprowadzono przed komisją zaciągową.

Przed komisją zaciągową przyprowadzić należy wszystkie konie (zwierzęta juczne), które

- na ostatniej klasyfikacji koni uznane zostały za zdadne i
- nie były dotąd klasyfikowane, jeżeli z dniem 1. stycznia roku dostawy skończyły czwarty rok życia, w szczególności więc te konie, które z przyczyny wieku mniej niż 4 lata wynoszącego, choroby lub z innych powodów nie brały udziału w ostatniej klasyfikacji, albo które po ostatniej klasyfikacji przybyły w gminie wskutek zmiany posiadania.

Także konie już sprzedane, ale jeszcze nie oddane, winien dotychczasowy posiadacz przyprowadzić, wyjąwszy jeżeli dowodnie sprzedane zostały

oficerom i urzędnikom wojskowym, którzy w razie uruchomienia muszą sami kupować sobie konie.

Wyjęte od przyprowadzenia na miejsce zaciągu są:

- a) konie stosownie do §. 8 ustawy uwolnione od stawiennictwa;
- b) konie, które w dniu 1. stycznia roku dostawy nie miały jeszcze czwartego roku życia;
- c) konie w ostatniej klasyfikacji koni uznane za niezdatne;
- d) konie oczywiście niezdatne (§. 7), i
- e) konie oficerów nieczynnych, którzy przy wstąpieniu do służby muszą mieć konie pod sobą a to w takiej ilości, ile koni wierzchowych oficerowie ci według karty wcielenia upoważnieni są trzymać do własnego użytku służbowego.

Posiadacze koni winni co do tych koni, których uwolnienie od przyprowadzenia nie było już udowodnione przy sposobności ostatniego oznajmienia, przynieść świadectwa w §. 7 przepisane i oddać natychmiast przełożonemu gminy. Co do koni stadnych, w §. 8, lit. f) i g) ustawy o dostawie koni wzmiankowanych, gdzie zaprowadzona jest kon-skrypcya do celów hodowli, trzeba nadto udowodnić, że konie te zapisane zostały w rejestrze stadnin krajowych jako zdatne do chowu.

Przełożeni gminy zbierają te dokumenty, prostują wykaz klasyfikacyjny i wykaz zdatności, i biorą z sobą te akta na miejsce zaciągu, gdzie oddać je mają prezesowi komisji zaciągowej.

Posiadacze koni należy przestrzedz, żeby wzięli z sobą na miejsce zaciągu posługaczów do trzymania i przyprowadzania koni, w przeciwnym bowiem razie konie ich będą trzymane i przyprowadzane przez ludzi w miejscach zaciągu do tego przyjętych.

§. 32.

Powinności członków cywilnych komisji zaciągowej.

Prezes komisji do zaciągu koni kierować ma całym postępowaniem, tyczącem się dostawy, taksowania i zaciągu koni, on zarządzać ma wszelkie środki ze stanowiska administracyjno-cywilnego do wykonania dostawy koni potrzebne i wszelkimi sposobami starać się ma o to, żeby wszystkie konie, które przed komisją zaciągową powinny być stawione, były w czasie właściwym na miejsce zaciągu

przyprowadzone i żeby czynność zaciągowa nie była przeszkodami wstrzymywana.

On winien mieć na pieczy, żeby stróże bezpieczeństwa, potrzebni do utrzymania porządku, tudzież posługacze do przyprowadzania i trzymania koni (§. 40, ust. 2) przybyli wcześniej na miejsce zaciągu i w porozumieniu z oficerem zaciągowym przyjmując z tych posługaczów tylu, ilu potrzeba do wykonania dostawy koni bez przeszkody.

Gdyby komenda odbiorcza spóźniła się z przybyciem na miejsce zaciągu a komisya zaciągowa zagnalona programem swoich podróży nie zdołała przed oddaleniem się przyjąć fornali lub cywilnych prowadzicieli transportów koni, prezes komisji zaciągowej wydać ma gminie miejsca zaciągu stosowne rozkazy co do objęcia, żywienia i pielęgnowania koni zaciężnych aż do przybycia komend odbiorczych.

Dwaj mężowie zaufani winni w myśl postanowień ustawy o dostawie koni i rozporządzeń wykonawczych czuwać nad interesami posiadaczy koni a jeżeli niezgadzą się z orzeczeniem oficera zaciągowego co do zdatności koni, mogą odmienne zdanie podyktować do protokołu.

Urzędnik przez Władzę administracyjną powiatową komisji do zaciągu koni przydany lub zastępca onegoż, winien stosownie do zarządzeń prezesa pomagać komisji w czynnościach urzędowych i zastępować prezesa w razie chwilowej nieobecności.

Trzej taksatorowie obowiązani są taksować (§. 46) te konie, których posiadacze lub gminy nie odstępują dobrowolnie, winni zaś taksować je bez względu na ustanowioną cenę remontową lub na chwilowe podniesienie się cen, jeżeli z powodu uruchomienia podskoczyły.

§. 35.

Objęcie i odprowadzenie koni zaciężnych.

Konie zaciężne objęte zostaną na miejscu zaciągu przez komendy odbiorcze oddziałów wojskowych lub pojedynczych prowadzicieli transportów i odstawiane będą przez te komendy lub przez fornali już w czasie pokoju wyznaczonych, do stacyj uruchomienia.

Fornale jeszcze w czasie pokoju do stawienia się na miejscu zaciągu zapewnieni, pobierać będą od dnia objęcia koni aż do dnia po-

wrotu do miejsca swego zwykłego pobytu wynagrodzenie po 1 zł. dziennie (jednym złotym w. a.)

Gdyby komenda odbiorcza lub podoficer (żołnierz) do prowadzenia transportu koni przeznaczony, nie przybył na czas do stacji zaciągowej, oficer zaciągowy w porozumieniu z prezesem i za przyczynieniem się gminy przyjąć ma zasługującego na zaufanie cywilnego prowadziciela transportu koni, umówiwszy się z nim o wynagrodzenie aż do 3 zł. (trzech złotych) dziennie, który, jeżeliby formalnie do transportu koni jeszcze w czasie pokoju zapewnieni, nie mieli być użyty, ma prawo nająć do każdego 3 koni jednego pomocnika (posługacza) za wynagrodzeniem aż do 2 zł. dziennie. Prowadzicielom koni, jakoteż ich pomocnikom i formalom należy się nadto jeszcze odesłanie napowrót do miejsca pobytu na koszt skarbu wojskowego.

Ze względu na znaczną odległość, wielkość transportu i trudne stosunki oficer zaciągowy może cywilnym prowadzicielom transportów koni zapewnić osobną premią pieniężną za oddanie koni w dobrym stanie w miejscu przeznaczenia.

Premia ta nie może jednak wynosić więcej nad 1 zł. (jeden złoty) w. a. od konia.

Przybory (postronki itd.) niezbędnie potrzebne cywilnym prowadzicielom transportów koni do ich prowadzenia dostarczyć należy na rachunek skarbu.

Gdyby z powodu przeszkód nieprzewidywanych transport koni nie mógł dopełnić przepisów rozkazu drożnego, uwiadomić należy o tem telegraficznie komendę terytorjalną wojskową i prosić o nowy rozkaz drożny.

Jeżeli w przypadku takim komisya wojskowa zaciągu koni opuści miejsce zaciągu przed nadejściem nowych rozkazów drożnych, oficer zaciągowy winien poczynić kroki według okoliczności najniezawodniejsze, żeby rozkazy owe były niezwłocznie przesłane dowódcom komend odbiorczych (cywilnym prowadzicielom transportów koni).

Cywilnym prowadzicielom transportów koni i ich pomocnikom wypłacić ma umówione wynagrodzenie, formalom należące się im dyety po 1 zł. za drogę do oddziału wojska, oficer rachunkowy; należytości za drogę na powrót, jakoteż premią, jeżeli cywilnym prowadzicielom transportów koni była zapewniona, wypłacić po oddaniu koni bez zarzutu, oddział odbierający, który ma oraz zarządzić odesłanie napowrót tych osób na koszt skarbu wojskowego istniejącymi publicznymi środkami komunikacyjnymi.

§. 36.

Wypłata pieniędzy na kupno koni zapewnionych, należytości członków cywilnych komisji zaciągu koni.

Pieniądze na kupno koni zapewnione wypłaca i rachunek z nich utrzymuje na podstawie potwierdzenia dostawy koni właściwa kasa rządowa cywilna lub urzędnik przez nią na miejsce zaciągu przysłany. Bliższe szczegóły co do tej czynności podane są w „programie zaciągu koni“.

Powinnością komisji zaciągu koni jest jedynie wygotować co do każdego zaciężnego konia potwierdzenie dostawy i bezpośrednio po zaciągu konia wręczyć jego posiadaczowi. Posiadacz konia ma następnie odebrać zaasygnowaną cenę kupna w kasie rządowej cywilnej (od wydelegowanego urzędnika takiej kasy) za złożeniem potwierdzenia dostawy koni.

Urzędnikom cywilnym do komisji zaciągu koni wydelegowanym, należą się dyety odpowiednie ich stopniowi i zwrot kosztów podróży podług istniejących przepisów.

Zastępca urzędnika Władzy administracyjnej powiatowej (§. 25, ust. 2 a), jakoteż mężowie zaufani i taksatorowie pobierają dyety po 5 zł. za każdy dzień swego uczestnictwa i wydatki na podróże będą im zwracane.

Podobnie jak potwierdzenia dostawy koni są także uwolnione od stępla wszelkie inne dokumenty służące do potwierdzenia odbioru pieniędzy przez komisją zaciągową lub prowadzicieli transportów koni wypłaconych.

§. 37.

Żywienie koni zaciężnych.

Każdego konia zaciężnego obejmuje się od dnia zaciągu na obrok skarbowy a to na rachunek tego korpusu księgi głównej, do którego został przeznaczony.

Jeżeli w przypadku, wzmiankowym w §§. 32 i 35, na szczególne zlecenie prezesa komisji zaciągowej transport koni oddaje się gminie miejsca zaciągu do żywienia i pielęgnowania póki komenda odbiorcza nie przybędzie, lub według okoliczności także do odesłania, konie te oddać ma komisya zaciągowa bez żywności, zarazem jednak uwiadomić należy obejmującą gminę, ile wynosi przepisany wymiar obroku i ile obroku ogółem potrzeba.

Gmina obejmująca obowiązana jest koszta żywienia, pielęgnowania a według okoliczności także

odesłania koni pokryć tymczasowo sposobem zaliczki, następnie zaś oznajmić ma te koszta intendenturze komendy terytorjalnej wojska, w której okręgu leży miejsce zaciągu. Intendentura obowiązana jest zarządzić, żeby koszta rzeczowe jak najrychlej zostały w gotówce zwrócone.

Postępowanie przy zaciągu koni.

§. 39.

Udawanie się członków komisji zaciągu koni do stacyi zaciągowej.

Członkowie komisji do zaciągu koni (§. 25) winni nie czekając na osobne powołanie udawać się do stacyi zaciągowych na podstawie urzędowego obwieszczenia o uruchomieniu i zarządzeniu jeszcze w czasie pokoju pod tym względem wydanego, o tyle wcześniej, żeby ile możności przybyli tam w przededniu zaciągu.

Każdy, nie mogący udać się w czasie właściwym do stacyi zaciągowej, winien uwiadomić o tem komisją zaciągową telegraficznie; ci zaś członkowie wojskowi, za których zastępcy z ich stanowiska nie odchodzą, winni przysłać natychmiast akta urzędowe.

Nadto w celu wyznaczenia zastępców uwiadomić mają telegraficznie, o niemożności udania się, członkowie wojskowi, komendę terytorjalną wojska, członkowie cywilni, tę Władzę, która zarządziła przeznaczenie ich do komisji.

§. 40.

Przygotowania do wykonania czynności zaciągu koni.

Najważniejszem przygotowaniem do wykonania czynności zaciągu koni jest jak najrychlejsze uorganizowanie się komisji zaciągowej, iżby takowa już całkiem do działania gotowa stanęła na miejscu zaciągu. Prezes winien w porozumieniu z oficerem zaciągowym oznaczyć godzinę i miejsce pierwszego zebrania się komisji i wydać następnie wszelkie zarządzenia potrzebne do zapewnienia zaciągowi porządnego przebiegu.

Tu należy przedewszystkiem zwiedzenie miejsca zaciągu i wyznaczenie tych osobnych przestrzeni, w których każda gmina, do tego miejsca zaciągu przyłączona, ma konie swoje ustawić, następnie rozstawienie drogoskazów, żeby konie z rozmaitych stron nadchodzące, mogły bez zatrzymywania się

wchodzić na to miejsce, które dla ich gminy jest przeznaczone. Prezes winien wreszcie postarać się, żeby stróże bezpieczeństwa, tudzież posługacze potrzebni do trzymania i przyprowadzania koni (§. 32, ustęp 2), których gminy mają dostarczyć, byli wezwanie na miejscu zaciągu do rozporządzenia. Tych ostatnich należy w porozumieniu z oficerem zaciągowym przyjąć tyłu, ile potrzeba, żeby czynność dostawy koni odbyła się bez przeszkody.

Wynagrodzenie tychże winien mieć na pieczy oficer rachunkowy.

§. 41.

Odbieranie przysięgi od taksatorów; wzywanie do dobrowolnej dostawy całego kontyngentu dziennego i ogłaszanie cen remontowych.

Przed rozpoczęciem się czynności zaciągowej prezes w obecności komisji odbiera przysięgę od taksatorów.

Przedewszystkiem prezes stwierdza, czy gminy jednego okręgu poborowego, na miejscu zaciągu reprezentowane, nie złożyły już wprzód lub dopiero teraz deklaracji, że są gotowe wspólnie w myśl §. 12 ustawy o dostawie koni z dnia 16. kwietnia 1873, oddać dobrowolnie cały dzienny kontyngens koni na nie przypadający.

Następnie winien prezes ogłosić przełożonym wszystkich gmin do tego miejsca zaciągu przyłączonych cenę remontów i każdemu z nich wręczyć wykaz cen remontowych.

Jeżeli gminy jednego okręgu poborowego, na miejscu zaciągu reprezentowane, oświadczą z góry, że gotowe są dostawić dobrowolnie cały kontyngens dzienny koni, prezes ogłosi za pośrednictwem przełożonych gmin, że konie, które mają być dostawione, w takim tylko razie objęte będą po podwyższonej o 10 od sta cenie remontowej, jeżeli oficer zaciągowy uzna cały kontyngens według kategorii za „zdatny“.

Nadto ogłosić należy, że w razie dostawy pojedynczych koni, za każdego konia dobrowolnie odstąpionego, który przez oficera zaciągowego uznany będzie za „zdatny“ i zostanie zaciągnięty, zapłacona będzie w myśl §. 9 ustawy z dnia 16. kwietnia 1873, o dostawie koni, cena remontowa według kategorii konia, gdy tymczasem konie, niedobrowolnie dostawione, poddawane będą otaksowaniu; ponieważ zaś taksatorowie zobowiązani są przysięgą, żeby podawali cenę według rzeczywistej wartości koni, tedy w wielu przypadkach cena szacunkowa będzie niższa od remontowej.

Zarazem prezes uwiadomić ma posiadaczy koni, że każdy właściciel konia zaciężnego, ale plombą jeszcze nie opatrzonego, ma prawo zamiast tego konia dostawić na miejsce zaciągu innego konia tej samej kategorii jako zdalny klasyfikowanego, który jednak nie był pociągnięty do zaciągu.

§. 42.

Postępowanie w razie dobrowolnej dostawy całego kontyngentu dziennego.

Jeżeli gminy jednego okręgu poborowego, na miejscu zaciągu reprezentowane, oświadczyły, że chcą odstawić dobrowolnie cały kontyngens dzienny na nie przypadający, prezes winien je wezwać, żeby kontyngens koni, według programu zaciągu przypadający razem z odpowiednią rezerwą, ustawiły kategoriami (konie wierzchowe, konie pociągowe, zwierzęta juczne) w miejscach przez oficera zaciągowego wskazanych.

Następnie oficer zaciągowy winien konie te poklasyfikować.

Jeżeli z klasyfikacji okaże się, że zasób koni dobrowolnie przyprowadzonych wystarcza na pokrycie dziennego kontyngentu koni, przystąpić należy niezwłocznie do zaciągu koni w myśl §. 45.

Jeżeli podczas zaciągu niektóre konie uznane będą za „niezdatne“ z powodu wady nie pozwalającej użyć ich do pewnego celu i muszą być wyłączone od zaciągu, prezes winien wezwać gminy, żeby dobrowolnie dostawiły jeszcze konie potrzebne do uzupełnienia kontyngentu dziennego. Gdyby gminy niechciały tego uczynić, komisya winna w myśl §. 12 ustawy o dostawie koni z dnia 16. kwietnia 1873, konie niedostające zakupić za jaką bądź cenę i zkańkolwiek na koszt tychże gmin.

Jeżeli klasyfikacja okaże, że zasób koni dobrowolnie przyprowadzonych nie wystarcza na pokrycie kontyngentu dziennego, kontyngens jednak może być pokryty końmi przez gminy zatrzymanemi, nie przyprowadzonymi, natenczas, gdyby gminy nie zobowiązały się do dobrowolnego przyprowadzenia innych zdalnych koni, prezes zarządzić ma przymusową dostawę całego kontyngensu dziennego.

W przypadku tym oficer zaciągowy winien konie wprzód nie przyprowadzone oglądać i klasyfikować według postanowień następujących paragrafów.

§. 43.

Pierwsze oględziny koni.

Jeżeli gminy nie oświadczyły chęci dobrowolnej dostawy całego kontyngentu dziennego, oficer zaciągowy winien przystąpić do pierwszych oględzin zasobu koni na miejsce zaciągu przyprowadzonych.

Podczas oględzin prezes winien w ogólności przekonać się, czy wszystkie te konie, które według przywiezionych wykazów i spisów miały być z rozmaitych gmin przyprowadzone, znajdują się na miejscu zaciągu.

Według okoliczności winien tenże zarządzić niezwłocznie, żeby konie, których na miejsce zaciągu nie przyprowadzono, zostały jeszcze na czas, w razie potrzeby przymusowo dostawione. Koszta przymusowego dostawienia ponosić mają posiadacze koni, którzy nadto, jeżeli opieszałości swojej nie zdołają usprawiedliwić, skazani będą przez Władzę administracyjną powiatową na karę pieniężną w kwocie aż do stu złotych za każdego konia podlegającego stawiennictwu.

Konie takie, jeżeli się okażą zdalnymi, mogą być nawet ponad kontyngens dzienny zaciągnięte i w tym celu odesłane w razie potrzeby według okoliczności nawet do innego miejsca zaciągu.

§. 45.

Zaciąg koni dobrowolnie odstąpionych.

Gdy gminy dostawiają dobrowolnie cały kontyngens dzienny, rozpocząć należy niezwłocznie zaciąg koni podług kategorii.

W razie dostawy po jednym prezes winien cenę remontową ogłosić ponownie posiadaczom koni i wystosować do nich wezwanie, żeby każdy, kto dobrowolnie pozwala konia za tę cenę zaciągnąć, zgłosił się do prezesa. Następnie trzeba obejść każdą z osobna grupę, których dobrowolną dostawę zapowiedziano, wyprowadzić i ustawić oddzielnie.

Zaraz potem rozpoczyna się zaciąg koni dobrowolnie odstąpionych. Przy zaciąganiu trzeba każdego z osobna konia wyprowadzić, do książki sznurowej zaciągu koni wpisać, wypełnić całkowicie potwierdzenie dostawy konia i konia opatrzyć plombą.

Przełożeni gmin (zastępcy) powinni być obecni przy czynności zaciągowej i dopomagać mają przy wpisywaniu nazwisk posiadaczy koni swojej gminy.

§. 46.

Szacowanie koni.

Jeżeli zaciąg koni, dobrowolnie odstąpionych, nie pokrywa kontyngentu dziennego, przystępuje się do taksowania i zaciągu innych koni klasyfikowanych jako „zdatne“ a to kategorjami w taki sposób, że po otaksowaniu koni jednej kategorii, uskutecznia się natychmiast ich zaciąg.

Do taksowania trzeba każdego konia z osobna przeprowadzić.

Zanim się rozpocznie taksowanie koni, prezes winien ostrzedz jeszcze wyraźnie posiadaczy koni, że każdemu z nich wolno także jeszcze w ciągu czynności taksowania, ale tylko dopóty, dopóki jego koń nie będzie wzięty pod otaksowanie, oznajmić prezesowi, że gotów jest oddać swego konia za ogłoszoną cenę remontową.

W przypadku takim uskutecznić należy niezwłocznie zaciąg konia według postanowień §. 45go a potem wrócić do dalszego taksowania koni.

Atoli gdyby co do konia do oszacowania przeprowadzonego, podana już była choćby tylko jedna cena szacunkowa, posiadaczowi konia nie służy już prawo dobrowolnego odstąpienia tego konia.

Cenę szacunkową koni oznaczają trzej taksatorowie, którzy winni podać ją każdy osobno.

Gdy ceny szacunkowe są różne, decyduje przeważającą większością głosów; jeżeli zaś każdy z trzech taksatorów podaje inną cenę, natenczas za cenę szacunkową bierze się średnią tych trzech ocenień, przyczem kwotę 50 centów i większą liczy się za cały złoty a kwoty mniejszej niż 50 centów nie bierze się w rachubę.

Posiadaczowi konia nie służy prawo sprzeciwienia się oznaczonej cenie szacunkowej.

§. 48.

Wypłata należitości za konie zaciężne.

Kwotę pieniężną (cenę remontową, cenę remontową o 10 od sta podwyższoną lub cenę szacunkową) należącą się dostawcy koni za każdego konia zaciężnego a **wyrażoną** w doręczonym potwierdzeniu dostawy koni, wypłacić ma dostawcy koni kasa rządowa, znajdująca się w miejscu zaciągu, lub, jeżeli kasy takiej niema w miejscu zaciągu, urzędnik kasowy tamże przystany, a to już w dniu zaciągu, za oddaniem potwierdzenia dostawy koni, które służy za asygnacją i potwierdzenie odbioru i ma być przez odbiorcę podpisane.

Gdyby urzędnik kasowy nie przybył w czasie właściwym, potwierdzenie dostawy koni służy za asygnacją do odpowiedniej kasy rządowej.

To potwierdzenie odbioru na należitość za konia dostawionego jest wolne od stępla.

§. 49.

Przybory do uzdania i podkucie koni.

Konie zaciężne oddać winni ich ostatni właściciele z uździenicą, uzdą i z tem podkuciem, z którym je na miejsce zaciągu przyprowadzili. W tych okolicach, w których ze zwyczaju krajowego konie często nie bywają kute, nie można żądać, żeby konie zaciężne oddawano podkute, lub żeby posiadacze płacili wynagrodzenie za brak podkucia. Również nie można żądać od nich wynagrodzenia za podkową zgubioną przed zaciągiem.

§. 53.

Kiedy rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia jego wyciągu w Dzienniku ustaw państwa.

Od tego terminu tracą moc obowiązującą wszystkie rozporządzenia ministerjalne, wydane dotychczas w przedmiocie wykonania ustawy z roku 1873 o dostawie koni.

§. 8 ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 o dostawie koni. Dz. u. p. Nr. 77.

Od slawienictwa są wolne:

- a) konie przeznaczone do dworu Cesarza i członków cesarskiej rodziny;
- b) konie, które służdy państwa są obowiązani używać dla sprawowania służby;
- c) konie pocztowców, które ci na mocy kontraktu są obowiązani utrzymywać dla pełnienia służby pocztowej;
- d) jeden koń każdego lekarza praktykującego na wsi potrzebny do pełnienia obowiązków powołania;
- e) konie cesarskich stadnin nadwornych i rządowych zakładów chowu koni;
- f) ogłędy uprzywilejowane (wyborowej) będące własnością osób prywatnych lub gmin, pod warunkiem przedłożenia przyjęciu;

Z §. 3. postanowień wykonawczych do ustawy powyższej.

Od corocznego oznajmowania uwolnione są tylko:

- a) konie przeznaczone do dworu Cesarza i członków rodziny cesarskiej;
- b) konie stadnin nadwornych cesarskich i rządowych zakładów chowu koni;

Z §. 7. postanowień wykonawczych do ustawy powyższej.

Od przeprowadzania do klasyfikacji uwolnione są:

- a) konie w myśl §. 3go niniejszego rozporządzenia wyłączone od corocznego oznajmowania;
- b) konie w myśl §. 8go. lit. b, c, d i f ustawy o dostawie koni uwolnione od slawienictwa;
- c) zwiędła, które w roku klasyfikacji nie kończą czwartego roku życia;
- d) klacze, które określiły się na 8 dni przed klasyfikacją, lub które niebawem oczekiwają się mają, jeżeli klasyfikacja nie odbywa się w miejscu pobytu lub jeżeli przybliższą drogę do miejsca klasyfikacji przebyć wypada;

z klacze ze zwiędłami, jakoteż klacze ze stadnin prywatnych, które w ciągu ostatnich lat czterech były najmniej dwa razy odsławianiane i w ciągu tego czasu były zapłodnione, takoteż wszystkie inne klacze, które w ostatnim ubiegłym tygodniu odsławianiane były odsławianiane z ogierami skarbowymi lub z uprzywilejowanymi prywatnymi ogierami, jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat były zapłodnione.

We wszystkich tych przypadkach właściciel winien przedłożyć dowód odsławianiania.

Gdzie jest zaprowadzona konskrypcja w celu podniesienia chowu koni, trzeba nadto dla uzyskania uwolnienia przedłożyć (f) i g) dowód, że ogier lub klacz są zapisane w rejestrze stadnin krajowych jako zdolne do chowu.

Z §. 3. postanowień wykonawczych do ustawy powyższej.

e) konie skarbowe wojskowe i konie własne oficerów czynnych w ich posiadaniu będące i potrzebne im do sprawowania służby;

d) konie posłów mocarstw zagranicznych i osób do poselstwa podróżujących.

e) konie dotknięte chorobami zaraźliwymi, ciężkimi gongrykowani lub innymi ciężkimi; nakoniec

f) konie oczywiście niezdatne.

Oczywiście niezdatność uzasadniają wady następujące: ślepota na oba oczy, wariogowienie i dysplawica w wysokim stopniu.

Uwolnienie od przeprowadzenia do ogłędzin komisyjnych udowodnić na każdy posiadacz koni świadectwem, powód uwolnienia wyliczającym, przez dwóch posiadaczy koni, które mają być przeprowadzone, wydanem, świadectwo zaś to jeszcze przed klasyfikacją wręczyć należy przedłożonemu gminy, który ma je zbadać, potwierdzić i do wykazu klasyfikacyjnego (wzór 2) dołączyć. Co do koni pod a) wzmiankowanych nie trzeba składać świadectw.

Okrag poborowy

Gmina N. N.

Do §. 4.

Wzór 2.

Wykaz klasyfikacyjny koni w gminie oznajmionych i klasyfikowanych.

1	2	3	4				5			6				7			8	9
			ogierów	walchów	klaczy	zwierząt (wzrosty*)	razem	z innych przyczyn	razem	niezdatne	zdatne	z zdatnych nadających się	konie	pod do wierzch	jako zwierzęta ciężkie juczne	klasyfikowanych jako zdatne		
Imię i nazwisko posiadaczy koni	Ich mieszkanie (dzielnica, ulica, Nr. domu...)	Rok oznajmienia	ogierów	walchów	klaczy	zwierząt (wzrosty*)	razem	z innych przyczyn	razem	niezdatne	zdatne	z zdatnych nadających się	konie	pod do wierzch	jako zwierzęta ciężkie juczne	klasyfikowanych jako zdatne	klasifikowanych jako zdatne	wszystkich innych
		1891	1	8	2	11	11	1	1	4	3	3				3	1	
Jan Holler	VIII., Albertgasse Nr. 2	1892	1	7	3	10	10	1	1							2	2	
		1893																
Karol Hermann	VIII., Albertgasse Nr. 4	1891		2	6	7	7	1	4	2								
		1892	1	2	5	8	8	1	5									2
		1893																
Franciszek Hurter	VIII., Albertgasse Nr. 6	1891		1	2	3	3	1	1	1	1	1				1		
		1892		1	3	3	3	1	1							1		
		1893																

*) W rubryce 4 zapisywać należy jako zwierzęta juczne tylko muly i mułosy.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 25. marca 1891.

(Zawiera Nr. 36—40.)

36.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 11. marca 1891,

tyczące się emisji znaczków pocztowych po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. według nowych wzorów.

Znaczki pocztowe emisji 1890 po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. wyrabiane będą na przyszłość w dotychczasowych barwach. w rozporządzeniu ministerstwa handlu z dnia 27. czerwca 1890 o emisji nowych znaczków pocztowych (Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1890), wymienionych, lecz z odmienną ryciną.

Znaczki pocztowe nowych wzorów wykonane są w kształcie prostokątów stojących, z brzegami wyząbkowanymi. Wizerunek głowy Najjaśniejszego Pana jest na nich zwrócony w lewo i obwiedziony wstęgą prostokątną z napisem po obu stronach białymi głoskami na tle ciemnym: „Kais. königl. österr. Post“, u góry zaś i z dołu znajduje się oznaczenie wartości „Kreuzer“ podobnie białym pismem na tle ciemnym.

Wstęga ta prostokątna jest w czterech rogach przycięta ukośnie podłużnymi sześciobokami zawierającymi cyfrę barwy czarnej na tle białym oznaczającą wartość.

Znaczki te wydrukowane są drukiem książkowym na papierze zawierającym misterne włókna brunatno-czarne.

(Polskich.)

Nowe znaczki pocztowe po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. wypuszczone będą w obieg po wypotrzebowaniu zapasów znaczków tej samej kategorii obecnie w obrocie będących.

Począwszy od 1. września 1891 teraźniejsze znaczki pocztowe przereczonych kategorii wycofane będą z obrotu. Od tego dnia wolno będzie urzędom pocztowym i sprzedawcom znaczków pocztowych sprzedawać tylko znaczki nowych wzorów, gdyby jednak do tego czasu znajdowały się jeszcze w posiadaniu prywatnym znaczki pocztowe po 20 c., 24 c., 30 c. i 50 c. emisji 1890, takowe będą aż do dnia 31. grudnia 1891 wymieniane bezpłatnie we wszystkich urzędach pocztowych za znaczki pocztowe nowych wzorów.

Bacquehem r. w.

37.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 12. marca 1891,

tyczące się postępowania na komorach z wozami krajowymi i zagranicznymi do przewozu sprzętów.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi rozporządza się z zastrzeżeniem odwołania, że z wozami krajowymi

do przewozu sprzętów, wychodzącymi za granicę i mającymi wrócić napowrót bez opłaty cła, postępowanie należy według przepisów, dotyczących się postępowania przewoźnego i odprawiać je za cedułami przewodniami.

Wozy takie do przewozu sprzętów można wprowadzać bez opłaty cła do obszaru cłowego nie tylko na tę komorę, w której odbyło się postępowanie wywozowe, lecz na którąkolwiek inną, do pobierania cła od takich wozów upoważnioną, jeżeli nie zachodzi wątpliwość co do tożsamości wozów wprowadzonych i wprowadzonych.

Z tego powodu komory w głębi kraju winny także wozy do przewozu sprzętów odprawiać do wyjścia przez oznaczoną komorę graniczną zapomocą ceduły przewodniej a w odnośnych cedułach przewodnich nie wymieniać komory, przez którą mają wrócić, lecz napisać tylko: „pod warunkiem wprowadzenia napowrót do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego“.

Komora wchodowa, jeżeli nie jest tą samą, która pierwotnie ekspedycyowała, winna wóz wchodzący ekspedycyować stanowczo, a komorę, która pierwotnie ekspedycyowała, uwiadomić o tem przez wymianę ceduły przewodnich.

W razie, gdyby takie wozy do przewozu sprzętów miały wracać na obszar cłowy obciążone towarami zagranicznymi, należy odprawiać je do komory, która jest przeznaczona do ekspedycyowania takich towarów i w której też ceduła przewodnia do postępowania przewoźnego ma być załatwiona.

Ponieważ używanie wozów do przewozu sprzętów w obrocie międzynarodowym jest powszechne a spostrzeżono, że wiele komór w postępowaniu z takimi wozami stosuje prawidła postępowania zapiskowego, rozporządza się, że na przyszłość wozy zagraniczne do przewozu sprzętów, po stwierdzeniu tożsamości, ekspedycyowane być mają za cedułą przewodnią z zachowaniem potrzebnych ostrożności a w szczególności pod warunkiem zabezpieczenia przypadającego od nich cła wchodowego.

Także i w tym obrocie wolno wyprowadzać wozy przez którąkolwiek komorę graniczną.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

38.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 13. marca 1891,

tyczące się przedłużenia okresu niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Następujące dotacje, które ustają z końcem marca 1891, mogą być używane jeszcze aż do końca kwietnia 1891; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1890 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4go ustawy skarbowej na rok 1890.

A. W etacie ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 5, l. 2, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowlę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w sumie 20.000 zł.
2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 6, l. 5, na przełożenie gościńca karlszadzkiego przez górę Gorianz w części od Weindorfu do Ingurie w sumie 20.000 „
3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 7, l. 2, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest części jej między trzecim mostem na strumieniu Podberdo a Petroverberdo aż do granicy krajowej krańskiej w sumie 8.000 „
4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest części jej od Hudajuzna aż do Podbrdo w sumie 10.000 „
5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 2, wyznaczona na wyźwirowanie gościńca karpackiego w kilometrze 95—129 a ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 28.000 „
6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 13. l. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 6.638 „
7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacją Dunaju koło Struden, według okoliczności na zbadanie odnogi Hössgang pod względem możliwości uczynienia jej splawną, tudzież na koszta robót przygotowawczych i projektów, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 100.000 „
8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacją Dunaju koło Struden w sumie 80.000 „

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888, w tytule 8, §. 7, l. 3, wyznaczona na odbudowanie grobli skarbowych w rzece Noce powyżej Zombano, zniszczonej przez powódź w roku 1882, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 19.000 zł.

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 8, l. 1. wyznaczona na regulacyą Mołdawy, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie . . . 120.000 „

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . 150.000 „

12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 11, na budowę rzeczne na Prucie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona w sumie 20.000 „

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 11, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . 20.000 „

B. W etacie ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 11, §. 2 wyznaczona na reparacyą posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim a ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 3.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2 na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona w sumie . . . 3.000 „

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 11, §. 2 na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . 3.000 „

C. W etacie ministerstwa handlu:

Dotacya nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 4 wyznaczona dla zakładów do próbowania broni palnej ręcznej w sumie . . . 30.200 zł.

D. W etacie ministerstwa sprawiedliwości:

Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 4, §. 17 na wybudowanie nowego domu sądowego i więziennego w Opawie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona w sumie . . 80.000 zł.

§. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt. dnia 13. marca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

39.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 17. marca 1891,

tyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Zatorze w Galicyi.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zaprowadza się w okręgu Sądu obwodowego wadowickiego dla gmin i obszarów dworskich:

I. Zator, Podolsze, Palczowice, Smolice, Miejsce-Spylkowice, Lipowa, Ryczów, Łączany, Chrzastowice, Półwieś, Bachowice, Grodzisko, Laskowa, Trzebieńczyce, Rudze, Przeciszów, Graboszyce,

II. Gieraltowice, Gieraltowiczki, Piotrowice, Przybradz.

Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Zatorze.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i do wiadomości podane, gminy i obszary dworskie wymienione pod I oddzielone zostaną od okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego wadowickiego a wymienione pod II od okręgu Sądu powiatowego andrychowskiego.

Od tegoż samego terminu gminy i obszary dworskie Brzeźnica, Nowodwory i Marcy poręba oddzielone zostaną od okręgu Sądu powiatowego kalwaryjskiego i przyłączone będą do okręgu Sądu powiatowego wadowickiego.

Schönborn r. w.

40.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. marca 1891,

którem zmienia się §. 23 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 101), tyczącego się wyjawiania majątku podlegającego równoważnikowi należności, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku za piąte dziesięciolecie 1891—1900.

Zmienia się §. 23 rozporządzenia z dnia 25. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 101) i postanawia się

że osoby prawnicze w powiecie administracyjnym lwowskim do płacenia równoważnika obowiązane, wnosić mają wyjawy swoje w celu wymierzenia im równoważnika należności do urzędu wymiaru opłat we Lwowie.

Inne postanowienia §. 23go pozostają nienaruszone.

Steinbach r. w.

Rok 1891.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1891.

(Zawiera Nr. 43.)

43.

**Patent cesarski z dnia 26. marca
1891,**

tyczący się zwołania Rady państwa.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piaceni i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Try-

dencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-ślązki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kotorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rada państwa zwołana jest na dzień 9. kwietnia 1891 do Naszego stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 26. marca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego pierwszego, Naszego panowania czterdziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1891.

(Zawiera Nr. 55—59.)

55.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 26. kwietnia 1891,

tyczące się zmian w płacach służbowych funkcyjnych rządowych i w kongruy pasterzy duchownych z powodu dokonanego połączenia gmin przyległych z Wiedniem.

Ponieważ w myśl artykułu XIII. ustawy krajowej dolno austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. k. Nr. 45) od chwili złożenia przysięgi przez nowowybranego burmistrza stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia złączenie dotychczasowych gmin przyległych i części gmin w jedną gminę miejscową zostało dokonane, funkcyjnym rządowym, pełniącym służbę w dotychczasowych gminach miejscowych i częściach gmin, w artykule I. rzeczonyj ustawy wyszczególnionych, wypłacane będą od dnia 1. czerwca 1891 te dodatki służbowe, które w myśl §. 10. ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47) i załączki „c“ stanowiącej istotną część tej ustawy, są dla Wiednia wymierzone.

Począwszy od tego terminu rzeczywistym nauczycielom szkół średnich rządowych, znajdujących się w przerzeczonych dotychczasowych gminach miejscowych, asygnowana będzie wyższa płaca za-

sadnicza, w §. 3 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 48) dla Wiednia systemizowana, dyrektorom zaś tychże szkół także wyższy dodatek z tytułu urzędowania, ustanowiony dla Wiednia w §. 6. ustawy z dnia 9. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46), a pasterzom duchownym, w tych dawnych gminach przyległych urzędującym, kongrua według wzoru I. ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) dla Wiednia przypadająca.

Od tego także terminu strefę pod I. I. punkt 2 tego wzoru wzmiankowaną mierzyć należy od linii granicznej nowego obszaru gminy wiedeńskiej.

Nakoniec funkcyjnym rządowym, do kategorii sług należącym, bądź płacę, bądź zasługi roczne pobierającym, we wcielonych częściach obszaru obowiązki pełniącym, wypłacany będzie podobnie od dnia 1. czerwca 1891 ten dodatek służbowy, który w §. 1 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 49), co się zaś tyczy służby zakładu pocztowo-telegraficznego ten, który w §. 6 ustawy z dnia 26. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 86) jest dla Wiednia ustanowiony.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

56.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 30. kwietnia 1891,

o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 38), tyżącego się przedłużenia okresu niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła porządkiem konstytucyjnym rozporządzenie cesarskie z dnia 13. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 38), tyżące się przedłużenia okresu niektórych dotacyj ustających z końcem marca 1891 a wydane na mocy §. 14. ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 141).

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Pražák r. w.	Welsersheimb r. w.
Gautsch r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Zaleski r. w.
Steinbach r. w.	

57.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 30. kwietnia 1891,

o przeniesieniu koncesyi tyżącey się kolei miejscowej hranicko-wszetyńskiej z odnogą do Rożnowa na c. k. uprzyw. kolej północną Cesarza Ferdynanda.

Gdy c. k. uprzyw. kolej północna Cesarza Ferdynanda, w wykonaniu postanowień §. 19. umowy z dnia 10. stycznia i z dnia 17. lipca 1885, ustawą z dnia 6. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 122) zatwierdzonej, kolej miejscową hranicko-wszetyńską, przez austryacką Spółkę kolei miejscowych na zasadzie Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 27. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 117), której przepisy w skutek Najw. postanowienia z dnia 12. grudnia 1884 stosownie do obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 194) zostały po części zmienione, wybudowaną i do ruchu urządzoną, od rzeczonyj Spółki nabyła, przeto w myśl Najw. postanowienia z dnia 16. kwietnia 1891 koncesyjne prawa i obowiązki austryackiej Spółki kolei państwa co do wzmiankowanej kolei miejscowej i odnogi do Rożnowa, która jeszcze ma być wybudowana, prze-

noszą się na c. k. uprzyw. kolej północną Cesarza Ferdynanda i z tego powodu przepisom koncesyi powyższej nadaje się odpowiednio zmienionym stosunkom osnowę następującą:

I.

Do kolei bielsko-kojetyńskiej (morawsko-śląskiej kolei miejskiej), którą c. k. uprzyw. kolej północna Cesarza Ferdynanda w myśl §. 2. Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 (Dz. u. p. Nr. 7) ma wybudować, wciela się jako istotną część składową części szlaku kolei miejscowej hranicko-wszetyńskiej od Krasnej do Mezericza wołoskiego razem ze stacyami w Krasnej i w Mezericzu wołoskim, w taki sposób, że licząc od dnia otwarcia ruchu na całej linii bielsko-kojetyńskiej, t. j. od dnia 1. czerwca 1888, stosowane być mają do przerzeczonyj części kolei od Krasnej do Mezericza wołoskiego jedynie przepisy koncesyjne dla tej kolei obowiązujące, przepisy zaś Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 27. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 187) i obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 194) zostaną od tego samego terminu co do przerzeczonyj części kolei uchylone.

II.

Na innych częściach szlaku kolei miejscowej hranicko-wszetyńskiej, mianowicie od Hranicy do Krasnej i od Mezericza wołoskiego do Wszetyna, jakoteż na odnodze do Rożnowa, która ma być wybudowana, przepisy Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 27. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 117) według obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884 na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 12. grudnia 1884 po części zmienione, stosowane być mają z następującymi odianiami i uzupełnieniami:

1. Odmienne od przepisów §§. 1. i 3. Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 27. lipca 1882, tudzież ustępów I. i II. rzeczonyj obwieszczenia, uwalnia się c. k. uprzyw. kolej północną Cesarza Ferdynanda od obowiązku wybudowania według okoliczności linii łączącej od Krasnej do Polomu.

Natomiast obowiązana jest kolej północna Cesarza Ferdynanda wybudować odnogę od Krasnej do Rożnowa w taki sposób, żeby odnoga ta skończona i na użytek publiczny oddana została najpóźniej w przeciągu jednego roku od dnia zezwolenia na budowę.

Dopełnienie tego obowiązku winna Spółka zapewnić na żądanie ministerstwa handlu daniem odpowiedniej rękojmi.

2. Zamiast przepisów zawartych w §§. 6, 8 i 9 Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 27. lipca 1882 i w ustępach III, IV i V obwieszczenia mini-

sterstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884 stosowane być mają na przyszłość do szlaków kolejowych od Hranicy do Krasnej i od Mezericza wołoskiego do Wszetyna z odnogą do Rożnowa przepisy §§. 6, 7, 10, 11, 12 i 13 Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 16. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 90), na koleje miejscowe od Suchdolu do Budiszowa, od Suchdolu do Fulneku i od Opawy do Bennischu.

3. W uzupełnieniu i z częściową zmianą przepisu zawartego w ustępie VI. powyższego obwieszczenia postanawia się z uznaniem zgodnej z koncesją budowy istniejącej kolei miejscowej od Hranicy do Wszetyna, że warunki techniczne budowy i urządzenia odnogi, która do Rożnowa ma być poprowadzona, przepisane będą ze względu na przepisy zasadnicze zawarte w warunkach koncesyjnych kolei miejscowej od Suchdolu do Fulneku, będącej przedmiotem Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 16. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 90).

4. Co się tyczy ruchu na szlakach kolejowych od Hranicy do Krasnej i od Mezericza wołoskiego do Wszetyna, z odnogą do Rożnowa a w szczególności co się tyczy tariff i świadczeń w celach publicznych, jakie co do tych szlaków kolejowych ciężą na przedsiębiorstwie kolejowem, zamiast warunków koncesyjnych z dnia 13. sierpnia 1882, wzmiankowanych w ustępie VI przerweczonego obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 194), stosowane być mają przepisy oddziału II. ustępów 1. aż do 7. warunków koncesyjnych dla kolei miejscowej bielsko-wadowicko-kałwaryjskiej, będącej przedmiotem Najw. dokumentu koncesyjnego z dnia 4. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 102).

Bacquehem r. w.

58.

Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 1. maja 1891,

którem zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 157), tyczące się zachowywania korespondencji i książek przemysłowych utrzymywanych przez przedsiębiorców biur informacyjnych koncesyjonowanych.

Zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 157)

a mianowicie jego ustęp drugi, który opiewać ma jak następuje:

Przedsiębiorcy biur informacyjnych na zasadzie konsensu istniejących, obowiązani są korespondencje swoje tyczące się stosunków kredytowych firm, kopie wyjaśnień w tej mierze udzielonych, tudzież utrzymywane książki przemysłowe zachowywać przez lat najmniej dziesięć od daty udzielonego wyjaśnienia i od daty ostatniego zapisku w książkach. Po upływie tego czasu wolno jest przedsiębiorcom biur informacyjnych koncesyjonowanych rzeczom korespondencyje, kopie i książki według własnego uznania bądź zniszczyć, bądź też nadal zachowywać.

W razie zwinienia przedsiębiorstwa przemysłowego korespondencje, kopie i książki przemysłowe należy zniszczyć, chociażby wzmiankowane dziesięciolecie jeszcze nie upłynęło.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

59.

Rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 10. maja 1891,

którem wydają się nowe przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15. maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 43) o wymierzaniu pojemności okrętów morskich handlowych.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15. maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 43) o wymierzaniu pojemności okrętów morskich handlowych, wydają się przepisy następujące:

I. Przepisy ogólne.

§. 1.

Wymierzać należy okręty według następujących prawideł:

Prawidło I. Według tego prawidła wymierzone będą wszystkie statki handlowe, na których przepisane tutaj pomiary mogą być zdjęte, z wyjątkiem statków bez pokładu,

Prawidło II. Według tego prawidła wymierzone będą statki handlowe z wyjątkiem nie mających pokładu w tym razie, jeżeli magazyny ich podczas pobytu w porcie krajowym nie są o tyle wypróżnione, żeby można było zdjąć na nich wymiary potrzebne do wykonania czynności według prawidła I.

Prawidło III. Stosowane być ma do wszystkich statków handlowych nie mających pokładu.

Okręty krajowe, wymierzone według pravidła II. powinny być wymierzone według pravidła I. jak tylko będzie można zdjąć wymiary tamże przepisane.

Okręty krajowe, które przed zaciągnięciem do rejestru należały do obcego państwa, powinny być wymierzone w portach krajowych, w których znajduje się mierniczy przysięgły także i w takim przypadku, jeżeli z państwem, do którego okręt wprzódki należał, zachowywana jest wzajemność co do uznawania świadectw wymierzania.

II. Pojemność ryczałtowa.

Wymierzanie kadłuba okrętowego pod najwyższym pokładem.

a) Wymierzanie według pravidła I.

§. 1.

Przy wymierzaniu okrętów według pravidła I. za pokład wymierny uważa się górny pokład tych okrętów, które mają jeden lub dwa pokłady, u okrętów mających więcej niż dwa pokłady, zawsze drugi, licząc od dołu w górę.

Długość okrętu mierzy się środkiem onegoż po górnej stronie pokładu wymiernego a mianowicie od strony wewnętrznej ocembrowania wewnętrznej burty na tramie przednim aż do strony wewnętrznej tylnego zrębu okrętu, lub stosownie do pochyłości wewnętrznej ocembrowania tego zrębu na tylnym tramie, przyczem na bale ocembrowania policzona będzie zawsze średnia grubość tychże a strącona cyfra, odpowiadająca pochyłości tramu przedniego i tylnego w grubości pokładu i pochyłości tramu tylnego w trzeciej części wygięcia belkowego. Jeżeli na pokładzie są podwyższenia lub zagłębienia, wymiar, który ma być wzięty w rachunek, powinien być zdjęty tak, jak gdyby owych przerw wcale nie było na pokładzie.

Zmierzoną tym sposobem długość dzieli się na równe części, których ilość zależy od tego, do jakiej klasy okręt należy, mianowicie według następującej skali:

1. klasa: okręty, na których długość pokładu wymiernego, według zasad powyższych zmierzona, wynosi 15 metrów lub mniej, dzieli się na części równych cztery.

2. klasa: okręty, na których długość pokładu wymiernego, według zasad powyższych zmierzona, wynosi więcej niż 15, lecz najwięcej 37 metrów, dzieli się na części równych sześć.

3. klasa: okręty, na których długość pokładu wymiernego, według zasad powyższych zmierzona,

wynosi więcej niż 37, lecz najwięcej 55 metrów, dzieli się na części równych ośm.

4. klasa: okręty, na których długość pokładu wymiernego, według zasad powyższych zmierzona, wynosi więcej niż 55, lecz najwięcej 69 metrów dzieli się na części równych dziesięć.

5. klasa: okręty, na których długość pokładu wymiernego, według zasad powyższych zmierzona, wynosi więcej niż 69 metrów, dzieli się na części równych dwanaście.

Punkta podziału zaznaczają się na pokładzie i przenoszą pod kątem prostym na stępkę.

§. 3.

Powierzchnie przekrojów okrętu we wszystkich punktach podziału oznaczają się jak następuje:

Mierzy się głębokość przekrojów odpowiadających każdemu punktowi podziału długości od dolnej powierzchni bali pokładu wymiernego aż do górnej powierzchni wręgi dennej obok stępki i z tej głębokości strąca się średnią grubość tła i trzecią część wygięcia belkowego. Reszta daje głębokość przekroju.

Jeżeli pokład wymierny jest przerwany pokładem szalasowym lub w inny sposób, głębokości mierzą się od linii pomyślanej w kierunku biegu dolnej powierzchni pokładu wymiernego, w którejby tenże leżał, gdyby nie był przerwany.

Na okrętach z dnem podwójnym na balast wodny, gdy jest stwierdzone, że przestrzeń pomiędzy dnem zewnętrznym (dolnym) a wewnętrznym (górnym) nie może być użyta do zachowywania ładunku, żywności lub paliwa, głębokości przekrojów ponad tem dnem podwójnym mierzą się do górnej strony wewnętrznego (górnego) nakrycia tego dna podwójnego, którą uważa się za górną stronę wręgi dennej.

Jeżeli dno podwójne nie rozciąga się na całą lub prawie całą długość okrętu, a górna powierzchnia dna wewnętrznego (górnego) nie biegnie w linii regularnej od tyłu ku przodowi, lub jeżeli zachodzą inne nieregularności na górnej stronie dna podwójnego, urzędnik miarowy winien za pośrednictwem przełożonego urzędu portowego zgłosić się do Władzy morskiej po instrukcyę.

Każdą z otrzymanych tym sposobem wysokości, jeżeli wysokość przekroju środkowego nie przenosi 5 metrów, dzieli się na cztery części równe i mierzy się wewnętrzne poziome szerokości przekrojów, odpowiadające każdemu z trzech punktów podziału, jakoteż szerokości na górnym i dolnym końcu wysokości. Przy tem mierzy się zawsze aż do średniej

grubości tej części wewnętrznego ocembrowania, która znajduje się pomiędzy punktami podziału.

Dla każdego przekroju oznaczają się zmierzone szerokości z góry na dół liczbami bieżącymi 1 aż do 5.

Drugą i czwartą szerokość mnoży się przez cztery, trzecią przez dwa.

Do sumy tych iloczynów dodaje się pierwszą i piątą szerokość a otrzymaną liczbę mnoży się przez trzecią część wspólnej odległości szerokości.

Iloczyn oznacza powierzchnię przekroju odpowiadającego odnośnemu punktowi podziału długości.

Jeżeli zaś wysokość przekroju środkowego wynosi więcej niż 5 metrów, natenczas dzieli się wysokość każdego przekroju na sześć części równych i w pięciu punktach podziału, jakoteż na górnym i dolnym końcu mierzy się szerokości poziome tak samo, jak wyżej przepisano.

Dla każdego przekroju oznaczają się zmierzone szerokości z góry na dół liczbami bieżącymi 1 — 7.

Drugą, czwartą i szóstą szerokość mnoży się przez cztery, trzecią i piątą przez dwa. Do sumy tych iloczynów dodaje się pierwszą i siódmą szerokość a otrzymaną liczbę mnoży się przez trzecią część wspólnej odległości szerokości.

Iloczyn oznacza powierzchnię przekroju odpowiadającego odnośnemu punktowi podziału długości.

§. 4.

Wymierzywszy powierzchnie przekrojów odpowiadających wszystkim punktom podziału, przystępuje się do obliczenia pojemności w beczkach sposobem następującym:

Powierzchnie przekrojów oznaczają się od przodu ku tyłowi liczbami bieżącymi 1, 2, 3 itd. tak, że liczba 1 odpowiada przekrojowi na przednim końcu długości, liczba zaś najwyższa tylnemu końcowi długości.

Na ilekolwiek części stosownie do skali w §. 2 podanej długość podzielona została, mnoży się zawsze drugi i każdy następny, parzystą liczbą oznaczony przekrój, przez cztery, trzeci i każdy następny, nieparzystą liczbą oznaczony, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego przez dwa. Do sumy tych iloczynów dodają się także powierzchnie pierwszego i ostatniego przekroju, jeżeli wynoszą jaką cyfrę. Sumę ogólną mnoży się przez wspólną odległość dwóch najbliższych punktów podziału długości i przez liczbę 0·353.

Iloczyn wyraża w beczkach pojemność okrętu pod jego pokładem towarowym, według prawidła I. uznana.

§. 5.

Gdyby okręt, który ma być wymierzony według prawidła I. miał więcej niż dwa pokłady, obliczyć należy oddzielnie pojemność w beczkach każdej przestrzeni między-pokładowej nad pokładem wymiernym i dodać do tej pojemności w beczkach, którą sposobem powyżej przepisany (§§. 2, 3 i 4) oznaczono dla przestrzeni pod pokładem wymiernym.

Celem obliczenia pojemności w beczkach przestrzeni między dwoma pokładami zmierzyć należy długość na osi podłużnej w połowie wysokości między dwoma pokładami od wewnętrznej strony wewnętrznego ocembrowania burty na tramie przednim aż do wewnętrznej strony wewnętrznego ocembrowania burty na tylnym zrzebie okrętu i podzielić ją na tyle części równych, co i pokład wymierny tego samego okrętu.

Następnie zmierzyć należy podobnie w połowie wysokości pomiędzy dwoma pokładami szerokość wewnętrzną przestrzeni we wszystkich punktach podziału, jakoteż przy obu końcach długości.

Wszystkie te zmierzone szerokości oznaczają się od przodu ku tyłowi liczbami bieżącymi 1, 2, 3 itd.

Drugą i każdą następną szerokość, która oznaczona jest liczbą parzystą, mnoży się przez cztery, trzecią zaś i każdą następną, która oznaczona jest liczbą nieparzystą, z wyjątkiem pierwszej i ostatniej szerokości, przez dwa. Do sumy tych iloczynów dodaje się pierwszą i ostatnią szerokość. Sumę ogólną mnoży się przez trzecią część wspólnej odległości dwóch najbliższych punktów podziału długości, przez średnią wysokość przestrzeni między dwoma pokładami i przez liczbę 0·353 a wypadek będzie uznana pojemnością w beczkach przestrzeni między dwoma odnośnymi pokładami.

§. 6.

Przy stosowaniu prawidła I. do wymierzenia okrętów zbudowanych z żelaza, także tylko częściowe ocembrowania wewnętrzne podłużne lub poprzeczne tak uważane będą, jak gdyby okręt był wewnątrz całkiem ocembrowany.

Gdyby ocembrowania wewnętrzne wcale nie było, lub gdyby nie było stale przytwierdzone, mierzyć należy szerokość aż do strony wewnętrznej wręg narożnych lub zrzebu okrętowego.

b) Wymierzanie według prawidła II.

§. 7.

Długość. Na okrętach, mających tylko jeden pokład, mierzy się długość na pokładzie od strony wewnętrznej tramu przedniego aż do strony wewnętrznej tramu tylnego,

Na okrętach mających dwa pokłady lub więcej, zmierzyć należy długość tak na najmniejszym pokładzie, jak i na tym, który się bezpośrednio pod nim znajduje, na obu od tramu przedniego do tylnego, poczem obliczyć należy średnią obu tych długości.

Jeżeli nie można zmierzyć drugiej długości oblicza się długość średnią, tym sposobem, że od długości pokładu górnego odciąga się tyle, ile wynosi pochyłość i krzywizna obu tramów aż do średniej wysokości pomiędzy obu pokładami.

Szerokość. Na okrętach, mających tylko jeden pokład mierzy się szerokość na pokładzie wzdłuż jego belki głównej w linii prostej od zewnętrznej do wewnętrznej strony szpąg, przyczem uważa się okręt jakby nie ocembrowany zewnątrz. Na okrętach, mających dwa pokłady lub więcej, mierzyć należy szerokość w taki sam sposób, ale na głównej belce pokładu znajdującego się bezpośrednio pod najwyższemu pokładem.

Jeżeli nie można zmierzyć szerokości w miejscu wyżej rzeczonym, trzeba zmierzyć ją na najwyższym pokładzie wzdłuż głównej belki tegoż w linii prostej od zewnętrznej do wewnętrznej strony szpąg; według tej szerokości obliczyć należy stosownie do kształtu okrętu szerokość, którą tenże ma bezpośrednio nad drugim pokładem licząc od góry.

Wysokość. Wysokość mierzy się przy głównej belce najwyższego pokładu od wewnętrznej strony ocembrowania zewnętrznego najbliższej tramu spodniego aż bezpośrednio do górnej strony rzeczony belki głównej pokładowej.

Jeżeli nie można zmierzyć wysokości sposobem wyżej podanym, uczynić to należy spuszczeniem odwianki w rurę pompy.

§. 8.

Iloczyn trzech zmierzonych wymiarów (długości, szerokości i wysokości) pomnożonych przez liczbę 0·22, wyraża pojemność w beczkach przestrzeni pod górnym pokładem okrętu, według prawidła II. uznana.

c) Wymierzanie według prawidła III.

§. 9.

Długość mierzy się od wewnętrznej strony tramu przedniego aż do wewnętrznej strony tramu

tylnego w linii prostej wzdłuż płaszczyzny pomyślonej przez górne ograniczenie okrętu, który ma być wymierzony.

Szerokość mierzy się pomiędzy górnymi krańcami szpągi głównej w linii prostej od zewnętrznej do wewnętrznej strony, przyczem uważa się okręt jakby nie był zewnątrz ocembrowany.

Wysokość mierzy się w środku okrętu na głównej szerokości od wewnętrznej strony ocembrowania zewnętrznego najbliższej tramu najniższego, aż do płaszczyzny pomyślonej przez górne krawędzie szpągi.

§. 10.

Od wysokości zmierzonej według §. 9 odciąga się jedną piątą część, a liczbę pozostałą mnoży się przez długość i szerokość.

Iloczyn ten, pomnożony przez liczbę 0·22 wyraża pojemność w beczkach według prawidła trzeciego obliczoną.

Wymierzanie przystawek na najwyższym pokładzie.

§. 11.

Przy obliczeniu pojemności przystawek na najwyższym pokładzie stałe umieszczonych, krytych i zamkniętych, postępować należy w sposób następujący:

Jeżeli ściany tychże składają się z powierzchni krzywych, mierzy się ich długość wewnętrzną średnią. W połowie wysokości mierzy się 3 szerokości wewnętrzne, a mianowicie dwie po obu końcach a trzecią w środku długości.

Następnie do sumy dwóch szerokości końcowych dodaje się szerokość środkową cztery razy wziętą, a tę sumę ogólną mnoży się przez trzecią część wspólnej odległości rzeczonych szerokości. Iloczyn ten pomnożony przez wysokość i liczbę 0·353 daje w beczkach pojemność wymierzonej przystawki.

Na okrętach z tyłem okrągłym, mierzy się tylną szerokość kajuty półpokładowej lub budki na tylnym pokładzie, albo przestrzeni między pokładami w miejscu odpowiadającym temu, w którymby ją mierzono, gdyby okręt miał tył płaski, a mianowicie na tylnej stronie galeryi, albo, jeżeli galeryi niema, w tem miejscu, w którym mniej więcej mogłaby się znajdować.

Jeżeli wszystkie ściany składają się z powierzchni równych, mierzy się wewnętrzną średnią długość, szerokość i wysokość, cyfry otrzymane mnoży się przez siebie i przez liczbę 0·353; iloczyn wyraża w beczkach pojemność mierzonej przystawki.

Gdy pokład najwyższy przerywa kajuta półpokładowa, mierzy się wysokość tej kajuty od dolnej strony ocembrowania najwyższego pokładu aż do dolnej strony ocembrowania pokładowego kajuty półpokładowej.

§. 12.

Wszystkie przystawki te na najwyższym pokładzie trwale umieszczone i zamknięte, z wyjątkiem przypadków niżej podanych muszą być doliczone do pojemności ryczałtowej jak niemniej pojemności wszystkich otworów znajdujących się na najwyższym pokładzie, o ile pojemność ich wynosi więcej niż $\frac{1}{2}\%$ pojemności okrętu.

Przez przystawki na najwyższym pokładzie trwale umieszczone kryte lub zamknięte rozumieją się wszystkie te przestrzenie, które od wejścia się wody morskiej lub od wpływów atmosferycznych są w taki sposób zabezpieczone, iż mogą być użyte do zachowywania towarów i żywności lub na mieszkanie dla podróżnych i służby okrętowej.

Od powyższego prawidła ogólnego, że do pojemności ryczałtowej doliczane być mają wszystkie przestrzenie na najwyższym pokładzie trwale umieszczone i zamknięte tudzież od żywiołów zabezpieczone, wyjątkiem są następujące:

- a) Wszystkie przestrzenie kryte i zamknięte zdadne wyłącznie do pomieszczenia maszyn i w których też maszyny rzeczywiście stoją, huda sternicza będąca schroniskiem człowieka lub ludzi przy sterze stojących, przestrzeń na windę i przestrzeń na przyrządy do podnoszenia kotwicy, jeżeli nie są większe niż potrzeba do celów powyższych.
- b) Każda przystawka na najwyższym pokładzie mająca chronić podróżnych od słońca i przyplwy morza.
- c) Kuchnia pokładowa i destylatornia, jeżeli nie są większe niż potrzeba do zasłonięcia kucharza przy gotowaniu potraw i maszynisty przy destylowaniu wody dla podróżnych i służby okrętowej.
- d) Wychodki odpowiedniej wielkości przeznaczone dla oficerów okrętowych i majtków; nadto na okrętach przeznaczonych głównie do przewozu podróżnych można nie brać w rachubę jednego wychodka na 50 podróżnych.

III. Odtrącanie od pojemności ryczałtowej celem oznaczenia pojemności czystej.

§. 13.

Od pojemności ryczałtowej, otrzymanej na podstawie pomiarów wykonanych według poprzedzających paragrafów, oznacza się pojemność czystą odtrącając od niej to, co w §§. 14, 15 i 16 było wzmiankowane. Atoli te tylko przestrzenie wolno odtrącać, które poprzednio przy oznaczaniu pojemności ryczałtowej były wzięte w rachubę.

Odtrącanie na okrętach żaglowych.

§. 14.

Od pojemności ryczałtowej okrętów żaglowych odtrąca się celem oznaczenia pojemności czystej następujące przestrzenie:

1. Przestrzenie sposobne wyłącznie na użytek służby okrętowej i przez nią zajmowane, bez względu na to gdzie się znajdują, z zastrzeżeniem, żeby odpowiadały warunkom następującym:

a) Pomieszczenia dla służby okrętowej powinny być urządzone w ten sposób, żeby każda osoba miała odpowiedni sprzęt do leżenia i schowek na rzeczy swoje; nadto urządzona być powinna wentylacja.

b) Na okrętach do dalekiej żeglugi i do wielkiej żeglugi przybrzeżnej pomieszczenie dla każdej osoby należącej do służby okrętowej wynosić powinno najmniej 1·11 metra kwadratowego (12 stóp kwadratowych austriackich) mierząc na pokładzie i najmniej 2·038 metra sześciennego (72 stopy sześciennie angielskie).

2. Wszelka przestrzeń przeznaczona wyłącznie na mieszkanie dla szypira, bez względu gdzie się znajduje.

3. Przestrzenie używane wyłącznie:

do kierowania sterem, na pomieszczenie windy i urządzeń do podnoszenia kotwicy, jeżeli przestrzenie te znajdują się pod najwyższym pokładem; w takim bowiem razie, gdy umieszczone są na najwyższym pokładzie, już według §. 12 a) wyłączone są od wliczania w pojemność ryczałtową.

4. Przestrzenie służące do zachowywania map, bander sygnałowych i innych przyrządów żeglarskich, tudzież przyrządów żeglarskich rotmana, bez względu na to gdzie się znajdują.

5. Przestrzeń zajęta przez maszynę pomocniczą (Donkey) razem z kotłem, jeżeli zostaje w związku z głównymi pompami okrętu. Jeżeli zaś maszyna pomocnicza umieszczona jest w przestrzeni zamkniętej na najwyższym pokładzie, w skutek czego stosownie do ustępu *a*) §. 12 przestrzeni tej nie wlicza się w pojemność ryczałtową, nie można jej też odtrącać. We wszystkich innych przypadkach przestrzeń maszyny pomocniczej odtrąca się od pojemności ryczałtowej.

6. Wszelka przestrzeń oddzielona, przeznaczona wyłącznie na zachowywanie żagli; nie wolno jednak odtrącać na tę przestrzeń więcej jak $2\frac{1}{2}\%$ pojemności ryczałtowej.

Z pozwoleniem odtrącania przestrzeni powyżej wzmiankowanych łączy się warunek, żeby właściwy urząd portowy uznał przestrzeń, która ma być odtrącona, za odpowiednią pod względem rozmiarów i za urządzoną w sposób stosowny do celu przeznaczenia, tudzież żeby wewnątrz lub zewnątrz tych przestrzeni umieszczony był napis, wyrażający do jakiego celu są przeznaczone i żeby do tych celów rzeczywiście były używane.

Odtrącanie na parowcach.

§. 15.

Celem oznaczenia pojemności czystej okrętów parowych odtrąca się od ich pojemności ryczałtowej:

I. Wszystkie te przestrzenie, które według §. 14 na okrętach żaglowych mają być odtrącane z wyjątkiem przestrzeni pod I. 6 wzmiankowanej a przeznaczonej na zachowywanie żagli.

Jeżeli maszyna pomocnicza i jej kotły znajdują się w lokalach maszyny głównej i maszyna pomocnicza działa w związku z maszyną główną do wytwarzania siły poruszającej przeznaczoną, przestrzeń, przez maszynę pomocniczą i jej kotły zajęta, stanowi część przestrzeni maszyny głównej i przeto nie może być osobno odtrącona.

II. Odtrąca się przestrzeń przez siłę poruszającą zajętą, którą oblicza się jak następuje:

a) Na parowcach kołowych, na których rzeczywista pojemność w beczkach przestrzeni wyłącznie przez kotły parowe i maszyny zajętej i do regularnego ruchu onychże potrzebnej (a przeto z wyłączeniem magazynu na węgle lub magazynów na zachowywanie innych materiałów opałowych jakoteż na zachowywanie żywności przeznaczonych tudzież pomieszczeń,

które znajdować się powinny w przestrzeni maszyn lub kotłów), wynosi więcej niż 20% a mniej niż 30% pojemności ryczałtowej okrętu, liczy się na odtrącenie 37% pojemności ryczałtowej; dla parowców szrubowych, na których pojemność w beczkach rzeczonoj przestrzeni wynosi więcej niż 13 a mniej niż 20% pojemności ryczałtowej okrętu, liczy się na odtrącenie 32% pojemności ryczałtowej.

b) Jeżeli wzmiankowana powyżej przestrzeń maszyny jest tak mała, że na parowcach kołowych wynosi 20% lub mniej a na parowcach szrubowych 13% lub mniej pojemności ryczałtowej okrętu, zostawia się uznaniu Władzy morskiej kazać obliczyć odtrącenie albo w sposób pod *a*) wzmiankowany, albo jeżeli to uzna za odpowiednie, wyznaczyć na odtrącenie dla parowców kołowych jeden i pół, dla parowców szrubowych jeden i trzy ćwierci rzeczywistej pojemności w beczkach przestrzeni maszyny.

We wszystkich przypadkach, w których przestrzenie maszyny są tak małe, że Władzy morskiej służy prawo rzeczonoj wyboru, mierniczy może zastosować do parowców kołowych odtrącenie jeden i pół a do parowców szrubowych odtrącenie jeden i trzy ćwierci rzeczywistej pojemności w beczkach przestrzeni maszyny, jeżeli od Władzy morskiej nie otrzyma wyraźnego pozwolenia, żeby sobie postąpił inaczej.

c) Jeżeli zaś rzeczywista przestrzeń maszyny jest tak wielka, że na parowcach kołowych wynosi 30% lub więcej a na parowcach szrubowanych 20% lub więcej pojemności ryczałtowej okrętu, właścicielowi okrętu służy prawo wyboru między zastosowaniem rzeczonoj 37procentowego a względnie 32procentowego odtrącenia i zastosowaniem, jeżeli uzna to za odpowiednie, odtrącenia dla parowców kołowych $1\frac{1}{2}$ a dla parowców szrubowych $1\frac{3}{4}$ rzeczywistej pojemności przestrzeni maszyny.

Jeżeli właściciel okrętu w przypadkach, w których z przyczyny rozmiarów przestrzeni zostawiona mu jest wolność wyboru, nie czyni z tego prawa użytku, mierniczy obliczyć ma odtrącenie według prawidła procentowego, to jest po 37% dla parowców kołowych a po 32% dla parowców szrubowych.

d) Przy wymierzaniu rzeczywistej przestrzeni maszyny, to jest przestrzeni, którą kotły i maszyna rzeczywiście zajmują i która do rzeczywistego ruchu onejże jest potrzebna, postąpić należy w następujący sposób:

Mierzy się najprzód średnią głębokość przestrzeni od jej najwyższego punktu aż do ocembrowania wewnętrznego obok stępki. następnie mierzy się trzy, albo jeśli potrzeba więcej niż trzy szerokości przestrzeni w połowie jej głębokości a mianowicie: po jednej w obu końcach i jedną w połowie długości; bierze się średnią tych szerokości, mierzy się potem środkową długość przestrzeni między przedniem a tylnem przepierzeniem albo pomiędzy granicami jej długości z pominięciem takich części gdyby były, których maszyna nie zajmuje rzeczywiście, ani do odpowiedniego ruchu onejże nie są potrzebne; mnoży się przez siebie te trzy wymiary długości, głębokości i szerokości a iloczyn da pojemność sześcienną przestrzeni pod najwyższym punktem.

Co się tyczy długości rzeczywistej przestrzeni maszyny, nadmieniam się, że tylko ta długość może być mierzona, która jest potrzebna do pomieszczenia maszyny i kotłów, z takim dodatkiem, jaki jest potrzebny żeby ognisko, jeżeliby ruszły umieszczone były wzdłuż okrętu obsługiwać i węgli dodawać, co wynosić może około 30 centymetrów więcej niż długość rusztów lub ogółem około 1·50 metra aż do 2·70 metra. Jeżeli zaś ruszły kotłów umieszczone są w poprzek okrętu, nie trzeba doliczać do długości żadnego dodatku.

Następnie mierzy się powyżej najwyższego punktu objętość sześcienną miejsca lub miejsce na maszynę lub do przystępu światła i powietrza, jeżeli się znajdują, a to mnożąc przez siebie długość, głębokość i szerokość. Tę objętość sześcienną dodaje się do objętości sześcienną przestrzeni poniżej rzezonego punktu najwyższego

Jednakże tę część miejsca lub miejsce powyżej najwyższego punktu lokalu maszyny, który na maszynę lub do przystępu światła i powietrza jest przeznaczony, tylko wtedy wciągnąć należy w wymiar przestrzeni zajętej przez siłę poruszającą, gdy właściciel okrętu poda na piśmie prośbę o to do urzędu portowego.

Pomimo prośby takiej nie należy wciągać owej części w wymiar, jeżeli już wprzód nie była wciągnięta przy obliczaniu pojemności ryczałtowej a przy wymierzaniu zostało stwierdzone, że przestrzeń rzezona ma odpowiednią rozciągłość i zrobiona jest w taki sposób,

żeby była bezpieczna i od wpływu morza zabezpieczona, tudzież że nie może być użyta do żadnego innego celu jak tylko na maszynę i do przystępu światła i powietrza do maszyny i do kotłów okrętu.

Przez najwyższy punkt głównej przestrzeni rzeczywistego lokalu maszyny, od którego mierzona być ma głębokość rzezonej głównej przestrzeni, rozumie się dolną stronę pokładu lub jeżeli ściany boczne są w górę zakrzywione, punkt lub wysokość gdzie krzywizna się kończy.

Jeżeli na okręcie, którego przerzeczono przestrzenie mają być wymierzone, maszyna i kotły parowe ustawione są w osobnych miejscach, wymierzyć należy oddzielnie w sposób wyżej podany pojemność każdej takiej przestrzeni i sumy otrzymane dodać do siebie.

Na parowcach szrubowych trzeba nadto dodać do tego pojemność tunelu na wał szruby, lub jeżeli ich jest kilka, pojemność wszystkich tuneli, które uważać należy za części przestrzeni maszyny. Oblicza się tę pojemność mnożąc przez siebie długość, szerokość i głębokość tunelu.

Suma przerzeczonych przestrzeni, wyrażająca pojemność przestrzeni, którą maszyna rzeczywiście zajmuje, pomnożona przez 0·353, daje pojemność tej przestrzeni w heczkach okrętowych,

- e) Jakąkolwiek rozciągłość ma przestrzeń, którą maszyna rzeczywiście zajmuje, mierniczy powinien ją wymierzyć celem oznaczenia, czy odtrącenie na siłę poruszającą przypadające obliczyć należy według powyższego pravidła procentowego (II a), czy też według pravidła pod (II b) podanego, w ilości $1\frac{1}{2}$ albo $1\frac{3}{4}$ rzeczywistej, z pomiaru wynikającej a w heczkach wyrażonej pojemności przestrzeni maszyny.

§. 16.

Dla parowców holowniczych i dla yachtów odtrącanie na przestrzeń zajętą przez siłę poruszającą wymierza się do najwięcej 50% ryczałtowej pojemności okrętu.

§. 17.

Jeżeli właściciel okrętu prosi, żeby odtrącenie na przestrzeń maszyn i kotłów tudzież na maga-

zyny węgla oprócz sposobem podanym w §. 15 oznaczone było także jeszcze według systemu używanego w państwie niemieckiem, proście tej należy uczynić zadość.

IV. Powinności budowniczego, właściciela okrętu i szypra pod względem wymierzania okrętu.

§. 18.

Przestrzeń pod pokładem wymiernym okrętu budowanego powinna być wymierzona niezwłocznie po położeniu pokładu.

Gdy na warsztatach krajowych budowane są okręty z dnem podwójnem lub podzielonemi zbiornikami balastu wodnego, właściciel lub budowniczy obowiązany jest najmniej na cztery tygodnie przed wymierzeniem doręczyć mierniczemu opatrzone podziałką plany przekroju głównego poprzecznego i przekroju podłużnego, z którychby można było dowiedzieć się o sposobie konstrukcyi dna podwójnego, o jego wymiarach i formie.

§. 19.

Przy wymierzaniu okrętu budowniczy, właściciel lub szyper winien albo osobiście pomagać mierniczemu do wykonania pomiarów albo dostarczyć do tego ludzi.

Na żądanie mierniczego winni celem wykonania pomiaru kazać okręt całkiem lub w części wypróżnić, do przestrzeni zaś jeszcze nie wymierzonych nie wolno bez pozwolenia funkcyonaryuszów do wymierzania przeznaczonych wносить ani ładunku ani balastu.

§. 20.

Gdyby wynik pierwszego wymierzenia okrętu zmienił się przez przebudowanie zrębu okrętowego, lub przez przebudowanie przystawki na najwyższym pokładzie, natenczas, jeżeli to przebudowanie lub odmianienie wykonane zostało na warsztacie krajowym, ten, który kazał je uczynić obowiązany jest uwiadomić o tem Władzę portową.

Jeżeli zaś zmiany te uczynione zostały za granicą, szyper obowiązany jest uwiadomić o tem piśmiennie Władzę portową pierwszego portu krajowego, do którego zawinie.

Następnie winien mierniczy wymierzyć okręt ponownie i wykonać potrzebne obliczenia dla zbadania o ile się pojemność beczkowa zmieniła.

§. 21.

Jak tylko przyczyna, dla której okręt wymieniony był według prawidła II. zostanie usunięta, właściciel i szyper tego okrętu winni uwiadomić o tem mierniczego, iżby okręt wymierzony został według prawidła I.

§. 22.

Powinności w §. 20. wzmiankowane tyczą się także wszelkich zmian w używaniu owych przestrzeni, które stosownie do postanowień §§. 14, 15 i 16 były od pojemności ryczałtowej odciążone.

Mianowicie gdy na parowcach poczynione zostały zmiany w przestrzeni maszyny, czy to pod względem długości czy pojemności onejże, albo, jeżeli w przestrzeni tej urządzono kajuty mieszkalne, albo poczyniono zmiany w magazynach węgla itp. świadectwo wymierzenia parowca nie będzie dopóty uważane za ważne, dopóki przestrzeń maszyny nie zostanie ponownie wymierzona.

§. 23.

Miejsca przeznaczonego na maszynę nie wolno używać na zachowywanie w nim ładunku lub żywności; podobnież w przestrzeniach dla służby okrętowej przeznaczonych nie wolno umieszczać ani towarów, ani żywności, o ile nie są osobistą własnością służby okrętowej i nie służą do użytku w podróży.

§. 24.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom §§. 18 aż do 23 karać będą urzędy portowe i zdrowotne morskie lub c. i k. urzędy konsulaćkie karami pieniężnymi w kwocie aż do stu złotych, do funduszu zapomogowego marynarki wpływającami.

Kary pieniężne, które od ukaranych nie mogą być ściągnięte, zamieniać należy na kary aresztu. W przypadku takim za kwotę od jednego aż do dziesięciu złotych wymierzony być może areszt jednodniowy, który jednak w żadnym razie nie może wynosić więcej jak dni piętnaście.

Przeciwko wydanemu wyrokowi pierwszej instancyi można odwołać się w terminie 15dniowym do c. k. Władzy morskiej.

Jeżeli takowa wyrok pierwszej instancyi choćby ze złagodzeniem kary zatwierdzi, niema dalszej apelacyi.

Opłaty za wymierzenie okrętów.**§. 25.**

Za wymierzenie winien właściciel lub jego zastępca przy odbiorze świadectwa wymierzenia (§. 5 ustawy) oprócz stępla ustawowego do tegoż świadectwa złożyć tytułem opłaty od każdej beczki pojemności ryczałtowej: sześć centów, jeżeli pomiar wykonano według prawidła I., trzy centy, jeżeli to uczyniono według prawidła II.

Za wymierzenie okrętu mającego od 16 aż do 100 beczek pojemności, ustanawia się opłata w kwocie pięć złotych w razie zastosowania prawidła I. a w kwocie trzy złote w razie zastosowania prawidła II.

Za wymierzenie przestrzeni zamkniętych na najwyższym pokładzie i obliczenie odtrąceń na samą służbę okrętową, ustanawia się takse w kwocie jeden cent a za wymierzenie samej przestrzeni maszyny, takse w kwocie dwa centy od każdej beczki wymierzonej przestrzeni z tą uwagą, że cała suma tak za jeden jak i za drugi pomiar nie może wynosić mniej jak jeden złoty, jakakolwiek byłaby pojemność.

Nadto stosownie do okoliczności właściciel okrętu ponieść ma koszta przyjazdu urzędnika mającego udział w wykonaniu pomiaru i mierniczego.

IV. Postanowienia końcowe.**§. 26.**

Postanowienia rozporządzenia niniejszego nabywają mocy obowiązującej dla okrętów, które po raz pierwszy są wymierzone, bezpośrednio po ogłoszeniu onegoż, pojemność zaś okrętów już wymierzonych w porcie krajowym ma być na zasadzie niniejszego rozporządzenia sprostowana w razie potrzeby na prośbę właściciela.

Dopóki trwać będzie przymierze cłowe i handlowe między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej, wymierzenia okrętu w porcie drugiego obszaru wykonane, tudzież świadectwa wymierzenia i inne poświadczenia na tej podstawie wydane będą miały taką samą wagę, jak pomiary wykonane a świadectwa wydane w porcie własnego obszaru.

Z wydaniem niniejszego rozporządzenia uchylają się rozporządzenia z dnia 24. maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 44), z dnia 1. grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 168) i z dnia 24. stycznia 1883 (Dz. u. p. Nr. 13).

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 21. maja 1891.

(Zawiera Nr. 62.)

62.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, ministerstwa skarbu, ministerstwa handlu i ministerstwa obrony krajowej, w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny z dnia 17. maja 1891,

którem wydają się przepisy w przedmiocie sprzedaży prochu.

Na zasadzie artykułu XVI. patentu cesarskiego z dnia 31. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 90), tyczącego się zniesienia monopolu saletry z zatrzymaniem monopolu prochu strzeleckiego, wydają się w przedmiocie sprzedaży prochu, o ile nią nie zajmują się bezpośrednio zakłady lub organa administracyjne wojskowe, następujące przepisy:

§. 1.

Do sprzedawania prochu, przez który rozumieją się wszelkie wyroby, przedmiotem monopolu pro-

chu będące, uprawnione są jedynie te osoby, które posiadają do tego pozwolenie.

§. 2.

Pomiędzy sprzedawcami prochu rozróżnia się drobnych sprzedawców od hurtownych.

Drobnymi sprzedawcami są ci, którym wolno zbywać proch jedynie konsumentom, hurtownymi sprzedawcami ci, którzy mogą tylko wydawać proch drobnym sprzedawcom, upoważnionym do pobierania go od nich.

Sprzedawcom hurtownym może być udzielone pozwolenie także do drobnej sprzedaży jeżeli o to proszą.

§. 3.

Pozwolenia do sprzedawania prochu udziela w porozumieniu z właściwą Władzą administracyjną I. instancyi ten Skład materiałów artylerji (filialny), od którego ubiegający się o pozwolenie zamierza proch pobierać.

Jeżeli proch ma być pobierany za pośrednictwem sprzedawcy hurtownego, właściwym do udzielania pozwolenia na drobną sprzedaż prochu jest ten Skład materiałów artylerji (filialny), od którego pobiera go hurtowny sprzedawca.

§. 4.

Pozwolenia do sprzedawania prochu udzielone być mogą tylko takim osobom własnowolnym, które zasługują na zaufanie i rozporządzają stosownemi lokalami do sprzedawania w nich i zachowywania prochu.

§. 5.

Celem uzyskania pozwolenia ubiegający się o nie winien podać prośbę do właściwego Składu materiałów artylerji (filialnego) (§. 3).

W prośbie tej ubiegający się o pozwolenie wykazać ma wiek swój i podać, w którym miejscu chce uprawienie swoje wykonywać, czy chciałby trudnić się hurtowną czy drobną sprzedażą, czyli też jedną i drugą, tudzież, gdzie życzy sobie pobierać proch i w jakiej za każdym razem największej ilości a wreszcie jakie lokale mają być przeznaczone do sprzedawania w nich i do zachowywania prochu.

Gdy chodzi o sprzedaż hurtowną, Skład materiałów artylerji (filialny) posyła podanie do wspólnego ministerstwa wojny. Ministerstwo to, jeżeli zaprowadzenie zamierzonej sprzedaży hurtownej uzna za niedopuszczalne, uwiadomi o tem ubiegającego się o pozwolenie za pośrednictwem Składu materiałów artylerji (filialnego).

Gdy chodzi o drobną sprzedaż, a Skład materiałów artylerji (filialny) uzna w ogólności udzielenie pozwolenia dla propowanego miejsca za niedopuszczalne, uwiadomi o niedopuszczalności prośby, ubiegającego się o pozwolenie, któremu wolno odwołać się w ciągu dni 14 do komendy brygady artylerji nad Składem przełożonej (do dyrektora artylerji, dyrektora arsenału artylerji), a gdyby to było bezskutecznem, również w przeciągu dni 14 do wspólnego ministerstwa wojny.

§. 6.

Jeżeli zaś organa administracji wojskowej uznają udzielenie pozwolenia w ogólności za dopuszczalne, posyłają podanie do właściwej Władzy administracyjnej I. instancyi, która w miejscach, gdzie istnieją rządowe Władze bezpieczeństwa, winna się z niemi porozumieć.

Jeżeli ubiegający się o pozwolenie nie jest własnowolnym, lub jeżeli Władza administracyjna nie uznaje go za zasługującego na zaufanie, winna odesłać prośbę Składowi materiałów artylerji (filialnemu) do odrzucenia.

W przeciwnym razie, gdy chodzi o sprzedaż, w której największa ilość prochu na składzie wynosić ma przeszło 15 kilogramów, lub o magazyn pro-

chu, Władza administracyjna I. instancyi zarządza pertraktacją komisyjną na miejscu, w której reprezentant gminy i ubiegający się o pozwolenie mają uczestniczyć i o której uwiadomić należy sąsiadów, ażeby mogli czynić zarzuty. Gdy chodzi o magazyn prochu, przyzwać należy do pertraktacji komisyjnej reprezentanta administracji wojskowej.

Gdy zamierzone jest założenie magazynu prochu, ubiegający się o pozwolenie winien dołączyć do prośby lub przynieść na pertraktację komisyjną rysunki, za pomocą których możnaby rozpoznać sytuację, miejsce, na którym ma stanąć magazyn i rodzaj budowli.

Pertraktacją komisyjną trzeba ile możności połączyć z pertraktacją tyczącą się podania o pozwolenie do wystawienia budynku.

Gdy chodzi o sprzedaż, w której największa ilość prochu na składzie wynosić ma nie więcej jak 15 kilogramów, nie zarządza się pertraktacją komisyjnej.

Jeżeli ma zajść zmiana tylko w osobie sprzedawcy prochu, a lokale przeznaczone do sprzedawania w nich i zachowywania prochu, tudzież ilość największa prochu na składzie nie mają uleść żadnej zmianie, można odstąpić od badania komisyjnego.

§. 7

Budynki, w których odbywać się ma sprzedaż hurtowna prochu, jakoteż magazyny prochu powinny być ile możności odosobnione.

Co do budynków takich trzeba mieć na względzie ilość prochu, odległość miejsca, które ma być wybrane, od przedmiotów sąsiednich w razie eksplozyi zagrożonych i stosunki miejscowe. Przedmioty sąsiednie zagrożone dzielą się pod względem rozciągłości niebezpieczeństwa na dwie klasy.

Do I. klasy należą: budynki ubiegającego się o pozwolenie nie należące do zakładu lub magazynu, tudzież budynki zamieszkałe, których posiadacze dali na piśmie zezwolenie, nakoniec ulice i drogi mało używane.

Do II. klasy należą: wszystkie inne domy zamieszkałe i zagrożone budynki, budowle i zakłady, koleje żelazne, drogi wodne, gościńce rządowe, krajowe, powiatowe i konkurencyjne, tudzież drogi bardzo używane, w ogólności te przedmioty, względnie których nieszczęście przybrać może większe rozmiary.

Odległość najmniejszą sprzedaży hurtowej prochu jakoteż magazynów od rzeczonych przedmiotów zagrożonych ustanawia się jak następuje:

1. Dla ilości aż do 100 kilogramów prochu, od wszystkich przedmiotów I. i II. klasy 100 metrów;

2. dla ilości nad 100 aż do 500 kilogramów prochu, od przedmiotów I. klasy 100, od przedmiotów II. klasy 200 metrów;

3. dla ilości nad 500 aż do 2500 kilogramów prochu od przedmiotów I. klasy 200, od przedmiotów II. klasy 350 metrów;

4. dla ilości nad 2500 aż do 10.000 kilogramów prochu, od przedmiotów I. klasy 450, od przedmiotów II. klasy 750 metrów.

Gdy stosunki naziomu są szczególnie pomyślne, można też odległości te zmniejszyć.

Do założenia magazynu prochu na więcej niż 10.000 kilogramów prochu potrzebne jest oddzielne zezwolenie wspólnego ministerstwa wojny, które wydane będzie w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

§. 8.

Magazyny prochu, mieszczące w sobie aż do 100 kilogramów prochu, mogą być zrobione z prostych, szczelnie spojonych, suchych ścian deszczkowych, ze wszystkich stron, z wyjątkiem tej gdzie są drzwi, otoczonych i nakrytych warstwą piasku lub ziemi z kamieni oczyszczonej na 1 metr grubą, drzwi zaś znajdować się mają po tej stronie, która w razie wybuchu najmniej byłaby zagrożona. Większe magazyny powinny być zbudowane z lekkiego drzewa i tekturą dachową lub podobnym lekkim materiałem nakryte.

Kamieni używać wolno tylko do fundamentów, części składowych metalowych tylko na okucia do drzwi i okien, na zamknięcia i według okoliczności na piorunochrony.

Gdy nie można obejść się bez użycia części żelaznych wewnątrz magazynów, części te powinny być ile możności osłonięte drzewem, albo powleczone płótnem, skórą itp. lub pomalowane farbą olejną, którą trzeba częściej odnawiać. Należy przestrzegać, żeby w takich konstrukcjach metalowych, mianowicie zaś co się tyczy rurki i trzpienia zamknięć, tarcie żelaza o żelazo nie miało miejsca. W tym celu pomiędzy powierzchniami ocierającymi się o siebie umieścić należy blaszkę cynkową, albo jedna z tych części zrobiona być powinna z miedzi, brązu lub mosiądzu.

Czy potrzebne są piorunochrony zdecydować należy na pertraktacji komisyjnej, stosując się w tej

mierze do przepisów o piorunochronach dla wojskowych magazynów prochu i amunicji.

Dach, jakoteż ściany, jeżeli mają być otynkowane, powinny być powleczone zawsze tylko jasną farbą. Wiązania drewniane, które łatwo mogłyby zapalić się od iskier, uczynić należy mniej zapalnymi przez powleczenie ich stosownem pokostem lub impregnowanie.

Gdyby magazyn prochu nie był od strony zagrożonych przedmiotów sąsiednich zakryty osłonami naturalnymi (gruntem falistym, ścianami wąwozu, gęstym lasem itp.), usypać należy wał z ziemi, sięgający aż po szczyt dachu. Szerokość korony wału wynosić powinna najmniej 1 metr a podnóże osłaniającej masy ziemi powinno być najmniej o 1 metr oddalone od ściany zewnętrznej magazynu. Skosy powinny być odarnione. Dla magazynów na 100 aż do 1000 kilogramów prochu dostatecznym będzie wał ziemny we wszystkich tych miejscach gdzie i o ile przedmioty sąsiednie nie są zagrożone, 0·5 metra szerokości w koronie mający i na 0·5 metra u podnóża skosu oddalony od magazynu.

Osłona z zwietrzałych skał, gruzów lub murów nie jest dozwolona.

Otwory powietrzne magazynów powinny być odpowiednio zabezpieczone.

Na ułatwienia może ze względu na stosunki zezwolić komenda brygady artylerji (§. 5) w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową.

§. 9.

Jeżeli ubiegający się o pozwolenie na drobną sprzedaż prochu, nie zamierza utrzymywać magazynu prochu, największa ilość zapasu prochu, której pobieranie ma onemuż być dozwolone, nie może przenosić 30 kilogramów. Z tych najwięcej 15 kilogramów pozwala się trzymać w lokalu sprzedaży; reszta powinna być złożoną w innym lokalu.

W przypadku przewidzianym w ustępie poprzedzającym można odstąpić od warunku co do odosobnienia lokarów, w których proch jest sprzedawany i zachowywany, od innych budynków zamieszkałych.

§. 10.

Jeżeli nie będą uczynione żadne zarzuty, ani przeciwko położeniu i jakości budynku, w którym proch ma być sprzedawany lub przeciw położeniu i jakości budynku przeznaczzonego na magazyn prochu, ani też przeciw największej ilości prochu, która ma być złożona w lokalu sprzedaży i po za jego

obrębem w tym samym domu, lub w magazynie, Skład materiałów artylerji (filialny) w porozumieniu z Władzą administracyjną wydaje pozwolenie piśmienne i za pośrednictwem Władzy administracyjnej uwiadania o tem gminę i sąsiadów granicznych. W razie przeciwnym odmawia się pozwolenia.

§. 11.

Przeciwko udzieleniu pozwolenia służy gminie i sąsiadom granicznym, którzy przez zaprowadzenie sprzedaży lub magazynu prochu poczytują się za zagrożonych, przeciwko zaś odmówieniu pozwolenia służy ubiegającemu się o pozwolenie prawo odwołania się w terminie 14dniowym do komendy brygady artylerji (§. 5), która rozstrzyga w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową.

Przeciwko temu ostatniemu orzeczeniu można odwołać się w takim samym terminie do wspólnego ministerstwa wojny, które decyduje w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

§. 12.

Pozwolenie do sprzedawania prochu (§. 1) nie może być udzielone osobie posiadającej już konsens na sprzedaż środków rozsadzających, których tyczy się rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 68).

§. 13.

Z upoważnienia do sprzedawania prochu wynika tylko prawo osobiste, które Władza nadająca może według okoliczności odebrać i którego też uprawniony zrzec się może, którego jednak nie można ani odziedziczyć, ani zastawić, ani też w inny sposób na drugiego opłatnie lub nieopłatnie przenieść. Jednakże przy nadawaniu tego uprawnienia w przypadkach na względy zasługujących baczyc się będzie na dziedziców sprzedawcy prochu.

Sprzedawcom prochu nie wolno przerwać sprzedaży według upodobania i są obowiązani sprzedawać go jeszcze przez ośm tygodni licząc od dnia wypowiedzenia pozwolenia.

§. 14.

Sprzedawcy nie wolno ani sprzedawać lub zachowywać prochu w innych miejscach, ani też mieć kiedykolwiek w każdym z osobna lokalu na za-

chowywanie prochu przeznaczonym większych zapasów nad te, które w danem mu na sprzedaż prochu pozwoleniu są wyrażone.

Do każdej zamierzonej zmiany w lokalach na zachowywanie i do sprzedawania prochu przeznaczonych, tudzież do każdego zamierzonego powiększenia ilości największej prochu jaką sprzedawca ma zawsze utrzymywać, potrzebne jest nowe pozwolenie. W przypadkach takich stosują się odpowiednio §§. 3 i 5 aż do 11.

§. 15.

Sprzedawcy prochu są upoważnieni udawać się osobiście lub przez pełnomocników do posiadaczy kopalń i kamieniołomów, do przedsiębiorstw budownictwa itp. po zamówienia na proch do rozsadzania, jednakże próbek prochu nie wolno im w takich razach ze sobą wozić.

§. 16.

Pozwolenie na sprzedaż prochu i taryfa cen urzędownie ustanowiona powinny być w lokalu sprzedaży widzialnie dla wszystkich wywieszane, od wszelkiego uszkodzenia lub zbrukania zabezpieczone i nie wolno sprzedawcy zmienić taryfy pod żadnym pozorem.

Nie wolno sprzedawać prochu ani drożej, ani taniej niż taryfa przepisuje.

§. 17.

Sprzedawcy prochu, którym pobierać wolno proch tylko ze składów każdemu wyznaczonych, powinni starać się zachowywać go jak najlepiej i wydawać go kupującym w takim stanie w jakim go otrzymali.

Wszelkie przeinaczanie przedmiotów monopolu, np. mieszanie rozmaitych gatunków prochu ze sobą, przesiewanie prochu, dodawanie innych materiałów, tudzież sprzedawanie prochu co do jakości posputego jest sprzedawcom prochu zakazane.

§. 18.

Do zachowywania prochu w lokalu sprzedaży i w drugim miejscu, jeżeli drobnemu sprzedawcy pozwolono w niem go trzymać, wybierać należy strony jak najbardziej zacienione i bezpieczne. Pętwory podpalowe i strzelające, przedmioty zapalne lub wybuchające umieszczać należy jak najdalej od prochu.

Drobni sprzedawcy obowiązani są gatunki prochu znajdujące się w lokalu sprzedaży, a które nie są im w puszkach blaszanych lub kartonach dostarczane i muszą być wydawane konsumentom w pierwotnym opakowaniu, podzielić na mniejsze ilości wynoszące nie więcej jak po jednym kilogramie i każdą taką część zachowywać w osobnej puszcze dającej się szczelnie zamknąć.

Zapasy prochu grupować należy w taki sposób, żeby nigdy więcej jak trzy kilogramy prochu nie stały w tem samym miejscu lokalu i żeby miejsca te były jak najbardziej oddalone od siebie i ile możności bezpieczne.

§. 19.

Przy wszelkich czynnościach z prochem zachowywać należy jak największą ostrożność i posiadacz pozwolenia może zlecać je tylko osobom wypróbowanym i zasługującym na zaufanie.

Ciężarki przeznaczone do ważenia prochu, tudzież narzędzia i wszelkie przedmioty przeznaczone do czynności z naczyniami lub w naczyniach, w których proch jest zapakowany itp. nie powinny być z żelaza, ani mieć części składowych żelaznych.

Zamiast żelaza używać należy miedzi, bronzu lub mosiądzu.

W szczególności do otwierania i zamykania naczyń proch zawierających używać wolno narzędzi wyłącznie drewnianych lub miedzianych.

Beczek i pak prochem napełnionych nie wolno przewracać, toczyć lub suwać, ani też obracać około punktu oparcia, owszem trzeba je zawsze z wielką ostrożnością dźwigać, a beczki przenosić na noszach do prochu przeznaczonych.

Naczynia proch zawierające podnosić należy i stawiać zawsze z największą ostrożnością i chronić je należy troskliwie od trącenia jakoteż unikać wszelkiej takiej czynności, która by wystawiła proch na trącenie lub gwałtowne ciśnienie.

Gdyby się proch wysypał, przyczynę tego należy zbadać i usunąć a rozsypany proch starannie znieść i stosownie do okoliczności uprzątnąć.

Proch czarny, niezdatny do użytku, uczynić należy nieszkodliwym przez wyługowanie wodą.

W miejscach czynności beczki i paki z prochem stawia się wiekiem do góry na płachtach; gdy jest ziemia miękka, na deskach, płachtami nakrytych.

Przed otwarciem takiego naczynia trzeba wszystkie części jego powierzchni zewnętrznej pęzłem szczeciniowym z pyłu oczyścić.

Zabierając się do zamknięcia, oczyścić należy jak najstaranniej wszystkie części naczyń z pyłu prochowego jeżeli się wcisnął. Naczynia, które służyły do zachowywania prochu i nie mają już być do tego używane, trzeba przed oddaniem do składu lub na inny użytek gruntownie oczyścić z przylegających szczątków prochu a to w miarę potrzeby przez wytarcie lub wymycie.

§. 20.

Wewnątrz i zewnątrz magazynu prochu panować musi najściślejszy porządek i jak największa czystość.

Zachowywanie w magazynach prochu przetworów podpałowych i strzelających, przedmiotów zapalnych i wybuchających jest zasadowo zakazane.

Proch umieszczać należy w magazynach gatunkami, w taki sposób, żeby naczynia nie mogły żadną miarą przewrócić się lub spaść, zesunąć się lub stoczyć.

Naczyń nie można piętrzyć jedno na drugim wyżej niż na to z zupełnem bezpieczeństwem pozwala wytrzymałość ścian tychże naczyń.

Gdy proch jest zapakowany w beczkach, stawia się zwyczajnie trzy a tylko wyjątkowo, w braku miejsca, cztery beczki jedną na drugiej.

Przy wykonywaniu robót w magazynach prochu osobom do tego przeznaczonym nie wolno mieć przy sobie przedmiotów ogień wzniesających.

Palenie tytoniu i w ogóle czynności grożące pożarem są surowo zakazane, zarówno w magazynach jak i w ich pobliżu.

W stosownych miejscach okolicznych wystawić należy osobne tablice z ostrzeżeniami ten zakaz zawierającymi.

Do prac w magazynie używać należy pod stosownym dozorem tylko tylu robotników ilu niezbędnie potrzeba i nikomu zresztą nie należy pozwalać wchodzić do magazynu.

Robotnicy powinni być silni i wchodząc do magazynu powinni równie jak każda inna osoba tamże się udająca, wdziewać obuwie pilsniowe, którego dostateczna ilość powinna być zawsze w zapasie.

Beczki i paki z prochem przed złożeniem ich w magazynie oczyścić należy dokładnie z piasku, pyłu itp.

Ile możności wystrzegać się należy wchodzenia do magazynów nocą. Gdy zaś trzeba udać się do nich ze światłem, do przyświecania wolno wnosić tylko latarnie bezpieczeństwa, jednakże używanie do nich nafty za materiał oświetlający jest zakazane.

Gdy około magazynu lub w magazynie, w którym proch się znajduje, mają być wykonane jakieś roboty lub naprawy, trzeba zwyczajnie wprzód wynosić proch z budynku. Gdy zaś idzie tylko o jakiś przedmiot, który łatwiej niż proch i bez wzniesienia niebezpieczeństwa można wynieść z magazynu, przedmiot ten należy zrobić lub naprawić poza obrębem niebezpiecznego miejsca.

§. 21.

Pod względem poboru prochu z magazynów skarbowych, jakoteż zaopatrywania się w proch przez sprzedawców, pod względem pakowania rozmaitych przedmiotów monopolu, ich transportu, tudzież, o ile już paragrafy poprzedzające nie zawierają odnośnych przepisów, pod względem składania prochu w lokalach sprzedaży i magazynach, wreszcie pod względem postępowania w nich, Władza wojskowa uwiadamiać będzie zawsze piśmiennie sprzedawców prochu o wydanych w tej mierze zarządzeniach i sprzedawcy winni stosować się do nich ściśle. W szczególności co się tyczy transportu prochu kolejami żelaznymi trzymać się należy obowiązujących pod tym względem przepisów ruchu kolejowego i bezpieczeństwa.

§. 22.

Dozór nad wykonaniem postanowień rozporządzenia niniejszego porucza się pod względem bezpie-

czeństwa Władzom administracyjnym I. instancyi i Władzom policyjnym rządowym, które winny działać w prozumieniu ze Składami materiałów artylerji (filialnemi) pod względem interesów monopolu, Władzom administracji wojskowej i organom zarządu skarbowego.

Do wykonania odnośnych czynności urzędowych Skład materiałów artylerji (filialny) może też w każdym z osobna przypadku zażądać od Władzy administracyjnej lub od Władzy policyjnej rządowej pomocy żandarmerji lub rządowej straży bezpieczeństwa.

§. 23.

Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej lub ustawy karnej o przestępstwach skarbowych karać będą Władze administracyjne w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

O wyrokach sprzedawcę prochu na karę skazujących uwiadamiać należy właściwy Skład materiałów artylerji (filialny).

§. 24.

Z wprowadzeniem w wykonanie niniejszego rozporządzenia uchylają się §§. 10 i 11 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 91), zawierającego postanowienia szczegółowe co do wyrobu i sprzedaży prochu strzeleckiego.

Taaffe r. w.

Weltersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1891.

(Zawiera Nr. 63 — 68.)

63.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 8. maja 1891,

o przeniesieniu na Wydział krajowy styryjski koncesyi na kolej miejscową Celje-Szosztan-Veleńską i o zmianie kilku postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego tej kolei.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 16. kwietnia b. r. Najwyższa koncesya z dnia 21. listopada 1889 na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej ze szlakiem normalnym od Celje na Szosztan do Velenje, przedsiębiorcom budowy Danielowi Lappowi i Edwardowi Klemensiewiczowi w Wiedniu nadana, przeniesiona została na Wydział krajowy styryjski a przy tej sposobności postanowienia §§. 6 i 11 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. listopada 1889 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1890) na rzeczoną kolej miejscową zostały w sposób następujący zmienione i uzupełnione.

§. 6, ustęp 2 ma opiewać:

„Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych, które opiewać mogą wyłącznie na walutę austryacką jest dopóty i o tyle wzbronione, o ile według wykazów, które ministerstwo handlu ma zbadać, oprocentowanie i umorzenie onychże nie okaże się trwale zapewnionem.“

W §. 11 punkta 1, 2, 3 i 4 ustępu 1go maja opiewać:

„1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody przedsiębiorstwa w ciągu trzech ostatnich zamkniętych lat przed terminem odkupienia, z tych stracone będą dochody czyste dwóch lat najniepomyślniejszych a następnie oznaczony będzie dochód czysty pozostałego roku.

Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem trzeciego roku ruchu, obliczyć należy cenę odkupu według wykazanego największego przychodu rocznego ubiegłych lat przed odkupieniem.

2. Gdyby zaś dochód czysty w myśl postanowienia ustępu 1go obliczony nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, jaka jest potrzebna do oprocentowania i umorzenia według programu obligacyj pożyczki kolejowej styryjskiej, wypuszczonych w obieg celem zebrania rzeczywistego kapitału zakładowego, natenczas ta kwota roczna na oprocentowanie i umorzenie obligacyj potrzebna, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

Gdyby do przedsiębiorstwa będącego przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego utworzyła się Spółka akcyjna, natenczas zamiast kwoty rocznej powyżej wzmiankowanej służyć ma kwota roczna, która by wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania i umorzenia obligacyj pierwszorzędnych, jeśliby za zezwoleniem Rządu były

emitowane, z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po pięć od sta kapitału akcyjnego przez Rząd dla kolei koncesyjowanej zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesjonaryszom dochód w myśl ustępu 1go a według okoliczności, gdyby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, w ratach półrocznych z dołu.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłaconych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał, wyrównujący sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3. mają być półrocznie płacone, najmniej zaś kapitał wyrównujący sumie imiennej obligacyj kolejowej pożyczki krajowej stryjskiej, emitowanych celem uzyskania rzeczywistego kapitału zakładowego.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej do przedsiębiorstwa będącego przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego kapitał, który według powyższego ma być zapłacony, wyrównywać powinien sumie obligacyj pierwszorzędnych, w chwili odkupienia według zatwierdzonego programu umorzenia jeszcze nie spłaconych, z doliczeniem zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej kwot, według postanowień ustępu 3go potrzebnych na inne wypłaty półroczne oprócz tych, które służą do oprocentowania według programu i umorzenia obligacyj pierwszorzędnych.“

Bacquehem r. w.

64.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 13. maja 1891,

o postanowieniach dodatkowych do przepisów, tyczących się sprawdzania i cechowania zbiorników metalowych do spirytusu (Dz. u. p. Nr. 44 z r. 1891).

Na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17), c. k. komisya główna miar i wag wydała dodatek do przepisów, tyczących się przyjmowania do sprawdzania i cechowania zbiorników metalowych do spirytusu (Dz. u. p. Nr. 44 z r. 1891).

Postanowienia szczegółowe w tym względzie ogłoszone będą w Dzienniku rozporządzeń, tyczących się miar i wag.

Bacquehem r. w.

65.

Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa z dnia 21. maja 1891,

o stacyach doświadczalnych dla rolnictwa i leśnictwa w Austrii.

Jego c. i k. Apostolska Mość, Najwyższem postanowieniem z dnia 15. kwietnia 1891 raczył najmiłościwiej zatwierdzić zamieszczone poniżej statuty dla stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Wiedniu, dla stacyi doświadczalnej chemiczno-fizjologicznej do uprawy wina i owoców w Klosterneuburgu, dla stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Gorycy i dla zakładu rządowego do doświadczeń leśniczyczych, z jednoczesnem uchyleniem statutów dotychczasowych z dnia 13. września 1874, z dnia 2. stycznia 1869 i z dnia 8. lipca 1875.

Falkenhayn r. w.

I. Statut

c. k. stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Wiedniu.

§. 1.

Do zadań c. k. stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Wiedniu należą czynności następujące:

Wykonywanie badań ściśle naukowych w zakresie produkcji zwierzęcej i roślinnej, następnie rozpoznawania i dochodzenia (analizy) z praktyką rolniczą w bezpośrednim związku będące, w szczególności rozpoznawanie i kontrolowanie rozmaitych rodzajów nawozu i paszy, jakoteż wykonywanie rozpoznań analitycznych, fizjologicznych i mikroskopicznych na polecenie ministerstwa rolnictwa lub na żądanie Władz, stowarzyszeń i osób prywatnych, nadto, rozpowszechnianie słowem i piśmem wyników badań swoich, wprawianie chemików rolniczych, udzielanie rad i objaśnień interesentom rolniczym, wreszcie informacje zawodowe dla ministerstwa rolnictwa i dla innych Władz podług wskazówek ogólnych, które rzeczono ministerstwo wyda.

§. 2.

Poczet osobowy stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej składa się z dyrektora, który jest zwierzchnikiem zakładu, tudzież z odpowiedniej ilości pomocników, to jest adjunktów, aspirantów (pomocników naukowych) i laborantów.

Dyrektor należy do VI. klasy stopnia służbowego i zostaje pod względem stopnia płac i roszezeń do emerytury na równi z profesorami zwyczajnymi szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu.

Adjunkci należą do IX. klasy stopnia służbowego.

Aspiranci pobierają adjutum jużto po 500, jużteż po 600 złotych rocznie i można odebrać od nich przysięgę po jednorocznej, całkiem zadawalniającej praktyce próbnej, która będzie im wliczana w czas służby do wymiaru emerytury policzalny.

Laboranci pobierają po 400 złotych rocznej płacy i ustawowy dodatek służbowy.

Dyrektora mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek ministerstwa rolnictwa, adjunktów, aspirantów i laborantów, ministerstwo rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrekcją do przyjmowania wolontaryuszów, którzy wyznaczone im prace wykonywają bez wynagrodzenia i nie zostają w żadnym stosunku służbowym względem stacyi, jakoteż do wyznaczania interesentom zawodowym, chcącym wykonać jakieś prace lub ćwiczyć się dla wprawy, miejsc do pracy, sprzętów i materiałów zakładowych za ustanowioną opłatą.

§. 3.

Obowiązki i prawa grona osobowego stacyi doświadczalnej przepisane będą w osobnej instrukcyi.

§. 4.

Opłaty, które stacya doświadczalna pobierać ma za wykonane prace, jakoteż za używanie miejsc do pracy (§. 2) przepisane będą w osobnej taryfie.

§. 5.

Stacya ma prawo wydawać dokumenty co do rzeczywistego wyniku rozpoznań i dochodzeń (analiz) przez siebie wykonanych a zostających w bezpośrednim związku z praktyką rolnictwa, tudzież z technicznym spożytkowaniem płodów surowych rolniczych. Dokumenty te, ażeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora i opatrzone pieczęcią stacyi.

§. 6.

Sposób ogłaszania wyniku naukowego prac stacyi doświadczalnej oznaczy ministerstwo rolnictwa.

II. Statut

e. k. stacyi doświadczalnej chemiczno-fizyologicznej do uprawy wina i owoców w Klosterneuburgu.

§. 1.

Do zadań e. k. stacyi doświadczalnej chemiczno-fizyologicznej do uprawy wina i owoców w Klosterneuburgu należą czynności następujące:

Wykonywanie badań ściśle naukowych w całym zakresie uprawy wina i owoców, wyrobu wina i chemii fermentacyjnej w najrozciąglejszym pojęciu jakoteż wszelkich chorób wina i owoców, następnie rozpoznawania i dochodzenia z praktyką winnictwa i sadownictwa, wyrobu wina i gospodarstwa piwnicznego w bezpośrednim związku będące na polecenie ministerstwa rolnictwa lub na żądanie Władz, stowarzyszeń i osób prywatnych, nadto, rozprawianie słowem i pismem wyników badań swoich, wprawianie hodowców wina i owoców, udzielanie rad i objaśnień interesentom rolniczym, wreszcie informacye zawodowe dla ministerstwa rolnictwa i innych Władz podług wskazówek ogólnych, które rzezonie ministerstwo wyda.

§. 2.

Poczet osobowy stacyi doświadczalnej chemiczno-fizyologicznej do uprawy wina i owoców składa się z dyrektora, który jest zwierzchnikiem zakładu, tudzież z odpowiedniej ilości pomocników, to jest adjunktów, aspirantów (pomocników naukowych) i laborantów.

Dyrektor należy do VI. klasy stopnia służbowego i zostaje pod względem stopnia, płac i roszezeń do emerytury na równi z profesorami zwyczajnymi szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu.

Adjunkci należą do IX. klasy stopnia służbowego.

Aspiranci pobierają adjutum jużto po 500, jużteż po 600 złotych rocznie i można odebrać od nich przysięgę po jednorocznej, całkiem zadawalniającej praktyce próbnej, która będzie im wliczana w czas służby do wymiaru emerytury policzalny.

Laboranci pobierają po 400 złotych rocznej płacy i ustawowy dodatek służbowy.

Dyrektora mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek ministerstwa rolnictwa, adjunktów, aspirantów i laborantów, ministerstwo rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrekcją do przyjmowania wolontaryuszów, którzy wyznaczone im prace wykonywają bez wynagrodzenia i nie zostają w żadnym stosunku służbowym

względem stacyi, jakoteż do wyznaczania interesentom zawodowym, chcącym wykonać jakieś prace lub ćwiczyć się dla wprawy, miejsce do pracy, sprzętów i materiałów zakładowych za ustanowioną opłatą.

§. 3.

Obowiązki i prawa grona osobowego stacyi doświadczalnej przepisane będą w osobnej instrukcyi.

§. 4.

Oplaty, które stacya doświadczalna pobierać ma za wykonane prace, jakoteż za używanie miejsc do pracy, przepisane będą w osobnej taryfie.

§. 5.

Stacya ma prawo wydawać dokumenty co do rzeczywistego wyniku rozpoznań i dochodzeń (analiz) przez siebie wykonanych a zostających w bezpośrednim związku z praktyką uprawy wina i owoców i technicznem spożytkowaniem płodów surowych obu tych gałęzi rolnictwa. Dokumenty te, ażeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora i opatrzone pieczęcią stacyi.

§. 6.

Sposób ogłaszania wyniku naukowego prac stacyi doświadczalnej oznaczy ministerstwo rolnictwa.

III. Statut

c. k. stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Gorycyi.

§. 1.

Do zadań c. k. stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Gorycyi należą czynności następujące:

Popieranie rolnictwa w krajach południowych Austrii, a to z szczególniejszym względem na dwie tamże najważniejsze gałęzie produkcji, mianowicie na jedwabnictwo i uprawę wina, przez wygotowywanie badań ściśle naukowych, tudzież rozpoznawania i dochodzenia (analizy) z praktyką rolniczą w ogólności a z jedwabnictwem i uprawą wina w szczególności, w bezpośrednim związku będące, jakoteż wszelkich chorób pojawiających się w tej gałęzi, osobliwie zaś rozpoznawanie i sprawdzanie rozmaitych rodzajów nawozu i paszy, jakoteż wykonywanie rozpoznań analitycznych, fizyologicznych i mikroskopicznych na polecenie ministerstwa rolni-

ctwa lub na żądanie Władz, stowarzyszeń i osób prywatnych, nadto rozpowszechnianie słowem i pismem wyników badań swoich, uprawianie chemików rolniczych, hodowców jedwabiu i wina, udzielanie rad i objaśnień interesentom rolniczym, wreszcie informacje zawodowe dla ministerstwa rolnictwa i dla innych Władz podług wskazówek ogólnych, które rzeczzone ministerstwo wyda.

§. 2.

Poczet osobowy stacyi doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Gorycyi składa się z dyrektora, który jest zwierzchnikiem zakładu, tudzież z odpowiedniej ilości pomocników, to jest adjunktów, aspirantów (pomocników naukowych) i laborantów.

Dyrektor należy do VI. klasy stopnia służbowego i zostaje pod względem stopnia, płac i roszczeń do emerytury na równi z profesorami zwyczajnymi szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu.

Adjunkci należą do IX. klasy stopnia służbowego.

Aspiranci pobierają adjutum jużto po 500, jużteż po 600 złotych rocznie i można odebrać od nich przysięgę po jednorocznej, całkiem zadawalniającej praktyce próbnej, która będzie im wliczana w czas służby do wymiaru emerytury policzalny.

Laboranci pobierają po 400 złotych rocznej płacy i ustawowy dodatek służbowy.

Dyrektora mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek ministerstwa rolnictwa, adjunktów, aspirantów i laborantów, ministerstwo rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrekcją do przyjmowania wolontaryuszów, którzy wyznaczone im prace wykonywają bez wynagrodzenia i nie zostają w żadnym stosunku służbowym względem stacyi, jakoteż do wyznaczania interesentom zawodowym, chcącym wykonać jakieś prace lub ćwiczyć się dla wprawy, miejsce do pracy, sprzętów i materiałów zakładowych za ustanowioną opłatą.

§. 3.

Obowiązki i prawa grona osobowego stacyi doświadczalnej przepisane będą w osobnej instrukcyi.

§. 4.

Oplaty, które stacya doświadczalna pobierać ma za wykonane prace, jakoteż za używanie miejsc do pracy, przepisane będą w osobnej taryfie.

§. 5.

Stacya ma prawo wydawać dokumenty co do rzeczywistego wyniku rozpoznań i dochodzeń

(analiz) przez siebie wykonanych a zostających w bezpośrednim związku z praktyką rolnictwa a w szczególności jedwabnictwa i uprawy wina, tudzież z technicznym spożytkowaniem płodów surowych rolniczych. Dokumenty te, ażeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora i opatrzone pieczęcią stacyi.

§. 6.

Sposób ogłaszania wyniku naukowego prac stacyi doświadczalnej oznaczy ministerstwo rolnictwa.

IV. Statut

zakładu rządowego do doświadczeń leśniczych.

§. 1.

Zakład rządowy do doświadczeń leśniczych ma na celu przykładać się zapomocą doświadczeń, rozpoznai i dochodzeń (jak kontrolowanie nasion itp.) do uzyskania podstaw naukowych racjonalnego gospodarstwa leśnego, jakoteż do prowadzenia takiego gospodarstwa.

Celowi temu służyć ma c. k. zakład do doświadczeń leśniczych po części zapomocą własnych badań, po części zapomocą odpowiedniego zachęcania innych osób lub korporacyj i kierowania ich doświadczeniami.

§. 2.

Doświadczenia te i rozpoznawania wykonywają:

- a) osoby ustanowione stałe do czynienia doświadczeń;
- b) osoby wprawdzie tylko przemijająco, atoli wyłącznie do czynienia doświadczeń używane;
- c) osoby, które niezawisłe od swego innego zawodu pozyskane zostały za wynagrodzeniem lub bezpłatnie do wykonania szczególnych doświadczeń.

§. 3.

Stale ustanowionymi (§. 2 a) są: dyrektor zakładu do doświadczeń leśniczych, adjunkci, aspiranci i ogrodnik.

Dyrektor należy do VI. klasy stopnia służbowego i zostaje pod względem stopnia płac i rozszczeń do emerytury na równi z profesorami zwyczajnymi szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu.

Adjunkci należą do IX. klasy stopnia służbowego.

Aspiranci pobierają adjutum jużto po 500, jużteż po 600 złotych rocznie i można odebrać od nich przysięgę po jednorocznej, całkiem zadawal-

niającej praktyce próbnej, która będzie im wliczana w czas służby do wymiaru emerytury policzalny.

Dyrektora mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek ministerstwa rolnictwa, adjunktów, aspirantów i ogrodnika ministerstwo rolnictwa.

Ogrodnik pobiera płacę roczną w kwocie 500 złotych i ustawowy dodatek służbowy.

§. 4.

Co się tyczy przybierania innych osób, które wprawdzie wyłącznie, ale tylko przemijająco do czynienia doświadczeń mają być używane (§. 2 b) mianowicie, o ile osoby te należą do służby leśnej rządowej, ministerstwo rolnictwa wydawać będzie szczególne zarządzenia w każdym z osobna przypadku.

§. 5.

Przy wyborze osób, które mają być pozyskane do czynienia szczególnych doświadczeń i rozpoznai (§. 2 c) należy mieć wzgląd na nauczycieli szkół głównych, na członków innych zakładów do badań naukowych i na zdadne osoby w służbie leśnej rządowej i prywatnej.

Gdy do czynienia doświadczeń powołane być mają osoby zostające w służbie leśnej prywatnej, znieść się należy z prywatniemi krajowemi stacyami do doświadczeń leśniczych, zaprowadzonymi w rozmaitych obszarach administracyjnych.

§. 6.

Obowiązki i prawa osób ustanowionych stałe przy zakładzie do doświadczeń leśniczych przepisane będą w osobnej instrukcyi.

§. 7.

Opłaty, które zakład doświadczalny pobierać ma za wykonane prace, jak za kontrolowanie nasion leśnych itp., przepisane będą w osobnej taryfie.

§. 8.

Zakład ma prawo wydawać dokumenty co do rzeczywistego wyniku rozpoznai lub dochodzeń przez jedną z osób wzmiankowanych w §. 2 lit a wykonanych a zostających w bezpośrednim związku z praktyką gospodarstwa leśnego, tudzież z technicznym spożytkowaniem płodów surowych gospodarstwa leśnego.

Dokumenty te, ażeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora i opatrzone pieczęcią zakładu.

§. 9.

Sposób ogłaszania wyniku naukowego prac zakładu doświadczalnego oznaczy ministerstwo rolnictwa.

§. 10.

Potrzebni urzędnicy kancelaryjni i służby przydani będą c. k. zakładowi do doświadczeń leśnych na mocy zarządzenia ministerstwa rolnictwa.

66.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. maja 1891,

tyczące się przyłączenia gmin miejscowych Hrusic i Kalischt do okręgu Sądu powiatowego ryczańskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddzielają się gminy miejscowe Hrusic i Kalischt od okręgu Sądu powiatowego czarno-kosteleckiego i przyłączają się do okręgu Sądu powiatowego ryczańskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

67.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 28. maja 1891,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 15. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 143) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej.

W wykonaniu ustawy z dnia 15. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 143) i w uzupełnieniu rozporządzenia

ministerstwa skarbu z dnia 6. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 144) nadmieniam się, że co do winnic, które całkowicie zasadzone zostały nowymi winoroślami, rozległość parceli nie jest stanowczą do uzyskania uwolnienia od podatku gruntowego i że tylko w takim razie, jeżeli najprzód część parceli nowymi winoroślami jest zasadzona, można żądać uwolnienia od podatku gruntowego dopiero wtedy, gdy część, która została na nowo zasadzona, ma najmniej $\frac{1}{4}$ hektara rozległości.

Steinbach r. w.

68.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. maja 1891,

tyczące się przyłączenia gmin Lipowce i Majdan lipowiecki do okręgu Sądu powiatowego przemyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddzielają się gminy Lipowce i Majdan lipowiecki łącznie z obszarami dworskimi od okręgu Sądu powiatowego gliniańskiego a obwodowego złoczowskiego i przyłączają do okręgu Sądu powiatowego przemyskiego a obwodowego brzeżańskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 16. czerwca 1891.

(Zawiera Nr. 70—75.)

70.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. maja 1891,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień abecadlowego spisu towarów do Taryfy cłowej z r. 1882 i Dodatku do tegoż spisu.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi zaprowadzają się niniejszem w abecadlowym spisie towarów do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882, ustawą z dnia 21. maja 1887 zmienionej i w Dodatku do tegoż spisu następujące zmiany i uzupełnienia:

Kamienie budulcowe. Strona 23 spisu towarów z r. 1887. W ustępie pierwszym, po wyrazie „piłowane“ dodać należy:

„(ale najwięcej z 3 stron.)“

Po tym ustępie umieścić należy odsyłacz:

„Obacz także uwagę pod Kamienie.“

Granit. Strona 127 abecadlowego spisu towarów i strona 14 Dodatku do niego. W ustępie pierwszym po wyrazie „piłowane“ dodać należy:

„(ale najwięcej z 3 stron.)“

Odsyłacz po tym ustępie ma opiewać:

„Obacz także uwagę pod Kamienie.“

„Marmur. Strona 210 abecadlowego spisu towarów. W ustępie pierwszym po wyrazie „piłowane“ dodać należy:

„(ale najwięcej z 3 stron.)“

Odsyłacz ma opiewać:

„Obacz także uwagę pod Kamienie.“

Kopaliny. Strona 219 spisu towarów. Do drugiego ustępu uwagi przydać należy odsyłacz:

„Obacz także Kamienie i uwagę pod tym wyrazem.“

Węzowiec. Strona 319 spisu towarów. W ustępie pierwszym po wyrazie „piłowane“ dodać należy:

„(ale najwięcej z 3 stron.)“

Po ustępie tym umieścić należy odsyłacz:

„Obacz także uwagę pod Kamienie.“

Kamienie. Strona 332 spisu towarów. Po wyszczególnieniu drobnymi głoskami wydrukowanem, do ustępu pierwszego należącem, umieścić należy następującą uwagę:

„U w a g a. Do kamieni tylko ociosanych, według Nr. 102 uwolnionych od cla, należą surowo

okrzesane, to jest nie nasiekiem lecz dziobakiem lub młotkiem obrobione, także przysposobione bryły kamienne z wykrzesanemi brzegami lub bez nich, ale nie przyrządzone, to jest nie mające nigdzie powierzchni z grubsza lub na czysto obrobionej.“

Towary kamienne. Strona 333 spisu towarów i strona 29 Dodatku do niego.

Ustęp pierwszy uwagi 1 otrzymuje następującą nową ośnowę:

„1. Przez wyroby kamieniarskie grube Nr. 244 (*bis* lub *ter*) a rozumieją się tylko wyroby zwykłemi narzędziami kamieniarskimi (nasiekiem) wykonane, z prostym profilem, bardziej nie obrobione i bez połączenia z innymi materiałami; jeżeli zaś są choćby tylko częściowo odłoczone lub ozdobione (bisiorkami, jajowikiem, arabeskami, rozetami itp.) należą, jak w ogólności wyroby kamienne toczone nie szlifowane, do Nr. 244 (*bis* lub *ter*) b; całkiem lub w części szlifowane, albo całkiem lub w części pozłoczone, należą do Nr. 244 (*bis* lub *ter*) c.“

W drugim ustępie przydać należy:

„Co się tyczy różnicy między kamieniami tylko ociosanymi (Nr. 102, uwolnione od cła) a wyrobami kamieniarskimi, obacz uwagę pod Kamienie.“

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

71.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. maja 1891,

tyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Byteszy wielkiej w Morawii.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i §. 1go ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), zaprowadza się w okręgu Sądu obwodowego igławskiego Sąd powiatowy z siedzibą w Byteszy wielkiej dla gmin:

I. Bytesz wielka, Herzmanów, Nowa wieś, Radnowes, Widonin, Mieszyn, Borownik, Rosecz, Ondruszka, Brzezy, Ossowa Bytyska, Krzenarzow, Ossowa, Wilkow, Zablaty, Czykow, Zhorz-Holuby, Joachimów, Lhotki, Brzeski, Eugenfurth, Krzowy, Nebstich, Niehow, Przybysławice-Ottmázów, Eisenberg;

II. Radoszkow, Swatosław, Kattow, Panow, Krzyżynkow, Nowa wieś-Kurzým, Blahoniow, Prosatín;

III. Domaszow, Hluboki, Jawurek, Rutka, Zbrasław, Stanowiszczce, Zhorszcz, Ujezd;

IV. Ludwików, Koszyków i Krokoszyn.

Od dnia, w którym Sąd ten rozpocznie urzędowanie, a który później będzie postanowiony i do wiadomości podany, oddzielone zostaną gminy wymienione pod I. od okręgu Sądu powiatowego Wielko-mezerzyckiego; gminy wymienione pod II. i III. od okręgu Sądów powiatowych tisznowickiego i iwanczyckiego i od okręgu Sądu krajowego berneńskiego, nakoniec gminy wymienione pod IV. od okręgu Sądu powiatowego namieskiego a obwodowego znojemskiego.

Schönborn c. w.

72.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1891,

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56) o postępowaniu ze względu na cło w obrocie hafciarskim, postanawia się, że w czasie od dnia 1. lipca aż do końca grudnia 1891 tkaniny w obrocie hafciarskim wprowadzane, opatrywane być mają cechami tożsamości barwy czerwonej.

Steinbach r. w.

73.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 31. maja 1891,

tyczące się należytości urzędników, sług i wszelkich innych funkcjonaryuszów zarządu zdrowotnego portowego i morskiego za odbyte podróże.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 27. kwietnia 1891, ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem skarbu wydaje w przedmiocie należytości urzędników, sług i innych funkcjonaryuszów zarządu zdrowotnego portowego i morskiego przepis następujący:

§. 1.

O ile ktoś, już na mocy swojej instrukcji służbowej, nie ma prawa lub obowiązku odbywania

podróży w sprawach służbowych, podróże takie wolno odbywać tylko na szczególne polecenie Władzy zwierzchniczej.

§. 2.

Odbywający podróż służbową ma prawo żądania zwrotu jezdnego, tudzież naddatków na wyżywienie się i pomieszczenie z powodu urzędowania w obcym miejscu poniesionych.

§. 3.

Jeżdne zwraca się za podróże kolejami żelaznymi (z którymi stosownie do rozporządzenia z dnia 16. czerwca 1887 [Dz. u. p. Nr. 80] tramwaje parowe itd. zostają na równi pod względem obowiązku ich używania), lub za podróże parowcami, o ile jadącemu nie służy prawo do cen niższych, — jak na liniach c. k. austriackich kolei rządowych, stosownie do rozporządzenia z dnia 8. czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 101) i rozporządzenia z dnia 27. maja 1885 (l. 684 M. H.) — podług istniejących taryf, za podróże podwodami, podług należitości za ekstrapocztę (od miryametra z należitościami pobocznymi lub bez tychże) i na podstawie cennika jazdy, przez ministerstwo handlu wydanego.

Tytułem wynagrodzenia za naddatki na wyżywienie się i pomieszczenie przyznawane będą c. k. urzędnikom i praktykantom diety całkowite (§. 4—I) lub częściowe (§. 4—II), innym funkcyonaryuszom strawnie (§. 5) a w powyższych przypadkach wszystkim strawnie częściowe (§. 14).

Dyety.

§. 4.

Dyety c. k. urzędników i praktykantów ustanawiają się w następującym wymiarze:

d l a		za podróże			
		poza obrębem		w obrębie	
		własnego okręgu urzędowego dzielnie w kwocie			
		I.		II.	
		zł.	c.	zł.	c.
V.	klasy stopnia służbowego	10	50	7	—
VI.		8	—	5	50
VII.		6	50	4	50
VIII.		5	—	3	50
IX.		4	—	3	—
X.		3	50	2	50
XI. i dla praktykantów		3	—	2	50

Lekarz w służbie zdrowotnej morskiej ma prawo do dyet z klasą jego stopnia połączonych, w razie wszelkich podróży i każdego wydelegowania, krócej niż miesiąc trwającego. Gdy wydelegowanie trwa dłużej niż miesiąc, należy się dyeta prócz za czas podróży tylko za pierwsze dni 30 od dnia wyjazdu w podróż; od 31. dnia miejsce dyet zastępuje ryczałtowe, które ustanawia się w kwocie 60 zł. miesięcznie i wypłacane być ma półrocznie z dołu.

§. 5.

Strawne funkcyonaryuszów c. k. Władzy morskiej, zasługiienne, miesięczne lub roczne pobierających a do grona urzędników i praktykantów nie należących, wynosi:

d l a	za podróże				
	poza obrębem		w obrębie		
	własnego okręgu urzędowego dzielnie w kwocie				
	I.		II.		
		zł.	c.	zł.	c.
1. Kapitana parowca zarządu zdrowotnego portowego i morskiego, o ile nie jest urzędnikiem rządowym	10	50	2	—	
2. Inspicyentów, maszynistów, posługaczy maszynowych, bosmanów przy kapitanacie zdrowotnym portowym i morskim w Tryście	2	—	1	50	
3. Dyurnistów, asystentów I. klasy przy latarniach morskich i portowych, wydelegowanych dozorców rotmańskich I. klasy, rotmanów I., II. i III. klasy przy kapitanacie zdrowotnym portowym i morskim w Tryście, tudzież bosmanów przy urzędach zdrowotnych morskich prócz tryestyńskiego, o ile pobierają więcej niż 500 zł. płacy	1	50	1	25	
4. Asystentów II., III., IV. i V. klasy przy latarniach morskich i portowych, jakoteż dla pomocników rotmanów, dozorców rotmańskich, bosmanów, pobierających mniej niż 500 zł. płacy, majtków, palaczy, sług urzędowych, ich pomocników, dozorców mostów obrotowych	1	25	1	—	

§. 6.

Prócz dyet i strawnego zwracane jeszcze będą tylko takie wydatki, które są bezwarunkowo potrzebne do dalszego odbycia podróży i będą należyte udowodnione. Natomiast uchyla się całkiem liczenie osobno należytości za mieszkanie, opał, światło, usługę lub jakichkolwiek innych wydatków, które podróżujący w służbie poniósł na swoje potrzeby lub wygodę, jak np. za jazdy lokalne, mianowicie zaś wydatków w celach reprezentacyjnych.

§. 7.

Dyeta należy się zawsze tylko podług klasy stopniowej urzędnika, strawne podług posady służbowej funkcyjnyusza, nigdy podług samej kategorii tytularnej i nadto w ogóle tylko wtedy, gdy miejsce komisji jest przeszło 7·5 km od siedziby urzędowej oddalone i komisya trwa najmniej 6 godzin.

Wysokość dopuszczalnej do policzenia należytości ustanowionego w §. 4 i w §. 5 wymiaru dyet i strawnego oznacza się podług bliższych postanowień w §. 12 i w §. 13 zawartych.

§. 8.

Jeżeli funkcyjnyusz pełniący czynności poza obrębem miejsca stałej służby swojej jako zastępca lub pomocnik, albo odbywający podróż służbową, i mający prawo policzenia sobie dyet (strawnego) za czas tej czynności służbowej, posunięty zostanie w ciągu czynności zamiejscowej na wyższy stopień, w takim razie od daty zamianowania służy mu prawo do dyety (strawnego) i kosztów podróży odpowiednich nowej klasie jego stopnia, o ile jednocześnie z zamianowaniem nie zostanie stanowczo przeniesiony na posadę, którą zajmował jako pomocnik lub zastępca, w którym to razie pobieranie dyet ma ustać.

§. 9.

Gdy jest do przewidzenia, że zastępstwo lub komisya trwać będzie przez czas dłuższy, we wszystkich takich przypadkach, w których zresztą funkcyjnyuszowi służy prawo policzenia sobie bądź dyet całkowitych lub częściowych, bądź też całkowitego lub częściowego strawnego, umówić się z nim należy naprzód o sumę ryczałtową, która tytułem dyet (strawnego) mogłaby mu być za tę czynność wyznaczona miesięcznie, przyczem ze słusznym względem na szczególnie okoliczności, jeżeliby zachodziły i na miejscowe stosunki drożyzny, starać się należy o jak największe zmniejszenie dyet (strawnego).

Gdy idzie o wysłanie kogoś w sprawie służbowej za granicę, postarać się należy wprzód o osobne polecenie ministerstwa handlu.

§. 10.

W okolicznościach na szczególne względy zasługujących można podaniem uzasadnionem prosić ministerstwo handlu, żeby pozwoliło na podwyższenie dyet (strawnego) za podróże służbowe za granicą. Jeżeli ministerstwo na to pozwoli, dyety podwyższone liczyć można tylko za całe dni (po 24 godziny) dowodnie za granicą spędzone; za resztę czasu komisji i podróży należy się tylko prosta dyeta (strawne).

§. 11.

Gdy funkcyjnyusz, wysłany na komisya, w ciągu teje bez własnej winy zachoruje i w skutek tego nie może czynności służbowej dalej wykonywać lub dokończyć, pozostaje podczas swojej nieczynności w używaniu pobieranej dyety (strawnego) lub ryczałtu na jej miejsce wyznaczonego, jeżeli choroba będzie świadectwem legalnem udowodnioną.

Jednakże prawa do zwrotu kosztów leczenia (wydatków na lekarstwa, pomoc lekarską i pielęgnowanie) nabywa się w powyższych okolicznościach tylko w tym razie, jeżeli będzie niezaprzeczalnie udowodnione, że funkcyjnyusz popadł w chorobę z przyczyny komisji lub sprawowania czynności.

§. 12.

Tak dyeta jak i strawne należy się pod warunkiem przepisany w §. 7 w kwotach ustanowionych w §§. 4 i 5 za każde 24 godziny, t. j. za każdą całą dobę, jakoteż za każdą krótszą czynność zantiejscową, która jednak odbywała się w nocy (najmniej 7 godzin, między godziną 6 wieczorem a 6 godziną zrana).

§. 13.

Jeżeli czynność zamiejscowa trwała najmniej sześć godzin, lecz nie 24 godziny, lub nie najmniej 7 godzin między 6 godziną wieczorem a 6 godziną zrana, należy się połowa dyety całkowitej a względnie połowa strawnego.

Gdy podróż komisyjna trwa dłużej, należytość za wymiar czasu przewyższający dni całk wite (24 godziny) obliczać należy według niniejszego paragrafu.

§. 14.

Gdy czynność zamiejscowa trwa przez czas krótszy od oznaczonego w §. 13 nie można żądać dyety lub strawnego.

Atoli, jeśli komisya odbywa się w takiej porze, iż zachodzi potrzeba zjedzenia obiadu za domem, c. k. urzędnikom i praktykantom, tudzież kapitanowi parowca zarządu zdrowotnego portowego i morskiego należy się obiadowe w kwocie 1 zł.; — wszystkim innym funkcjonaryuszom zasługi pobierającym, tudzież dyurnistom i sługom urzędowym obiadowe w kwocie 50 c.

§. 15.

Za własny okrąg urzędowy lub portowy uważa się cały obszar, należący do kapitanatu zdrowotnego portowego i morskiego, w którego obrębie urzędnik, praktykant lub inny funkcjonaryusz jest do czynności służbowej wydelegowany.

Dla urzędników itd. służących bezpośrednio przy c. k. Władzy morskiej w Tryeście i w Tryeście zamieszkałych, okręgiem urzędowym, który w rachunkach kosztów podróży uważać mają za własny, jest okrąg kapitanatu zdrowotnego portowego i morskiego w Tryeście.

§. 16.

Podróż służbową uważa się za odbytą poza obrębem własnego okręgu urzędowego, gdy misya służbowa wymaga nie tylko przekroczenia granicy własnego okręgu, lecz zarazem także przenocowania w obcym okręgu.

§. 17.

C. k. urzędnicy budownictwa, odbywający podróż komisyjnie poza obrębem własnego okręgu urzędowego, mają prawo do dyet całkowitych (§. 4—I.) tylko za czas jazdy (tam i napowrót) i za pierwsze cztery dni pobytu w tem samym miejscu komisyi; począwszy od piątego dnia pobytu tamże należy się im dyeta częściowa (§. 4—II). Przeto §. 9 nie stosuje się do nich.

§. 18.

Gdy jest do przewidzenia, że delegacya potrwa przez czas dłuższy, c. k. urzędnicy budownictwa pobierać będą, począwszy od 5. dnia pobytu w miejscu delegacyi, zamiast dyety, dodatek budowniczy, płatny miesięcznie z dołu, który ustanawia się w następujących kwotach ryczałtowych a mianowicie:

dla inżyniera starszego w kwocie	50 zł.
dla inżyniera w kwocie	40 „
dla adjunkta budownictwa w kwocie	30 „
dla praktykanta budownictwa w kwocie	20 „

§. 19.

Gdy wydelegowanemu urzędnikowi budownictwa podczas trwania delegacyi polecone będą czynności służbowe poza obrębem miejsca delegacyi, urzędnik ten ma prawo do dyet w §. 17 ustanowionych za czas jazdy i dłuższego, gdyby był potrzebny, pobytu w tem samym miejscu. Ale, jeżeli pobiera dodatek budowniczy, w takim razie z dyety dziennej potrącić należy kwoty tego dodatku, przypadające za dni wynagrodzone dyetami.

Jezdne.

§. 20.

Wybierając się w podróż służbową do takiego miejsca, do którego dostać się można bądź koleją żelazną, bądź statkiem parowym, użyć należy tego środka komunikacyjnego, który ze względu na czas do przebycia drogi potrzebny, jest tańszy. Tej samej zasady trzymać się należy, gdy chodzi o wybór kierunku podróży.

§. 21.

Jadący kolejami żelaznymi mają z zastrzeżeniem stosowania przepisu §. 3go prawo do wynagrodzenia według taryfy pociągów osobowych a mianowicie c. k. urzędnicy aż do VII. włącznie klasy stopniowej według taryfy wagonów I. klasy, c. k. urzędnicy VIII. aż do XI. włącznie klasy stopniowej, praktykanci i kapitan parowca zarządu zdrowotnego portowego i morskiego, o ile nie jest urzędnikiem rządowym, nakoniec dyurniści w zastępstwie urzędników rządowych samodzielnie na komisya wysłani, według taryfy wagonów II. klasy, wszyscy inni funkcjonaryusze zarządu morskiego według taryfy wagonów III. klasy.

§. 22.

Pociągów pospiesznych i kurierskich zwyczajnie używać nie wolno, wyjąwszy w przypadkach nagłych w skutek szczególnego upoważnienia Władzy, która poleca wybrać się w podróż, o ile przez wyłączenie lub częściowe użycie takich pociągów czas trwania czynności komisyjnej tak się skróci, że przyrost kosztów podróży będzie powetowany oszczędnościami na dyetach.

§. 23.

Używając kolei żelaznej do podróży służbowej, jechać trzeba przynajmniej bez przerwy pociągiem

dziennym, w kierunku celu podróży idącym. Jeżeli zaś ważność lub nagłość komisji tego wymaga, jechać należy także pociągami nocnym, bez względu czy to było wyraźnie polecane czy nie.

§. 24.

W razie użycia do podróży parowca nie skarbowego, wszyscy ci funkcyonaryusze, którym stosownie do §. 21go służy prawo jechania wagonami I. lub II. klasy, mają prawo do zwrotu ceny jazdy za I. miejsce, — wszystkim innym należy się zwrot ceny jazdy za II. miejsce.

§. 25.

Funkcyonaryuszom zarządu morskiego, odbywającym podróż okrętami Lloyd'a austriacko-węgierskiego przyznane jest co do ich osób prawo używania I. klasy za opłatą II. klasy i II. klasy za opłatą III. klasy.

Przeto używającym tych okrętów zwracane będą tylko wydatki za II. a według okoliczności za III. miejsce.

Funkcyonaryusz na komisją wysłany winien w każdym z osobna przypadku postarać się osobiście najkrótszą drogą u Władzy bezpośrednio nad nim przełożonej, o wyjednanie tego zniżenia cen jazdy, w przeciwnym razie nie ma prawa do uzyskania zwrotu nadatków, jeżeliby Lloyd austriacko-węgierski tego zniżenia mu odmówił.

§. 26.

Ci funkcyonaryusze, którym służy prawo używania I. klasy na okrętach, mają także prawo policzenia sobie noclegowego, jeżeli muszą przenocować na pokładzie.

Inni funkcyonaryusze nie mają prawa do żądania zwrotu tego wydatku.

§ 27

W podróżach tak koleją jak i statkiem parowym odbywanej, służy tym c. k. urzędnikom i funkcyonaryuszom, którym wolno używać wagonów I. lub II. klasy a na okrętach I. miejsca, prawo policzenia sobie taryfowych kosztów przewozu, wagę dozwoloną normalną przewyższającą nadwyżki pakunku aż do 50 *ky*, jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż sześć dni.

Urzędnikom budownictwa, na czas dłuższy wydelegowanym (§. 18), wolno wziąć z sobą pakunek z nadwyżką aż do 100 *ky*.

Funkcyonaryuszom, odbywającym krótsze podróże służbowe i komisyjne, jakoteż w ogóle sługom, pobierającym zastugi, nie wolno liczyć sobie należyłości za nadwyżkę wagi.

§. 28.

Gdy podróż odbywa się parowcami zarządu morskiego albo okrętami skarbowemi żaglowemi lub wioslowemi, nie wolno liczyć sobie jezdnego.

§. 29.

Jeżeli w podróży służbowej i komisyjnej zajdzie potrzeba użycia okrętu nie skarbowego żaglowego lub wiosłowego, należy policzyć sobie wydatki na najem okrętu rzeczywiście poniesione.

Prawdziwość ceny udowodnić należy dołączeniem potwierdzenia właściwej Władzy portowej.

§. 30.

Gdy się używa środków przewozowych nie skarbowych, tudzież gdy się używa środków przewozowych skarbowych, które jednak nie mają własnego czołna, natenczas w takich przypadkach, w których pierwsze statki nie przybijają do lądu a drugie przybijać nie mogą, przyznaje się wynagrodzenie wydatków na podpłynięcie do okrętu i wyładowanie.

Wynagrodzenie to wynosi:

I. dla funkcyonaryuszów upoważnionych do używania I. miejsca na statkach parowych:

- a) w podróżach służbowych i komisyjnych dłużej niż 6 dni trwających, gdy się podróż zaczyna i kończy, tudzież w stacyach, w których z powodu dłuższego pobytu służbowego także pakunek trzeba odwieźć z okrętu lub na okręt, za każdy przejazd 1 zł.;
- b) jeżeli w przypadku a) pobyt służbowy w stacyi pośredniej jest bardzo krótki i dalszą podróż można odbyć tym samym okrętem, albo gdy pobyt trwa wprawdzie dłużej ale nocuje się na okręcie skarbowym do podróży użytym, jakoteż gdy komisya trwa aż do 6 dni włącznie, za każdy przejazd 60 c.;

II. dla innych funkcyonaryuszów, zasługi pobierających, tudzież dla sług urzędowych i dla dyurnistów nie samodzielnie na komisją wysłanych bez różnicy, za każdy przejazd 50 c.

§. 31.

C. k. urzędnikom i praktykantom, tudzież kapitanowi parowca zarządu zdrowotnego portowego i morskiego, o ile nie jest urzędnikiem rządowym, wolno liczyć sobie za przejazd z dworców i do dworców kolei kosztą powozu parokonnego według cennika jazdy przez ministerstwo handlu wydanego; gdy jednak dworzec znajduje się w bezpośredniej bliskości siedziby urzędowej lub miejsca komisji, nie wolno w zwykłych okolicznościach liczyć sobie cen dojazdu.

W Tryeście i w innych miastach przymorskich, gdzie istnieją powozy do najęcia, wolno funkcyjaryuszom powyższymi, atoli także tylko w ogólności, liczyć sobie za dojazd do przystani i odjazd ztamtąd płacone w miejscu należytości według rzonego cennika jazdy; jeżeli zaś przystań znajduje się w bezpośredniej bliskości siedziby urzędowej lub miejsca komisji, w zwykłych okolicznościach również nie należy liczyć sobie ceny miejscowej powozu.

Za granicą pozwala się liczyć sobie za użycie powozu z tego samego powodu stałą kwotę ryczałtową po 1 zł. za kurs.

Dyurniści bez różnicy pobierać będą w ogólności za kursa tak do dworców i z dworców kolejowych jak i za kursa do przystani i z przystani wynagrodzenie za kosztą jazdy w kwocie 50 c. za kurs, gdy jednak dworzec lub przystań znajduje się w bezpośredniej bliskości siedziby urzędowej lub miejsca komisji wynagrodzenia tego w zwykłych okolicznościach nie można sobie liczyć.

Jeżeli zaś dyurniści wysłani są na komisję wspólną w charakterze pomocników, wynagrodzenie powyższe kosztów jazdy należy się tylko wtedy, gdy w powozie jadących na komisję urzędników nie mogą się pomieścić.

Gdy jednak dyurnistów, biorących udział w komisji i nie mogących pomieścić się w powozie urzędników na tę komisję jadących, jest kilku, w skutek czego mogą jechać razem osobnym powozem, wynagrodzenie kosztów jazdy może być tylko raz policzone, mianowicie policzyć je na siebie dyurnista najwyższej kategorii, jeżeli wszyscy są tej samej kategorii, najstarszy w służbie, co do tego zaś nadmieniam się, że na każde trzy osoby liczyć można jeden powóz parokonnny.

Przyczyny, które nie pozwoliły użyć wspólnego powozu, wyjaśnić należy w odnośnym wykazie kosztów.

§. 32.

W tych miastach przymorskich, w których niema powozów do najęcia, należy się tytułem wynagrodzenia kosztów za odniesienie pakunku z mieszkania do przystani a według okoliczności do okrętu i odwrotnie, jeżeli komisja trwa dłużej niż 6 dni, kwota ryczałtowa 1 zł., jeśli trwa krócej, kwota ryczałtowa 25 c.

§. 33.

Gdy zachodzi potrzeba zabrania z sobą narzędzi lub jakichś innych przedmiotów skarbowych większej objętości lub wagi, których nie można znieść w użytym powozie lub do których przeniesienia niema wcale albo w dostatecznej ilości służby niższej kategorii, wydatki z tego powodu rzeczywiście bądź na przeniesienie bądź na przewóz koleją lub okrętem wyłożone, będą osobno zwracane.

§. 34.

Za podróże odbyte przez pojedyncze osoby podwodami, należy się:

I. Osobom, które mają prawo używać wagonów I. lub II. klasy na kolejach żelaznych, z wyjątkiem urzędników budownictwa:

a) za podróże poza obrębem własnego okręgu urzędowego (§. 16), całkowita cena ekstrapocztly za parę koni ustanowiona i za przyprząg, gdyby był potrzebny;

b) za podróże we własnym okręgu urzędowym (§. 15), jeżeli miejsce komisji leży od siedziby urzędowej dalej niż 7·5 kilometrów, miryamentrowe w wymiarze pocztowego jakie będzie za parę koni ustanowione (bez należytości pobocznych).

II. C. k. urzędnikom budownictwa, bez różnicy, czy podróż służbowa odbyła się poza obrębem lub w obrębie własnego okręgu urzędowego i jeżeli w tym ostatnim przypadku odległość przenosiła 7·5 kilometra, miryamentrowe.

III. Wszystkim innym funkcyjaryuszom, którzy podróż służbową odbyli pojedynczo, czyli w obrębie własnego okręgu urzędowego, czy poza jego obrębem, jeżeli odległość przenosiła 7·5 kilometra, połowa miryamentrowego według I b) przypadającego.

§. 35.

Jeżeli potrzeba użyć podwoły dla przebycia większych przestrzeni za granicą, przyznawane będzie jezdne według ceny ekstrapocztly w wymiarze

ustanowionym dla własnego okręgu urzędowego tego c. k. urzędnika, który podróż odbył.

§. 36.

Za czynności służbowe w miejscach nieopodal siedziby urzędowej leżących, 3·8 aż do 7·5 *km* od tejże oddalonych, wyjąwszy obręb miasta Tryestu, przyznawać się będzie tytułem wynagrodzenia za podwodę c. k. urzędnikom i praktykantom bez różnicy gałęzi służbowej. tudzież kapitanowi parowca zarządu zdrowotnego portowego i morskiego, o ile nie jest urzędnikiem rządowym i dyurnistom, gdy komisją samodzielnie odbywają, miryametrowe w kwocie 2 zł. 10 c., innym funkcjonaryuszom bez różnicy, miryametrowe w kwocie 1 zł.

§. 37.

Za komisyc w odległościach aż do 3·8 *km*, wyjąwszy obręb miasta Tryestu, zezwala się na wynagrodzenie kosztów podwojdy tylko wyjątkowo w tym razie, gdy nagłość sprawy komisyjnej wymaga użycia podwojdy a przełożony urzędu nagłość tę potwierdzi. W przypadku tym koszta podwojdy wynagradzają się według powyższego ustępu; gdyby jednak w miejscu odnośnem były ustanowione taryfowe taksy jazdy, można policzyć sobie koszta podwojdy za podwodę jednokonną.

§. 38.

Za czynności służbowe w miejscach leżących w obrębie miasta Tryestu, jeżeli odległość wynosi przeszło 2 *km*, c. k. urzędnicy i praktykanci, kapitan zarządu zdrowotnego portowego i morskiego, o ile nie jest urzędnikiem rządowym, tudzież dyurniści samodzielnie komisją odbywający, mogą policzyć sobie następujące należitości:

gdy odległość wynosi aż do 3·8 <i>km</i>	1 zł.
" " " nad 3·8 <i>km</i> aż do 5 <i>km</i>		2 "
" " " " 5 " " 10 "		4 "
" " " " 10 " " 15 "		6 "

Wszyscy inni funkcjonaryusze mają w przypadkach takich jechać tramwajem lub omnibusem.

§. 39.

Gdy podróż służbowa ma odbyć się podwodami wspólnymi, t. j. gdy kilku urzędników ze sobą lub z innymi funkcjonaryuszami udać się ma do tego samego miejsca, należy się wynagrodzenie kosztów podróży w całkowitej cenie ekstrapocztly podług ilości podwód potrzebnych, licząc najwięcej jedną podwodę na trzy osoby.

Wozów dostarcza członek komisji najstarszy stopniem a w razie równości stopni, najstarszy w służbie i on składa rachunek z kosztów w formie wykazu, wymieniając innych członków komisji.

Przyczyny, dla których nie można było użyć wspólnej podwojdy, wyjaśnić należy w wykazie kosztów.

§. 40.

Miryametrowe, jakoteż cenę ekstrapocztly, liczyć sobie można tylko za całe kilometry. Ułamków kilometrów nie bierze się w rachubę.

§. 41.

Myto opłacone przez odbywających podróż służbową można zamieścić w rachunku bez dołączenia kwitków.

Przesiedluc.

§. 42.

Przepisy powszechne o przesiedleniach stosują się także do funkcyonaryuszów zarządu zdrowotnego portowego i morskiego.

Praktykantom, gdy bez własnej winy i bez żadnej korzyści zostają z urzędu przeniesieni do Władzy znajdującej się poza obrębem ich dotychczasowego miejsca pobytu, należy się wynagrodzenie kosztów podróży z dyetami ich charakterowi odpowiedniemi za czas podróży, nie mają jednak prawa do wynagrodzenia za sprzęty.

Za nadzwyczajną czynność służbową, przechodzącą zwykły zakres obowiązków urzędowych, z której państwo odnosi szczególną korzyść, zarząd zdrowotny portowy i morski może w granicach własnego zakresu działania przyznać mu odpowiednie wynagrodzenie pieniężne.

Podobnie funkcjonaryuszom zasługi pobierającym, jakoteż sługom urzędowym, gdy z urzędu, bez podwyższenia płac, zostają przeniesieni, lub dla załatwienia pewnych czynności poza obrębem miejsca pobytu są wysyłani a zmienność miejsca pobytu nie jest już do ich służby przywiązana, Władza morska może we własnym zakresie działania przyznać ze względów słuszności prócz przepisanego strawnego, także wynagrodzenie wydatków przez przesiedlenie lub podróż poniesionych, aż do sumy nieprzekraczalnej 42 zł. w. a.

Przy oznaczaniu sumy tego wynagrodzenia należy mieć wzgląd na odległość, na środki przewozowe, które służyły do użytku, na wysokość płacy,

tudzież na tę okoliczność, czy przesiedlająca się osoba przeprowadziła się sama czy z rodziną.

Gdyby zachodziły okoliczności uzasadniające przyznanie wynagrodzenia w sumie wynoszącej więcej niż 42 zł. w. a. postarać się należy przed zaasynowaniem go o zezwolenie ministerstwa handlu.

Wykazy kosztów podróży.

§. 43.

Z roszczeniem do wynagrodzenia kosztów podróży, z przyczyny wyjazdu na komisję poniesionych, lub przesiedlnego należącego się z przyczyny przesiedlenia, zgłosić się należy przez złożenie wykazu kosztów, który w ciągu dni 14 po komisji podać trzeba drogą służbową bez konkomitatywy do Władzy morskiej w Tryeście dla zlikwidowania.

Prezydent tudzież jego zastępca i dyrektor departamentu rachunkowego podawać mają swoje wykazy kosztów podróży w tym samym terminie do ministerstwa handlu.

§. 44.

Termin 14dniowy do przedstawienia wykazu kosztów jest nieodwrotny; po upływie tegoż żaden wykaz nie może już być przyjęty, a jeżeli na kosztą podróży były dane zaliczki, takowe mają być z pensyi ściągnięte.

Gdyby jednak spóźnienie się ze złożeniem wykazu kosztów nastąpiło nie z winy składającego ten wykaz, lub gdyby składający go mógł się usprawiedliwić przyczynami na uwzględnienie zasługującymi, winien tenże za pośrednictwem swojej przełożonej Władzy podać do ministerstwa handlu prośbę o odpuszczenie przekroczenia terminu.

§. 45.

Udającym się w podróż służbową mogą być na ich żądanie asygnowane zaliczki, wynoszące najwięcej 70% sumy, jaką kosztą podróży będą prawdopodobnie wynosiły, a to za kwitami niestęplowanymi.

§. 46.

Wykazy kosztów podróży wygotowywać należy w taki sposób, żeby podawały polecenie odbycia podróży służbowej, datę wyjazdu w podróż i jej końca, czynność komisyjną w każdym dniu wykonaną albo przestrzenie drogi w każdym dniu przebyte, cele, w których podróż przerwano i prócz należytości, które mają być szczegółowo wykazane, także kwotę zaliczki na podróż otrzymanej.

Podane długości przestrzeni przebytych poza obrębem dróg pocztowych powinny być potwierdzone certyfikatami, wydanymi przez Władzę administracyjną powiatową lub przez właściwą Władzę miejscową; również usprawiedliwić należy legalnymi dowodami nieuniknione opóźnienie w podróży i uzasadnić zboczenia z najkrótszej, w ogóle najtańszej drogi. W wykazach kosztów podróży służbowych wspólnie odbytych podać należy nazwiska i charakter innych członków komisji.

§. 47.

Przełożony urzędu, któremu wykaz kosztów oddać należy celem przedstawienia go Władzy morskiej w Tryeście, obowiązany jest sprawdzić podane w nim szczegóły co do wykonanych czynności komisyjnych, jakoteż co do czasu na to poświęconego i dokładność ich potwierdzić swoim podpisem.

§. 48.

C. k. urzędnicy i wszyscy inni funkcyonaryusze zarządu cłowego i straży skarbowej, którzy przy urzędach zdrowotnych portowych i morskich, tudzież przy ich delegacjach, sprawują czynność agentów lub dozorców rotmańskich, winni wykazy kosztów swoich podróży, według osobnych przepisów o należytościach podróży dla funkcyonaryuszów zarządu skarbowego istniejących, wygotowane, przez delegacją rachunkową właściwej dyrekcji skarbowej powiatowej sprawdzone, przedstawiać za pośrednictwem kapitanatu zdrowotnego portowego i morskiego Władzy morskiej, która zarządza ich likwidacją i asygnowanie wykazanych kosztów.

§. 49.

Departament rachunkowy winien badać wykazy kosztów pod względem użytego czasu i czuwać nad tem, żeby komisji nie przedłużano ponad czas potrzebny. Co do opóźnień w podróży, których konieczność nie jest szczególnymi okolicznościami lub legalnymi świadectwami udowodniona i usprawiedliwiona, postarać się należy o decyzją Władzy administracyjnej, której zostawia się wolność udzielenia lub odmówienia uznania zakwestyjonowanemu wykazowi kosztów.

O decyzją tę postarać się należy zwyczajnie także wtedy, gdy w razie odbycia podróży podwodą w czasie od 1. października aż do 31. marca nie przebyto najmniej 60 *km* a w innych miesiącach najmniej 75 *km* dziennie.

§. 50.

Przeciwko sprawdzeniu rachunków kosztów podróży można w ciągu dni czterech od uwiadomienia podać rekurs do przełożonej Władzy. Rekursa te podlegają stęplowi jak podania.

§. 51.

Jeżeli rekurs tyczy się wyłącznie sprostowania liczebnego pojedynczych kwot należności, podanej w wątpliwość konieczności podróży służbowej lub czasu jej trwania, dalsze odwoływanie się od decyzji przez Władzę morską wydanej, miejsca mieć nie może.

Jeżeli zaś według zdania funkcyjnarjusza składającego wykaz kosztów, istniejące przepisy o należnościach za podróże zostały mylnie zastosowane, a Władza morską rekurs ten odrzuci, można przeciwko tej decyzji w ciągu dni trzydziestu od dnia jej doręczenia podać przepisana drogą służbową dalszy rekurs do ministerstwa handlu a Władza morską winna przedstawić go razem z sprawozdaniem co do powodów, na których opierała się decyzja przedmiotem rekursu będąca.

§. 52.

Asygnowane do wypłaty kwoty należności za podróże wypłacane będą za kwitami według przepisów wygotowanymi i zlikwidowanymi; kwitowanie na samymże wykazie kosztów nie jest dozwolone. Kwity te podlegają opłacie stęplowej według skali II. co do zawartej w ogólnej kwitowanej sumie należności przyznanych tytułem dyet (strawnego), obiadowego lub wynagrodzenia za sprzęty, z zastrzeżeniem, żeby wydatki podróże stęplowi nie podlegające (jezdne) i dyety itd. stęplowi podlegające, były wykazane oddzielnie.

Kwity na dodatki budownicze równie jak na sumy ryczałtowe, zamiast dyet płacone, podlegają opłacie stęplowej według całkowitej kwitowanej sumy, ponieważ dodatek budowniczy zastępuje miejsce dyet.

§. 53.

Kwity na należności za podróże opiewać mają na całkowitą zlikwidowaną sumę nawet w takim razie, jeżeli wystawiający go otrzymał naprzód zaliczkę na podróż a później dostaje tylko resztę należności.

§. 54.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

74.

Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 3. czerwca 1891,

którem uzupełnia się wzór książek robotniczych dla pomocników przemysłowych, rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 12. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 69) przepisany.

Na zasadzie postanowienia §. 80go *i*) ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), tyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej, zarządza się następujące uzupełnienie wzoru książek robotniczych dla pomocników przemysłowych, przepisane rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 12. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 69).

We wzorze książek robotniczych dla pomocników przemysłowych na str. 2, w rubryce „gmina rodzinna“ dodać należy w nawiasie wyrazy (i powiat administracyjny).

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

75.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 7. czerwca 1891,

tyczące się rozpoczęcia urzędowania przez II. Sąd delegowany miejsko-powiatowy dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu.

Ustanowiony rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 192) II. Sąd delegowany miejsko-powiatowy dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu rozpocząć ma urzędowanie swoje od dnia 1. sierpnia 1891 i od tego dnia istniejący już Sąd delegowany miejsko-powiatowy leopoldszadzki (na przyszość I. leopoldszadzki) zawiesić ma swoje czynności urzędowe co do spraw cywilnych, tyczących się okręgu, który do nowo ustanowionego II. Sądu delegowanego miejsko-powiatowego dzielnicy Leopoldstadt został przyłączony.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 24. czerwca 1891.

(Zawiera Nr. 76—79.)

76.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891,

którą w wykonaniu ustawy z dnia 30. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 63) wydają się postanowienia szczegółowe w przedmiocie przyłączenia okręgu portu wolnego tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Okrąg portu wolnego tryestyńskiego wciela się dnia 1. lipca 1891 do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Od tego dnia wszystkie ustawy i rozporządzenia, dotyczące się dochodów cłowych, w Przymorzu istniejące, nabędą mocy obowiązującej w Tryeście i jego okręgu, aż dotąd do obszaru cłowego nie należącym.

Począwszy od 1. lipca 1891 towary cłu podlegające wolno będzie wprowadzać bez opłaty cła do dotychczasowego okręgu portu wolnego tryestyńskiego już tylko celem złożenia lub obrobienia w pewnych miejscach, porządkiem administracyjnym, po zniesieniu się z Rządem królewsko-węgierskim, oznaczonych i odgraniczonych, które nadal uważane będą za okrąg wyłączony, a poza jego granicami, do magazynów publicznych lub prywatnych pod wspólnym urzędowym zamknięciem lub pod kontrolą.

§. 2.

Upoważnia się c. k. Rząd, żeby w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim dla uwolnionego od cła składania i obrabiania towarów cłu podlegających w magazynach byłego okręgu portu wolnego tryestyńskiego pod wspólnym urzędowym zamknięciem lub kontrolą zostających, tudzież, co się tyczy przepisów dla obrotu w okręgu pogranicznym i z tymże okręgiem i dla nadzoru cłowego nad obrotem okrętów, zaprowadził w razie potrzeby ułatwienia w stosowaniu powszechnych przepisów ustawy cłowej.

§. 3.

Od dnia 1. lipca 1891 zaprowadzają się w powszechnej Taryfie cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego następujące zmiany i dodatki:

1. W klasie II (korzenie) przydać należy następującą uwagę 2:

Uwaga 2. Korzenie do wyrobu olejków eterycznych i esencji na mocy pozwoleń pod warunkami i kontrolami drogą rozporządzenia przepisaniem, w razie przywozu morzem . . . bez opłaty.

2. W klasie III (Owoce południowe) wykreślić należy uwagę po Nr. t. 11 (cytryny, limonie, pomarańcze) i zamieścić natomiast następującą:

Uwaga. Z owoców południowych Nr. t. 11 z obszarów produkcji morzem do Tryestu i Rjeki wprowadzonych i w celu przebrania na ląd wysadzonych, o ile według traktatów handlowych nie są od cła uwolnione, wpuszcza się 30 od sta jako wybór bez opłaty cła.

Po Nr. t. 14 a (Migdały suszone itd.) zamieścić należy:

Uwaga. Do wyrobu olejku migdałowego w dawnych obszarach wolnych portów tryestyńskiego i rjeckiego na mocy pozwoleń pod warunkami i kontrolami drogą rozporządzenia przepisanimi bez opłaty.

3. W klasie VII (Jarzyny, owoce, rośliny i części roślinne) dodać należy:

a) po Nr. t. 33 (nasiona olejne, gdziekolwiek w taryfie nie wymienione):

Uwaga. Nasiona olejne, gdziekolwiek w taryfie nie wymienione z wyjątkiem rzepaku i nasienia maku bez opłaty

b) po Nr. t. 37 (rośliny i części roślinne nie wymienione szczegółowo, suszone lub przyrządzone itd.).

Uwaga. Suszone lub rozdrobnione, w razie wprowadzenia morzem bez opłaty.

4. W klasie X (Płody zwierzęce) wykreślić należy dotychczasową osnowę Nr. t. 59 (gąbki łąziebne i końskie 100 kg 15 zł.) i na jej miejsce wpisać:

a) gąbki łąziebne i końskie w stanie naturalnym, nie obrobione, nie myte; gąbki końskie, myte, więcej obrobione, lecz nie bielone 100 kg 15 zł.

Uwaga. Gąbki łąziebne i końskie, w stanie naturalnym, bez obrobienia niezdatne do użytku, sprowadzane do obrobienia na mocy pozwoleń pod warunkami i kontrolami drogą rozporządzenia przepisanimi, w razie wprowadzenia morzem bez opłaty

b) inne gąbki 100 kg 60 zł.

5. W klasie XI (Tłuszcze) wykreślić należy uwagę po Nr. t. 70 (Olej palmowy itd.).

6. W klasie XII (Oleje, tłuste) uwaga do Nr. t. 72 ma opiewać:

Oliwa i olej z orzechów ziemnych Nr. t. 72 pod kontrolą urzędową tak popsute, iżby całkiem były niezdatne na pokarm dla ludzi, eksportowane przez komory główne osobno do tego nie upoważnione 100 kg 80 c.

7. W klasie XX (Gumy i żywice) po Nr. t. 118 (żywica kopalowa itd.) przydać należy:

Uwaga. Wrazie przywozu morzem bez opłaty.

§. 4.

Począwszy od dnia 1. lipca 1891 uchyla się całkiem ustawę z dnia 4. grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 154), o uregulowaniu postępowania celniczego z niektórymi przedmiotami z okręgów wyłączonych pochodzącymi a zamiast niej obowiązującej mają przepisy następujące:

Towary III klasy taryfy cłowej (owoce południowe), Nr. t. 30 (orzechy włoskie i laskowe) i Nr. t. 34 (anyż kolendra, koper, kmin; koniczyna;

gorczyca także mielona w beczkach; nasiona szczegółowo nie wymienione), towary Nr. t. 51 (ryby, świeże itd.) i XII klasy taryfy cłowej (oleje, tłuste), przytoczony w Nr. t. 104 sok lukrecyjowy a w Nr. t. 342a wymienione mydło pospolite, dopóki i o ile przy wprowadzaniu z krajów najbardziej protegowanych służy im na mocy traktatów, nie jako ulga pograniczna, przyznane zniżenie ceł lub uwolnienie od nich, mają prawo do tego samego postępowania celniczego w razie wprowadzenia morzem na Tryest i Rijekę, bez względu na pochodzenie i bez względu na to, czy są wprowadzane bezpośrednio do obszaru cłowego, czy po złożeniu w okręgu wyłączonym.

Upoważnia się c. k. Rząd, żeby z przyczyny zmiany stóp cłowych traktatowych uzupełnił odpowiednio celowi w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim listę towarów w ustępie powyższym wyszczególnionych.

Wyłączają się od ulgi, w ustępie pierwszym ustanowionej, towary odnośnego rodzaju, pochodzące z takich krajów, których płody, wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, podlegają na zasadzie artykułu III. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47) stopie cłowej wyższej niż odnośna powszechna.

§. 5.

Najpóźniej dnia 1. sierpnia 1891, jeżeli zaś wcześniej, to w dniu, który drogą rozporządzenia będzie ustanowiony, rozpocznie się wolny obrót w dotychczasowym okręgu wolnego portu z obszarem cłowym austriacko-węgierskim, co do wszystkich towarów i we wszystkich kierunkach pod warunkami dla obszaru cłowego i jego okręgów pogranicznych przepisanimi lub które w myśl §. 2go będą osobno przepisane.

W czasie pomiędzy 1. lipca 1891 a terminem w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu wzmiankowanym dozwolony będzie obrót z byłego okręgu wolnego portu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego tylko:

a) następujących przedmiotów, akcyzie lub podatki konsumpcyjnymu podlegających a mianowicie:

1. cukru pochodzenia krajowego, tego rodzaju, który w §. 1, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) jest wzmiankowany (cukier burakowy, trzciniowy) z wyjątkiem jedynie syropu nie zdatnego na pokarm dla ludzi, jeżeli od takiego cukru podatek konsumpcyjny w kwocie 11 zł. od 100 kilogramów będzie tymczasowo zapłacony i jeżeli premia wywozowa, w §. 2 tejże samej ustawy przepisana, będzie zwrócona;

2. cukru innego rodzaju krajowego pochodzenia, jeżeli podatek konsumpcyjny od

niego będzie tymczasowo opłacony, a mianowicie:

od każdych 100 kilogramów w stanie stałym w kwocie 3 zł. a od każdych 100 kilogramów w stanie płynnym w kwocie 1 zł.;

3. płynów wysokowych pędzonych krajowego pochodzenia, jeżeli tymczasowo podatek konsumcyjny w kwocie 45 c. od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu będzie opłacony i jeżeli nadto przepisana bonifikacja wywozowa dla likworu w kwocie $1\frac{3}{4}$ c. od litra a dla innych płynów wysokowych pędzonych w kwocie 5 c. od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu będzie zwrócona: tym krajowym płynem wysokowym pędzonym, od których miejski *dazio* został dowodnie zapłacony, dozwolone będzie wolne przejście poza tymczasową linią cłową, jeżeli oprócz bonifikacji wywozowej zapłacono jeszcze tę kwotę, o którą podatek konsumcyjny w kwocie 45 c. od stopnia hektolitrowego przewyższa połowę miejskiego *dazio* już opłaconego;

4. piwa krajowego pochodzenia, jeżeli wyrób onegoż w okręgu wolnego portu lub przywóz z obszaru cłowego do okręgu wolnego portu za opłatą teraźniejszego miejskiego *dazio consumo* będzie udowodniony, lub podatek od piwa w kwocie 2 zł. od hektolitra tymczasowo opłacony;

5. oleju kopalinnego w krajach tutejszych przez rafinerią (oczyszczenie) uzyskanego, którego gęstość przy temperaturze 12 stopni Réaumura wynosi nie więcej jak 880 stopni (tysiącznych części gęstości czystej wody), jeżeli tymczasowo opłacony będzie podatek konsumcyjny w kwocie 6 zł. 50 c. od 100 kilogramów;

- b) bez opłaty należności wszystkich innych towarów, których pochodzenie krajowe będzie książkami sposobem kupieckim utrzymywaniem, fakturami oryginalnymi lub w inny sposób wiarogodnie udowodnione lub niewątpliwie okazane, nakoniec
- c) również bez opłaty należności, wszelkich towarów z zagranicy pochodzących, które nie podlegają cłu przywozowemu, lub które zostały już oclone albo urzędownie zapisane.

§. 6.

1. Zapasy towarów z zagranicy pochodzących, na które cło jest nałożone, znajdujące się dnia 1. lipca 1891 w dotychczasowym okręgu wolnego portu tryestyńskiego, podlegają powinności oclenia według stóp cła w tymże dniu dla przywozu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego istniejących (z uwzględnieniem zmian taryfy cłowej w §. 3 ustawy niniejszej określonych). Co do towarów

z końcem czerwca 1891 znajdujących się w dotychczasowym okręgu wolnego portu tryestyńskiego, pochodzenie ich z kraju najbardziej protegowanego uważać się będzie przy ocieniu lub postępowaniu zapiskowem za udowodnione. Zapasy cukru, płynów wysokowych pędzonych i piwa krajowego pochodzenia, jakoteż oleju kopalinnego w krajach tutejszych rafinowanego, najwięcej 880 stopni gęstości mającego, podlegają opodatkowaniu z zastrzeżeniami w §. 5 lit. a) ustawy niniejszej wyrażonemi według stóp podatkowych tamże podanych.

2. Każdemu jednak wolno towary, postanowieniu tyczącemu się dodatkowej opłaty należytości, podlegające, całkiem lub po części za granicę wyprowadzić, albo złożyć w jednym z miejsc w §. 1 wzmiankowanych lub w jednym z magazynów pod kontrolą zostających, z przepisaniem udowodnieniem dokonanego rzeczywistie bądź wyprowadzenia bądź złożenia w takich miejscach lub w takich magazynach.

W razie wyprowadzenia za granicę lub do publicznego wolnego składu towar jest wolny od opłaty należności cłowej lub podatkowej na nim ciążącej, w razie zaś złożenia w magazynie prywatnym pod wspólnem urzędowem zamknięciem lub kontrolą odracza się zapłacenie należności na przeciąg najwięcej dwóch lat i takowe mają być albo płacone w miarę wyprowadzania ztamtąd towaru dla wprowadzenia go do wolnego w obszarze cłowym albo odpisywane przy wyprowadzaniu za granicę lub do składu wolnego publicznego.

3. Nadto co do tych stron, które nie chcą umieścić towarów w magazynie pod wspólnem zamknięciem lub kontrolą cłową a dla których natychmiastowe zapłacenie należności byłoby uciążliwem, nadaje się zarządowi skarbowemu prawo wyznaczenia im pod warunkiem zabezpieczenia terminów płacenia nie przekraczających okresu jednego roku.

§. 7.

Upoważnia się c. k. Rząd do wydania porządkiem administracyjnym w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim postanowień szczegółowych w przedmiocie wykonania oclenia dodatkowego i opodatkowania dodatkowego w paragrafie poprzedzającym przepisanych, jakoteż w przedmiocie dopuszczalności wyjątków od oclenia dodatkowego i opodatkowania dodatkowego co do szczególnych rodzajów towarów i ilości towarów.

§. 8.

Pod względem sprawdzania zapasów towarów trzymać się należy zasad następujących:

1. Każda strona jest odpowiedzialna za zupełność i dokładność oznajmienia, które wnieść należy stosownie do poleceń zarządu skarbowego na zasadzie §. 7. wydanych.

Zaniedbanie oznajmienia, jakoteż zamilczenie lub niedokładne podanie zapasów towarowych karane będzie według postanowień ustawy o przestępstwach skarbowych, co do towarów zagranicznych nieoclononych jak przemytnictwo przez przywóz ustawie przeciwny, a co do cukru, piwa, olejów kopalinnych rafinowanych (§. 5, puukt 5) i płynów wyskokowych pędzonych, jak ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

2. Osobom, którym wykonanie rewizji jest poruczone, pokazać należy i na żądanie otworzyć wszystkie istniejące zapasy towarów i wszystkie lokale w budynku, czy takowe służą czy nie służą do zachowywania towarów.

3. Posiadacz towaru obowiązany jest dać pomoc potrzebną do ich zrewidowania lub postarać się natychmiast, żeby była dana i oddać do użycia wszelkie jakie posiada naczynia, miary, wagi i ciężarki do sprawdzenia ilości lub wagi potrzebne.

§. 9.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1891, wykonanie zaś onejże poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

Rjeka, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

77.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891,
o przyzwoleniu na postanowienia Rządu królewsko węgierskiego, tyczące się wcielenia Rjeki do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 30. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 63), według której wecielenie wolnych portów tryestyńskiego i rjekskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego nastąpić ma dnia 1. lipca 1891 i na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 48), według której Rządy obu obszarów monarchii porozumieć się mają co do sposobów wykonania wecielenia okręgów rzeczonych wolnych portów, upoważnia się c. k. Rząd do zezwolenia na kroki Rządu królewsko węgierskiego

do wykonania tego postanowienia co do Rjeki potrzebne i umówione.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Rjeka, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

78.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 23. czerwca 1891,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 76) wydają się dalsze postanowienia w przedmiocie wcielenia okręgu wolnego portu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi wydają się w wykonaniu ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 76) następujące postanowienia:

I. Regulamin cłowy dla wolnego okręgu nowego portu w Tryeście;

II. Regulamin cłowy dla wolnego okręgu przy S. Sabba;

III. Regulamin dla magazynów prywatnych w Tryeście do składania towarów zagranicznych nieoclononych;

IV. Regulamin dla magazynów rachunkowych do składania olejów tłustych (XII klasa Taryfy cłowej);

V. Przepis tyczący się utrzymywania na okrętach wykazu towarów;

VI. Ułatwienia obrotowe dla okrętów, które między dwoma blisko siebie leżącymi portami morza adryatyckiego odbywają kursa regularne peryodyczne;

VII. Postanowienia tyczące się nabywania bez opłaty cła korzeni do wyrobu eterycznych olejków i esencji, migdałów do wyrobu olejku migdałowego, tudzież gąbek łaźiebnych i końskich w stanie naturalnym do obrobienia;

VIII. Zmiany w urzędowym abecadłowym spisie towarów Taryfy cłowej, jakoteż w statystycznym spisie towarów przywozowych.

I.

Regulamin cłowy dla wolnego okręgu nowego portu w Tryeście.**I. Postanowienia ogólne.**

§. 1.

Postanowieniom niniejszego regulaminu cłowego podlega wszelki obrót w wolnym okręgu nowego portu tryestyńskiego, jakoteż w domach skladowych, które tamże istnieją i w przyszłości będą założone.

§. 2.

Wstęp do zamkniętego wolnego okręgu jest od ładu każdemu dozwolony, atoli tylko przez bramy do tego przeznaczone.

Osoby, które chcą udać się łądem z wolnego okręgu do obszaru cłowego, winny przechodzić wyłącznie przez bramę wychodową, do tego celu przeznaczoną i mogą tamże stosownie do istniejących przepisów być poddane ściślejszej rewizji.

Na morzu stosują się do obrotu lichtanów i czoleń postanowienia §§. 16go i 22go.

§. 3.

Bramy do wolnego okręgu prowadzące zamyka na noc Zarząd cłowy i bez współdziałania jego funkcyonaryusza nie można ich ani otworzyć ani zainknać. Zarząd skarbowy postanawia, które bramy mają być otwarte dla obrotu towarowego a które tylko dla obrotu osobowego. Dopóki bramy wchodowe są otwarte, straż skarbowa pilnuje ich bez ustanku.

§. 4.

Wolny okrąg razem z domami skladowemi znajdującymi się tamże (z wyjątkiem magazynów, które byłyby przeznaczone na składy obszaru cłowego [§. 5]), uważany będzie za okrąg wyłączony. Do domów skladowych można przyjmować wszelkie towary, których przyjęcie według porządku domu skladowego jest dozwolone.

Przedmioty monopolu wyłączone są od unieszczenia w domach skladowych.

Towary krajowe (z wyjątkiem przypadku §. 5) tracą przez samo wprowadzenie do wolnego okręgu, czy będą tam, czy nie będą złożone, swoją krajowość, przeto bez ekspedycji celniczej i opłaty cła nie mogą być wywiezione napowrót do obszaru cłowego.

§. 5.

C. k. dyrekcyja skarbu w Tryeście upoważniona jest pozwalać w takim razie, gdyby istotne potrzeby obrotu tego wymagały, żeby towary krajowe, jakoteż towary, które przez opłacenie cła stały się krajowemi, składano w oznaczonych magazynach wolnego okręgu z zabezpieczeniem ich krajowości (wolne składy w myśl §. 2 lit. b) ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64). Władzy skarbowej zastrzega się prawo wyznaczania magazynów, które mogą być do celu powyższego oddane.

§. 6.

Prawo oznaczania w wolnym okręgu domów skladowych, w których mogą być umieszczane przedmioty wychodzące z obszaru cłowego za zwrotem podatku lub za bonifikacją, zastrzeżone jest c. k. dyrekcyi skarbowej w Tryeście.

§. 7.

Co do tych towarów, które według powszechnej Taryfy cłowej, jaka pod porę będzie istniała lub na podstawie traktatów, mają w razie przywozu morzem lub z państw traktatowych prawo do cel niższych, winny zarządy domów skladowych, tudzież strony i zakłady umieszczające samodzielnie towary w składzie, celem uzyskania powyższego niższenia, zapisywać dokładnie w swoich ksiązkach jakoteż w cedułach skladowych pochodzenie towarów na skład wziętych, tudzież okoliczność, czy towary wprowadzone zostały morzem czy łądem.

§. 8.

Funkcyonaryuszom Zarządu skarbowego służy w każdym czasie prawo przeglądania ksiązek zarządu domu skladowego, wchodzenia do domów skladowych i odbywania tam rewizyj z jak największymi względami dla obrotu.

§. 9.

Delegacye celnicze w domach skladowych urzędują w tych samych godzinach (dziennych), które porządkiem domowym są dla domów skladowych postanowione; bez pozwolenia c. k. dyrekcyi skarbu w Tryeście nie można godzin tych zmienić.

Komora główna może wyjątkowo pozwolić na wykonywanie czynności urzędowych także w innych godzinach dziennych, w takim jednak razie wynagrodzić trzeba Zarządowi cłowemu należytości zapłacone urzędnikom i funkcyonaryuszom za przedłużoną pracę.

Ogłoszona będzie osobna taryfa tych należytości.

Posyłki pocztowe i rzeczy podróźnych ekspedyować należy każdego czasu bez poboru należytości powyższych.

§. 10.

Ekspedycje celnicze odbywać się mogą za staraniem bądź zarządu domu składowego bądź osoby, która towar złożyła a co do towarów złożonych w kajutach, za staraniem kupujących lub ich pełnomocnych zastępców.

Przedsiębiorstwo domu składowego jest w ogólności odpowiedzialne za wszystkie należitości cłowe i poboczne, które deponent ma zapłacić, z prawem regresu do tego ostatniego i bez osobnego pełnomocnictwa uważane jest za upoważnione do proponowania ekspedycyi celniczej złożonych towarów.

Za deponenta uważa się tego, kto udowodni, że ma prawo rozrządzania towarami.

§. 11.

Na rachunek skarbu nie pobiera się w domach składowych ani wagowego, ani składowego.

Natomiast zarząd domu składowego obowiązany jest dostarczać potrzebnych wag i ciężarków do wszystkich magazynów i delegacyi celniczych i bez pretensyi do wynagrodzenia od Zarządu cłowego dostarczać własnych robotników do wykonania prac łączących się z czynnością urzędową celniczą.

§. 12.

Restauracje w wolnym okręgu istniejące i które tam później powstaną, będą uważane za leżące w obszarze cłowym, tak samo jak i mieszkania, które tamże ze względów służbowych pojedynczym osobom, oddziałom straży itp. będą oddane. Wszystkie przedmioty i towary tamże do użycia i na konsumcyą potrzebne, sprowadzać należy z obszaru cłowego, z wolnego zaś okręgu (z zagranicy) tylko za poprzednią opłatą cła i podatku. Lokale te podlegają kontroli zaprowadzonej w okręgu pogranicznym. Zawiadawcy restauracyi obowiązani są utrzymywać dokładnie ksiązkę do zapisywania nabycia i zużycia wszelkich przedmiotów urzędzenia i konsumcyjnych i winni bez oporu pozwalać funkcjonaryuszom skarbowym przeglądać tę ksiązkę i odbywać rewizye w lokalach.

Zarząd domu składowego obowiązany jest na żądanie Zarządu cłowego odebrać restauratorowi w razie wykroczeń, koncesyą dzierżawy.

Pod jakimi warunkami obnoścy krajowych i oclonych przedmiotów do jedzenia i chłodników mogliby towary swoje w wolnym okręgu nie sprzedane, odnosić napowrót bez opłaty cła do obszaru cłowego, postanowi dyrekcya skarbowa.

§. 13.

Przedsiębiorstwo domu składowego jest odpowiedzialne za dokładne zachowanie przepisów niniejszego regulaminu cłowego przez jego urzędników, oficyalistów i robotników i w razie niezachowywania tychże, może być karane w myśl §. 49go ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 69) karami porządkowymi w kwocie od 100 aż do 1000 zł. a w razie ponownego wykroczenia nawet odebraniem koncesyi.

§. 14.

Przedsiębiorstwo domu składowego jest odpowiedzialne za zgodność deklaracyi cłowych i statystycznych przez jego urzędników podawanych.

Przedsiębiorstwo domu składowego odpowiada w myśl postanowień ustawy defraudacyjno-karnej za przekroczenia defraudacyjne swoich podwładnych.

Zarząd domu składowego obowiązany jest uwiadamiać Władzę cłową o defraudacyach cłowych i wykroczeniach porządkowych w domach składowych, gdy dojdą do jej wiadomości i na żądanie komory głównej oddalić ze służby urzędników, oficyalistów i robotników, którzy staną się winnymi czynów takich lub zaniedbań.

II. Wejście towarów do wolnego okręgu.

a) Wodą.

1. Obrót okrętów w nowym porcie.

§. 15.

Okręty do wolnego okręgu zawijające wyładowują towary bez wdania się komory głównej.

Jeżeli okręt wiezie przedmioty monopolu rządowego a transport ten skutecznie nie bezpośrednio z polecenia i na rachunek skarbu państwa, przedmioty rzeczzone powinny być w przeciągu 24 godzin od zawinięcia do portu oddane w zachowanie urzędowe, w którym zostawać mają aż do wyśtania towarów w dalszą drogę.

Wykazy towarowe (manifesty) przedstawia się według postanowień przepisu o wykazach towarowych.

2. Obrót morski pomiędzy starym portem a nowym do wolnego okręgu należącym.

§. 16.

Lichtany i czolna, przybywające z starego portu, z obszarem cłowym graniczącego, licząc tu i *Canal grande*, gdy wchodzą do nowego portu, mają stawić się przed tamtejszymi posterunkami straży skarbowej i ładunek ich powinien być zasłonięty papierami celniczymi.

§. 17.

Gdy towary przewożone są lichtanami z miasta do nowego portu, powinny być wyeksperywowane przez delegacją celniczą w mieście. Delegacja ta poddaje posyłki zagraniczne nieocłone przepisanej czynności urzędowej wychodnej a towary krajowe postępowaniu wywozowemu. W obu przypadkach wystawia do posyłek ceduły opowiednie, które posyła się z towarami morzem transportowanymi do delegacji w nowym porcie. Ta ostatnia zapisuje posyłki w księdze ekspedycji a załatwioną cedułą opowiednią odsyła napowrót do delegacji celniczej w starym porcie.

Gdy towary krajowe przewiezione być mają z miasta morzem do składów obszaru cłowego w wolnym okręgu, ekspeduje się pod zamknięciem pak i miejsca w skróconem postępowaniu przewożnem.

Ażeby z okrętów w starym porcie stojących przewieść lichtanami towary nie poddane jeszcze czynności celniczej do nowego portu, potrzebne jest do tego pozwolenie komory. Jeżeli towary te są krajowego pochodzenia, komora poddaje takowe czynności urzędowej wychodnej; co do towarów zagranicznych dostatecznem jest wygotowanie pozwolenia urzędowego na podstawie deklaracji frachciarza.

Przeładowywanie takich towarów może być oddane pod dozór urzędowy, gdyby to było potrzebne; towary przeładowane odpisać należy w wykazie towarowym.

b) Łądem.

§. 18.

Towary wyprowadzane łądem z obszaru cłowego do wolnego okręgu odstawić należy do delegacji komory głównej mającej siedzibę przy bramie wchodowej wolnego okręgu. Jeżeli towary te są krajowe, czynność urzędową z nimi załatwia się według przepisów tyczących się wywozu towarów. Posyłki krajowe, przeznaczone do złożenia w magazynie obszaru cłowego, przekazywać będzie delegacja przy bramie wchodowej w postępowaniu przewożnem skróconem, pod zamknięciem, do delegacji w magazynie obszaru cłowego.

Towary zagraniczne cłu podlegające, wysadzone na łąd w starym porcie i przeznaczone do przewiezienia łądem do wolnego okręgu, przekazywać ma właściwa delegacja komory w starym porcie a to za pomocą ceduły opowiedniej pod zamknięciem miejsca i pak lub pod konwojem urzędowym do delegacji komory przy bramie wchodowej wolnego okręgu, która towary te, po zapisaniu

ich w księdze ekspedycji, ekspeduje w obecności wyższego urzędnika do wywozu.

Towary na dworzec towarowy kolei południowej przybywające, do przewozu przez obszar cłowy na komorę tryestyńską przekazane, ekspedować ma delegacja celnicza w dworcu towarowym ostatecznie do wychodu na terytoryum wolnego okręgu; jednakże towary, takie wywieść należy do wolnego okręgu przed ostatecznem załatwieniem dokumentów przewodnich, pod konwojem urzędowym; wywóz skutecznie należy częściami w oznaczonych godzinach dziennych.

§. 19.

Towary nachodzące koleją żelazną ekspedować należy w myśl postanowień przepisu z dnia 18. września 1857 (Dz, u. p. Nr. 45) o postępowaniu celniczem dla obrotu na kolejach żelaznych linią cłową przecinających.

Koleja żelazna.

Co do każdego nadchodzącego pociągu kolei żelaznej konduktor oddać ma organom cłowym do tego przeznaczonym przegląd główny przez biuro kolei wygotowany łącznie z wykazami ładunkowemi.

Pociągi kolei żelaznej iść mają pod konwojem urzędowym od bramy wchodowej aż do miejsca do objęcia wagonów przeznaczonego, gdzie organa straży cłowej i skarbowej najbliższej delegacji cłowej do tego wyznaczone mają wagony zewnętrznie zrewidować. Wagony naładowane opatrzyć należy plombami, jeżeli się to jeszcze nie stało.

Właściwa delegacja odsyła następnie przegląd główny razem z wykazami ładunkowemi i papierami przewodniemi do biura centralnego komory głównej.

Dyrekcya ruchu kolei żelaznej obowiązana jest zakomunikować komorze głównej (centralnej) programy jazdy wszystkich pociągów do wolnego okręgu wchodzących i podawać jej codziennie te magazyny (szlaki nadbrzeżne), jakoteż te wagony z oznaczeniem ich numerów, które do każdego z osobna magazynu (szlaku nadbrzeżnego) mają być dostarczone. Na podstawie tych uwiadomień centralna komora główna wydaje pojedynczym delegacjom celniczym polecenia co do ekspedowania wagonów i załatwiania dokumentów cłowych.

Delegacje, do których przybywają wagony na wolny okrąg wchodzący, winny przekonać się, czy zamknięcia celnicze nie są naruszone, a następnie po sprawdzeniu papierów przewodnich odbywa się stosownie do przeznaczenia posyłek przepisane postępowanie wywozowe, przewozowe itp. albo też składa się towary w magazynie obszaru cłowego.

§. 20.

Umieszczenie w domach składowych towarów do wolnego okręgu wprowadzonych, jakoteż ich

zachowywanie, obrabianie i manipulacje z niemi także nie wymagają żadnego wdawania się komory głównej.

Załączka A.

Jednakże towary w załączce A wymienione zachowywać należy w magazynach wyłącznych pod ciągłym nadzorem straży skarbowej zostających. Deponenci takich towarów winni do nich utrzymywać osobne książki magazynowe, wykazujące dokładnie istniejący zapas i książki te pokazywać w każdej chwili na żądanie Zarządu skarbowego.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie uzupełnienie załączki w razie potrzeby przydaniem innych przedmiotów.

III. Wyprowadzanie towarów z wolnego okręgu.

a) Wodą.

1. Obrót z nowego portu za granicę.

§. 21.

Morzem wysyła się towary z domów składowych bez wdawania się Władzy skarbowej. Szyper jednak obowiązany jest złożyć przed odplynięciem wykaz towarów w myśl postanowień przepisu o wykazach towarowych.

2. Obrót z nowego portu w wolnym okręgu leżącego, do starego portu, lub do innych miejsc na wybrzeżu obszaru cłowego.

§. 22.

Lichtany i czolna przeznaczone do obszaru cłowego, winny przy odplynięciu z nowego do starego portu stawić się przed posterunkami straży skarbowej w tym celu rozstawionemi i wolno im wieść tylko takie towary, które są od cła uwolnione, lub których oclenie jest udowodnione dokumentami celniczymi ładunkowi towarzyszącami.

Towary takie oclone przekazywać należy stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880, l. 11.967 (Dz. roz. Nr. 17) w skróconem postępowaniu przewoźnem pod zamknięciem urzędowem do delegacji celniczej w mieście znajdującą się najbliżej miejsca wylądowania. Po zapisaniu w księdze ekspedycji odhyla się w tej delegacji zewnętrzna a po części także wewnętrzna rewizya, a jeżeli zgodność zostanie stwierdzona, pozwała się na wolne przejście przez linię cłową.

Gdy towary z wolnego okręgu mają być ładowane na okręty stojące na stanowisku lub w starym porcie, lichtany do tego potrzebne zastąpione być powinny pozwoleniem najbliższej delegacji cel-

niczej, na podstawie deklaracji piśmiennej wystawionem. Doładowanie w miarę potrzeby oddane być może pod dozór urzędowy; towary doładowane powinny być w wykazie towarowym dokładnie wymienione i urzędownie potwierdzone.

§. 23.

Do towarów przesyłanych z wolnego okręgu morzem do obszaru cłowego stosują się postanowienia §. 21 i ekspedycja celnicza odbywa się tylko dla oclenia wchodowego a ekspedycja przewoźna dla towarów krajowych, ze składów obszaru cłowego do obszaru cłowego przeznaczonych, przyczem trzymać się należy postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880, l. 11.967 (Dz. rozp. Nr. 17).

b) Łądem.

§. 24.

Każda wysyłka towarów, idąca łądem z okręgu wolnego do obszaru cłowego, podlega ekspedycji celniczej. Wysyłane towary przenieść trzeba w tym celu do lokali dolnych w magazynach na odbywanie rewizji przeznaczonych i tam urzędnicy delegacji celniczej, której magazyn jest oddany, wykonywają czynność rewizyjną na podstawie złożonych deklaracji towarowych, stosownie do odnośnych przepisów u. c. i. u.

Na wozach.

Gdy się skończy oznajmione postępowanie cłowe i przypadające należności cłowe zostaną zapłacone, należać trzeba, żeby posyłki wyekspedytowane zostały niezwłocznie wywiezione, aż do tej zaś chwili zostawać powinny pod nieustannym nadzorem urzędowym. Na podstawie skończonej ekspedycji urzędowej, towary mają być wyprowadzone z magazynów i niezwłocznie ładowane na wozy pod nadzorem urzędowym.

Wozy powinny być sposobne do zamknięcia miejsca. Pojedyncze paki opatrzyć także należy zamknięciem urzędowem, wyjątkowo zamiast zamknięcia można przydać konwój urzędowy. Celem przekazania posyłki do bramy wychodnej prowadzącej z wolnego okręgu do obszaru cłowego, delegacja celnicza wystawia z odwołaniem się do wygotowań celniczych cedulę ładunkową podług załączki B, którą przewoźca towarów oddać ma razem z odnośnemi wygotowaniami celniczymi organom straży cłowej i skarbowej do nadzorowania wyjścia z wolnego okręgu przeznaczonym.

Załączka B.

Gdy jednak na ten sam wóz doładować trzeba także towary w innych magazynach według przepi-

sów celniczych odprawione, posyłkę wziętą pod zamknięcie urzędowe przekazuje się zapomocą rzeczony ceduły ładunkowej do właściwej delegacji celniczej, żąda jeśli potrzeba ekspeduje się ją dalej w tym samym celu do najbliższej delegacji a wreszcie do bramy wychodnej. Każda z tych delegacji celniczych bada, czy zamknięcie jest nienaruszone, przekonawszy się, że tak jest, odejmuje zamknięcie, gdy doładowanie ma się rozpocząć, nadzoruje tę czynność, następnie kładzie znowu zamknięcie urzędowe i zapisuje potwierdzenie w cedule ładunkowej, poczem transport idzie dalej.

Przy bramie wychodnej odbiera się cedule ładunkową, zapisuje się przybycie posyłki w rejestrze urzędowym, sprawdza się zamknięcie, tudzież wygotowania celnicze dotyczące się posyłki i jeżeli nie zachodzi podejrzenie, pozwala się po odjęciu zamknięcia urzędowego (zostawia się takowe, gdy przesyłka idzie z cedułą przewodnią) na wyjście wozu do obszaru cłowego. Na wygotowaniach celniczych potwierdzić należy wyjście do obszaru cłowego wyścińnięciem pieczęci urzędowej do datowania.

Gdy zachodzą wątpliwości, poddać należy ładunek przed wyjściem onegoż do obszaru cłowego, dokładnej rewizji zewnętrznej, a według okoliczności także wewnętrznej i postąpić stosownie do jej wyniku. W temże miejscu wykonywane też być mają superrewizye przez urzędników wyższych i komisarzy straży skarbowej do tego przeznaczonych.

Ceduły ładunkowe należy odbierać i chronologicznie uporządkowane przez rok zachowywać.

§. 25.

Koleją żelazną.

W obrocie z wolnego okręgu do obszaru cłowego zapomocą kolei żelaznych postępować należy w ogólności według postanowień przepisu z dnia 18. września 1857 (Dz. rozp. Nr. 45). W szczególności trzymać się należy następujących zasad:

Ładowanie do wagonów kolei żelaznych odbywać się ma zawsze pod dozorem urzędowym na podstawie dokładnych wygotowań celniczych i jak najściślej przestrzegać należy, żeby nie doładowywano żadnych towarów, co do których postępowanie cłowe nie zostało dowodnie przeprowadzone. Gdy się ładowanie skończy, wziąć należy wagony pod zamknięcie urzędowe. Wygotowania celnicze (ceduły przewodnie oddzielnie) włożyć należy w koperty i na kopertach napisać numer wagonów, tudzież ilość naładowanych pak i rodzaj wygotowań celniczych. Po wpisaniu tych ładunków do rejestru, który odnośna delegacja ma utrzymywać, koperty z papierami celniczymi oddać należy za rewersem przeznaczonemu do tego funkcyonaryuszowi zarządu domu składowego, celem oddania posyłki ekspedytowi kolei żelaznej. Gdy ten sam wagon ma być ła-

wany towarami z kilku magazynów, poddanemi już czynności celniczej, postępować należy podobnie jak to w §. 24 jest przepisane.

Towary nieocłone, w wolnym okręgu złożone, które w postępowaniu awizacyjnem przekazywane być mają do komor w głębi kraju lub do przewozu, ładowane być powinny zawsze w obecności straży cłowej i skarbowej na podstawie wykazów ładunkowych wystawionych przez pełnomocników przewożącej kolei, poczem wagony bierze się pod zamknięcie, właściwa delegacja celnicza wystawia cedułę odpowiednią i oddaje ją za rewersem razem z deklaracyami do niej należącemi upoważnionemu do tego funkcyonaryuszowi kolei. Doładowywanie towarów już ocłonych lub krajowych do wagonu naładowanego już towarami zagranicznymi przekazowemi, jest zwyczajnie niedozwolone.

Wagony zestawione w jeden pociąg kolei żelaznej postawić należy przed wejściem do obszaru cłowego na torze przeznaczonym przez zarząd cłowy do odbywania rewizji pociągów. Dyrekcyja ruchu kolei obowiązana jest zakomunikować wcześniej komorze głównej (centralnej) programy jazdy wszystkich pociągów kolejowych, wychodzących do obszaru cłowego. Konduktor pociągu, przeznaczonego do wyjścia na obszar cłowy, winien oddać delegacji celniczej znajdującej się najbliższej punktu wyjścia przepisany przegląd główny B, jakoteż wykazy ładunkowe i koperty z dokumentami cłowemi, tudzież papiery celnicze służące do udowodnienia, że naładowane towary były już w wolnym okręgu poddane ostatecznej ekspedycji celniczej.

Gdy papiery przewodnie zostaną zbadane i w porządku znalezione, przystąpić należy do rewizji pociągu. Wagony oznaczone jako prózne, jakoteż lokomotywy i tendery wychodzące do obszaru cłowego, zrewidować należy gruntownie dla sprawdzenia, czy nie zawierają towarów cłu podlegających; zamknięcia urzędowe na wagonach naładowanych zbadać należy pod względem ilości i całości. U wagonów naładowanych towarami zagranicznymi nieocłonemi zamknięcia pozostawić należy nienaruszone, natomiast odjąć je należy z tych wagonów, które zawierają towary poddane już czynności urzędowej przy wchodzie lub towary przewożne.

Papiery celnicze, służące za legitymacją towarom w wolnym okręgu z uwolnieniem od cła ekspedyowanym lub towarom ocłonym, jakoteż papiery celnicze przewodnie zwrócić należy konduktorowi. Gdy się to stanie, puścić należy niezwłocznie pociąg kolei żelaznej pod nadzorem urzędowym, a według okoliczności pod konwojem do krajów tutejszych. Szczegół ten, jakoteż rewizyą wewnętrzną wagonów oznaczonych jako prózne potwierdzić mają wykonnawcy rewizji w zatrzymanym przeglądzie głównym z dołożeniem daty i godziny.

IV. Przewóz towarów przez wolny okrąg.

§. 26.

Przez wolny okrąg wolno przewozić towary na wozach tylko dla złożenia ich w magazynach obszaru cłowego, przeto we wszystkich innych przypadkach przewóz jest zakazany. Przewóz kolejniami żelaznymi jest dozwolony a ekspedycja przewoźna pod zamknięciem miejsca odbywać się ma w tej delegacji celniczej, koło której wprowadza się towary do wolnego okręgu.

V. Postanowienia szczególne dla składów obszaru cłowego.

§. 27.

Te magazyny w wolnym okręgu, które w myśl §. 5. uznane będą za składy obszaru cłowego, uważane być mają tak, jakby się znajdowały w obszarze cłowym. Można więc w nich składać tylko towary krajowe lub takie towary zagraniczne, które na zasadzie ekspedycyi wchodowej stały się krajowymi.

§. 28.

Towary w krajach tutejszych wyrabiane, za które według istniejących przepisów można w razie ich wyjścia za linię cłową żądać bonifikacyi (cukier, spirytus), składać należy w osobnych częściach magazynów obszaru cłowego, które od innych oddziałów tychże magazynów powinny być bezpiecznie odgrozione.

Części te magazynów obszaru cłowego uważane będą za wolne składy w myśl §. 44 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) i w myśl §. 73. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95); przeto co się tyczy przekazywania takich posyłek do właściwych składów obszaru cłowego, jak i sposobu umieszczania ich i wyprowadzania za linię cłową, tudzież co się tyczy dozoru nad nimi, trzymać się należy postanowień rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 111) i załączki C do rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 133).

§. 29.

Składy obszaru cłowego zostają pod dozorem komory głównej, zamykają się z jej współudziałem i są w nich ustanowione osobne delegacye celnicze i posterunki straży skarbowej.

§. 30.

Do wspólnego urzędowego zamknięcia wszystkich wchodów prowadzących do lokali w składach

obszaru cłowego, będą używane osobne sztuczne zamki, których dostarczyć ma komora główna na koszt zarządu domu składowego i od których klucze znajdować się będą zawsze na komorze głównej. Wchody te wolno otwierać i zamykać tylko w obecności urzędników cłowych i funkcjonaryuszów straży skarbowej, dopóki zaś są otwarte, powinny zostawać pod nieustannym dozorem urzędowym. Okna i wszystkie inne otwory opatrzyć należy kratami doskonale zabezpieczającymi. Urzędnikom cłowym i strażnikom skarbowym, służbę w domach składowych sprawującym, tudzież innym organom skarbowym do tego przeznaczonym, dozwalać należy każdego czasu wstępu do wszystkich lokali w składach obszaru cłowego. Osoby wchodzące do składów obszaru cłowego podlegają kontroli organów skarbowych tamże urzędujących i mogą nawet być poddane ściślejszej rewizyi.

§. 31.

Towary wprowadza się do składów obszaru cłowego na podstawie papierów (listów przewozowych itd.) udowadniających pochodzenie krajowe towarów, albo na podstawie dokumentów celniczych dokonanie ocenia udowadniających, które oddać należy zarządowi domu składowego, a które tenże odsyła delegacji celniczej razem z deklaracją składową, przez stronę lub przez siebie w jednym egzemplarzu wystawioną.

Delegacya celnicza przyjmować będzie deklaracye składowe tylko co do takich towarów, które zarząd domu składowego przez wyciśnięcie firmy na dokumentach przewodnich pozwolił złożyć.

Towary, które na komorze głównej lub w jej delegacji były poddane ekspedycyi wchodowej, jeżeli są przeznaczone do złożenia w składach obszaru cłowego, przekazywać do nich należy cedulą ładunkową pod zamknięciem urzędowym, tak samo jak to co do towarów z obszaru cłowego nadchodzących, do składów obszaru cłowego przeznaczonych, stosownie do §§. 18. i 19. dla przewozu od wejścia w okrąg wolny aż do składu obszaru cłowego jest przepisane.

§. 32.

Do złożenia towarów krajowych, które umieszczone być mają w składach obszaru cłowego, dostatecznem jest zwyczajnie zewnętrzne obejrzenie pak i sprawdzenie zgodności pod względem jakości, ilości i znaków z podaniami deklaracyi.

Zbadanie wagi, wykonane przez zarząd domu składowego, służy zwyczajnie także dla Zarządu cłowego.

Jeżeli jednak zachodzi podejrzenie mylności lub przemytnictwa, mianowicie wtedy, gdy deklaracya

towarowa nie zgadza się z listami przewozowemi i dokumentami przewodniemi u zarządu domu składowego złożonemi, trzeba posyłąkę zrewidować wewnętrznie.

§. 33.

Dla każdego magazynu w składzie obszaru cłowego utrzymywana będzie urzędowa książka magazynowa, w której towary zapisywane będą w takim porządku, w jakim nadchodzą.

Książka magazynowa powinna zgadzać się z książką składową przez zarząd domu składowego utrzymwaną, którą organom Zarządu skarbowego wolno w każdej chwili przeglądać.

Gdy się okaże niezgodność, trzeba towary zrewidować i jeżeli różnice zostaną w sposób przekonywający wyjaśnione, mylny zapisek w książkach składowych sprostować należy na podstawie piśmienenego wyводу rewizji lub wytoczyć dalsze postępowanie stosownie do §. 36.

§. 34.

W obrębie składów obszaru cłowego wszelkie czynności są całkiem wolne i każdy deponent upoważniony jest wykonywać tam w granicach zakreślonych odnośnemi przepisami regulaminowemi domów składowych, jakiegokolwiek działania mające na celu konserwacją towaru, ułatwienie sprzedaży lub uszlachetnienie.

O każdej jednak czynności, która zmienia miejsce, dział, opakowanie towarów, jakoteż ich wagę lub nazwę, uwiadamiac należy piśmiennie delegacją celniczą dla zapisania w księdze magazynowej.

§. 35.

W składach obszaru cłowego obowiązany jest zarząd domu składowego utrzymywać złożone towary zawsze w takim porządku, żeby rewizya urzędowa mogła odbywać się zawsze bez przeszkody.

Zarząd cłowy odbywać będzie takie rewizye peryodycznie w ciągu roku i może rozciągnąć je na wszystkie magazyny lub też ograniczyć do niektórych magazynów i posyłek.

Robotników i narzędzi do tego potrzebnych dostarczyć ma zarząd domu składowego.

W szczególności co do tych wielkich ilości towarów, które sprowadzane były częściowo, przekonywać się należy co jakiś czas o nieomyślności pozostającego na składzie zapasu i wszelką różnicę, jaka się okaże, zbadać natychmiast w porozumieniu

z zarządem domu składowego a według okoliczności postąpić według postanowień §. 33.

§. 36.

Jeżeli przy rewizji lub wyprowadzaniu towarów z magazynów obszaru cłowego okaże się niedobór, nie wytacza się postępowania karnego, lecz tylko odpisuje się w księdze magazynowej ilość niedostająca.

Jeżeli zaś okaże się zwyżka, przenosząca pięć od sta ilości wynikającej z książek magazynowych, poddać należy tę zwyżkę oczeniu wchodowemu, strącając co do towarów, podlegających oczeniu według wagi czystej, tarę w taryfie przepisaną.

Postępowanie karne wytacza się wtedy, gdy zwyżka wynosi 10 lub więcej od sta ilości z książek magazynowych wynikającej.

Za cła odpowiada w pierwszym rzędzie towar w magazynie będący i pretensya skarbu państwa ma pierwszeństwo przed wszystkiemi roszczeniami prywatnemi a przeto także przed pretensjami zarządu domu składowego.

§. 37.

Gdy towary, znajdujące się w składach obszaru cłowego, mają wyjść do wolnego okręgu lub bezpośrednio za granicę, złożyć należy deklaracją do postępowania wywozowego a ilość o którą chodzi, będzie po załatwieniu czynności urzędowej i wyprowadzeniu z magazynu obszaru cłowego w książce magazynowej odpisana.

Gdy towary mają być ze składów obszaru cłowego w postępowaniu przewoźnem wysłane morzem do obszaru cłowego lub wywiezione za granicę na niepewną sprzedaż lub w celu dozwolonego uszlachetnienia, naprawy lub obrobienia, natenczas według przepisów dla tych szczególnych przypadków istniejących, przeprowadzić należy postępowanie przewodnie lub skrócone przewoźne a według okoliczności targowe lub zapiskowe. Gdy zaś towar odwieziony być ma łądem napowrót do krajów tu-tejszych cłu podlegających, przekazywany będzie pod zamknięciem urzędowem cedulą ładunkową (§. 24) do delegacji celniczej przy bramie wychodowej wolnego okręgu.

§. 38.

Zarząd domu składowego zabroni na wniosek zarządu cłowego wstępu do składów obszaru cłowego osobom, które za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenia skarbowe były skazane lub były pociągane do śledztwa i nie zostały uznane za niewinne.

Załączka A.

W y k a z

tych towarów zagranicznych nieoclonnych, które składać wolno tylko w magazynach wyłącznych.

Numer Taryfy cłowej obecnie obowiązującej	Nazwa przedmiotów
z Nr. t. 131 b " 132 " 133 " 134 " 144 " 145 " 146 " 147 " 159 " 161 " 168 " 169 " 170	Wszystkie pomniejsze i łatwo ukryć się dające przedmioty tych numerów taryfowych, jak np. chusteczki, chustki do nosa, siatki do mebli, towary wstążkowe, pasamonnice, guzikarskie i dziane, koronki, przedmioty do obszycia, krawatki, rękawiczki itd.
Nr. t. 171 " 172 " 173 " 174 " 175	Kwiaty sztuczne, pióra strojne itd. Części składowe sztucznych kwiatów itd. Kapelusze i czapki wszelkiego rodzaju.
z Nr. t. 176	Suknie męskie, kobiece i dziecięce, tudzież bielizna.
Nr. t. 196	Karty do grania.
z Nr. t. 272 i " 272 bis " 280 " 2 9	Towary nożownicze, drobne przedmioty do codziennego użytku, igły itd. Towary metalowe, najprzedniejsze (drobne przedmioty do codziennego użytku). Narzędzia do powszechnego użytku, np. lornety teatralne, okulary, lupy, sztucce rysunkowe, ciepłomierze itd.
Nr. t. 301 a aż do c " 302 a, b " 303 " 307, 308	Zegarki kieszonkowe. Koperty do zegarków kieszonkowych. Werki zegarkowe. Kramarszczyzna, najprzedniejsza.
z Nr. t. 309 " 310 " 311 " 312 " 313	Kramarszczyzna, przednia: przedmioty drobne lub łatwo ukryć się dające, jak np. przedmioty do stroju, drobiazgi lub ozdoby toaletowe, oprawki do lornet teatralnych, okularów itd., tudzież laski, drobniejsze zabawki dziecięce. Kramarszczyzna, pospolita (towary z morskiej piany, ozdoby męskie i kobiece itd.).
Nr. t. 316	Parasole itd.

Załączka B.

C. k. delegacja komory głównej Nr. V.

Tryest, dnia 11. lipca 1891.

Cedula ładunkowa

dla wozu Nr. 241, który z posyłkami sposobem celniczym ekspedycywanemi wejść ma z wolnego okręgu do obszaru cłowego.

Numer delegacji	Na podstawie dołączonego wygotowania urzędowego <i>ad</i>		Kolej posuwania się wozu od jednej delegacji do drugiej.	
	Regestr	Numer ekspedycji	Podpis urzędnika ekspedycyjącego.	
I				
II				
III				
IV				
V	<i>Przychód</i>	<i>7325, 7328</i>	<i>1</i>	<i>Michele r. w., offic.</i>
VI				
VII				
VIII				
IX				
X	<i>Deklar.</i>	<i>5270</i>	<i>2</i>	<i>Pepan r. w., asys.</i>
XI				
XII				

Wszedł
11.
18—91
7.
Deleg. G. VI.

Józef Schmieđ r. w.,
O. s.

II.

Regulamin cłowy dla wolnego okręgu przy S. Sabba.

§. 1.

Wolny okrąg w S. Sabba razem z zakładami znajdującymi się tamże przeznaczony jest do składania olejów kopalinnych (XXI klasy T.) i takich przedmiotów, które zostają w związku z wysyłką owych olejów.

Władzy skarbowej krajowej zastrzeżone jest udzielanie w razie potrzeby pozwoleń do składania płodów pomocniczych chemicznych XLV klasy T.

Nowe zakłady, budowle, przewody rurowe itp. wolno tamże urządzać tylko za pozwoleniem Władzy skarbowej krajowej, które udzielane będzie w porozumieniu z Władzą morską.

§. 2.

W wolnym okręgu S. Sabba obrót podlega przepisom niniejszego regulaminu cłowego.

§. 3.

Wstęp do wolnego okręgu S. Sabba dozwolony jest od lądu tylko przez wchody do tego przeznaczone.

Osoby, które chcą udać się lądem z wolnego okręgu w S. Sabba do obszaru cłowego, przechodzić winny wyłącznie przez wchody do tego przeznaczone i służba skarbowa może je ściśle rewidować, stosownie do istniejących przepisów.

Wszystkie wchody i wychody wolnego okręgu będą przez straż skarbową odpowiednio strzeżone.

Na morzu stosują się do obrotu lichtanów i czoleń postanowienia §§. 7go i 9go.

§. 4.

Wolny okrąg w S. Sabba razem z zakładami tamże się znajdującymi, uważa się za okrąg wyłączony, jednakże tylko dla towarów w §. 1 wzmiankowanych.

Towary tego rodzaju, z obszaru cłowego do wolnego okręgu przeniesione, tracą krajowość swoją już przez samo wprowadzenie do wolnego okręgu i przeto bez ekspedycji celniczej wchodowej i bez opłacenia cła nie można ich wprowadzić napowrót do obszaru cłowego.

Olej kopalinny w wolnym okręgu konsumowany, jeżeli do tego celu nie był nabyty w obszarze cłowym, powinien być wprzód poddany ocenie.

§. 5.

Restauracje wolno otwierać w tym wolnym okręgu tylko na podstawie uzyskanego poprzednio pozwolenia Władzy skarbowej pierwszej instancji i będą uważane za leżące w obszarze cłowym tak samo jak i mieszkania, które tamże ze względów służbowych pojedynczym osobom, oddziałom straży itp. będą oddane. Wszystkie te lokale podlegają kontroli zaprowadzonej w okręgu pogranicznym. Zawiadowcy restauracji obowiązani są utrzymywać dokładnie książkę do zapisywania nabycia i zużycia wszelkich przedmiotów urządzenia i konsumcyjnych i winni bez oporu pozwalać funkcjonaryuszom skarbowym przeglądać tę książkę i odbywać rewizye w lokalach.

Władza skarbowa I. instancji ma prawo odebrać restauratorowi w razie dopuszczania się wykroczeń, pozwolenie do utrzymywania restauracji w wolnym okręgu.

§. 6.

Okręty zawijające do tego wolnego okręgu wyładowują towary w §. 1 wzmiankowane bez wdawania się komory głównej, przyczem jednak baczyć należy na to, że nie wolno wyładowywać żadnych innych towarów jakiegobądź rodzaju. Straż skarbowa obowiązana więc jest nadzorować nieustannie czynności okrętów stojących w porcie S. Sabba.

Wykazy towarowe przedstawia się według postanowien przepisu o tychże wykazach.

§. 7.

Lichtany i czolna, przybywające z wód obszaru cłowego, winny zaraz po wplynięciu do portu wolnego okręgu stawić się przed delegacją celniczą tamże zaprowadzoną i ładunek ich powinien być zasłonięty papierami celniczymi.

§. 8.

Rodzaje towarów w §. 1 wzmiankowane rosły się z wolnego okręgu S. Sabba morzem bez wdawania się urzędu cłowego.

Szyper jednak obowiązany jest przedstawić przed odpłynięciem wykaz towarowy według postanowień przepisu o tych wykazach.

Prócz towarów wzmiankowanych nie wolno żadnych innych ładować w porcie tego wolnego okręgu.

§. 9.

Lichtanami i czołnami wolno towary w §. 1 wzmiankowane przewozić z wolnego okręgu S. Sabba do obszaru cłowego tylko po ich poprzednim ocleeniu i w przypadkach takich towar ma być stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880, L. 11967 (Dz. rozp. Nr. 17) przekazywany w skróconem postępowaniu przewoźnym pod zamknięciem urzędowym do urzędu cłowego, znajdującego się najbliższej miejsca wyładowania.

Gdyby towary tego rodzaju, który w §. 1 jest wzmiankowany, miały być wysłane z tego wolnego okręgu okrętami stojącymi na stanowisku lub w porcie tryestyńskim, lichtany do tego potrzebne powinny być zastąpione certyfikatami delegacji komory w S. Sabba, wydanymi na podstawie deklaracji piśmiennej.

§. 10.

Do towarów tego rodzaju, który w §. 1 jest wzmiankowany, gdy z wolnego okręgu S. Sabba wysłane być mają morzem do obszaru cłowego, stosują się postanowienia §u 8go i ekspedycja celnicza odbywa się tylko dla oclenia wchodowego, a następnie przekazania sposobem przewoźnym do miejsca przeznaczenia towaru, przyczem trzymać się należy postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1880, L. 11967 (Dz. rozp. Nr. 17).

§. 11.

Każda wysyłka towarów w §. 1. wzmiankowanych, idąca lądem z wolnego okręgu S. Sabba, podlega ekspedycji celniczej. Wysyłane towary przemieścić trzeba w tym celu do delegacji celniczej w wolnym okręgu ustanowionej, która uczyni co do niej należy.

Towary poddane ekspedycji celniczej wyprawać należy z wolnego okręgu niezwłocznie pod dozorem urzędu cłowego.

§. 12.

W obrocie z wolnego okręgu do obszaru cłowego zapomocą kolei żelaznej postępować należy według postanowień przepisu z dnia 18. września 1857 (Dz. rozp. Nr. 45).

III.

Regulamin dla magazynów prywatnych w Tryeście do składania towarów zagranicznych nieoclonnych.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Magazyny prywatne w Tryeście, w których można składać towary zagraniczne nieoclonne są następujące:

Rodzaje magazynów prywatnych.

1. Magazyny klauzurowe,

w których złożone towary, zabezpieczeniem należytości cłowej będące, trzymane są w zamknięciu z współudziałem komory, i w których przepakowanie w celu podzielenia, rozgatunkowania itp. jakoteż w ogóle manipulacje z towarami w handlu czynione, nawet gdy nie wpływają na zmianę nazwy lub jakości w Taryfie oznaczonej (§. 14), odbywać się mogą tylko za zezwoleniem dyrektora komory głównej, do każdego z osobna przypadku potrzebnem i pod dozorem funkcyonaryuszów cłowych, lub

2. Magazyny rachunkowe,

to jest takie, w których na podstawie osobnego pozwolenia, pod warunkami i ostrożnościami do tego przepisanimi, składane być mogą tylko pewne towary zagraniczne nieoclonne, bez współudziału komory w ich zamknięciu, a których przedsiębiorca upoważniony jest przeznaczać towary do przywozu lub wywozu napowrót.

§. 2.

Z wyjątkiem ograniczenia w §. 23 przewidzianego udzielenie pozwolenia do utrzymywania magazynu prywatnego na towary zagraniczne nieoclonne, zależy od dyrekcji skarbowej krajowej; udzielane bywa tylko kupcom na zaufanie zasługującym, księżki kupieckie utrzymującym, i którzy albo sami w Tryeście mieszkają albo też mają tamże filią, agencją lub część przedsiębiorstwa pod kierunkiem zamieszkałego w Tryeście reprezentanta. Pozwolenie takie daje się do utrzymywania magazynu klauzurowego na rok jeden, do utrzymywania magazynów rachunkowych na dwa lata; Władza skarbowa krajowa może pozwolenie pierwotnie udzielone przedłużyć poza okres tutaj ustanowiony.

Pozwolenie do utrzymywania magazynów prywatnych.

Pozwolenie powyższe można w każdej chwili odwołać i Władza skarbowa krajowa w takim razie, gdy chodzi o sprawę zostawioną jej do decydowania według własnego zdania, nie jest obowiązana podać daczego pozwolenia odmawia lub udzielone

odwołuje. Przeciwno odmówieniu udzielenia lub przedłużenia pozwolenia można wnieść przedstawienie wystosowane do ministerstwa skarbu.

§. 3.

Przedsiębiorca magazynu jest odpowiedzialny za wszelkie należności cłowe przypadające od całkowitej ilości towarów deklarowanej do złożenia w magazynie prywatnym.

§. 4.

Prośby o pozwolenie do utrzymywania magazynu prywatnego podawać należy do komory głównej. Każda prośba taka zawierać powinna dokładne oznaczenie, gdzie leżą lokale magazynowe, t. j. ulicę i numer domu i podawać jakie rodzaje towarów mają być na skład brane, nadto dołączyć należy do prośby w dwóch egzemplarzach dokładny opis lokali magazynowych z dokładnym szkicem ich planu. Oprócz tego, jeżeli chodzi o pozwolenie na magazyn rachunkowy, podać należy w prośbie w jaki sposób ma być dana potrzebna rękojmia.

Gdyby w przyszłości chciano rozszerzyć pozwolenie także na inne towary, potrzebne jest do tego przychylenie się Władzy skarbowej krajowej.

Do zmian w lokalach magazynów prywatnych, na które uzyskano już pozwolenie, potrzebne jest zatwierdzenie Władzy skarbowej krajowej. Prośby o to podawać należy do dyrektora komory głównej, który po zbadaniu rzeczy przedstawiać je ma ze swoją opinią Władzy skarbowej krajowej.

§. 5.

W magazynie prywatnym, po uzyskaniu pozwolenia na utrzymywanie takowego, składa się towary na podstawie deklaracji towarowej, którą strona wygotować ma według przepisu w dwóch egzemplarzach i podać do komory głównej.

Jeżeli strona rości sobie prawo do cel niższych, winna je w deklaracji uzasadnić (a więc np. podać, że przywóz odbył się morzem).

Jednakże komora główna może pozwolić żeby deklaracją taryfową podano dopiero po wniesieniu towaru do magazynu prywatnego i po obejrzeniu towaru przez stronę, w którym to razie złożyć należy na komorze jeszcze przed wniesieniem towarów do magazynu deklarację tymczasową z nazwami w handlu używanymi, wygotowaną według wzoru 3. instrukcji urzędowej z r. 1853.

W przypadkach takich paki powinny zostawać pod zamknięciem urzędowym aż do podania deklaracji taryfowej. Władzy skarbowej krajowej zastrzega się oznaczenie ilości minimalnych, niżej których pojedyncze posyłki towarowe nie mogą być w magazynie prywatnym ładowane i wyladowywane.

§. 6.

Oględziny towarów przeznaczonych do złożenia w magazynie prywatnym odbywają się zwyczajnie w urzędzie, z kąd następnie przewożone są do magazynu prywatnego. Dyrektor komory głównej może wyjątkowo pozwolić na obejrzenie towarów w magazynie.

Jeżeli przy wniesieniu towarów nie podano deklaracji taryfowej (§. 5, ust. 3), oględziny celnicze odbywają się zawsze w magazynie prywatnym.

§. 7.

Do towarów w magazynie prywatnym złożonych winna strona utrzymywać osobną książkę rachunkową.

Komora główna urzędzie ma dla każdego magazynu prywatnego osobny oddział księgi magazynowej, w której zapisywane być mają wszelkie przyrosty i ubytki towarów. Deklaracje tymczasowe notować należy w formie uwagi. Tak w książce rachunkowej, którą strona utrzymuje, jak i w urzędowej księdze magazynowej zapisywać należy towary podług nazw i skal taryfowych. Strony powinny zapisywać towary w swoich książkach rachunkowych najpóźniej w ciągu 24 godzin po złożeniu w magazynie i przy każdej pozycji rachunku notować stronicę lub numer książki handlowej.

§. 8.

Komorze głównej wolno każdego czasu odbywać tak w magazynach klauzurowych jak i w magazynach rachunkowych rewizją złożonych tamże zapasów, której strona ma być obecna osobiście lub ma przysłać zastępcę i obowiązana jest dostarczyć bez oporu własnym kosztem potrzebnej pomocy. Nadto powinniśmy zawsze znajdować się do użycia uwierzytelnione wagi i ciężarki w dostatecznej ilości.

Gdy magazyny klauzurowe mają być otwarte, trzeba uwiadomić o tem komorę zwyczajnie w dniu poprzednim z ściśmym oznaczeniem godziny, o której otworzenie ma nastąpić. Jednakże w nagłych przypadkach może być dozwolone otwarcie

Odpowiedzialność przedsiębiorcy magazynu.

Oględziny towarów, które mają być złożone.

Prowadzenie rachunków.

Deklarowanie towarów do złożenia.

Kontrola w magazynach prywatnych.

magazynu klauzurowego także w tym samym dniu, w którym oznajmienie jest uczynione, o ile pozwolą na to siły służbowe, któremi komora główna rozporządza.

Za wykonanie czynności urzędowych (także za nadzorowanie) w magazynach prywatnych opłacane będą należności ustanowione w osobnej ogłoszonej taryfie. Za rewizye z urzędu wykonane itp. nie opłaca się żadnych należności. Komora zapisywać powinna w osobnym rejestrze należności opłacane przez każdego przedsiębiorcę magazynu za każdą czynność urzędową: z końcem każdego miesiąca wręczyć należy przedsiębiorcy magazynu polecenie zapłacenja; należności zapłacone być winny w kasie komory w przeciągu trzech dni; komora odbiera je według przepisu, i po wypłaceniu za kwitami uprawnionym do poboru, zapisuje jako wydatek.

§. 9.

Pozwolenie do utrzymywania magazynu prywatnego traci moc swoją:

1. gdy upłynie czas, na który zostało udzielone;
2. gdy strona zrzecze się dobrowolnie utrzymywania;
3. gdy przedsiębiorstwo zostanie przeniesione na inną osobę;
4. gdy przedsiębiorca magazynu umrze, jeżeli jego następca prawny nie prosi w przeciągu dni ośmiu o przeniesienie, lub jeżeli mu Władza skarbowa krajowa odmówi pozwolenia;
5. w razie ogłoszenia upadłości majątku przedsiębiorcy magazynu;
6. gdy odroczone kwoty cła i przypadające należności za rewizye nie będą punktualnie zapłacone;
7. gdy przedsiębiorca magazynu lub jego słudzy i funkcjonaryusze staną się winnymi przemytnictwa lub ciężkich przekroczeń defraudacyjnych.

Władzy skarbowej krajowej służy prawo przychylenia się ze względem na postanowienie §u 2go, żeby pozwolenie przeniesione zostało na następców w przedsiębiorstwie, dziedziców lub na masę konkursową.

W razie rozwiązania magazynu prywatnego trzeba towary tamże złożone albo natychmiast oclić, albo też wywieść bądź do wolnego składu bądź za granicę.

II. Postanowienia szczególne.

a) Magazyny klauzurowe.

§. 10.

Magazyny klauzurowe powinny być całkiem oddzielone od innych lokali i powinny w taki sposób dać się zamknąć, żeby wyniesienie z nich lub wprowadzenie do nich towarów bez otwarcia lub naruszenia zamknięcia urzędowego było niemożliwe.

Do zamknięcia urzędowego służą osobne sztuczne zamki, których komora główna dostarcza na koszt strony i które po rozwiązaniu magazynu odbiera, jednakże bez zwrotu kosztów.

Strona obowiązana jest poznaczac wyraźnie magazyny klauzurowe zapomocą tablic z napisami zewnątrz wywieszonych.

§. 11.

Na podstawie deklaracji, którą strona według postanowień §. 6 ma podać co do towarów do złożenia w magazynie klauzurowym przeznaczonych, wykonywa komora główna rewizyą towarów tak zewnętrzną jak i wewnętrzną, według przepisów dotyczących się oclenia wchodowego.

Tylko w takim razie, jeżeli towary już pierwiej były na komorze poddane dokładnej rewizyi wewnętrznej i na główną komorę w Tryeście nadeszły pod nienaruszonym zamknięciem urzędowym, można odstąpić od rewizyi wewnętrznej takich towarów, dopóki zostają pod zamknięciem urzędowym i po-prześcić na zewnętrznej.

§. 12.

Po dokonaniu rewizyi przewozi się towary natychmiast pod konwojem urzędowym albo, jeżeli strona przyjmuje na siebie odpowiedzialność za najwyższe cło według Taryfy przypadające, pod bezpiecznem zamknięciem urzędowym, do magazynu klauzurowego.

W tym ostatnim przypadku urzędnicy do magazynu wydelegowani odejmują zamknięcie. Po dokonaniu czynności urzędowej winien urząd zapisać towary we właściwym oddziale urzędowej księgi magazynowej, strona zaś na podstawie duplikatu deklaracji towarowej, opatrzonej szczegółami zaciągnięcia do księgi urzędowej, zapisać je ma najpóźniej w przeciągu 24 godzin w książce rachunkowej, którą utrzymuje.

Urządzenie magazynów klauzurowych.

Postępowanie przy składaniu.

Jeżeli posyłka wprowadzona została do magazynu bez poprzedniej rewizji, na podstawie deklaracji tymczasowej (§. 5), zaciągnięcie jej do książki powinno nastąpić dopiero wtedy, gdy się rewizya odbędzie.

Za wzór do urzędowej księgi magazynowej, jak i do książki rachunkowej, którą strona utrzymuje, służy wzór 11 podany w instrukcyi urzędowej z roku 1853 dla urzędów wykonawczych.

§. 13.

Co do towarów krajowych i towarów zagranicznych oclonych, które celem uzupełnienia, dopełnienia itp. pak, w magazynie klauzurowym leżących, do takiego magazynu mają być przeniesione, złożony należy komorze głównej deklaracją według taryfy w dwóch egzemplarzach; komora cłowa skutecznie zewnętrzna i wewnętrzną rewizyą towarów i ekspeduje takowe dalej w myśl §. 12. poczem stosownie do ich jakości dopisuje się je do zasobu magazynowego towarów cłu podlegających.

§. 14.

Przepakowanie lub dzielenie pak i naczyń lub inne zmiany w towarach w magazynie klauzurowym złożonych, o ile w ogóle na zasadzie postanowień §. 1 lub na zasadzie szczególnego pozwolenia ministerstwa skarbu są dozwolone, można wykonywać tylko po uzyskaniu poprzednio szczególnego pozwolenia kierownika właściwego urzędu cłowego i na podstawie oddzielnej deklaracji, pod dozorem urzędnika cłowego i strażnika skarbowego.

W przypadkach takich trzymać się należy dokładnie postanowień §. 192 instrukcyi urzędowej dla urzędów wykonawczych pod względem wykonania ustawy o cłach i monopoliach urzędowych, a w szczególności baczyć na to, żeby za podstawę do ocenia wzięte były te same wagi, które pierwotnie do tego celu służyły.

§. 15.

Gdyby przy jednej z czynności w §. 14 wzmiankowanych stwierdzone zostały różnice w wadze, trzeba je niezwłocznie wyjaśnić.

Jeżeli przyczyną ubytku jest niewątpliwie tylko wycieknięcie, wyschnięcie, wyparowanie, zanik lub inne wydarzenia przypadkowe, niezawisłe od woli deponenta, i jeżeli nie zachodzi podejrzenie potajemnego wyniesienia towarów z magazynu, różnice w wadze należy odpisać, postarawszy się wprzód o pozwolenie dyrektora komory głównej.

Jeżeli zaś stwierdzone zmniejszenie się wagi nie jest dostatecznie wyjaśnione, zapłacona być ma niezwłocznie należność cłowa przypadająca od ilości niedostającej, z zastrzeżeniem wytoczenia postępowania defraudacyjno-karnego. O wypadkach żywiołowych, będących przyczyną zmniejszenia się zapasów towarów, uwiadomić należy komorę główną w przeciągu 24 godzin celem stwierdzenia faktu.

§. 16.

Towary, które w magazynach klauzurowych popsują się lub staną się niezdatnymi do użycia, jakoteż nieczystości oddzielone od towarów złożonych w takich magazynach, mogą być pod kontrolą wywiezione napowrót za granicę lub też za zezwoleniem dyrektora komory głównej pod nadzorem urzędowym zniszczone, poczem zostaną odpisane.

17.

Gdy towary w czasie znajdowania się w magazynie zmieniają się tak, że w skutek innej jakości są już niezdatne do tego, do czego pierwotnie były przeznaczone, w takim razie stosownie do artykułu IX, punktu 7 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882, cło może być za zezwoleniem ministerstwa skarbu odpowiednio niższone, towary zaś po dokładnem zbadaniu celniczem i stwierdzeniu ich teraźniejszej jakości mają być w urzędowej księdze magazynowej i w książce rachunkowej, którą strona utrzymuje, inaczej zapisane.

§. 18.

Gdy towary mają być wyprowadzone z magazynu klauzurowego, podać należy do komory głównej deklarację towarową w dwóch egzemplarzach, według przepisów ogólnych wygotowaną, celem ocenia do wehodu lub celem przewozu, a względnie do przeprowadzenia postępowania zapiskowego, jeżeli na takowe pozwolono.

Komora główna skutecznie przez organa cłowe do magazynu wydelegowane przepisana czynność urzędową w całej rozciągłości i odnośne pozycje księgi magazynowej załatwia z odwołaniem się do wygotowanego dokumentu.

Podobnie i strona winna po skończeniu się czynności urzędowej uczynić odpowiednie odpisanie w swojej książce rachunkowej.

Gdyby przy takiej ekspedycyi okazało się, że waga wynosi mniej niż stwierdzono przy wprowadzeniu do magazynu, postąpić należy według postanowień §. 15.

Podobnie gdy przedsiębiorca magazynu odstępuje towary innemu, obie strony podać winny de-

Wprowadzanie towarów krajowych lub oclonych do magazynu klauzurowego.

Przepakowanie, dzielenie i inne zmiany.

Różnice w wadze.

Towary zepsute.

Wyprowadzenie towarów z magazynu klauzurowego.

klaracją, to jest jedną do odstąpienia, a drugą do wzięcia na skład. Załatwienie odbywa się w magazynie.

Towar przenosi się pod konwojem urzędowym lub pod bezpiecznem urzędowym zamknięciem, a zmianę w zapasie towarów zapisuje się w urzędowych księgach magazynowych i w książkach rachunkowych, które strony utrzymują.

§. 19.

Rewizya i badanie zapisów magazynowych.

Zapasy towarów w magazynach klauzurowych poddawać należy co jakiś czas, najmniej zaś raz w ciągu roku rewizyi urzędowej, przy czem trzeba je porównać ze szczegółami podanemi w księdze magazynowej i dokumentach. Od niedoborów, gdyby się okazały i nie zostały w zupełności wyjaśnione (§. 15), ściągnąć należy niezwłocznie cło z zastrzeżeniem wyłączenia postępowania defraudacyjno-karnego.

Gdy zapas zbadany przenosi się na następny peryod pozwolenia (§. 2), jakoteż gdy rewizya odbywa się przed upływem tego peryodu, rzeczywisty zapas magazynowy przez rewizyą wykryty zanotować należy w urzędowej księdze magazynowej i w księdze rachunkowej, którą strona utrzymuje. w miejscu sprostowanych przez rewizyą zapisków, celem dalszego obliczenia.

b) Magazyny rachunkowe.

§. 20.

Szczególnie pozwolenie.

Pozwolenie do utrzymywania magazynu rachunkowego (§. 2) daje się tylko takim firmom w Sądzie handlowym zaprotokołowanym, które znane są z punktualności i rzetelności kupieckiej, prowadzą znaczny handel towarami zagranicznymi z zagranicą, a nadto mają w myśl istniejących przepisów prawo żądania (Dz. rozp. Nr. 4 z r. 1862), żeby im cła kredytowano.

Złożenie dowodu co do opłaconej w roku poprzednim pewnej kwoty należności cłowych nie jest potrzebne.

§. 21.

Na wstawienie cła w rachunek pozwala się zwyczajnie tylko wtedy, gdy w krajach tutejszych towary tego samego rodzaju nie są wyrabiane. Jednakowoż można także pozwalać na wstawienie w rachunek cła od fig, rozynków, migdałów, ryżu tej samej stopy cłowej, ryb solonych, olejków tłustych, próżnych używanych worków znaczonych i takichże beczek.

Dla składów rachunkowych oleju wydany jest osobny regulamin.

§. 22.

Na pokrycie należności cłowych, kredytowanych przez wstawianie cła w rachunek, dać należy odpowiednią rękojmię, według przepisów tyczących się w ogóle kredytowania cła.

§. 23.

W prośbach o pozwolenie na wstawianie cła w rachunek, które zresztą ułożone być powinny według przepisów §. 4, podawać należy zawsze także kwotę opłat cłowych aż do której żąda się wstawiania cła w rachunek.

Co do prośb tych orzeka Władza skarbową krajową w naznaczonym jej w ogóle pod względem kredytowania cła zakresie działania z rozciągnięciem onegoż w myśl §. 20: we wszystkich innych przypadkach wydawanie decyzji zastrzeżone jest c. k. ministerstwu skarbu.

§. 24.

O każdej zmianie w osobie przedsiębiorcy magazynu rachunkowego, wystąpieniu lub wstąpieniu spółników, jakoteż o ogłoszeniu upadłości uwiadomić należy komorę główną piśmiennie w ciągu 24 godzin. Gdyby przedsiębiorca magazynu rachunkowego lub jego zastępca prawny nie podał tego uwiadomienia, pozwolenie traci moc swoją i niezwłocznie odbyć się ma obliczenie.

Zmiany w osobie przedsiębiorcy magazynu rachunkowego.

§. 25.

Towary nabywane za wstawieniem cła w rachunek zachowywać należy w osobnych do tego przeznaczonych magazynach rachunkowych, w których towary na rachunek zapisane, złożone być powinny w takim porządku, żeby ich rewizye mogły odbywać się zawsze bez trudności.

Urządzenie magazynów rachunkowych.

Jeżeli w magazynach rachunkowych oprócz towarów na rachunek zapisanych zachowywane są także towary krajowe lub zagraniczne bądź ocłone, bądź uwolnione od cła, umieszczać należy pierwsze oddzielnie od ostatnich i to ile możności w osobnych lokalach, a przynajmniej w osobnych przegrodach i strony winny dla zapobieżenia pomyłkom, napisać na opakowaniach tych ostatnich towarów wyraźnie głoskę N (national, krajowe).

§. 26.

Strony, którym dozwolone jest wstawianie cła w rachunek, obowiązane są udowadniać na żądanie nabycie, pochodzenie lub oclenie wszelkich towarów znajdujących się w magazynach rachunkowych.

Wykazywanie nabycia, pochodzenia lub oclenia towarów na skład wziętych, urządzenie ksiąg handlowych.

Książki handlowe (§. 2), które urzędnicy komory tryestyńskiej i urzędnicy przez Zarząd skar-

bowy do tego upoważnieni mają prawo w każdej chwili przeglądać, powinny być tak urządzone, żeby z nich można było dowiedzieć się co do wszystkich towarów nabytych kiedy i skąd zostały nabyte, a co do towarów pozbytych, jak się nazywa i gdzie mieszka ich nabywca.

§. 27.

Towary zagraniczne nieocłone wolno składać w magazynie rachunkowym, z ograniczeniem co do ilości najmniejszych, jeżeli w myśl §. 5 będą ustanowione, tylko na podstawie deklaracji towarowej, według przepisów w dwóch egzemplarzach wygotowanej, którą podać ma osoba mająca otwarty rachunek lub jej zastępca, mogący w obec komory wylegitymować się dostatecznie.

Deklaracya ta podawać ma w każdym razie także kraj, pochodzenie towaru, jakoteż okoliczność, czy towar przywieziony został morzem czy lądem.

Komora główna uskutecznia ekspedycyą towarów z dokładną rewizyą zewnętrzną i wewnętrzną w sposób dla ocień przywozowych przepisany, poczem na podstawie deklaracji towarowej, która do czynności urzędowej jest użyta, zapisuje się towary z podaniem wagi ryczałtowej i czystej każdej paki jakoteż kredytowanych należności cłowych w księdze magazynowej według wzoru A utrzymywanej.

Jeżeli przy ekspedycyowaniu powstanie podejrzenie, że opakowanie ma na celu przysporzenie zysku na wadze czystej przy wywiezieniu towaru napowrót, zbadać należy wagę czystą towaru.

Komora główna może dopuścić nabywania towarów zagranicznych nieocłonych za wstawieniem cła w rachunek, tylko aż do takiej sumy należności cłowych, na którą pozwolenie opiewa.

Po przekroczeniu tej sumy komora upoważniona jest dopuścić dalszego nabywania towarów tymczasowo aż do wyższej decyzji tylko za zabezpieczeniem całej należności cłowej.

Gdy towary w rachunek wstawione, są do magazynu rachunkowego ekspedycyowane, nie przydaje się konwoju.

W książce rachunkowej, którą strona utrzymuje (Wzór A) towary wstawione w rachunek powinny być zapisane w terminie 24godzinnym po ekspedycyi (§. 7).

Jeżeli strona uzyskała pozwolenie do utrzymywania składu rachunkowego kilku rodzajów towarów, urzędowa księga magazynowa jakoteż i książka rachunkowa strony, urządzone być powinny w taki sposób, żeby tak do zapisywania jak i do odpisywa-

nia każdego rodzaju towarów przeznaczone były osobne stronicy.

§. 28.

Towary wstawione w rachunek odpisuje się przy stwierdzonym urzędownie wywiezieniu ich napowrót za granicę, przy przekazywaniu ich przez komorę do komory w głębi kraju, przy opłaceniu cła wchodowego na komorze głównej w Tryeście, przy przeniesieniu ich na rachunek innej strony, do magazynu klauzurowego lub wolnego okręgu lub nakoniec przy wymeldowaniu towarów wstawionych w rachunek do dozwolonego uszlachtnienia w kraju. Towary wstawione w rachunek i pozbyte w obszarze cłowym bez opłacenia cła odpisuje się dopiero po obliczeniu, a względnie spisaniu zapasu.

§. 29.

Celem wywiezienia napowrót za granicę towarów wstawionych w rachunek, przekazania ich do komory w głębi kraju, przewiezienia do wolnego okręgu, do magazynu klauzurowego lub wzięcia ich do uszlachtnienia, trzeba co do towarów wstawionych w rachunek podać do komory głównej, a według okoliczności do tej delegacji celniczej, której magazyn rachunkowy jest powierzony, deklaracyą piśmienną według przepisów wygotowaną.

W deklaracji tej, którą podaje się w dwóch egzemplarzach, zapisać należy w szczególności także szczegóły księgi magazynowej, kraj pochodzenia, wagę ryczałtową i czystą każdej paki i wyrazić czy towar przywieziony został morzem czy lądem.

Paki urządzone być powinny tak, żeby przy rewizyi dały się z łatwością otworzyć.

§. 30.

Komora główna lub delegacya celnicza, której dozór nad magazynem rachunkowym jest powierzony, poddać winna dokładnej rewizyi zewnętrznej i wewnętrznej towary w rachunek wstawione (§. 29) do wyjścia z magazynu rachunkowego przeznaczone.

Jeżeli towary, podlegające oceniu według wagi ryczałtowej, wywożone są w naczyniach albo z wkładkami itp., które czynią wagę większą lub mniejszą niż ją miało dawne opakowanie w czasie wzięcia towaru na skład (zamiast worków beczki lub odwrotnie), odpisać należy stronie ilość pierwotnemu opakowaniu odpowiadającą. Obliczanie to odbywać się ma według osobnej taryfy, którą ministerstwo skarbu do tego postanowi. (Naczynia pierwotne z towarów, podlegających cłu według wagi ryczałtowej, w krajach tutejszych pozostające, o ile

Postępowanie przy deponowaniu; odpisywanie towarów w rachunek wstawionych.

Odpisywanie towarów w rachunek wstawionych

Postępowanie przy wyjściu towarów wstawionych w rachunek z magazynu rachunkowego.

nie są przedmiotem oddzielnego wstawienia w rachunek, oclić należy według taryfy (Dz. rozp. Nr. 46 z r. 1890).

Celem oznaczenia wagi czystej towarów, które podlegają oczeniu według wagi czystej i wywożone są w opakowaniu, potrącić należy tarę dla przwozu w ogólności ustanowioną. W razie dostrzeżenia wkładek, deszczulek itp., których pierwotnie nie było, wagę ich trzeba odciągnąć.

Gdyby powstało podejrzenie, że użyto cięższego opakowania lub że są wkładki ukryte dla zyskania na wadze czystej towaru, który ma być wywieziony, zbadać należy wagę czystą, niezawisłą od postępowania karnego, które według okoliczności ma być wytoczone.

§. 31.

Wyprowadzenie napowrót powinno być urzędowo nadzorowane i na deklaracji potwierdzone tak samo jak tych towarów, których wyprowadzenie ma być udowodnione.

Na podstawie deklaracji, tem potwierdzeniem opatrzonej, której unikat dołączyć należy do księgi magazynowej, urzędowej, albo na podstawie ceduły przewodniej odpisuje komora główna odnośne towary w księdze magazynowej.

Po powrocie załatwionej ceduły przewodniej zanotować należy w księdze magazynowej wyprowadzenie posyłki rzeczywiście dokonane.

Strona winna w swojej księdze rachunkowej odpisać towary, które mają być wyprowadzone, przy dostawieniu ich do urzędu i wyprowadzenie towaru rzeczywiście dokonane, również także zanotować na podstawie wygotowania celniczego, przez komorę wręzonego.

§. 32.

Celem przepisania towarów w rachunek wstawionych z rachunku jednej strony do rachunku innego posiadacza rachunku, winna firma towar odstępująca wygotować w dwóch egzemplarzach deklarację towarową według §. 29 ułożoną, którą objemca towarów podać ma do komory głównej razem z wygotowaną przez siebie w dwóch egzemplarzach deklaracją składową, jednakże bez dostawienia towaru do urzędu. Komora główna ma na podstawie tych deklaracji towar w księdze magazynowej odpisać oddawcy a dopisać objemcy.

§. 33.

Co pół roku — mianowicie na początku stycznia i na początku lipca zrewidować należy zapasy

towarów w magazynach rachunkowych, poczem następuje obliczenie, wzięcie na przepis i pobór należności cłowych, które mają być opłacone.

Gdyby taryfa cłowa została zmieniona, rewizye takie odbyć się powinny zanim istniejąca taryfa cłowa przestanie obowiązywać, o ile to w skutek zmiany stopy cłowej jest potrzebne i przy tej sposobności wykonane być ma niezwłocznie obliczenie i przeniesienie zapasu na nowy rachunek z zabezpieczeniem nowej kwoty cła.

§. 34.

Do półrocznej rewizji magazynowej winny strony, którym utrzymywanie magazynów rachunkowych jest dozwolone, przedstawić komorze głównej w dniu, który naprzód będzie im naznaczony, obrachunek podług wzoru *B* i deklaracje towarowe tycazące się pozostających w magazynach zapasów towarów według wzoru *C* w dwóch egzemplarzach.

Wzór *B*.

Wzór *C*.

§. 35.

Kalo pozwala się strącać tylko co do następujących przedmiotów w rachunek wstawionych: Dla kawy $\frac{1}{2}$ od sta; dla pieprzu i pimentu 2 od sta; dla rozynek czarnych, suszonych $\frac{1}{2}$ od sta; dla chleba św. Jańskiego 1 od sta; dla ryżu $\frac{1}{2}$ od sta; dla orzechów włoskich i laskowych 2 od sta; dla śledzi solonych 2 od sta; dla sztokfisu 1 od sta.

Strącanie kalo.

Odsetki na kalo pozwala się strącać, bez względu na czas pobytu towaru w magazynie, tylko od tej ilości towarów, która na podstawie wykonanego obliczenia ma być odpisana.

§. 36.

Rewizya zapasów towarowych odbywać się ma na podstawie obliczenia rachunkowego przez stronę podanego, jakoteż deklaracji zapasu towarowego, którą wprzód porównać należy z urzędową księgą magazynową, przyczem sprawdzić należy rachunki magazynowe przez stronę utrzymywane i przejrzeć książki przemysłowe.

Znajdujące się w magazynie towary poddać należy rewizji wewnętrznej i zważyć. Pod warunkami w §. 10 *b* przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej wzmiankowanemi, może odbyć się ważenie próbne, jednakże wysokość stopy cła nie ma stanowić przeszkody do takiego ważenia próbnego,

Rewizye peryodyczne wykonywać mają zawsze dwaj urzędnicy cłowi w obecności funkcyjnarjusza straży skarbowej.

Postępowanie
nie przepisania
towarów w ra-
chunek wstawio-
nych, na inne
rachunki.

Rewizya peryo-
dyczna i zamknię-
cie rachunku.

§. 37.

Różnica w wadze.

Jeżeli przy rewizji magazynu waga zapasów magazynowych okaże się mniejszą od tej, która była podana w deklaracji, ściągnąć należy niezwłocznie należność cłową od całkowitego stwierdzonego ubytku na wadze po strąceniu dozwolonego kalo (§. 35).

Jeżeli różnica między rzeczywistą a deklarowaną wagą zapasów magazynowych przenosi dzień od sta, wytoczyć należy postępowanie defraudacyjno-karne.

§. 38.

Pozostały zapas towarów w rachunek wstawionych, a przez rewizją magazynu zbadany, zapisać należy w księdze magazynowej i w rachunku magazynowym strony jako pierwszą pozycją na najbliższy peryod obliczenia. Od towarów w rachunek wstawionych, w składzie nie znalezionych, a które nie zostały w rachunku odpisane na zasadzie postanowień §§. 27 aż do 32. winna strona opłacić należności cłowe.

§. 39.

Płacenie należności cłowych.

Jakie należności cłowe, strona według §. 30. ma opłacić, uwiadomić ją należy w ciągu trzech

dni po rewizji przesłaniem polecenia płatniczego. Strona obowiązana jest zapłacić całkowitą należność wziętą na przepis w przeciągu dni ośmiu od doręczenia polecenia płatniczego.

Gdy należności te lub ich część płaci się srebrem, złożyć należy naddatek według wymiaru ustanowionego na ten miesiąc, w którym rachunek został zamknięty.

Gdyby należności cłowej w terminie powyżej ustanowionym nie zapłacono, pozwolenie do utrzymania magazynu rachunkowego uznać należy natychmiast nieodwołalnie za uchylone i przystąpić do wyegzekwowania należności cłowych.

§. 40.

Rozwiązanie magazynu rachunkowego.

Gdy magazyn rachunkowy zostanie z jakiegokolwiek przyczyny rozwiązany, zbadać należy niezwłocznie przez wykonanie rewizji, pozostałe zapasy towarów i albo poddać je ocenie, albo pod kontrolą urzędową wyprowadzić bądź za granicę bądź do wolnego okręgu, lub wreszcie przekazać do komory w głębi kraju.

Wzór A.Przymorze.Rok 1891.C. k. komora główna w Tryeście.2. półrocze.

Książka magazynowa dla magazynu rachunkowego.

Nr. 1.

Z 42 sztukami deklaracyj.

Rachunek *Giovanna Vianelli*.Magazyn przy *via del Torrente*

Nr 324.

Stronica 1.																			
Rachunek <i>Giovanna Vianelli</i>																			
Wysokość kredytu 15000 zł.																			
Pozwolenie c. k. dyrekcji skarbowej w Tryeście z dnia 24. czerwca 1891, L. 4768.																			
D o p i s a n o																			
Liczba bieżąca	Czas			Regestr przygotowawczy			T o w a r y						U w a g i						
	Rok	Miesiąc	Dzień	dokumenty celnicze			Opakowanie			Ilość				Nazwa szczególna według Taryfy cłowej	Kredytowa kwota cła	Pochodzenie			
				Rodzaj	Numer	Data	Ilość	Rodzaj	znak i numer	ryczałtowa	rzeczywista	według tary					Inna skala		
							posyłek			kg				zł. c.					
	1	2		3			4			5				6		7		8	
1	1891	lipc.	3	Dekl. rej.	4870	1./7.	3	becz. twar.	S. M. 1/3	970	853.6								
							20	bel.	220 239	1410	1382								
2	1891	"	7	"	5010	5./7.	60	"	P 2340 2399	3650	3608								
*) 6	1891	"	25	"	5670	17./7.	10	paki	R. T. 25/34	2500	2380								
							110	bel.	R. T. 1/110	5500	5390								
7	1891	sier.	1	"	6031	30./7.	200	"	S. H. 201/400	10000	9800								
									itd. itd.										

Zamknięto dnia 2./1. 1892.

	kg
	35100 48750
	83850
Odpisuje się wykazane obok:	75642
przeło zapas rachunkowy	8208

Według wyводу na deklaracji zapasu towarów i stosownie do zastawienia rachunku znaleziono jednak w rzeczywistości: 83304 kg, które przenoszą się jako 1. pozycja do książki magazynowej na 1. półrocze 1892.

Tryest, dnia 2. stycznia 1892.

Fichtl r. w.
O. s.Marian r. w.
O. s.

*) Liczby bieżące 3, 4 i 5 tyczą się rodzajów towarów wstawionych w rachunek na innych stronicach książki rachunkowej. (§. 27).

Magazyn przy via <i>del Torrente</i>											Nr. 324							
Zabezpieczenie kredytu <i>w papierach wartościowych</i>																		
Zapiski odbioru <i>Odb. depoz. ar. dz. 3240, 2867</i>																		
O d p i s a n o																		
Liczba bieżąca	Czas			Postępowanie celnicze			T o w a r y					Przypadająca kwota zł. c.		U w a g a				
	Rok	Miesiąc	Data	Nazwa	Wykazano w rejestrze			Opakowanie			Ilość				Nazwa szczególna według Taryfy cłowej			
					Rodzaj	Numer	Data	Ilość	Rodzaj	Znaki numer	ryczałtowa					czysta		Inna skala
																rzeczywista	według tary	
						posyłek			kg									
11	12			13	14			15			16			17	18	19		20
1	1891	lipc.	6	przekaz	B. A. R.	2108	6./7.	2	beczki patent. <i>tearde</i>	C. R. 1/2	210	.	191.1		kawa surowa	264	34	
								10	bel	Z. 1/10	800	793.6						
2	1891	"	10	przewóz	"	2201	10./7.	50	"	T. M. 51/100	2500		2450		kawa surowa	1009	06	
								1	bezc.	⊕ 765	315		277.2					
*) 8			27	przewóz		2609	27./7.	15	bel	△ 261/75	1050	1038			kawa surowa	384	06	
9			30	wywóz	dekł.	9	30./7.	20	bel	S 1/20	1000	990			kawa surowa	366	30	
									itd. itd.									

Zamknięto dnia 2./1. 1892.

	<i>kg</i>	
	15420	30280
Według zestawienia rachunku zbyto do krajów tutejszych (obszaru cłowego)	45700	
	29566	i przekazano do ocenia
Razem	75266	
Od tego przypadające 1/2‰ kato	376	
przeło ogółem odpisać należy	75642	

*) Liczby bieżące 3 aż do 7 tyczą się innych rodzajów towarów wstawionych w rachunek na innych stronicach książki rachunkowej (§. 27):

Wzór B.

Magazyn rachunkowy przy via del Torrente Nr. 324.

2. półrocze 1891.

Przedsiębiorca: *Giovanni Vianelli.*

Zestawienie rachunku

firmy handlowej: *Giovanni Vianelli.*

Magazyn rachunkowy przy *via del Torrente* Nr. 324.Przedsiębiorca: *Giovanni Vianelli*.

Zestawienie

podpisanej firmy handlowej: *Giovanni Vianelli* liczące się towarów do jej magazynu
podatków od towarów pozbytych

Liczba bieżąca	Księga magazynowa magazynu rachunkowego		Nazwa szczególna towarów	Stan		Stan i przybytek razem	Odeszło z cedułą przewoźnią itd.	Opowiada się do oczenia	Do obu poprzednich rubryk przypada kaso, które ma być wstawione w rachunek	Jest z końcem półroczu	Zapasy urzędownie zbadany	Przeło jest do oczenia				
	Numer	Stronica		Liczba bieżąca	na początku								Przybytek			
					półroczu											
k i l o g r a m ó w																
1	2		3	brutto	netto	brutto	netto	brutto	netto	brutto	netto	brutto	netto			
1	1	1	1/2 6/10 14/31 37	kauczukowa przebież morzem			88850	88850		45700		29566	376	82079	83804	29566
2	1	2	3/5 11/13	pieprz przebież morzem				itd.					itd.			
3	1	3	32/36	pipent przebież morzem				itd.					itd.			
											Razem .					

Zapłacić należy w kasie c. k. komory
Dwudziestą tysięcy dziewięćset ośm-
w zlocie, a to w przeciągu dni ośmiu

Tryest dnia

Za zgodność zestawienia rachunku

Tryest, dnia 2. stycznia 1892.

(Pieczęć firmy.)

Giovanni Vianelli c. w.

2 półrocze 1891.

rachunku

rachunkowego wprowadzonych, pozbytych i w zapasie pozostałych, tudzież obliczenie do krajów tutejszych.

Obliczenie cła			Opłacona należność cłowa				U w a g a
Stopa cłowa	Należność cłowa		w kwocie		pod pozycją rejestru przychodu	dnia	
			zl.	kr.			
13	14	15	16	17			
37	10939	42					<p>Gdyż porównania z księzkami handlowymi wynika, że w rzeczywistości 29.566 kg kawy surowej do krajów tutejszych (obszaru cłowego) pozbyto, a podany przez stronę zasób z końcem półrocza w porównaniu z zapasem urzędownic zbadanym, okazuje się mniejszym tylko dlatego, że zastosowano ustawowe, jednakże urzędownic nie przyjęte, jako za wysokie, odsetki na tarę, i kado w rzeczywistości nie wynosi tyle ile obliczono, przeto przekazuje się do ocenia netto 29.566 kg. kawy surowej.</p> <p>Nadto Vianelli opłacił ma niezwłocznie cło wchodowe od 15 kg kawy surowej deklarowanej jako bez opakowania wysypanej.</p> <p>Tryest 2. stycznia 1892.</p> <p>Fichtl r. w. Marian r. w. K. s. O. s.</p> <p>Arnoldi r. w. Resp.</p>
19	1100	30	12987	20	120	10./1. 1892	
19	747	48	wyrażnie dwanaście tysięcy dziewięćset osmdziesiąt siedm zł. 20 c. w zlocie.				
	12987	20	Marussi r. w.	Truka r. w.			
			O. s.	kas.			

główniej w Tryeście cło w sumie: dziesięć siedm złotych 20 centów od doręczenia polecenia płatniczego. 2. stycznia 1892.

Fichtl r. w. Marian r. w.
K. s. O. s.

(L. S.) Arnoldi r. w.
Resp.

Cło za 15 kg kawy surowej opłacono dnia 3. stycznia 1892 pod poz. 36 reg. przych.

Fichtl r. w. Marian r. w.
K. s. O. s.

Wzór C.

Magazyn rachunkowy przy via del Torrente Nr. 324.

Przedsiębiorca: *Giovanni Vianelli.*

2 półrocze 1891.

Deklaracya zapasu towarów.

Podpisana firma *Giovanni Vianelli* po obliczeniu za drugie półrocze 1891 deklaruje następujące niesprzedane, w rachunek wstawione towary zagraniczne do zapisania na nowo na okres rachunkowy od dnia 1 stycznia aż do 30. czerwca 1892.

Księgamagazynowa rach.			Zapasy towarów						U w a g a			
			Według szczególnych nazw Taryfy cłowej	Opakowanie			Ilość					
Liczba bieżąca	Numer	Stronica		Liczba bieżąca	Ilość	Rodzaj	Numer	waga ryczałtowa	netto		Inna skala	
			rzeczywista						podług tary			
				posyłek			kg					
1	2		3	4			5		6		7	
1	I	I	1/2 6/10 14/31 37	kawa surowa	10	becz. tear.	P 720 721 4 7 8 9 10 14 15 20 21	450 480				<p>Potwierdza się zgodność wagi ryczałtowej beczek i bel. Ale ponieważ 8 beczek są nader lekkie, przystąpiono do zbadania wagi czystej i przekonano się, że wynosi 2598 kg; podobnież badanie okazało, że 2% tora dla bel jest za wielka, gdyż każdy worek waży tylko 0.80 kg.</p> <p>Waga czysta kawy bez opakowania wysypanej wynosi 435 kg.</p> <p>Zapas kawy surowej wynosi więc:</p> <p>2 becz. wedł. rach. netto 818.40 kg 8 " + rzecz. " 2198.— "n 70 bel " " 4879.— "n bez opak. " " 435.— "n</p> <p>razem 8330.40 kg</p> <p>Zgodność zapasu pieprzu i pimentu z deklaracyą potwierdza się.</p> <p>Tryest, dnia 2. stycznia 1892.</p> <p>Fichtl r. w. K. s. Marian r. w. O. s. Arnoldi r. w. Resp.</p>
					70	bel	M 211/80					
						à 70.5 kg. bez opak.		4935	4836.3			
								450	7757.9			
									8207.9			
2	I	2	3/5 11/13	pieprz		itd.						
3	I	3	32/36	piment		ttl.						
<p>Za dokładność deklaracyi Tryest, dnia 2. stycznia 1892.</p> <p>(Pieczęć firmy.) <i>Giovanni Vianelli r. w.</i></p> <p>Uznaję zgodność urzędowego zbadania zapasu. <i>Giovanni Vianelli r. w.</i></p>												

IV.

Regulamin dla magazynów rachunkowych do składania olejów tłustych.

(XII. klasa Taryfy cłowej.)

§. 1.

Regulamin dla magazynów prywatnych do składania towarów zagranicznych nieocłonych, łącznie z postanowieniami dotyczącymi magazynów rachunkowych, stosuje się do składania olejów tłustych z następującymi zmianami.

§. 2.

W tym samym magazynie wolno umieszczać oleje tak krajowe jak i te które, przez ocenie stały się krajowymi i zagraniczne nieocłone.

Naczynia, w których olej krajowy jest w magazynie złożony, powinny być opatrzone głośką *N* w miejscu łatwo widzialnem.

Olej krajowy, przeznaczony do zbycia w obszarze cłowym, powinien być trzymany zawsze pod zamknięciem urzędowym, przeto naprzód oznajmić należy, że jest do tego celu przeznaczony.

Olej krajowy bez oznajmienia tego przeznaczenia w magazynie złożony, może być użyty tylko do obrotu za linią cłową. Przelewanie takich olejów krajowych na wywóz przeznaczonych do stągwi (rezerwoarów) na olej zagraniczny przeznaczonych, tudzież wyprowadzenie ich z magazynu z przeznaczeniem na konsumpcją w obszarze cłowym pociąga za sobą, niezawisłe od ukarania według ustaw defraudacyjno-karnych, odebranie pozwolenia do utrzymywania magazynu rachunkowego.

§. 3.

W magazynach można wykonywać nawet takie w handlu praktykowane czynności, przez które jakość oleju o tyle się zmienia że tenże przejdzie do innego numeru Taryfy. Można więc np. przelewać oleje z beczek do flaszek i dzbanków.

Na przedsiębiorcy magazynu rachunkowego ciąży to cło, które od olejów zagranicznych przypada, stosownie do ich stanu podług taryfy ocenionego w czasie ekspedycji celniczej do włożenia w magazynie rachunkowym.

§. 4.

Kto zamierza złożyć oleje w magazynie rachunkowym, jeżeli oleje te są zagraniczne, winien podać komorze głównej deklaracją w dwóch egzemplarzach. Jeżeli zaś są to oleje krajowe, przesłać ma

komorze cłowej także w dwóch egzemplarzach cedulę opowiednią według wzoru *A*.

Wzór *A*.

W obu przypadkach duplikaty zwracają się stronie opatrzone potwierdzeniem komory.

Posyłki oleju, przeznaczone do złożenia w magazynie, trzeba przystawić na komorę, jeżeli nie będą dozwolone oględziny w samymże magazynie.

Komora bada wagę ryczałtową i oblicza wagę czystą, co do oleju przywiezionego w beczkach przez strącenie 15⁰/₀ na tarę.

Gdy krajowe pošyłki oleju przeznaczone są na konsumpcją w obszarze cłowym, w skutek czego stosownie do §. 2. tylko pod zamknięciem celniczem złożone być mogą w magazynie, winna komora już przy dostawieniu wziąć pod zamknięcie naczynia, z których po przewiezieniu do magazynu i urzędowym odjęciu zamknięcia, przelewa się olej pod dozorem celniczym w stągwie do tego przeznaczone. Następnie stągwie trzeba także wziąć pod zamknięcie.

Jeżeli z beczek wziętych pod zamknięcie urzędowe i do magazynu przewiezionych nie można oleju przelać niezwłocznie w stągwie, beczki zostają pod zamknięciem dopóty, dopóki przelanie o którym komorze donieść należy cedulą opowiednią, nie będzie mogło nastąpić.

§. 5.

Każdy przedsiębiorca magazynu rachunkowego winien utrzymywać oddzielne rachunki stągwiowe podług dołączonego wzoru *B* do każdej stągwi (rezerwoaru oleju) w magazynach ustawionej i rachunek ten wykazywać ma co do każdej z osobna stągwi (rezerwoaru oleju) ilości wzięte na skład i wyprowadzone.

Wzór *B*.

Olej znajdujący się w magazynie rachunkowym w naczyniach pierwotnych, utrzymywać należy w ewidencji w osobnych książkach rachunkowych podług wzoru *C*.

Wzór *C*.

Na podstawie deklaracji i ceduł opowiednich przez stronę podawanych, winna komora utrzymywać rachunek urzędowy według wzoru *D*, który obejmować ma całkowity obrót co do wszystkich stągwi (rezerwoarów oleju) w magazynie będących i co do olejów umieszczonych tamże w naczyniach pierwotnych.

Wzór *D*.

§. 6.

Stągwie (rezerwoary oleju) powinny być odcelowane i opatrzone wewnątrz podziałką, podającą dokładnie ilość jaka się kiedykolwiek w stągwi znajduje aż do jednego hektolitra. Zewnątrz powinny być oznaczone rzymskimi liczbami.

W stągwi powinny się znajdować tylko oleje tego samego gatunku.

§. 7.

O każdym przelaniu oleju ze stągwi (rezerwoaru) do innych naczyń winien przedsiębiorca uwiadomić cedulą opowiednią komorę główną (według okoliczności delegacją komory) po skończeniu napełnienia jeszcze w tym samym dniu, najpóźniej zaś przedpołudniem następnego dnia z oznaczeniem wagi netto a zarazem umieścić odpowiedni zapisek w swojej książce rachunkowej.

Zlewanie olejów z rozmaitych stągwi (rezerwoarów) do jednej beczki lub innego naczynia nie podlega żadnemu zarzutowi.

Co się tyczy olejów wywozowych zagranicznych i krajowych, czynność ta odbywać się może bez wszelkiego wdawania się Władzy; natomiast oleje krajowe do obszaru cłowego przeznaczone (§. 2), przelewać wolno do innych naczyń tylko w obecności straży skarbowej do tego wydelegowanej. Takie napełnione naczynia, jakoteż stągwie (rezerwoary) jeszcze nie całkiem wypróżnione, wziąć należy pod zamknięcie urzędowe.

§. 8.

Oleje ze stągwi (rezerwoarów) do innych naczyń przelane odstawić należy w przeciągu 24 godzin po oznajmieniu na komorę i to nie tylko, gdy przeznaczone są do wywiezienia na powrót (a względnie do wywiezienia) za granicę, lecz także wtedy, gdy mają być eksportowane do krajów tutejszych; w razie potrzeby komora może zezwolić na stosowne przedłużenie tego terminu.

Oleje w naczyniach pierwotnych, przeznaczone do wyprowadzenia z magazynu rachunkowego, odstawić należy podobnie na komorę pod zastoną cedulą opowiedniej.

Przy odstępowaniu olejów stronom w Tryeście mieszkającym postępować należy w ogólności tak samo; gdy zaś olej zagraniczny ma być odstąpiony przedsiębiorcy innego magazynu rachunkowego do oleju, nabywca winien jednocześnie wnieść deklaracją magazynową w §. 4 przepisaną; jednakże odstąpionej ilości oleju nie trzeba odstawiać na komorę.

Odstąpienie olejów krajowych, do obszaru cłowego przeznaczonych, przedsiębiorcy magazynu rachunkowego, wymaga obecności organów skarbowych, które postępować mają w takich razach podobnie, jak to w §. 7 pod tym względem jest przepisane.

Olej przystawiony na komorę główną, przeznaczony do wywiezienia na powrót a względnie

do wywiezienia za granicę, deklarować należy według przepisów dotyczących się przewozu towarów. Komora wykonywa dokładne zewnętrzne i wewnętrzne oględziny przystawionego oleju (przez czem gatunek sprawdza się oleometrem) i ekspedjuje posyłkę według oznajmionego postępowania.

Posyłki oleju, przeznaczone do wolnego obrotu w krajach tutejszych, oddać należy po skończeniu oględzin stronie do rozrządzenia. Jeżeli przy rewizji oleju, deklarowanego do wywozu napowrót, powstanie podejrzenie, że podana waga czysta przewyższa ilość w rzeczywistości istniejącą, oznaczyć należy ilość za pomocą beczkomiaru a następnie biorąc za podstawę ciężar gatunkowy oleju, jego wagę czystą i — jeśliby wynik tego wymagał — wytoczyć postępowanie karne.

Komora odpisuje potem w rachunku urzędowym na podstawie wygotowania olej za granicę wyprowadzony lub napowrót wyprowadzony. We wszystkich innych przypadkach czyni to na podstawie ceduły opowiedniej. Wystanie do obszaru cłowego olejów krajowych, w rachunek wstawionych, do tegoż obszaru przeznaczonych, winien przedsiębiorca mający otwarty rachunek, udowodnić okazaniem potwierdzenia odbioru przez zakład transportowy. Za czynności urzędowe, wykonywane w magazynach rachunkowych w skutek opowiedzenia się stron, mają strony opłacać ustanowione należności.

§. 9.

Przy obliczeniach półrocznych tak komora jak i przedsiębiorcy magazynu mają zamknąć swoje książki rachunkowe przez zsumowanie wszystkich rubryk i oznaczenie najprzód cła przypadającego od olejów zagranicznych w magazynie złożonych.

Ponieważ jednak w książkach rachunkowych podana jest tylko waga czysta olejów wyprowadzonych z magazynu, zamienić trzeba tę wagę czystą na rachunkową ryczałtową przez dodanie 17·5 od sta na tarę.

Następnie, z uwzględnieniem tej zasady, oznacza się ilość olejów za granicę wyprowadzonych, cło od nich przypadające zapisuje się na dobro strony i oblicza się należność cłową przypadającą od ilości oleju do obszaru cłowego wprowadzonej.

Wagi ogólne ryczałtowe i czyste, znalezione w rubrykach: „Wyprowadzenie z magazynu“ jako też obliczone od nich należności cłowe odciągają się od odpowiednich pozycyj. Resztę, która z tego wypadnie, przenosi się jako zapas na rachunek następnego okresu obliczenia.

Wzór A.

Magazyn rachunkowy oleju Nr. 32

V. Benottego w Tryeście przy via nuova Nr. 37.

Cedula opowiednia Nr. 4

na złożenie oliwy krajowej przeznaczonej do obszaru cłowego
wywozu za granicę

W opakowaniu pierwotnem					Celem przelania do stągwi (rezerwoaru oleju) Nr.	Wywód urzędowy
Dosć	Rodzaj	Znak	Numer	Waga ryczał- towa		
p o s y ł e k					kg	
4	becz.	O. S.	278	240	II	<p>Dnia 31. lipca 1891, beczki obok deklarowane, o godzinie 10 przed południem urzędownie obejrane, zgodność stwierdzona i każda beczka 1 pieczęcią woskową zabezpieczona; wagę czystą obliczono w ilości 970 kg.</p> <p>C. k. delegacja komory głównej Nr.</p> <p>Montillo r. w., O. s. Schindler r. w., Rsp.</p> <p>Dnia 31. lipca 1891, o godzinie 5½ popołudniu obejrano w magazynie Nr. 32 4 beczki obok deklarowane, ich zamknięcie, jakoteż zamknięcie stągwi Nr. II znaleziono nienaruszone, przeto po odjęciu zamknięć nastąpiło przelanie oliwy z beczek rzeznaczonych do stągwi Nr. II pod dozorem urzędowym.</p> <p>Następnie stągiew Nr. II zamknięto ponownie 1 urzędową pieczęcią ołowianą.</p> <p>Wünsch r. w., Off. Gerhardt r. w., Doz. s. str. skar.</p>
			279	300		
			280	296		
			281	305		
		Razem	1141		
<p>Niniejszą posyłkę krajową z Dalmacji przybyłą deklaruję do złożenia w magazynie rachunkowym i proszę, żeby mi wolno było przelać ją dziś pod dozorem urzędowym do stągwi Nr. II jako przeznaczoną do zbycia w obszarze cłowym.</p> <p>Tryest, dnia 31. lipca 1891.</p> <p>V. Benotti r. w. lub za V. Benotti N. N. r. w.</p>						

Wzór B.

Magazyn rachunkowy oleju Nr. 32.

Książka rachunkowa

do celniczego obliczenia obrotu oliwy w magazynie rachunkowym nadanym *V. Benottemu* w Tryeście przy *via nuova* Nr. 37 stosownie do pozwolenia c. k. Dyrekcji skarbowej w Tryeście z dnia 20. czerwca 1891, L. 3291.

W tym magazynie rachunkowym oleju znajduje się x stągwi z x rezerwoarami oleju.

Stągiew (rezerwoar oleju) Nr. 1

na oliwę zagraniczną, czystą (2 zł. 40 c. od 100 kg).

Stągiew ta ma według certyfikatu c. k. urzędu miar i wag w Tryeście z dnia 25. maja 1891 69 hektolitrów pojemności.

Pręt miarowy do tej stągwi przytwierdzony, podzielony jest na hektolitry.

Niniejsza książka rachunkowa służy do obliczenia oleju wlanego do stągwi (rezerwoaru) Nr 1 i z niej wylanego w okresie obliczenia od dnia 1. lipca 1891 aż do dnia 31. grudnia 1891.

Obliczono dnia 31. grudnia 1891.

Z c. k. komory głównej w Tryeście

dnia 31. grudnia 1891.

N. N. r. w.,

K. s.

N. N. r. w.,

Off.

d z o n o				
celem wprowadzenia do obszaru cłowego				
Data	według reduty opowie- dniej Nr.	Rodzaj naczyń i Nr.	Waga czysta kg	U w a g a
12.9. 1891	5	2 becz. 340/41	400	A. F. B I Fol. 12
.
.
.
Do tego 17½% T. .			400	
brutto rachunkowe .			470	× 2 = 40 =
			11 zł. 28 c. na- leżytość cłowa, która ma być zapłacona	
W y w ó d r e w i z y i				
Zgodność zapasu stajwi Nr. 1 sprawdzono dnia 15. lipca 1891 w ilości x hl = 1310 kg.				
N. N. r. w., K. s.				
N. N. r. w. Off.				
Zgodność zapasu stajwi Nr. 1 sprawdzono dnia 10. sierpnia 1891 w ilości x hl = 1420 kg.				
N. N. r. w., K. s.				
N. N. r. w., O. s.				

Wzór C.

Magazyn rachunkowy oleju Nr. 32.

Książka rachunkowa

do celniczego obliczenia oleju w powyższym magazynie rachunkowym stosownie do pozwolenia c. k. Dyrekcji skarbowej w Tryeście z dnia 20. czerwca 1891, L. 3291, V. Benottemu w Tryeście przy via mura Nr. 37 nadanym w **pierwotnych opakowaniach** złożonego.

Niniejsza książka rachunkowa służy do okresu obliczenia od dnia 1. lipca aż do 31. grudnia 1891.

Obliczono dnia 31. grudnia 1891.

Z c. k. komory głównej w Tryeście

dnia 31. grudnia 1891.

N. N. r. w.,

K. s.

N. N. r. w.,

Off.

d z o n o							Przelano		
Data	Celem wprowadzenia do obszaru cłowego						według ceduły opowiedniej Nr.	do stągwi (rezerwoaru)	pod liczbą bieżącą
	według ceduły opowiedniej Nr.	W pierwotnem opakowaniu			Waga ryczałtowa <i>kg</i>	U w a g a			
		Rodzaj	Znak	Nr.					
.	6 z 12./8.	1	6

NB. Do każdego rodzaju oleju (oliwa krajowa, olej krajowy kottonowy, sezamowy itd.), który w opakowaniach pierwotnych składa się w magazynie rachunkowym, przeznaczyć należy osobną kartę tej książki rachunkowej.

Wzór D.

C. k. komora główna w Tryeście.
Delegacya Nr.

Rachunek urzędowy

dla magazynu rachunkowego oleju Nr. 32 nadanego stosownie do pozwolenia c. k. Dyrekeyi skarbu w Tryeście z dnia 20. czerwca 1891, L. 3291, V. Benottenu w Tryeście przy via mora Nr. 37.

Za półroczny okres obliczenia

od dnia 1. lipca aż do 31. grudnia 1891.

W tym magazynie rachunkowym do oleju znajduje się x stągwi i x rezerwoarów oleju, jako:

Stągiew (rezerwoar oleju) Nr.	I	mająca pojemności	69	hektolitrow na	oliwę zagraniczną, czystą.
" " " "	II	" "	80	" "	oliwę krajową celem wprowadzenia do obszaru cłowego (pod zamknięciem urzędowym).
" " " "	III	" "	95	" "	olej kottonowy zagraniczny.
" " " "	IV	" "	49	" "	oliwę krajową do wywozu.
" " " "	V	" "	50	" "	itd.
" " " "	VI	" "	86	" "	" "
" " " "	VII	" "	"	" "	" "
					itd. itd. itd.

Podana pojemność tych stągwi (rezerwoarów oleju) jest certyfikatem c. k. urzędu miar i wag w Tryeście z dnia 25./5. 1891 uwierzytelniona a pręty miarowe w stągwiach (rezerwoarach) umieszczone, podzielone są na hektolitry.

Obliczono dnia 31. grudnia 1891.

Z c. k. komory głównej w Tryeście,
dnia 31. grudnia 1891.

Do niniejszego rachunku urzędowego dołączone są:

20 ceduł opowiednich

i 12 deklaracyj.

N. N. r. w.,

K. s.

N. N. r. w.,

Off.

Z i o-																				
Stągiew (rezerwoar) Nr. I								Stągiew (rezerwoar) Nr. II							Stągiew					
oleja zagraniczna, czysta (2 zł. 40 c. od 100 kg)								oleja krajowa, która ma być wprowadzona do obszaru cłowego pod zamknięciem urzędowem							zagraniczny					
Liczba bieżąca	Data	Liczba bieżąca rejestru deklaracyi	waga ryczałtowa, która ma być wzięta za podstawę do obliczenia należności		waga czysta rachunkowa oleju przelanego do stągwi (rezerwoaru)		kwota dla przypadająca za wagę ryczałtową	U w a g a	Liczba bieżąca	Data	Liczba bieżąca rejestru deklaracyi	waga ryczałtowa, która ma być wzięta za podstawę do obliczenia należności		waga czysta rachunkowa oleju przelanego do stągwi (rezerwoaru)		kwota dla przypadająca za wagę ryczałtową	U w a g a	Liczba bieżąca	Data	Liczba bieżąca rejestru deklaracyi
			kg	zł.	c.	kg						zł.	c.							
1	3./7. 1891	3726	1540	1309	36	96	.	4	31./7. 1891	.	.	970	2	15./7. 1891	4000	
6	12./8. 1891	4826	1010	858.5	24	24	8	12./9. 1891	5270	
7	16./8. 1891	4906	1100	935	26	40	
Razem			3650	3102.5	87	60						970								
Wycieziono za granicę itd.			2890.5	2460	69	37						.								
Wprowadzono do obszaru cłowego			470	400	11	28						295								
Wyprowadzono z magazynu ogółem			3360.5	2860	80	65						295								
Zapas do przenie- sienia na następny okres rachunkowy			289.5	242.5	6	95						675								

NB. Format tych druków oznaczyć należy na podstawie doświadczenia podług ilości stągwi (rezerwoarów) znajdujących. Zresztą można przez podzielenie wysokości arkusza przedstawić odrazu stan podwójnej ilości stągwi.

z o n o

(rezerwoar) Nr. III				Stągiew (rezerwoar) Nr. IV							W opakowaniu pierwotnem														
olej kottonowy (4 zł. od 100 kg)				oliwa krajowa przeznaczona do wywozu							oliwa zagraniczna, czysta (2 zł. 40 c. od 100 kg)														
waga ryczałtowa, która ma być wzięta za podstawę do obliczenia należności	waga czysta rachunkowa oleju przelanego do stągwi (rezerwoaru)	kwota cła przypadająca za wagę ryczałtową		U w a g a	Liczba bieżąca	Data	Liczba bieżąca rejestru deklaracji	waga ryczałtowa, która ma być wzięta za podstawę do obliczenia należności	waga czysta rachunkowa oleju przelanego do stągwi (rezerwoaru)	kwota cła przypadająca za wagę ryczałtową			U w a g a	Liczba bieżąca	Data	Liczba bieżąca rejestru deklaracji	Opakowanie pierwotne			waga ryczałtowa, która ma być wzięta za podstawę do obliczenia należności	kwota cła przypadająca za wagę ryczałtową		U w a g a		
		zł.	c.							zł.	c.	Rodzaj					Znak	Numer	kg		zł.	c.			
2010	1708.5	80	40	.	3	31/7 1891	.	.	2040	.	.	.	7.0. 1891	1025	1025	SM	340	350	.	.	.	24 24	.	.	Przelano do stągwi Nr. I 12./8. 1891
1090	926.5	43	60	.	5	6/8 1891	.	.	430	PR PB	1120 1101	100 200
.
3100	2635	124	2470
2409	2050	96	36	1430
329	280	13	16
2738	2330	109	52	1430
362	305	14	48	1040

Cło przypadające od olejów zagranicznych do obszaru cłowego wprowadzonych w kwocie 24 zł. 44 c. w zlocie zapłacono w kasie komory głównej stosownie do reg. przych. poz. 26 dnia 3. stycznia 1892.

N. N. r. w.,
O. s.

się w większej ilości magazynów rachunkowych oleju, iżby jeden arkusz (2 strony) wystarczył dla więcej stągwi (rezerwoarów).

Wzór E.

Magazyn rachunkowy oleju Nr. 32

V. Benottego w Tryeście przy via nuova Nr. 37.

Cedula opowiednia Nr. 6

tycząca się olejów wstawionych w rachunek, które mają być przelane do beczki i wysłane za granicę.

W pierwotnem opakowaniu					Z e stągwi (rezerwoaru)				Wywód urzędowy	
Ilość	Rodzaj	Znak	Numer	Waga ryczałtowa	Rodzaj i pochodzenie oleju	Waga czysta	Ogólna waga czysta	W naczyniach		
						kg	kg	Rodzaj, znak, numer		Waga oleju z naczyniami
posyłek					Numer	kg		kg		
					IV Oliwa krajowa do wywozu.	300	470	Beczki	545	<p>Posyłka obok deklarowana dnia 19. września 1891 o godzinie 11¹/₂ przed południem tutaj przystawiona, zewnątrz i wewnątrz obejrzana, z oznajmieniem zgodna i stosownie do pozycyi 1461 rejestru wywozu przewodniego i pozycyi 4231 rejestru zapiskowego przekazana została do przewozu na c. k. komorę główną w Salzburgu.</p> <p>C. k. Delegacya komory głównej Nr.</p> <p>Montillo r. w., O. s.</p> <p>Schindler r. w., Resp.</p>
				III Olej kottonowy zagraniczny	170	M. H. 343				
				IV Oliwa krajowa do wywozu.	270	400	M. H. 344	460		
				III Olej kottonowy zagraniczny	130					

Posyłka ta będzie w ciągu 24 godzin przystawiona do c. k. Delegacyi komory głównej Nr. _____ celem wyeksperymentowania jej w postępowaniu przewodniem do Augsburga.

Tryest, dnia 18. września 1891.

V. Benotti r. w.,
lub: za V. Benottego
N. N. r. w.

V.

Przepis dotyczący się utrzymywania na okrętach wykazu towarów.**Obowiązek utrzymywania wykazu.**

§. 1.

Każdy okręt handlowy morski, krajowy lub obcy, bez różnicy kategorii, udający się z portu krajowego do innego portu krajowego lub za granicę, obowiązany jest mieć wykaz towarów na nim naładowanych, przez szypa własnoręcznie podpisany, o ile w myśl §§. 11. i 12. nie jest od tego obowiązku uwolniony.

Jeżeli szyper nie umie pisać, winien położyć znak swojej ręki w obecności dwóch świadków wykaz podpisujących, z których jeden podpisuje nazwisko szypa.

§. 2.

Okręty handlowe morskie, krajowe lub zagraniczne, które przybywają z zagranicy i przeznaczone są do portu krajowego, tudzież w ogólności wszelkie statki, zbliżające się do linii cłowej na odległość czterech mil morskich nie zmuszone do tego siłą wyższą przypadkowego zdarzenia, powinny również być zaopatrzone wykazem towarów.

Okręty, przybywające z państw, w których zaprowadzone są wykazy odjazdowe, winny w obrębie przerzeczzonej odległości wykazy te na żądanie pokazywać.

Treść wykazu towarowego.

§. 3.

Wykaz towarowy podawać ma oddzielnie liczby i znaki pak, skrzyń, bel i wszelkich innych opakowań znajdujących się na statku, tudzież ilość i rodzaj naładowanych towarów jak są wymienione w liście lub kontrakcie przewozowym, wreszcie tak zwaną paccotiglią (t. j. towary, które szyper lub załoga okrętowa wiezie z sobą w celach obrotu handlowego na własny rachunek), prowiant okrętowy i rzeczy podróźnych znajdujących się na pokładzie.

Pakunki podróźnych w duchu ustawy cłowej nie podają się w wykazie towarowym.

Ilość i rodzaj towarów nie mają być koniecznie podane według skal i warstw Taryty cłowej; owszem wolno ilość i rodzaj wymieniać według tych miar, na które w obrocie handlowym przedmiot pospolicie jest sprzedawany.

Co się tyczy towarów podlegających wycieknięciu, t. j.:

a) płynów, jakoto: wina, oleju, miodu, gorzalki, syropu, soków roślinnych itd.;

b) ostryg i muszli morskich;

c) przedmiotów zamarynowanych w płynach jakoto: mięsa, grzybów, ryb, w wodzie słonej lub oleju itp. nie wymaga się żeby rzeczywista ilość takich towarów w naczyniach zawarta, była dokładnie podana, lecz dostatecznem jest podać ilość i znaki naczyń, tudzież co do każdego rodzaju towarów ogólną ich ilość zgodnie z cedułami ładunkowemi lub listami przewozowemi nie strącając ubytku pozostałego przez zanik lub wycieknięcie.

Jeżeli oprócz towarów przeznaczonych do przywozu lub wywozu znajdują się na pokładzie okrętu także takie towary krajowe, które w obrocie krajowym nadbrzeżnym do innej komory są przekazane, trzeba je wymienić w wykazie towarowym,

Odpowiedzialność szypa i rękojmiństwo okrętu i towaru.

§. 4.

Szyper jest odpowiedzialny za dokładność wykazu towarowego i on ponosi kary za niedokładność w §. 13 przepisana.

Okręt sam i towary, które znajdują się na nim, odpowiadają w tych przypadkach za karę, towary jednak tylko wtedy, gdy należą do szypa, lub gdy właściciel ich miał udział w przekroczeniu lub w spisaniu mylnego wykazu towarowego.

Jeżeli towary nie objęte wykazem będą znalezione na okręcie w tak małej ilości, że wzięcie ich na okręt mogło łatwo ująć powinnej baczności szypa lub jego zastępcy, nie wytacza się przeciw szyprowi postępowania z powodu przekroczenia przepisu o wykazach towarowych, o ile towar nie został znaleziony wyłącznie w lokalach, które on sam zajmuje.

Przepisy powyższe nie naruszają postanowień ustawy defraudacyjno-karnej o przemyślnictwie i odpowiedzialności za podwładnych na szyprze ciężającej.

Ilość i przedstawianie wykazów towarowych.**§. 5.**

Tak po przybyciu jak i przy odjeździe przedstawić należy komorze jeden egzemplarz wykazu towarowego; tylko w porcie tryestyńskim, tak po przybyciu jak i przy odjeździe złożyć należy drugi egzemplarz u Władzy zdrowotnej portowej i morskiej.

Wizowanie wykazu towarowego.**§. 6.**

Przy odjeździe przedstawić trzeba wykaz towarowy z cedułami ładunkowymi; Władza do tego według §. 5. powołana porównywa go z cedułami ładunkowymi, następnie opatruje wizą i pieczęcią urzędową i zamknięty urzędownie zwraca szyprowi,

Cedule ładunkowe zwraca się szyprowi niezapieczętowane.

Deklaracja dodatkowa.**§. 7.**

Towarów nie zapisanych w wykazie towarowym nie wolno ładować na okręt.

Gdyby po odebraniu dokumentów odjazdowych miano ładować inne towary, szypser sprowadzwszy je na pokład, winien podać do urzędu deklaracją dodatkową razem z cedułami przewozowymi, tyczącemi się nowego ładunku i opieczętowany urzędownie wykaz towarowy ponownie przedstawić.

Urząd otwiera wykaz towarowy, dołącza do niego deklaracją dodatkową i postępuje jak to w §. 6 jest przepisane.

W porcie tryestyńskim podać należy do Władzy portowej i zdrowotnej morskiej, drugi egzemplarz także i tej deklaracji dodatkowej.

Postępowanie z wykazem towarowym w razie zawijania do rozmaitych portów.**§. 8.**

Jeżeli towary naładowane na okręt krajowy lub zagraniczny przeznaczone są do rozmaitych portów krajowych, porty te powinny być w wykazie towarów wymienione i w każdym porcie, towary tamże wyładowane, powinny być na odwrotnej stronie wykazu zapisane, z wykazem zaś postąpić należy znowu tak, jak to pod względem podawania go jest przepisane.

W ostatnim porcie, do którego okręt w podróży takiej zawinie, urząd, któremu został oddany, zatrzyma go, a jeżeli szypser zamierza puścić się w dalszą drogę za granicę, winien podać nowy wykaz odjazdowy.

Nabieranie ładunków w portach pośrednich podlega tym samym przepisom, co ładowanie w pierwszym porcie, z którego okręt odpłynął.

Postępowanie z wykazem towarowym, gdy nie odpowiada przepisom.**§. 9.**

Gdyby Władza cłowa portu krajowego, do którego okręt z innego portu krajowego przybywający zawija, dostrzegła, że wykaz towarowy nie jest zamknięty nienaruszoną pieczęcią urzędową i nie jest opatrzony przepisaniem uwierzytelnieniem, ma uznać go za nieważny, od szypsa odebrać i wytoczyć postępowanie karne.

Za urzędowe opieczętowanie uważa się także opieczętowanie funkcjonariusza straży skarbowej jeżeli rewidował okręt w czasie podróży, manifest otworzył, przejrzał i napowrót zamknął.

Uwolnienie od utrzymywania wykazu towarowego.**§. 10.**

Od utrzymywania wykazu towarowego uwolnione są okręty próżne i wszystkie te okręty handlowe morskie, których ładunek składa się tylko

1. z przedmiotów uwolnionych od cła lub
2. z takich towarów, które komora ekspeduje rzapomocą dokumentów celniczych do innej komory, lub
3. z towarów wzmiankowanych pod l. 1 i 2.

Postanowienia niniejszego przepisu o wykazach towarowych nie stosują się w ogólności do tych statków, które stosownie do §. 10. ustawy z dnia 7. maja 1879 o zaciąganiu okrętów handlowych do rejestru (Dz. u. p. Nr. 65) nie należą do kategorii żeglarskiej tych ostatnich, jak np. statki służące wyłącznie do przejażdżek dla przyjemności (jachty), do rybołówstwa, do celów rolniczych lub wyłącznie do obrotu wewnętrznego w portach.

Również nie stosują się postanowienia te do statków wojennych i do wszystkich innych statków rządowych lub też przez Rząd najętych, jednakże zostających pod komendą własnych swoich funkcjonariuszów, gdy wiozą transporty z polecenia lub na rachunek Rządu.

Okręty uwolnione od obowiązku utrzymywania wykazu towarowego nie są też obowiązane do wykazywania prowiantu.

§. 11.

Władza skarbowa może parowce, które odbywają kursy peryodyczne według programu naprzód

ogłoszonego, a w nich nie zawijają ani do portów zagranicznych, ani do wolnych okręgów, uwalniać od obowiązku utrzymywania wykazu towarowego.

O uwolnienie jednak prosić należy w każdym z osobna przypadku i takowe może być każdego czasu odwołane bez podania powodu, co zawsze ma nastąpić, gdy zostanie stwierdzone, że dobrodziejstwa tego nadużyto do popełnienia przekroczenia defraudacyjnego.

Ulgi dla kursów peryodycznych.

§. 12.

Wszystkie parowce, które według planu na-przód ogłoszonego odbywają kursa peryodyczne, korzystać mogą z następujących ulg:

Wykaz towarowy nie ma być urzędownie wizo-wany ani pieczętowany, może być podpisany bądź przez szypa, bądź przez przedsiębiorstwo lub jego agenta i przedstawiony przy odjeździe.

Jednakże, jeżeli parowiec zawija do portów austriackich lub węgierskich, trzeba wygotować wy-kaz towarowy w dwóch egzemplarzach i w nich wszystkie towary przeznaczone do każdego z osobna portu austriackiego lub węgierskiego wymienić od-dzielnie.

W każdym porcie, z którego parowiec odpływa, podać należy jeden egzemplarz tego wygotowania, zawierający wszystkie towary w tym porcie nałado-wane, a do tego użyć można albo kopij wszystkich wygotowań dla każdego z osobna portu przeznacze-nia sporządzonych, albo też wykazu towarowego wszystkie te wygotowania obejmującego.

W każdym z osobna porcie, do którego okręt zawija, podać należy wygotowanie dla niego spo-rządzone.

Postanowienia karne.

§. 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wykazach towarowych karane będą według postanowień na-stępujących:

1. Jeżeli szypier, który powinien być opatrzony wykazem towarowym nie jest nim opatrzony, albo, jeżeli wykaz nie czyni zadość przepisanyim wyma-ganiom, albo, jeżeli szypier nie chce urzędnikom, lub funkcjonaryuszom według ustawy do tego upra-wnionym pokazać wykazu lub wydać jego kopii, albo, jeżeli przepisane zamknięcie wykazu będzie naruszone, szypier podlega karze defraudacyjno-porządkowej w kwocie od 2 aż do 200 zł. niezawisłe od kar, które mogą go spotkać za usiłowane przemytnictwo.

2. W następujących przypadkach niedokła-dności w wykazie towarowym uważane będą za usiłowane przemytnictwo:

- a) jeżeli przedmiot znajdujący się na okręcie zo-stał całkiem załajony;
- b) jeżeli rodzaj i ilość towarów podano o tyle mylnie, że zamiast przedmiotu znajdującego się i cła podlegającego, wymieniono w wykazie inny od cła uwolniony, albo zamiast znajdują-cego się, zakazowi przywozu lub wywozu podlegającego, wymieniono przedmiot ograni-czeniu temu nie podlegający, наконец, jeżeli zamiast znajdującego się wyższym cłem obcia-żonego, wymieniono inny, mniejszym cłem obciążony i jeżeli w obu przypadkach;
- c) jeżeli chodzi o towary podlegające cłu przywo-zowemu, okręt zmierza do portu w obszarze cłowym austriacko-węgierskim, lub spotkany będzie w odległości mniej niż cztery mile morskie od linii cłowej, jeżeli zaś chodzi o towary podlegające cłu wywozowemu, okręt przezna-czony jest za granicę lub do okręgu wyłączo-nego.

Mylnie podanie ilości towarów nie pociąga jednak za sobą kary, jeżeli ilość znajdująca się rze-czywiście przewyższa podaną o mniej jak 10 od sta.

Niniejsze postanowienia wyjątkowe nie sto-sują się jednak wtedy, gdy chodzi o przedmioty, od których cło opłaca się podług ilości sztuk.

Gdy jednak okręt płynie z portu obszaru cło-wego austriacko-węgierskiego do wolnego okręgu lub do portu zagranicznego, towary na ninj znale-zione a wykazem towarowym nie objęte, jeżeli nie należą do kategorii przedmiotów monopolu i przed-miotów podlegających cłu wywozowemu, lub takich, których wywóz jest zakazany, nie będą przez samo ich niezapisanie powodem do ukarania, lecz tylko mają być dodatkowo zapisane, bądź w nowym bądź w gotowym już wykazie towarowym.

Atoli w takim razie, gdy okręt, do którego kol-wiek portu przeznaczony, zbliży się do linii cłowej na odległość w §. 2 wzmiankowaną, towary nie wy-nienione w przepisanyim wykazie, lub żadnym wy-kazem nie zasłonięte, uważane być mają za przed-miot usiłowanego przekroczenia defraudacyjnego, które ukarane być ma jak przemytnictwo.

3. Za niedokładność w deklaracji poczytane być ma, gdy deklarowany jest przedmiot, którego niema, gdy ilość deklarowana jest większa od rze-czywistej, lub gdy od towarów deklarowanych przy-pada większa opłata niż od tych, które się rzeczy-wicie znajdują.

Jeżeli zaś z okoliczności wynika, że strona miała zamiar usiłować defraudacją lub obejść przepisy kontroli i nie może usprawiedliwić dostatecznie niedokładności, przypadki takie uważać należy za ciężkie przekroczenia defraudacyjne. Za niedokładność uważać także należy wszelkie mylne podanie co do pak i naczyń, chociażby ogólna ilość deklarowana zgadzała się z rzeczywistością.

Także wtedy, gdy zachodzi niedokładność w deklaracji towarowej, nie karze się, z ograniczeniami powyżej (punkt 2, ustęp przedostatni) wzmiankowanymi, jeżeli okręt udaje się z portu obszaru cłowego austriacko-węgierskiego za granicę, albo do wolnego obszaru i tylko prostuje się z urzędu wykaz towarowy.

4. Co do wszystkich przekroczeń w paragrafie niniejszym wzmiankowanych śledztwo i ukaranie odbywa się według postanowień dotyczących się przekroczeń defraudacyjnych a mianowicie:

- a) jeżeli okręt wypłynął lub miał wypłynąć z portu obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, według postanowień defraudacyjno-karnych, w tem miejscu portowem obowiązujących;
- b) jeżeli okręt wypłynął lub miał wypłynąć z wolnego okręgu tryestyńskiego, lub rjekskiego, stosują się postanowienia defraudacyjno-karne tego miejsca w obszarze cłowym leżącego, do którego ładunek lub większa część onegoż jest przeznaczona, jeżeli zaś tem miejscem przeznaczenia jest inny wolny okrąg, lub kraj zagraniczny, postanowienia defraudacyjno-karne obowiązujące w miejscu odplynięcia, a według okoliczności w obszarze zarządu cłowego najbliższym tego portu, z którego okręt odplywa.

Jeżeli okręt, przybywając z zagranicy, przeznaczony jest do portu leżącego w obszarze cłowym austriacko-węgierskim, albo gdy okręt, przeznaczony do jakiegokolwiek portu, zbliży się na cztery mile morskie (§. 2) do linii cłowej austriacko-węgierskiej, stosować należy przepisy defraudacyjno-karne obowiązujące w porcie przeznaczenia, a względnie w obszarze, do którego się okręt na rzeczoną odległość przybliżył.

Jeżeli zaś okręt z zagranicy przybywający, przeznaczony jest do jednego z dwóch wolnych okręgów tryestyńskiego i rjekskiego, stosować należy postanowienia defraudacyjno-karne obowiązujące w obszarze zarządu cłowego ów wolny okrąg otaczającym.

§. 14.

Postanowienia powyższe nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1891.

Od tego dnia tracą moc swoją wszelkie przepisy obowiązujące, które tyczą się przedmiotów niniejszemi postanowieniami uregulowanych.

VI.

Ułatwienia obrotowe dla okrętów, które między dwoma blisko siebie leżącymi portami morza adryatyckiego odbywają kursa regularne peryodyczne.

§. 1.

Parowce krajowe, które na podstawie ogłoszonych poprzednio porządków jazdy, według uznania zarządu skarbowego zarzutowi nie podlegających, odbywają w godzinach dziennych kursa regularne peryodyczne celem przewozu osób i towarów między portami krajowemi, to jest austriackimi lub węgierskimi, a mianowicie:

między Tryestem a Poljem, Tryestem-Gradem-Aquileją, tudzież na przestrzeni między Rjeką a Kerkiem, Rjeką i Poljem, między Rjeką-Senią a Pagiem, mogą poczynawszy od dnia 1. lipca 1891 korzystać z następujących ułatwień w obrocie.

Mają prawo zawijać do portów krajowych w ich zatwierdzonym porządku jazdy wzmiankowanych; nie są obowiązane przy oddaleniu się lub za przybyciem podawać do komor wykazy towarów znajdujących się na pokładzie i mogą w tych portach bez przeszkody brać lub wysadzać na ląd ładunki, Pakunki podróżne i wszelkie inne rzeczy osób, temi okrętami przewożonych, nie poddają się zwyczajnie rewizji celniczej, gdy osoby te statek opuszczają i ilość prowiantu znajdującego się na pokładzie nie podlega żadnemu ograniczeniu celniczemu.

§. 2.

Ułatwienia te służą statkom pod następującymi warunkami:

- a) Okrętom używającym tych ułatwień wzbronione jest podczas podróży wszelkie zbliżanie się do terytorium zagranicznego lub wolnego okręgu, jakoteż na morzu odbieranie towarów ze statków lub wydawanie ich statkom jakiegokolwiek rodzaju; to ostatnie jednak postanowienie nie stosuje się do czołen, które w portach pośredniczą przy ładowaniu i wyładowywaniu.

- b) Ładunek okrętowy składać się może tylko z towarów krajowych lub z takich zagranicznych, które jakimś dokumentem celniczym są zasłonięte.
- c) Okręt może być w ciągu całej podróży konwojowany przez strażnika skarbowego. W przypadku tym przedsiębiorstwo żeglugi obowiązane jest dać temu konwojującemu strażnikowi na czas podróży odpowiednie bezpłatne pomieszczenie, zwrócić kosztą podróży tegoż i żywić go jak podoficerów okrętowych po cenie niższej.

§. 3.

Strażnicy skarbowi i cłowi mają prawo wchodzić każdego czasu na te okręty i rewidować ich ładunek.

§. 4.

Zezwolenie na wzmiankowane ulgi, o które prosić ma interesowane przedsiębiorstwo okrętowe, zastrzeżone jest c. k. ministerstwu skarbu i może być bez podania powodu każdego czasu odwołane a w razie nadużycia uznane być ma natychmiast za unieważnione.

§. 5.

Odpowiedzialność za wszelkie przekroczenie defraudacyjne i za wszelkie nadużycie ciąży na szyprze a względnie na przedsiębiorstwie, któremu tenże służy.

VII.

Postanowienia tyczące się nabywania bez opłaty cła korzeni do wyrobu eterycznych olejków i esencji, migdałów do wyrobu olejku migdałowego, tudzież gąbek łąziebnych i końskich w stanie naturalnym do obrobienia.

W wykonaniu postanowień Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47) i z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 52) zmienionej ustawą z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 76), wydają się następujące przepisy:

1. Korzenie do wyrobu eterycznych olejków i esencji, migdały numeru t. 14 a do wyrobu olejku migdałowego, tudzież gąbki łąziebne i końskie w stanie naturalnym bez obrobienia do użytku nie

zdatne, do obrobienia sprowadzone, mogą być ekspedycowane do wprowadzenia z uwolnieniem od cła, z zachowaniem postanowień następujących:

- a) Korzenie takie, jakoteż rzeczony gąbki łąziebne i końskie powinny być wprowadzone morzem; migdały numeru t. 14 a mogą być wprowadzone także przez granicę lądową;
- b) wszystkie te przedmioty przywozić można bez opłaty cła tylko dla tych przedsiębiorców, którzy na podstawie urzędowych pozwoleń właściwych Władz skarbowych są do ich sprowadzania upoważnieni;
- c) pozwolenia urzędowe, tyczące się sprowadzania bez opłaty cła korzeni do wyrobu eterycznych olejków i esencji, tudzież surowych gąbek łąziebnych i końskich do obrobienia, dawane będą tylko takim przemysłowcom, których zakłady leżą w części obszaru cłowego austriacko-węgierskiego należącej do królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych; pozwolenia urzędowe do migdałów Nr. t. 14 a dawane być mogą tylko tym przemysłowcom, których zakłady leżą w okręgu dawnego portu wolnego tryestyńskiego.

2. Do tych uprzywilejowanych pod względem cłowym przedmiotów należą:

- a) Wszelkie korzenie klasy taryfowej II;
- b) Migdały numeru t, 14 a;
- c) Gąbki łąziebne i końskie w stanie naturalnym, bez obrobienia do użytku nie zdatne.

Za oznaki do rozpoznania takich gąbek surowych służą narośle wapieniste i krzemieniste, kamyczki, muszelki itp. znajdujące się zwłaszcza w tych miejscach, w których gąbka przyrośnięta była do dna morskiego, tkwią mocno w tkance gąbki i dają się namacać, gdy się gąbkę ręką ścisną.

W przypadkach wątpliwych, jeżeli o istnieniu takich stałych części składowych nie można przekonać się gdy gąbka jest sucha, zamoczyć ją należy w wodzie i kilka razy wycisnąć, przez co zmięknie a wtedy obecność rzeczonych cząstek stałych można łatwo stwierdzić.

Oczyszczanie gąbek z masy galaretowatej przez płókanie i ściskanie ich zaraz po wydobyciu z morza, tudzież obrzynanie gąbek surowych z grubszego przy korzeniu, t. j. w miejscu przyrośnięcia a w końcu prasowanie transportów gąbek zwłaszcza amerykańskich do rozesłania nadechodzą.

cych, nie pozbawia takich gąbek charakteru gąbek surowych, w ustępie poprzedzającym wzmiankowanych, z zastrzeżeniem, żeby oznaki powyżej namienione w nich się znajdowały.

3. Do dawania przepisanych pozwoleń urzędowych przemysłowcom pod l. 1 wzmiankowanym właściwymi są Władze skarbowe krajowe, w których okręgu administracyjnym leży odnośny zakład.

4. Pozwolenia urzędowe mogą być dawane tylko przemysłowcom odnośnej gałęzi przemysłu w przedmiocie dochodów niestałych nieposzlakowanym i którzy wyraźnie poddają się tak ogólnym środkom kontroli tutaj ustanowionym jakoteż szczególnym, które w każdym z osobna przypadku będą przepisywane.

5. Przemysłowcy, którzy chcą uzyskać takie pozwolenie, winni podać prośbę za pośrednictwem izby handlowej tego okręgu, w którym znajduje się ich zakład.

W prośbie podać należy miejsce i rozmiar przedsiębiorstwa przemysłowego, potrzebną na rok ilość w przybliżeniu oznaczoną, źródło zagraniczne nabywania i komorę, na której postępowanie przywzozowe ma się odbywać.

Izby handlowe mają zbadać te prośby pod względem prawdziwości szczegółów w nich podanych i przesłać z opinią swoją do Władzy skarbowej pierwszej instancji, która przepisana drogą służbową przedstawi akta z raportem Władzy skarbowej krajowej.

6. Pozwolenie opiewa na ilość oznaczoną i daje się je na przeciąg lat dwóch, według dołączonego wzoru.

Pozwolenie może być w każdej chwili odwołane i w razie stwierdzonego nadużycia będzie odbierane natychmiast, niezawisłe od następstw postępowania defraudacyjno-karnego.

W szczególności odstępowanie przedmiotów uprzywilejowanych innym osobom, jakoteż używanie ich bez poprzedniego oznajmienia w urzędzie i dopłaty dla uzupełnienia podatku, do innych celów zamiast do oznajmionego postępowania przemysłowego, będzie dawało powód do odebrania pozwolenia.

Pozwolenie odbiera Władza skarbowa krajowa i stronie wolno tak w tym razie, jak i wtedy, gdyby pozwolenia w ogóle odmówiono, odwołać się do ministerstwa skarbu.

Co pół roku uwiadamiac należy ministerstwo skarbu o udzielonych pozwoleniach, jakoteż o spostrzeżeniach przy tem poczynionych.

Komorze, której ekspedycyowanie tych przedmiotów do przywozu jest poruczone, przesłać należy odpis pozwolenia urzędowego.

7. Dopóki przemysłowcy, którym takie pozwolenia dano, będą z nich korzystali, przedsiębiorstwa ich zostawać mają pod dozorcem urzędu skarbowego.

Przemysłowcy obowiązani są utrzymywać osobną książkę do zapisywania przedmiotów na podstawie tego pozwolenia nabywanych i zużywanych.

Organom skarbowym dozwałać należy przeglądania tych książek, tudzież nadzorowania i kontrolowania użycia przedmiotów za opłatą cła niższego nabytych.

W tym celu winni oni mianowicie przy nadzorowaniu uprzywilejowanego nabywania korzeni do wyrobu eterycznych olejków i esencji, tudzież migdałów num. tar. 14 a do wyrobu olejku migdałowego baczyć na to, żeby wyrób tych olejków i esencji odpowiadał stosunkowi produkcji, który dla przedsiębiorstwa przemysłowego ustanowiony został urzędownie, gdy się uprzywilejowane nabywanie płodów surowych rozpoczęło.

8. Posyłki, na podstawie tego pozwolenia z zagranicy sprowadzane, winien urząd do wchodu ekspedycyujący, aż do wyczerpania ilości w pozwoleniu wyrażonej, za stwierdzeniem rzeczywistej wagi czystej, bez dalszego zabezpieczenia przekazywać na karcie tytułowej cedule deklaracyjnej do siedziby przedsiębiorstwa a to pod zamknięciem urzędowym lub konwojem urzędowym — i ma uwiadamiac o tem strażnika skarbowego przeznaczonego do nadzorowania przedsiębiorstwa.

W drodze od komory ekspedycyującej do wchodu aż do siedziby przedsiębiorstwa zachowywać należy przepisy, dotyczące się przewozu towarów wchodowych nieoclonionych.

Przybycie każdej posyłki takiej do przedsiębiorstwa potwierdzić ma strażnik skarbowy pośredniczący, a to z odwołaniem się do pozycyi, pod którą posyłka została w rejestrze zapisana (l. 7), na cecule deklaracyjnej i na karcie uwiadamiającej i tę ostatnią posłać urzędowi ekspedycyującemu do wchodu, który kartę uwiadamiającą dołącza do właściwej pozycyi rejestru przychodów.

9. Dalszą kontrolę nad użyciem przedmiotów nabywanych za opłatą cła niższego wykonywać należy przez niespodziewane co jakiś czas zwiedzanie rzeczonych przedsiębiorstw, rewidowanie i prze-

glądanie registrów (l. 7), w których każda nabyta lub zużyta pozycja powinna być niezwłocznie podług wagi zapisana.

Oprócz tego w przedsiębiorstwach przemysłowych, wyrabiających eteryczne olejki i esencje z korzeni za zniżoną opłatą nabywanych, niszczone być mają urzędownie, w obecności urzędnika celnego pozostałości, których ilość oceniana być ma podług stosunku wydajności (l. 7).

Pozostałe czynności urzędowe wykonywać ma urzędnik straży skarbowej lub cłowy, a gdy ich

zajdzie przeszkoda, respicyent straży skarbowej z drugim funkcyonaryuszem straży skarbowej.

Gąbki surowe obrabiane być mogą także poza obrębem zamkniętych zakładów.

Gdyby jednak tak się działo, przedsiębiorca obowiązany jest oznajmić tę okoliczność wyraźnie, a gąbki takie nabywać ma zawsze sam przedsiębiorca i on też winien utrzymywać ksiązki.

10. Koszta kontroli urzędowej ponosić ma przedsiębiorca.

Pozwolenie urzędowe.

Na podstawie uwagi do $\frac{\text{klasy}}{\text{numcru}}$ Taryfy cłowej pozwała się niniejszem
fabrykantowi N. N. w N. wprowadzić z zagranicy bez opłaty cła w ciągu jednego roku, to jest aż do
. kilogramów do $\frac{\text{przerobienia}}{\text{użycia}}$ w utrzymywanej przezeń fabryce
.

Posyłki ekspedycyować będzie komora główna w

Pozwolenie niniejsze jest ważne aż do 189 .

C. k. Dyrekcyja skarbowa krajowa.

. dnia 189 .

(L. S.)

N. N.

VIII.

Zmiany w urzędowym abecadłowym spisie towarów Taryfy cłowej, jakoteż w statystycznym spisie towarów przywozowych.

A. Zmiany w urzędowym abecadłowym spisie towarów Taryfy cłowej.

1. Pod wyrazem „Odpadki“, w ostatnim ustępie, po słowie „worki“ przydać należy „korzenie“.

2. Dotychczasową osnowę wyrazu „Gąbki łąziebne“ z wyjątkiem uwagi do niego należącej, trzeba wykreślić i położyć natomiast następującą:

„Gąbki łąziebne i końskie“ w stanie naturalnym, nie obrobione, nie myte; gąbki końskie myte, dalszemu obrobieniu poddane, jednak nie bielone 59 a 15.—
inne gąbki 59 b 60.—

Uwaga 1. Gąbki łąziebne i końskie, w stanie naturalnym, bez obrobienia do użytku nie zdadne, w celu obrobienia nabywane, na mocy pozwolenia, według uwagi do numeru taryfowego 59 a, wprowadzane morzem, bez opłaty.

Ob. także rozporządzenie z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 78, Dz. rozp. Nr. 19).

Uwaga 2. Co się tyczy cech do rozróżnienia gąbek łąziebnych i końskich w stanie naturalnym nie obrobionych, nie mytych, ob. rozporządzenie z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 78,

Dz. rozp. Nr. 19 *sub* VII, l. 2). Gąbki końskie do numeru taryfowego 59 *a* należące, myte, dalszemu obrobieniu poddane, jednakże nie bielone, są to po większej części kawałki z wielkimi otworami i nieco ciemniej zabarwione, grubszej budowy, z kamyczków, narośli itp., które w nich wprzód tkwiły całkiem lub po części uwolnione i przez przykrojenie formę bardziej jednostajną mające. Różnią się one od gąbek końskich, bielonych do numeru taryfowego 59 *b* należących, które są barwy jaśniejszej, brunatno żółtej, ciemno brunatną barwą swojej tkaniny, a po większej części także rdzawo brunatnymi plamami przy korzeniu.

W przypadkach wątpliwych przekonać się należy drogą chemicznego badania, czy gąbki końskie były zapomocą kwasów bielone.

Osnowa dotychczasowej uwagi do wyrazu „Gąbki łąziebne“ pozostaje jako uwaga 3.

3. Pod wyrazem „olej z orzechów ziemnych“ przydać należy następujący drugi ustęp:

— podobnie uczyniony pod kontrolą urzędową całkiem niezdatnym na pokarm dla ludzi, gdy jest ekspedowany przez komory główne osobne, upoważnione do zakazania oliwy . . . 72 — 80

Uwaga

Nadto w istniejącej Uwadze do tego wyrazu dodać należy: „i Uwaga 5 pod olej“.

4. Pod wyrazem „korzenie“ przydać należy przed ustępem 2:

„Korzenie do wyrobu eterycznych olejków i esencji“ ekspedowane będą według Uwagi 2 do klasy II na podstawie pozwoleń, w razie wprowadzenia morzem, bez opłaty cła.

Ob. Rozporządzenie z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 78, Dz. rozp. Nr. 19).

5. Pod wyrazem „surogaty korzeni“ przydać należy uwagę:

Ob. także rozporządzenie z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. N. 78, Dz. rozp. Nr. 19).“

6. Pod wyrazem „Migdały“ przydać należy po pierwszym ustępie następującą uwagę:

„Uwaga. Migdały do wyrobu olejku migdałowego w byłych okręgach wolnych portów tryestyńskiego i rjeńskiego ekspedowane będą według Uwagi do Numeru taryfowego 14 *a* na podstawie pozwoleń, pod warunkami i kontrolami rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 78, Dz. rozp. Nr. 19) przepisaniemi, bez poboru cła.“

7. W Uwadze 5 pod wyrazem „olej“, po słowie „oliwy“ przydać należy: „i oleje z orzechów ziemnych“.

Nadto wykreślić należy Uwagę po 2 ustępie tego wyrazu (olej palmowy itd).

8. W Uwadze przy końcu wyrazu „łoje“ wykreślić należy wyrazy „tudzież Uwagę do Nr. 70“.

9. Uwagę pod wyrazem „łój virołowy“ należy wykreślić.

10. Na miejsce pierwszego ustępu wyrazu „rzepak olejny“ położyć należy:

— rzepak i rzepik, nasienie maku 33 1.—

— nasienie gorycznika, nasienie rzodkwi, nasienie lniczy czyli lniarki, nasienie bawełny (kotonowe), nasienie sezamu, nasienie słonecznika, bukiew, orzechy ziemne, ziarnka krotonowe (*grana tiglii*), nasienie rącznika, jagody wawrzynowe itd. 33 bez opłaty.

Uwaga

Nadto w kolumnie stopa cła wykreślić należy dotychczasową opłatę 1.— a natomiast wpisać: „bez opłaty“ obok wyrazów: bukiew, ziarnka krotonowe, orzechy ziemne, ziarnka granatylowe, jagody wawrzynowe, ziarnka przeczyszczające, nasienie rącznika, nasienie sezamu i słonecznika.

11. Pod wyrazem: „Rośliny i części roślin“ przydać należy na końcu:

„Uwaga 5. Rośliny i części roślin, suszone lub rozdrobnione, ekspedować należy wraz przywozu morzem, według Uwagi do Nr. 37 bez opłaty. Ulga ta nie rozciąga się jednak na zabarwione przedmioty tego Numeru Taryfy.“

Nadto przy końcu następujących wyrazów lub przy końcu wyszczególnionych ustępów tych wyrazów przydać należy: „Ob. także Uwagę pod Nr. 37 i Uwagę 5 pod Rośliny i części roślin“.

Wyrazy te są:

Orzechy machoniowe, agaricus, wodorosły, orzechy behenowe, jagody (oddział 1. ustęp 2), liście (ustęp 7), kwiaty (naturalne, ustęp 8), bób (ustęp ostatni), *boletus*, *cervinus*, *bovist*, wronie oko, ziarna kalabarowe, mech karaghenowy, *Carobbe del legno di Giuda*, *Cassia* (ustęp 2), *coloquinte*, wióry drzewa cyprysowego, *dolichos* (Fasel), ziarnka rybie, porosły (ustęp 2), grzyb bżowy, fluminel, geinorog, skórki z jabłek granatowych (ustęp 2), trawa (ustęp 4), drzewo gujaka (ustęp 2), zielniki, *lycopodium*, *elavhomyces*, mączka drzewna (ustęp 1),

ziarna św. Ignacego, proszek na owady, mech irlandzki, mech islandzki, chleb św. jański, rybia trutka, erytryna (ustęp 1), cladonia, kusso, wronie oko, zioła (ustęp 2 i 3), huba, *laminaria digitata*, ostróżka polna, wsze nasienie, *lignum sanctum*, lufa, orzechy malackie, grzyb maltański, malwy (ustęp 2), wodorosty morskie, szkarłupnie, koper morski, proso morskie, ślimaki morskie, cebula morska, drzewo moluckie, mech (ustęp 2 i 3), sporysz, liście mirtowe, kora goździkowa, orzechy (ustęp 2), paczula, bób pucheri, pingwahar jambi, płyty (ustęp 28), kwiat pomarańczowy, drzewo quassia, quillaja, kory (ustęp 3), kassya trzciniowa, kwiat różany (ustęp 1), nasienie sabadilli, salep, drzewo sandałowe (ustęp 1), drzewo sasafra, grzyby (ustęp 1), sebesty, wodorosty, jagody wilczego łyka, jagody mydlnika, korzenie mydlnika, ziarenka ostróżki polnej, kora styrakowa, lukrecya, tamaryndy, miazga tamaryndowa, tangi, orzechy grzybienia, herbata, (ustęp 1), bób tonkowy, proszek bydlęcy (ustęp 1), żagiew, mech morski, korzonki (ustęp przedostatni), perły zębowe (ustęp 1), cynamon (ustęp 1).

12. Przy końcu następujących wyrazów lub przy końcu wyszczególnionych ustępów tych wyrazów przydać należy: Ob. także Uwagę pod Nr. 118.:

Wyrazy te są:

Guma mahoniowa, akarojdowa żywica, aermel, aloes, żywica alonichowa, żywica ambia, guma amoniakowa, żywica angola, żywica animowa, guma arabska, asant, balsamy, naturalne, guma bassorska, bdellium, żywica benzoesowa, oskoła, kamfora, balsam kopajwy, żywica kopalowa, żywica damarowa, krew smocza, elemi, żywica bluszczowa, żywica euphorbium, klej mięsny, animowa żywica, guma galban, guma gedda, żywica gujaka, żywice gumowe (ustęp ostatni), arabska guma, gedda guma, gumigutta, gumilak, guma *resinae Hederae*, guma senegalska, kamala, żywica kauri, guma wiśniowa, lak ziarnkowy, lak ciastowy, guma kutera, labdanum, guma lađan, malathran, manna, guma mastykowa, guma czułkowa, części mumij, żywica galbanowa, mirry, żywica akaroidowa, żywica oliwna, olibanum, opoponax, soki roślinne (ustęp 1), proszek do wyskrobywania, guma sapańska, sandarak, sarkokolla, skamonia, szellak, guma senegalska, guma sennar, syamgutta, styraks, guma tor, guma tragantowa, fragantyn, guma turska, guma jałowcowa, piżmowiec, kadzidło.

B. Zmiany w statystycznym spisie towarów przywozowych.

1. Pod Numerami 5 aż do 15 włącznie statystycznego spisu towarów przywozowych przydać należy nowy poddział: „Do wyrobu eterycznych olejków i esencji na podstawie pozwolenia w razie przywozu morzem“ bez opłaty.

2. Pod Numerem 24 przydać należy nowy poddział: „Do wyrobu olejku migdałowego w byłych okręgach wolnych portów tryestyńskiego i rjeckiego na podstawie pozwolenia bez opłaty.

3. Pod Numerami 83 i 86 w kolumnie stopa cła zamiast 1 zł. położyć należy bez opłaty.

4. Pod Numerami 108, 109 i 110 przydać należy nowy poddział: „morzem, z wyjątkiem barwionego“ bez opłaty.

5. Osnowę numeru 153 należy wykreślić i natomiast położyć nową:
 „153 a Gąbki łąziebne i końskie w stanie naturalnym, nie obrobione, nie myte; gąbki końskie myte, podane dalszemu obrobieniu, nie bielone 15.— 59 a.

153 b Gąbki łąziebne i końskie w stanie naturalnym, do obrobienia, na podstawie pozwolenia w razie przywozu morzem b. opłaty 59 a.
 Uwaga.

153 c inne gąbki 60.— 59 b.“

6. Pod Numerami 186, 187 i 188 wykreślić należy poddział „morzem—50,“

7. Po Numerze 196, który teraz opiewać ma 196 a przydać należy:
 „196 b Olej z orzechów ziemnych zakazony“ —.80.

8. Pod Numerami 373 aż do 380 włącznie, przydać należy nowy poddział: „morzem“ bez opłaty.

Przepisy podane pod I—VIII nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1891.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

79.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891,

o zaprowadzeniu akcyzy rządowej (podatku konsumcyjnego) w Tryeście i jego okręgu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia ustawowe, tyczące się podatków akcyzowych (konsumcyjnych) powszechnych od płynów wysokowych, pędzonych, od cukru i oleju kopalinnego rozciągają się na obszar dotychczasowego okręgu wyłączonego tryestyńskiego, a postanowienia tyczące się powszechnego podatku akcyzowego od piwa na cały okrąg Tryestu.

Do okręgu miasta Tryestu, który w ustawie z roku 1829 o podatku akcyzowym uznany został celem poboru akcyzy za zamknięty, wcielają się:

1. Rojano, Scorcola, Chiadino, Chiabola superiore, S. Maria Maddalena superiore i Servola.

2. Te części gmin katastralnych: Gretta, Opczyna, Cologna, Guardiella, Padrig, Longera, Rozzol i S. Maria Maddalena inferiore, które zajmie linia obwodowa akcyzy drogą rozporządzenia ustanowiona. Szlak tej linii nie może przecinać budynków, dziedzińców i ogrodów trwałem ogrodzeniem obwiedzionych.

§. 3.

W obszarze akcyzowym w myśl §. 2 zamkniętym, podatek od przedmiotów, w dołączonej taryfie, której wszystkie postanowienia stanowią istotną część składową ustawy niniejszej, wymienionych, opłacać należy podług stóp tejże taryfy, przy wprowadzeniu, a według okoliczności przy fabrykacji lub rzezi. W kwoty podatkowe tej taryfy, którą zaprowadza się na miejsce taryfy podatku akcyzowego dla miasta Tryestu z roku 1829 jest już wciągnięty istniejący 20procentowy dodatek nadzwyczajny do podatku akcyzowego i do kwoty dodatku do podatku od piwa. W pierwszym roku po wejściu w wykonanie ustawy opłacać należy tylko 75 od sta. w drugim 80 od sta. w trzecim 85 od sta. w czwartym 90 od sta. w piątym 95 od sta. kwot taryfowych podatku akcyzowego. Dopiero po upływie piątego roku opłacane będą całkowite

kwoty w Taryfie przepisane. Podobnie będzie także ze zwrotami. Postanowienia szczegółowe wydać należy drogą rozporządzenia.

§. 4.

Wzdłuż linii obwodowej obszaru akcyzowego (§. 2), a mianowicie od strony wewnętrznej, oznaczy Władza skarbową ze względem na stosunki miejscowe, obszar kontroli, którego jednak szerokość, mierzona od linii akcyzowej, nie może w żadnym punkcie wynosić więcej jak jeden kilometr.

W obrębie tego obszaru każdy przedmiot opłatny, w taryfie (§. 3) wymieniony, do wewnętrznej linii akcyzowej transportowany, powinien być pokryty cedulą akcyzową, i cedulę tę trzeba organom skarbowym na każde żądanie pokazać, albo udowodnić, że przedmiot opłatny, cedulą podatkową nie zasłonięty, został nabyty w obrębie linii akcyzowej.

Organa skarbowe mają prawo rewidować każdy transport przechodzący przez taki punkt linii akcyzowej, przez który nie wolno wprowadzać przedmiotów opłatnych.

Organa skarbowe mają nadto prawo patrolować także na tych częściach linii akcyzowej, gdzie niema dróg i ścieżek do powszechnego użytku służących. Skarb państwa wynagradzać będzie szkodę udowodnioną, która by z tego powodu powstała.

§. 5.

Przedmioty w dołączonej taryfie (§. 3) wymienione, które wtedy, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, będą się znajdowały w obszarze akcyzowym na mocy §. 2 zamkniętym, podlegają opodatkowaniu, a mianowicie wino w wymiarze, o który kwoty podatkowe taryfy (§. 3) przewyższają dwie trzecie części wziętych już na przepis lub opłaconych kwot teraźniejszego podatku gminnego, inne przedmioty według kwot podatkowych taryfy.

Uwolnione są od tego opodatkowania:

1. Zapasy piwa i bydła pozycyji taryfowych 4, 5 i 6, które są już obciążone istniejącymi obecnie podatkami gminnymi.

2. Mięso świeże, wymienione w pozycyjach taryfowych 7 *lit. a i b*.

3. Wino aż do jednego hektolitru u każdego przemysłowca i u każdego innego rządcy gospodarstwa domowego.

4. Zapasy przedmiotów pozycyji taryfowych 2, 7, lit. *c* i *d* 8, 9, 10 i 11, tudzież kielbasy i konserwy mięsne (pozycya taryfowa 7, lit. *a*) u każdego przemysłowca i u każdego innego rządu gospodarstwa domowego, o ile, a to co do każdego z osobna z tych przedmiotów, podatek akcyzowy w taryfie nie przenosi 4 zł.

Każda osoba, która w chwili, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, posiada lub dla innej osoby zachowuje w powyższym zamkniętym obszarze akcyzowym wino w ilości przenoszącej 1 hektolitr, albo piwo lub bydlę pozycyji taryfowych 4 lit. *c*, 5 i 6 lub przenoszący miarę uwolnioną od podatku zapas przedmiotów w pozycyach taryfowych 2, 7 lit. *c* i *d*, tudzież 8 aż do 11 włącznie wymienionych i kielbas lub konserw mięsnych (pozycya taryfowa 7, lit. *a*), obowiązana jest w pierwszym dniu wejścia ustawy w wykonanie oznajmić piśmiennie organowi skarbowemu do tego przeznaczonemu ilość sztuk i rodzaj byłła, a względnie zapas innych, powyżej wzmiankowanych przedmiotów, jakoteż lokale, w których się bydlę lub te przedmioty znajdują i opłacić podatek dodatkowy od nich przypadający po strąceniu części od podatku uwolnionej.

Jeżeli zaś zapas wina pewnej strony, składu wolnego nie posiadającej, przenosi 200 hektolitrów, wolno jej będzie pod warunkami i ostrożnościami do zabezpieczenia skarbu państwa potrzebniemi, opłacić podatek dodatkowy po strąceniu kwoty od 1 hektolitra wina przypadającej, tylko od owej części tego zapasu, która w przeciągu lat trzech, od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, ani za linią akcyzową nie będzie wywieziona, ani dla dopełnienia dalszej czynności podatkowej nie będzie przeniesiona do wolnego składu wina, znajdujacego się w obrębie tej linii, a to podług stwierdzonego peryodycznie w ciągu powyższego terminu zmniejszania się tej części zapasu, a względnie podług ostatecznej reszty onegoż.

Przepisane oznajmienie piśmienne wolno stronom złożyć u organu skarbowego do tego przeznaczonego także już w jednym z pierwszych trzech dni poprzedzających wejście ustawy w wykonanie.

W ciągu pierwszych dni trzydziestu od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, organa skarbowe mają prawo rewidować dla sprawdzenia lokale, w których się bydlę opłatne lub zapasy opłatne znajdują.

Strony zaś obowiązane są wykazać nabycie lub oznajmienie, a względnie opodatkowanie takiego bydlęcia lub zapasów przekraczających miarę uwolnioną od podatku.

Gdyby całkiem zaniedbano podać oznajmienie powyżej przepisane, albo, gdyby co do zwierząt, wymienionych pod liczbami 4, 5, 6, 8, 9 i 11 taryfy podano mniejszą ilość sztuk, lub ze względu na stopę taryfową, gatunek późniejszy, albo, gdyby co do przedmiotów wymienionych w taryfie pod liczbami 1, 2, 3, 7 lit. *c* i *d*, 10, lub co do kielbas i konserw mięsnych (pozycya taryfowa 7 *a*) uczyniono oznajmienie zapasów o tyle niedokładne, iżby kwota podatku dodatkowego według oznajmienia od tych zapasów przypadająca była mniejsza o więcej niż dziesięć od sta, aniżeli się należy od rzeczywistego zapasu tych ostatnich przedmiotów, natenczas w takich przypadkach, w których nie było zamysłu uszczuplenia akcyzy, wymierzyć należy karę od 2 aż do 100 zł. jak za uchybienie przepisom, w innych zaś przypadkach karę przepisaną za ciężkie przestępstwo defraudacyjne.

Również karę za uchybienie przepisom a względnie za ciężkie przestępstwo defraudacyjne wymierzyć należy, jeżeli co do przedmiotów, które mają być opodatkowane według ilości sztuk, albo co do zapasu innych przedmiotów opłatnych, przekraczającego miarę uwolnioną od oznajmienia, albo wcale nie uczyniono zadość obowiązkowi wykazania nabycia lub opodatkowania, albo go nie zupełnie dopełniono.

Za podstawę do wymiaru kary za ciężkie przestępstwo defraudacyjne zaniedbania lub niedostatecznego wykazania nabycia, lub opodatkowania, bierze się kwotę akcyzy przypadającą od sztuk bydlęcia a względnie od przedmiotów co do których wykazania nie dostaje.

§. 6.

W tej części okręgu Tryestu, która leży poza obrębem linii akcyzowej (§. 2), opłacać należy akcyzę od mięsa, tudzież od wina, od moszczu winnego i od moszczu owocowego, według przepisów ustawowych obowiązujących pod względem tego podatku w innych miejscach obszaru państwa nie uznanych za zamknięte do poboru akcyzy.

§. 7.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej dnia 1. lipca 1891.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Rjeka, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Taryfa akcyzowa.

Liczba bieżąca Taryfy	Nazwa przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa	
			zł.	c.
1	a) Wino w { beczkach	1 hektolitr	4	. .
	{ flaszках	"	8	. .
	b) Zacier winny i moszcz winny	"	3	. .
	c) Winogrona	100 kilogr.	1	50
<p>Uwaga 1. Wino sztuczne i półwino wyrobione w obrębie linii akcyzowej podlega opodatkowaniu w myśl ustawy z dnia 30. marca 1882 (Dz. u. p. Nr. 45, 1882).</p> <p>Uwaga 2. Także wino, wyrobione w obrębie linii akcyzowej z winogron zebranych w winnicach w obrębie tej linii leżących, podlega opłacie po 4 zł. od hektolitra a moszcz winny przeznaczony bezpośrednio na spożycie, po 3 zł. od hektolitra. Od tego wina lub moszczu, jeżeli się go wywozi za linią akcyzową, nie opłaca się podatku. Opodatkowanie to uregulowane będzie drogą rozporządzenia o ile możliwości ze względu na stosunki winogrodników.</p> <p>Uwaga 3. Osobom, które w obrębie linii akcyzowych trudnią się handlem winnym w większym rozmiarze, dozwolane będzie utrzymywanie składów wolnych wina pod warunkami i ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi.</p>				
2	Moszcz owocowy	1 hektolitr	1	. .
3	Piwo przy wprowadzeniu do obszaru akcyzowego	1 hektolitr	1	. .
<p>Uwaga Od piwa wyrobionego w obszarze akcyzowym opłacać należy akcyzę powszechną według przepisów szczególnych w tej mierze istniejących, a nadto jako dodatek do podatku od piwa 95 c. od hektolitra brzezki.</p> <p>Przy wywozie piwa wyrobionego na obszarze akcyzowym, jeżeli posyłka zawiera najmniej $\frac{1}{2}$ hektolitra, zwraca się ten dodatek w kwocie 1 zł. od hektolitra piwa. Od piwa wywożonego we flaszках zwraca się dodatek bez względu na pochodzenie, gdy posyłka zawiera $\frac{1}{2}$ hektolitra i więcej, także gdy posyłka składa się z kilku pak, których jednak oddawcą powinna być ta sama osoba.</p>				

Liczba bieżąca Taryfy	Nazwa przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa	
			zł.	c.
4	a) Rogaczna nad 400 kilogramów wagi żywej	1 sztuka	7	. .
	b) Rogaczna aż do 400 kilogramów wagi żywej	"	3	50
	c) Rogaczna aż do 120 kilogramów wagi żywej lub 100 kilo- gramów po zabiciu (t. j. cielęta ze skórą)	"	1	30
Uwaga. Od rogaczny żywej a) i b) opłacać należy po- datek nie przy wprowadzeniu, lecz przy zabiciu. Podatek ten uregulowany będzie drogą rozporządzenia.				
5	a) Jagnięta i kozłeta nad 12 kilogramów żywe lub 10 kilogra- mów po zabiciu, tudzież owce, barany, skopy, kozy, kozły .	1 sztuka	50
	b) Jagnięta i kozłeta aż do 12 kilogramów wagi żywej lub 10 kilogramów po zabiciu	"	30
6	Świnie:			
	a) Prosięta aż do 10 kilogramów wagi żywej lub 8 kilogramów po zabiciu	1 sztuka	—	50
	b) Warchlaki, t. j. świnie nad 10 kilogramów aż do 35 kilo- gramów wagi żywej albo nad 8 aż do 25 kilogramów po zabiciu	"	1	. .
c) Świnie nad 35 kilogramów wagi żywej lub 25 kilogramów po zabiciu	"	2	. .	
7	a) Mięso świeże i inne świeże, zdadne na pokarm dla ludzi czę- ści rogaczny, wymienionej pod pozycją taryfową 4, lit. a i b, tudzież zwierząt wymienionych pod pozycją taryfową 5 a i b, kielbasy i konserwy mięsne	100 kilogr.	2	50
	b) Mięso świeże i inne świeże, zdadne na pokarm dla ludzi czę- ści cieląt (pozycya taryfowa 4, lit c), tudzież świń o ile przy- wóz takiego mięsa i takich części jest dozwolony z wyjątkiem słoniny i tłuszczu oddzielonych od mięsa	"	4	. .
	c) Mięso, solone lub marynowane, tudzież wędzone	"	5	. .
	d) Salami, ozory marynowane lub wędzone	"	6	. .

Liczba bieżąca Taryfy	Nazwa przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa	
			zł.	c.
8	a) Kapłony, tudzież gęsi w miesiącach marcu aż do czerwca włącznie	1 sztuka	25
	b) Gęsi od początku lipca aż do końca lutego, indyki i kaczki	"	15
	c) Kury i gołębie	"	4
9	Dziczyzna :			
	a) Jelenie	1 sztuka	3	50
	b) Dzikie nad 17 kilogramów i daniela	"	3	. .
	c) Dzikie (warchłaki) aż do 17 kilogramów, sarny, kozice	"	1	50
d) Zajęcie	"	15	
10	Dziczyzna porąbana:			
	a) Jelenina	100 kilogr.	4	. .
b) Wszelka inna dziczyzna porąbana	"	6	. .	
11	Ptactwo dzikie:			
	a) Bażanty, głuźce, cietrzewie	1 sztuka	40
	b) Jarząbki, dzikie gęsi, dropie, słonki, dzikie kaczki z wyjątkiem podgorzalek (Duckenten)	"	20
	c) Kuropatwy, pardwy i kuropatwy górne (Steinhühner), bekasy małe, także gajowe i łąkowe (Moos-, Haide-, Wiesenschnepfen)	"	10
	d) Kurki wodne, podgorzałki, gołębie dzikie	"	5
e) Kwiczoły, przepiórki i inne ptaszki jadalne	"	2	
<p>Uwaga. Uwolnione od podatku przy wprowadzeniu są: winogrona aż do 3 kilogramów, jeżeli nie są przeznaczone do wyrobu wina, tudzież inne przedmioty akcyzie podlegające w tak małej ilości, że opłata łącznie z dodatkiem na rzecz gminy pobieranym nie przenosi 3 centów. W razie nadużywania ulga ta może być na pewien oznaczony czas uchylona co do osób pojedynczych lub niektórych przestrzeni i punktów wchodu.</p>				

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 26. czerwca 1891.

(Zawiera Nr. 80—82.)

80.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. czerwca 1891,

tyczące się dodatkowego opodatkowania i dodatkowego ocenia towarów przy wcieleniu dotychczasowego wolnego okręgu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 76), rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko-węgierskimi co następuje:

§. 1.

Towary zagraniczne ocenia podlegające, które dnia 1. lipca 1891 będą się znajdowały w części okręgu wolnego portu tryestyńskiego, do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego wcielić się mającej, podlegają ocenie dodatkowej w myśl postanowień Taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego istniejącej, z uwzględnieniem zmian, które w niej od 1. lipca 1891 zajądą.

Od wszelkich towarów, w dotychczasowym wolnym okręgu tryestyńskim ocenia dodatkowej podlegających, opłacić należy cło według stóp traktatowych, dla przywozu z państw najbardziej protegowanych a nie jedynie jako ulga pograniczna ustanowionych, lub też według stóp cła dla przywozu morzem bez bliższego wykazywania.

Towary zaś rumuńskiego pochodzenia podlegają w myśl §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 101), opłatom cłowym ustanowionym rozporządzeniem z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 77), w myśl artykułu III. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47).

Znajdujące się dnia 1. lipca 1891 w rzeczonym okręgu zapasy cukru krajowego, krajowych płynów wysokowych pędzonych, krajowego piwa i oleju kopalinnego, który wyrobiony został przez rafinerję w krajach tutejszych i przy temperaturze $+ 12^{\circ}$ R. ma gęstości 880° lub mniej, podlegają opodatkowaniu dodatkowemu w wymiarze ustanowionym w §. 5 ustawy.

Gorzalka wyrobu krajowego, zakażona, którą przemysłowcy trzymają w zapasie na potrzeby swego przemysłu, jest o tyle wolna od opodatkowania dodatkowego, o ile, zapas ten nie przenosi ilości na dni 14 potrzebnej, a przemysłowiec posiada pozwolenie c. k. Władzy skarbowej I. instancji do używania bez opłaty podatku odpowiedniej ilości gorzalki zakażonej, wystawione przed dniem 1. lipca 1891 (Regulamin tyczący się gorzalki przeznaczonej do użycia z uwolnieniem od podatku [Dz. u. p. z roku 1888] Nr. 133 załączka D).

Środek do zakażenia tych zapasów, które pozostać mają uwolnionymi od podatku, może być inny niż w przepisach o opodatkowaniu gorzalki przepisany.

Zapasy gorzalki zakażonej, powyższem pozwoleniem używania nie zasłonięte, jakoteż te, które przewyższają ilość w pozwoleniu podaną, podlegają obowiązkowi deklarowania i komisya do dodatkowego oceniałma wziąć je pod zamknięcie urzędowe.

Zakażenie zapasów w celu uwolnionego od podatku używania i samo używanie podlega warunkowi dopełnienia przepisów o opodatkowaniu gorzalki, wchodzących w wykonanie od dnia 1. lipca 1891.

O ile od przedmiotów podatkowi akcyzowemu podlegających, które dnia 1. lipca 1891 będą się znajdowały w części okręgu wolnego portu tryestyńskiego, temu podatkowi podlegającej, podatek akcyzowy ma być dodatkowo opłacony, przepisuje ustawa z dnia 23. czerwca 1891 o zaprowadzeniu podatków akcyzowych rządowych (opłat konsumcyjnych w Tryeście i jego okręgu [Dz. u. p. Nr. 79]).

W rozporządzeniu niniejszem idzie tylko o to opodatkowanie dodatkowe, którego celem jest pobór powszechnych podatków akcyzowych (opłat konsumcyjnych.)

§. 10.

Od ocenia dodatkowego lub opodatkowania dodatkowego są uwolnione:

1. Towary przed dniem 1. lipca 1891 wprowadzone do tych części dotychczasowego okręgu wolnego portu, które uznane są nadal za wolne okręgi, umieszczone zostały w składzie urzędowym towarów nieocelonych, w magazynie prywatnym, będącym pod wspólnem urzędowem zamknięciem, albo wstawione w rachunek cłowy (magazyn rachunkowy), albo, jako do uszlachetnienia na podstawie pozwolenia sprowadzone, zostają pod kontrolą cłową.

2. Towary cłu podlegające, jeżeli posiadacz już ich aż dotąd używał.

3. Przedmioty w jednej z wypożyczalni w Tryeście do czasowego używania najęte (np. fortepiany), o ile mają na sobie ślady używania.

4. Towary, co do których można udowodnić, że pochodzą z wolnego obrotu obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, albo też były wyprodukowane lub zrobione w części dotychczasowego okręgu wolnego portu tryestyńskiego, do obszaru cłowego wcielić się mającej. Za zrobienie uważa się także przetworzenie pewnego materiału, że w skutek niego tenże przechodzi do innego numeru lub do innej litery tego samego numeru Taryfy cłowej.

Od uwolnienia tego wyłączają się towary następujące: kawę paloną, kakao mielone, masę kakaową, czekoladę i wyroby czekoladowe, mąkę i mlewo, ciasto, ser, śledzie solone lub wędzone, ryby

przyrządzone w beczkach (marynowane w oleju itp.) przysmaki i towary jadalne numerów taryfowych 92 i 93.

Towary, podlegające opodatkowaniu dodatkowemu (§. 1), nie są wolne od opodatkowania dodatkowego nawet w takim razie, jeżeli w dotychczasowym okręgu wolnego portu tryestyńskiego były wyrobione lub uszlachetnione (np. likwory z alkoholu krajowego, wyrabiane w Tryeście).

5. Własne zapasy następujących przedmiotów, przeznaczonych do użytku w gospodarstwie, o ile całkowity ich zapas w tem samym gospodarstwie nie przenosi ilości obok wymienionych:

- a) kawa palona, herbata i korzenie w ilości 1 *kg*;
- b) kawa surowa, kakao mielone, masa kakaowa, czekolada, wyroby czekoladowe, przysmaczki i towary jadalne Nr. taryfowego 92 i 93 w ilości po 5 *kg*;
- c) wino pieniaące się zagraniczne w ilości pięć flaszek;
- d) wino zagraniczne (z wyjątkiem pieniaącego się) w ilości 50 litrów = 70 flaszek;
- e) piwo zagraniczne, podobnież olej kopaliny rafinerowany podlegający oceniu lub krajowy, podlegający opodatkowaniu, tudzież ocet zagraniczny w ilości po 10 litrów;
- f) płyny wyskokowe pędzone w ilości pięć litrów;
- g) towary rękodzielnicze (tkaniny) wszelkiego rodzaju w ilości razem 15 *kg*;
- h) wozy i powozy, tudzież welocypedy w ilości po 2 sztuki; wszelkie inne towary podlegające oceniu od sztuki, w ilości po 15 sztuk;
- i) wszystkie inne towary jednego rodzaju z wyjątkiem tytoniu i wyrobów tytoniowych w ilości 15 *kg*.

Za towary jednego rodzaju uważać należy te, które należą do tego samego numeru lub do tej samej litery Taryfy.

Posiadacz większych zapasów nie ma prawa do potrącenia ilości uwolnionych od ocenia dodatkowego lub opodatkowania dodatkowego i obowiązany jest cały zapas bez potrącenia ocieć dodatkowo lub dodatkowo opodatkować.

6. O ile krajowe płyny wyskokowe pędzone i piwo krajowe, są uwolnione od opodatkowania dodatkowego, przepisuje §. 5, lit. a, punkt 3 i 4 ustawy.

§. 3.

Nadto na zasadzie postanowień §u 7go ustawy uwalnia się od dodatkowego ocenia:

Anyż, kolendrę, gorczycę mieloną w beczkach Nr. taryfowego 34;

rośliny żywe z Nr. taryfowego 35 *bis*;

rośliny i części roślin szczegółowo nie wymienione, suszone lub przyrządzone (także zabarwione) Nr. taryfowego 37;

bydło rzeźne i pociągowe VIII klasy Taryfy;

dziczyznę i drób wszelkiego rodzaju nie żywy, Nr. taryfowego 50 b;

małże i skorupiaki z morza, Nr. taryfowy 52;

gąbki łąziebne i konskie surowe z Nr. taryfowego 59;

chleb pospolity, suchary okrętowe Nr. taryfowego 80;

mięso, świeże i przyrządzone (solone, suszone, wędzone, marynowane) Nr. taryfowego 83;

kielbasy mięsne Nr. taryfowego 84;

ziemie farbierskie Nr. taryfowego 103 b 1;

smołę wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem smoły z węgla brunatnych i z łupku Nr. taryfowego 114;

żywicę pospolitą, kolofonią, maż, ozokeryt Nr. taryfowego 115;

szczolki ze słomy ryżowej, z piassawy i innych istot roślinnych Nr. taryfowego 177 a;

trzcinę do krzesel, surową, łupaną Nr. taryfowego 180 a;

szkło dęte Nr. taryfowego 232 i 233;

płyty kamienne rżnięte, nie szlifowane, lub szlifowane z wyjątkiem tablic łupkowych i kamieni litograficznych Nr. taryfowego 244 itd.;

wyroby kamieniarskie grube Nr. taryfowego 244 (bis) a i 244 (ter) a;

worki stare używane, znaczone i inne stare i nowe opakowania, jak beczki, paki, maty, tudzież używane wiązadła, jak postronki, sznury, liny.

§. 4.

Każdy posiadacz towarów, które według postanowień §§. 1 i 2 podlegają oceniu dodatkowemu lub opodatkowaniu dodatkowemu, winien takowe deklarować w urzędzie cłowym.

Deklaracją złożyć należy w tym urzędzie do ocenia dodatkowego, w którego okręgu znajdują się towary deklarowane.

Deklaracji statystycznej zapasu towarów nie trzeba składać.

Jednakowoż uwolnione są od deklarowania w urzędzie cłowym wszystkie te towary, które stosownie do postanowień §. 2 punkt 1 aż do 6 i §. 3 niniejszego rozporządzenia uwolnione są od ocenia dodatkowego lub od opodatkowania dodatkowego.

Kupcy i przemysłowcy, których podatek dochodowy zwyczajny wynosi więcej niż 5 zł. rocznie i którzy w przedsiębiorstwie swoim mają towary, pochodzące dowodnie z wolnego obrotu obszaru cłowego austriacko-węgierskiego albo też wyprodukowane lub zrobione (§. 2 punkt 4) w części dotychczasowego wolnego okręgu do obszaru cłowego wcielić się mającej, są obowiązani wygotować porządne wykazy takich zapasów w dniu wcielenia istniejących, opatrzyć je potrzebnymi dowodami (fakturami, listami nabycia, kwitami celniczymi, boletami targowymi itp.) i trzymać w pogotowiu dla komisji do dodatkowego ocenia.

§. 5.

Posiadacz towarów podlegających dodatkowemu oceniu lub dodatkowemu opodatkowaniu, zachowujący je z polecenia lub na rachunek trzeciej osoby, obowiązany jest deklarować je tak samo jak swoje własne.

Gdyby zaś posiadacz towarów nie mógł deklarować według przepisu takich towarów, do trzecich osób należących, winien oznajmić to na blankiecie deklaracyjnym i wymienić miejsce, w którym towary w mowie będące są zachowywane.

Towary takie, które mają być niezwłocznie wzięte pod zamknięcie urzędowe, przenieść należy następnie do składu urzędowego, do wolnych okręgów lub wywieść za granicę.

§. 6.

Do deklarowania towarów służą blankiety według dołączonego wzoru, które będą urzędownie rozdawane.

Przy wypełnieniu blankietów trzymać się należy dołączonej do nich instrukcji; w szczególności wszelkie towary, które mają być deklarowane, z wyjątkiem towarów krajowych podlegających opodatkowaniu dodatkowemu, wymienić należy ściśle podług nazw i stóp obowiązującej Taryfy cłowej. Przy każdej pozycji towarowej, podlegającej oceniu według wagi (100 kg), wyrazić należy, czy waga podana jest ryczałtowa czy czystą.

Towary krajowe (§. 1), podlegające opodatkowaniu dodatkowemu, deklarować należy według stóp w §. 5 przepisanych. Wydajność alkoholową płynów wysokokowych pędzonych podawać trzeba według alkoholometru 100działnego przy ciepłocie 12° R.

W deklaracjach grupować trzeba towary przeglądowo, to jest wszystkie w tym samym lokalu pewnego budynku (w piwnicy, na piętrze, na strychu itd.) zachowywane towary podawać w związku,

i nadto w każdej takiej grupie towary należące do tego samego numeru, lub do tej samej litery Taryfy, wymieniać obok siebie.

Towarów złożonych na rozmaitych gruntach nie wolno deklarować na tym samym blankiecie.

Tem bardziej deklaracje od rozmaitych osób pochodzące, nie mogą być na tym samym blankiecie połączone.

§. 7.

Rozesłane blankiety deklaracyjne, wypełnione i podpisane, trzeba w dniu wcielenia od godziny 12 w południe trzymać w pogotowiu do odebrania.

Jeżeli strona nie zachowuje u siebie towarów, dodatkowemu oceniu lub dodatkowemu opodatkowaniu podlegających, winna oznajmić to w blankiecie i rzetelność tego podania potwierdzić swoim podpisem.

Osoby, którym blankiet do deklaracji nie został doręczony urzędownie, nie są przez to uwolnione od ciężącego na nich w myśl §§. 4 i 5 obowiązku złożenia deklaracji. Owszem, jeżeli zachowują u siebie towary dodatkowemu oceniu lub dodatkowemu opodatkowaniu podlegające, winny o blankiety do deklaracji postarać się u urzędu do dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania, i takowe bez wezwania podawać wypełnione i podpisane do urzędu dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania swego okręgu (§. 8) w dniu wcielenia, począwszy od godziny 12 w południe.

§. 8.

Do kierowania czynnościami dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania, ustanawia się komisją do dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania. Jej podlegać będą urzędy do dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania ustanowione dla okręgów miejscowo odgraniczonych.

Rozciągłość okręgów miejscowo odgraniczonych, jakoteż siedziby urzędów ustanowionych dla każdego z tych okręgów będą osobno podane do wiadomości powszechnej.

Rewizje odbywają się pod kierunkiem komisji do dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania, wykonywają je zaś urzędnicy i strażnicy skarbowi przez nią do tego przeznaczeni i jej mandatem opatrzeni; o ileby zachodziła potrzeba, przydani im będą biegli.

§. 9.

Funkcyonaryuszom skarbowym, do wykonania rewizji przeznaczonym, pokazać należy wszystkie istniejące zapasy towarów, tudzież wszystkie lokale, dziedzince itp. w budynku będące, tak używane jak i nieużywane do zachowywania towarów i wstęp do nich trzeba na żądanie ułatwić.

Posiadacz towarów obowiązany jest pomagać przy rewizji towarów lub postarać się niezwłocznie, żeby pomoc była dana, trzymać w pogotowiu narzędzia i przyrządy potrzebne do mierzenia lub ważenia i oddać je do dyspozycji.

Nadto każdy, kto pewnego lokalu do złożenia towarów używa lub ma prawo używać, winien bez względu na to, czy w rzeczonym lokalu znajdują się towary deklarowaniu podlegające, czy ich niema, postarać się, żeby od dnia wcielenia do obszaru cłowego, aż do zaprowadzenia wolnego obrotu z dotychczasowym obszarem cłowym, w ciągu czasu od 8 godziny zrana aż do 8 godziny wieczorem, była tamże ciągle obecna osoba, któraby urzędnikom rewizyję wykonywającym, gotowa była i mogła udzielać wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Także w ciągu tego czasu wzmiankowani w §. 4 kupy i przemysłowcy winni trzymać w pogotowiu do pokazania wykonawcom rewizji rzeczony w tymże paragrafie, dowodami opatrzone wykazy towarów, w dniu wcielenia w ich przedsiębiorstwie znajdujących się, a z wolnego obrotu obszaru cłowego austriacko-węgierskiego pochodzących, albo w dotychczasowym wolnym okręgu tryestyńskim wyprodukowanych lub wyrobionych.

§. 10.

Jeżeli z winy posiadacza towarów rewizya nie może rozpocząć się lub dalej odbywać, urzędnicy, którym wykonanie rewizji jest poruczone, mają prawo wziąć pod zamknięcie urzędowe wszystkie lokale, jakich tenże do składania towarów używa, na tak długo, aż dopóki przeszkoda, nie pozwalająca wykonać rewizji, nie zostanie usunięta.

Środek ten może być zastosowany we wszystkich takich przypadkach, gdy przy rewizji powstanie jakokolwiek wątpliwość, nie dająca się niezwłocznie wyjaśnić, co do zgodności i zupełności deklaracji.

§. 11.

Do opłacenia cła od towarów dodatkowemu oceniu i podatku od towarów dodatkowemu opodatkowaniu podlegających, obowiązany jest posiadacz towaru.

Posiadaczowi towarów, według przepisu deklarowanych, na prośbę w ciągu trzech dni po wcieleniu do obszaru cłowego, komisji dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania na piśmie przedstawioną, wyznaczyć należy stosowny termin, w ciągu którego towary ze skutkiem następnego uwolnienia od ocenia dodatkowego lub opodatkowania dodatkowego mogą być pod warunkiem zachowania przepisów w tym względzie obowiązujących przypisane do wolnego okręgu, za granicę, do składu urzędowego, do magazynu klauzurowego lub do magazynu rachunkowego. Towary takie wziąć należy pod zanknięcie urzędowe aż do wykonania postępowania w tej mierze dozwolonego.

§. 12.

Kwoty cła i podatku dodatkowego obliczy i wyznaczy komisya do dodatkowego ocenia i opodatkowania na podstawie złożonych deklaracji lub spisanych wywodów rewizyj, poczem poleceniem płatniczem oznajmi je stronom interesowanym.

Kwoty wyznaczone zapłacić należy w c. k. kasie komory głównej w Tryeście w przeciągu dni 8 niezawisłe od zażalenia dopuszczalnego według § 13.

Zaległe kwoty cła i podatku od towarów podlegających dodatkowemu oceniu i dodatkowemu opodatkowaniu ściągane będą sposobem przepisany do ściągania zaległych podatków rządowych.

Do opłat przenoszących 10 zł. w złocie, gdyby niezwłoczne ich zapłacenie było dla pewnych stron uciążliwem, można na prośbę pisemną, do dyrekcji skarbowej krajowej podaną, wyznaczać stosowne terminy, okresu jednego roku nie przenoszące. Osoby pewne można uwalniać od złożenia rękojmi przepisanej do zabezpieczenia takich kredytów.

§. 13.

Zażalenia przeciwko decyzjom (poleceniom płatniczym) komisji dodatkowego ocenia i dodatkowego opodatkowania podawać należy w terminie 30dniowym do Władzy skarbowej krajowej w Tryeście; od decyzji dyrekcji skarbu można w terminie 30dniowym odwołać się do c. k. ministerstwa skarbu.

§. 14.

Aż do chwili, w której rewizya towarów, obowiązkowej deklaracji podlegających, w ogólności skończyć się musi, t. j. najpóźniej aż do dnia 31. lipca 1891 włącznie, granica od strony tych części okręgu, które mają być do obszaru cłowego wcielone, będzie ciągle strzeżona.

W ciągu czasu od dnia wcielenia aż do dnia skończenia rewizyj, wolny obrót tak w obrębie

okręgu, który ma być wcielony, jak i między nim a starym obszarem cłowym austriacko-węgierskim, dozwolony jest tylko pod następującymi warunkami:

1. Każdą zmianę w zapasach towarów, która po podaniu lub odebraniu deklaracji zajdzie w zapasach towarów bądź przez nabycie bądź przez pozbycie, winien posiadacz składu towarów zapisać w osobnym wykazie (§. 4 przepisu niniejszego).

Jeżeli do obszaru, który ma być wcielony, wprowadzone będą towary z zagranicy lub z wolnych okręgów, trzeba je ocenić i złożyć oddzielnie od towarów podlegających dodatkowemu oceniu lub dodatkowemu opodatkowaniu. Dokumenty służące do udowodnienia ocenia dołączyć należy do rzeczowego wykazu.

Towary zagraniczne, do składów prywatnych (magazynów klauzurowych i rachunkowych) nabyte, powinny być zaciągnięte do ksiąg i zasłonięte w sposób ogłoszonymi regulaminami przepisany.

W razie nabywania towarów ze starego obszaru cłowego austriacko-węgierskiego do okręgu, który ma być wcielony, trzeba towary te przystawić do komór, znajdujących się w odpowiednich punktach wchodowych na granicy byłego wolnego okręgu, które wydawać będą do tych towarów ceduły legitymacyjne.

Towary takie trzeba zapisać w przerzeczonym wykazie i dołączyć dokumenty służące do zasłonięcia.

Jeżeli w części okręgu, która ma być wcielona, nabędzie towary posiadacz obowiązany złożyć co do tych towarów deklarację do ocenia dodatkowego albo do opodatkowania dodatkowego, winien także zapisać je w wykazie i dołączyć do niego rachunek pierwszego (odstępującego towar) posiadacza. Gdy jednak są to towary krajowe (t. j. z wolnego obrotu starego obszaru cłowego pochodzące) albo towary ocłone zagraniczne, natenczas zamiast rachunków dołączyć należy do wykazu dokumenty to prawo uzasadniające, w których odstąpienie przez pierwszego posiadacza potwierdzone być powinno indosem, datą odstąpienia opatrzonym.

Przyrosty towarów podlegających cłu (podatkowi), w taki sposób powstałe, nie będą uwzględniane przy obliczaniu cła dodatkowego (lub podatku dodatkowego), które ma być opłacone.

Pierwszy posiadacz winien odnośną partya w wykazie potrącić i dołączyć do niego rewers nowego posiadacza. Odstąpienie takie nie uwalnia jednak pierwszego posiadacza od dodatkowego ocenia (opodatkowania) towarów jego deklaracją objętych.

W razie odstępowania towarów, co do których ma być żądane uwolnienie od cła lub podatku, trzeba jednocześnie odstąpić w sposób powyżej

wzmiankowany, zapomocą indosu, dokumenty uzasadniające to uwolnienie.

2. Jeżeli z części okręgu, która ma być wcielona, posłane będą towary do obszaru cłowego, za granicę, do wolnego okręgu, do magazynu klauzurowego lub rachunkowego, zapisać je należy w wykazie jako ubytek. W przypadku tym odpisane będzie przypadające cło, jeżeli dokumentami celnicznymi udowodnione zostanie ocelenie, przypisanie do magazynu prywatnego lub dokonane rzeczywiście wyprawienie z obszaru cłowego.

Towary krajowe, co do których na zasadzie §. 5, lit. *a* i *b* ustawy posiadacz żąda uwolnienia od cła lub podatku albo też zniesienia stopy podatkowej, wtedy tylko mogą być przez komory byłej granicy wolnego portu ekspedowane bez poboru cła lub podatku, gdy ich posiadacz złoży we właściwym urzędzie dodatkowego ocelenia faktury, listy przewozowe, rachunki udowadniające krajowe pochodzenie towarów lub boletami udowodni, że przez opłacenie należności miejscowej były opodatkowane, poczem za odebraniem od niego dokumentów za dostateczne dowody uznanych, wydana mu będzie dla posytki ceduła legitymacyjna.

3. Każdy posiadacz towarów, u którego rewizya odbyła się bez zarzutu, może z dołączeniem duplikatu swojej deklaracji żądać, żeby urząd do dodatkowego ocelenia wydał mu ceduły legitymacyjne do zapasu towarów rzeczywiście znalezione, gdyby zaś tenże okazał się większym od deklarowanego, aż do wysokości deklarowanego zapasu towarów. Dokumenty te służą do zasłonięcia uwolnionego od cła wstępu towarów w nich wymienionych przez byłą granicę wolnego portu.

4. Wolny obrót z byłego okręgu wolnego portu tryestyńskiego do obszaru cłowego mają tylko towary zagraniczne same przez się od cła uwolnione, jakoteż towary przez ocelenie ukrajowione lub w registrach urzędowych zapisane, nakoniec towary, do których urzędy dodatkowego ocelenia wydały ceduły legitymacyjne.

Komory graniczne winny dokumenty, uwolnienie od cła uzasadniające, opatrzyć formułą wstępu i ostępować. Ceduły zapiskowe, których ważność już upłynęła, kwitki celnicze i deklaracje wystawione dawniej niż przed sześciu miesiącami, a których szczegóły nie zgadzają się dokładnie z towarem, nie mogą być uwzględniane.

5. Mieszkańcom tak zwanych gmin zakazowych zachowuje się aż do zaprowadzenia wolnego obrotu uwolnienie od cła co do przedmiotów naby-

wanych z byłego wolnego okręgu na potrzebę osobistą na podstawie pospolitych książeczek legitymacyjnych.

Komisya do dodatkowego ocelenia i dodatkowego opodatkowania ma prawo także po zaprowadzeniu wolnego obrotu kazać odbywać rewizye i dochodzenia co do ocelenia dodatkowego i opodatkowania dodatkowego.

§. 15.

Od ograniczenia w §. 14 przepisanego, jednak bez naruszenia obowiązku opłacenia należności, która według deklaracji przypada, wyjąmuje się:

- a)* Zwykłą drobną sprzedaż pod warunkiem, żeby sprzedana ilość przedmiotów, oceleniu dodatkowemu lub opodatkowaniu dodatkowemu podlegających, była z końcem dnia w wykazie sumarycznie zapisana.
- b)* Konsumcyą w gospodarstwie posiadacza towarów, ale jeżeli posiadacz jest kupcem lub przemysłowcem, winien ilości spotrzebowane zapisać z końcem dnia w wykazie.

§. 16.

Każda strona jest odpowiedzialna za zupełność i zgodność swojej deklaracji.

§. 17.

Zaniechanie złożenia deklaracji, jakoteż zamilczenie lub mylne podanie ilości i rodzaju zapasu towarów oceleniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlegających, samowolne rozrządzenie towarem wziętym przez komisją pod zamknięcie urzędowe lub samowolne wyprowadzenie towarów opłacie podlegających i deklarowanych z lokali w deklaracji podanych, zanim się rewizya odbędzie, karane będzie co do towarów zagranicznych nieocelonych, jak przemysłowcy przez przywóz prawu przeciwny a co do cukru, piwa, olejów kopalinnych rafinowanych i płynów wysokowych pędzonych krajowego pochodzenia, jak ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

§. 18.

Kto towarów nie deklaruje według przepisów, ten niezawisłe od postępowania karnego, które będzie wytoczone a według okoliczności od konfiskaty towarów, traci prawo do wszelkich ułatwień, które przy dodatkowym oceleniu i dodatkowym opodatkowaniu mogłyby mu być poczynione.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

(Wzór.)

Okrąg II dodatkowego ocenia.
Lista okręgowa Nr. 7.

Deklaracja

Giorgina Vianelli, kupca towarów kolonialnych

. ulica, Nr. domu . . . piętro . . . Nr. mieszkania . . .

do ocenia dodatkowego i opodatkowania dodatkowego towarów tamże złożonych.

Objasnienie sposobu użycia.

1. Deklarujący wypełnia tylko kolumny 1—9.
2. Lokale, w których deklarowane towary są złożone, oznaczać należy dokładnie podług wzoru podanego w załączce do rozporządzenia o oceniu dodatkowym.
3. Towary nieopakowane oznaczyć należy w rubrykach 2—5 jako złożone luźnie.
4. Towary deklarować należy w kolumnie 8 podług nazw użytych w obowiązującej Taryfie cłowej a względnie według przepisów, dotyczących się poboru podatku dodatkowego.
5. W kolumnie 7 co do towarów, które powinny być dodatkowo oczone lub opodatkowane podług wagi, trzeba podać wagę, co do innych towarów jednostkę ilości służącą za stopę do oczenia lub dodatkowego opodatkowania (sztuki, litry, hektolitry itp.).
6. Gdy towary są rumuńskiego pochodzenia, okoliczność tę zaznaczyć należy w kolumnie 9. Tutaj także przytoczyć należy okoliczności uzasadniające całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty podatku dodatkowego od krajowych płynów wysokowych pędzonych i od piwa krajowego.
7. Gdy w blankiecie miejsca nie starczy, trzeba użyć arkuszy przydatkowych, które opatrzyć należy numerem okręgu i listy okręgowej i przyszyć do deklaracji.

Blankietów do deklaracji i arkuszy przydatkowych dostać można w każdym urzędzie do dodatkowego ocenia.

I. Deklaracja towarów										II. Wywóz	
Liczba bieżąca	Ilość	Rodzaj	Znak	Numer	Nazwa towarów według Taryfy cłowej	Waga, ilość sztuk lub inna skala	Czy waga w kolumnie 7 i połana jest ry- czaltowa czy czysta	Szczególne uwagi deklarują- cego	Towa-		
									Opakowanie		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	5	beczek	MP	1	<u>Piecica:</u>	200	ryczalt.				
				2		180					
				3		190					
				4		173					
				5		157					
2	1	beczka	SC	341	Rum	900	ryczalt.	zagranicz.	dto.		
					Koniak	230					
3	40	worków	P	3540	<u>W magazynie</u> <u>A. w naziemiu:</u>	2400	ryczalt.	à 60 kg			
				3						Kawa, surowa	194
				5							236
				8							301
				11							731
				14							3131
				17							48
				20							43
				23							41
				26							49
29	50										
32	51										
35	43										
38	41										
41	45										
44	44										
47	47										
50	52										
4	12	pak	A	713	Cynamon	557	ryczalt.				
				4							
5	30	luźnie	S	791	<u>W mieszkaniu Nr.</u> <u>1. piętro</u>	25	czysta				
				311						Kawa, surowa	
				7						1.5	Vanilia
										75	Wino pienące się
										35	Towary białe, alamaszki
										4954.5	Razem

Wpłać! Cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt cztery 0.5 kg.

Ja niżej podpisany oświadczam niniejszem, że cały zapas towarów ocelniu dodatkowemu i opodatkowanemu dodatkowemu podlegujących, w posiadaniu mojem będący, podalem zgodnie z prawdą.

Tryest, dnia 30. lipca 1891.

Giovanni Vianelli.

r e w i z y i					III. Obliczenie należitości						IV. Wykazanie		V. U w a g i
r ó w					kwota cła od jednostki w zlocie	kwota przy- padająca w zlocie		kwota przypada- jąca w w. b.		w osobnym reestrze			
Nazwa podług Taryfy cłowej	I l o ś ć			inna stopa									
	po zważeniu		po strąceniu tary										
	ryczalt.	czysta											
waga w kilogramach				zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	Nr	Ark.		
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20				

81.**Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. czerwca 1891,**

o ustanowieniu nowych urzędów do ekspedycji celniczych w Tryeście.

Z powodu wcielenia od dnia 1. lipca 1891 dotychczasowego okręgu wolnego portu tryestyńskiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, komora główna tryestyńska urzędować będzie w dwóch następujących grupach:

Grupa I.

1.	Biuro centralne (w pobliżu wchodu)	} w punto franco.
2.	Delegacya w dworcu zestawniczym	
3.	dla magazynów 6 i 9	
4.	" " " 7 i 10	
5.	" " " 8, 11, 15 i 16	
6.	" " " 12, 13 i 14	
7.	" " " 19	
8.	" " " 17, 18 i 20	
9.	" " " 21, 22 i 24	
10.	przy głównym wchodzie	
11.	na kolei państwa (magaz. 5)	
12.	w magazynach kolei połudn.	
13.	dla Lloyd'a	
14.	w dworcu towarowym kolei południowej (z tymczasowemi magazynami spirytusu)	

Grupa II.

1. Delegacya „Zdrowie“;
2. „ „Poczta“;
3. „ „Canal grande (strona północna);
4. „ „przy Molo S. Carlo;
5. „ „ „Giuseppino;
6. „ „dworzec S. Andrea;
7. „ „S. Sabba (port dla nafty);

Od tegoż dnia przykomorki znajdujące się na dotychczasowej linii cłowej tryestyńskiej, jakoto: Gretta (z delegacją Barcola), Scala santa, Cologna, Guardiella, Caltinara (Kluź) i Zaule zostaną zwinięte i urzędowanie ich aż do zaprowadzenia wolnego obrotu między przyłączonemi częściami dotychczasowego okręgu wolnego portu a obszarem cłowym ograniczać się będzie tylko jeszcze do nadzorowania obrotu przez tę tymczasową linię cłową

Termin zniesienia tymczasowej linii cłowej ogłoszony będzie w Dzienniku ustaw krajowych dla Tryestu i Przymorza.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

82.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1891,**

o ustanowieniu nowych urzędów do ekspedycji celniczych w Rjece.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu, komora główna królewsko węgierska w Rjece podzielona została z powodu wcielenia od dnia 1. lipca 1891 dotychczasowego okręgu wolnego portu rjeckiego do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego na dwie grupy następujące:

Grupa I.

(W punto franco.)

1. Komora główna (między magazynem Nr. I. królewsko węgierskich kolei państwa a magazynem portowym Nr. VIII);
2. Delegacya w magazynie Nr. II królewsko węgierskich kolei państwa;
3. Delegacya „Zichymolo“ w magazynie portowym Nr. VI.

Grupa II.

(W obszarze cłowym.)

1. Delegacya na Szaparyriva;
2. „ „ Adamichmolo;
3. „ „ brzegu wschodnim;
4. „ „ nad Fiumarą;
5. „ „ w królewsko węgierskim urzędzie pocztowym;
6. „ „ w porcie dla nafty w Ponzalu (Mlaka).

Od tego dnia przykomorki znajdujące się na dotychczasowej linii cłowej rjeckiej, jakoto: Ponzal (Mlaka), Belvedere i Plasse, tudzież delegacya nad Fiumarą zostaną zwinięte i urzędowanie ich, aż do zaprowadzenia wolnego obrotu między przyłączonemi częściami dotychczasowego okręgu wolnego portu a obszarem cłowym ograniczać się będzie tylko jeszcze do nadzorowania obrotu przez tę tymczasową linię cłową.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1891.

(Zawiera Nr. 83—88.)

83.

Ustawa z dnia 10. czerwca 1891,

o sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących a przez zarząd wojskowy używanych i o sposobie użycia kwoty z ich sprzedaży uzyskanej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania:

1. Koszar Franciszka Józefa w Wiedniu, objętych wykazami hipotecznymi l. 188, 189 i 190 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy I, których obszar wynosi ogółem 9 morgów 1556·8 sążni kwadratowych, czyli 57.380·65 m²;

2. koszar jazdy na Josefsztadzie w Wiedniu, objętych wykazem hipotecznym l. 269 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy VIII, których obszar wynosi ogółem 9 morgów 212·39 sążni kwadratowych, czyli 52.556·36 m²;

3. koszar gumpendorfskich w Wiedniu, objętych wykazem hipotecznym l. 294 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy VI, których obszar wynosi ogółem 3 morgi 1265·16 sążni kwadratowych, czyli 21.815 m²;

4. koszar pociągów wojskowych (stajnia pocztowa) objętych wykazem hipotecznym l. 1693

gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy III, których obszar wynosi ogółem 4 morgi 629·93 sążni kwadratowych, czyli 25.282·27 m²;

5. koszar zwanych Holzhof, objętych wykazem hipotecznym l. 118 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy IV, których obszar wynosi ogółem 1 morg 506·7 sążni kwadratowych, czyli 7577 m²;

6. gruntu ze stojącym na nim budynkiem przy ulicy Boerhave w Wiedniu (część tak zwanego starego domu cesarskiego), objętego wykazem hipotecznym l. 215 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy III, którego obszar wynosi ogółem 7 morgów 753·33 sążni kwadratowych, czyli 43.008·7 m²;

7. tak zwanych gruntów ujeżdżalni należących do magazynu pościeli wojskowej, przy ulicy Josefstädterstrasse w Wiedniu, objętych wykazem hipotecznym l. 287 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy VIII, których obszar wynosi ogółem 1 morg 948·2 sążni kwadratowych, czyli 9165 m²;

8. składu zasobów wojskowych przy ulicy Florianigasse w Wiedniu, objętego wykazami hipotecznymi l. 202 i 869 gminy katastralnej Wiednia, dzielnicy VIII, tudzież l. 1618 gminy katastralnej Hernals, którego obszar wynosi ogółem 3 morgi 1224·92 sążni kwadratowych, czyli 21.669·54 m²;

9. gruntu skarbowego na szańcach tureckich w Döblingu objętego wykazem hipotecznym l. 478 gminy katastralnej Górnego Döblingu, którego obszar wynosi ogółem 11 morgów 1438 sążni kwadratowych, czyli 68.473 m²;

10. placu ćwiczeń w Mauer, objętego wykazem hipotecznym l. 385 gminy Mauer, którego obszar wynosi ogółem 10 morgów 1448 sążni kwadratowych, czyli 62.754 m²

i do oddania zarządowi wojskowemu sumy za te przedmioty otrzymanej na zastąpienie ich innymi.

II. Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lainz, dnia 10. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

84.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14. czerwca 1891,

ustanawiające na kampanią 1891/92 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru.

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu postanawia się na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że w okresie wyrobu cukru 1891/92 kwota zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru, wynosić ma 11.000 (jedenaście tysięcy) złotych dla każdego z tych zakładów fabrykacji cukru, które w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru są wymienione.

Steinbach r. w.

85.

Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa z dnia 14. czerwca 1891,

o przystąpieniu Hiszpanii do umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881, dotyczącej się mszycy winnej.

Według doniesienia Rady związkowej szwajcarskiej, Rząd królewsko hiszpański oświadczył, że przystępuje do umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1882), dotyczącej się mszycy winnej.

Falkenhayn r. w.

86.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 17. czerwca 1891,

tyczące się przyłączenia gminy Soliny do okręgu Sądu powiatowego dolno-ustrzyckiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Solinę łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego baligrodzkiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego dolno-ustrzyckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

87.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 22. czerwca 1891,

o rozszerzeniu upoważnień delegacji król. węg. komory głównej budapeszteńskiej w dworcu naddunajskim król. węg. kolei rządowych.

Według doniesienia król. węg. ministerstwa skarbu nadane zostały delegacji król. węg. komory głównej budapeszteńskiej w dworcu naddunajskim król. węgierskich kolei rządowych upoważnienia komory głównej II klasy bez ograniczenia do ekspedycyowania w obrocie wydawczym, począwszy od 1. lipca 1891 wszystkich takich posyłek towarowych, z zagranicy nadechodzących, które przekazane są wprawdzie do król. węgierskiej komory głównej, atoli z powodu znacznej objętości wagi lub zapalności nie mogą być na król. komorę główną odstawiane, lecz w dworcu powyższym są wyładowywane.

Steinbach r. w.

88.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca lipca 1891.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesiąca lipca 1891 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku przychodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 19. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 83).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w ciągu miesiąca lipca 1891 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1891.

§. 3.

Dotacje wymienione w §. 3 ustawy z dnia 26. kwietnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 53), które stosownie

do postanowienia tamże wyrażonego ustają z końcem czerwca 1891, mogą być używane jeszcze aż do końca lipca 1891. Dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1890 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4go ustawy skarbowej na rok 1890

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1891, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Rjeka, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 89.)

89.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891, tycząca się obowiązkowego próbowania wszelkiej broni palnej ręcznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Wszelka broń palna ręczna, w krajach tutejszych wyrabiana, jakiegokolwiek kalibru i wymiaru, zanim wejdzie w obrót (§. 5), powinna być poddana zbadaniu w zakładzie probierczym urzędowym („Urząd probierczy“) celem przekonania się o jej wytrzymałości.

Toż samo tyczy się broni palnej ręcznej, wprowadzonej do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, o ile nie jest opatrzona zagranicznymi cechami próby, uznanymi za równe krajowym. Które cechy zakładów probierczych zagranicznych uważane być mają za równe krajowym, postanowione będą drogą rozporządzenia.

§. 2.

Miejsca, w których istnieć mają zakłady probiercze urzędowe, oznaczone będą drogą rozporządzenia.

§. 3.

Co się tyczy postępowania przy wprowadzaniu broni palnej, jakoteż przy próbowaniu broni palnej wprowadzonej i w kraju wyrobionej, co się tyczy stępla, który po każdej próbie ma być na broni wyciśnięty, oznaczania kalibru i kładzenia innych znaków, jakoteż co się tyczy taks, które za wykonanie próby w zakładzie probierczym mają być płacone, odnośne postanowienia wydane będą drogą rozporządzenia po wysłuchaniu komisji z biegłych złożonej, którą powoła ministerstwo handlu.

§. 4.

Zrobione będą po trzy typy każdego stępla w zakładach probierczych używanego i jeden z nich złożony zostanie w ministerstwie handlu, drugi u właściwej Władzy administracyjnej krajowej; trzeci zachowywany będzie w zakładzie.

Podrabianie lub fałszowanie stępli urzędowych podpada pod §. 199, lit. d) kodeksu karnego.

§. 5.

Fabrykanci lub handlarze, jakoteż osoby przez nich zatrudniane, którzy sprzedają, rozsyłają lub trzymają na sprzedaż broń palną ręczną, co do której obowiązkowi w §. 1 wyrażonemu nie było w sposób przepisany zadosyć uczynione, stają się winnymi przekroczenia i mają być karani według postanowień ustawy przemysłowej.

W podobny sposób karać należy, gdy kto sprzedaje, rozsyła lub trzyma na sprzedaż broń palną ręczną nie tego samego kalibru, który jest na broni podany. Gdyby przez naprawę starej strzelby kaliber się powiększył, trzeba poddać strzelbę nowej próbie.

W pierwszyn równie jak w drugim przypadku Władza przemysłowa ma broń taką skonfiskować i zarządzone będzie z urzędu na koszt strony wypróbowanie według przepisów ustawy.

Jeżeli próba wypadnie pomyślnie, należy broń zwrócić fabrykantom lub handlarzom, w przeciwnym zaś razie uczynić w sposób stosowny niezdatną do użytku.

§. 6.

Przestrzeganie ustawy niniejszej należy do Władz przemysłowych, które posługiwać się mają radą przyboczną złożoną z biegłych.

Gminy obowiązane są udzielać w tym względzie Władzy przemysłowej na żądanie stosownej pomocy.

§. 7.

Co się tyczy broni palnej ręcznej do uzbrojenia wojska w krajach tutejszych lub za granicą przeznaczonych, próbowanie jej przez osobne komisje zawodowe wojskowe ma ten sam skutek, co próbowanie w myśl postanowień ustawy niniejszej wykonane.

§. 8.

Broń palna, która w chwili, gdy ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, była już w użyciu, podlega postanowieniom niniejszej tylko w tym przypadku, gdy później kaliber będzie zmieniony lub strzelba

z przodu nabijana, przerobiona zostanie na odtłocową.

Fabrykanci i handlarze broni palnej obowiązani są zapasy broni, owej chwili w ich posiadaniu będące, o ileby broń ta nie była już opatrzona ograniczonymi cechami próby, uznanymi za równe krajowym, poddać w przeciągu roku urzędowemu zbadaniu i ostępowaniu (ostępowanie zapasu).

Czynność ta urzędowa ograniczać się będzie zwyczajnie do obejrzenia broni palnej i tylko w razie potrzeby wykonywana będzie próba strzału; poczem broń uznana za bezpieczną, będzie stęplem odbycie próby potwierdzającym (stęplem do zapasu) opatrzona.

Ci fabrykanci lub handlarze, u których po upływie powyższego terminu broń palna podlegająca opatrzeniu stęplem do zapasów ustanowionym, znaleziona będzie bez tego ocechowania, karani być mają według postanowień ustawy niniejszej.

§. 9.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu, spraw wewnętrznych, oświecenia i skarbu.

Przewidziane w §. 7 badanie przez osobne komisje zawodowe wojskowe należy do wspólnego ministerstwa wojny.

Wiedeń, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 90.)

90.

Ustawa z dnia 10. czerwca 1891,

którą upoważnia się ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy co do pomnożenia monety zdawkowej miedzianej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Upoważnia się ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej następującej umowy w przedmiocie pomnożenia monety zdawkowej miedzianej:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu XII. przymierza słowego i handlowego, między dwiema częściami monarchii istniejącego, postanawia się za wspólnem porozu-

mieniem pomnożyć monetę zdawkową miedzianą o jeden milion złotych.

Artykuł II.

Z sumy tej przejdzie siedmdziesiąt od sta na rachunek królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a trzydzieści od sta na rachunek krajów korony węgierskiej.

Artykuł III.

Bite być mają sztuki jednocentowe.

Ministerstwu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych zastrzega się jednak zarządzenie wybicia pewnej części stosownie do potrzeby także w sztukach półcentowych.

Lainz, dnia 10. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 7. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 91.)

91.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891,

którą zmienia się załączki IV, V i VI do §. 111go ustawy z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowym c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej, tudzież c. k. obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Na miejsce załączek IV, V i VI do §. 111go ustawy z dnia 27. grudnia 1875 o zaopatrzeniu wojskowym osób c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej, tudzież c. k. obrony krajowej, wydaje się dołączone wykazy.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia a do tych podoficerów i majtków c. i k. marynarki wojennej, którzy przed dniem jej ogłoszenia posiadali już czasowe lub stałe zaopa-

trzenie wojskowe, stosowana być ma tylko o tyle, o ile przed otrzymaniem wojskowego zaopatrzenia mieli już jeden ze stopni nowo systemizowanych.

W przypadku takim brać należy za podstawę ostatni ich stopień w czynnej służbie i ten czas służby, który już w chwili nadania zaopatrzenia był uznany za policzalny.

Osoby, którymby według powyższego należała się większa emerytura, pobierać ją będą od dnia pierwszego miesiąca, mającego nastąpić po ogłoszeniu ustawy niniejszej.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie porozumieć się ma z wspólnym Ministrem wojny, tudzież z interesowanymi c. k. Ministrami.

Rjeka, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

W y k a z

roznych kwot emerytury inwalidzkiej dla żołnierzy inwalidów c. i k. marynarki wojennej.

S t o p i e ń

		Roczna kwota emerytury inwalidzkiej w złotych																																																							
		po skończeniu				lat służby																																																			
		10	12	15	18	21	24	27	30																																																
4. minowicze: Towarzysz formalnik ¹⁾ Towarzysz sterowy. Towarzysz orężny. Korciecia korpurowy. Towarzysz machinowy. Towarzysz powiatowy. Towarzysz kuchenny. Towarzysz zdrowia. Towarzysz muzyczny.	Kwatermistrz ¹⁾ Kwatermistrz sterowy. Kwatermistrz orężny. Kwatermistrz machinowy. Robotnik stary 2 klasy. Kwatermistrz powiatowy. Kwatermistrz kuchenny. Kwatermistrz zdrowia. Kwatermistrz muzyczny.	96	112	128	144	160	176	192	208	84	98	112	126	140	154	168	182	72	84	96	108	120	132	144	156	60	70	80	90	100	110	120	130	54	63	72	81	90	99	108	117	48	56	64	72	80	88	96	104	42	49	56	63	70	77	84	91
	4. minowicze: Towarzysz formalnik ¹⁾ Towarzysz sterowy. Towarzysz orężny. Korciecia korpurowy. Towarzysz machinowy. Towarzysz powiatowy. Towarzysz kuchenny. Towarzysz zdrowia. Towarzysz muzyczny.	Szeregowiec koszowy ¹⁾ Szeregowiec sterowy. Szeregowiec orężny. Korciecia zakładowy ²⁾ Szeregowiec machinowy. Palacz stary. Robotnik stary 3 klasy. Szeregowiec powiatowy. Szeregowiec kuchenny. Szeregowiec zdrowia. Szeregowiec muzyczny.	Majtek 1 klasy ¹⁾ Majtek sterowy. Majtek orężny. Majtek machinowy. Palacz 1 klasy. Robotnik 1 klasy. Majtek powiatowy. Majtek kuchenny. Majtek zdrowia 1 klasy. Majtek muzyczny 1 klasy.	Majtek 2 klasy ¹⁾ Palacz 2 klasy. Robotnik 2 klasy. Majtek zdrowia 2 klasy. Majtek muzyczny 2 klasy.	Majtek 3 klasy ¹⁾ Korciecia ²⁾ Majtek zdrowia 3 klasy. Majtek muzyczny 3 klasy.	Majtek 4 klasy ¹⁾ Stuga oficerski ²⁾																																																			

1) W służbie pokładowej, artyleryjskiej torpedowej i przy minach morskich.

2) Może także mieć stopień kwatermistrza orężnego a wtedy pobiera emeryturę inwalidzką kwatermistrza orężnego.

3) Korcieci mogą należeć do jednej z wyższych klas zoldu majtków a w przypadku takim mają prawo do emerytury inwalidzkiej ustanowionej dla odnośnej klasy zoldu.

4) Może także być majtkiem 3 klasy a wtedy pobiera emeryturę inwalidzką tej klasy zoldu odpowiadającą.

W y k ł a z

złotu żołnierzy inwalidów c. i k. marynarki wojennej umieszczonych w domach dla inwalidów wojskowych.

Kwota żołdu dziennego w centach				
50	40	30	25	20
Rotman starszy. ¹⁾ Sternik starszy. Majster starszy orężny. Majster starszy maszynowy. Majster starszy. Majster starszy prowiantowy. Kuchmistrz starszy. Majster starszy zdrowia.	Rotman. ¹⁾ Sternik. Majster orężny. Majster maszynowy. Majster. Majster prowiantowy. Kuchmistrz. Majster zdrowia.	Rotman młodszy. ¹⁾ Sternik młodszy. Podmajster orężny. Podmajster maszynowy. Podmajster. Podmajster prowiantowy. Podkuchmistrz. Podmajster zdrowia. Podmajster muzyczny.	Towarzysz rotmainski. ¹⁾ Towarzysz sterowy. Towarzysz orężny. Kornecista korpusowy. Towarzysz maszynowy. Robolnik starszy 1 klasy. Towarzysz prowiantowy. Towarzysz kuchenny. Towarzysz zdrowia. Towarzysz muzyczny.	Kwatermistrz. ¹⁾ Kwatermistrz sterowy. Kwatermistrz orężny. Kwatermistrz maszynowy. Robolnik starszy 2 klasy. Kwatermistrz prowiantowy. Kwatermistrz kuchenny. Kwatermistrz zdrowia. Kwatermistrz muzyczny.
Kwota żołdu dziennego w centach.				
18	14	10	8	6
Szeregowiec koszowy. ¹⁾ Szeregowiec sterowy. Szeregowiec orężny. Kornecista zakładowy. ²⁾ Szeregowiec maszynowy. Palacz starszy. Robolnik starszy 3 klasy. Szeregowiec prowiantowy. Szeregowiec kuchenny. Szeregowiec zdrowia. Szeregowiec muzyczny.	Majtek 1 klasy. ¹⁾ Majtek sterowy. Majtek orężny. Majtek maszynowy. Palacz 1 klasy. Robolnik 1 klasy. Majtek prowiantowy. Majtek kuchenny. Majtek zdrowia 1 klasy. Majtek muzyczny 1 klasy.	Majtek 2 klasy. ¹⁾ Palacz 2 klasy. Robolnik 2 klasy. Majtek zdrowia 2 klasy. Majtek muzyczny 2 klasy.	Majtek 3 klasy. ¹⁾ Kornecista. ²⁾ Majtek zdrowia 3 klasy. Majtek muzyczny 3 klasy.	Majtek 4 klasy. Sluga oficerski. ³⁾

¹⁾ W służbie pokładowej, artyleryjskiej, torpedowej i przy minach morskich.

²⁾ Może także mieć stopień kwatermistrza orężnego a wtedy pobiera emeryturę inwalidzką kwatermistrza orężnego.

³⁾ Kornecisci mogą należeć do jednej z wyższych klas żołdu majtków a w przypadku takim mają prawo do emerytury inwalidzkiej ustanowionej dla odnośnej klasy żołdu.

⁴⁾ Może także być majtkiem 3 klasy a wtedy pobiera emeryturę inwalidzką tej klasy żołdu odpowiadającą.

W Y K A Z

Załączka VI.

dodatków do emerytury płacić się mających z wspólnego etatu wojskowego urlopnikom i rezerwistom c. i k. marynarki wojennej, którzy stali się inwalidami w służbie wojskowej, w tych przypadkach, gdy ze służby cywilnej rządowej lub innej z nią na równi będącej, byli już uwolnieni z emeryturą stałą, tymczasową lub z provizją.

A m i a n o w i c i e :		Po wysłużeniu w wojsku dwóch policzalnych lat służby wojskowej bez względu na czas wysłużony przed przeniesieniem na emeryturę (tymczasową) w służbie cywilnej i już wynagrodzony, należy się według okoliczności	Za każde następne trzy lata służby wojskowej policzalnej należy się według okoliczności prócz powyższego jeszcze następujący
dodatek, który rocznie wynosić może najwięcej złotych			
Towarzyszowi orężnemu, korniejszcie korpusowemu		16	16
Kwatermistrzowi orężnemu		14	14
Szeregowcowi orężnemu, korniejszcie zakładowemu	1 tym, który według wykazu IV. są z nimi na równi	12	12
Majtkowi orężnemu, majtkowi 1 klasy		10	10
Majtkowi 2 klasy		9	9
Majtkowi 3 klasy, korniejszcie		8	8
Majtkowi 4 klasy		7	7

Korniejsza zakładowy może także mieć stopień kwatermistrza orężnego a wtedy pobiera dodatek należący się kwatermistrzowi orężnemu. Korniejsi mogą także należeć do jednej z wyższych klas zoidu majtków a w przypadku takim mają prawo do dodatku ustanowionego dla odnośnej klasy zoidu.

Jeżeli podoficer lub majtek zostanie inwalidą (§. 82), zanim wysłuży w wojsku całe dwa lata policzalne, otrzyma dodatek do emerytury w takiej samej kwocie najwyższej, jak gdyby wysłużył w wojsku całe dwa lata.

Dodatek najwyższy tutaj wymierzony, wypłacany będzie w ogóle tylko wtedy i o tyle, gdy i o ile emerytura cywilna, provizya itp. nie dochodzi 300 zł. I tak np. jeżeli kwatermistrz orężny otrzyma emeryturę cywilną w kwocie 295 zł., należy się mu dodatek tylko w kwocie 5 zł. bez względu, czy może sobie prawnie policzyć 2 lub więcej lat służby wojskowej.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1890.

(Zawiera Nr. 92—95.)

92.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 24. czerwca 1891,

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i do Taryfy należytości za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podają się do wiadomości powszechnej następujące dodatki do Porządku sprawdzania i do Taryfy należytości za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) przez c. k. komisją główną miar i wag uchwalone.

Bacquehem r. w.

Dodatek siedemnasty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

Do §. 28.

Co do przemianów.

Na miejsce punktu 1 do §. 28 w Dodatku szesnastym do sprawdzania miar i wag (Dz. u. p. z dnia 20. sierpnia 1879, Nr. 106) wydaje się przepis następującej osnowy:

1. Wszystkie ostrza powinny być od siebie równoległe i powinny stać prostopadle do osi podłużnej drążka wagi. Ciężarek ruchomy powinien poruszać się w linii prostej, która ma być równoległą od płaszczyzny przechodzącej przez ostrza obrotowe drążka wagi i przez ostrza końcowe ramienia ciężarowego.

Dodatek szósty do Taryfy należytości za sprawdzanie

z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

Do VI.

Wagi.

Za sprowadzanie wag drążkowych równoramiennych do obrotu handlowego liczyć należy:

	A za sprawdzenie i cechowanie	B za sprawdzenie bez cechowania
Gdy wytrzymałość największa jednostronna wynosi aż do 5 kilogramów	20 c.	10 c.
więcej niż 5 kilogramów aż do 20 kilogramów	30 c.	15 c.
więcej niż 20 kilogramów aż do 50 kilogramów	40 c.	40 c.
więcej niż 50 kilogramów aż do 100 kilogramów	50 c.	25 c.
za każde 50 kilogramów nadto, dopłatę w kwocie	10 c.	5 c.
Za osobne badanie dwóch talerzy wagi:		
gdy wytrzymałość wynosi aż do 20 kilogramów		5 c.
gdy więcej		10 c.

Wiedeń, dnia 22. maja 1891.

C. k. komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

93.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 24. czerwca 1891,

o pozwoleniu sprawdzania i cechowania przyrządu automatycznego do ważenia nafty.

Na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) c. k. komisya główna miar i wag postanowiła przyjmować do sprawdzania i cechowania przyrząd automatyczny do ważenia nafty wyrabiany przez fabrykantów machin Braunera i Klaska.

Pod względem urządzenia i wszelkich własności tego przyrządu, jakoteż sprawdzania onegoż, granicy błędów, cechowania i opłat za sprawdzanie obowiązujące mają następujące przepisy, przez c. k. komisją główną miar i wag wydane a co się tyczy opłat przez c. k. ministerstwo handlu zatwierdzone.

Bacquehem r. w.

Przepisy,

tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządu automatycznego firmy Brauner i Klasek do ważenia nafty.

1. Przyrząd automatyczny do ważenia nafty, utworu firmy Brauner i Klasek, będzie przyjmowany do sprawdzania i cechowania z zastrzeżeniem, że ma być wykonany według dołączonego opisu i ma czyścić zadość warunkom niżej podanym.

Konstrukcja.

2. Przyrząd opatrzony napisem: „Przyrząd automatyczny do ważenia nafty“, składa się z puzdra blaszanego w kształcie skrzyni (fig. 1), w którym umieszczona jest waga drążkowa funkcjonująca jako narzędzie mierzące (fig. 2—5).

Po lewej stronie widłowego drążka wagi W (fig. 2) wisi za pomocą wieszadła, podobnego do wieszadeł wagi stołowej z talerzem u góry, ciężarek żelazny G , opatrzony zatyczką mosiężną do wyrównania ciężaru. Zatyczka powinna być do ciężarka mocno wbita i na górnej powierzchni gładko spilotowana.

Po prawej stronie drążka wagi wisi na łożach L_1 i L_2 (fig. 3 i 4) bęben blaszany T o dwóch przegrodach, który może obracać się około osi A .

Oś ta wprawia w ruch liczydło Z konstrukcyi na fig. 5 wyobrażonej, którego oś główna a przez ścianę skrzyni wystaje i utrzymuje skazówkę Zg .

Skazówka ta odbywa ruch na tarczy liczbowej, która umieszczona jest na przedniej ścianie skrzyni. Na tarczy znajduje się napis dekagram i wyobrażone są liczby 0, 25, 50 i 75 tudzież strzała wskazująca kierunek posuwania się skazówki. Tarcza nakryta jest osłoną oszkloną, której wicko szklane tylko od wewnątrz może być osadzone. Osłona do skrzyni przysrubowana jest z nią połączona zapomocą kropli cynowej z_1 (fig. 1).

Przyrząd funkcjonuje w sposób następujący:

Nafta płynie z naczynia, w którym jest zachowywana, przez rurę R do skrzyni K , ku wentylowi V , zostawiając w sitku S nieczystości, które unosi z sobą. Połączenie rury R ze skrzynią wewnętrzną jest zapomocą kropli cynowej z_2 zabezpieczone. Przegrody bębna są próżne, bęben więc podnosi się skutkiem działania ciężaru G i podpora s (fig. 2—3) do bębna przytwierdzona otwiera wentyl V . Przegroda I bębna napelnia się i staje się w końcu tak ciężką, że opada, poczem zamyka się wentyl V pozabawiony podpory s_1 . Jednocześnie środek ciężkości bębna przenosi się z osi A (fig. 2) na prawo, bęben przechyla się w prawo i wypróżnia się. Bęben T przechylając się wykonywa pół obrotu, podczas którego drążek wagi uwolniony od ciężaru, znowu się podnosi. Nos d_1 i d_2 a względnie przykład g ograniczają ruch obrotowy. Gdy się bęben przechyli, podpora s_2 podnosi znowu wentyl V , przegroda II napelnia się i działanie odbywa się jak wprzódy.

Nafta zważona odplywa rurą R (fig. 3). Naniezione i ściekające kroplami pozostałości dostają się do dolnej części skrzyni i mogą być spuszczone zapomocą kurka II .

Wentyl V nakryty jest kapą, która przylutowana jest do niecułek przyplływowych.

Każdy przyrząd do mierzenia opatrzony być powinien skazówką pendulową P . Podpory p_1 i p_2 tej skazówki pendulowej połączone są ze skrzynią przyrządu zapomocą kropli cynowych z_3 i z_4 . Oprócz tego powinna być na przedniej stronie umieszczona kropla cynowa z_5 , dla przylutowania jednej ze szrub przytwierdzających s_3 , które niecułki przyplływowe i tablicę napisową łączą ze skrzynią.

Sprawdzanie i granica błędów.

3. Przy sprawdzaniu przyrządu bada się, czy tenże wykonany jest podług powyższego opisu i czy ilości nafty jakie podaje wynoszą:

po jednym przechyleniu się między 245 g a 255 g.
po czterech przechyleniach się między 990 g a 1010 g.

Cechowanie.

4. Cechuje się, jeżeli przyrząd czyni zadość warunkom pod 3 podanym na kropkach cynowych z_1, z_2, z_3 i z_4, z_5 w opisie powyższym wzmiankowanych. Do cechy na kropli cynowej z_5 przydać należy liczbę roku bieżącego.

Należytości za sprawdzanie.

5. Za sprawdzenie liczyć należy:

A. za sprawdzenie i ocechowanie . 1 zł. — c.

B. za sprawdzenie bez ocechowania — „ 50 „

Przy powtórznem sprawdzaniu przedmiotów w mowie będących postępować należy tak samo jak przy pierwszym i pobiera się te same opłaty.

6. Do wykonania czynności sprawdzenia strona dostarczyć winna rezerwoar na naftę, trzy potrzebne do tego naczynia, jakoteż potrzebną ilość nafty.

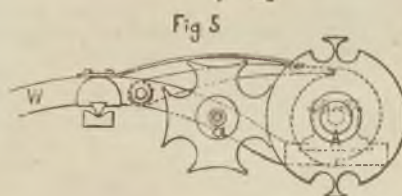
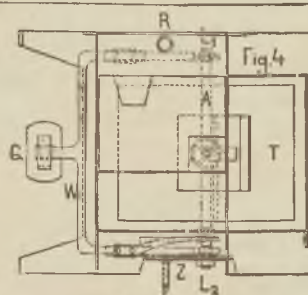
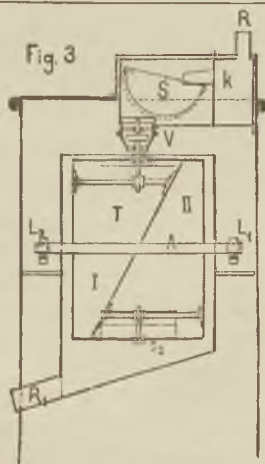
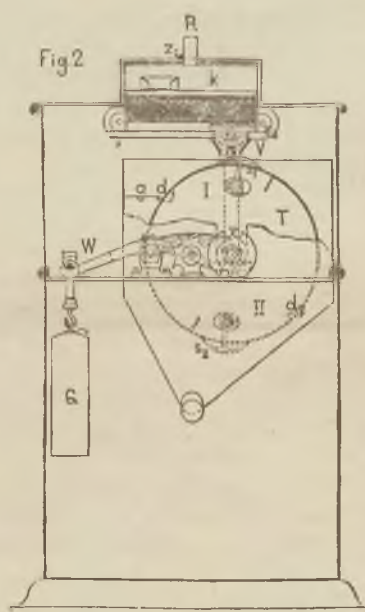
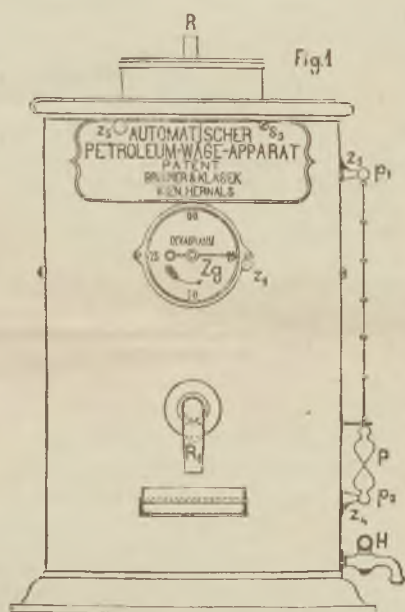
Świadectwo sprawdzenia.

7. Do każdego sprawdzonego i ocechowanego przyrządu do ważenia nafty wydane będzie świadectwo sprawdzenia, które podaje nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta, fabryczną liczbę bieżącą przyrządu, datę wykonania sprawdzenia i opatrzone jest pieczęcią urzędu miar i wag, tudzież podpisem urzędnika tego urzędu.

Wiedeń, dnia 22. maja 1891.

C. k. komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

94.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 1. lipca 1891,**

tyczące się udzielania uwiadomienia o objęciu jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) wzmiankowanych.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu postanawia się na mocy §. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że w razie zmiany w osobie przedsiębiorcy jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 rzezonej ustawy wzmiankowanych, nowy przedsiębiorca winien najpóźniej w przeciągu 48 godzin, licząc od chwili objęcia, uwiadomić Władzę skarbową pierwszej instancyi o objęciu przemysłu (przedsiębiorstwa).

Biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, które o tych uwiadomieniach otrzymuje wiadomość za pośrednictwem Władzy skarbowej pierwszej instancyi, wydawać ma stronom potwierdzenie tak co do udzielenia tego uwiadomienia, jak i co do udzielenia przepisanego w §. 27, ustęp 1 ustawy a względnie w §. 16, oddział I, ustęp 1 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) uwiadomienia o otwarciu (nowo założonego) takiego przemysłu (przedsiębiorstwa).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w.

95.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1891,**

o pomnożeniu ilości sekcji straży skarbowej w Czechach i Tyrolu.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 6. sierpnia 1890 zaprowadzono nowe sekcye straży skarbowej w Czechach dnia 1. stycznia 1891 dwie a mianowicie w Kraslicach i Warnsdorfie, w Tyrolu zaś dnia 14. maja 1891 jedną, w Rowereto.

Do sekcji straży skarbowej w Kraslicach przyłączone zostały powiaty kontroli straży skarbowej: kraslicki, neudecki, joachimowski i wildsteinski z sekcji straży skarbowej chebskiej;

do sekcji straży skarbowej w Warnsdorfie powiaty kontroli straży skarbowej: szluknowski, rumburski, warnsdorfski, zwikauski i jabłoński z sekcji straży skarbowej libereckiej;

do sekcji straży skarbowej rowereckiej powiat kontroli straży skarbowej moeński z sekcji straży skarbowej borgońskiej i powiaty kontroli straży skarbowej rowereckiej i alańskiej z sekcji straży skarbowej riwańskiej.

W skutek tego ogłoszony rozporządzeniem z dnia 28. stycznia 1883 (Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1883) przegląd sekcji straży skarbowej do kierowania służbą nadzoru pogranicznego i do kontroli nad tą służbą ulega częściowej zmianie.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 96—101.)

96.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. czerwca 1891,

tyczące się oznaczania podług wagi ilości i wydajności alkoholowej tej gorzałki, która przeznaczona jest do użycia uwolnionej od podatku.

Ze zmianą częściową postanowienia punktów 7 i 8 części I regulaminu, dotyczącego się gorzałki przeznaczonej do uwolnienia od podatku używania (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888, Załączka D), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu co następuje:

Gdy ze zakładu gorzelnianego, lub z rafinerii gorzałki, za skład wolny uznanej, wyprowadza się gorzałkę do uwolnienia od podatku używania przeznaczoną, jakoteż gdy organ skarbowy, do którego gorzałka ta jest przekazana, takową kontroluje, ilość jej i wydajność alkoholu oznaczana być powinna wyłącznie w ten sposób, który w §. 24 części I, l. 5 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888) jest przepisany.

Przeto przedsiębiorcy gorzelni, jakoteż przedsiębiorcy rafinerii gorzałki za wolne składy uznanych, gdy chcą ekspedycyować gorzałkę do uwolnienia od podatku używania, obowiązani są uczynić zadość warunkom w przereczonym paragrafie rozporządzenia wykonawczego pod względem ekspedycyowania według wagi przepisany.

Także strony, uprawnione do nabywania gorzałki uwolnionej od podatku, obowiązane są posta-

rać się o dostarczenie wagi według przepisu uwierzytelnionej i takichże ciężarków żelaznych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. września 1891.

Steinbach r. w.

97.

Ustawa z dnia 9. lipca 1891,

zawierająca postanowienia przejściowe w przedmiocie nakładania podatku budynkowego i stosowania §. 11 ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 62) w gminach i częściach gmin ze stolecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem, na zasadzie ustawy krajowej dolno-austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) połączonych, tudzież w przedmiocie zmiany pozycyi taryfowej 43 b 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W gminach i częściach gmin, stosownie do artykułu I ustawy krajowej dolno - austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) ze stolecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem w jedną gminę połączonych, a mianowicie w gminach miejscowych Simmering, Gaudenzsdorf, Meidling dolny, Meidling górny, Hetzendorf, Lainz,

Hietzing, Penzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Sechshaus, Breitensee, St. Veit górny, St. Veit dolny, Hacking, Baumgarten nad Wiedenką, Ottakring, Neulerchenfeld, Hernals, Pözlzeinsdorf, Gersthof, Weinhäus, Währing, Döbling górny, Döbling dolny, Sievering górny, Sievering dolny, Neustift am Walde, Nussdorf i Heiligenstadt, w gminach katastralnych Schönbrunn, Speising i Josefsdorf, tudzież we wzmiankowanych tamże częściach gmin katastralnych Asparn nad Dunajem, posiadłości łowiectwa krajowego pod Asparn nad Dunajem, dóbr Kaiser-Ebersdorf, Kaiser Ebersdorf, Schwechat, Klederling, Unter-Laa, Ober-Laa, Inzersdorf am Wienerberge, Altmannsdorf, Mauer, Auhof, Hütteldorf, Hadersdorf, Dornbach, Neuwaldegg, Salmannsdorf, Weidling, Grinzing i Kahlenbergerdorf, podatek od budynków tamże istniejących, tudzież od tych, które będą nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane, nakładany być ma na zasadzie obowiązujących przepisów o podatku budynkowym począwszy od roku 1891 jeszcze na lat pięć w taki sam sposób i w tym samym wymiarze, jak przed połączeniem z Wiedniem.

Począwszy od roku 1896 budynki te mają być pod względem nakładania podatku budynkowego porównane z budynkami na dotychczasowym obszarze Wiednia i w gminach przyległych, wymienionych szczegółowo w wykazie A ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) w rubrykach Dolna Austria, Wiedeń, a to z przyjściem okresu przejściowego, który dla budynków podlegających dotąd podatkowi domowo-czynszowemu w kwocie 20 od sta czynszu opodatkowanego wynosić ma lat piętnaście, dla budynków zaś, podlegających aż dotąd podatkowi domowo-klasowemu, lat dwadzieścia.

Blizsze postanowienia co do tego okresu przejściowego uregulowane będą osobną ustawą.

§. 2.

Do poboru podatku od handlu napojami wyskokoweni pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży, zaprowadzonego ustawą z dnia 23. czerwca 1881 (Dz. u. pr. Nr. 62) pozwala się ustanowić okres przejściowy piętnastoletni w sposób następujący:

- a) Stopy podatku w §. 11, l. I, 1—5 rzeczonyj ustawy przepisane w kwotach 5 zł, a względnie 10 zł., 20 zł., 30 zł. i 45 zł. za pół roku, utrzymane będą w osadach do stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia całkiem lub po części wcielonych z zastosowaniem ich wymiaru do wyników spisu ludności w tychże osadach (ogółem), na czas aż do dnia 31. grudnia 1893 włącznie.

- b) Począwszy od dnia 1. stycznia 1894 i po upływie każdych następnych trzech lat, brana być ma na przepis najbliższy z kolei wyższa kwota, tak, że od dnia 1. stycznia 1906 we wszystkich wcielonych osadach opłacany będzie podatek podług najwyższej stopy w miejscu wzmiankowanem ustawy rzeczonyj, pod l. 6 przepisanej, w kwocie 50 zł. półrocznie.

- c) W przepisanyj stosunku wymierzać należy także podatki w §. 11 rzeczonyj ustawy pod l. II, III i IV ustanowione.

§. 3.

Uchyła się terażniejszą osnowę pozycyi taryfowej 43, b 1 w ustawie z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89); takowa opiewać ma jak następuje:

- b) Podania, tyczące się następujących upoważnień do zarobkowania:

1. Któremi oznajmia się Władzy samodzielne wykonywanie przemysłu wyzwolonego, lub uprasza się Władzę o konsens potrzebny do wykonywania przemysłu i o upoważnienia do założenia agencji prywatnych.

- a) w stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu i w osadach, mających więcej niż 50.000 ludności, od pierwszego arkusza 4 zł. — c.

w osadach mających więcej niż

- b) 10.000 aż do 50.000 ludności od pierwszego arkusza 3 zł. — c.

- c) 5.000 aż do 10.000 ludności od pierwszego arkusza 2 zł. — c.

we wszystkich innych osadach, od pierwszego arkusza 1 zł. — c.

W razie, gdyby 10 od sta rocznej kwoty podatków bezpośrednich bez dodatków, od wykonywania przemysłu przypadającej, przewyższało rzeczonyj stałą opłatę stęplową od pierwszego arkusza podania, nadwyżka ta ma być wzięta na przepis razem z podatkami bezpośrednimi od wykonywania przemysłu do bezpośredniego zapłacenia i złożona być powinna razem z pierwszą ratą tych podatków.

Zmieniona postanowieniami powyższemi pozycya taryfowa 43 b 1 nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą z dnia 10. maja 1890 (Dz. u. pr. Nr. 78). Aż do tego czasu w gminach i częściach gmin w §. 1 wzmiankowanych, ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem

połączonych, pobierana będzie od oznajmień o przemyśle opłata stęplowa według pozycji taryfowej 43 b), l. 1 e ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Gastein, dnia 9. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

98.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 15. lipca 1891,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym zatorskim w Galicyi.

Sąd powiatowy zatorski, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. pr. Nr. 39) ustanowiony, rozpocząć ma czynności urzędowe dnia 1. października 1891.

Schönborn r. w.

99.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 16. lipca 1891,

tyczące się uchylenia ceł odwetowych i dodatków do ceł dla obrotu z Rumunią zaprowadzonych, jakoteż niektórych innych ograniczeń w tym obrocie istniejących.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami król. węgierskimi postanawia się co następuje:

Ponieważ w królestwie rumuńskim, począwszy od dnia 11. lipca 1891 statki austriacko-węgierskie i towary pochodzenia austriacko-węgierskiego nie doznają postępowania niekorzystniejszego tak statki i towary z innych państw pochodzące, przeto uchylają się następujące rozporządzenia:

Rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 77), tyczące się zaprowadzenia ceł odwetowych i dodatków do ceł dla towarów pochodzenia

rumuńskiego wprowadzanych do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego; następnie

rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 76), którem zabronione zostało przepuszczenie zboża z Rumunii w obrocie mlewnym uwolnionym od cła; nadto

rozporządzenie z dnia 27. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 101), tyczące się stosowania ceł odwetowych i dodatków cłowych do towarów rumuńskich, tudzież wykonania zakazu co do przepuszczania w obrocie mlewnym uwolnionym od cła zboża rumuńskiego także w tym razie, gdy zboże to wprowadzane jest na Tryest i Rijekę, a dołączania świadectw pochodzenia do pewnych towarów nie z Rumunii pochodzących, gdy są wprowadzane przez granicę od strony Rossyi, Rumunii i Serbii lub morzem, jakoteż do zboża z Włoch do obrotu mlewnego, nakoniec

rozporządzenie z dnia 1. sierpnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 158), tyczące się udowodnienia pochodzenia zboża bułgarskiego lub tureckiego, wprowadzanego przez Serbią do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W rozporządzeniu z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. pr. Nr. 56), tyczącem się częściowej zmiany przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. pr. Nr. 49) wykreślić należy punkt 2, odnoszący się do postępowania celniczego z towarami pochodzenia rumuńskiego.

Przeto towary pochodzenia rumuńskiego, wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, podlegają opłatom cłowym autonomicznym Taryfy cłowej austriacko-węgierskiej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), ustawami z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 52) i z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) zmienionej. Obrót mlewny zboża z Rumunii jest dozwolony pod warunkiem zachowania postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 50) III, lit. A.

Dla zapobieżenia nieporozumieniom nadmieniam się, że ulgi cłowe dla pogranicznego obrotu zboża serbskiego, w uwadze 2 do VI. klasy powszechnej Taryfy cłowej Zboże, przyzwolone, podlegają i nadal warunkowi dołączania świadectw pochodzenia (rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. października 1888 (Dz. u. p. Nr. 153).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16. lipca 1891,
 tyczące się przywozu i przewozu jarzyn, owoców i roślin pochodzących z Rumunii.

Zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 80), którem przywóz i przewóz jarzyn, owoców, roślin i części roślin (klasa VII Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882) z Rumunii został zakazany i rozporządza się w porozumieniu z Rządem węgierskim, że na przyszłość posyłki takie mogą być przywożone i przewożone według przepisów dla obrotu powszechnego istniejących.

O ile więc chodzi o takie przedmioty, z którymi mszyca winna mogłaby być roznoszona, przywóz i przewóz ich z Rumunii podlega w myśl §. 4, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) aż do dalszego postanowienia przepisom tego ostatniego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i skarbu z dnia 16. lipca 1891,

tyczące się przeprowadzania owiec i kóz, jagniąt i kozłąt, świń i prosiąt, koni i źrebiąt, mułów, muloosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Uchyła się rozporządzenie z dnia 26. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 83), którem przeprowadzanie owiec i kóz, jagniąt i kozłąt, świń i prosiąt, koni i źrebiąt, mułów, muloosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych, było począwszy od dnia 1. czerwca 1886 zakazane.

Przeprowadzanie zwierząt tych podlega przeto istniejącym przepisom policyjno-weterynarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 25. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 104.)

104.

Ustawa skarbowa z dnia 22. lipca 1891, na rok 1891.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1891 roku wyznacza się ogółem sumę 564,853.027 zł. waluty austriackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracji wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i oddzielnych ustępach paragrafów tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych

gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa, w sumie 568,375.521 zł. waluty austriackiej.

Artykuł IV.

Dla uzyskania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz należności zwyczajnej dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należność zwyczajna podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przynosi kwoty 30 zł. wal. austriackiej, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie wynoszącej tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1891, można puścić w obieg stosownie do §u 2go ustawy z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacje niezwrotnego jednorazowego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie tychże otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

Przeło wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye w kwocie imiennej 9,465.300 zł. długu niosącego odsetki w papierach, tudzież obligacye w sumie 894.300 zł. długu niosącego odsetki w srebrze.

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1891, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjątkiem dotacyj zarządu cłowego, tudzież dotacyj na zwroty podatkowe od wyrobu gorzałki i piwa, jakoteż dotacyj na zwroty podatku konsumcyjnego i bonifikacye, które z końcem roku zawieszają się, mogą także być jeszcze wydawane aż do 31. marca 1891 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyij tamże ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, niewyczerpanych nawet i w pierwszych trzech miesiącach 1892 roku, traci moc z dniem ostatnim marca 1892.

Postanowienie to nie rozciąga się do kwot, wyznaczonych na pokrycie stałych płac, jakimi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te można wydawać aż do upływu terminu przedawnienia.

Również nie rozciąga się postanowienie powyższe na te dotacye, co do których w pierwszej części preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca marca 1893, jeżeliby jednak w roku 1891 użyte nie były, tak uważane będą, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1892 roku i dla tego mają być policzone na zarząd tegoż ostatniego roku.

Przychody z ceł, z podatku od gorzałki (konsumcyjnego i od wyrobu), tudzież z podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa i z podatku konsumcyjnego od wyrobu cukru z buraków (z trzciny), nie mają być policzone na zarząd przeszłoroczny.

Następujące dotacye mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1892, dotacye jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1890 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4 ustawy skarbowej na rok 1890.

A. W etacie ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 5, l. 2, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowlę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w sumie 20.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 6, l. 5, na przełożenie gościńca karlsztadzkiego przez górę Gorianz w części od Weindorfu do Ingorie w sumie 20.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 7, l. 2, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczty, to jest części jej między trzecim mostem na strumieniu Podberdo a Petroverberdo aż do granicy krajowej krajińskiej w sumie 8.000 „

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczty, to jest części jej od Hudajuzna aż do Podbrdo w sumie 10.000 „

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 2, wyznaczona na wyżywienie gościńca karpackiego w kilometrze 95—129 a ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 28.000 „

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7, §. 13, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 6.638 „

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacyą Dunaju koło Struden, według okoliczności na zbadanie odnogi Hössgang pod względem możliwości uczynienia jej splawną, tudzież na koszta robót przygotowawczych i projektów, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 100.000 „

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacyą Dunaju koło Struden w sumie 80.000 „

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888, w tytule 8, §. 7, l. 3, wyznaczona na odbudowanie grobli skarbowych w rzece Noce powyżej Zombano, zniszczonej przez powódź w roku 1882, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 19.000 „

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 8, l. 1, wyznaczona na regulacyą Mołdawy, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 120.000 „

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 150.000 „

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 11, na budowlę rzeczne na Prucie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona wsumie	20.000 zł.
13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 8, §. 11, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie	20.000 „

B. W etacie ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 11, §. 2 wyznaczona na reparacyą posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim a ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	3.000 zł.
2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2 na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona w sumie	3.000 „
3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6 wyznaczona na restauracyą i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	5.000 „
4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6, wyznaczona na restauracyą dzwonicy w Splecie, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	5.000 „
5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 12, wyznaczona jako dodatki na budowlę w Dalmacji, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	1.500 „
6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 13, §. 1, wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież kupna w Dalmacji, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	10.000 „
7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 9, §. 7, wyznaczona na restauracyą i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau w sumie . .	5.000 „
8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 9, §. 7 wyznaczona na restauracyą dzwonicy w Splecie w sumie	5.000 „

9. Dotacje ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 12 wyznaczone na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na dodatki na budowle w Dalmacji w sumie	32.200 zł.
a względnie w sumie	2.000 „

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 13, wyznaczona na nowe budowle i większe restauracye, tudzież na zaliczki zwrotne dla Czech w sumie	51.100 „
a względnie w sumie	5.300 „

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 18, wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania w Bukowinie w sumie	3.958 „
---	---------

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 11, §. 2 na reparacyą posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim wyznaczona w sumie	3.000 „
--	---------

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 13 wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania w Dalmacji w sumie . . .	10.600 „
--	----------

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 15, §. 1, wyznaczona na budowę nowego domu dla gimnazjum w Marburgu w sumie . . .	30.000 „
--	----------

C. W etacie ministerstwa handlu:

1. Dotacja nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 4 wyznaczona dla zakładów do próbowania broni palnej ręcznej w sumie	30.200 zł.
---	------------

2. Dotacja ustawą z dnia 30. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 109), wyznaczona na sporządzenie projektu kolei łączącej od Schrambachu do Neubergu z odnogą do Gusswerku a według okoliczności do Wegscheidu, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie	70.000 „
--	----------

D. W etacie ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 4, §. 17 na wybudowanie nowego domu sądowego i więzienia w Opawie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1890 aż do końca marca 1891 przedłużona w sumie . .	80.000 zł.
---	------------

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 4, §. 14, wyznaczona na budowę nowego domu dla Sądu i na więzienie w Węgierskiem Hradyszczu w sumie 10.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 4, §. 18, wyznaczona na budowę gmachu sprawiedliwości we Lwowie w sumie 30.000 „

Artykuł VII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1891 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w ciągu 1891 pozwolenie do sprzedaży zbytecznych grun-

tów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 22. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1891 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa			S u m a	
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
			1892	1893			
			zł. w walucie austriackiej				
1			I. Dwór cesarski			4,650.000	4,650.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%			75.252	75.252
3			III. Rada państwa.				
1			Izba panów	32.642		32.642	
2			Izba deputowanych	575.525		575.525	
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa	81.060	615	81.675	
4			Delegacya	11.000		11.000	
5			Komisya kontroli długu państwa	4.755	3.300	8.055	
6			Budowa domu dla parlamentu		25.000	25.000	
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—6)	704.982	3.915	25.000	733.897
4			IV. Trybunał państwa			22.734	22.734
5			V. Rada Ministrów.				
1			Prezydyum Rady Ministrów	142.173	6.514		148.687
2			Fundusz dyspozycyjny	50.000			50.000
3			Koszta gazet urzędowych	610.200			610.200
4			Biuro korespondencyj telegraficznych	116.900			116.900
5			Trybunał administracyjny	135.100			135.100
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—5)	1,054.373	6.514		1,060.887
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.				
1			Nadwyżki przychodów cłowych	35,744.500			35,744.500
2			Podatek dochodowy austriacko-węgierskiego Lloyd'a	79.700			79.700
3			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych	63,409.818			63,409.818
4			Wydatek nadzwyczajny wojskowy na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu		2,994.390		2,994.390
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—4)	99,234.018	2,994.390		102,228.408

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		
			1892	1893		
zł. w walucie austriackiej						
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
	1	1	Kierownictwo naczelne	481.800	6.000	487.800
		2	Koszta Dziennika ustaw państwa	55.400	2.400	57.800
	2	1	Zarząd administracyjny wszystkich krajów	5,842.514	29.071	5,871.585
		2	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych		217.500	217.500
	3		Bezpieczeństwo publiczne:			
		1	Wydatki policji rządowej	120.000		120.000
		2	Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach (6.563 zł. w zlocie)	3,840.710	17.090	3,857.800
			Strata na monecie za to złoto (18% aży)		1.180	1.180
		3	Nadzwyczajne wydatki policyjne w Dalmacji		4.000	4.000
		4	Dodatek rządowy na budowę domu pracy przymusowej w Pardubicach w Czechach, który kosztem kraju ma być postawiony (2 rata)		50.000	50.000
	4	1	Służba budownicza rządowa	1,136.970	2.280	1,139.250
		2	Koszta podróży z powodu nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych		39.000	39.000
			Suma (Tytuły 1—4)	11,477.394	275.521	11,845.915
	5		Budowa dróg:			
		1	Austria poniżej Anizy	447.000		447.000
			Naprawienie istniejącego bruku na gościńcu pressburskim na szlaku przejazdowym w Simmeringu pod Wiedniem w powiecie Bruck nad Litawą (3 rata)		20.000	20.000
		2	Austria powyżej Anizy	184.300		184.300
			1. Odbudowanie podstawy gościńca wiedeńskiego między Linzem a Ebelsbergiem w powiecie administracyjnym linckim (1 rata)		15.000	15.000
			2. Przełożenie gościńca schärdingskiego na górach Gschnaret i Ditten w powiecie administracyjnym welskim (1 rata)		8.000	8.000
		3	Salzburg	96.000		96.000
		4	Styrya	270.000		270.000
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym w miasteczku Aussee na szlaku gościńca salzburskiego a w związku z tem regulacja rzeki Traun w Starym Aussee, powiat administracyjny gröbmiński (1 rata)		12.000	12.000
			Zniesienie	997.300	55.000	1,052.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	997.300	55.000	1,052.300	
7	5	4	2. Dodatek skarbowy na uzupełnienie regulacji Anizy w powiatach liezeńskim i gröbmińskim (9 rata)		1.250	1.250	
		5	Karyntya	175.600		175.600	
			1. Przełożenie drogi przez górę Gail na szlaku gościńca gailskiego w powiatach administracyjnych hermagorskim i spittalskim (1 rata)		30.000	30.000	
			2. Regulacja potoku Silber dla ochrony gościńca gailskiego pod górą Gail w powiecie administracyjnym spittalskim (1 rata)		7.500	7.500	
			3. Regulacja dzikiego potoku Luschari jego koryta i rozcięku w dolinie dla zabezpieczenia gościńca włoskiego w powiecie administracyjnym bielackim (2 rata)		5.000	5.000	
			4. Dodatek skarbowy na poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Lessachu w powiecie hermagorskim (9 rata)		3.000	3.000	
			5. Dodatek skarbowy na budowę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w powiatach bielackim i spittalskim (8 rata)		*) 20.000	20.000	
		6	Kraina	120.000		120.000	
			1. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a St. Bartholomä w Kandyi pod Nowem Miastem w powiatach nowomiejskim i kerskim		4.800	4.800	
			2. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a St. Bartholomä w części idącej przez górę Petelin w powiatach nowomiejskim i kerskim		4.550	4.550	
			3. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a Bartholomä, w części na górze Ratesz w powiatach nowomiejskim i kerskim (2 rata)		8.000	8.000	
			4. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a St. Bartholomä w części prowadzącej przez górę Kapitel w powiatach nowomiejskim i kerskim (2 rata)		12.750	12.750	
		7	Przymorze	96.800		96.800	
			Przełożenie gościńca karyntyjskiego między Serpenizą i Żagą w powiecie tolminskim (2 rata)		18.600	18.600	
		8	Tyrol i Vorarlberg	353.300		353.300	
			1. Podniesienie gościńca włoskiego celem ochrony go od wylewów Adygi w kilometrze 148'5—151'8 pod Neumarktem, w powiecie administracyjnym bożeńskim (1 rata)		20.000	20.000	
			Zniesienie	1,743.000	190.450	1,933.450	

*) Budowe popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
			Przeniesienie .	1,743.000	190.450	1,933.450
7	5	8	2. Przełożenie gościńca włoskiego w okręgu powo- dziowym Adygi a to w kilometrze 153·0, w po- wiece administracyjnym bożeńskim	5.900	5.900
			3. Podwyższenie gościńca włoskiego w kilometrze 134·2—134·6 ponad odsep strumienia w dolinie Brandten, urządzenie przepustu i budowa trzech mostów o filarach murowanych skrajnych i środkowych, z wierzchem drewnianym, w po- wiece administracyjnym bożeńskim (1 rata)	7.000	7.000
			4. Przełożenie gościńca włoskiego w kilometrze 135—136 ponad odsep strumienia Branzoll, w powiecie administracyjnym bożeńskim	11.600	11.600
			5. Podwyższenie gościńca włoskiego w kilometrze 224 powyżej Ali, w powiecie administracyjnym roveredzkim (1 rata)	7.000	7.000
			6. Podniesienie gościńca włoskiego i urządzenie przepustów w kilometrze 147·2—147·6 na od- sepie strumienia Trudner pod Vill, w powiecie administracyjnym bożeńskim	11.500	11.500
			7. Przełożenie gościńca valsugańskiego w kilo- metrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybu- dowanie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Brence, w powiecie administracyjnym borgoń- skim (1 rata)	14.000	14.000
			8. Budowa mostu sklepionego kamiennego na strumieniu Foxi w kilometrze 15·4—15·6 drogi vallarskiej i odbudowanie przyległych części tej drogi, w powiecie administracyjnym rove- redzkim	9.000	9.000
			9. Roboty budownicze na inkamerowanej drodze judikarskiej, w powiecie administracyjnym tior- ńskim (1 rata)	10.000	10.000
			10. Subwencya na wybudowanie drogi w dolinie deferegskiej, w powiecie administracyjnym lienz- kim	5.000	5.000
			11. Subwencya na wybudowanie drogi w dolinie suldnerskiej, w powiecie administracyjnym me- rańskim	6.000	6.000
			12. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na stru- mieniu Maso w 38 kilometrze gościńca valsu- gańskiego, w powiecie administracyjnym bor- gońskim (2 rata)	10.000	10.000
			13. Subwencya na wybudowanie drogi konkuren- cyjnej enneberskiej, w powiecie administracyj- nym bruneckim (4 rata)	15.000	15.000
			14. Dalsze odbudowywanie gościńca valsugańskiego pomiędzy Pergino a Levico na szlaku Merlezzo- Capitello alla Cis, w powiecie administracyjnym trydenckim (5 rata)	20.000	20.000
			Zniesienie .	1,743.000	322.450	2,065.450

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,743.000	322.450	2,065.450
7	5	9	Czechy	1,050.000	1,050.000
			1. Budowa mostu żelaznego na Wotawie w Strakonicach na szlaku gościńca domažlicko-trzebońskiego, w powiecie strakonickim (2 rata)	18.000	18.000
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Iserze w Turnowie na szlaku gościńca podjebradzko-turnowskiego, w powiecie turnowskim (2 rata)	20.000	20.000
	10		Morawia	230.000	230.000
			Konstrukcyja żelazna u mostu na strumieniu Trzebuwce w Loszycach na szlaku gościńca trzebawskiego w kilometrze 31, w powiecie administracyjnym zabrzeskim (1 rata)	11.000	11.000
	11		Śląsk	109.000	109.000
			Budowa nowego mostu na gościńcu frydecko-bielskim na Olzie w Cieszynie, w powiecie administracyjnym cieszyńskim (2 rata)	25.000	25.000
	12		Galicya i Krakowskie	940.000	940.000
			1. Budowa mostu Nr. 624 z wierzchem żelaznym na rzece Dunajcu pod Nowym Sączem na szlaku gościńca tatrzańskiego, w powiecie administracyjnym nowo-sandeckim (1 rata)	40.000	40.000
			2. Budowa mostu na rzece Sanie pod Iskaniem, na szlaku gościńca z Jarosławia na Pruchnik, Iskań do Birczy, w powiecie administracyjnym dobromilskim (1 rata)	40.000	40.000
			3. Dodatek skarbowy na budowę drogi skarbowej z Kańczuga do Dynowa, w powiatach administracyjnych łańcuckim, rzeszowskim i brzozowskim (1 rata)	25.000	25.000
			4. Odbudowanie drogi gminnej z Gorzyc do Trynczy, w powiecie administracyjnym łańcuckim (1 rata)	10.000	10.000
			5. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej ze Lwowa na Gliniany do Uciszkowa, w powiecie administracyjnym złoczowskim	13.140	13.140
			6. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej ze Lwowa na Gliniany do Uciszkowa, w powiecie administracyjnym lwowskim (1 rata)	11.800	11.800
			Zniesienie	4,072.000	536.390	4,608.390

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
							zł. w walucie austriackiej
			Przeniesienie .	4,072.000	536.390	4,608.390	
7	5	12	7. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej olszyńsko-mielszyńskiej, w powiecie administracyjnym brzeskim (1 rata)		12.000	12.000	
			8. Budowa mostu na Sanie pod Zarzeczem, w powiecie administracyjnym nizańskim (1 rata)		15.000	15.000	
			9. Dodatek skarbowy na zabezpieczenie mostu na Dunajcu pod Nowym Targiem na szlaku drogi krajowej od Czorsztyna do Chabówki, w powiecie administracyjnym nowotarskim		2.000	2.000	
			10. Dodatek skarbowy na urządzenie drogi gminnej leżajsko-tarnogórskiej, w powiecie administracyjnym łańcuckim (1 rata)		10.000	10.000	
			11. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej rohatyńsko-chodorowskiej, w powiatach administracyjnych rohatyńskim i bobrzeckim (2 rata)		14.000	14.000	
			12. Odbudowanie drogi gminnej siwiecko-mielnickiej, postawienie mostu na rzece Swicy pod Żurawnem i budowa drogi dojazdowej na szlaku gościńca halicko-żydaczowskiego, w powiatach administracyjnych kaluskim i żydaczowskim (2 rata)		20.000	20.000	
			13. Odbudowanie drogi gminnej błazowsko-łańcuckiej, w powiatach administracyjnych rzeszowskim i łańcuckim (2 rata)		35.000	35.000	
			14. Dodatek skarbowy na wyporządzenie drogi grodecko-stradecko-dombrowickiej, w powiecie administracyjnym grodeckim (2 rata)		5.000	5.000	
			15. Dodatek skarbowy na wyporządzenie części drogi tryńczycko-leżajskiej, w powiecie administracyjnym łańcuckim (2 rata)		25.000	25.000	
			16. Podwyższenie gościńca samborskiego pod Koniuszkami i odbudowanie mostu Nr. 48 na rzece Strwiążu, w powiatach administracyjnych samborskim i rudeckim (2 rata)		20.000	20.000	
		13	Bukowina	105.300		105.300	
		14	Dalmacya	90.000		90.000	
			1. Dalsza budowa gościńca z Castelnovo do Meljin a względnie z Meljin na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuricem, w powiecie administracyjnym kotorskim, na IV. części od Punta Piaвица do Gjurica (1 rata)		5.000	5.000	
			Zniesienie .	4,267.300	699.390	4,966.690	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca марта		S u m a
					1892	1893	
							zł. w walucie austriackiej
			Przeniesienie .	4,267.300	699.390	4,966.690
7	5	14	2. Budowa drogi jezdnej od Grabu na Mereine i Zastalje do gościńca śródziemnego pod Grudą, w powiecie administracyjnym dubrownickim (1 rata)	10.000	10.000
			3. Budowa drogi jezdnej od portu Almissa przez dolinę Cettiny do Duare z uściem do gościńca makarsko-duarsko-sestanovackiego, w powiecie administracyjnym spleckim (2 rata)	15.000	15.000
			4. Podwyższenie gościńca śródziemnego neumsko-metkowickiego na szlaku między Vukovklanczem a groblą Pologosa w dolinie Narenty, w powiecie administracyjnym metkowiickim (2 rata)	10.000	10.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—14) .	4,267.300	734.390	5,001.690
7	6		Budownictwo wodne:				
		1	Austria poniżej Anizy	275.150	275.150
			1. Budowa nowej szluzy dla młynówek Lobeni i Schwechat na obszarze odwodnienia w Laxenburgu	5.300	5.300
			2. Dodatek skarbowy na regulację Dunaju (10 rata)	430.000	430.000
			3. Odbudowanie dolnego upustu na obszarze odwodnienia w Laxenburgu (2 rata)	7.000	7.000
		2	Austria powyżej Anizy	188.410	188.410
			1. Regulacja Dunaju pod Lincem i urządzenie tamże placu do przeładowywania towarów	100.000	100.000
			2. Regulacja Dunaju koło Struden	80.000	80.000
			3. Inne budowle wodne na Dunaju	60.000	60.000
			4. Budowle wodne na rzece Innie	80.000	80.000
			5. „ „ „ „ Salzachu	25.000	25.000
			6. „ „ „ „ Traunie	60.000	60.000
		3	Salzburg	39.000	39.000
			Uregulowanie Salzachu i Sahi	65.000	65.000
			Zniesienie .	502.560	430.000	482.300	1,414.860

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	502.560	430.000	482.300	1,114.860
7	6	4	Styrya	39.600			39.600
			1. Dodatek skarbowy na uregulowanie Sannu od Prassbergu aż do Celje (1 rata)			4.000	4.000
			2. Dodatek skarbowy na uregulowanie Muru (17 rata)			30.600	30.600
			3. Dodatek skarbowy za przydatkowe roboty koło regulacji Muru (9 rata)			23.100	23.100
			4. Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy (9 rata)			1.250	1.250
			5. Dodatek skarbowy na regulacją Drawy od Marburga aż do Polsterau (1 rata)			15.000	15.000
		5	Karyntya	37.800			37.800
			Dodatek skarbowy na uregulowanie Drawy (8 rata)			150.000	150.000
		6	Kraina	13.400			13.400
			Uregulowanie Sawy			30.000	30.000
		7	Tyrol i Vorarlberg	64.800			64.800
			1. Budowle recesowe na rzece Inn			6.000	6.000
			2. Budowle regulacyjne na Renie			25.000	25.000
		8	Czechy	212.000			212.000
			1. Regulacja Mołdawy			345.000	345.000
			2. Regulacja Łaby			60.000	60.000
		9	Morawia:				
			1. Regulacja Odry			1.000	1.000
			2. Regulacja Morawy			2.000	2.000
		10	Śląsk	200			200
			1. Regulacja Odry i Olzy			10.000	10.000
			2. Regulacja Wisły			10.000	10.000
		11	Galicja i Krakowskie	171.500			171.500
			1. Budowle na Wiśle			180.000	180.000
			2. " " Dunajcu			45.000	45.000
			3. " " Sanie			115.000	115.000
			4. " " Dniestrze			80.000	80.000
			5. " " Wisłoce			10.000	10.000
			6. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny			10.000	10.000
		12	Bukowina	2.500			2.500
			Budowle rzeczne na Serecie i Suczawie			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—12)	1,044.360	430.000	1,645.250	3,119.610

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwole- nieniem używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
7	7		Nowe budowle dla zarządu administracji i większe urzędnictwa:			
		1	Austria poniżej Anizy:			
			Roboty celem przysposobienia domu urzędowego w Vöklabruck			4.950 4.950
		2	Galicya i Krakowskie:			
			1. Raty roczne za realność Młockich we Lwowie (49 i 50 rata)			1.400 1.400
			2. Raty roczne za budynek teatralny w Krakowie (25 i 26 rata)			550 550
			Suma (Tytuł 7, §§. 1 i 2)			1.950 4.950 6.900
		8	Wydatki na spis ludności			180.000 180.000
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—8) .			16,789.054 707.471 2,657.590 20,154.115
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.			
		1	Kierownictwo naczelne			348.568 4.113 352.681
		2	Obrona krajowa (5.580 zł. w złocie)			8,642.995 3,290.502 11,933.497
			Strata na powyższym złocie (18% aży)			1.004 1.004
		3	Koszta poboru do wojska, tudzież koszta komisji w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, koszta podróży z powodu wymiaru taks wojskowych i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taks wojskowych, nakoniec koszta przymusowego przystawienia nieposłusznych urlopników i rezerwistów			84.186 84.186
		4	Fundacye wojskowe			32.700 32.700
		5	Straż policyjna wojskowa			104.068 104.068
		6	Żandarmerya			5,074.019 5,074.019
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .			14,286.536 3,295.619 17,582.155

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleń używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.					
	A. Kierownictwo naczelne.					
1		Kierownictwo naczelne	278.500	57.650		336.150
2		Nadzór nad szkołami	710.700			710.700
3		Akademia umiejętności	96.000	7.000		103.000
		Restauracja obu studni monumentalnych przed gmachem akademii umiejętności w Wiedniu			800	800
4		Muzeum sztuki i przemysłu	76.500			76.500
		Restauracja budynku (3 i ostatnia rata)			3.000	3.000
5		Zapomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolno- austriackiego na muzeum przemysłowe technologi- czne w Wiedniu		40.000		40.000
6		Komisya statystyczna główna	82.600	4.400		87.000
		Opracowanie spisu ludności dokonanego według stanu z dnia 31. grudnia 1890 (1 rata)			60.000	60.000
7		Instytut geologiczny państwa	60.500			60.500
		Druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych (2 rata)			5.000	5.000
		Postawienie murów ogniobronnych w budynku za- kładowym			2.500	2.500
8		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	30.100	300		30.400
		Roboty w budynku zakładowym			1.770	1.770
9		Komisya austriacka do pomiaru stopnia europejskiego i biura austriackie do pomiaru stopnia	7.800			7.800
		Suma (Tytuły 1—9)	1,342.700	109.350	73.070	1,525.120
10	Wydatki na cele sztuki i archeologii:					
	<i>a) Na cele sztuk:</i>					
1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	116.700	700		117.400
2		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	19.900			19.900
		Strata na monecie		7		7
3		Akademia malarska w Pradze		5.000		5.000
4		Na poparcie uprawiania muzyki	30.100	600		30.700
5		Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	36.500			36.500
		Subwencya dla towarzystwa sztuk plastycznych w Wie- dniu na udział w wystawie międzynarodowej sztuk pięknych w Berlinie w roku 1891		8.000		8.000
		Suma (Tytuł 10, §§. 1—5)	203.200	14.307		217.507
	<i>b) Na cele archeologiczne:</i>					
6		Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	14.355			14.355
		Odnowienie lokali urzędowych			500	500
		Restauracja dawnych zabytków budownictwa	6.000			6.600
7		Austria poniżej Anizy: Subwencya dla stowarzyszenia budowy tumu w Wiedniu (1 rata)		5.000		5.000
		Zniesienie	20.355	5.000	500	25.855

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	20.355	5.000	500	25.855
9	10	7	Styrya:				
			Restauracya i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau			3.000	3.000
			Restauracya dachu na kościele parafialnym w Neu- bergu			3.000	3.000
			Restauracya kościoła parafialnego w Maria Neustift pod Pettau			3.000	3.000
			Przymorze:				
			Odnowienie i odświeżenie mozaik w katedrze po- reckiej (2 rata)			5.000	5.000
			Dalmacya:				
			Restauracya dzwony w Spljecie (6 rata)			10.000	10.000
			Czechy:				
			Odbudowanie katedry praskiej			15.000	15.000
	8		Wykopaliska, zapomogi dla przedsięwzięć archeolo- gicznych i inne wydatki	9.530			9.530
			Suma (Tytuł 10, §§. 6—8)	29.885	5.000	39.500	74.385
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—8)	233.085	19.307	39.500	291.892
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—10)	1,575.785	128.657	112.570	1,817.012
			B. Wyznania.				
11			Potrzeby funduszów religijnych:				
			<i>a) Wydatki funduszów:</i>				
	1		Austria poniżej Anizy	527.000			527.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			12.500	12.500
	2		Austria powyżej Anizy	188.500			188.500
	3		Salzburg	103.500			103.500
	4		Tyrol	427.500	1.000		428.500
			Roboty budownicze			6.000	6.000
	5		Vorarlberg	39.000			39.000
			Nowe budynki, dobudowania i przebudowania			2.700	2.700
	6		Styrya	389.000			389.000
	7		Karyntya	162.500			162.500
	8		Kraina	178.000			178.000
	9		Tryest	58.200			58.200
	10		Gorycya	90.000			90.000
	11		Istrya	106.000			106.000
	12		Dalmacya	314.500	4.000		318.500
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania i kupno realności			15.600	15.600
			Dodatki na budowę			1.000	1.000
	13		Czechy	1,168.000			1,168.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			6.000	6.000
			Dodatki na budowę			2.500	2.500
	14		Morawia	569.000			569.000
	15		Śląsk	120.500			120.500
	16		Galicya	1,357.000			1,357.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			20.000	20.000
	17		Kraków	112.000			112.000
	18		Bukowina	49.000			49.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			2.779	2.779
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—18)	5,960.100	5.000	69.079	6,034.179

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
9	11	19	b) Wydatki lasów i dóbr funduszowych	616.920			616.920
			Nowe budynki i kupno realności			68.980	68.980
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki		4.080		4.080
			Wykup i uregulowanie służebnictw		770		770
			Wszystkie inne wydatki nadzwyczajne		8.690		8.690
			Suma (Tytuł 11, §. 19)	616.920	13.540	68.980	699.440
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—19)	6,577.020	18.540	138.059	6,733.619
	12		Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
		1	Fundacje	31.300			31.300
		2	Dodatki	114.500			114.500
			Austria poniżej Anizy:				
			Na dalszą restauracyą kościoła Maria am Gestade w Wiedniu (4 rata)			5.000	5.000
			Dalsze odbudowanie wież kościoła parafialnego w Wiener-Neustadt (2 rata)			12.000	12.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowa nowej wieży w Ampfelwang			2.300	2.300
			Salzburg:				
			Restauracye w domach kanoników i na probostwie w Salzburgu			2.050	2.050
			Restauracye w zabudowaniu klasztorneń OO. Franciszkanów i kościele w Salzburgu			870	870
			Restauracye w zabudowaniu klasztorneń OO. Kapucynów w Salzburgu			1.600	1.600
			Restauracye w hospicium OO. Kapucynów i kościele w Werfen			1.830	1.830
			Dalsza restauracya kościoła OO. Kapucynów w Radstadt (2 rata) i restauracya budynku klasztornego			530	530
			Styrya:				
			Restauracya kościoła NMPanny w Strassgangu			1.600	1.600
			Zniesienie	145.800		27.780	173.580

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1891.

(Zawiera Nr. 105 i 106.)

105.

Ustawa z dnia 25. lipca 1891,

o rozwiązaniu kontraktu żeglarskiego i pocztowego z Lloydem austriacko-węgierskim z dnia 19. marca 1888, częściowej zmianie artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i uwolnieniu parowców węgierskiej Spółki akcyjnej żeglarskiej „Adria“ od opłat okrętowych na rzecz konsulatów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się niniejszem dołączoną umowę między c. i k. wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych z jednej a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego z drugiej strony, na dniu 12. maja 1891 podpisaną, mocą której zawarty z rzeczonem przedsiębiorstwem na dniu 19. marca 1888 kontrakt żeglarski i pocztowy, z należącemi do niego postanowieniami protokolarnemi (Dz. u. p. Nr. 93), traci moc swoją z dniem 31. grudnia 1891.

Artykuł II.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, żeby w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim uchy-

liło od dnia 31. grudnia 1891, ustępy przedostatni i ostatni artykułu VI przymierza cłowego i handlowego, z Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48).

Artykuł III.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zezwolenia w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem spraw zewnętrznych, żeby parowce węgierskiej Spółki akcyjnej żeglarskiej „Adria“ uwolnione były na czas trwania kontraktu z dnia 28. marca 1891, przez królewsko węgierskiego Ministra handlu z nią zawartego, od opłat okrętowych na rzecz konsulatów, we wszystkich c. i k. urzędach konsulowskich.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam całemu Memu Ministerstwu.

Ischl, dnia 25. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

U m o w a,

która z zastrzeżeniem zatwierdzenia porządkiem konstytucyjnym przez austriacką Radę państwa i węgierski Sejm państwa między c. i k. wspólnym Ministerstwem spraw zewnętrznych z jednej a przedsiębiorstwem żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego z drugiej strony została na dniu 12. maja 1891 w następującej osnowie zawarta:

Traktat żeglarski i pocztowy z dnia 19. marca 1888, między c. i k. wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych z jednej a przedsiębiorstwem żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego z drugiej strony zawarty, traci moc swoją od dnia 31. grudnia 1891.

Od rzonego dnia ustają wszelkie wzajemne prawa i obowiązki z rzonego kontraktu i należących do niego postanowień protokolarnych wynikające, z zastrzeżeniem ostatecznego obliczenia wynagrodzeń kontraktowych za rok 1891 przypadających, podatku przychodowego i przychodów pocztowych, jakoteż zupełnego odbycia kursów kontraktowych, które jeszcze w roku 1891 mają być rozpoczęte.

Lloyd austriacko-węgierski przystaje na rozwiązanie kontraktu bezwarunkowo i bez pretensyi do wynagrodzenia szkody.

W dowód czego wygotowano dwa jedno-brzmiające egzemplarze umowy niniejszej w języku niemieckim i węgierskim i opatrzone je potrzebnymi podpisami i pieczęciami.

Wiedeń, dnia 12. maja 1891.

Kálnoky r. w.

Baron Marco Morpurgo r. w.

Baron Otto Bruck r. w.

106.

Ustawa z dnia 25. lipca 1891,

o rozwiązaniu kontraktu z dnia 25. czerwca 1888 z Lloydem austriacko-węgierskim i zawarciu z tą Spółką żeglugi parowej nowego kontraktu żeglarskiego i pocztowego.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Kontrakt z dnia 25. czerwca 1888 pomiędzy c. k. Rządem a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego w przedmiocie utrzymywania ruchu parowców na liniach zamorskich, traci moc swoją od dnia 31. grudnia 1891.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd do zawarcia ze Spółką żeglugi Lloyd'a austriacko-węgierskiego kontraktu żeglarskiego i pocztowego w projekcie dołączonego.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

Ischl, dnia 25. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Kontrakt żeglarski i pocztowy

z dnia

zawarty między c. k. Rządem a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego.

Artykuł I.

Spółka żeglugi parowej Lloyd'a zobowiązuje się utrzymywać w czasie trwania niniejszego kontraktu, za wynagrodzeniem w artykule II. ustanowionem, kursa w Dodatku oznaczone a to według porządków ruchu przez c. k. Ministerstwo handlu zatwierdzonych.

Dodatek ten stanowi w całej osnowie swojej istotną część składową kontraktu.

Kursa kontraktem zawarowane mogą być zmienione, pomnożone, zmniejszone lub całkiem uchylone tylko na mocy osobnych umów, między Stronami kontrakt zawierającymi.

C. k. Ministerstwo handlu zastrzega sobie polecenie Lloydowi po poprzedniem wysłuchaniu go, by zawijał do portów nie objętych planami kursów

na liniach umownych, pod warunkiem że to nie będzie stało na przeszkodzie dotrzymaniu przepisu drożnego odnośnej linii z materyałem okrętowym do tego przeznaczonym. Rozszerzenia kursów, które Lloydowi w taki sposób mają być przyczynione, mogą mieć miejsce tylko na morzu adryatykiem i śródziemnem w kursach grup *C*) i *D*) a co do służby zamorskiej, w grupie *B*) i nie mogą w dwóch pierwszych grupach przenosić ogółem 8000 mil a w ostatniej grupie ogółem 3000 mil morskich.

Lloyd obowiązuje się celem poparcia linii dowozu do większych miejsc portowych w obrocie krajowym wykreślić na żądanie c. k. Ministerstwa handlu mniej znaczne porty ze swego przepisu drożnego i wspierać te linie przez udzielanie prowizji od przewoźnego za towary na jego okręty dowiezione.

W przedmiocie dalszego przewozu podróźnych i posylek do tych portów, których Lloyd na liniach w Dodatku do niniejszego artykułu pod liczbą bieżącą 16—19 wzmiankowanych, nie nawiedza, będzie Spółka usiłowała wejść w związek z innymi Spółkami żeglugi parowej.

O ile utrzymywanie ruchu na linii Tryest-Santos (liczba bieżąca 19) okaże się popłatnem, zobowiązuje się Lloyd rozszerzyć dwa kursa na tej linii na żądanie Rządu aż do Montevideo i Buenos-Ayres bez osobnego wynagrodzenia.

Artykuł II.

Wynagrodzenie za podróże subwencyonowane wynosi:

1. Na morzu adryatykiem i śródziemnem :

- a) za kursa z chyżością najmniej 11½ mili morskiej na godzinę 3 zł. 55 ct. w. a. od mili morskiej;
- b) za kursa z chyżością najmniej 10 mil morskich na godzinę 2 zł. 40 ct. w. a. od mili morskiej;
- c) za kursa z chyżością najmniej 9 mil morskich na godzinę 1 zł. 80 ct. w. a. od mili morskiej;
- d) za kursa z mniejszą od ostatniej chyżością godzinną 1 zł. 45 ct. w. a. od mili morskiej.

2. W służbie zamorskiej :

- a) za kursa z chyżością najmniej 11 mil morskich na godzinę 2 zł. 80 ct. w. a. od mili morskiej;
- b) za kursa na linii Tryest-Santos (liczba bieżąca 19) 2 zł. w. a. od mili morskiej;

c) za inne kursa 1 zł. 70 ct. w. a. od mili morskiej.

Ogólna suma milowego nie może wynosić w jednym roku więcej jak 2,910.000 zł. w. a.

Oprócz tego należytości za przejazd kanału sueskiego na liniach liczb bieżących 16 i 17 tudzież także należytość za rocznie jeden parowiec przeznaczony do służby na linii liczby bieżącej 18 lub tej, która na jej miejsce zostanie przyjęta, będą Spółce zwracane pod warunkiem złożenia odnośnego rachunku po upływie każdego miesiąca.

Artykuł III.

Spółka żeglugi parowej Lloyd zobowiązuje się używać do kursów kontraktowych tylko takich okrętów, któreby pod względem chyżości, służby pocztowej, pasażerskiej, listowej i wozowej, jakoteż pod względem pojemności odpowiadały potrzebom linii, na której odbywają kursa, i były dostatecznie bezpieczne.

Pojemność ryczałtowa parowców, które dostarczone być mają, wynosić powinna najmniej:

- a) na linii 9 : 240 beczek ;
- b) na liniach 10 a i 10 b : 500 beczek ;
- c) na liniach 2, 11 i 12 : 700 beczek ;
- d) na liniach 4, 5 a, 5 b, 8, 13 b, 14, 15 i 18 : 1000 beczek ;
- e) na liniach 1, 3, 6, 7, 13 a i 19 : 1700 beczek ;
- f) na liniach 16 i 17 : 2300 beczek.

C. k. Rządowi wolno będzie każdego czasu kazać zrewidować okręty Lloyda pod względem wzmiankowanych wymagań.

Parowce, po zawarciu kontraktu wybudowane lub nowo nabyte, na liniach kontraktowych kursujące, ubezpieczać należy według najwyższej klasy w zakładzie austriacko-węgierskim „Veritas“ lub innym krajowym tej samej wartości.

Plany tych okrętów, które mają być nowo wybudowane, lub leżą jeszcze na zrębnie, jakoteż plany maszyn przedstawione będą dla wiadomości c. k. Ministerstwu handlu przed rozpoczęciem budowy a względnie przed zawarciem kontraktu budowy. Plany zaś okrętów, które kupione będą gotowe, przedstawić należy razem z planami maszyn zaraz po kupieniu.

Artykuł IV.

Spółka żeglugi parowej Lloyd'a zobowiązuje się odnawiać z wolną swój materiał okrętowy w miarę jak służba będzie tego wymagała.

Dla ułatwienia Lloydowi osiągnięcia tego celu c. k. Rząd da mu zaliczkę bezprocentową w sumie 1.500.000 zł. w. a. płatną w trzech równych ratach po 500.000 zł. w. a. a to dnia 1. września 1891. dnia 2. stycznia 1892 i dnia 2. stycznia 1893. Lloyd zobowiązuje się spłacić c. k. Rządowi tę zaliczkę w pięciu równych ratach rocznych po 300.000 zł. w. a., z których pierwsza zapłacona być ma dnia 2. stycznia 1902, dalsze w latach bezpośrednio następujących zawsze dnia 2. stycznia a ostatnia dnia 2. stycznia 1906.

Artykuł V.

Przedsiębiorstwo żeglugi parowej Lloyd'a zobowiązuje się mieć o to staranie, żeby kursa kontraktowe nie były przerywane i żeby nie zbaczano od porządku ruchu, za co bierze na siebie odpowiedzialność.

Spóźnienia, z jakiegokolwiek pochodziłyby przyczyny, mają być powetowane ile możliwości przez zwiększenie chyżości.

W razie przekroczenia o więcej niż trzy godziny programowego czasu odejścia i przybycia w początkowych, końcowych i ważniejszych zbiegowych stacjach linii krajowych, tudzież linii Tryest-Aleksandrya (liczba bieżąca 1), Tryest-Pyräus-Konstantynopol (liczba bieżąca 3), Tryest-Smyrna (liczba bieżąca 5 a i b), Tryest-Aleksandrya-Konstantynopol (liczba bieżąca 6), Aleksandrya - Konstantynopol (liczba bieżąca 7) i Tryest-Saloniki-Konstantynopol (liczba bieżąca 13 a i b) a o więcej niż 24 godziny na liniach zamorskich, jakoteż w razie niezawinięcia do portu wciągniętego w program ruchu na liniach kontraktowych, podpada Spółka karze umownej. Wyjmuje się tylko taki przypadek, gdy przerwę lub przeszkodę spowodowały wydarzenia nadzwyczajne, których odwrócenie przechodziło możliwość przedsiębiorstwa i gdy dowodnie spóźnienie nie dało się powetować nawet przez zwiększenie chyżości. Kara ta nakładana być ma za spóźnienie w kursach liczb bieżących 1, 3, 7, 16, 17, 18 i 19 za każdą dalszą godzinę w kwocie aż do 25 zł., w innych kursach za każdą dalszą godzinę w kwocie aż do 15 zł. a w razie niezawinięcia do portu w kwocie aż do 120 zł. i strącana będzie z milowego.

Dla nadzorowania, żeby kursa kontraktowe były dokładnie dotrzymywane, po każdorazowym

powrocie parowca do portu wyjścia, złożony być ma w urzędzie portowym, a względnie w c. i k. urzędzie konsulowskim wyciąg z dziennika okrętowego zawierający wszelkie potrzebne szczegóły.

W porządku ruchu i ustanowionych przystankach dla kursów na mocy kontraktu istniejących lub w przyszłości na mocy kontraktu zaprowadzić się mających, nastąpić może zmiana jedynie za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu.

Artykuł VI.

Dla obrotu osobowego w ogólności i dla obrotu towarów wywożonych z portów austriackich obowiązują taryfy normalne przez c. k. Ministerstwo handlu zatwierdzone. Takiemuż zatwierdzeniu podlegają wszystkie postanowienia dotyczące się przewozu towarów.

Dopóki kontrakt trwa, taryfy normalne zmienione być mogą tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu.

Taryfy normalne i opłaty przewoźnego dla obrotu z portów i do portów austriackich nie mają być wyższe niż dla obrotu z konkurującymi portami zagranicznymi pod takimi samymi lub podobnymi warunkami. Pod tym względem służy c. k. Ministerstwu handlu prawo żądania, żeby taryfy i opłaty przewoźnego były odpowiednio uregulowane.

Artykuł VII.

Lloyd zobowiązuje się pokrywać tę ilość węgla, której będzie potrzebował, ile możliwości produktem krajowym i w tym celu będzie nabywał corocznie najmniej 20.000 beczek węgla z kopalń krajowych, w taki sposób, że zakupno odbywać się będzie za pomocą ofert z odstawą do Tryestu.

Artykuł VIII.

Parowcom Lloyd'a dozwala się i nadal tej ulgi, że urzędnicy służby portowej i zdrowotnej, jakoteż policyjni, udawać się mają w dzień i w nocy na sam pokład parowców, dla udzielania im gdy odpływają spedycy, a gdy przybywają, upoważnienia do lądowania, o ile w ogóle stosownie do miejsca przeznaczenia a względnie miejsca wyjścia okrętu, interwencya rzeczonych urzędników jest potrzebna. W przypadkach tych Spółka obowiązana jest dostarczać potrzebnych statków.

Artykuł IX.

W czasach, gdy nakazana jest kwarantanna lub obserwacja, wolno będzie przedsiębiorstwu żeglugi parowej Lloyd'a na wszystkich tych kursach, podczas których obecność przysięgłych dozorców zdrowia, załatwiających w czasie podróży czynności regulaminem zdrowotnym morskim przepisane, wpływa na mocy istniejących przepisów na skrócenie okresu kwarantanny, brać na pokład dozorców zdrowia już przy odplynięciu z portu austriackiego, poprosiwszy poprzednio urząd portowy i zdrowotny morski o wyznaczenie tychże dozorców.

Artykuł X.

Na czas, potrzebny w stosunkach normalnych do wyładowania i naładowania, wyznaczone będzie parowcom Lloyd'a w każdym porcie austriackim, do którego regularnie zawijają, miejsce stałe przy brzegu albo, gdzieby miejscowość na to nie pozwalała, osobny znak kotwiczny.

Parowce Lloyd'a wolne będą w ciągu kontraktu, tak jak okręty marynarki wojennej, od opłat okrętowych na rzecz konsulatów we wszystkich siedzibach c. i k. urzędów konsulowskich. Natomiast okręty te opłacać mają należności portowe i wszelkie inne żeglarskie w portach austriackich jakoteż wpisowe.

Artykuł XI.

Przedsiębiorstwo żeglugi parowej Lloyd'a zobowiązuje się przewozić jak dotąd bezpłatnie na wszystkich liniach urzędników i sługi wydziału spraw zewnętrznych, podróz służbową odbywających, z zastosowaniem się do istniejących w tej mierze przepisów.

Nadto przyjmuje Lloyd zobowiązanie, że na wezwanie c. i k. wspólnego ministerstwa wojny, w razie uruchomienia i wojny, dostarczy za odpowiednim wynagrodzeniem wszystkich jakimi rozporządza okrętów, — o ile to będzie potrzebne — do celów zarządu wojennego, mianowicie do przewozu stawiających się żołnierzy i do wszelkich transportów wojennych a według okoliczności do służby marynarki wojennej.

W razie potrzeby oddane być mają do rozrządzenia także te okręty, które wprawdzie wzięły już ładunek, jednak jeszcze nie odeszły, jakoteż i te, które można jeszcze na czas wezwać do powrotu.

W tej mierze nadmieniamy się, że Spółka bierze na siebie wszelkie uszkodzenia i straty, które z własnej winy jej służby powstaną, w skutek przy-

godów morskich i pożaru na okrętach Lloyd'a, oddanych w razie uruchomienia i wojny marynarcze wojennej. Tylko uszkodzenia i straty, których powodem będą kroki nieprzyjacielskie lub eksplozje amunicji wojennej wynagradzać będzie c. i k. marynarka wojenna.

Przypadki, w których Spółka ponosi kosztą uszkodzenia okrętów wyszczególnione będą dokładnie w umowie z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny, tyczącej się dostarczania okrętów do celów marynarki wojennej.

Gdyby zachodziła potrzeba, c. k. Ministerstwo handlu pozwoli, żeby w razie uruchomienia lub wojny, poszczególne kursa zagraniczne kontraktem przepisane, zostały wstrzymane, iżby Lloyd mógł bezwarunkowo uczynić zadość wymaganiom c. i k. wspólnego ministerstwa wojny.

O ile to będzie możebne c. i k. wspólne Ministerstwo wojny jeszcze przed zarządzeniem uruchomienia uwiadomi Lloyd jakich okrętów będzie potrzebował, żeby okręty potrzebne mogły być do celów wojennych zatrzymane.

Wynagrodzenie za czas czekania z okrętami zatrzymanymi do celów uruchomienia i wojennych, płacone będzie Lloydowi według osobnej umowy, która między nim a c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny będzie zawarta.

Pod względem transportów wojskowych w ogólności obowiązują postanowienia istniejącej już umowy między c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny a Lloydem, w której wyszczególnione są niższe ceny przewozu, jakie przedsiębiorstwo ustanowiło dla transportów armii i dla wojskowych pojedynczo podróżujących, a które odtąd zaprowadzone być mają na wszystkich subwencyonowanych liniach krajowych i zagranicznych.

Obie umowy obowiązywać będą przez czas trwania niniejszego kontraktu z zastrzeżeniem zmian, które za wspólnem porozumieniem będą w nich później poczynione.

Gdyby jednak umowa, tycząca się zniżek dla transportów wojskowych, z jakiegokolwiek przyczyn przestała obowiązywać, Spółka żeglugi parowej obowiązana będzie w każdym razie przewozić za połowę ceny taryfowej dla cywilnych ustanowionej, tak transporty wojskowe, jak i wojskowych pojedynczo podróżujących, tudzież wszelkie rzeczy wojskowe.

Artykuł XII.

Na piśmienne wezwanie c. i k. Władz konsulowskich lub c. i k. poselstw Lloyd obowiązany jest zabierać w portach zagranicznych, do których

zawija marynarzy lub inne osoby pozwoleniem do podróży morskiej (książką służbową morską) opatrzone a do kraju odesłać się mające i przewozić je do Tryestu lub innego portu austriackiego, do którego w podróży zawija, a to całkiem bezpłatnie, przeto nie żądając nawet wynagrodzenia za wyżywienie, jeżeli Władze właściwe nie będą mogły ściągnąć wynagrodzenia za przewiezienie do kraju, ciężącego prawnie na właścicielu okrętu lub na sumie zebranej za rzeczy z rozbicia wyratowane. Osoby powyższe, bezpłatnie przewożone, pomieszczane będą i żywione jak pasażerowie trzeciej klasy, a kapitanowi parowca wolno będzie używać ich w stosownym razie podczas przewozu do służby okrętowej; wszakże agenci Lloyd'a i kapitanowie nie mogą być zniewoleni do wzięcia wbrew swojej woli jednocześnie na jeden okręt więcej niż dwaście osób.

Od wszystkich innych ubogich poddanych austriackich, którzy mają być odesłani do kraju na piśmienne wezwanie c. i k. urzędów konsulowskich lub c. i k. poselstw, należy się za każdym razem opłata taryfowa pasażerska trzeciej klasy i wyżywne dziennie po 50 ct. w złocie które to wynagrodzenie wypłacać będzie Władza morską w Tryescie za udowodnieniem dokonanego przewiezienia. Jeżeli ci ubodzy krajowcy są popisowymi, przewiezienie ich należy bezpłatnie.

W podobny sposób wypłacana będzie także Lloydowi później należytość za przewiezienie marynarzy w przypadkach wydobycia jej zwrotu w ustępie 1 wyłączonych. Warunki, tyczące się przewozu ubogich poddanych austriackich lub węgierskich stosowane być mają także do ubogich cudzoziemców wydalonych z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, gdy na prośbę jednej z c. k. Władz będą przewożeni.

W wzmiankowanych powyżej przypadkach odsyłania do domu mieć się będzie wzgląd na to, żeby chorzy (mianowicie obłąkani) tylko w taki sposób byli na okrętach umieszczani, iżby to pasażerom nie zakłócało spokojności, tudzież iżby obmyślane były odpowiednie środki do potrzebnego dozoru.

Więźniowie umieszczani będą na okrętach przez Władze konsulowskie w porozumieniu z agencjami. Na pokładzie sprawuje służba Lloyd'a razem z zastępcami Władzy dozór nad temi osobami; podczas pobytu w portach można w razie potrzeby zażądać pomocy Władz konsulowskich do dozoru nad więźniami.

Artykuł XII.

O ile Lloyd pośredniczy w obrocie pocztowym, uważany będzie za instytut sprawujący czynności c. k. zakładu pocztowego i w tym przymocie podlega wszystkim odnośnym postanowieniom ustaw i przepisów pocztowych.

C. k. zarząd pocztowy austriacki ma przeto prawo używać wszystkich parowców Lloyd'a, którekolwiek, a więc także nie kontraktowe kursa odbywających, do przewozu posyłek poczty listowej i wozowej wszelkiego rodzaju, bez względu na ich pochodzenie lub miejsce przeznaczenia, w skutek czego okręty te w dokumentach okrętowych oznaczone być mają jako upoważnione do przewozu pakietów pocztowych.

Prawo c. k. zarządu pocztowego, używania Lloyd'a do przewożenia poczty i pośredniczenia w czynnościach pocztowych rozciąga się także do przesyłek poczty listowej (pakietów poczty listowej) wszelkiego rodzaju, dowiezionych do okrętów Lloyd'a przez zagraniczne zakłady pocztowe lub okręty.

Artykuł IV.

Lloyd zobowiązuje się przewozić i załatwiać bezpłatnie posyłki poczty listowej w artykule XIII. wzmiankowane i urzędowe posyłki poczty wozowej.

O ile jednak zakład pocztowy żądać będzie ubezpieczenia posyłek urzędowych poczty wozowej przeciwko przygodom morskim, obowiązany jest zapłacić Lloydowi należytość za ubezpieczenie, według taryfy z nim umówionej przypadającej.

Przedmioty monopolu i wszelkie inne produkty skarbowe, na użytek publiczności przeznaczone, nie mogą być uważane za urzędowe posyłki poczty wozowej.

Posyłki prywatne poczty wozowej, przewożone i załatwiane będą za opłatą przewoźnego a jeżeli mają być ubezpieczone, za opłatą należytości za ubezpieczenie morskie, według taryfy powszechnej dla publiczności przyjętej, lub według niższej, która osobno będzie umówiona. Prywatne przesyłki poczty wozowej wyprawiane za tym samym listem przewozowym, uważane będą pod względem opłat na rzecz Lloyd'a za jedną posyłkę.

Posyłki wozowe do monarchii austriacko-węgierskiej lub krajów zagranicznych przeznaczone a pochodzące z takich miejsc, w których niema c. k. urzędów pocztowych do załatwia-

nia służby poczty wozowej przeznaczonych, jeżeli posyłający chce, żeby były dale posłane przez zakład pocztowy austriacki, winien Lloyd objąć i właściwemu zakładowi pocztowemu oddać. Za przewóz takich posyłek od miejsca oddania, aż do portu austriackiego, w którym mają być na ląd wysadzone, pobiera Lloyd należitości według taryfy powszechnej, dla publiczności przyjętej, lub według niższej, która osobno będzie umówiona. Opłaty taryfowe Lloyda, o ile stosowane są do posyłek poczty wozowej, zmienione być mogą tylko w porozumieniu z c. k. zarządem pocztowym.

Artykuł XV.

Lloyd ręczy wszystkimi swemi okrętami i całym swoim majątkiem za powierzone mu posyłki listowe i wozowe jak to w przepisach pocztowych jest lub będzie postanowione, atoli w obec siły wyższej i niebezpieczeństwa na morzu tylko o tyle, o ile posyłka była ubezpieczona.

Artykuł XVI.

Lloyd nie może pośredniczyć w przewozie posyłek poczty listowej na własny rachunek tak w monarchii austriacko-węgierskiej jak i za granicą i winien czuwać nad tem, żeby i służba jego w tym względzie nie wykrczała.

Na żądanie c. k. Zarządu pocztowego winna Spółka wystawić na swoich okrętach skrzynki listowe do wkładania i zbierania posyłek listowych.

Na każdym okręcie urządzony być powinien osobny lokal na posyłki pocztowe, odpowiednio obszerny i bezpieczny, który ma zostawać pod zamknięciem i szczególnym nadzorem oficera okrętowego Spółki, do sprawowania służby pocztowej przeznaczonego.

Na żądanie c. k. Ministerstwa handlu agenci Lloyda, odpowiednio uzdolnieni, mają w poszczególnych miejscach załatwiać za umiarkowaną prowizją, pod odpowiedzialnością Spółki, czynności pocztowe na rachunek państwa, według przepisów pocztowych, które dla c. k. urzędów pocztowych na Wschodzie istnieją lub będą istniały.

Opłaty pocztowe, pobierane przez Lloyd i jego agentów odsyłane będą na rachunek c. k. zarządu pocztowego.

Artykuł XVII.

Korespondencya służbowa Lloyda z agentami własnymi, jakoteż tych ostatnich między sobą, o ile przewożona jest okrętami Lloyda i opatrzona nazwiskiem posyłającego, tudzież dopiskiem: „korespondencya służbowa Lloyda,“ jest wolna od opłaty pocztowej.

Artykuł XVIII.

Gdyby c. k. Zarząd pocztowy uznał za potrzebne wyprawiać posyłki pocztowe pod dozorem własnych urzędników, wyznaczyć należy urzędnikowi pocztowemu bezpłatnie miejsce pierwszej klasy i odpowiednią kajutę do załatwiania czynności pocztowych, a konduktorowi lub słudze miejsce drugiej klasy, tudzież lokal oddzielny zamknięty do zachowywania posyłek pocztowych. Także urzędnikom nadzorczym, przez zakład pocztowy wysyłanym, wyznaczyć należy bezpłatnie miejsce pierwszej klasy.

Osoby te płacić mają za wyżywienie, jeżeli w tej mierze nie będzie zawarta osobna umowa, należitość zniżoną po 1 zł. 50 ct. dziennie.

Artykuł XIX.

Gdyby parowiec doznał w drodze przygody, kapitan obowiązany jest postarać się o jak najbezpieczniejsze i jak najrychlejsze przesłanie poczty, a to, jeżeli na pokładzie znajduje się urzędnik pocztowy służbę pełniący, w porozumieniu z tym urzędnikiem. Koszta ztąd powstałe ponosić ma przedsiębiorstwo.

Artykuł XX.

Wszystkie szczegóły dotyczące się służby pocztowej uregulowane będą w osobnej umowie, którą c. k. zarząd pocztowy ze Spółką Lloyd zawrze.

Artykuł XXI.

Spółka Lloyda zobowiązuje się nie wydać bez zezwolenia c. i k. ministerstwa handlu, dopóki kontrakt niniejszy będzie zostawał w mocy, żadnego zarządzenia w przedmiocie kwestyj zasadniczych, jakoto: istnienia Towarzystwa, zaciągnięcia nowej pożyczki, obciążenia majątku, zmniejszenia lub zwiększenia kapitału akcyjnego Spółki jakoteż zmiany, sprzedaży lub zastawienia parowców i nieruchomości majątek Spółki stanowiących.

Do budowy i naprawy okrętów, części składowych okrętów i machin, będzie Lloyd używał ile możności materiału krajowego, a gdy będzie chciał nabyć za granicą okręty, maszyny i kotły okrętowe, postarać się winien u c. k. Ministerstwa handlu o pozwolenie, które nie może mu być odmówione, jeżeli udowodni, że w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych dostarczenie na czas tych przedmiotów jest niemożliwe, lub że za granicą można je nabyć pod warunkami szczególnie korzystnymi.

Artykuł XXII.

Lloyd zobowiązuje się ogłaszać najpóźniej aż do 15. każdego miesiąca w dziennikach urzędowych

wiedeńskich i tryestyńskich przychody ryczałtowe, jakie miał od początku roku aż do końca poprzedniego miesiąca i ilość przebytych mil morskich.

Artykuł XXIII.

Rada zawiadowcza Lloyd'a składa się z prezesa i ośmiu członków.

Prezesa mianuje Jego c. i k. Apostolska Mość.

Dwóch członków mianuje c. k. Minister handlu z pomiędzy osób należących do kół przemysłowych, handlowych i komunikacyjnych, innych zaś wybiera walne zgromadzenie.

Wszyscy członkowie rady zawiadowczej muszą być obywatelami austriackimi i mieć stałą siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Prezes i członkowie przez c. k. Ministra handlu mianowani nie podlegają tym postanowieniom statutowym, które zobowiązują członków rady zawiadowczej do posiadania akcji.

Siedzibą Spółki pozostaje Tryest, gdzie też zwyczajnie odbywają się posiedzenia rady zawiadowczej.

Artykuł XXIV.

Rada zawiadowcza wybiera ze swego grona czterech członków, którzy tworzyć będą komitet rezydujący w Tryeście do kierowania służbą bieżącą i nadzoru nad nią, tudzież czterech członków, którzy tworzyć będą komitet rezydujący w Wiedniu do utrzymywania stosunków z Władzami centralnymi a w miarę potrzeby także z kołami komunikacyjnymi i handlowymi.

Członkowie komitetu tryestyńskiego muszą mieszkać stale w Tryeście.

Do każdego z dwu komitetów, i do każdego innego, któryby jeszcze był ustanowiony, należec ma jeden z członków mianowanych przez c. k. Ministra handlu.

Prezes ma prawo zasiadania na posiedzeniach komitetów i głosowania.

Wynagrodzenia dla członków rady zawiadowczej ustanowione są w statucie.

Artykuł XXV.

Do sprawowania służby wykonawczej ustanowiona będzie w Tryeście dyrekcja ruchu, składająca się z jednego lub kilku dyrektorów. Przed ich mianowaniem rada zawiadowcza winna się zapewnić, czy w tym względzie ze strony c. k. Ministerstwa handlu nie zachodzą wątpliwości.

Komitetowi wiedeńskiemu przydać należy do załatwienia spraw onemuż odkazanych, biuro opatrzone potrzebnymi upoważnieniami do bezpośredniego znoszenia się z Władzami i stronami.

Artykuł XXVI.

Porządki czynności rady zawiadowczej jakoteż stałych komitetów tryestyńskiego i wiedeńskiego, wreszcie porządki służbowe dyrekcji ruchu i biura przydanego komitetowi wiedeńskiemu podlegają zażwierdzeniu c. k. Ministerstwa handlu.

Artykuł XXVII.

Wszyscy funkcyonaryusze Spółki w krajach tutejszych i za granicą ze stałemi placami ustanowieni, muszą być obywatelami austriackimi i wyjątek co do funkcyonaryuszów stałą placę pobierających uczyniony być może tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu.

Do posad w służbie morskiej, Spółka dawać będzie przy całkiem równych warunkach pierwszeństwo przed innymi kandydatami oficerom marynarki wojennej czynnym i rezerwowym, jakoteż kadetom rezerwowym marynarki wojennej. We względzie nadawania posad wysłużonym podoficerom wojska, marynarki wojennej i obu obron krajowych poddaje się Spółka przepisom ustawowym, wydanym dla subwencyonowanych przedsięwzięciw kolei żelaznej i żeglugi parowej.

Artykuł XXVIII.

Lloyd zobowiązuje się doprowadzić do zgodności statut Spółki z postanowieniami kontraktu niniejszego. Statut zmieniony nabyć ma mocy obowiązującej jednocześnie z kontraktem. Dopóki kontrakt będzie obowiązywał, statut nie może być zmieniony bez zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł XXIX.

C. k. Ministerstwo handlu kontroluje całą administracją Spółki, w szczególności zaś ściśle dotrzymanie umów przez nią zawartych, a to w sposób jaki uzna za stosowny, przez zastępców swoich, których do tego wyznaczy.

Ministerstwo to ma prawo badania jak interesa Lloyd'a są załatwiane, przeglądania jego ksiąg przemysłowych, tudzież żądania potrzebnych wyjaśnień i wykazów.

C. k. Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo ustanowienia przy Spółce komisarza rządowego i przydania mu w razie potrzeby po jednym zastępcy w Wiedniu i Tryeście.

Bez wiedzy komisarza rządowego lub jego zastępcy nie może być uchwalony żaden ważniejszy środek administracyjny, i tenże lub jego zastępca ma prawo być obecnym na wszystkich posiedzeniach rady zawiadowczej, jakoteż jej komitetów i walnego zgromadzenia, zawieszać zarządzenia, któreby sprzeciwiały się ustawom, statutowi Spółki, lub umowom z c. k. Rządem zawartym, jakoteż powszechnemu dobru i uwiadamiać o tem c. k. Ministerstwo handlu, żeby zarządziło dalsze kroki.

Ze względu na trudy osób, przez c. k. Ministerstwo handlu do sprawowania kontroli ustanowionych, tudzież na pokrycie wydatków z wykonywaniem nadzoru rządowego połączonych, zobowiązuje się Spółka Lloyda składać w kasach rządowych, które c. k. Ministerstwo handlu wskaże, sumę ryczałtową roczną przez c. k. Rząd oznaczoną.

Artykuł XXX.

Agencye generalne w Wiedniu i Pradze będą nadal istniały i otrzymają upoważnienie do zawierania w imieniu zarządu Lloyda z posyłającymi, na żądanie tychże, umów co do przewozu morzem posyłek przewozowych, a gdyby istniały ekspedycye bezpośrednie, umów co do całego przewozu od miejsca oddania aż do miejsca przeznaczenia.

Artykuł XXXI.

Przedsiębiorstwo żeglugi parowej Lloyda zobowiązuje się mieć staranie o regularny przewóz towarów zgodnie z Porządkiem ruchu. Wszelkie zmiany tego Porządku ruchu podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa handlu.

Spółka będzie miała o to staranie, żeby pod różni doznawali należytych względów.

Tak na pokładzie statków Spółki, jakoteż u jej agencji wystawione będą książki zażaleń, których przeglądanie każdego czasu będzie dozwolone odpowiednim urzędom portowym i konsulowskim, jakoteż komisarzowi rządowemu lub jego zastępcy.

Artykuł XXXII.

Przedsiębiorstwo Lloyda ma prawo żądać, żeby wynagrodzenie (artykuł II) było mu wypłacane w dwunastu ratach miesięcznych. Ponieważ jednak suma wynagrodzenia w stosunku do ilości przebytych nił morskich, oznaczona być może stanowczo dopiero z końcem roku, przeto na rachunek rat

miesięcznych pozwala się pobierać z kasy państwa zaliczki bezprocentowe, które, dopóki kontrakt niniejszy będzie obowiązywał, wypłacane będą na początku każdego miesiąca za asygnacjami w sumie po 235.000 zł. w. a.

Po upływie każdego roku słonecznego, Spółka żeglugi parowej Lloyda przedstawi c. k. Ministerstwu handlu wykaz kursów kontraktowych w ciągu roku odbytych, przyczem urzędowemi świadectwami właściwych Władz portowych i konsulowskich musi być udowodnione, że istotnie odprawiono tyle i tak wielkich kursów, jak to jest wykazane.

Po sprawdzeniu i wyrzetelnieniu tego wykazu zarządzone będzie obliczenie otrzymanych zaliczek, poczem wydana będzie przedsiębiorstwu Lloyda reszta należności po strąceniu grzywien jeżeli będą, gdyby zaś należność wynosiła mniej aniżeli suma zaliczek, nadwyżka potrącona będzie z najbliższej raty miesięcznej, albo z kilku rat, przy rozwiązaniu zaś kontraktu, Spółka zwróci ją w gotówce.

Gdyby w kursach kontraktowych nastąpiła dłuższa przerwa, natenczas, niezawisłe od postanowień artykułu V. służyć będzie Rządowi prawo zmniejszenia do czasu lub zawieszenia całkiem zaliczek miesięcznych, powyżej zapewnionych; o ileby jednak przerwa nastąpiła nie z winy przedsiębiorstwa, wynagrodzenie przypadające Lloydowi nie będzie zmniejszone poniżej 2,000.000 zł. w. a. rocznie.

Artykuł XXXIII.

Spółka Lloyda nie może bez zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu wypłacać większej dywidendy jak po cztery od sta. Gdyby czysty dochód Lloyda wynosił w jednym roku więcej niż cztery od sta kapitału akcyjnego jaki wówczas będzie, nadwyżka podzielona będzie między c. k. Rząd i Spółkę w taki sposób, że c. k. Rządowi przyznana będzie część trzecia a Spółka otrzyma dwie trzecie części.

Artykuł XXXIV.

Moc obowiązującą kontraktu niniejszego ustanawia się na lat piętnaście, licząc od 1. stycznia 1892.

W dowód czego wygotowano dwa jedno-brzmiące egzemplarze kontraktu niniejszego i opatrzone je potrzebnymi podpisami i pieczęciami.

Wiedeń, dnia

W y k a z

kursów, które przedsiębiorstwo żeglugi parowej Lloyd'a odbywać ma na mocy kontraktu.

Liczba bież.	Z k ą d d o k ą d	Ilość kursów rocznie	Ilość mil morskich każdego całkowitego kursu tam i napowrót
I. Służba na morzu Adryatyckiem i na morzu Śródziemnem.			
<i>A. Kursa z chyżością najmniej 11½ mil morskich na godzinę.</i>			
1	Tryest-Aleksandrya i napowrót	52	2.416
<i>B. Kursa z chyżością najmniej 10 mil morskich na godzinę.</i>			
2	Tryest-Kotor i napowrót	52	724
3	Tryest-Korfu-Pyräus-Konstantynopol i napowrót	52	2.515
4	Konstantynopol-Warna i napowrót	52	292
<i>C. Kursa z chyżością najmniej 9 mil morskich na godzinę.</i>			
5a	Tryest-Korfu-Zante-Kandyja-Smyrna i napowrót	26	2.476
5b	Tryest-Korfu-Patras-Kandyja-Smyrna i napowrót	26	2.560
6	Tryest-Korfu-Aleksandrya-Beyrut-Konstantynopol i napowrót	13	5.090
7	Aleksandrya-Beyrut-Konstantynopol i napowrót	13	2.678
8	Aleksandrya-Beyrut-Mersina i napowrót	26	1.330
<i>D. Kursa z chyżością najmniej 8 mil morskich na godzinę.</i>			
9	Tryest-Polje-Kerk i napowrót	52	310
10a	Tryest-Metkowice i napowrót	52	553
10b	Tryest-Metkowice i napowrót	52	621
11	Tryest-Kotor i napowrót	52	889
12	Tryest-Dahnacza-Albania aż do Prevesy i napowrót	52	1.413
13a	Tryest-Korfu-Patras-Pyräus-Volo-Saloniki-Konstantynopol i napowrót	26	3.382
13b	Tryest-Pyräus-Saloniki-Cavalla-Konstantynopol i napowrót	26	3.150
14	Konstantynopol-Burgas-Braïło i napowrót	40	864
15	Konstantynopol-Trapezunt-Batum i napowrót	52	1.256
II. Służba zamorska.			
<i>A. Kursa z chyżością najmniej 9 mil morskich na godzinę.</i>			
16	Tryest-Bombay i napowrót	12	8.692
<i>B. Kursa z chyżością najmniej 9 mil morskich na godzinę.</i>			
17	Tryest-Bombay-Hongkong-Shanghai i napowrót	12	18.281
18	Colombo-Kalkutta i napowrót	12	2.740
19	Tryest-Santos i napowrót	6	12.442

Protokół.

Przy podpisywaniu w dniu dzisiejszym kontraktu żeglarskiego i pocztowego ze Spółką Lloyda austriacko-węgierskiego podane jeszcze zostały do niniejszego protokołu następujące układy:

Do Artykułu I.

Lloyd zobowiązuje się używać na linii Tryest-Aleksandrya (liczba bieżąca 1) parowców mogących biec z chyżością ciągłą 13 mil morskich na godzinę.

Lloyd zobowiązuje się utrzymywać komunikacyę z portami werbnickim, baszkackim i rabskim, jeżeliby zawijanie do tych portów bądź w dotychczasowy, bądź też w inny sposób nie było zabezpieczone.

Lloyd zobowiązuje się skierować linię Tryest-Konstantynopol (liczba bieżąca 3) przez kanał koryncki, gdy tenże zostanie otwarty.

Na linii Tryest-Santos (liczba bieżąca 19) zawijać winien do jednego z portów południowohiszpańskich, a wolno mu wstępować także do portów pośrednich na drodze leżących i do Lizbony.

Lloyd zobowiązuje się, aż do dnia 30. czerwca 1898 na linii Tryest-Korfu-Patras-Pyräus-Volo-Saloni-Konstantynopol (liczba bieżąca 13a), na linii Tryest-Korfu-Zante-Kandyia-Smyrna (liczba bież. 5a), na linii Tryest-Korfu-Aleksandrya-Beyrut-Konstantynopol (liczba bieżąca 6) w każdym kursie, na linii Tryest-Hongkong-Shanghai (liczba bieżąca 17) sześć razy do roku, to jest co drugi miesiąc a na linii Tryest-Santos (liczba bieżąca 19) za każdym razem zawijać do portu rjeckiego, tak wtedy, gdy statki płyną naprzód, jak i gdy wracają.

Lloyd zobowiązuje się odbywać na żądanie c. k. Ministerstwa handlu w czasie aż do 30. czerwca 1898 52 kursa rocznie na linii Rjeka-Kottor i napowrót z chyżością 10 mil morskich na godzinę, bez osobnego wynagrodzenia.

W razie, gdyby zaprowadzenia tych kursów nie wymagano, a względnie od dnia 1. lipca 1898 zobowiązuje się Lloyd na dalszą część okresu niniejszego kontraktu zaprowadzić natomiast podług wyboru c. k. Ministerstwa handlu albo dwanaście kursów rocznie z Singapore do Soerabaya i napowrót, albo dwa bezpośrednie kursa z Tryestu na Colombo do Kalkuty i napowrót bez osobnego wynagrodzenia.

Po dniu 30. czerwca 1898 Lloyd przyjmie na siebie odpowiednie zobowiązanie za uchylenie obo-

wiązku nawiedzania portu rjeckiego na liniach powyżej wzmiankowanych.

Do Artykułu III.

Na liniach zamorskich, z wyjątkiem linii Tryest-Bombay (liczba bieżąca 16) mogą być używane parowce, urządzone głównie do przewozu towarów.

Życzenia, jakie nasuną się przy badaniu planów (ustęp ostatni artykułu) oznajmione będą Lloydowi dla dojścia do porozumienia a według okoliczności dla oznaczenia wynagrodzenia.

Do Artykułu V.

Dla kursów w Dodatku zawartych, szczegółowe plany tychże, które Lloyd wypracuje na podstawie układu co do przyszłego przepisu drożnego przedstawione być mają do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu handlu najmniej na miesiąc przedtem, zanim kontrakt nabędzie mocy obowiązującej.

Porządki ruchu jakoteż zmiany w nich ogłaszać należy na dni 14 przed ich zaprowadzeniem, jeżeli c. k. Ministerstwo handlu nie zażąda wcześniejszego zaprowadzenia lub nie zezwoli na wcześniejsze zaprowadzenie.

Również porządki ruchu kursów peryodycznych, nie przepisanych kontraktem, powinny być w podobny sposób naprzód ogłaszane.

Kursa szczególne ogłaszać należy zwyczajnie ile możności jak najwcześniej.

W przypadkach, gdyby zawinięcie do jednego z portów, porządkami ruchu objętych, zdawało się niewłaściwym z powodu środków kwarantannych a dla braku czasu nie można było wystarać się o pozwolenie c. k. Ministerstwa handlu do zaniechania owego kursu, Spółka wyda uchwałę w tym względzie tylko w porozumieniu z komisarzem rządowym i za jego zgodą. Gdyby w nagłych przypadkach nie można było uzyskać od c. k. Ministerstwa handlu pozwolenia do odbycia kursu nie objętego programem, także i w tym względzie Spółka wyda uchwałę tylko w porozumieniu z komisarzem rządowym i za jego zgodą. Jeżeli do utrzymania ruchu na pewnej linii w razie zaprowadzenia kwarantanny byłoby potrzeba więcej okrętów, aniżeli do utrzymania ruchu na tej linii w stosunkach normalnych,

Lloyd może kursa odpowiednio zredukować, jednakże, o ile to jest możebne, tylko za poprzedniemi zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu.

Gdy parowiec przybędzie do portu dopiero po upływie godziny, o której według planu kursów ma odpłynąć, wolno mu zatrzymać się tylko przez czas niezbędnie potrzebny do wysadzenia na ląd i wzięcia na pokład, ludzkiej do oddania i odebrania poczty.

Do Artykułu VI.

Wszelką zamierzoną zmianę w taryfach normalnych przedstawi Lloyd c. k. Ministerstwu handlu do zatwierdzenia najmużej na cztery tygodnie przed terminem, od którego zmiana ta ma się stać obowiązującą; jeżeli przed upływem powyższego terminu c. k. Ministerstwo handlu nie wyda odmiennego zarządzenia, zmiana uważana być ma za zatwierdzoną.

Taryfy normalne i refakcyje powszechne, jakoteż wszelkie zmiany w tychże, zobowiązuje się Lloyd ogłaszać najmużej na dni 14 przed ich zaprowadzeniem.

Lloyd zobowiązuje się przedstawiać c. k. Ministerstwu handlu co trzy miesiące z dołu wykazy ulg i zniżeń, tyczących się zatwierdzonych normalnych należności taryfowych.

C. k. Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo żądania, żeby mu dla jego informacji przedstawiano wykazy należności pobieranych za przywóz do portów austryackich.

Gdyby uczynione było umotywowane żądanie, żeby zaprowadzone zostały bezpośrednie skombinowane taryfy lądowe i morskie a w tym względzie dało się osiągnąć współdziałanie interesowanych zarządów kolei żelaznych, zobowiązuje się Lloyd ustanowić w swoim zakresie taryfy takie na wezwanie c. k. Ministerstwa handlu.

Lloyd będzie miał na pieczy, ażeby podróżująca publiczność dostawała na wszystkich kontraktowych liniach bilety odjazdowe i powrotowe do I. i II. klasy po cenach zniżonych.

Dopóki Lloyd jest obowiązany zawijać do portu rjeńskiego na liniach w protokole niniejszym (do artykułu I.) wzmiankowanych, na liniach tych taryfa dla pasażerów, towarów i posyłek wartościowych z Tryestu i do Tryestu a względnie Rjeki będą takie same jak z Rjeki i do Rjeki a względnie Tryestu i także dla przywozu z portów zagranicznych, w tych kursach nawiedzanych, nie ma być czyniona przy obliczaniu kosztów przewozu żadna różnica między obu rzeczonymi portami, gdy są portami przeznaczenia.

Tej równości taryf przestrzegać należy także wtedy, gdy w szczególnych komunikacyach ekspeduje się bezpośrednio z jednego z przereczonych portów lub do tegoż portu, podczas gdy do odstawienia z drugiego lub do drugiego potrzebne jest przeladowanie towarów i w przypadku takim przeladowanie wykonać mają agenci Lloyda bez policzenia za to jakiegokolwiek należytości.

Wszystkie w obrocie z Tryestu a względnie Rjeki poczynione zniżenia taryf zatwierdzonych, refakcyje, ulgi w opłatach portowych z transportem morskim w związku będące i wszelkie inne stosują się także w obrocie z Rjeki a względnie Tryestu, gdy towar posłany jest tym samym okrętem, jest tego samego rodzaju i odchodzi do tego samego portu.

Do Artykułu VII.

Lloyd obowiązany jest nabywać węgiel krajowy aż do umówionej ilości pod tym warunkiem, że stosunek siły ogrzewnej węgla krajowego do siły ogrzewnej węgla angielskiego, którego Lloyd zwykle używa, będzie wynosił najmużej 84 do 100 i że ten węgiel krajowy z odstawa do Tryestu nie będzie kosztował więcej jak angielski w tem samym miejscu.

O ile Lloyd sprowadzać będzie węgiel z zagranicy, winien w tych samych okolicznościach posługiwać się żeglactwem krajowem, celem przewiezienia go do portów monarchii austryacko-węgierskiej.

Do Artykułu IX.

Lloyd zobowiązuje się utrzymywać na okrętach, kursujących na liniach Tryest-Aleksandrya (liczba bieżąca 1), Tryest-Konstantynopol (liczba bieżąca 3), lekarza, który wykonał przysięgę w zarządzie zdrowotnym morskim. C. k. Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo rozciągnięcia tego obowiązku w razie potrzeby także na inne linie Lloyda, dopóki kontrakt niniejszy będzie obowiązywał. Oprócz tego przeznaczyć należy lekarza dla okrętów Lloyda, mających odbywać kwarantannę w zakładach kwarantannych na Wschodzie, jeżeli na ich pokładzie znajduje się więcej niż 50 osób, które czas kwarantanny zamierzają spędzić na pokładzie.

Do Artykułu XI.

Zarząd Lloyda winien porządek ruchu (plan kursów) żeglugi parowej regularnej, odbywającej się wzdłuż wybrzeża austryackiego przedstawić piśmiennie dyrekeyom skarbowym krajowem a względnie dyrekeyom skarbowym, w których obszarze administracyjnym leżą porty planem kursów objęte i o

każdej zmianie w tymże planie oznajmiać im również piśmiennie najmniej na dni 8 przed jej zaprowadzeniem, celem uwiadomienia Władz i urzędów podrzędnych.

Ci wysłannicy Władz skarbowych kierujących, i ci urzędnicy lub funkcyonaryusze straży, którym szczególnie poruczona jest kontrola nad obrotem celnicznym wzdłuż wybrzeża i nad komorami uskuteczniającemi ekspedycyą celniczą i okazaż kapitanowi odnośnego parowca Lloyd'a dokument legitymacyjny, przez Władzę skarbową kierującą wydany, a podający nazwisko i charakter służbowy urzędnika lub funkcyonaryusza nim opatrzonego, mają prawo towarzyszyć parowcom Lloyd'a na linii nadbrzeżnej, w dokumencie legitymacyjnym wyrażonej, celem odbywania rewizyj służbowych i dochodzeń, jakoteż sprawowania nadzoru przy wysadzaniu na ląd pasażerów i towarów.

Funkcyonaryusze Lloyd'a, obecni na pokładzie, jakoteż agenci jego w portach nawiedzanych, obowiązani są udzielać w przypadkach takich z całą gotowością wykonawcom Władzy skarbowej wyjaśnień lub pomocy, gdy tego zażądają.

Osoby opatrzone dokumentem legitymacyjnym rzeczonoego rodzaju przewozić należy bezpłatnie w obrębie przestrzeni, w dokumencie oznaczonej, parowcem, kurs programowy odbywającym i przyjmować urzędników na miejsce I. klasy a osoby do stanu straży należące na miejsce II. klasy. Za wyżywienie osoby te płacić mają cenę zniżoną po 1 zł. 50 c. dziennie, jeżeli w tej mierze nie istnieje osobna umowa.

Lokale agencji Lloyd'a, znajdujące się w szczególnych portach, jakoteż magazyny do nich należące, podlegają kontroli urzędów dochodowo-skarbowych w myśl odnośnych przepisów.

Zniżenia cen przewozu, które Lloyd przyzwolił dotychczas sługom cywilnym, misyonarzom i zakonnikom zatrzymają moc swoją aż do końca okresu kontraktowego a Lloyd przedstawi c. k. Ministerstwu handlu wykaz tych zniżeń.

Do Artykułu XIII.

W czasie aż do 30. czerwca 1898 obowiązany jest Lloyd przewozić listy i posyłki wozowe oddane mu przez k. węgierski Zarząd pocztowy w taki sam sposób, jak także posyłki c. k. Zarządu pocztowego.

Do Artykułu XVI.

O każdej zmianie agentów, którym poruczone jest załatwienie służby pocztowej, uwiadomiać bę-

dzie wcześniej Spółka dyrekcją poczt i telegrafów w Tryeście a względnie urząd pocztowy ambasady w Konstantynopolu.

Do Artykułu XXI.

Pozwolenie do nabywania za granicą, w drugim ustępie tego artykułu c. k. Ministerstwu handlu zastrzeżone, nie jest potrzebne, gdy chodzi o zastąpienie kotłów innymi. Spółka jednak także i w tym przypadku będzie ile możności nabywała raczej w krajach tutejszych.

Do Artykułu XXIV.

Gdy kontrakt niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, rada zawiadowcza Spółki utworzona będzie na nowo.

Do Artykułu XXVIII.

Firmę Spółki zmienia się na „Lloyd austriacki.“

Odpisując zmniejszenie się wartości, nie ma Lloyd w żadnym razie przekraczać granicy minimalnej, odpowiedniej realnej wartości materiału parowców i innych statków.

Do Artykułu XXIX.

Komisarzowi rządowemu lub jego zastępcy dozwolili należy każdego czasu, gdy tego zażądają, przeglądania korespondencji Lloyd'a z Władzami rządowemi, jakoteż odnośnych rejestrów.

Do Artykułu XXXI.

Lloyd podda rewizji swój regulamin ruchu i przedstawi go c. k. Ministerstwu handlu, zanim jeszcze kontrakt niniejszy nabędzie mocy obowiązującej.

Książki zażaleń, znajdujące się na pokładzie okrętów, powinny być oliczbowane i urzędownie parafowane. Wydając nowe książki zażaleń, należy stare odebrać i złożyć w zachowanie, gdy wszystkie zażalenia w nich podane będą załatwione. Książkę zażaleń dawać będzie podróżnym na żądanie oficer okrętowy, któremu jej zachowywanie jest poruczone. Wpisane zażalenia winien kapitan niezwłocznie i dokładnie zbadać. Następnie winien tenże zdać

sprawę urzędowi portowemu a względnie c. k. urzędowi konsulowskiemu portu wyjścia z dołączeniem wierzytelnego odpisu zażalenia i rozpraw, jeżeli były spisane, ażeby stan rzeczy mógł być rozpoznany i załatwienie zażalenia zarządzone. We wszystkich miejscach wspólnych, przeznaczonych dla podróżnych rozmaitych klas, przybite być ma ogłoszenie, wyrażające, któremu oficerowi poruczone jest zachowywanie książki zażeń i wydawanie jej podróżnym.

Do Artykułu XXXIV.

Na trzy lata przed upływem niniejszego kontraktu, Strony rokujące uwiadomią się nawzajem, czy w ogólności skłaniają się do odnowienia stosunku kontraktowego.

Lloyd zobowiązuje się opłacić przypadające należności stęplowe od jednego z dwóch egzemplarzy kontraktu; wymierzona kwota stępla rozłożona będzie na piętnaście rat rocznych w ten sposób, że odpowiednia rata potrącana będzie zawsze z pierwszej raty miesięcznej każdego roku, która na rachunek subwencji ma być zapłacona.

Protokół niniejszy jest istotną częścią składową kontraktu, do którego się odnosi i posiada taką samą jak on prawomocność.

Protokół niniejszy spisano więc w dwóch egzemplarzach.

Wiedeń, dnia

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. sierpnia 1891.

(Zawiera Nr. 116—123.)

116.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. lipca 1891,

którem rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 129) rozciąga się na Tyrol i Vorarlberg i wydaje się dla tych krajów taryfę wynagrodzeń za określone w ustawie z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) prace adwokatów i ich biur.

(Obowiązujące we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalmacji.)

Na zasadzie upoważnienia ustawą z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) nadanego, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 129) rozciągnięte zostaje na Tyrol i Vorarlberg.

§. 2.

Wynagrodzenia za prace adwokatów i ich biur w ustawie z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) określone, płacone być mają w Tyrolu i Vorarlbergu według dołączonej Taryfy.

§. 3.

Taryfa rozróżnia dwie klasy.

Pierwsza klasa obowiązuje we wszystkich miejscach leżących w okręgach trybunałów innsbruckiego, bozeńskiego i feldkirchskiego, tudzież w miastach Trydencie i Roverecie, druga klasa we wszystkich innych miejscach okręgów trybunału trydenckiego i rovereckiego.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze i dołączona Taryfa nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. października 1891.

Schönborn r. w.

T a r y f a.

(Załączka /./ do rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 116.)

Liczba bieżąca	P r e d m i o t	Wynagrodzenie dla klasy			
		I		II	
		zł.	c.	zł.	c.
A. Wynagrodzenie za czynności.					
1	Za wygotowanie prostych skarg lub prośb o wydanie warunkowego nakazu zapłaty w postępowaniu upomniczem:				
	a) jeżeli w tym względzie trzeba wytoczyć postępowanie drobiazgowo albo jeżeli wartość przedmiotu spornego nie przenosi 50 zł.	1	50	1	25
	b) jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie	2	.	1	50
	c) jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie	2	50	2	.
	d) jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł. aż do 1000 zł. włącznie	3	.	2	50
	e) od każdej dalszej kwoty 1000 zł. przenoszącej, za każdy 1000 zł. nadto	50	.	50
	jednakże nigdy więcej jak	10	.	10	.
2	Za wygotowanie prostych podań, jakimi są: prośby ze zgłoszeniem się do dowodu, prośby o ustanowienie kuratora, o pozwolenie przejrzenia ksiąg handlowych lub dokumentów, o przełożenie lub wznowienie terminu, o inrotulacją lub eksrotulacją aktów procesowych, o wydanie przynagieł, o udzielenie odpisu dokumentów lub protokołów, o kaucją powództwa, o wstrzymanie, przełożenie lub ponowienie pozwolonej egzekucyi, o zarządzenie terminu do rozdziału ceny kupna, prośby o odroczenie terminu, oświadczenia w tym względzie, zapowiedzenia sporu, podania z przełożeniem dokumentów lub innych pism, uwiadomienia o miejscu zamieszkania lub inne, wypowiedzenia wierzytelności lub kontraktu najmu i dzierżawy, zgłoszenia się z wierzytelnością itp. :				
	a) jeżeli podanie wnosi się w postępowaniu drobiazgowem lub wartość przedmiotu, którego się tyczy, nie przenosi 50 zł.	1	.	1	.
	b) we wszystkich innych przypadkach	1	50	1	25
3	Za wygotowanie prośb o zajęcie egzekucyjne lub dla zabezpieczenia, o oszacowanie, przeniesienie, ściśle opieczętowanie lub sekwestracją sądową majątku ruchomego, o przyznanie lub wypłacenie zarobku, płacy lub innych dochodów i w ogóle pretensyj. tudzież o egzekucyjną licytacją majątku ruchomego, jakoteż o oszacowanie majątku nieruchomego:				
	a) jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie	1	.	1	.
	b) jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie	1	50	1	25
	c) jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie	2	.	1	50
	d) jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł. aż do 1000 zł. włącznie	2	50	2	.
	e) od każdej dalszej kwoty, 1000 zł. przenoszącej, za każdy 1000 zł. nadto	50	.	50
	jednakże nigdy więcej jak	5	.	5	.
	f) dodatkowa należność w razie zbiegu dwóch stopni egzekucyjnych	50	.	50
4	Za wygotowanie prośb o wpis hipoteczny lub o licytacją nieruchomości:				
	a) jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie	1	50	1	25
	b) jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie	2	50	2	.
	c) jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie	3	.	2	50
	d) jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł. aż do 1000 zł. włącznie	4	.	3	.
	e) od każdej dalszej kwoty, 1000 zł. przenoszącej, za każdy 1000 zł. nadto	50	.	50
	jednakże nigdy więcej jak	10	.	10	.
	f) dodatkowa należność w razie zbiegu dwóch stopni egzekucyjnych	1	.	1	.
U w a g a. Wynagrodzenie za wygotowanie warunków licytacyjnych nie jest zawarte w powyższych kwotach.					

Liczba bieżąca	P r z e d m i o t	Wynagrodzenie dla klasy			
		I		II	
		zł.	c.	zł.	c.
5	Za wygotowanie podań o przyjęcie depozytów do sądu: <i>a)</i> w pieniądzach, kosztownościach lub papierach publicznych, licząc do nich także książeczki kasy oszczędności, podług wartości: <i>aa)</i> jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie <i>bb)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie <i>cc)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie <i>dd)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł. aż do 1000 zł. włącznie <i>ee)</i> od każdej dalszej kwoty, 1000 zł. przenoszącej, za każdy 1000 zł. nadto jednak nigdy więcej jak <i>b)</i> od innych przedmiotów depozytowych, o ile na podstawie odpowiedniej pozycji Taryfy lit. <i>a</i> nie przypada według ich wartości mniejsza należność				
		1	.	1	.
		1	50	1	25
		2	.	1	50
		2	50	2	.
		10	.	10	.
		2	.	1	50
6	Za wygotowanie prośby o wydanie depozytów sądowych: <i>a)</i> w pieniądzach, kosztownościach lub papierach publicznych, zaliczając do nich także książeczki kasy oszczędności, według wartości: <i>aa)</i> jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie <i>bb)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie <i>cc)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie <i>dd)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł. aż do 1000 zł. włącznie <i>ee)</i> od każdej dalszej kwoty, 1000 zł. przenoszącej, za każdy 1000 zł. nadto jednak nigdy więcej jak <i>b)</i> od innych przedmiotów wydania, o ile na podstawie odpowiedniej pozycji Taryfy lit. <i>a</i> nie przypada według ich wartości mniejsza należność				
		1	50	1	25
		2	.	1	50
		2	50	2	.
		3	50	2	75
		10	.	10	.
		2	50	2	.
7	Za wygotowanie, odpisanie i ekspedycją listu upominalnego lub innego prostego listu w interesie	50	.	30
8	Za wygotowanie, odpisanie i ekspedycją wezwania do stawienia się w kancelaryi adwokata	30	.	25
9	Za wygotowanie pełnomocnictwa dla adwokata	50	.	50
10	Za terminy, na których ani nie spisywano dłuższych protokołów ani nie było dłuższych rozpraw, a mianowicie: <i>a)</i> za terminy w celu odroczenia: <i>aa)</i> jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie <i>bb)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie <i>cc)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. <i>b)</i> za terminy zaoczne, ugodowe i inne: <i>aa)</i> jeżeli kwoty wynoszą aż do 50 zł. włącznie <i>bb)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 50 zł. aż do 200 zł. włącznie <i>cc)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 200 zł. aż do 500 zł. włącznie <i>dd)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 500 zł.				
		1	.	1	.
		1	50	1	25
		2	.	1	50
		1	.	1	.
		1	50	1	25
		2	.	1	50
		2	50	2	.
11	Za odbiór, zapisanie do ksiąg, zachowywanie, utrzymywanie rachunku i wydanie pieniędzy lub papierów publicznych, także książeczek kasy oszczędności łącznie z wygotowaniem potwierdzenia odbioru od wartości, jaka była w dniu odbioru przez adwokata: <i>a)</i> jeżeli kwoty wynoszą aż do 1000 zł. włącznie <i>b)</i> jeżeli kwoty wynoszą nad 1000 zł., od kwoty ponad 1000 zł. nadto <i>c)</i> jeżeli odbiór lub wydanie nie mogło odbyć się w kancelaryi adwokata ani też za pośrednictwem poczty, nadto za udanie się do miejsca złożenia lub wydania:				
		$\frac{1}{4}$	0/0	$\frac{1}{4}$	0/0
		$\frac{1}{20}$	0/0	$\frac{1}{20}$	0/0

Liczba bieżąca	P r z e d m i o t	Wynagrodzenie dla klasy			
		I		II	
		zł.	c.	zł.	c.
	aa) jeżeli kwoty wynoszą aż do 1000 zł. włącznie	1	.	1	.
	bb) jeżeli kwoty wynoszą nad 1000 zł.	2	.	1	50
12	Za proste informacje, trwające najdłużej pół godziny, za jakie nie mogą jednak być uważane krótkie wyjaśnienia o stanie sprawy w toku będącej	1	.	1	.
13	Za czynności w postępowaniu sądowym, poza obrębem biura adwokackiego wykonane, które zwyczajnie załatwia urzędnik biurowy nie wpisany w listę kandydatów adwokackich, łącznie ze stratą czasu, o ile w ogóle według §. 5go rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 129, należy się za to osobne wynagrodzenie a Taryfa nie zawiera szczególnych postanowień w tym względzie, jak za wywiady w księdze gruntowej, lub jakiegokolwiek inne w sądzie, u Władzy podatkowej lub innej, za interwencją przy egzekucjach itp.; za cały czas nieobecności, której czynność wymagała:				
	a) jeżeli wymagała aż do pół godziny	50	.	30
	b) za każde choćby tylko zaczęte dalsze pół godziny aż do czterech godzin ogółem	30	.	20
	c) za każde choćby tylko zaczęte pół godziny	25	.	15
B. Koszta podróży i należności z powodu odległości.					
14	W razie wykonania czynności w postępowaniu sądowym poza obrębem biura adwokackiego, w miejscu o więcej niż 2 kilometry oddalonym od miejsca zamieszkania adwokata, oprócz wynagrodzenia za wykonanie czynności:				
	a) podrózne, a mianowicie:				
	aa) jeżeli można odbyć podróż koleją żelazną (statkiem parowym), zwrot należności za przejazd koleją żelazną (statkiem parowym) a jeżeli miejsce zamieszkania adwokata lub miejsce wykonania czynności jest od stacji kolei żelaznej (statku parowego) oddalone o więcej niż 2 kilometry, zwrot należności za powóz do stacji a względnie do miejsca wykonania czynności i napowrót;				
	bb) jeżeli w ogóle nie można odbyć podróży koleją żelazną (statkiem parowym), lub gdyby podróż taka wymagała znacznej straty czasu, zwrot należności za powóz aż do miejsca wykonania czynności i napowrót;				
	cc) jeżeli i o ile nie można jechać, a droga do odbycia dłuższą jest niż 2 kilometry, wynagrodzenie za drogę tam i napowrót.				
	W takich razach należy się:				
	α) adwokatowi I. klasa kolei żelaznej i statku parowego, powóz parokonnny a za każde bez użycia powozu, chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, wynagrodzenie w kwocie	1	.	1	.
	β) kandydatowi adwokackiemu II. klasa kolei żelaznej, I. klasa statku parowego, powóz jednokonnny a za każde bez użycia powozu, chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, wynagrodzenie w kwocie	75	.	75
	U w a g a do α) i β): Jeżeli i o ile można dojechać pocztą, tramwajem lub omnibusem, tych środków komunikacyjnych używać należy podług zwyczaju miejscowego.				
	γ) innemu urzędnikowi III. klasa kolei żelaznej, II. klasa statku parowego, użycie komunikacji pocztowych, tramwajowych i omnibusowych a gdyby go nie było, powozu jednokonnego, za każde zaś bez użycia powozu, chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, wynagrodzenie w kwocie	50	.	50
	b) wyżynne: jeżeli nieobecność trwa najmniej sześć godzin, łącznie z godziną południową od 12 do 1, za każdy dzień, w którym zajął te warunki:				
	aa) adwokatowi	5	.	5	.
	bb) kandydatowi adwokackiemu	3	.	3	.
	cc) innemu urzędnikowi	2	.	2	.

Liczba bieżąca	P r z e d m i o t	Wynagrodzenie dla klasy			
		I		II	
		zł.	c.	zł.	c.
	<p>c) noclegowe: jeżeli trzeba przenocewać poza obrębem miejsca zamieszkania adwokata, za każdą noc:</p> <p>aa) adwokatowi</p> <p>bb) kandydatowi adwokackiemu</p> <p>cc) innemu urzędnikowi</p> <p>d) należytość za stratę czasu, o ile według pozycji 13 Taryfy nie należy się wynagrodzenie, za czynność łącznie ze stratą czasu: za każdą godzinę w podróży lub w miejscu wykonania czynności, oprócz czasu potrzebnego na wykonanie samejże czynności spędzoną, przyczem godzinę zaczęta liczy się za całą:</p> <p>aa) adwokatowi</p> <p>bb) kandydatowi adwokackiemu</p>	16	50	5	0
	<p>U w a g a 1. Jeżeli sama strona dostarczyła powozu, odpada prawo żądania zwrotu należytości za powóz.</p> <p>U w a g a 2. Jeżeli w razie możliwości odbycia podróży koleją żelazną lub statkiem parowym, miejsce zamieszkania adwokata lub miejsce wykonania czynności jest od ich stacy oddalone nie bardziej jak dwa kilometry, zostawia się uznaniu sądu postanowić, czy ze względu na wielkość odległości i na zachodzące stosunki komunikacyjne ma być w szczególnym przypadku przyznana i w jakiej kwocie należytość za udanie się do stacy lub też do miejsca wykonania czynności i napowrót. Odnosi się to również do takiego przypadku, gdy część drogi, na której nie można jechać, wynosi dwa kilometry lub mniej.</p> <p>U w a g a 3. Jeżeli noclegowe ma być płacone, w takim razie z godzin nocnych, to jest z czasu od 8 godziny wieczorem do 8 godziny zrana liczy się przy obrachowywaniu należytości za stratę czasu (p. T. 14 lit. d) tylko godziny użyte do podróży a przy obrachowywaniu należytości według p. T. 13 tylko godziny użyte do podróży lub do wykonania czynności.</p> <p>U w a g a 4. Gdy się wykonywa czynności w postępowaniu sądowem poza obrębem biura adwokackiego, jednak w miejscu zamieszkania adwokata, albo w miejscu oddalonym od niego nie więcej jak dwa kilometry, o ile czynność nie odbywa się w sądzie, natenczas, jeżeli Taryfa nie zawiera osobnych postanowień, zostawia się uznaniu sądu postanowić w każdym z osobna przypadku, czy oprócz wynagrodzenia za wykonanie czynności ze względu na odległość i na istniejące stosunki obrotowe za udanie się do miejsca wykonania czynności i napowrót, należytość za odległość (za powóz) ma być przyznana i w jakiej kwocie. Za udanie się do sądu w miejscu zamieszkania adwokata lub w miejscu oddalonym nie więcej jak 2 kilometry i napowrót, jeżeli Taryfa nie zawiera osobnych postanowień, nie należy się osobne wynagrodzenie i w szczególności nawet adwokat nie ma w tym przypadku prawa do należytości za odległość (powóz).</p>	1	75	1	75
15	Za odpisanie na czysto aktów i załączek łącznie z kolacyonowaniem i przysposobieniem, jakoteż dostarczeniem materiałów piśmiennych, za każdą stronę, zawierającą najmniej 20 wierszy, przyczem stronę zaczęta liczy się za całą, bez względu, czy się kopiuje ręcznie, czy sposobami mechanicznemi, lub czy się używa blankietów		10		10
	jeżeli zaś odpisy są wielkiego formatu, jeżeli są to rachunki, tabele lub wykazy przeważnie liczby zawierające, za każdą stronę, choćby tylko zaczęta		20		20
16	Za oddanie na pocztę lub wniesienie do Władz, jakoteż za wzięcie receptów zwrotnych od każdego aktu		10		10
17	Za zrealizowanie przekazu pocztowego		20		10
18	Za zanotowanie terminu lub audyencyi albo za zanotowanie innego rodzaju i potrzebne do tego przejrzenie doręczonych lub nadesłanych aktów		15		10

C. Należytości manipulacyjne.

117.**Ustawa z dnia 4. sierpnia 1891,**

**o uwolnieniu od opłat za nabycie pałacu do celów
ambasady cesarsko-rosyjskiej.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra skarbu, żeby kupno
pałacu do celów ambasady rosyjskiej uwolnił od
stałych i procentowych opłat w pozycyi 65 taryfy
dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862
(Dz. u. p. Nr. 89) przepisanych.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu
Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 4. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

118.**Ustawa z dnia 4. sierpnia 1891,**

którą ponawia się upoważnienie udzielone ustawą
z dnia 16. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 113, I B)
Ministrowi skarbu pod względem sprzedaży nieru-
chomości własność państwa stanowiących a w u-
żywaniu administracyi wojskowej będących i spo-
sobu użycia sum za sprzedane przedmioty otrzy-
many.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

I. Upoważniam Mego Ministra skarbu:

Sprzedać w ciągu lat 1891, 1892 i 1893 nie-
ruchomości, własność państwa stanowiące, w uży-
waniu administracyi wojskowej będące, bez których
ta obejmie się może, o ile wartość szacunkowa każ-
dego z osobna przedmiotu nie przenosi 25.000 zł.

ogółem w wartości aż do 500.000 zł. i sumę za nie
otrzymaną oddać administracyi wojskowej na zastą-
pienie sprzedanych przedmiotów innymi.

II. Wykonanie ustawy niniejszej poruczam
Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

119.**Ustawa z dnia 9. sierpnia 1891,**

dozwalająca używania udziałowych zapisów dłu-
żnych kilku pożyczek krajowych galicyjskich do
korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych,
sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne, które Wydział kra-
jowy królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wiel-
kiego księstwa krakowskiego na zasadzie ustaw
krajowych galicyjskich z dnia 11. lutego 1884 (Dz.
u. kr. Nr. 30), z dnia 28. grudnia 1884 i z dnia
16. stycznia 1885 (Dz. u. kr. Nr. 8 i 22 z r. 1885),
z dnia 14. kwietnia 1888 (Dz. u. kr. Nr. 47), z dnia
30. kwietnia 1888 (Dz. u. kr. Nr. 57) i z dnia 19.
stycznia 1891 (Dz. u. kr. Nr. 13) zaciągnął w su-
mach imiennych 1,000.000 zł., 354.800 zł.,
443.800 zł., 700.000 zł. i 1,500.000 zł. mogą być
używane do korzystnego umieszczania kapitałów
fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym będą-
cych, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i
depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie
ponad wartość imienną, na kaucye służbowe i na
kaucye w interesach.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim
Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawied-
liwości.

Ischl, dnia 9. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

120.**Ustawa z dnia 10. sierpnia 1891,**

o wystawieniu a względnie nabyciu na własność budynków dla urzędów pocztowo-telegraficznych w Bregencyi, Jabłońcu, Ischlu, Lublanie, Maryborze, Pilzni, Franciszkowych Łażniach i Litomyślu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby fundusze potrzebne na wystawienie własnych budynków dla urzędów pocztowo-telegraficznych w Bregencyi, Jabłońcu, Ischlu, Lublanie, Maryborze i Pilzni, tudzież na nabycie po jednym domu do tegoż samego celu w Franciszkowych Łażniach i Litomyślu, a mianowicie:

1. dla Bregencyi . . .	w sumie	213.500 zł.
2. „ Jabłońca . . .	„	190.000 „
3. „ Ischlu . . .	„	185.000 „
4. „ Lublany . . .	„	228.000 „
5. „ Maryboru . . .	„	189.840 „
6. „ Pilzni . . .	„	210.086 „
7. „ Franciszkowych Łażni . . .	„	28.000 „
8. „ Litomyśla . . .	„	82 000 „

razem . 1,326.426 zł.

(Jeden milion trzysta dwadzieścia sześć tysięcy czterysta dwadzieścia sześć złotych) przysposobił w ten sposób, iżby odsetki od potrzebnych kapitałów wynosiły najwięcej cztery i ćwierć od sta a kapitały umorzone były w najwięcej czterdziestu pięciu ratach rocznych.

§. 2.

Kwoty rat rocznych do wypłaty przypadające umieszczają należy corocznie w preliminarzu państwa a to w dziale potrzeb ministerstwa handlu, natomiast sumę potrzeb ministerstwa handlu, umieszczaną dotychczas w preliminarzu państwa, zniżyć należy o kwotę czynszów, które odpadną.

Czysty dochód, jaki przynosić będzie odnajem pojedynczych części składowych tych budynków, umieszczają należy w preliminarzu państwa w dziale pokrycia wydatków ministerstwa handlu.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi handlu.

Ischl, dnia 10. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

121.**Ustawa z dnia 10. sierpnia 1891,**

dozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki przez gminę miejską i izbę handlowo-przemysłową tryestyńską w sumie 11 milionów złotych na pokrycie kosztów zakładowych budowy i ruchu domów składowych i hangarów publicznych w nowym porcie tryestyńskim zaciągniętych do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne pożyczki w roku 1889 przez gminę miejską i izbę handlowo-przemysłową tryestyńską w sumie 11 milionów złotych na pokrycie kosztów zakładowych budowy i ruchu domów składowych i hangarów publicznych w nowym porcie tryestyńskim zaciągniętej, mogą być używane do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych zakładów pod nadzorem publicznym będących, tudzież pieniędzy sierocych, powierczniczych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną, na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Ischl, dnia 10. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

122.**Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 12. sierpnia 1891,**

o zawarciu kontraktu żeglarskiego i pocztowego między c. k. Rządem a Spółką żeglugi parowej Lloyd'a austriacko-węgierskiego.

W wykonaniu ustawy z dnia 25. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 106) o rozwiązaniu kontraktu żeglarskiego i pocztowego z Lloydem austriacko-węgierskim z dnia 25. czerwca 1888 i o zawarciu z tą Spółką żeglugi parowej nowego kontraktu żeglarskiego i pocztowego, kontrakt ten został w dniu dzisiejszym zawarty według projektu do powyższej ustawy dołączonego.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

123.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 13. sierpnia 1891,**
tyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Pruchniku w Galicyi.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zaprowadza się w okręgu Sądu obwodowego przemyskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Pruchniku dla gmin i obszarów dworskich: miasteczko Pruchnik, wieś Pruchnik, Rozbórz długi, Rozbórz okragły, Jodłówka, Węgierka, Wola węgierska, Kramarzędka, Swiebodna, Ręczyna, Rzeplin z Wolą rzeplińską, Tuliędzy, Czudowice, Więckowice, Bystrowice, Tyniowice, Chorzów, Hawłowice dolne, Hawłowice górne, Rokietnica, Czastkowice i Czelatycy.

Sąd ten rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. stycznia 1892

Począwszy od tego dnia rzeczony gminy i obszary dworskie odłączone będą od okręgu Sądu powiatowego jarosławskiego.

Schönborn r. w.

Rok 1891.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1891.

(Zawiera Nr. 124—127.)

124.

Ustawa z dnia 11. sierpnia 1891,
o odstąpieniu drogą zamiany nieruchomości w Le-
sie Wiedeńskim własnością państwa będącej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje :

§. 1.

Upoważnia się Rząd do zamiany części lasu
Anninger rozległości około 102 hektary, do Lasu
Wiedeńskiego należącej, za tak zwany „las augu-
styński“, rozległości około 118 hektarów w gminach
katastralnych Schwechatbach i Kaltenbergerforst.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Menu
Ministrowi rolnictwa.

Ischl, dnia 11. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

125.

**Rozporządzenie ministerstw skar-
bu i handlu z d. 17. sierpnia 1891,**
tyczące się zaręczenia instytucji kredytowych,
pod nadzorem rządowym zostających, za kwoty
cła przedsiębiorcom magazynów rachunkowych
w Tryeście zakredytowane.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgier-
skim postanawia się odnośnie do §. 22, rozdz. III.
rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p.
Nr. 78), że zamieszczony w §. 7, lit. c rozporządze-
nia z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6) prze-
pis co do zabezpieczania zakredytowanych opłat cło-
wych przez złożenie deklaracji solidarnej, nie ma
być w takim razie, gdy zabezpieczenie dają instytucje
kredytowe pod nadzorem rządowym, które, sto-
sowany do zabezpieczenia, które składać mają przed-
siębiorcy magazynów rachunkowych w Tryeście, lecz
rękojmia tylko jednego takiego instytucji sama przez
się bez współnictwa drugiej firmy przyjęta być może
i to nawet wtedy, gdy siedziba jego znajduje się
poza obrębem okręgu izby handlowej tego, który
potrzebuje kredytu.

Jednakże instytucji kredytowy, który chce wziąć
na siebie zaręczenie, winien wprzód wyjednać sobie
do tego pozwolenie ministerstwa skarbu a kwota,
na którą opiewa dokument odpowiedzialności nie
powinna przekraczać sumy ogólnej w tem pozwole-
niu oznaczonej, lub według okoliczności jej części,
jeszcze wolnej.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

126.**Obwieszczenie ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
23. sierpnia 1891,**

**o podziale powiatu administracyjnego okolicy Grazu
i ustanowieniu nowego starostwa w Voitsbergu
w Styrii.**

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. listopada 1890 raczył najmiłościwiej pozwolić na częściową zmianę podziału administracyjnego księstwa styryjskiego, rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101) ogłoszonego, a to na podział teraźniejszego powiatu administracyjnego, obejmującego okolicę Grazu, na dwa powiaty administracyjne, obejmujące okolicę Grazu i Voitsberg, tudzież na ustanowienie nowego starostwa w Voitsbergu, w taki sposób, że okręgi sądowe okolicy Grazu i Frohnleitenu pozostać mają w powiecie administracyjnym okolicy Grazu a okrąg sądowy Voitsberg stanowić ma powiat administracyjny tejże nazwy.

Starostwo voitsberskie rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. października 1891.

Taaffe r. w.

127.**Rozporządzenie ministerstw skarbu
i handlu z d. 29. sierpnia 1891,**

tyczące się zmiany co do wyrazu „Puzdra zegarowe“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów.

W porozumieniu z interesowanemi ministerstwami król. węg. rozporządza się co następuje:

Osnowa Uwagi pod wyrazem „Puzdra zegarowe“, w Dodatku do urzędowego abecadłowego spisu towarów podana, zostaje niniejszem uchylona i ma być zastąpiona następującą:

Uwaga. Drewniane oprawy zegarów ściennych, które są już opatrzone otworami do przytwierdzenia, mosiądzem wyłożonemi (łoża na zatyczki, puszki) uważać należy za przybory zegarowe (Nr. t. 304) tak samo jak te, które mają dalsze połączenie z pojedynczemi lub kilkoma (ale nie złożonemi jeszcze w werki) przyborami zegarowemi (ob. Uwagę tamże). Podobnie z puzdrami zegarowemi (nie podlegającemi oczeniu od sztuki), w połączeniu z tarczami cyfrowemi lub skazówkami z metali nie-szlachetnych postępować należy jak z przyborami zegarowemi.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes rates gratos-que habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus. Dabantur Vienna die trigesima mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo primo, Regnorum Nostrorum quadragesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo Liber Baro a **Glanz** m. p.,

Caput sectionis.

Powyższą umowę, zatwierdzoną przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 25. sierpnia 1891.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

129.

Ustawa z dnia 14. sierpnia 1891,
o funduszu melioracyjnym.

§. 1.

Sumę, która w myśl §. 2. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 116) i §. 1. ustawy z dnia 31. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 96) ma być z funduszu państwa na utworzenie funduszu melioracyjnego płacona, podwyższa się na okres od roku 1892 aż do 1904 włącznie z 500.000 zł. na 750.000 zł.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ischl, dnia 14. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Steinbach r. w.

130.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 22. sierpnia 1891,

o zmianie w I. części Przepisów, tyczących się służby wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny rozszerza się postanowienie §. 68 : 3 I. części Przepisów o służbie wojskowej w ten sposób, że tym ochotnikom jednorocznym, którzy z odpowiednim skutkiem skończyli jedną ze szkół przemysłowych wyższych rządowych, w załączce II a do §. 64 wymienionych, dozwolane będzie na ich prośbę odbywanie służby pod chorągwią w pułku kolei żelaznych i telegrafów celem wykształcenia się w służbie telegraficznej.

Weltersheimb r. w.

131.**Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z innymi interesowanymi Władzami centralnymi z d. 31. sierpnia 1891,**

którem uzupełnia się artykuł 6 i uwagę a) do wzoru B rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872, dotyczącego się wykonania ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 o nadawaniu posad wysłużonym podoficerom.

Artykuł 6, ustęp 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1872, (Dz. u. p. część XXXIX, Nr. 98), jakoteż uwagę lit. a) we wzorze B do tego rozporządzenia uzupełnia się w ten sposób, że do próśb podoficerów, do związku wojska już nie należących, certyfikaty posiadających, o opróżnioną posadę służbową, według ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. część XXIV, Nr. 60) uprawnionym do ubiegania się o nią podoficerów zastrzeżoną, jakoteż do wykazów uzdatnienia, dotyczących się kandydatów certyfikaty posiadających i pragnących ubiegać się o posadę w służbie publicznej, dołączać należy oprócz świadectwa moralności wydanego przez przełożonego gminy miejsca pobytu kandydata, także świadectwo takie od gminy swojszczyzny.

Welsersheimb r. w.

132.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 2. września 1891,**

o przeniesieniu c. k. delegacji komory głównej kufsteńskiej z Kiechelsteg do Schöffau w Bawaryi.

C. k. delegacja komory głównej kufsteńskiej w Kiechelsteg przeniesiona została dnia 1. wrze-

śnia 1891 do siedziby królewsko bawarskiej komory pomocniczej w Schöffau i otrzymała nazwę: „C. k. delegacja celnicza Schöffau w Bawaryi.“

Steinbach r. w.

133.**Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1891,**

o ustanowieniu osobnego urzędu do zarządzania dobrami nadworniańskimi na rzecz Państwa zakupionymi.

Do załatwienia spraw administracyjnych w dobrach nadworniańskich w powiecie tejże nazwy w Galicyi na zasadzie ustawy państwa z dnia 15. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 69) zakupionych, ustanowiony został na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 4. lipca 1891 tymczasowo urząd osobny, bezpośrednio ministerstwu rolnictwa podlegający, z zakresem działania c. k. dyrekcji lasów i dóbr rządowych a z siedzibą w Nadwórny, który otrzymał nazwę: „c. k. urząd administracyjny dóbr rządowych nadworniańskich“ i rozpoczął czynności swoje dnia 1. września 1891.

Falkenhayn r. w.

134.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 4. września 1891,**

o przeniesieniu c. k. komory pomocniczej oberkappelskiej z Kappel w Bawaryi do Oberkappel na obszarze austriackim.

C. k. komora pomocnicza oberkappelska II. klasy, która dotychczas była złączona z królewsko bawarską komorą pomocniczą w Kappel, przeniesiona została od dnia 1. września 1891 na obszar austriacki do Oberkappel.

Steinbach r. w.

§. 18.

Rozporządzenia wydane na zasadzie ustawy niniejszej obwieszczać będzie w krajach tutejszych Minister sprawiedliwości w sposób do ogłoszenia rozporządzeń przepisany a Sądy konsulowskie uwiadomić o nich będzie wspólny Minister spraw wewnętrznych.

§. 19.

Postanowienia ustawowe, dotyczące się ograniczenia sądownictwa konsulowskiego w Egipcie, tudzież ograniczenia i zawieszenia sądownictwa konsulowskiego w Tunis zatrzymują moc swoją.

§. 20.

Ustawa niniejsza obowiązywać będzie przez lat dziesięć, licząc od tego dnia, w którym nabędzie mocy obowiązującej.

W ciągu tego czasu ustawa niniejsza uchylona być może tylko w tym razie i tylko o tyle może być zmieniona, o ile ustawa drugiego obszaru monarchii tego samego przedmiotu dotycząca, będzie także uchylona lub w taki sam sposób zmieniona.

§. 21.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej wtedy, gdy także w drugim obszarze monarchii wydana zostanie ustawa regulująca sądownictwo konsulowskie zgodnie z zasadami w niniejszej ustawie zawartymi.

W przypadku tym Rząd oznaczy dzień, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

§. 22.

Ustawa niniejsza nie ma być stosowana do środków prawnych przeciw zarządzeniom sądowym, jeżeli środki te podano do Sądu zgodnie z przepisami, zanim ustawa niniejsza nabyła mocy obowiązującej.

§. 23.

Wykonanie ustawy niniejszej i ogłoszenie dnia, w którym takowa nabędzie mocy obowiązującej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Celje, dnia 30. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

(Polski).

137.

Ustawa z dnia 1. września 1891,
zmieniająca ustawę z dnia 24. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 36) o dopłacie ze skarbu państwa na pokrycie kosztów utrzymania wykonanej regulacji rzeki Muru w Styryi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§. 1.

Postanowienie §. 1, lit. b ustawy z dnia 24. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 36) uchyla się od dnia 31. grudnia 1891.

§. 2.

Do pokrycia kosztów utrzymania wykonanej regulacji rzeki Muru na przestrzeni od mostu Radetzkiego w Grazu aż do granicy styryjsko-węgierskiej (gmina katastralna Mauthdorf, gmina miejscowa Zween), w ustawie krajowej dla Styryi z dnia dzisiejszego prelininowanych, przyczynić się będzie skarb państwa począwszy od dnia 1. stycznia 1892 aż do dnia 31. grudnia 1899 włącznie sumą roczną 21.760 zł.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i rolnictwa.
Celje, dnia 1. września 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Steinbach r. w.

138.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 2. września 1891,

tyczące się zwinięcia c. k. komory pomocniczej II. klasy w Walserschanz i zaprowadzenia delegacyi komory w Schopperrau.

Z powodu przyłączenia gminy voralberskiej Mittelberg do związku cłowego niemieckiego na mocy traktatu między monarchią austriacko-węgierską a Niemcami z dnia 2. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 41 z r. 1891), c. k. komora pomocnicza II. klasy

w Walserschanz została z dniem 30. kwietnia 1891 zwiniętą a dnia 1. maja 1891 zaprowadzona została w Schoppernau delegacya komory, która otrzymała upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.

Steinbach r. w.

139.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 16. września 1891,

o zaprowadzeniu c. k. ekspedycyi celniczej na dworcu kolejowym w Lobenstein w Śląsku.

Na dworcu kolejowym w Lobenstein w Śląsku zaprowadzona została ekspedycya celnicza, która jest delegacyą c. k. komory głównej dworca kolejowego

w Karniowie i otrzymała upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, rozpocznie zaś urzędowanie dnia 1. października 1891.

Steinbach r. w.

Sprostowanie.

W części XL. Dziennika ustaw państwa z roku bieżącego, t. j. w zamieszczonej tam pod Nr. 128 Umowie z dnia 26. lutego 1891, pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a królestwem rumuńskim, dotyczącej się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Suczawą-Ickanami a Burdujeni, na stronie 333, wiersz 11 od góry (przekład, artykuł XVII, ustęp 3) zamiast: „z nienaruszonym zamknięciem pak nadchodzić“ powinno być: „z nienaruszonym zamknięciem nadchodzić“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozestana dnia 3. października 1891.

(Zawiera Nr. 140.)

140.

Ustawa z dnia 26. sierpnia 1891,

o mytach skarbowych, mostowych, drogowych
i przewozowych.

(Obowiązująca we wszystkich królestwach i krajach
z wyjątkiem Dalmacyi.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Rozdział pierwszy.

Zniesienie myta mostowego.

§. 1.

Myto osobne za jeżdżenie po mostach przez
Rząd utrzymywanych (skarbowych) zostaje zniesione.

Rozdział drugi.

Myto drogowe.

I. Postanowienia zasadnicze co do myta drogowego.

§. 2.

Przedmiot myta drogowego.

Jeżdżenie drogą przez Rząd utrzymwaną
(skarbową) wozami, do których zaprężone jest

bydło w §. 3 wyszczególnione (bydło pociągowe
w zaprzęgu) i pędzenie taką drogą bydła w §. 3
wyliczonego, podlega opłacie myta drogowego.

§. 3.

Wymiar myta drogowego.

Myto drogowe wymierzać się będzie za każde
8 kilometrów długości drogi i wynosi za każdą taką
długość drogi:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego
w zaprzęgu	2 ct.
b) od każdej sztuki bydła pędzonego du-
żego	1 „
c) od każdej sztuki bydła pędzonego dro-
bnego	1/2 „

Przez bydło pociągowe i bydło pędzone duże,
rozumieją się konie, woły, byki, krowy, jałowice,
trzeciolatki, muły i osły, przez bydło pędzone drobne
cielęta, owce, kozy i trzoda chlewna.

Od bydła pociągowego idącego nie w zaprzęgu,
tudzież od bydła pod wierzchem i bydła jucznych
opłaca się myto jak od bydła pędzonego, jeżeli co
do bydła pociągowego nie zachodzi przypadek w §. 16
przewidziany.

Żrebięta, prosięta, jagnięta, kozłeta i w ogóle
wszelkie bydło młode przy matkach lub bez nich
(z wyjątkiem tylko cieląt) uważa się przy opłacie myta
tak samo jak bydło dorosłe tego samego rodzaju.

Od bydła pociągowego idącego u wozów, któ-
rych koła mają w dzwonach więcej niż 15 cm sze-
rokości, opłaca się tylko połowę wyżej oznaczonego
myta.

Od bydła niesionego lub wiezionego nie opłaca się myta drogowego.

§. 4.

Obowiązek osobisty opłacenia myta i odpowiedzialność za takowe.

Myto drogowe opłacić ma odbydła pociągowego w zaprzęgu woźnica, od pędzonego poganiacz, od wierzchowego jeździec. Na właścicielu bydła, o ile on już sam do uiszczenia myta obowiązany nie jest, ciąży bezwarunkowa odpowiedzialność za takowe.

§. 5.

Odpowiedzialność za straty w opłatach myta drogowego.

Za stratę w opłatach myta, jaką skarb państwa lub wstępujący w jego prawa dzierżawca, przez niedbałe przestrzeganie ustawy niniejszej ponieście, odpowiada ten, na kim ciąży wina.

§. 6.

Niesienie pomocy.

Osobom powołanym do wykonywania niniejszych przepisów o mytach, winien jest każdy przełożony gminy na ich żądanie udzielić niezwłocznie pomocy potrzebnej do wykonania tej ich urzędowej czynności, i w ogóle dostarczać im wszelkiej pomocy prawnej.

§. 7.

Orzekanie co do obowiązku opłacania i co do wymiaru myta drogowego.

Przedawnianie się tego myta.

Sądy zwyczajne nie są powołane do rozstrzygnięcia sprawy ani co do obowiązku uiszczenia myta ani co do jego wysokości.

Pod względem przedawnienia myta drogowego obowiązują te same postanowienia prawne, co pod względem przedawnienia podatków konsumcyjnych.

§. 8.

Ściąganie opłat zaległych.

Niezapłacone należności mytnicze ściągają się będą tym samym sposobem, jaki przepisany jest do ściągania zaległych podatków monarszych.

II. Postanowienia co do poboru myta drogowego.

§. 9.

Stacya mytnicza (rogatka).

Stacya mytnicza, czyli miejsce, na którym opłaca się myto drogowe, oznaczone będzie roгатką lub tablicą zawierającą taryfę mytniczą. W każdym okręgu mytniczym roгатki stawiać należy ile możności tam, gdzie się domy kończą.

Myto drogowe opłacić trzeba za każdym przejazdem lub przejściem stacyi mytniczej.

Bydło pociągowe i pędzone, o ile stacyi mytniczej nie przechodzi, nie podlega opłacie myta drogowego.

Podobnie nie podlega mytu bydło pociągowe i pędzone, które przed stacyą mytniczą (rogatką) przechodzi tylko na drugą stronę drogi i nie idzie już dalszym szlakiem drogi skarbowej poza stacyą mytniczą (rogatką).

Gdyby jednak z bydłem pociągowym lub pędzonym, opłacie myta podlegającym, zбочono z drogi skarbowej przed stacyą mytniczą (rogatką) i bydło to przeprowadzono na dalszy szlak drogi poza stacyą mytniczą (rogatką), natenczas w razie przydybania onegoż należy nie tylko ściągnąć opłatę mytniczą, lecz nadto wymierzyć karę prawem postanowioną, a to w razie, jeżeli okoliczności wskażą zamiar podstępnego obejścia myta.

§. 10.

Okręg mytniczy.

Przez okręg mytniczy rozumie się osadę (wieś, miasteczko, miasto), w której znajduje się jedna lub kilka stacyj mytniczych.

Osady tej samej gminy katastralnej, z domami wzdłuż drogi stojącemi i osady tylko mostem od siebie oddzielone stanowią razem tylko jeden okręg mytniczy.

C. k. ministerstwo skarbu może w porozumieniu z c. k. ministerstwem spraw wewnętrznych połączyć także inne osady sąsiednie w jeden okręg mytniczy, jeżeli z przyczyny szczególnych stosunków miejscowych jest to dla ułatwienia obrotu pożądane.

§. 11.

Okręgi mytnicze zamknięte.

Okręg mytniczy, w którym na wszystkich drogach do niego prowadzących znajdują się stacye (rogatki) mytnicze, nazywa się okręgiem mytniczym zamkniętym.

C. k. ministerstwo skarbu ma sobie zastrzeżone prawo tworzenia okręgów mytniczych zamkniętych i oznaczenia w tychże stacyj (rogatek) mytniczych, w odległości prawem przepisanej od takichże stacyj (rogatek) w najbliższych okręgach na tym samym szlaku. Ministerstwo skarbu porozumiewać się będzie w tej mierze z ministerstwem spraw wewnętrznych, po poprzednim zażądaniu oświadczenia się gminy, w której okręg mytniczy zamknięty ma być ustanowiony.

Mieszkańcy zamkniętego okręgu mytniczego opłacać mają w jego stacyach (rogatkach) myto drogowe od bydła pociągowego i pędzonego tak wchodzącego jak i wychodzącego, tylko raz: a to, gdy wchodzi, w wymiarze pojedynczym; przy wychodzeniu, bydło pociągowe czy pędzone wolne jest od myta.

§. 12.

Postanowienia szczegółowe dla okręgów mytniczych z dwoma lub więcej stacyami (rogatkami).

Gdzie w okręgu mytniczym jest dwie lub więcej stacyj (rogatek) mytniczych a bydło, pociągowe czy pędzone wchodząc na jedną z rzeczonych stacyj opłatę mytniczą opłaciło, w dowód czego okazany być ma kwit mytniczy, tam bydło to wychodząc tegoż dnia lub nazajutrz przez inną stacyę mytniczą (rogatkę), wolnem będzie od opłaty, chyba, że na tej ostatniej stacyi (rogatce) opłata jest wyższa niż na pierwszej. Ale w takim razie dopłaca się tylko tę różnicę czyli nadwyżkę, a nie uiszcza się całkowitej opłaty.

Postanowienie to stosuje się przedewszystkiem także do okręgów mytniczych zamkniętych.

§. 13.

Postanowienie szczegółowe dla okręgów mytniczych, liczących przeszło 50.000 ludności.

W okręgach mytniczych, liczących przeszło 50.000 ludności, płaci się myto drogowe na stacyach mytniczych (rogatkach) dróg skarbowych, od bydła tak wchodzącego jak wychodzącego, pociągowego jak pędzonego, dużego jak drobnego, w kwocie, jaka się należy za 8 kilometrów drogi.

Liczba mieszkańców ma się dochodzić i oznaczać na podstawie ostatniego spisu ludności.

Upoważnia się Rząd, żeby ze względu na potrzeby obrotu kazał pobierać w miejscach takich myto drogowe od bydła pociągowego w zaprzęgu zaraz przy wejściu w podwójnym wymiarze a za to żeby przy wyjściu bydła nie żądano myta.

§. 14.

Długość drogi, za jaką na jednej stacyi (rogatce) opłata mytnicza ma się pobierać.

Na stacyi mytniczej (rogatce) (§. 9) wolno pobierać myto drogowe tylko za drogę długości 8 *km* lub za dwie takie drogi. Kawałki drogi, nie przynoszące 4 *km* nie liczą się wcale, kawałki wynoszące więcej niż 4 *km* liczą się za 8 *km*, a to bez względu, czy obejmują całą przestrzeń drogi, za którą myto się pobiera, lub też czy są tylko przedłużeniem przestrzeni ośmiokilometrowej.

§. 15.

Rogatki poboczne, przegrody, zapory, tablice zakazowe i ostrzegawcze.

Władza skarbowa może w porozumieniu z Władzą administracyjną i po wysłuchaniu interesowanej gminy stawiać dla zabezpieczenia stacyi mytniczej (rogatki) przegrody, to jest rogatki poboczne, zapory oraz tablice zakazowe i ostrzegawcze.

Przy rogatce pobocznej opłaca się myto takie samo jak na głównej stacyi mytniczej, jeżeli przed stacyą z drogi skarbowej z bydlęmi pociągowym lub pędzonym zбочono, a opodal znowu bydło to na drogę skarbową wprowadzono.

Zapory służą do tego, żeby drogę, na której omijanie stacyi mytniczej (rogatki) jest możliwem, zamknąć dla bydła pociągowego lub pędzonego tych właścicieli, którzy nie mają nadanego sobie przez Władzę skarbowe prawa korzystania z takiej drogi dla swego bydła pędzonego lub pociągowego.

Tablica zakazowa wskazuje, że droga, przy której stoi, jest stosownie do treści napisu zamknięta albo dla wszelkiego bydła pociągowego i pędzonego albo dla niektórych jego rodzajów.

Tablice ostrzegawcze stawia się dla zapobieżenia defraudacyom mytniczym, któreby popełniano. Defraudacya zachodzi, kiedy na drodze, tablicą taką opatrzonej bydło pociągowe lub pędzone prowadzone jest w taki sposób, iżby rogatka ominięta została.

§. 16.

Postanowienia szczegółowe co do wyprzęgnięcia bydła przed stacyą mytniczą (rogatką).

Gdyby z wozu jadącego drogą skarbową wyprzężono bydło pociągowe przed rogatką, wóz zaś bez zaprzęgu przez rogatkę przeciągnięto, myto ma być opłacone w takiej samej kwocie, jak gdyby wóz był ze swoim zaprzęgiem przez rogatkę przejechał.

Podobnie, gdyby było pociągowe, przed roгатką z wozu wyprężone, luzem było przez roгатkę przeprowadzone lub przepędzone i gdyby inne okoliczności wskazywały, że wyprężono je w zamiarze omińnięcia opłaty, w takim razie myto drogowe ma być opłacone w takiej kwocie, jak żeby było to było przeszło przez roгатkę w zaprzęgu.

III. Uwalnianie od myta drogowego skarbowego.

§. 17.

Od opłaty myta drogowego skarbowego uwalniać należy w następujących przypadkach:

1. Gdy kołami lub konno jadą członkowie rodziny cesarskiej i osoby należące do ich bezpośredniego orszaku.

2. Gdy kołami lub konno jadą monarchowie zagraniczni i osoby należące do ich bezpośredniego orszaku; także gdy wracają.

3. Gdy kołami lub konno jadą osoby należące do dworu cesarskiego.

4. Gdy jadą uwierzytelnieni przy Najwyższym dworze ambasadorowie, posłowie, pełnomocnicy i ministrowie rezydenci mocarstw zagranicznych, tudzież osoby należące do ich bezpośredniego orszaku, a to bez względu, czy jadą końmi własnymi czy najętymi. Jeżeli służba wymienionych osób nie jest w liberyi, to powinna legitymować się certyfikatem przez c. k. ministerstwo spraw zagranicznych wydanym, stwierdzającym jej charakter. Uwolnienie to służy pomienionym osobom w obu kierunkach drogi, czy jadą tam czy napowrót.

5. Gdy kołami lub konno jedzie c. k. Wielki łowczy dworu, tudzież gdy kołami lub konno jadą podlegający mu urzędnicy leśni i myśliwscy i jego domownicy, jeżeli wylegitymują się certyfikatami należycie sporządzonemi i stwierdzającemi, że osoby rzeczzone jadą w sprawie służbowej bezpośrednio za c. k. Wielkim łowczym dworu lub go poprzedzają.

6. Gdy kołami lub konno jadą osoby należące do służby leśnej i myśliwskiej dworskiej i prywatnej Najjaśniejszego Pana, a to w tym okręgu leśnym i myśliwskim, w którym osoby te zajmują posady. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

7. Gdy jedzie służba c. k. stad cesarskich w liberyi dworskiej lub w mundurach; także wtedy, gdy służba stad cesarskich w liberyi dworskiej lub w mundurach jedzie na koniach ze stad cesarskich lub konie te prowadzi. Także gdy konie takie zaopatrzone są w certyfikaty od c. k. urzędu stad cesarskich.

8. W pochodzie wojska, lub należących do siły zbrojnej pociągów, uwolnione jest od opłaty wszelkie było pociągowe lub pędzone, które razem z tym pochodem idzie lub bezpośrednio za nim ma nadejść.

9. Gdy wojskowi w czynnej służbie jadą konno lub kołami w mundurach a to bezwarunkowo w odległościach aż do 15 kilometrów od miejsca ich służbowego pobytu lub w ogóle od miejsca ich zamieszkania, przy większych zaś odległościach wtedy, jeżeli na żądanie mogą wylegitymować się należyty dokumentem służbowym.

Gdy wojskowi nie zostający w czynnej służbie jadą konno lub kołami w sprawie służbowej wojskowej, a to, jeżeli na żądanie mogą wylegitymować się należycie.

Rodzinnie wojskowego służy uwolnienie od myta tylko wtedy, jeżeli jej towarzyszy wojskowy, który sam ma prawo być uwolnionym od opłaty.

Gdy z wojskowym, któremu służy uwolnienie od myta, jadą w tym samym powozie inne osoby, nie należące do jego rodziny, nie pobiera się myta, jeżeli powóz jest własnością wojskowego, lub przez niego samego najęty. Powozy, w których zazwyczaj najmują się tylko miejsca pojedynczo — (na przykład omnibusy) — nie są w takich razach wolne od opłaty.

Wolne od opłaty są sługi należące do wojskowych w czynnej służbie zostających, nawet kiedy nie są w mundurach, jeżeli jadą ze swymi panami, lub jeżeli wykażą się świadectwem od miejscowych władz wojskowych, stwierdzającym ich stosunek służbowy.

W czasie wojny wojskowi w mundurach jadący nie są obowiązani do pokazania dokumentu pochodowego. Także służy w czasie wojny rzeczzone uwolnienie osobom nie noszącym munduru, tylko przepisaną odznakę, lub opatrzonym należytą legitymacją, które w jakim bądź stosunku służbowym za siłą zbrojną (konno lub kołami) jechać mają.

10. Gdy idą wozy zaprzężone końmi wojskowymi lub najętym bydłem pociągowym, jakoteż gdy idą bydła juczne użyte do transportowania potrzeb siły zbrojnej. Jeżeli zaś nie jest widoczne, że te środki transportowe należą do siły zbrojnej; jeżeli nie idą tuż za maszerującym wojskiem lub za wojskowymi pociągami i jeżeli wojsko ich nie eskortuje, w takim razie uwolnione będą od opłaty za okazaniem poświadczenia wydanego przez władzę wojskową. Uwolnienie to służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót.

11. Uwolnione od opłaty są konie i bydła juczne, które idą z przyczyny poboru lub powołania do służby wojskowej, lub do komisyjnej rewizji i klasyfikacji, także kiedy wracają. Atoli za okazaniem poświadczenia od przełożonego gminy, w którym ma być stwierżonem przeznaczenie i ilość rzeczonych koni lub bydła.

To uwolnienie od myta służy także wtedy, gdy konie lub bydło pod siodłem lub w zaprzęgu wyprowadzone są do oglądania, lub gdy w zaprzęgu wiozą towary, albo przejezdnych.

Uwolnione jest bydło pędzone przysposobione przez Rząd na żywność dla wojska, za okazaniem certyfikatu wydanego przez Władzę wojskową, potwierdzającego, że bydło to jest własnością skarbową.

12. Gdy jadą podwody jakiegokolwiek, nadto gdy osoby wysłane w celu sprowadzenia podwód jadą w tym celu kołami lub konno, gdy dostarczyciele podwól jadą kołami lub konno do tych miejsc, w których podwoda ma być użyta, nakoniec gdy dostarczyciele podwól, spełniwszy żadaną czynność, wracają kołami lub konno do miejsca zamieszkania. We wszystkich tych przypadkach uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót, za okazaniem certyfikatu urzędu gminnego albo wezwania otrzymanego od komisarza podwodowego do dostarczania podwól, albo marszruty.

13. Gdy na kołach lub konno jadą c. k. żandarmi, podług tych samych postanowień, które stosują się do wojskowych, kołami lub konno jadących.

14. Gdy jadą kołami lub konno urzędnicy i strażnicy straży skarbowej w mundurze, w granicach okręgu do nadzorowania im poruczonego, w okręgu pogranicznym zaś także w sąsiednich okręgach nadzorczych, w obu kierunkach drogi tam i z powrotem.

15. Gdy urzędnicy i służy urzędu budowy dróg jadą po służbie kołami lub konno w obrębie swego okręgu nadzorczego, za okazaniem certyfikatu wydanego przez właściwą c. k. Władzę administracyjną.

Gdy dozorczy linii telegraficznych jadą kołami lub konno, za okazaniem certyfikatu dyrekcji pocztowej i telegraficznej lub urzędnika rządowego przez nią do tego ustanowionego, w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

16. Gdy jadą biskupii inni zwierzchnicy kościelni lub ich zastępcy, jakoteż dziekani: także duchowni innych prawnie uznanych społeczności religijnych, stopniem swoim odpowiadający dziekanom, kiedy jadą na swoje obowiązkowe wizytacje. Uwolnieni są dalej duchowni gdy jadą w celu spełnienia obowiązkowych czynności urzędowych w obrębie swoich parafij (względnie okręgów urzędowych), a miano-

wicie, gdy jadą dla odprawiania nabożeństwa, odwiedzenia chorych, pogrzebania umarłych itd. Także gdy wozy próżne mijają zaporę jadąc po duchownych wezwanych do spełnienia czynności duchownych we własnych parafiach (względnie okręgach urzędowych), jeżeli certyfikatem przełożonego gminy będzie udowodnione lub z okoliczności niewątpliwie wynika, że jadą po duchownego. Podobniez gdy wozy wracają próżno z miejsca zamieszkania tegoż duchownego.

Powyższe uwolnienia służy także zwierzętom idącym pod wierzchem.

17. Uwolnione są od opłaty wozy wiozące żywność lub napoje zebrane na kweście przez siostry świętej Elżbiety i Braci Miłosiernych z Wiednia, jeżeli przy wozach są obecni członkowie rzeczonych zgromadzeń, lub jeżeli okazane będzie poświadczenie wydane przez przełożonych zgromadzeń. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

18. Opłata nie pobiera się, gdy popisowi jadą na plac poboru lub złamład do domu wracają; jeżeli jadą na koszt gminy. Także gdy jadą konwojujące ich osoby urzędowe, za okazaniem poświadczenia od urzędu gminnego.

19. Gdy wiezione są osoby przymusowo wydalane, za okazaniem karty wydalenia.

20. Gdy jadą osoby wysłane w celu poszukiwania, przytrzymania i odstawienia zbrodniarzy lub ludzi podejrzanych;

gdy jadą osoby przeznaczone urzędownie do eskortowania takich transportów; nakoniec gdy idą wozy wiozące rzeczy i pakunki zbrodniarzy lub osób podejrzanych a to w obu kierunkach drogi tam i napowrót za okazaniem poświadczenia od Sądu lub innej zwierzchności, na której rozkaz wozy te idą.

21. Gdy jedzie poczta skarbowa, odbywająca zwykły przejazd na swojej przestrzeni (wozowa jak konna). Także gdy jedzie sztafeta wysłana przez c. k. Urząd pocztowy, w obu kierunkach drogi tam i napowrót. Wolne także od opłaty są konie ekspedycyjne wracające luzem na swoją stację.

22. Wolna od opłaty jest poczta prywatna, do przewozu przesyłek poczty wozowej służąca (posłaniec pocztowy) w obu kierunkach drogi tam i na powrót. Jeżeli poczta taka idzie jednym koniem, jest bezwarunkowo wolna od opłaty. Jeżeli ma dwa konie, to wolna jest od opłaty tylko wtedy, kiedy nie wiezie żadnego podróznego.

23. Wolne od opłaty, w obu kierunkach drogi, tam i napowrót, są rzeczy należące do skarbu (to jest przedmioty będące własnością rządową i do bezpośredniego użytku c. k. urzędu przeznaczone), skarbowemi lub najętymi końmi wiezione: za okazaniem poświadczenia od zwierzchnika właściwego urzędu.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do transportu potrzeb siły zbrojnej.

24. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały do budowy dróg publicznych i do robót konserwacyjnych na tychże drogach, za okazaniem należytego poświadczenia. Poświadczenie to ma być wydane: dla dróg skarbowych przez departament budowniczy Rządu krajowego lub przez tego urzędnika rządowego, który otrzymał do tego upoważnienie; dla innych zaś dróg publicznych przez tę zwierzchność, do której należy kierowanie budową lub nadzór nad utrzymaniem drogi. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót.

Służy ono także wozom wiozącym materiały do brukowania części drogi przez miasto idącej, gdy ta stanowi przedłużenie drogi publicznej.

25. Wozy z materiałem do budowy lub naprawy kolei żelaznej skarbowej i jej budynków lub telegrafów rządowych, bez względu czy budowę lub naprawę uskuteczni Rząd we własnym zarządzie, lub w inny sposób i czy dowożony materiał jest już w czasie dowożenia własnością skarbową, lub ma stać się nią dopiero później. Przy czem okazane być ma poświadczenie stwierdzające rzeczony przeznaczenie wiezionego materiału. Poświadczenie to ma być wydane przez Władze kolejowe rządowe lub przez urzędników osobno do tego upoważnionych, względnie także przez dyrekcję pocztową i telegraficzną lub przez kierowników budowy albo rewizorów przewodu telegraficznego. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót. Uwolnienie od myta, przyznane kolejom skarbowym, służy także tym kolejom prywatnym, które zawiadywane są przez państwo albo na własny rachunek, albo za zapewnieniem stałej renty dzierżawnej lub poręczonego dochodu minimalnego na rzecz kolei prywatnej.

26. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały do robót konkurencyjnych około zabezpieczenia brzegów i regulacji rzek, jakoteż około zabudowania dzikich potoków, dla zapobieżenia powodziom. Pod warunkiem wszakże, że okazaniem będzie poświadczenie od władzy, która kieruje budową lub sprawuje nadzór nad konserwacją. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

27. Wolne od opłaty są wozy dostarczone bezpłatnie na zasadzie ustawy do budowy kościołów, plebanij (filij) i szkół; jakoteż wozy dowożące bezpłatnie do szkół przeznaczony tymże bezpłatny opał. Także wozy dowożące bezpłatnie materiały przeznaczony do murowania na cmentarzach lub do budowy kościoła; a to za okazaniem poświadczenia przez urząd gminny wydanego. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

Uwolnienie to stosuje się bez względu, czy obowiązani dostarczają swoich własnych wozów, czyli też najętych za zapłatą.

28. Wolne od opłaty są wozy z budulcem przeznaczonym do odbudowania budynku zwalnego przez jakąkolwiek kłeskę elementarną; a to za okazaniem poświadczenia urzędu gminnego; także gdy wozy te wracają.

29. Wolne od opłaty są kondukty pogrzebowe a mianowicie zaprząg karawanu w drodze na cmentarz i z powrotem a zaprzęgi powozów towarzyszących karawanowi, gdy jadą na cmentarz.

30. Wolne także są sikawki, wozy z wodą i innymi przyborami do gaszenia pożaru, tak gdy z powodu pożaru spieszą na pomoc jak gdy z pogorzeliiska wracają.

31. Wolne od opłaty jest bydło idące na paszę w hale i połoniny za okazaniem poświadczenia; także gdy wraca do domu.

32. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały surowe lub opałowe do zakładów górniczych posiadających konsens, a to tak jadąc jak wracając. Wszelako tylko na rogatce (stacyi mytniczej) najbliższej tego zakładu górniczego.

33. Myto nie pobiera się, jeżeli uwolnienie od takowego postanowione jest osobnemi traktatami.

§. 18.

Na rzecz mieszkańców okręgu mytniczego i jego terytorium, tudzież osób, które wprowadzie tam nie mieszkają, lecz trudnią się rolnictwem, rzemiosłem lub innym przedsiębiorstwem ekonomicznem, uwalnia się w tymże obrębie od myta drogowego w obu kierunkach drogi, tam i na powrót:

a) bydło idące na paszę, do pławienia, do pojenia, do lekarza, do podkucia, do stanowienia.

Przepis ten nie narusza szerszego uwolnienia od myta, służącego bydłu gnanemu na paszę w góry (§. 17, punkt 31).

b) Bydło pociągowe, do narzędzi rolniczych, jakoto: bron, pługów itp. zaprzężone, tudzież bydło pociągowe u wozów z nawozem naturalnym i ekskrementami.

Bydło pociągowe u wozów z nawozem sztucznym uwalniane być ma od myta wtedy, gdy nawóz sztuczny przeznaczony jest do użycia na gruntach, przez mieszkańców okręgu mytniczego i jego terytorium uprawianych, gdy to jego przeznaczenie będzie udowodnione okazaniem poświadczenia od urzędu gminnego.

- c) Bydło pociągowe u wozów nie służących do wożenia ludzi, ale używanych do uprawy rozmaitych gałęzi własnego gospodarstwa rolnego: gdy wozy te idą z własnych, lub dzierżawą trzymanyh budynków mieszkalnych lub gospodarskich na własne lub dzierżawione pola orne, łąki, do ogrodów, winnic, na pastwiska, w góry, do lasów (także do lasów gminnych, z których członkowie gminy na mocy prawa wspólnego używania pobierają drzewo); dalej do jezior, bagien i stawów, tudzież do strumieni i rzek, w których gospodarstwo rybne jest zaprowadzone, a ztamtąd napowrót do własnych lub dzierżawą trzymanyh budynków mieszkalnych lub gospodarskich. Uwolnione jest także bydło pociągowe lub pod wierzchem idące, kiedy wiezie lub niesie właścicieli, dzierżawców, dozorców rolniczych lub robotników rolniczych jadących w celu nadzorowania lub uprawiania rzeczonych gałęzi rolnictwa.
- d) Bydło zaprzęzone do wozów, któremi na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub własnego rzemiosła, wiozą się z budynków mieszkalnych i gospodarskich, lub warsztatowych, materiały surowe lub na pół przerobione, do całkowitego lub dopełniającego przerobienia i gdy po takowem rzezone materiały wiozą się napowrót. Jakoto, gdy zboże wiezione jest do młyna a mąka wraca, gdy wieziona jest mąka na chleb a chleb wraca, gdy płótno niebielone wiezione jest do blichu a bielone wraca, gdy surowy produkt wełniany wieziony jest do foluszu a wyfoluszowany wraca.
- e) Bydło zaprzęzone do wozów z budulcem, na gruncie okręgu mytniczego zebranyh i do tego samego okręgu mytniczego przeznaczonym.

Wóz próżny, w bezpośrednim związku z takim wozem (*b*, *c*, *d*, *e*) będący i naprzód albo za nim idący, jest również wolny od myta.

Wozy te jednak tracą prawo uwolnienia od myta, jeżeli są na nich doładowane przedmioty kupione, lub na sprzedaż przeznaczone.

Uwolnienia od myta wymienione pod *a*, *b*, *c* służą także tym mieszkańcom osad z okręgiem mytniczym graniczącym, którzy posiadają lub dzierżawią grunta z tamtej strony stacy mytniczej (rogatki) w tym okręgu mytniczym i dla ich uprawy zmuszeni są przejeżdżać przez stację mytniczą (rogatkę). To jednak w tym razie jedynie, jeżeli ich bydło pociągowe lub pędzone, idące przez tę rogatkę, nie było już uwolnione od myta na innej skarbowej rogatce (stacy mytniczej).

§. 19.

Wszystkie inne uwolnienia od opłaty myta skarbowego drogowego, które dotychczas istniały a w §§. 17 i 18 nie są wyraźnie wymienione, uchylają się.

Rozdział trzeci.

Myto przewozowe.

I. Postanowienia zasadnicze co do myta na przewozach.

§. 20.

Przedmiot myta przewozowego.

Używanie przewozu skarbowego do przewiezienia się na drugą stronę, tudzież używanie przewozu do przeprowadzenia na drugą stronę wozów z zaprzęgiem, jakoteż bydła pędzonego, niesionego lub wiezionego podlega opłacie myta przewozowego.

§. 21.

Wymiar myta przewozowego.

Wymiar myta przewozowego stosuje się do szerokości rzek.

W tym celu dzielą się rzeki na trzy klasy, a mianowicie:

1. na takie, które mają nie więcej jak 40 *m* szerokości (pierwsza klasa),
2. więcej niż 40 *m* aż do 80 *m* szerokości (druga klasa),
3. więcej niż 80 *m* szerokości (trzecia klasa).

W jakiej kwocie wymierzać należy myto przewozowe w każdej z tych trzech klas, podaje tablica poniżej zamieszczona

	pierwsza klasa	druga klasa	trzecia klasa
<i>a)</i> Od każdej osoby pieszo, konno lub wozem	2 ct.	4 ct.	6 ct.
<i>b)</i> od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 „	4 „	6 „
<i>c)</i> od każdej sztuki bydła pędzonego dużego	1 „	2 „	3 „
<i>d)</i> od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 „	1 „	1 1/2 „

Człowiek ciągnący wózek lub pchający taczki opłacać ma myto w kwocie półtorarazowej.

Bydło pociągowe, bydło pędzone duże i drobne, opłata od bydła pędzonego młodego, mają się rozumieć tak, jak to określają postanowienia §. 3.

Bydło pędzone podlega mytu przewozowemu, także wtedy, gdy jest niesione lub wiezione.

§. 22.

Obowiązek osobisty opłacania myta; odpowiedzialność za takowe, niesienie pomocy, opłacanie, orzekanie co do obowiązku opłacania i co do wymiaru myta; przedawnienie myta przewozowego; ściąganie opłat zaległych.

Postanowienia w §§. 4 aż do 8 włącznie zawarte a dotyczące się osobistego obowiązku opłacania myta, odpowiedzialności za opłacenie, niesienia pomocy, orzekania co do obowiązku opłacania, co do wymiaru i co do przedawnienia myta drogowego, ludzież ściągania opłat zaległych, stosują się tak samo do myta przewozowego.

Myto przewozowe od bydła pędzonego niesionego lub wiezionego obowiązany jest opłacić ten, który je niesie lub wiezie, pod bezwarunkową odpowiedzialnością właściciela.

Osoby przeprowadzające się przewozem, obowiązane są same opłacić myto przewozowe.

II. Postanowienia szczegółowe dla mieszkańców nadbrzeżnych.

§. 23.

W tych okolicach, w których jest przewóz skarbowy, zabronione jest na pewnej przestrzeni powyżej i poniżej przewozu skarbowego przeprowadzanie osób obcych lub towarów z jednego brzegu na przeciwny.

Przestrzeń tę oznaczy Władza skarbową krajową w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową ze względu na stosunki miejscowe.

Mieszkańcom nadbrzeżnym wolno jednak nawet w obrębie tych przestrzeni używać własnych stałków do przewożenia się i do przewożenia rzeczy swoich, tudzież swoich krewnych i sług jakoteż ich rzeczy pod warunkiem zachowania przepisów obowiązujących.

III. Uwalnianie od myta przewozowego skarbowego.

§. 24.

Postanowienia co do uwalniania bydła pociągowego i pędzonego od myta drogowego w przypadkach w §§. 17 i 18 wyszczególnionych, stosować się mają także do myta przewozowego.

W razach, w których w myśl §. 17. bydło pociągowe lub pędzone uwolnione jest od opłaty myta drogowego, wolne będą od opłaty myta przewozowego także te osoby, do których pochodu lub jazdy (kołowej lub konnej) bydło to należy.

Uwalnia się także od myta przewozowego wozniców u wozów w §. 18 wymienionych.

Rozdział czwarty.

Pobór myta drogowego i przewozowego.

§. 25.

Sposób poboru.

Myto pobierane będzie poza obrębem domu mytniczego na drodze przy rogatce (stacy mytniczej), tak we dnie jak w nocy bez zatrzymywania. Przejazdnym wydawane być ma na żądanie potwierdzenie opłaconej należności (kwit).

Pobór odbywa się albo we własnym zarządzie skarbu, albo wypuszczony jest w dzierżawę.

§. 26.

Wypuszczanie poboru myta w dzierżawę.

Dzierżawca nabywa prawa pobierania opłat mytniczych na dzierżawionych przez siebie rogatkach, podług ustanowionego wymiaru.

Ma on także prawo zawierania co do swojej osoby i na czas swego stosunku dzierżawnego umowy ze stronami względem opłaty należności mytniczych.

Jeżeli na zasadzie takiej umowy strony zapłaciły dzierżawcy myto z góry w pewnej ryczałtowej kwocie, to kwota ta, tak podczas trwania dzierżawy, jak w razie rozwiązania kontraktu dzierżawnego przed upływem jego normalnego terminu, wtedy tylko będzie uwzględniona, jeżeli nie przechodzi wartości jednomiesięcznej raty.

§. 27.

Dzierżawca i jego umocowani zastępcy lub pomocnicy wchodzą w obec stron co do wydzierżawionego poboru myta w prawa i zobowiązania Zarządu skarbowego i jego organów.

Nie przechodzi wszakże na nich prawo wytaczania śledztwa i orzekania w sprawie jakichkolwiek wykroczeń przeciw przepisom mytniczym.

Zarządowi skarbowemu zastrzega się prawo orzekania co do rekursów i zażaleń z powodu niezgodnego z przepisami postępowania dzierżawcy lub jego umocowanych przy poborze myta.

Jeżeli dzierżawca myta lub jego umocowany powezmą myto, które się nienależało, lub odbiorą je w kwocie większej niż prawem postanowiono, to dzierżawca podpada karze w dziesięcio- aż do dwudziestokrotnej kwocie myta nieprawnie pobranego, niezależnie od tych kar, które mogłyby go spotkać na zasadzie ustaw karnych. Za inne wykroczenia porządkowe przy poborze myta dzierżawca karany być ma niezawisłe od kary, którą Władze do tego powołane w każdym razie według ustaw karnych powszechnych lub według przepisów administracyjnych wymierzać mają, grzywnami od 1 aż do 20 zł. Wymierzanie tych grzywien należy do kierującej Władzy skarbowej pierwszej instancji.

Gdyby dzierżawca odmówił objęcia dzierżawy lub ustanowionej kaucyi nie złożył w czasie oznaczonym, albo odmówił podpisania kontraktu dzierżawnego, albo też gdyby nie dopełnił ściśle któregoś punktu kontraktu dzierżawy lub tenże naruszył, tudzież, gdyby się okazało, że przeszkoda wynikająca z ustawy lub z kontraktu nie pozwala dzierżawcy objąć dzierżawy, Zarządowi skarbowemu służą co do kaucyi dzierżawnej prawa w następujących poniżej ustępach paragrafu niniejszego wyszczególnione.

Gdy u dzierżawcy poboru myta cała rata czynszu dzierżawnego lub jej część zalegnie, Zarządowi skarbowemu służy prawo pokryć zaległość niezwłocznie kaucyą dzierżawną, a zarazem ustanowić sekwestra do dalszego poboru należności mytniczych. Przedmiot dzierżawy zaś wystawić ma ponownie na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego dzierżawcy na licytacją, albo, gdyby wynik licytacji nie był zdaniem zarządu skarbowego dość korzystny, zaprowadzić pobór myta na własną rękę lub nadać go dzierżawcy z wolnej ręki.

(Polskich.)

We wszystkich tych przypadkach opieszale dzierżawca obowiązany jest wynagrodzić Skarbowi niedobór aż do wysokości czynszu dzierżawnego, gdyby zaś była nadwyżka, nie ma do niej prawa.

W celu wynagrodzenia szkody z kaucyi dzierżawnej Zarząd skarbowy ma prawo bez wszelkiej interwencji sądowej, stosownie do kwoty wynagrodzenia według ksiąg oznaczonego, gotówkę kaucyjną zabrać a obligacye rządowe i inne papiery publiczne na kaucyą przyjęte, oddać przysięgłym faktorom do sprzedania na giełdzie i z sumy przez sprzedaż uzyskanej pobrać to, co się Skarbowi podług ksiąg należy.

Przedwczesne rozwiązanie kontraktu dzierżawy nie narusza praw stron wynikających z kontraktów z dzierżawcą prawomocnie zawartych z zastrzeżeniem co do postanowienia §. 26. względem sum z góry zapłaconych.

Stosunek prawny między Zarządem skarbowym a dzierżawcą pod względami tutaj nie wymienionymi określony będzie szczegółowo w kontrakcie dzierżawy.

Rozdział piąty.

Postanowienia karne.

§. 28.

Moc obowiązująca ustawy karnej o przestępstwach skarbowych.

Do wykroczeń przeciwko przepisom tyczącym się myta drogowego i przewozowego, o ile w ustawie niniejszej co innego nie jest przepisane, stosowaną być ma ustawa karna o przestępstwach skarbowych łącznie z późniejszymi przepisami.

§. 29.

Postanowienia karne szczególne.

Grzywnami w kwocie od 1 aż do 100 zł., o ile postanowienia ustawy karnej powszechnej nie wejda w zastosowanie, karze się:

- a) za bezprawne przebycie drogi rogatką zamkniętej lub tablicą zakazową za zamkniętą oznaczonej;
- b) za rozmyślne uszkodzenie rogatki lub tablicy taryfowej, zakazowej i ostrzegawczej, w celach mytniczych postawionej;
- c) za samowolne otwarcie rogatki.

§. 30.

Prawo poborcy myta w obec defraudantów mytniczych.

Poborca myta ma prawo ściągnąć od schwytanego na defraudacyi mytniczej za potwierdzeniem odbioru na zabezpieczenie kary półsmakrotną kwotę zdefraudowanej opłaty.

Rozdział szósty.

Moc prawna ustawy. Uchylenie przepisów dotychczasowych o mytach drogowych i przewozowych. Postanowienie wykonawcze.

§. 31.

Ustawa niniejsza obowiązywać ma we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalnacyi. Nabywa ona

mocy obowiązującej dla rogatek wiedeńskich jednocześnie z ustawą z dnia 10. maja 1890 o zmianie podatku akcyzowego i o zaprowadzeniu podatku akcyzowego w kilku gminach do Wiednia przylegających (Dz. u. p. Nr. 78), dla wszystkich innych zaś stacyi mytniczych (rogatek) od dnia 1. stycznia 1892.

Od tego dnia tracą moc swoją wszystkie dotychczasowe przepisy dotyczące się myta drogowego i przewozowego.

§. 32.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 26. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozestana dnia 3. października 1891.

(Zawiera Nr. 141—148.)

141.

Ustawa z dnia 16. lipca 1891,

którą wydają się postanowienia co do sądownictwa ze względu na połączenie kilku gmin i części gmin ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra sprawiedliwości do zarządzenia, żeby w obrębie gminy miejscowej stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia Sądy delegowane miejsko-powiatowe wykonywały sądownictwo według postanowień wydanych dla Sądów powiatowych poza obrębem siedziby Trybunału istniejących, tudzież, żeby pewne części obszaru gminy wiedeńskiej przyłączone były do Sądów powiatowych, znajdujących się poza obrębem Wiednia lub obszary innych gmin, do jednego z Sądów delegowanych miejsko-powiatowych, znajdującego się w Wiedniu.

§. 2.

W tych Sądach powiatowych, których organizacja lub rozległość okręgu ulegają zmianie przez zarządzenia w §. 1 wydane, stosują się do urzędników sędziowskich skutki połączone ze zmianą organizacji w myśl §. 43go ustawy z dnia 21. maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 46).

§. 3.

Dzień, w którym odnosne Sądy rozpocząć mają urzędowanie na zasadzie §. 1go zarządzonym, postanowionym będzie rozporządzeniem. W tej mierze, co się tyczy utrzymywania ksiąg gruntowych i co się tyczy sądownictwa rzeczowego, ze względu na potrzebę uporządkowania ksiąg gruntowych, można dla poszczególnych Sądów zmianą dotkniętą, wydać postanowienia przejściowe.

§. 4.

Upoważnienie w §. 1 Ministrowi sprawiedliwości nadane traci moc swoją po upływie lat pięciu od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 16. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

142.

Ustawa z dnia 8. sierpnia 1891,

tycząca się zawarcia umowy z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego celem uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego umowy do niniejszego dołączonej.

Artykuł II.

Co się tyczy zwrotu tych nadatków, które Rząd po terminie obliczenia, wziętego za podstawę umowy w artykule I wzmiankowanej, a przeto od dnia 1. stycznia 1890 aż do zawarcia tejże umowy, zapłacił na rzecz funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego ponad ustanowione w umowie stałe sumy, upoważnia się Rząd do ułożenia się z reprezentacją

krajową księstwa bukowińskiego, w jaki sposób mają być zwrócone, ile możności ze względem na stosunki finansowe kraju.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 8. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

U m o w a,

zawarta na podstawie upoważnień porządkiem konstytucyjnym poprzednio wydanych iniedzy e. k. Rządem z jednej a Wydziałem krajowym księstwa bukowińskiego w imieniu reprezentacji kraju z drugiej strony, w przedmiocie uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego Bukowiny.

§. 1.

Zaliczki, które Rząd dał aż do końca grudnia 1864 funduszowi indemnizacyjnemu bukowińskiemu w sumie	328.916 zł. 52 ¹ / ₂ c. w. a.,
których oprocentowanie zostało w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 1. sierpnia 1864 wstrzymane, tudzież zaliczki bezprocentowe funduszowi temu od owego czasu aż do końca grudnia 1889 z zastrzeżeniem zwrotu udzielone w sumie	10,013.674 „ 83 „ „ „
ogółem w sumie	10,342.591 zł. 35 ¹ / ₂ c. w. a.,

wyrażnie dziesięć milionów trzysta czterdzieści dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 35¹/₂ c. zostaną odpisane.

§. 2.

W miejsce zaliczki rządowej bezprocentowej, która na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 1. sierpnia 1864 równała się części wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego nie pokrytej dodatkami do podatków wynoszącemi 55 od sta wszystkich podatków stałych bez dodatku nadzwyczajnego wyznacza się na lata 1890 aż do 1903 włącznie a) subwencją rządową niezwrótną rocznie w sumie 206.000 zł., wyraźnie dwieście sześć tysięcy złotych w. a. i b) zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową rocznie w sumie 150.000 zł., wyraźnie sto pięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. Subwencja rządowa i zaliczka rządowa wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

Na rok 1890 obliczenie uczynione będzie w taki sposób, że przewidziana w preliminarzu państwa na rok 1890 (Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1890) suma zaliczek rządowych dla funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego wynosząca	378.455 zł.
ze względu, iż stosownie do tej cyfry w preliminarzu tegorocznym funduszu indemnizacyjnego tylko 30procentowe dodatki do podatków były policzone a część ich wynosiła	206.000 „
jako subwencja rządowa niezwrótna, która cała wynosi	172.455 zł.

o ile fundusz indemnizacyjny wyda rzeczywiście tę sumę na karb bieżącego roku, uważana być ma za zaliczkę rządową bezprocentową.

Fundusz indemnizacyjny bukowiński otrzyma więc w roku 1890 oprócz ustanowionej w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu zaliczki rządowej bezprocentowej w sumie 150.000 zł. w miarę rzeczywistej potrzeby swojej dalszą taką zaliczkę rządową, mającą wynosić najwięcej 22.455 zł., wyraźnie dwadzieścia dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych w. a.

§. 3.

Resztę wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego, pozostałą po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich.

Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływy z nich wystarczyły na pokrycie wszelkich wydatków na wyswobodzenie gruntów i wykupno ciężarów gruntowych, łącznie ze spłatą zaliczek rządowych oprocentowanych w § 4 wzmiankowanych, to jest ich reszty, pozostałej po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków do podatków na indemnizacyą nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru tych dodatków do podatków.

§. 4.

O ileby fundusz indemnizacyjny w skutek ubytku w dochodach z przereczonych dodatków do podatków nie mógł uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w tym razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków do podatków, wzmiankowane dotychczas źródła przychodów funduszu indemnizacyjnego nie wystarczały na pokrycie jego wydatków każdego roku, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych oprocentowanych po 5 (pięć) od sta rocznie.

Rzeczzone zaliczki rządowe oprocentowane jak tylko roczny obrót funduszu, przy odpowiednim w myśl §. 3go preliminowaniu dodatków do podatków na indemnizacyą wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwrócone, a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie roku 1904 pozostały jeszcze zaległości z tych zaliczek rządowych oprocentowanych, pobierać także i w latach następnych dodatki do podatków w §. 3 wzmiankowane aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

§. 5.

Również zobowiązuje się kraj zaliczki rządowe bezprocentowe w §. 2 przewidziane spłacić po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych, a to począwszy od roku 1905 w przeciągu najwięcej siedmiu lat, w równych ratach ćwierćrocznych z dolu. Celem dopełnienia tego zobowiązania dodatki do podatków bezpośrednich na to potrzebne, pobierane będą nadal w ciągu rzeczzonego okresu siedmioletniego.

Także do tych dodatków do podatków, w paragrafie poprzedzającym wzmiankowanych, postanowienie drugiego ustępu §. 3go ma być odpowiednio stosowane.

§. 6.

W każdym razie, gdyby fundusz indemnizacyjny jeszcze w roku 1904 był obciążony spłatami rocznymi lub miał ponosić inne wydatki, winien kraj postarać się o pokrycie tych wydatków dostatecznymi dodatkami do podatków.

§. 7.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszu indemnizacyjnego przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmu.

§. 8.

Umowa niniejsza spisana będzie w dwóch jednobrzmiących niestęplowanych egzemplarzach, podpisami c. k. Ministra skarbu, tudzież starosty krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi w reprezentacji krajowej księstwa bukowińskiego.

Wiedeń, dnia

Czerniowce, dnia

143.**Ustawa z dnia 17. sierpnia 1891,**

o dopłacie z funduszów państwa na pokrycie kosztów przywrócenia i naprawienia budowli regulacyjnych w rzece Adydze w Tyrolu uszkodzonych przez powódzie w latach 1889 i 1890.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Na pokrycie kosztów przywrócenia i naprawienia budowli regulacyjnych w rzece Adydze w Tyrolu, uszkodzonych przez powódzie w latach 1889 i 1890, wyznacza się dopłatę z funduszów państwa w sumie aż do 228.030 zł. pod warunkami poniżej w §. 2 przepisaniemi.

Oprócz tego można na pokrycie przerzeczonego wydatku, o ile jego przyczyną są powódzie 1890 roku, użyć przypadającej na rzecz skarbu państwa kwoty 60procentowej tych oszczędności, które uzyskane zostały przy wykonaniu na zasadzie ustawy z dnia 8. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 141) robót restauracyjnych na budowlach w III. sekcji regulacji Adygi.

§. 2.

Dopłata z funduszów państwa w ustępie 1. §. 1. wzmiankowana, użyta być może tylko w miarę rzeczywistej potrzeby na pokrycie 60procentowej kwoty wydatku na roboty, jakie wykonane być mają. pod tym warunkiem, że pozostała reszta, to jest 40 od sta rzonego wydatku, pokryta będzie z funduszów krajowych. Ustawodawstwu krajowemu zastrzega się pociągnięcie także stron interesowanych do odpowiedniego przyczynku na pokrycie tej 40 procentowej dopłaty krajowej.

§. 3.

O ile kraj. celem spełnienia ciężącego na nim w myśl powyższych postanowień obowiązku dopłaty, pożyczkę stosownie do §. 6go ustawy z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64), a względnie ustawy z dnia 11. września 1886 (Dz. u. p. Nr. 42) zaciągniętą, podwyższy przez emisję dalszych udziałowych zapisów dłużnych, o sumę najwięcej aż do 100.000 zł., odsetki od tych udziałowych zapisów dłużnych wolne będą od opłaty podatku dochodowego, jakoteż od podatku, któryby w przyszłości

mocą ustaw był na jego miejsce zaprowadzony i od należyłości stęplowej, której podlegają kupony.

Te udziałowe zapisy dłużne mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyj i zakładów pod nadzorem publicznym zostających, ludzie pieniędzy sierocych, powierznicych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednakże nie ponad wartość imienną, na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

§. 4.

Kwota oszczędności w ustępie 2 §. 1. wzmiankowana użyta być może tylko pod tym warunkiem, że także kraj a względnie strony interesowane zrękną się na ten sam cel służącego im prawa do udziału w tych oszczędnościach.

§. 5.

W przedmiocie wykonania wzmiankowanych w §. 1 robót restauracyjnych stosowane być mają postanowienia §. 2, lit. b ustawy z dnia 11. września 1886 (Dz. u. p. Nr. 142).

§. 6.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, jak tylko przewidziana w §. 2 dopłata kraju, tudzież przewidziane w §. 4 zrzeczenie się kraju, a względnie stron interesowanych, będzie zapewnione.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Ischl, dnia 17. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Steinbach r. w.

Schönborn r. w.

144.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 18. września 1891,**

o upoważnieniu c. k. komory głównej w Warnsdorfie do pobierania cła wchodowego od przedzwelnianych numeru taryfowego 154 b.

W porozumieniu z ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Warnsdorfie do pobierania cła wchodowego od przedzwelnianych numeru taryfowego 154 b.

wełnianych numeru taryfowego 154 *b* pod warunkiem ścisłego zachowywania postanowień instrukcji z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 57), tyczącej się badania przędz wełnianych na komorach.

Steinbach r. w.

145.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. września 1891,

tyczące się zaprowadzenia w c. k. dyrekcjach skarbowych powiatowych osobnych oddziałów do opłat stęplowych i bezpośrednich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 21. lutego 1891 zaprowadza się we wszystkich dyrekcjach skarbowych powiatowych osobne oddziały do opłat stęplowych i bezpośrednich.

Oddziałom tym przekazuje się wyuierzenie opłat, przypadających na zasadzie ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50), jakoteż późniejszych ustaw i rozporządzeń, o ile wymierzanie ich nie należy do zakresu działania urzędów podatkowych, tudzież w ogóle wszelkie sprawy, tyczące się opłat stęplowych i bezpośrednich a należące do zakresu działania Władz skarbowych kierujących pierwszą instancją.

W dyrekcjach skarbowych powiatowych w Tyrolu i Vorarlbergu, w Styrii, Dalmacyi, Czechach, Morawii, tudzież w dyrekcjach skarbowych powiatowych dolno-austryackich w Korneuburgu, Stein i St. Pölten, rzeczzone oddziały rozpoczynają czynności od dnia 1. listopada 1891.

Termin zaprowadzenia tychże oddziałów w dyrekcji skarbowej powiatowej w Wiedniu, tudzież w dyrekcjach skarbowych powiatowych w Galicyi ogłoszony będzie osobnem rozporządzeniem.

Steinbach r. w.

146.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. września 1891,

tyczące się urzędów do wymierzania opłat.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 21. lutego 1891 rozszerza się zakres działania urzędów do wymierzania opłat w Linzu, Salzburgu, Celowcu, Lublanie, Tryeście, Oppawie i Czerniowcach w ten sposób, że do spraw, tyczących się

opłat stęplowych i bezpośrednich i taks nadaje się urzędom tym zakres działania dyrekcji skarbowych powiatowych.

Urzędy powyższe, tudzież urzędy do wymierzania należności w Pradze i Lwowie uznaje się za kierujące Władze skarbowe pierwszej instancji.

Podaję to do wiadomości odnośnie do rozporządzeń ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1871 (Dz. u. p. Nr. 21), z dnia 4. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 10) i z dnia 26. października 1884 (Dz. u. p. Nr. 176), nadmieniam się, że rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. listopada 1891.

Steinbach r. w.

147.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 25. września 1891,

tyczące się przyłączenia gminy Berbeki do okręgu Sądu powiatowego w Kamionce strumiłowej w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Berbeki razem z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego buskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego w Kamionce strumiłowej.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

148.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26. września 1891,

którem dozwala się wyciskania znaczka stęplowego 5cio- i 1no-centowego na blankietach do listów przewozowych.

Ażeby przedsiębiorcom handlowym i przemysłowym ułatwić uiszczanie się z ustawowej opłaty stęplowej od listów przewozowych (z wyjątkiem listów przewozowych kolejowych, o ile do nich według rozporządzenia z dnia 1. kwietnia 1884 [Dz. u. p. Nr. 41] wolno używać tylko blankietów z wydrukowanym znakiem stęplowym), mianowicie zaś w obrocie na morzu adryatyckim, ustawiona została w c. k. magazynie sprzedaży tytoniu i stępli

w Tryeście machinka do wyciskania znaczków stęplowych 5cio- i 1no-centowych i pozwala się, żeby począwszy od 1. października 1891 na niezapisanych blankietach do listów przewozowych, w urzędzie rzeczonym do ostęplowania przedstawionych, znaczek stęplowy 5cio- lub 1no-centowy był wyciskany za złożeniem odpowiedniej opłaty stęplowej.

Nowe znaczki stęplowe mają 24 mm szerokości a 35 mm wysokości, są od góry prostokątne, od dołu półokrągłe i obie kategorie są dwubarwne.

W górnej części stępli znajduje się tarcza kołista o średnicy 19 mm liczącej, która barwą swoją różni się od innych części rysunku.

Na znaczku stęplowym 5cio-centowym tarcza jest karminowa, dalsza zaś część rysunku zielonkowata.

Stępel obwiedziony jest od zewnątrz grubą linią, do której od wewnątrz przylega branzowanie z liści dębowych stylowych, ciągnących się między cienkimi liniami. W górnej części stępla kliniki lukowe między tarczą a rogami wypełniają trójliście białe na tle barwnem. Tarcza zawiera od góry półkole, które od dołu z prawej i z lewej strony przechodzi w linią prostą i tworzy całą szerokością wstęgę, na której tle białem znajduje się między liniami napis: „K. K. Frachtbrief-Stempel“ wielkimi głóskami łacińskimi. Wstęgarzeczona otacza tarczę, która zawiera c. k. orla biało odrysowanego na tle barwnem i jest od dołu półokrągła, po obu stronach prosta, a od góry dwoma odcińkami koła zamknięta. Powyżej tarczy znajduje się zdobina liściasta, do której przylegają po obu stronach tarczy wisory, w kierunku pionowym na dół spadające, białe na tle barwnem. Poniżej tarczy znajduje się zwitek w poprzek położony, w środku rozcięty, liścianką i zwo-

jami ozdobiony, który po obu stronach zawiera napis: „5 kr.“ i tylko częściowo leży na tarczy czerwonej, tak że górne na tarczy znajdujące się części zwitka i napisu wyrażającego wartość są czerwone, inne zaś części zielonkowate na tle białem. Pod zwitkiem widać półkoliste końce festonów podobnie białe na tle barwnem.

Stępel kończy się tarczą obłą w środku u dołu umieszczoną, która zawiera cyfrę barwną „5“ na tle białem, oznaczającą wartość i pokrywa środek kotwicy, której pazury leżą równolegle od dolnej półkolistej obwódki stępla i są białe na tle kreskowanem.

Znaczek stęplowy 1no-centowy ma te same rozmiary i ten sam rysunek, co znaczek 5cio-centowy, różni się zaś od niego barwą i oznaczeniami wartości „1 kr.“ i „1“ umieszczonemi w tych samych miejscach rysunku, co na znaczku stęplowym 5cio-centowym. Tarcza znaczka stęplowego 1no-centowego jest barwy zielonkowatej, reszta zaś rysunku ciemno-brunatnej.

Stęple tak 5cio- jak i 1no-centowe wydrukowane są wypukło, mianowicie części barwne są wtlózione, białe zaś nieco wystają.

Rozporządzenie niniejsze nie zmienia bynajmniej przepisów o używaniu znaczków stęplowych do listów przewozowych, tudzież o wymienianiu blankietów zepsutych, postanawia się tylko, że należytość stęplowa zepsutych blankietów do listów przewozowych, za zdalne do wymiany uznanych, znaczkiem stęplowym powyżej opisanym opatrzonych, zwracana być ma przez wyciśnięcie takiego samego znaczka stęplowego na nowych blankietach do listów przewozowych.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1891.

(Zawiera Nr. 149.)

149.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 30. września 1891,

którem dla kolei żelaznych rządowych i prywatnych wydaje się przepis o umundurowaniu:

a) urzędników i aspirantów na urzędników, *b)* urzędników niższych i zastępców urzędników niższych, jakoteż *c)* sług.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 29. sierpnia 1891 wydaje się dla kolei żelaznych rządowych i prywatnych zamieszczony poniżej przepis, dotyczący się umundurowania:

- a)* urzędników i aspirantów na urzędników,
- b)* urzędników niższych i zastępców urzędników niższych, jakoteż
- c)* sług.

O ile tego przepis niniejszy wymaga, tracą moc swoje przepisy dotychczasowe dla funkcyonaryuszów pod *a)* i *b)* wzmiankowanych, na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 20. czerwca 1885, rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 100) a dla sług pod *c)* wzmiankowanych, na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. marca 1857, rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1857 (Dz. u. p. Nr. 76), ogłoszone.

Bacquehem r. w.

Przepis, tyczący się munduru:

a) urzędników i aspirantów na urzędników, *b)* urzędników niższych i zastępców urzędników niższych, tudzież *c)* sług kolei żelaznych i prywatnych.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Urzędnikom i aspirantom na urzędników, urzędnikom niższym i zastępcom urzędników niższych, tudzież sługom kolei żelaznych rządowych i prywatnych wolno w służbie i poza służbą, mianowicie na uroczystościach i przy prezentacjach służbowych nosić suknią honorową, mundur.

O ile w służbie wykonawczej stykają się z publicznością, są obowiązani nosić w służbie mundur.

§. 2.

Ustanawia się ośm klas mundurów dla urzędników, trzy klasy dla urzędników niższych, jedną klasę dla aspirantów na urzędników i jedną dla zastępców niższych urzędników, nakoniec cztery klasy dla sług.

Dla urzędników, noszących mundur pierwszy pięciu klas, zaprowadza się oprócz przepisanego munduru służbowego jeszcze osobny mundur galowy, którego używać należy podczas uroczystości i przy prezentacjach służbowych.

Urzednicy, noszący mundur szóstej aż do ósmej klasy, używają do gali przepisanego munduru służbowego, który w takim razie ma być zapięty i spodni służbowych, tudzież kapelusza i szpady.

Nadto wolno używać kapelusza do munduru służbowego i to urzędnikom, noszącym mundur wszystkich klas, ile razy występują publicznie; w zwyczajnych okolicznościach używać należy czapki.

Szpady, wyjąwszy uroczyste przyjęcia, nie nosi się przy zwyczajnem sprawowaniu służby wykonawczej, ani też w służbie biurowej wewnętrznej.

Urzednicy, przeznaczeni w zdarzeniach uroczystych do prowadzenia lub konwojowania pociągu, jak tylko skończy się przyjęcie, uwolnieni są na czas jazdy od noszenia szpady nawet do munduru galowego.

Wszystkim funkcyonaryuszom kolei rządowych i prywatnych wolno nosić w zimie i podczas stoty tak w służbie zwyczajnej jak i poza służbą buty z cholewanami po wierzchu spodni aż do kolan sięgającymi. Jednakże noszenie butów z cholewanami po wierzchu spodni przy zdarzeniach uroczystych i prezentacjach służbowych jest zakazane.

§. 3.

Na guzikach u mundurów dla urzędników, urzędników niższych i sług kolei żelaznych rządowych wyciśnięty jest orzeł cesarski dwugłowy.

Podobnież na tarczy środkowej u róży na kapeluszu dla tychże urzędników wyhaftowany jest także orzeł dwugłowy.

Na guzikach i różach u kapeluszków dla urzędników, urzędników niższych i sług kolei żelaznych prywatnych wyobrażona jest cecha firmy przedsiębiorstwa kolejowego, która powinna być zatwierdzona przez c. k. ministerstwo handlu.

Urzędników, urzędników niższych i sług kolei żelaznych rządowych zalicza do odpowiednich klas umundurowania Minister handlu.

Urzędników, urzędników niższych i sług kolei żelaznych prywatnych zalicza do tychże klas c. k. ministerstwo handlu na wniosek interesowanego zarządu.

§. 4.

Najpóźniej w przeciągu lat dwóch, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego przepisu, wszyscy urzednicy, do których się tenże stosuje i którzy pełnią obowiązki w służbie wykonawczej, mają być zaopatrzeni w mundur odpowiednio nowemu przepisowi zmieniony.

Po upływie tego terminu nie będzie już wolno urzędnikom nosić mundurów według dawnego przepisu.

Co się tyczy urzędników niższych i sług, którzyeli zarządy kolejowe służbowo w mundury zaopatrzą, przejście do nowego umundurowania odbywać się ma powoli w miarę upływu instrukcyjnych okresów do noszenia mundurów, w które będą zaopatrzeni w chwili ogłoszenia przepisu niniejszego, mianowicie w taki sposób, żeby ile możności ten sam funkcyonaryusz nie nosił jednocześnie części umundurowania według dawnego i według nowego przepisu.

Nowe przedsiębiorstwa kolejowe prywatne, które w myśl §. 2go Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) prosić będą o pozwolenie otwarcia ruchu kolei, winny jak dotychczas tej komisji, która ma zbadać przysposobienie kolei do ruchu, złożyć dowód, że ministerstwo handlu zatwierdziło zaliczenie funkcyonaryuszów do poszczególnych klas umundurowania i że osoby te są w przepisane mundury zaopatrzone.

§. 5.

W mundurze klaniać się należy jak wojskowi podniesieniem prawej ręki i dotknięciem dolnego brzegu kapelusza lub daszka czapki.

Pod względem odznak żalobnych na mundurze obowiązują urzędników kolei żelaznych rządowych i prywatnych te same przepisy, co c. k. urzędników rządowych.

II. Opisanie munduru urzędników.

A. Mundur galowy.

§. 6.

Surdut mundurowy (fig. 1) jest dla wszystkich klas, dla których osobny mundur galowy jest przepisany, z sukna przedniego, granatowego (ciemnoniebieskiego, franzbau) z kołnierzem stojącym i wylogami z takiego samego sukna i ma jedwabną, czarną podszewkę, gładką.

Kołnierz stojący, sukniem granatowem podszyty, ma wewnątrz wkładkę pojedynczą, która utrzymuje go w formie, nie czyniąc sztywnym.

Kołnierz ten dla wszystkich klas ma równo 4 cm wysokości i jest na przodzie z lekka zaokrąglony o przekątni 1,3cm.

Część górna dochodzi aż do bioder i zapina się na dwa rzędy guzików połączonych, których jest

po siedm w każdym rzędzie (fig. 8). Guzik najwyższy oddalony jest o 1·3 *cm* od osady kołnierza, najniższy na szwie stanu tak przytwierdzony, żeby po zapięciu surduta na guziki, oba najwyższe guziki były od siebie oddalone o 10·5 *cm* a oba najniższe o 9·5 *cm*. Poły mają przednie końce zaokrąglone i dochodzą, gdy ręce są wolno spuszczone, aż do końca palca średniego wyprostowanego. Zachodzą na siebie z przodu jak wskazuje odległość obu rzędów guzików a z tyłu jak wskazuje dolna szerokość części plecowej.

W kierunku dwóch szwów plecowych tworzą obie poły po jednym fałdzie pionowym i tam, gdzie fałdy te schodzą się ze szwami plecowymi, przyszyte są dwa wielkie guziki. Poniżej tych guzików stanowych wycięte są w obu fałdach kieszenie, nakryte klapami podwójnie wygiętymi i opatrzonymi każda dwoma guzikami.

Rękawy są na przydłonku mniej więcej na 10·5 *cm* rozcięte i obłożone wyłogiem na 6·5 *cm* szerokim, którego brzeg górny jest z lekka zaokrąglony.

Rozporek opatrzony jest na dolnej części rękawa małym guziczkiem a na górnej jego części dziurką do zapinania.

Wzdłuż brzegów munduru, tudzież na szwie kołnierza i na górnym brzegu wyłogów na rękawach biegnie wypustka (*passepoil*) sukienna barwy pomarańczowej.

Na guzikach wyciśnięta jest cecha kolei.

§. 7.

Spodnie galowe dla tych klas, dla których osobny mundur galowy jest przepisany, są z tego samego co mundur sukna przedniego granatowego.

§. 8.

Za odznaki u munduru galowego (fig. 5—7, 14 i 15) dla urzędników kolei żelaznych tak rządowych jak prywatnych służą rozety na kołnierzu, tudzież galony złote na kołnierzu, na wyłogach u rękawów i na szwie bocznym zewnętrznym spodni a mianowicie:

- a) u mundurów piątej klasy galon złoty 3·3 *cm* szeroki i jedna rozeta srebrna na kołnierzu, galon 3·3 *cm* szeroki na wyłogach u rękawów i galon 2·6 *cm* szeroki na szwie bocznym zewnętrznym spodni;
- b) u mundurów czwartej klasy służą za odznakę takie same galony jak u mundurów piątej klasy i dwie rozety srebrne na kołnierzu;

c) u mundurów trzeciej klasy służą za odznakę takie same galony jak u mundurów czwartej klasy i trzy rozety srebrne na kołnierzu;

d) u mundurów drugiej klasy służą za odznakę galon 3·3 *cm* szeroki i jedna rozeta srebrna na kołnierzu, galon 5·3 *cm* szeroki na wyłogach u rękawów a na szwie bocznym zewnętrznym spodni dwa galony po 2·6 *cm* szerokie, wypustką barwy pomarańczowej oddzielone;

e) u mundurów pierwszej klasy służą za odznakę takie same galony jak u mundurów drugiej klasy i dwie rozety srebrne na kołnierzu.

Rozety mają 1·7 *cm* średnicy i są srebrem haftowane lub ze srebra wyciśnięte.

U mundurów wszystkich pięciu klas znajduje się na kołnierzu po obu stronach obok rozet koło jednoskrzydłe srebrem wyhaftowane.

§. 9.

Kapelusz (fig. 16—22) jest z pilśni czarnej, obsyty czarną wstążką jedwabną morową i opatrzony z prawej strony czarną kokardą.

Obłoga przytwierdzona po prawej stronie kołem skrzydlatem, złotem haftowanym, składa się dla pierwszej aż do piątej klasy umundurowania z sześciu rzędów złotych builonów, z których dwa środkowe są splecione, dla szóstej aż do ósmej klasy umundurowania z galonu złotego. W obu rogach kapelusza leżą róże ze złotych builonów, mające w środku tarcze aksamitne pomarańczowe, na których wyhaftowana jest złotem cecha kolei.

§. 10.

Za broń przyboczną służy szpada, której rękojeść i ozdoby na pochwie metalowe, pozłacane, zrobione są podług wzoru (fig. 27—29).

Szpadę, której główńia stalowa ma 65 *cm* a rękojeść 15 *cm* długości, nosi się na pendencie, który opasywać należy pod mundurem lub pod kamizelką w taki sposób, żeby przedni rzemień szpady utrzymujący, spadał po lewem górnem udzie.

Pendent składa się z pasa ze skóry brunatnej lśniącej i dwóch rzemieni z czerwonego safianu szablę utrzymujących, opatrzonych sprzączkami.

Z rzemieni, szpady utrzymujących, przedni ma 29 *cm*, tylny 46 *cm* długości; obadwa są na 2·8 *cm* szerokie i wyłożone po stronie zewnętrznej galonem złotym, 2·3 *cm* szerokim, w środku czarną nicią przetykanym, na dolnym zaś końcu, gdzie znajdują się sprzączki do przytwierdzenia szpady, ścięte kończono.

Do pendentu przymocowany jest łańcuszek 13 *cm* długości mający, z haczkami do podwyższania szpady.

§. 11.

Paltot (fig. 4) jest z sukna granatowego (franzblau) ciężkiego lub lżejszego, albo z białego, bez wypustek, z kapturem, pętlcami lub guzikami przytwierdzonym i kołnierzem leżącym czarnym akksamitnym.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza u obu brzegów przednich umieszczone są obszewki sukienne pomarańczowe z małym połączonym guzikiem na górnym końcu tylnego obszewek.

Paltot ma być tak długi, żeby całkiem osłaniał ciało od szyi aż do 10—12 *cm* poniżej gołeni i zapina się na dwa rzędy połączonych guzików po 6 w każdym rzędzie. W wysokości bioder znajduje się zapona, mająca 6 *cm* szerokości, 37 *cm* długości, opatrzona dwoma połączonymi guzikami i dwiema dziurkami.

Po lewej stronie piersi znajduje się od wewnątrz kieszeń otwarta a w wysokości zapy dwiema kieszeniami nakrytymi.

Na wszystkich guzikach wyciśnięta jest cecha kolei.

Na obu barkach przyszyte są w odległości 5 *cm* od górnego szwu rękawów uszka z galonu 1·5 *cm* szerokiego do przewleczenia i przytrzymywania naramienników poniżej w §. 14 opisanych.

§. 12.

Krawat jest z czarnej, gładkiej materii jedwabnej z wypustką płócienną białą.

§. 13.

Rękawiczki są białe ze skóry pralnej.

B. Mundur służbowy.

§. 14.

Surdut jest (fig. 2 i 2 a) ze sukna przedniego granatowego (franzblau) z podszewką z czarnej gładkiej materii jedwabnej lub wełnianej. Części piersiowe (przednie) surduta zachodzą w środku piersi jedna na drugą i tworzą dwie wykładki u góry

kończyste. Na każdej jest rzędem po siedem guzików, równo od siebie oddalonych, które są metalowe, połączone i opatrzone cechą kolei. Guzik najwyższy oddalony jest o 3 *cm* od osady kołnierza a o 12 *cm* od brzegu wykładki, najniższy o 9 *cm* od brzegu wykładki. W podszewce lewej części piersiowej znajduje się kieszeń mająca 15 *cm* szerokości.

Gdy ręce są wolno spuszczone, poły dochodzą aż do końca palca środkowego wyprostowanego i ku dołowi rozszerzone, zachodzą na siebie z przodu jak wskazuje szerokość części wykładkowych a z tyłu jak wskazuje dolna szerokość części plecowej.

W kierunku dwóch szwów plecowych tworzą obie poły w części tylnej po jednym fałdzie pionowym a w każdym z nich znajduje się kieszeń nakryta klapą trójkątną, to jest podwójnie wygiętą.

Klapy te opatrzone są każda trzema guzikami połączonymi, przyszytymi po jednym na górnym i dolnym końcu, tudzież w środku klapy.

Rękawy, nie rozcięte, obłożone są wyłogami z tego samego sukna, mającymi po 9 *cm* szerokości. Wzdłuż szwu między rękawem a wyłogiem idzie wypustka sukienka barwy pomarańczowej. Na wyłogach wzdłuż tylnego szwu tuż ponad i popod wypustką pomarańczową przyszyć należy po jednym guziczku połączonym.

Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony miał z tyłu, w środku, tudzież na obu przednich, prostokątnych rogach przy częściach wykładkowych 4 *cm* szerokości.

Odznakę stanowią naramienniki (fig. 10—12) na obu barkach, od końca kołnierza aż ponad górnym szwem rękawów, lecz nie są do surduta mundurowego stałe przytwierdzone.

Naramienniki te są prostokątne, na górnym końcu płasko pościnane i długość ich wynosi 14 *cm*, szerokość zaś u mundurów 1 i 2 klasy . . . 5·3 *cm*
 „ „ 3 aż do 5 klasy 3·3 „
 „ „ 6 „ „ 8 „ 4·3 „

Naramienniki podszyte są sukniem barwy pomarańczowej a z wierzchu nakryte w całej szerokości:

u mundurów szóstej aż do ósmej klasy sukniem granatowym, barwy surduta i obwiedzionem na brzegu galonkiem złotym 5 *mm* szerokim, a

u mundurów pierwszej aż do piątej klasy galonem złotym 5·3 a względnie 3·3 *cm* szerokim, jaki znajduje się na wyłogach rękawów munduru galonowego odpowiedniej klasy.

W środku górnego ściętego końca znajduje się guziczek połączony, na którym wyciśnięta jest cecha odpowiedniej kolei.

Na przeciwnym zewnętrznym końcu umieszczone są rozety oznaczające różnicę rangi między klasami mundurów a mianowicie:

u mundurów	8	klasy	1	złota rozeta
"	"	7	"	2 złote rozety
"	"	6	"	3 " "
"	"	5	"	1 srebrna rozeta
"	"	4	"	2 srebrne rozety
"	"	3	"	3 " "
"	"	2	"	1 srebrna rozeta
"	"	1	"	2 srebrne rozety.

Rozety u mundurów pierwszej i drugiej klasy mają 25 mm średnicy, u mundurów innych klas 15 mm.

Naramiennik przytwierdza się do surduta mundurowego za pomocą wąskiego języka sukienego lub skórzanego, który znajduje się na spodniej stronie naramiennika, u jego końca zewnętrznego do szwu rękawów zwróconego i który najprzód przewleka się przez małą pętelkę z tego samego sukna co surdut zrobioną i do surduta tuż ponad górnym szwem rękawów przytwierdzoną a następnie zapina na guziczek, do spodniej strony naramiennika w okolicy jej górnego końca przyszyty. Naramiennik tym sposobem, za pomocą rzeczony pętelki, zadziergnięty, przewleka się następnie przez uszko (fig. 13), zrobione z galonu złotego 15 mm szerokiego a tak długiego jak szerokość naramiennika wymaga, suknem pomarańczowem podłożonego i którego oba końce przyszyte są mocno do barku munduru, w odległości 5 cm od górnego szwu rękawów; nakoniec kruczek 25 mm długi a znajdujący się na spodniej stronie przy górnym ściętym końcu, zadzierzga się w pętelkę granatową, na surducie poniżej brzegu kołnierza umieszczoną.

§. 15.

Spodnie, dla wszystkich klas jednakowe, są ze sukna popielato-granatowego, opatrzone na szwach podłużnych zewnętrznych wypustką z tego samego sukna.

W lecie można nosić spodnie z materji welnianej barwy płótna żaglowego lub z materji pralnej jednobarwnej białej lub niebielonej.

§. 16.

Czapka (fig. 23—25) dla urzędników wszystkich klas według tego samego wzoru, krojem i formą taka jak czapki urzędników rządowych.

Zrobiona jest ze sukna przedniego granatowego (franzblau), opatrzona daszkiem ze skóry lakierowanej 45 mm szerokim, ukośnie ku dołowi zgiętym i podpinką 25 mm szeroką.

Czapka ma z przodu 100, z tyłu 130 mm wysokości i obszyta jest u dolnego brzegu sznurem złotym, czarnymi jedwabnymi niemi przetykanym, 5 mm grubym. Podpinka opatrzona jest połączoną sprzączką i przytwierdzona powyżej brzegu daszka dwoma połączanymi guziczkami z cechą odpowiedniej kolei.

W środku przedniej strony umieszczone jest na czapce dla urzędników kolei rządowych koło dwuskrzydłe, koroną cesarską ozdobione, złotem wyhaftowane, na czapce dla urzędników kolei prywatnych także koło dwuskrzydłe bez korony.

Urzędnik pełniący służbę przy ruchu nosić ma taką samą czapkę, atoli nie z granatowego lecz z czerwonego sukna.

§. 17.

Kamizelka zrobiona jest z sukna przedniego granatowego (franzblau), część jej tylna ma być z czarnego kanawasu, z przodu od szyi ku pierśm na 2—4 cm wycięta i zapina się na ośm guziczków metalowych połączonych (z takim samym odciskiem jak guziki u surduta), przyszytych na przednim brzegu prawej części piersiowej. Przednie dolne rogi obu części piersiowych są na ukos ścięte, kieszenie na stronie zewnętrznej, po jednej na każdym hoku, są poziome, z otworem opatrzonym listewką 2 cm szeroką. Część tylna kamizelki jest w środku na 7 cm rozcięta i opatrzona zaponą ze sprzączką do ściągania.

§. 18.

Palto jest takie samo jak do munduru galowego i zawsze trzeba na nim nosić naramienniki w §. 14 opisane, które przytwierdza się na barkach paltota w taki sam sposób jak u surduta.

§. 19.

Krawat zrobiony jest z materji jedwabnej czarnej, na 2·2 cm szerokości a 77—80 cm długości, z końcami prostokątnie uciętymi i wiąże się go z przodu na węzeł z dwiema krótkimi kokardami i dwoma końcami.

§. 20.

Koszula jest z białego materiału.

§. 21.

Szpada jak do munduru galowego.

§. 22.

Każdemu zarządowi kolejowemu wolno postanowić, w których stacyach pomniejszego znaczenia, tudzież przy jakich w ogóle czynnościach służbowych można zamiast munduru służbowego (§. 14) nosić kurtkę (sacco, fig. 3).

Kurtka zrobiona jest ze sukna przedniego granatowego (franzblau), z kołnierzem do wykładania z tego samego sukna, przylega wolno do ciała i gdy ręce są naturalnie spuszczone, przechodzi mniej więcej na 7 *cm* poza brzeg otworu rękawów.

Kurtka zapina się na dwa rzędy guzików metalowych połączonych (takich samych jak na mundurze), przyszytych w równej odległości od siebie, po pięć z każdej strony. Oba guziki najwyższe znajdują się o 3 *cm* poniżej osady kołnierza a dwa najniższe mniej więcej 30 *cm* nad dolnym brzegiem kurtki i przyszyte są w taki sposób, żeby wtedy, gdy kurtka jest zapięta, dwa rzędy guzików oddalone były od siebie około 10—12 *cm*.

Po obu przednich częściach kurtki od zewnątrz na 18 *cm* od przedniego a 20—22 *cm* od dolnego brzegu kurtki znajdują się kieszenie poziome, klapami na 7 *cm* szerokimi nakryte.

Tylna część kurtki składa się z dwóch połów i jest od dołu na szwie środkowym na 8—10 *cm* rozcięta. Na wewnętrznej stronie lewej części piersiowej osadzona jest kieszeń boczna 13 *cm* szeroka. Rękawy nie są na przyłokku rozcięte a wylóg, którym są obłożone, ma 9 *cm* szerokości. Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony miał z tyłu w środku i na obu rogach przednich prostokątnych przy częściach wykładowych 4 *cm* szerokości.

Odnaki na kurtce są takie same jak na mundurze służbowym.

Do kurtki nie wolno nosić kapelusza i szpady.

III. Opisanie munduru aspirantów.

§. 23.

Mundur i kurtka dla aspirantów są całkiem takie same jak dla urzędników noszących mundur 8 klasy z tą różnicą, że na naramienniku niema rozet za odznakę służących.

IV. Opisanie munduru urzędników niższych.

§. 24.

Surdut mundurowy jest taki sam jak dla urzędników noszących mundur szóstej aż do ósmej klasy, z tą różnicą, że galonek 5 *mm* szeroki i rozety

na naramiennikach, jakoteż uszko, które ją przytrzymuje, są z jedwabiu żółtego, guziki zaś nie połączane, lecz z metalu złotożółtego.

Dla urzędników niższych mundury trzeciej klasy mają na naramienniku jedną rozetę, mundury drugiej klasy dwie a mundury pierwszej klasy trzy rozety.

§. 25.

Kurtka jest taka sama jak przepisana dla urzędników. Jednakże guziki i odznaki na niej są takie jak na surducie mundurowym urzędników niższych.

§. 26.

Spodnie są ze sukna popielato-granatowego z wypustką z tego samego sukna na szwie zewnętrznym podłużnym. W lecie można nosić spodnie z materii wełnianej barwy płótna żagłowego albo z materii pralnej jednobarwnej białej lub niebieskiej.

§. 27.

Zamiast kapelusza dla urzędników przepisanego, urzędnicy niżsi używają także do gali czapki, jaką noszą urzędnicy z tą różnicą, że sznur, którym jest obszyta, tudzież koło skrzydlate, dla urzędników kolei rządowych koroną cesarską ozdobione, są nie ze złota, lecz z żółtego jedwabiu.

§. 28.

Urzędnicy niżsi nie noszą szpady.

§. 29.

Palto jest takie samo jak urzędników, z tą różnicą, że guziki nie są połączane, lecz z metalu złotożółtego a naramienniki i uszka do nich jak na surducie mundurowym urzędników niższych.

Kamizelka, krawat, koszula i rękawiczki są jak do munduru służbowego urzędników.

Urzędnikom niższym do konwojowania pociągów wolno nosić w służbie także czarne rękawiczki, wyjąwszy na uroczystościach.

§. 30.

Zarządowi każdej kolei zostawia się zdecydowanie, którzy z jej funkcjonaryuszów, do kategorii niższych urzędników należący, mają zamiast surduta mundurowego otrzymać tylko kurtkę.

V. Opisanie mundurów zastępców urzędników niższych.

§. 31.

Mundur i kurtka dla zastępców urzędników niższych są całkiem takie same jak dla urzędników niższych, z tą różnicą, że zastępcy ci nie noszą rozet na naramienniku.

VI. Opisanie mundurów służ.

§. 32.

Surdut mundurowy, spodnie i czapka dla służ I, II i III klasy są ze sukna modrego (barwy bławatków); mundur takiego samego kroju i formy jak mundur galowy urzędników noszących mundur pierwszej aż do piątej klasy, spodnie i czapka jak dla urzędników (obacz fig. 26 — 29).

Kołnierz i wyłogi surduta mundurowego są z tego samego sukna; podszywka części górnej surduta i rękawów jest z materji bawełnianej lub półwełnianej popielatej, podszywka pól z takiejże materji czarnej.

Na brzegach surduta, tudzież na wyłogach i na szwie kołnierza, jakoteż u spodni na szwach bocznych zewnętrznych biegnie wypustka sukienna barwy pomarańczowej. Na guzikach mundurowych, które mają być metalowe żółte, jako też na guzikach u czapki, wyciśnięta jest tak samo jak na guzikach mundurowych dla urzędników odznaka kolei.

U surduta mundurowego dla służby pociągowej znajduje się na barkach naramiennik ze sznura 5 mm grubego, złotożółtego, czarnymi nitkami przetykanego, która od dołu przyszyta jest do szwu barkowego, w środku bark przechodzi przez umieszczone tamże uszko z takiego samego sznura a w górze zapina się na mały guziczek metalowy przepisanego rodzaju.

Zarządowi każdej kolei zostawia się do woli postanowienie, żeby słudzy IV klasy (budnicy) nosili także mundur; powinien on być krojem i formą taki sam jak mundur dla służ I, II i III klasy, ale z grubszego sukna.

Słudzy IV klasy, których zarządy kolejowe nie zechcą umundurować, mają nosić zamiast mundurów bluzę sukienną w §. 35 opisaną.

Spodnie i czapka dla służ IV klasy zrobione są jak dla służ I, II i III klasy ze sukna także modrego ale grubszego.

§. 33.

Za odznaki służą dla służ I, II i III klasy rozety z jedwabiu złotożółtego na kołnierzu surduta mundurowego a mianowicie:

dla	I	klasy	3,
„	II	„	2 takie rozety,
„	III	„	1 rozeta.

Obok rozet znajduje się po obu stronach koło jednoskrzydłe z metalu złotożółtego.

U mundurów dla służ IV klasy niema rozet na kołnierzu, lecz tylko wzmiankowane powyżej koła jednoskrzydłe.

§. 34.

Czapki służ wszystkich klas opatrzone są kołem dwuskrzydłem z metalu złotożółtego, które na czapkach służ kolei rządowych ozdobione jest koroną cesarską; nadto czapki służ I, II i III klasy obszyte są od dołu sznurem złotożółtym, czarnymi nitkami przetykanym, mającym 5 mm grubości.

§. 35.

Bluza sukienna dla służ I, II i III klasy (fig. 30) jest z tego samego co mundur sukna modrego (kornblumenblau), ma kołnierz stojący 35 mm wysoki, jest z przodu całkiem otwarta i dochodzi aż do połowy górnego uda. Jest zawsze bez podszewki. Na piersiach znajdują się zewnątrz dwie kieszenie otwarte a poniżej drugie dwie kieszenie także otwarte, nakryte trójzębnymi klapami.

Rękawy są na przydłoiuku zamknięte. Bluza zapina się przy kołnierzu na haftkę i z przodu na piersiach na sześć czarnych małych guzików blaszanych z prawej strony umieszczonych, które pokrywa listwa znajdująca się po lewej stronie.

Wewnątrz znajduje się ściągadło czarne 10 mm szerokie, żeby bluza przylegała do stanu.

Na kołnierzu są po obu stronach takie same odznaki (rozety jedwabne żółte) i także koło skrzydlate jak na mundurach służ I, II i III klasy a dla służby pociągowej nadto naramienniki na barkach.

Bluza sukienna służ IV klasy (budników), o ile ją zarządy kolejowe zamiast mundurów zaprowadzą, zrobiona jest ze sukna modrego grubego, jak spodnie służ tej klasy i tak samo jak bluzy sukienne dla służ I, II i III klasy z tą jedynie różnicą, że na kołnierzu niema rozet.

§. 36.

Palto jest ze sukna ciężkiego lub białej barwy czarno- lub ciemno-łłowej (mohrengrau oder dunkelgrau), z podszewką łakiej samej barwy, z kapturem, który przytwierdza się zapomocą pęłlic i guzików lecz bez wypustek, obszewek i naramienników. Kołnierz jest z łego samego sukna lub materiału co palto.

Z przodu dochodzi palto mniej więcej na 25 *cm* poniżej goleni i jeźli jest czarno-łłowe, zamyka się jak palto urzędników niższych na dwa rzędy dużych guzików metalowych złotołłowych po sześć w każdym rzędlzie, palto zaś ciemno-łłowe sukienne i bajowe na dwa rzędy dużych guzików czarnych, rogowych po pięć w każdym rzędlzie.

Kołnierz wykładany jest u paltotów sukiennych i bajowych dla sług na przekątni o 65 *mm* zaokrąglony i tak skrojony, żeby postawiony zasłaniał twarz aż po oczy i rozchodził się z przodu tylko na 25 *mm*. Do utrzymania obu końców w tem położeniu służy zaponka wewnątrz a to u paltota czarno-łłowego dwoma małemi złotołłowymi guzikami metalowemi a u paltotów ciemno-łłowych sukiennych i bajowych dwoma małemi czarnemi guzikami rogowemi przytwierdzona, 50 *mm* szeroka, która zwyczajnie w jednę stronę jest założona.

W wysokości bioder znajduje się zapona 6 *cm* szeroka, 37 *cm* długa, dwoma guzikami metalowemi złotołłowymi lub dwoma rogowemi czarnemi i dwiema dziurkami opatrzona. Po lewej stronie piersi znajduje się wewnątrz kieszeń otwarta a w wysokości zapyony umieszczone są dwie kieszenie, kłapami nakryte.

U paltotów czarno-łłowych służby pociągowej znajduje się na barkach naramiennik z łego samego sukna co palto, 5 *cm* szeroki, którego koniec dolny przyszyty jest na szwie barkowym, górny zaś przytwierdza się zapomocą guzika metalowego umieszczonego na paltocie poniżej brzegu kołnierza.

Rękawy wywijają się i tworzą wylóg 15 *cm* wysoki z łego samego materiału. Do zapięcia paltota w razie zarzucenia go na siebie, służy pęłtelka harrasowa łej samej barwy i barylka umieszczona z przodu tam, gdzie się kołnierz zaczyna. Rozporek z tyłu, którego części na siebie zachodzą, ma u paltotów czarno-łłowych około 35 *cm*, u ciemno-łłowych sukiennych i bajowych około 25 *cm* długości i opatrzony jest u pierwszych czterema guziezkami metalowemi złotołłowymi, u dwóch ostatnich dwoma czarnemi guziezkami blaszanemi i odpowiednią ilością dziurek.

Zarządowi kaźdej kolei łelaznej zostawia się postanowienie, którzy słuźdy I, II, III i IV kategorii mają otrzymać palto sukienne czarno-łłowe a którzy ciemno-łłowe sukienne lub bajowe. Sprawujący słuźbę przy pociągach osobowych, tudzieź ci słuźdy, którzy dostają surduty mundurowe, powinni bezwarunkowo otrzymać paltoty czarno-łłowe.

§. 37.

Bluza łłocienna zrobiona jest z łłotna (Gradl) w paski łłękitne i opatrzona dwiema kieszeniami z łego samego materiału; po prawej stronie piersi jest pięć guzików białych kościanych a po lewej stronie odpowiednia ilość dziurek; na około stanu ma zaponę z łego samego materiału 50 *mm* szeroką a 30 do 35 *cm* długą z dwoma białemi guzikami kościanemi. Na kołnierzu wyłłozonym 6—7 *cm* szeroki umieszczone są dwa galonki harrasowe granatowe 10 *mm* szerokie łak przyszyte, że pierwszy galonek jest od końca kołnierza (mierząc po szerokości) oddalony o 5 *mm* a w odstępie 5 *mm* zaczyna się drugi galonek.

Rękawy są na przydłłońku otwarte i opatrzone kaźdy białym kościanym guziezkiem i dziurką, z rozporkiem około 10 *mm* długim, którego koniec na siebie zachodzą.

Bluza dochodzi mniej więcej na 15 *cm* powyżej goleni.

Zarządowi kaźdej kolei zostawia się postanowienie, którzy funkcyonaryusze do kategorii sług naleźący otrzymać mają te bluzy łłocienne.

§. 38.

Krawat jest z materji czarnej łładkiej z wypusiką białą łłocienną.

Rękawiczki łakie jak urzędników niższych.

§. 39.

Postanowienie, czy i którzy funkcyonaryusze do kategorii urzędników niższych i sług naleźący, nosić mają osobuy ubiór zimowy, jako to paltoty futrzane, surduty futrzane, czapki futrzaue, buty pilśniowe itd., tudzieź czy i którzy słuźdy do kategorii robotników naleźący, łak np. tragarze, łampiarze, czyściciele wagonów itd. mają być upowaźnieni lub zobowłazani do noszenia bluzy łłociennej i czapki budników, zostawia się uznaniu zarządów kolei łelaznych.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 2a.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

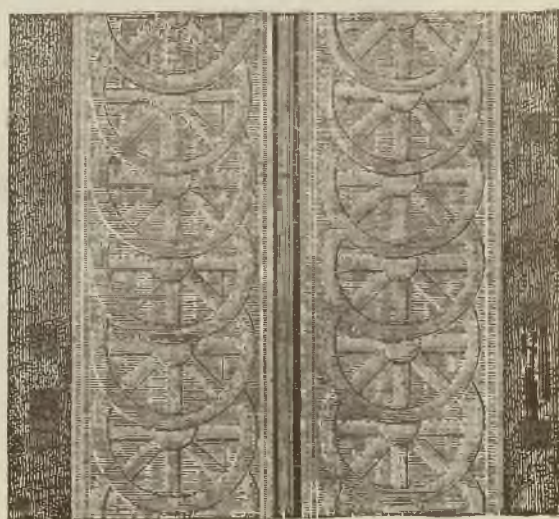

Fig. 6.

Fig. 7.

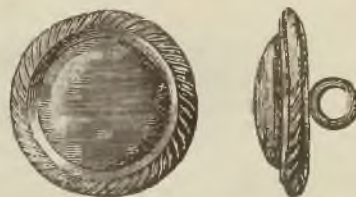

Fig. 8.

Fig. 9.

Fig. 10.

Fig. 11.

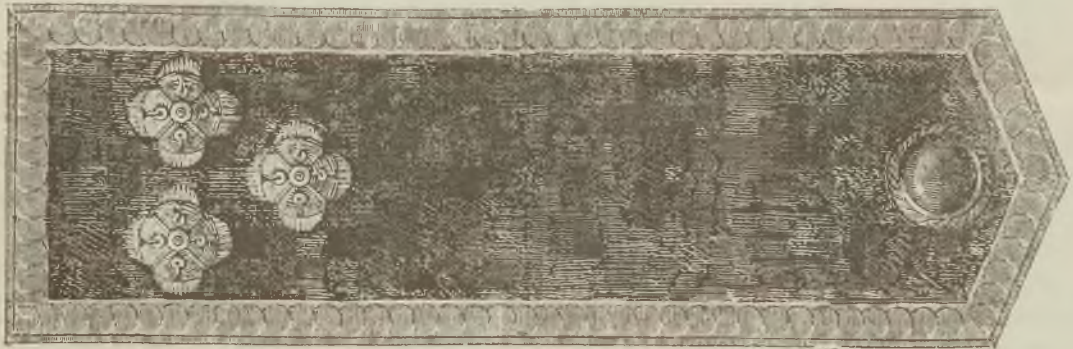

Fig. 12.

Fig. 13.

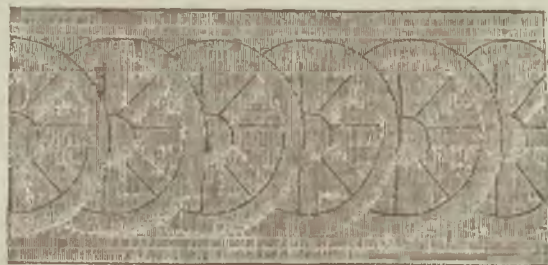

Fig. 14.

Fig. 15.

Fig. 20.

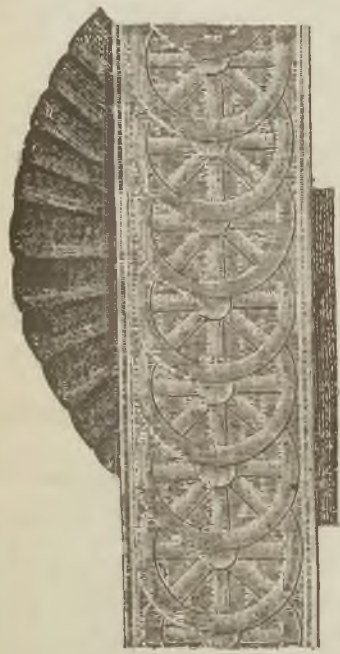

Fig. 19.

Fig. 16.

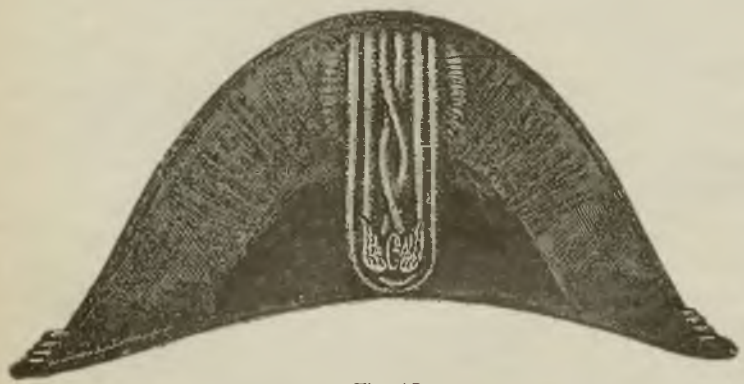

Fig. 17.

Fig. 18.

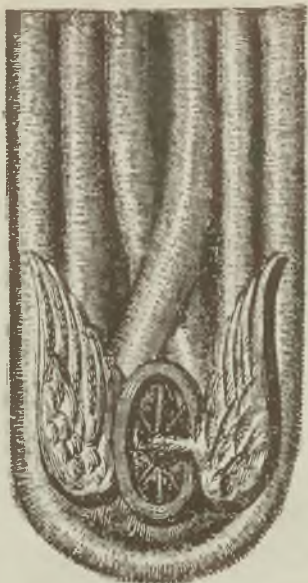

Fig. 21.

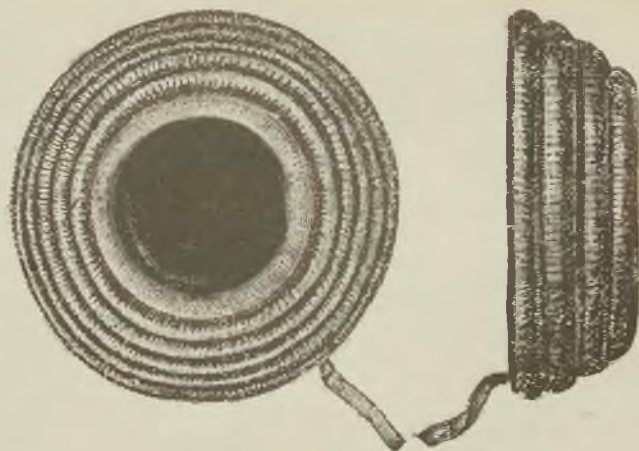

Fig. 22.

Fig. 23.

Fig. 24.

Fig. 25.

Fig. 26.

Fig. 27.

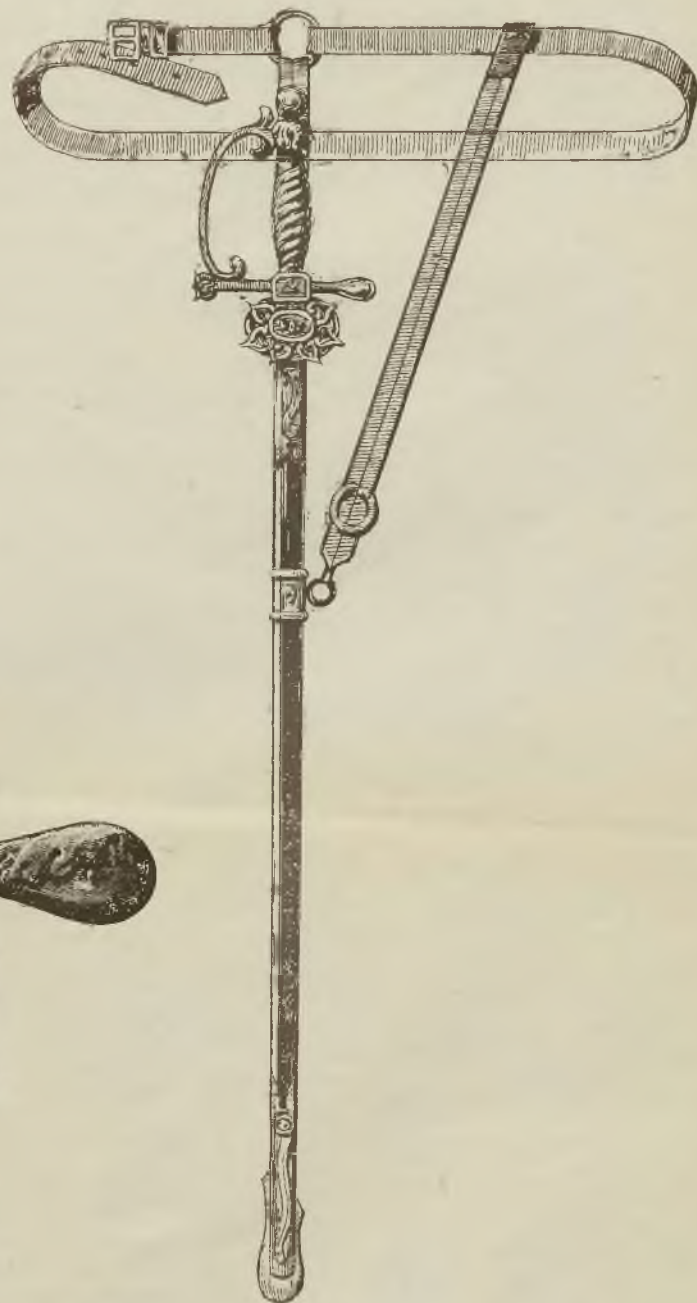

Fig. 28.

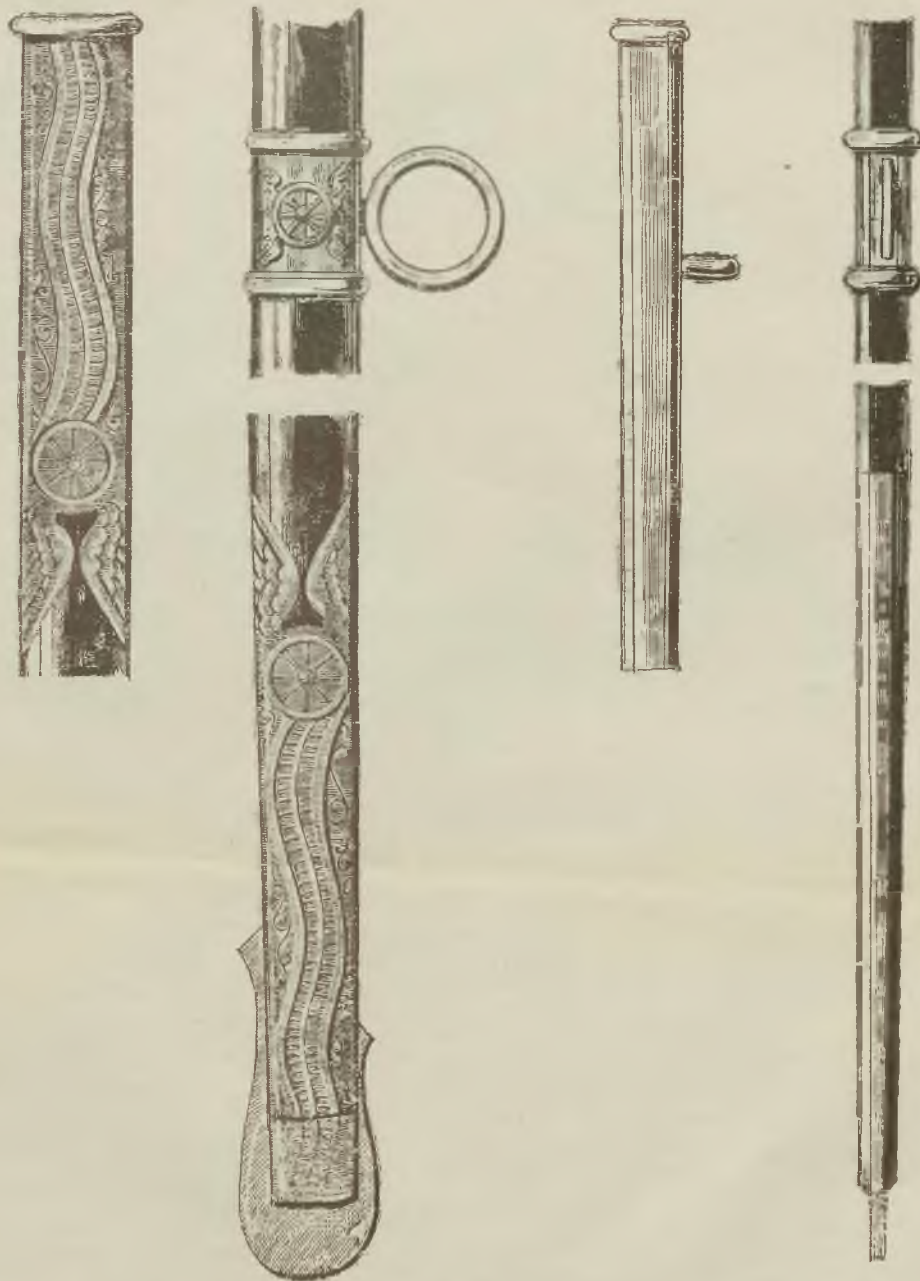

Fig. 29.

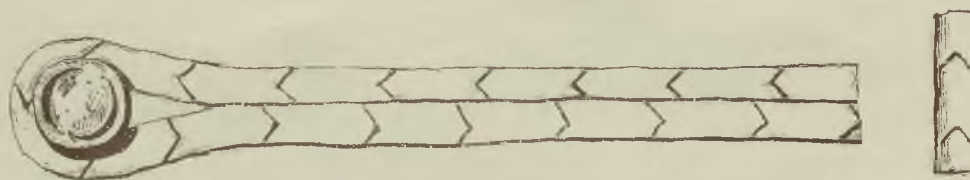

Fig. 31.

Fig. 30.

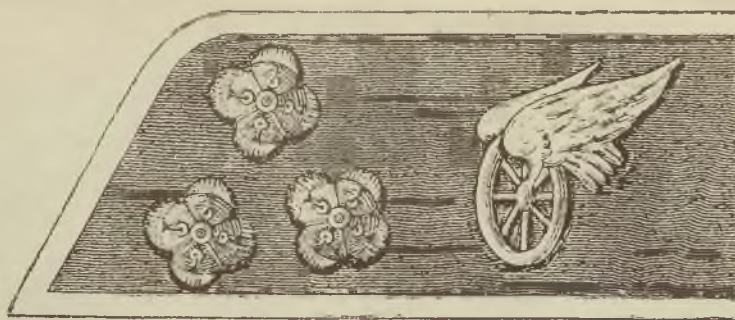

Fig. 32.

Fig. 33

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1891.

(Zawiera Nr. 150.)

150.

Ustawa z d. 3. października 1891,

o ulgach i zapomogach z powodu szkód rządzo-
nych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Uszkodzenie plonu przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) zaliczać należy do tych wydarzeń, które stosownie do §. 1go, ustęp 1 ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) nadają prawo do odpisania podatku gruntowego.

Pod tym względem nie stanowi zgola różnicy, czy uszkodzona parcela gruntowa zaliczona jest w wypracowaniu katastru podatku gruntowego do „winnic“, czy też do innych rodzajów uprawy.

Jeżeli zaś parcela, prócz plonu z winnej macicy, przynosi jeszcze jakiś inny plon, natenczas przy ocenianiu rozmiarów uszkodzenia postępować należy według przepisu podanego w §. 4, ustęp 2, punkt 3 ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) dla upraw mieszanych.

Jeżeli uwiadomienie, w §. 1 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) przepisane, jest uczynione, posiadacz winnicy, który mniema, że zachodzą warunki §§. 1go i 5go ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81), może uczynić uwia-

domienie do Władzy podatkowej pierwszej instancji przepisane w §. 6 teje ustawy.

Artykuł II.

W takim przypadku, gdy mszyca winna zrzędzi w gminie spustoszenie i dotknięci tem posiadacze gruntowi w skutek wynikłej ztąd straty w plonie, popadną w czasowy niedostatek, Minister rolnictwa upoważniony jest udzielić gminie lub związkom interesowanych, odpowiednie zabezpieczenie dającym, zaliczek na przywrócenie do dawnego stanu zniszczonych winnic, które bez procentu a najpóźniej po 10 latach w odpowiednich ratach mają być zwrócone.

Udzielenie zaliczek takich zależy jednak od tego, czy dotknięci otrzymają najmniej taką samą zapomogę z funduszów krajowych.

Artykuł III.

Podania, dokumenty prawne i wpisy hipoteczne do udzielania takich zaliczek potrzebne, wolne są od stępli i opłat.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 3. października 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1891.

(Zawiera Nr. 151 — 153.)

151.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1891,

tyczące się kontrolowania tych fabrykantów octu, którzy do wyrobu octu używają gorzałki uwolnionej od podatku.

Zmienia się niektóre postanowienia oddziału III B, liczby 2 i 9 regulaminu, tyającego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionego od podatku (Dodatek D, Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888) i w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się co następuje:

I. Każdy fabrykant octu, chcący uzyskać pozwolenie do używania z uwolnieniem od podatku gorzałki do wyrobu octu, winien do prośby swojej dołączyć w dwóch wygotowaniach opisanie swego zakładu fabrykacji opatrzone planem dokładnie naszkicowanym, tudzież opisanie sposobu postępowania, którego przy wyrobie octu trzymać się zamierza.

Fabrykanci octu, powyższe pozwolenie już posiadający, winni opisanie te złożyć dodatkowo najpóźniej aż do dnia 1. stycznia 1892.

W opisanii zakładu fabrykacji podać należy nie tylko wszystkie lokale do wyrabiania i zachowywania octu przeznaczone, lecz nadto także wszystkie przyrządy do wyrobu i naczynia do zachowywania z oznaczeniem ich pojemności.

Używanie nie oznajmionych lokali, przyrządów do wyrobu i naczyń do zachowywania, z wyjątkiem naczyń transportowych, dozwolone jest tylko za poprzedniem oznajmieniem.

W opisanii sposobu postępowania przedstawić należy dokładnie metodę do wyrobu octu używaną.

Mianowicie nadmienić należy, czy stągwi octowych używa się pojedynczo czy bateriami, ile stągwi tworzy baterię, ile odsetek alkoholu zawierają zacieri, któremi się zaprawia lub która się dodaje i ile razy dziennie zacieri te wlewa się do stągwi.

Również podać należy w przybliżeniu stosunek wydajności octu z hektolitra alkoholu.

Przedsiębiorca obowiązany jest trzymać się oznajmionego sposobu postępowania, o każdym zloczeniu, jakoteż o każdej przerwie w regularnej fabrykacji winien uwiadomić niezwłocznie właściwy oddział straży skarbowej i zarazem uwiadomienie to zanotować w rejestrze wyrobu poniżej przepisany, a to na całej szerokości strony tego rejestru.

Gdy opisanie zostanie wniesione, Władza skarbowa pierwszej instancyi zarządzi spisanie wyvodu oględzin.

Jeden egzemplarz tego wyvodu oględzin, opatrzone potwierdzeniem urzędowem, oddaje się stronie, która obowiązana jest pokazywać go na każde żądanie wykonawcom nadzoru urzędowego.

Drugi egzemplarz pozostaje u rzeczonyj Władzy skarbowej.

II. Na miejsce zapisków, które fabrykanci octu dotychczas utrzymywali, obowiązani są ci fabrykanci lub ich zastępcy, którzy Władzy mają być wymienieni, utrzymywać rejestr wyrobu i rejestr odbytu według dołączonego wzoru.

Druki do tych rejestrów w zeszytach oliczbowanych i parafowanych, których nie jest urzędowo przypieczętowana, nabywać można za zwrotem kosztów nakładu w urzędach lub u osób, które Władza skarbową pierwszej instancyi wskaże.

W rejestrze wyrobu zapisywać należy następujące szczegóły:

1. Zaraz po każdym zakażeniu ilość, tęgosc alkoholową gorzałki i tęgosc octową gorzałki urzędowo zakażonej.

2. Ilość gorzałki zakażonej, z kadzi, w której jest zakażona, dziennie braną do wyrobu octu, zaraz po wzięciu.

Gdyby stosownie do oznajmionego sposobu postępowania z kadzi do zakażenia miała być brana ilość zakażonej gorzałki na dłużej niż na jeden dzień potrzebna a to w celu poddania jej dalszemu rozcieńczeniu, zacier ten octowy wlać należy do osobnego naczynia, urzędową podziałką opatrzonego i ilość, tęgosc alkoholową, jakoteż tęgosc octową rozcieńczonego zacieru octowego zapisać w rejestrze wyrobu.

Ilość zacieru braną dziennie z tego naczynia do wyrobu octu również zapisywać należy w rejestrze.

3. Numera stągwi octowych dziennie w użyciu będących.

4. Wyrobioną w ciągu ostatnich 24 godzin ilość octu, tudzież ilość kwasu octowego w niej zawartego i numera naczyń do zachowywania, w których ocet gotowy umieszczono.

Zapisek ten wciągnięty być powinien najpóźniej aż do godziny 9 zrana następnego dnia.

5. Dzień i godzinę każdego zapisku.

W rejestrze wyrobu także organa skarbowe zapisywać mają wyniki wykonanych rewizyj.

Rejestr wyrobu należy co pół roku zamknąć i przelać Władzy skarbowej pierwszej instancyi do sprawdzenia.

Zapiski w rejestrze odbytu podawać mają całkowity odbyt octu z wyluszczeniem, ile każda ilość zawierała kwasu octowego i przedsiębiorca obowiązany jest wypełniać dokładnie wszystkie przepisane rubryki tego rejestru.

Jeżeli fabrykant octu stanie się kilkakrotnie winnym wykroczeń przeciw przepisom powyższym co do utrzymywania rejestrów, Władza skarbową krajową może najwięcej na rok jeden wstrzymać dla jego fabryki octu nabywanie gorzałki z uwolnieniem od podatku.

III. Z końcem każdego półrocza odbyć się ma urzędowe sprawdzenie zapasów gorzałki zakażonej i octu gotowego.

Rozumie się samo przez się, że sprawdzanie może oprócz tego odbywać się, ile razy interes skarbu tego wymaga.

Przed sprawdzeniem zapasów zamknąć należy rejestr wyrobu i rejestr odbytu i obliczyć, ile według tych rejestrów wynosić powinien zapas gorzałki zakażonej, jakoteż octu gotowego.

Gdy ilość rzeczywista różni się od tej, która znajdować się powinna, można zaniechać wytoczenia postępowania karnego w takim razie, jeżeli różnica ta co do zakażonej gorzałki wynosi 5% ilości przy ostatnim sprawdzeniu zapasu znalezionej i od tego czasu nabytej a co do octu 10% ilości wówczas znalezionej i następnie wyrobionej.

Zamknięcie rachunkowe tudzież zapasy stwierdzone zapisać należy w rejestrze wyrobu a do nowego rejestru wyrobu przenieść stwierdzone zapasy.

Gdy się okaże niedokładność lub nieprawidłowość w utrzymywaniu ksiąg, stosują się postanowienia §§. 387go aż do 395go włącznie ustawy karnej o przestępstwach skarbowych.

IV. Zakażenie gorzałki, nabywanej z uwolnieniem od podatku do wyrobu octu, odbywać się może w sposób dotychczas przepisany; jednakże gorzałka już zakażona nie powinna w żadnym razie zawierać w sobie więcej jak 36% alkoholu przy 12° Réaumur.

Steinbach r. w.

Kraj koronny Okrąg skarbowy
Okrąg podatkowy

Regestr wyrobu Nr.

zakładu fabrykacyi octu w Nr. konskr.
za czas od aż do

do użycia	Numer stągwi na ocet w dniu zapi- sku w użyciu będących	Ilość wyrobionego dziennie octu z oznaczeniem odsetek kwasu octowego w litrach				U w a g a
z kadzi na gorzałkę zakazaną pod- daną dalszemu rozcieńczeniu		‰ po	‰ po	‰ po	‰ po	

Kraj koronny

Okrąg skarbowy

Okrąg podatkowy

Regestr odbytu Nr.

. w Nr. konskr.

tyczący się odbytu wyrobionego octu w roku

Nr. bieżący	Data zapisku		N a z w i s k o	S t a n (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania i Nr. konskrypcyjny
	Dzień miesiąca	Go- dzina			

152.**Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. października 1891,**

o rozszerzeniu nadanego Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Wilhelmowi jako wielkiemu mistrzowi zakonu niemieckiego prawa swobodnego rozrządania majątkiem tego zakonu z sumy 10.000 zł. m. k. do sumy 30.000 zł. w. a.

Stosownie do doniesienia ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, Jego c. i k. Apostolska Mość raczył nadane Najwyższem postanowieniem z dnia 17. października 1863 (Dz. u. p. Nr. 102) Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Wilhelmowi, jako wielkiemu mistrzowi zakonu niemieckiego, prawo swobodnego rozrządania majątkiem tego zakonu, rozszerzyć z sumy 10.000 zł. m. k. do sumy 30.000 zł. w. a.

Taaffe r. w.

153.**Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 8. października 1891,**

którem porządek portowy dla c. k. portu na jeziorze bodeńskim w Bregencji z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) zostaje uzupełniony i zmieniony.

W porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych rozporządza się co następuje:

W c. k. porcie bregenckim jeziora bodeńskiego urzędować ma na przyszłość jako komisarz portowy w poręczonym zakresie działania kierownik nadzoru nad żeglugą na jeziorze bodeńskim c. k. dyrekcji głównej kolei rządowych austriackich, któremu przydany będzie portowy z pocztu żeglarskiego c. k. kolei rządowych.

Przeto wszelkie uwiadomienia, w porządku portowym przewidziane, składać należy przerzeczonemu komisarzowi portowemu i do niego należy

przestrzeganie porządku portowego pod względem obrotu wewnętrznego w porcie, tudzież karanie za wykroczenia przeciw porządkowi portowemu pod tym względem w przestrzeni portowej popełnione.

Jako komisarz portowy kierownik tego nadzoru nad żeglugą wyrokuje także w sporach o zapłatę należności przypadających za użytkowanie zakładów portowych, o przyjmowanie i zapłatę rotmanów, o nagrodę za ratowanie towarów i inne wynagrodzenia za niesioną pomoc, w sporach o uszkodzenie budowli portowych i co do wybryków popełnionych przez osoby należące do załogi statków przeciw wykonawcom nadzoru, sprawowaniem urzędu swego zajętym, o ile wybryki takie nie należą do kompetencji Władzy karnej powszechnej.

We wszystkich zarządzeniach, które są w związku z interesami celniczymi, komisarz portowy winien działać zawsze w porozumieniu z przełożonym komory głównej w Bregencji.

Przeciwko orzeczeniom karnym komisarza portowego odwoływać się należy do c. k. starostwa w Bregencji.

Jeżeli starostwo zatwierdzi lub złagodzi wyrok komisarza portowego, dalsze odwołanie się miejsca mieć nie może.

Port i wszystkie lokale do niego należące, warształy, magazyny, tudzież dok nadzoru nad żeglugą c. k. dyrekcji ogólnej kolei rządowych austriackich w Bregencji podlegają kontroli dochodo-skarbowej. Przeto postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835, dotyczące się rewizyj, stosują się do nich w zupełności.

Nadzór nad obrotem towarów w porcie, rewizya celnicza podróżnych i ich pakunku, jakoteż celniczy nadzór nad okrętami i służbą okrętową należy do c. k. komory, zewnętrzne strzeżenie obszaru portowego do c. k. straży skarbowej.

Pod względem atrybucyj urzędników cłowych, tudzież urzędników i funkcyjaryuszów straży skarbowej w przedmiocie nadzorowania statków, znajdujących się w porcie, stosują się odnośnie postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835.

Postanowienia rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) będące w sprzeczności z niniejszemi przepisami, zostają uchylone.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 155 -158.)

155.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 2. października 1891,

tyczące się postępowania z drożdżami ze względu na cło.

Postanowienia abecadłowego Spisu towarów do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882, ustawą z dnia 21. maja 1887 zmienionej, podane pod wyrazami „Drożdże“ i „Drożdże winne“, zmieniają się w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi w sposób następujący:

Drożdże. Strona 138 Spisu towarów. Osnowę dotychczasową uwagi należy wykreślić; takowa opiewa w nowej osnowie:

„Uwaga. Za drożdże stałe uważać należy drożdże wyciśnięte wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem winnych) tak suche, jak i miękkie.

Drożdże miękkie, wyciśnięte są ciastowate, lecz nie smarowiste, przeto, gdy się je kraje lub dotyka, nie czepiają się.

Drożdże suszone, preparowane (także sproszkowane), należą również do Nr. 329 *bis*“.

Ustęp drugi wyrazu „Drożdże“ opiewa w nowej osnowie:

„Inne drożdże (piwne, naturalne, płynne lub odcedzone [przez filtowanie w worku od zbytecznie-

go płynu uwolnione, bez ciśnienia mechanicznego uzyskane, papkowate, smarowiste, o silnej woni piwnej i chemicznej], zaczyn piwny, drożdże zarodkowe [Bierzeug, Samenhefe, Mutterhefe], sztuczne płynne i inne) . . . Nr. 329 po 10 zł. za 100 *kg*.

Drożdże winne. W drugim zdaniu uwagi do tego wyrazu wykreślić należy słowo „bezwonne“.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

156.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. października 1891,

tyczące się przyłączenia gminy Markuszowy do okręgu Sądu powiatowego frysztackiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Markuszową razem z obszarem dworskim od okręgów sądowych powiatowego stryżowskiego a obwodowego rzeszowskiego i przyłącza do okręgów sądowych powiatowego frysztackiego a obwodowego jasielskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

157.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 12. października 1891,**

tyczące się wykonania artykułu I. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150, o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrzędzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Z powodu zaliczenia uszkodzeń w plonie przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) do tych wydażeń, które stosownie do §. 1go, ustęp 1 ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) nadają prawo do odpisania podatku gruntowego, z prośbami tyczącymi się tego przedmiotu, postępować należy tak samo jak z temi, które tyczą się uszkodzenia plonu przez gradobicie, powódź lub pożar.

Przeło w myśl §. 11go ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) decydowanie co do tych próśb należy także do zakresu działania Władzy skarbowej krajowej a przeciwko jej orzeczeniom odwoływać się można do ministerstwa skarbu.

W ustawie nie jest wprowadzicie wyznaczony termin nieodwłoczny do podania prośby o odpisanie podatku gruntowego, atoli podany jest warunek, żeby uczynione było uwiadomienie o pojawieniu się mszycy winnej, jak to w §. 1 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) posiadaczom winnic jest przepisane.

Gdy więc nadejdą prośby o odpisanie podatku gruntowego, przekonać się należy, czy przepisane obowiązkowi uwiadomienia uczyniono zadosyć, a jeśli się to nie stało, trzeba prośbę zwrócić z oświadczeniem, że z powodu tego uchybienia nie może być poddana czynności urzędowej.

Ponieważ wpływ szkodliwy pojawienia się mszycy winnej nie ogranicza się do plonu jednego roku, lecz rozciąga się także na plony następnych lat, rozumie się samo przez się, że jeśli się wszystkie inne warunki ziszczają, odpisania podatku gruntowego można żądać także na następne lata.

Ażebym się to jednak stało, prośbę odnośną podać należy tak samo jak w pierwszym roku uszkodzenia także w każdym następnym roku i to wcześniej, to jest w myśl §. 8go ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) w takim czasie, kiedy rozmiary uszkodzenia mogą jeszcze być dokładnie stwierdzone.

O ileby więc w skutek opieszałości posiadaczy gruntowych zbadanie szkody na miejscu było już niemożliwe, odpisanie podatku gruntowego nie mogłoby także być dozwolone.

Czynności urzędowe z wypracowaniami tyczącymi się szkód, jakoteż urzeczywistnienie odpisania podatku gruntowego, to ostatnie z jednoczesnem uwiadomieniem posiadaczy gruntów w sposób przepisany, załatwiać należy jak można najrychlej.

W przepisanych wykazach peryodycznych dozwolone odpisanie podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu przez mszycę winną, zapisywane być ma w osobnej kolumnie.

S e i u a r. w.

158.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 10. listopada 1891,**

do artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrzędzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

§. 1.

Gdy gmina lub związek posiadaczy gruntowych, wino uprawiających, zamierza na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150) prosić o zaliczkę bezprocentową z funduszków państwa na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych, winna w tej mierze wystosować podanie (według artykułu III. ustawy uwolnione od stępla) do ministerstwa rolnictwa i wnieść do Władzy administracyjnej powiatowej.

W prośbie tej, prócz innych szczegółów celowi odpowiednich, podać należy przybliżone koszta przywrócenia winnic do dawnego stanu i okres, w którym odnośne roboty mają być wykonane (plan robót).

Władza powiatowa przesyłać ma podanie Władzy administracyjnej krajowej a przytem wykazać z jak największą dokładnością, jak długo trwa zaraza i jaki jest jej stopień a względnie jaką zrzędziła szkodę, tudzież położenie ekonomiczne dotkniętych posiadaczy gruntowych i wydać opinią tak co do prośby w ogólności jak i co do szczegółów w niej zawartych, a to w razie potrzeby po wysłuchaniu stron, w szczególności ze względem na §. 3 niniejszego rozporządzenia.

§. 2.

Władza administracyjna krajowa, przekonawszy się, że podanie czyni zadość wymaganiom pierwszego ustępu artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), winna następnie stwierdzić, czy ziszcza się także warunek w ustępie drugim tego samego artykułu podany, żeby dotknięci otrzymali najmniej taką samą zapomogę z funduszów krajowych, poczem ma podanie z własnymi wnioskami co do udzielenia i wysokości zaliczki, tudzież co do wszelkich innych wątpliwości przedstawić ministerstwu rolnictwa do decyzji.

§. 3.

Jeżeli chodzi o udzielenie zaliczki nie gminie w tym jej przymiocie, lecz związkowi posiadaczy gruntowych, wymagane w ustawie stosowne zabezpieczenie udzielonej zaliczki uważane będzie za dostateczne wtedy, gdy posiadacze gruntowi, do związku należący, zobowiążą się do zwrotu solidarnie (§. 891 p. k. u. c.) i albo gmina w tym przymiocie swoim zobowiązanie to poręczy (§. 1346 p. u. k. c.), albo dane będzie zabezpieczenie hipoteczne zapisane w księgach gruntowych a w Tyrolu i Vorarlbergu w księgach wpisowych

§. 4.

Jeżeli ministerstwo rolnictwa zgodzi się na danie zaliczki, wyznaczone będą zarazem ze względem na plan robót raty roczne, w których zaliczka będzie wypłacana w miarę postępu projektowanych robót.

Zaliczka zwrócona być ma w pięciu równych ratach rocznych, z których pierwsza płatna będzie z końcem szóstego roku, licząc od wypłacenia pierwszej raty zaliczki.

§. 5.

Jeżeli orzeczeniem ministerstwa rolnictwa będzie stwierdzone, że bez usprawiedliwienia się zaniedbano wykonać roboty w planie projektowane, lub że wykonano je z oczywistą niedbałością lub w sposób celowi przeciwny, traci się prawo do nie otrzymanej jeszcze raty przyzwołonej zaliczki i pozostaje obowiązek zwrócenia całej otrzymanej już kwoty zaliczki a to niezwłocznie bez względu na terminy zwrotu (§. 4) wyznaczone pod warunkiem porządnego wykonania robót.

Falkenhayn r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1892 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1892**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1892 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1892 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1892:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1891 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1891 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1891 włącznie wydania **niemieckiego** i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** od roku (1870 aż do 1891) włącznie są **całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1892 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 17. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 159.)

159.

Ustawa z dnia 10. listopada 1891,

którą uzupełnia się §§. 17 i 52 ustawy o służbie
wojskowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Postanowienia punktu *f*) §. 17go i drugiego
ustępu §. 52go ustawy o służbie wojskowej z dnia
11. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 41), uzupełniają się
w ten sposób, że także oficerowie rezerwy wojska

mogą być pod temi samemi warunkami co kadeci
przenoszeni do stanu czynnego obrony krajowej.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczan
Mojemu Ministrowi obrony krajowej, który w tym
względzie winien działać w porozumieniu z wspól-
nym Ministrem wojny.

Gödöllö, dnia 10. listopada 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 24. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 160—161.)

160.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1891,

tyczące się postępowania z ułamkami stopnia hektolitrowego przy oznaczaniu ilości alkoholu.

Celem uproszczenia zapisków i obliczeń przepisanych w opodatkowaniu gorzalki, zarządza się w porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu na zasadzie §. 101go ustawy z dnia 20. czerwca 1888 o opodatkowaniu gorzalki, co następuje:

1. Przy oznaczaniu ogólnej ilości alkoholu, która w zapiskach tych ma być wstawiana, ułamki wynoszące mniej niż pół stopnia hektolitrowego należy opuszczać, ułamki zaś wynoszące pół stopnia hektolitrowego i więcej, liczyć należy za cały stopień hektolitrowy, a to dotyczy bądź o stwierdzaną miesięcznie ilość alkoholu, zawartą w wyrobie gorzelnii, bądź o wprowadzenie lub wyprowadzenie gorzalki na podstawie jednego oznajmienia, bądź wreszcie o wynik badania zapasu gorzalki.

Prawidło to nie stosuje się przy oznaczaniu tych ilości alkoholu, z których dopiero tworzy się sumę ogólną dla wstawienia jej w zapiskach, np. gdy się oznacza ilość alkoholu zawarte w każdej z osobna beczce.

Przy oznaczaniu ilości takich wolno opuszczać tylko ułamki wynoszące mniej niż jedną setną stopnia hektolitrowego.

2. Przy oznaczaniu bonifikacji wywozowej za gorzalkę wyprowadzoną przez linią cłową (punkt 8, lit. a, b i c w oddziale A Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzalki (Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1888) całkowitą, w postępowaniu wywozowym stwierdzoną w stopniach hektolitrowych ilość alkoholu mnożyć należy przez wymiar bonifikacji dla każdego stopnia hektolitrowego alkoholu w ustawie przyjęty, to jest przez 5 centów.

Steinbach r. w.

161.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1891,

o zawarciu z reprezentacją krajową księstwa bukowskińskiego umowy, tyczącej się funduszu indemnizacyjnego tego kraju koronnego.

Ogłasza się niniejszem umowę, którą na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), Minister skarbu zawarł z reprezentacją krajową księstwa bukowskińskiego w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego tego kraju koronnego:

U m o w a,

zawarta na podstawie upoważnień porządkiem konstytucyjnym poprzednio wydanych między c. k. Rządem z jednej a Wydziałem krajowym księstwa bukowińskiego w imieniu reprezentacji kraju z drugiej strony, w przedmiocie uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego Bukowiny.

§. 1.

Zaliczki, które Rząd dał aż do końca grudnia 1864 funduszowi indemnizacyjnemu bukowińskiemu w sumie	328.916 zł. 52 ¹ / ₂ c. w. a.,
których oprocentowanie zostało w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 1. sierpnia 1864 wstrzymane, tudzież zaliczki bezprocentowe funduszowi temu od owego czasu aż do końca grudnia 1889 z zastrzeżeniem zwrotu udzielone w sumie	10,013.674 „ 83 „ „ „
ogółem w sumie	10,342.591 zł. 35 ¹ / ₂ c. w. a.,

wyrażnie dziesięć milionów trzysta czterdzieści dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 35¹/₂ c. zostaną odpisane.

§. 2.

W miejsce zaliczki rządowej bezprocentowej, która na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 1. sierpnia 1864 równała się części wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego nie pokrytej dodatkami do podatków wynoszącemi 55 od sta wszystkich podatków stałych bez dodatku nadzwyczajnego wyznacza się na lata 1890 aż do 1903 włącznie a) subwencją rządową niezwrótną rocznie w sumie 206.000 zł., wyraźnie dwieście sześć tysięcy złotych w. a. i b) zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową rocznie w sumie 150.000 zł., wyraźnie sto pięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. Subwencya rządowa i zaliczka rządowa wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

Na rok 1890 obliczenie uczynione będzie w taki sposób, że przewidziana w preliminarzu państwa na rok 1890 (Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1890) suma zaliczek rządowych dla funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego wynosząca 378.455 zł. ze względu, iż stosownie do tej cyfry w preliminarzu tegorocznym funduszu indemnizacyjnego tylko 30procentowe dodatki do podatków były policzone a część ich wynosiła 206.000 „ jako subwencya rządowa niezwrótna, która cała wynosi 172.455 zł. o ile fundusz indemnizacyjny wyda rzeczywiście tę sumę na karb bieżącego roku, uważana być ma za zaliczkę rządową bezprocentową.

Fundusz indemnizacyjny bukowiński otrzyma więc w roku 1890 oprócz ustanowionej w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu zaliczki rządowej bezprocentowej w sumie 150.000 zł. w miarę rzeczywistej potrzeby swojej dalszą taką zaliczkę rządową, mającą wynosić najwięcej 22.455 zł., wyraźnie dwadzieścia dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych w. a.

§. 3.

Resztę wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego, pozostałą po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich.

Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływy z nich wystarczyły na pokrycie wszelkich wydatków na wyswobodzenie gruntów i wykupno ciężarów gruntowych, łącznie ze spłatą zaliczek rządowych oprocentowanych w §. 4 wzmiankowanych, to jest ich reszty, pozostałej po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków do podatków na indemnizacyą nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru tych dodatków do podatków.

§. 4.

O ileby fundusz indemnizacyjny w skutek ubytku w dochodach z przereczonych dodatków do podatków nie mógł uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w tym razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków do podatków, wzmiankowane dotychczas źródła przychodów funduszu indemnizacyjnego nie wystarczały na pokrycie jego wydatków każdego roku, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych oprocentowanych po 5 (pięć) od sta rocznie.

Rzeczzone zaliczki rządowe oprocentowane jak tylko roczny obrót funduszu, przy odpowiedniemu myśl §. 3go preeliminowaniu dodatków do podatków na indemnizacją wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwrócone, a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie roku 1904 pozostały jeszcze zaległości z tych zaliczek rządowych oprocentowanych, pobierać także i w latach następnych dodatki do podatków w §. 3 wzmiankowane aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

§. 5.

Również zobowiązuje się kraj zaliczki rządowe bezprocentowe w §. 2 przewidziane spłacić po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych, a to począwszy od roku 1905 w przeciągu najwięcej siedmiu lat, w równych ratach ćwierćrocznych z dołu. Celem dopełnienia tego zobowiązania dodatki do podatków bezpośrednich na to potrzebne, pobierane będą nadal w ciągu rzeczzonego okresu siedmioletniego.

Także do tych dodatków do podatków, w paragrafie poprzedzającym wzmiankowanych, postanowienie drugiego ustępu §. 3go ma być odpowiednio stosowane.

§. 6.

W każdym razie, gdyby fundusz indemnizacyjny jeszcze w roku 1904 był obciążony spłatami rocznymi, lub miał ponosić inne wydatki, winien kraj postarać się o pokrycie tych wydatków dostatecznymi dodatkami do podatków.

§. 7.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszu indemnizacyjnego przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmu.

§. 8.

Umowa niniejsza spisana będzie w dwóch jednobrzniących niestępowanych egzemplarzach, podpisami c. k. Ministra skarbu, tudzież starosty krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi w reprezentacji krajowej księstwa bukowskińskiego.

Wiedeń, dnia 18. listopada 1891.

Czerniowce, dnia 24. sierpnia 1891.

(L. S.)

C. k. Minister skarbu:
Steinbach r. w.

Starosta krajowy:
Baron **Aleksander Wassilko** r. w.

Jan Woynarowicz r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Baron **Mikołaj Mustazza** r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LI. — Wydana i rozesłana dnia 27. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 162—164.)

162.

Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 21. października 1891,

którem zmienia się §. 5 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30), tyczącego się ponownego sprawdzania miar, ciężarków, wag i wszelkich innych przyrządów do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym służących, jakoteż beczek, sprawdzaniu i cechowaniu podlegających.

Artykuł I.

§. 5 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30), tyczącego się ponownego sprawdzania miar, ciężarków, wag i wszelkich innych przyrządów do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym służących, jakoteż beczek sprawdzaniu i cechowaniu podlegających, opiewa odtąd jak następuje:

§. 5.

Za ponowne peryodyczne sprawdzenie a względnie za sprawdzenie bez cechowania przedmiotów w §. 1 pod *a* i *b* wzmiankowanych, jeżeli będą do

tego celu przystawione w terminach tamże wyznaczonych a cecha będzie na nich jeszcze widoczna, opłacić należy połowę kwoty ustanowionej w taryfie opłat za sprawdzenie z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) i dodatkach do tejże taryfy.

W taki sam sposób oznacza się opłaty od przedmiotów w §. 1 pod *a* i *b* wzmiankowanych, gdy są sprawdzane ponownie na zasadzie §. 4.

Opłata za ponowne sprawdzenie beczek do przewozu piwa (§. 1, lit. *c* i §. 4 ustęp 2), jeżeli przystawione będą do tego celu w terminie wyznaczonym w §. 1 pod *c*, a cecha, tudzież cyfra oznaczająca rok i miesiąc jest jeszcze na nich widoczna, wymierzona będzie według przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1876 (Dz. u. p. Nr. 67) z potrąceniem 20%.

Gdyby przedmioty wzmiankowane w §. 1 pod *a* i *b* przystawiono do ponownego sprawdzenia i ocechowania po upływie terminów tamże wyznaczonych, za to a względnie za sprawdzenie bez cechowania zapłacić trzeba całkowitą kwotę przypadającą według taryfy opłat za sprawdzenie z dnia 19. grudnia 1872 i dodatków do tejże taryfy.

Za ponowne sprawdzenie beczek do przewozu piwa, przystawionych do tego celu po upływie terminu w §. 1 pod *c* wyznaczonego, zapłacić trzeba całkowitą kwotę, ustanowioną w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 5. maja 1876 (Dz. u. p. Nr. 67).

Tę samą kwotę płacić należy za ponowne sprawdzenie beczek do wina i wysokoku (spirytusu, gorzałki), (§. 4, ustęp 2).

Do ponownego cechowania używać należy tej cechy z liczbą roku (do beczek piwnych z liczbą miesiąca), która odpowiada terminowi przystawienia przedmiotu.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

163.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 5. listopada 1891,

o połączeniu delegacji c. k. komory głównej praskiej w dworcu kolei Franciszka Józefa i w dworcu kolei północnej czeskiej w Pradze.

Delegacja c. k. komory głównej praskiej w dworcu kolei Franciszka Józefa i w dworcu kolei północnej czeskiej w Pradze połączone zostały w jedną delegacją pod nazwą: „Delegacja w dworcu kolei Cesarza Franciszka Józefa i kolei północnej czeskiej“, która czynności swoje rozpoczęła dnia 15. października 1891.

Steinbach r. w.

164.

Ustawa z dnia 25. listopada 1891,

o nabyciu kolei galicyjskiej Karola Ludwika na rzecz Państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zamieszczoną poniżej umowę z dnia 30. czerwca 1891, zawartą między ministerstwami handlu i skarbu a Spółką akcyjną „C. k. uprzyw. kolej galicyjska Karola Ludwika“ w przedmiocie nabycia tej kolei galicyjskiej Karola Ludwika przez Państwo, zatwierdza się niniejszem.

Artykuł II.

Ruch na kolei żelaznej będącej przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd na własny

rachunek i przeniesienie go na osoby prywatne lub na Spółkę mogłoby nastąpić tylko na zasadzie ustawy, gdyby w tej mierze została wydana.

Artykuł III.

Upoważnia się Rząd, żeby przechodzących na własność Państwa z odkupieniem c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika zasobów w papierach publicznych, wierzytelnościach czynnych i gotówce używał w ciągu roku 1892 do czynienia wkładów na tych liniach w miarę potrzeby i pod warunkiem złożenia w swoim czasie rachunków. W preliminarzu państwa na rok 1893 podać należy sumę zasobów wydaną na wkłady w ciągu roku 1892 zarządzone, a co do dalszych nabytków z tych zasobów, przeznaczonych zasadniczo na wkłady dla tych linii, postarać się trzeba o budżetowe przyzwolenie.

Artykuł IV.

Umowę w artykule I. wzmiankowaną, jakoteż oparte na niej wpisy hipoteczne, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, uwalnia się od opłat i stępli.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 25. listopada 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 30. czerwca 1891

omiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a c. k. uprzyw. galicyjską koleją Karola Ludwika z drugiej strony, w przedmiocie nabycia przez Państwo c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika.

§. 1.

Spółka akcyjna c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika przelewa na Państwo a Państwo obejmuje od dnia 1. stycznia 1892 własność całego przedsiębiorstwa kolei galicyjskiej Karola Ludwika, tu należąc:

- a) wszystkie koleje żelazne Spółki, w księdze dla kolej żelaznych u c. k. Sądu krajowego lwowskiego zapisane to jest, kolej żelazna z Krakowa do Lwowa z odnogami od Bieżanowa do Wieliczki i od Podłęża do Niepołomic, będąca przedmiotem Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 3. marca 1857 i z dnia 7. kwietnia 1858, kolej żelazna ze Lwowa do Podwoleczysk i do granicy państwa z odnogą od Krasnego do Brodów i do granicy Państwa, będąca przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. maja 1867 (Dz. u. p. Nr. 88), kolei miejscowej z Jarosławia do Sokala, będąca przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 45) i obwieszczenia c. k. ministerstwa handlu z dnia 11. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 103), na koniec kolej miejscowa z Dembicy na Nadbrzezie do Rozwadowa, będąca przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1887);
- b) wszystek materiał stały i ruchomy do utrzymania ruchu na rzeczonych kolejach żelaznych służący lub w ogóle do Spółki należący, licząc tu park wozowy, rzeczy inwentarskie, materiały zużywcze i zapasy wszelkiego rodzaju;
- c) rezerwoar naftowy w Podwoleczyskach, domy dla robotników i szkoła we Lwowie, tudzież wszelkie posiadłości gruntowe Spółki w księdze dla kolei żelaznych nie zapisane z wszelkiemi przynależnościami;
- d) grunta i materiały budownicze nabyte z powodu budowy drugiego toru na szlaku od Krakowa do Lwowa, nawet o ile takowe nie zostały jeszcze do budowy tego toru użyte;
- e) wszelki inny majątek Spółki ruchomy i nieruchomy, licząc tu fundusze do niego należące, mianowicie fundusz zasobny Spółki i fundusz osobny, który z zysku na częściowej konwersyi długu pierwszorzędnej Spółki, $4\frac{1}{2}$ od sta niosącego, w skutek rozporządzenia c. k. ministerstwa handlu z dnia 4. kwietnia 1890, l. 673/M. H., a względnie protokołu z dnia 31. marca 1890 został utworzony, tudzież nie wydaną przy budowie drugiego toru od Krakowa do Lwowa resztę wpływu z owych 20 milionów złotych w. a. srebrem, które stosownie do umowy z dnia 30. lipca 1889 i ustawy z dnia 22. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 49) na budowę tego toru i na inne wkłady wyznaczone zostały z pożyczki pierwszorzędnej, przez Spółkę w r. 1890 zaciągniętej, o ile ta reszta

za zezwoleniem lub na zarządzenie c. k. ministerstwa handlu nie została już na inne wkłady wydana; wszelkie inne zasoby kasowe i papiery publiczne, na koniec będące w posiadaniu Spółki czteroprocentowe obligacje pierwszorzędne pożyczki z r. 1890, jakoteż równie w posiadaniu Spółki będące $111\frac{4}{5}$ sztuk własnych akcji tudzież jeden certyfikat pożytków;

- f) c. k. uprzyw. kolej galicyjska Karola Ludwika przelewa w skutek tego na Państwo sposobem cesyi także wszelkie wierzytelności swoje, które będą istniały w terminie we wstępie wzmiankowanym, mianowicie z powodu budowy drugiego toru dla szlaku z Krakowa do Lwowa, tudzież wkładów na wezwanie c. k. Rządu na liniach Spółki poczynionych.

W administracyi funduszków, któremi Spółka zawiadywała, Państwo zajmie miejsce Spółki.

§. 2.

Razem ze stanem czynnym i zasobami majątkowemi Spółki przechodzą na Państwo także wszelkie jakiegobądź rodzaju jej pasywa, zobowiązania, wydatki, ciężary i długi, a mianowicie obejmuje Państwo do spłacania samosób ciężące hipotecznie na kolejach żelaznych Spółki długi pierwszorzędne jakoteż wszelkie inne zobowiązania Spółki, mianowicie należności obrachunkowe z tytułu budowy drugiego toru krakowsko-lwowskiego i wykonania wkładów.

Państwo przeto wchodzi na własny rachunek i niebezpieczeństwo także w toczące się jeszcze sprawy sporne Spółki jako jej następcą prawny, tak, że wytwarza się stosunek nakształt ogólnego dziedzictwa.

Wyłączają się od objęcia przez Państwo jedynie te należności obrachunkowe z tytułu budowy drugiego toru, któreby na podstawie wyniku superrewizyi rachunków budowniczych, jaką biura rządowe mają w najbliższym czasie, a to najpóźniej aż do końca 1892 roku skutecznici, nie zostały przez c. k. Rząd przyznane.

§. 3.

Tytułem wynagrodzenia za wzmiankowane w §. 1. przeniesienia własności, zobowiązuje się

Państwo, prócz tego że obejmuje wzmiankowane w §. 2. zobowiązania, płacić odsetki od niewylosowanego jeszcze z końcem 1891 i w obiegu będącego kapitału akcyjnego Spółki, składającego się z 220.434 sztuk akcji c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika, każda sztuka wartości imiennej 210 zł. w. a., a przeto ogółem wartości imiennej 46,291.140 zł. w. a. i takowy umorzyć pod następującymi warunkami:

a) za kupony od niewylosowanych, w obiegu będących akcji c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, płatne 1. stycznia i 1. lipca każdego roku płacić będzie c. k. Rząd a mianowicie za kupon płatny 1. stycznia 1892 kwotę trzy (3) złote 15 ct. w. a., za następne płatne 1. lipca 1892 i w dalszych terminach aż do dnia spłacenia akcji kwotę pięć (5) złotych w. a. bez wszelkiego potrącenia z tytułu podatku, stępla i należności.

b) Kapitał akcyjny powyżej wzmiankowany spłaci c. k. Rząd ze zmianą planu amortyzacyjnego obecnie obowiązującego, poczynając od dnia 1. stycznia 1900 w przeciągu najwięcej lat 90, a to w całkowitej wartości imiennej bez wszelkiego potrącenia z tytułu podatku, stępla i należności.

Pod tym względem ma być c. k. Rządowi zostawione do woli spłacenie w jednym lub drugim roku większej ilości akcji aniżeli w nowym planie amortyzacyjnym będzie wyrażona.

c) Nadto zastrzega się c. k. Rządowi prawo spłacenia nawet przed dniem 1. stycznia 1900 niewylosowanego, w obiegu będącego kapitału akcyjnego c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, a to gotówką, po dwieście dwadzieścia (220) zł. w. a. za sztukę, ogółem w sumie rzeczywiściej 48,495.480 zł. w. a. bez wszelkiego potrącenia z tytułu podatku, stępla i należności.

d) Począwszy od dnia 31. stycznia 1893 akcje jeszcze nie wylosowane, znajdujące się w obiegu, będą w taki sposób, jaki c. k. Rząd ustanowi, stęplowane, przez co zamienione zostaną na obligacje długu Państwa, które mają być oprocentowane i spłacone przez c. k. Rząd w sposób powyżej określony.

Obligacje te długu państwa zabezpieczone będą na c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, a to przez wpis hipoteczny bezpośrednio po istniejącej obecnie pożyczce pierwszorzędnej następującej.

e) Nadto certyfikaty pożytków w ilości 7566 sztuk z końcem 1891 w obiegu będące spłaci c. k. Rząd najpóźniej aż do końca 1892 gotówką po pięć (5) złotych w. a. za sztukę.

f) Gdyby c. k. Rząd miał pretensye do zwrotów na podstawie obrachunku budowniczego dotyczącego się drugiego toru linii krakowsko-lwowskiej, takowe potrącone będą z należności za kupony akcyjne płatne dnia 1. lipca 1892 i dnia 1. stycznia 1893.

§. 4.

Ruch i zarząd c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, jakoteż cały majątek Spółki według §. 1. odstąpiony, ma być Państwu oddany dnia 1. stycznia 1892 na podstawie inwentarzy i zamknięć rachunkowych prawidłowo sporządzonych i począwszy od tego dnia c. k. Rząd będzie utrzymywał ruch i zarząd całego przedsiębiorstwa z wyjątkiem niżej wyrażonym.

Atoli już od dnia dzisiejszego aż do powyższego terminu Spółka kolei galicyjskiej Karola Ludwika utrzymywać ma w ruchu przedsiębiorstwo swoje bez żadnego za to od Państwa wynagrodzenia, któreby dotąd nie istniało, na rachunek i korzyść Państwa i w ciągu tego czasu Spółka udawać się ma we wszystkich ważnych sprawach do c. k. ministerstwa handlu po pozwolenie, które uważa się za dane, jeżeli w ciągu dni ośmiu nie zostało wyraźnie odmówione.

Co się tyczy spraw taryfowych i handlowych, urzędzenia obrotu, porządków jazdy i zakupna materiałów stosować się ma Spółka do polecenia c. k. ministerstwa handlu.

Ze względu na postanowienia §. 3. ustęp końcowy w przedmiocie obrachunku budowniczego co do drugiego toru linii krakowsko-lwowskiej zostawia się Radzie zawiadowczej Spółki i osobom, które ona do tego wyznaczy, dalsze prowadzenia budowy powyższej, jakoteż obrachunek budowniczy z zastrzeżeniem, że w tej mierze postępować się będzie w porozumieniu jak najkrótszą drogą osiągnięciem z c. k. Rządem, a względnie z osobami, które on do tego przeznaczy.

Począwszy od dnia dzisiejszego, c. k. uprzyw. kolej galicyjska Karola Ludwika nie ma już prawa rozrządzać bez poprzedniego pozwolenia c. k. ministerstwa handlu swojemi funduszami zasobnemi,

ani też sprzecławiać lub zastawiać części swego majątku i przyjmować nowych zobowiązań, przekraczających zakres prawidłowego obrotu.

C. k. uprzyw. kolej galicyjska Karola Ludwika odpowiedzialna jest za wszelkie ubytki, któreby wynikły z niedotrzymania powyższego zobowiązania.

C. k. Rząd daje zapewnienie, że aż do dokonania powyższego obrachunku budowniczego, które ile możności ma być przyspieszone a to w taki sposób, żeby wynik jego przynajmniej co do sum głównych jeszcze przed dniem 1. lipca 1892 dał się ocenić, nie będzie esob do tego użytych odrywał od ich zajęcia bez zezwolenia Rady zawiadowczej a względnie osoby, którą Spółka do tego przeznaczy.

§. 5.

Stosownie do postanowień §. 1go lit. e przejść mają na własność Państwa w skutek nabycia przez Państwo całego przedsiębiorstwa c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika także będące we własnym posiadaniu Spółki czteroprocentowe obligacje pierwszorzędne pożyczki z r. 1890, jakoteż zysk osiągnięty przez konwersją 4 $\frac{1}{2}$ procentowych obligacji pierwszorzędnych Spółki na obligacje 4 procentowe, o ile konwersja ta została dotychczas wykonana. Zgodzono się, że ze względu na to postanowienie dalsze wykonanie konwersji, będących jeszcze w obiegu obligacji pierwszorzędnych 4 $\frac{1}{2}$ procentowych odbywać się będzie jedynie podług poleceń c. k. Rządu i uskutecznione być ma albo przez Zarząd Spółki albo przez c. k. Rząd o ile to będzie potrzebne za pełnomocnictwem i w imieniu Spółki, w obu przypadkach wyłącznie na rachunek Państwa.

§. 6.

W terminie, który w §. 4 jest wzmiankowany, wyda Spółka c. k. Rządowi wszystkie dokumenty, plany, książki, rachunki jakie tylko posiada, tudzież całe swoje archiwum a Rząd zachowywać będzie te dokumenty i dowody przez czas postanowieniami kodeksu handlowego tego się tyjącami, przepisany, w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a względnie likwidatorowie Spółki mogli z nich bez trudności korzystać.

§. 7.

C. k. Rząd przyjmuje wszystkie osoby, pełniące służbę na c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika i zabezpiecza im prawa nabyte przed dniem dzisiejszym, jakoteż nabyte po tymże dniu za wyraźnym

zezwoleciem c. k. Rządu i zapewnia wyraźnie osobom tym, mianowicie utrzymanie w mocy praw do zaopatrzenia dla nich i dla ich rodzin, tudzież wszelkich innych praw nabytych na zasadzie obowiązującego obecnie statutu emerytalnego c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, jakoteż na zasadzie szczególnych umów służbowych.

Utworzony przez c. k. uprzyw. kolej galicyjską Karola Ludwika dla jej urzędników i sług, tudzież dla ich wdów i sierót instytut emerytalny, jakoteż kasa zapomogowa dla chorych sług i robotników kolejowych pod nazwą „kasa dla chorych przy przedsiębiorstwie“ istniejąca, istnieć będą nadal na podstawie swoich statutów, dopóki statuty nie zostaną zmienione w sposób w nich przepisany lub dopóki i o ile owe instytucje za wzajemnym przyzwoleniem uprawnionych nie będą zespolone z takimiż instytucjami emerytalnymi lub dobroczynnymi kolei rządowych lub prywatnych przez Rząd administrowanych, jeżeliby w przyszłości koleje te złączone zostały pod jedną administracją ze wszystkimi lub niektórymi liniami c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika.

Państwo wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki, które c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika we względzie instytucji powyższych, stosownie do statutów obecnie istniejących, służą lub na niej ciężą. Atrybucje służące według tych statutów Radzie zawiadowczej Spółki, wykonywać będzie c. k. Rząd.

Tym osobom, którym Zarząd c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika ze względów słuszności wyznaczył stałe zapomogi roczne, wypłacane będą zapomogi te także w przyszłości podług tego jak zostały wyznaczone.

§. 8.

Gdy umowa niniejsza stanie się obowiązującą, nastąpi likwidacja Spółki akcyjnej c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika.

Likwidacja odbędzie się na rachunek Rządu w taki sposób, jaki on przepisze.

Czynności likwidacyjne wykonywać będą prócz komisarza, którego c. k. Rząd wydeleguje, członkowie, którzy w czasie, gdy likwidacja nastąpi, będą składali Radę zawiadowczą Spółki.

§. 9.

Spółka jest także obowiązana wydać wcześniej c. k. Rządowi na jego żądanie dokumenty prawne potrzebne do hipotecznego przeniesienia własności na państwo, jak tylko umowa zostanie zawarta.

§. 10.

Obie strony uznają zgodnie, że co się tyczy zaliczek rządowych z tytułu gwarancyi, które c. k. uprzyw. kolej galicyjska Karola Ludwika otrzymała dla kolei będących przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. maja 1867 (Dz. u. p. Nr. 88) i które z obrachunku aż do dnia 31. grudnia wynikną, łącznie z odsetkami, o ile te pretensye państwa nie są już zaspokojone częściami składowemi majątku Spółki, na jego własność w myśl §. 1go przechodzącemi, obowiązek zwrócenia ich nie może na przyszłość ciężzyć na Spółce ze względu na postanowienia tak koncesyi jak i umowy niniejszej.

§. 11.

Strony umowę zawierającą zrzekają się zaprzeczenia jej ważności z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§. 12.

Postanowienia umowy niniejszej będą miały dla Spółki c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika taką

samą moc, jak postanowienia statutowe i za zezwoleniem c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych dołączone będą do statutu Spółki jako dodatek.

§. 13.

Umowa niniejsza jest wolna od stępli i opłat, tak samo jak oparte na niej przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty.

§. 14.

Umowa niniejsza, spisana w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i opłat, utraci moc obowiązującą, jeżeliby położone przez c. k. Rząd za warunek potwierdzenie onejże drogą prawodawczą nie przyszło do skutku najpóźniej aż do 15. maja 1892.

Spółka oświadcza, że w tym ostatnim przypadku zarządzenia, które c. k. Rząd w międzyczasie pod względem wykonania umowy niniejszej poczyni, uzna za obowiązujące dla siebie, o ileby się w tej mierze nie porozumiano w inny sposób.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 167.)

167.

Patent cesarski z dnia 30. listopada 1891,

tyczący się zwołania sejmu krajowego arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, łodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piaceni i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Try-

dencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kotorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd. wiadomo czynimy:

Sejm krajowy arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy zwołany jest na dzień dziewiąty grudnia 1891 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczoną.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia trzydziestego listopada tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego pierwszego, Naszego panowania czterdziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Pražák r. w.	Welsersheimb r. w.
Gautsch r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Zaleski r. w.
	Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 169—172.)

169.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1891,

o pozwoleniu przyjmowania termometrów do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania.

Na podstawie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17), komisya główna miar i wag przyjmować ma do urzędowego sprawdzania i cechowania termometry wszelkiego rodzaju (nowe, jakoteż będące już w użyciu).

Postanowienia szczegółowe, według których odbywać się będzie sprawdzanie i uwierzytelnianie termometrów, można przeglądać w c. k. komisji głównej, jakoteż u wszystkich c. k. urzędów miar i wag.

U pierwszej z tych Władz nabywać można także potrzebnych blankietów po cenach nakładowych.

Do komisji głównej miar i wag przynosić można termometry do czynności urzędowej, począwszy od 1. stycznia 1892.

Bacquehem r. w.

170.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. grudnia 1891,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1892.

Od dnia 1. stycznia 1892 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1892 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1892 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowień §§. 5, 12 i 13, które opiewają:

§. 5. Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej receptce powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydaniu lekarstwa.

§. 12. Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani przepisy ordynacji lekarskiej, wydane rozporządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 13go niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi dwa centy; przy taksowaniu zaś według przepisów ordynacji tylko jeden cent.

Należytość wynoszącą mniej niż cent, wolno przy taksowaniu liczyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13. Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

Taaffe r. w.

171.

Rozporządzenie ministerstwa handlu i spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1891,

zawierające przepisy dla handlu piwa butelkowego.

Na zasadzie §§. 17go i 38go ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) o zmianie i uzupełnieniu ustawy przemysłowej, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Oдноśnie do handlu piwa butelkowego takie tylko naczynia uważane być mają za zamknięte, których zamknięcia, gdy zostanie otworzone, nie można już jakby nienaruszonego używać.

§. 2.

Przemysłowcy handlowi, nie posiadający konsensu do trudnienia się przemysłem gospodnim lub szynkarskim, mogą sprzedawać piwo w butelkach

tylko pod tym warunkiem, żeby albo sam korek, którym butelka jest zatkana, albo też jego osłona (opieczętowanie, zawdzianie puszki, obwiązanie, oplombowanie, oklejenie paskami papierowymi) była stale połączona z głową fiaski.

§. 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszym karane być mają według postanowień karnych ustawy przemysłowej.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

172.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 6 grudnia 1891,

o zaprowadzeniu w miasteczkach Busku, Glinianach, Tlustem, Lubaczowie, Bukowsku, Grzymałowie, Potoku złotym, Chodorowie, Dobczycach, Bieczu, Rozwadowie, Frysztaku i Radomyślu w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowno-depozytowym.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. lipca 1890 i z dnia 27. sierpnia 1891 zaprowadza się po jednym urzędzie podatkowym i sądowno-depozytowym w miasteczkach Busku a względnie w Glinianach, Tlustem, Lubaczowie, Bukowsku, Grzymałowie, Potoku złotym, Chodorowie, Dobczycach, Bieczu, Rozwadowie, Frysztaku i Radomyślu w Galicyi dla gmin leżących w okręgach sądowych tych miasteczek.

Każdy z tych nowych urzędów załatwiać ma oprócz spraw, należących do urzędów podatkowych w tym ich przymocie także sprawy zbiorowego urzędu depozytowego sierocego i sądowego dla sądu w jego siedzibie istniejącego.

Nowe te urzędy podatkowe i sądowno-depozytowe rozpoczną urzędowanie od dnia 15. grudnia 1891.

Od rzezonego dnia, z powodu zaprowadzenia wzmiankowanych urzędów podatkowych i sądowno-depozytowych:

1. Gminy leżące w okręgu sądowym buskim Adamy, Banunin, Budki nieznanowskie, Busk, Chre-

niów, Czanyż, Dziedziłów, Grabowa, Humniska, Huta połonieczka, Jabłonówka, Kędzierzawce, Kozłów, Kupece, Łanczówka, Lisko, Maziarnia wawrzkowa, Milatyn nowy i stary, Nieluchów, Nieznanów, Nowosiółki, Ostrów, Poburzany, Połonieczna, Rakobuty, Rzepniów, Sokole, Ubinie, Wierzblany, Wola derwlańska, Żuratin oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego w Kamionce strumiłowej i przyłączają do urzędu podatkowego buskiego.

2. Gminy leżące w okręgu sądowym gliniańskim Dworzyska, Hanaczów, Hanaczówka, Gliniany, Jaktorów, Krzywice, Kurowice z Alfredówką, Laszki królewskie, Lipowce z Majdanem lipowieckim, Lahodów z Siworogami, Łonie, Peczenia, Podhajczyki z Unterwalden, Pohorylce, Poluchów wielki, Połonice z Bohdanówką, Pełtew, Przegnajów, Rozważany, Słowita, Sołowa, Stanimirz, Turkocin, Wyzniani, Zadwórze, Zamoście, Zeniów oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego przemysłańskiego i przyłączają do okręgu urzędu podatkowego gliniańskiego.

3. Gminy leżące w okręgu sądowym tłusteńskim Anielówka, Beremiany i Stara, Burakówka, Capowce, Chartanowce, Chmielowa, Czerwonogród, Drohiczkówka, Hinkowce i Berestek, Hołowczyńce, Karółówka, Koszyłowce, Latacz, Lisowce, Milowce, Nagórzany, Nyrków z Stonem, Popowce, Rożanówka, Sadki, Słobudka, Świerzkowce, Szutomińce, Szypowce, Tłuste miasto, Tłuste wieś, Tekłówka, Torskie, Uściczko miasto, Worwolińce oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego zaleszczyckiego i przyłączają do urzędu podatkowego tłusteńskiego.

4. Gminy leżące w okręgu sądowym lubaczowskim Bachory, Basznia dolna z Borową górą, Tymce, Basznia górna z Czerwinkami, Dąbrowa, Malce i Sołotwina, Bihale, Borchów, Cewków, Citynia hołdowska, Dachnów, Dąbrowa z Kornagami i Szutkami, Dzików nowy, Dzików stary z Grządkami i Łebiedziem, Huta krzyształowa, Ignasze, Kobylnica ruska z Felbachem, Kamienisko i Rotyska, Kobylnica wołoska z Hryckowem, Podłosie i Szczeble, Krowica hołdowska z Brzeziem, Mielniki, Okopy, Podolczaka, Zeliski i Załęgi, Krowica lasowa, Krowica sama, Lichacze, Lipowiec z Lindenau, Lisiejamy z Misztalem, Niwki i Ostrowiec, Lubaczów z Bałajami, Hurcze i Mokrzyca, Łukawiec, Majdan, Miłków, Młodów z Antonikami, Burgan, Ohirki i Pyłypy, Oleszyce miasto z Futorami, Oleszyce stare z Uszkowcami, Wola oleszycka i Zabiąła, Onyszki, Opaka z Felsendorfem, Reichau, Sieniawka, Hryniwskie, Oryszczaki, Stelmachy i Sucholisy, Stare sioło z Bachorami, Czeterboki, Lipina, Szczebiwilki i Zalesie, Suchawola I. część z Hamarnią, Ilmate, Kozaki, Soliły i Zakopce, Suchawola II. część, Szczutków z Michnikami, Ruda szczutkowska i Sysaki, Wulka zapałowska, Załuże, Zapałów z Buczyną i Polanką

zapałowską oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego cieszanowskiego i przyłączają do urzędu podatkowego lubaczowskiego.

5. Gminy leżące w okręgu sądowym bukowskiem Bełchówka, Bukowsko, Czystohorb, Dołżyca, Darów, Duszatyn, Jasiel, Jawornik, Kamienne, Karlików, Komańcza, Kulaszne, Mików, Mokre, Morochów, Moszczaniec, Nadolany z Wycznanką, Niebieszczany, Nowotaniec z Nagorzanami, Osławice, Płonna, Puławy z Wernejówką, Prefuki, Przybyszów, Radoszyce, Ratnawica, Rzepedź, Surowica, Szczawne, Tokarnia, Turzańsk, Wisłok wielki, Wola sękowa z Wolą jaworową, Wola piotrowa, Wolica, Wysozczany z Kozusznem, Zawadka morochowska, Zboiska oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego sanockiego i przyłączają do urzędu podatkowego buskiego.

6. Gminy leżące w okręgu sądowym grzymałowskim, Borki małe, Bucyki, Grzymałów z Eleonorówką, Mazurówka i Polesie, Hlibów i Tarasówka, Kołaharówka z Kręciłowem i Wychwatycami, Kokoszyńce, Kozina z Biłką, Krasne, Leżanówka z Bilitówką, Łuka mała, Nowosiółka grzymałowska, Okno, Ostapie, Pajówka, Poznanka hetmańska, Raśtowiec i Dubkowce z Ściankami, Sądawki, Sorocko z Mytnicą i Józefówką, Soroka, Touste z Przekolcem, Kątem i Stawkami, Wolica, Zarybińce, Zielona oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego skałackiego i przyłączają do okręgu urzędu podatkowego grzymałowskiego.

7. Gminy leżące w okręgu sądowym Złotego Potoka Hubiń, Kościelniki, Kośmierzyn, Koropiec z Przewoźcem, Leszczańce, Nowosiółka koropiecka, Ostra, Porchowa, Rusiłów, Potok złoty, Ścianka, Skomorochy, Snowidów, Sokolec, Wozilów, Zubrzec, Zalesie koropieckie oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego buczackiego i przyłączają do urzędu podatkowego w Złotym Potoku.

8. Gminy leżące w okręgu sądowym chodorowskim Borodezyce, Bortniki, Borynicze, Brzozdowce, Bukawina, Chodorów miasto, Czartorya, Czeremchów, Demidów, Dobrowlany, Drohowycze, Duliby, Hołdowice, Horodyszcze królewskie, Horodyszcze cetnarskie, Hranki i Kuty, Hrusiatycze, Juszkowce, Kniesioło, Laszki górne i dolne, Leszczyn, Łuczany, Mołodyńce, Nowosielec, Oryszkowce, Ostrów, Otyniowce, Podliski, Podniestrzany, Ruda, Stańkowce, Strzeliska nowe (miasto), Strzeliska stare (wieś), Suchrów, Turzanowce, Wierzbica, Zagóreczko, Zalesie, Żyrawa oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego bobrzeckiego i przyłączają do urzędu podatkowego chodorowskiego.

9. Gminy leżące w okręgu sądowym dobczyckim Bilezyce, Bojaneczyce, Brzezowa-Żuk i Targoszyna, Czaśław z Bukownikiem, Dąbie, Dobczyce, Dziekanowice, Falkowice, Gdów z Grzybową, Gli-

chów, Gruszów i Wieża, Kawec, Kędzierzynka, Komorniki, Kornatka z Burletką, Krzesławice z Kresowicami, Krzyworzeka, Kunice I. część, Kunice II. część, Liplas, Lipnik, Mierzeń z Kwapinką, Nieczdów, Niżowa, Nowa wieś, Podolany, Poznachowice dolne, Poznachowice górne, Raciechowice z Sosnowem, Sawa, Sieraków, Skrzynka, Stadniki, Strzyżowa, Węglówka, Wierzbiana z Kobielnikiem, Winiary z Hańskiem i Rudnikiem, Wiśniowa, Zagórzany, Zalesiany, Zegartowice z Bigosząwką, Żerosławice, Zręczycze z Wolą zręczycą oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego wielickiego i przyłączają do urzędu podatkowego dobczyckiego.

10. Gminy leżące w okręgu sądowym bieckim Biecz miasto, przedmieście i Bełna z Załawiem, Binarowa, Głęboka, Grudna kąpska, Klęczany, Korkówka, Korczyzna, Kwiatonowice, Libusza, Moszczanica, Olszyny, Pagorzyna, Raławice, Rosenbark z Bugajem, Rzepiennik biskupi, Rzepiennik marciuszewski, Rzepiennik strzyżowski, Rzepiennik suchy, Sietnica, Strzeszyn, Turza, Wojtowa, Zagórzany oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego gorlickiego i przyłączają do urzędu podatkowego bieckiego.

11. Gminy leżące w okręgu sądowym rozwadowskim Brondwica, Brzoza, Charzewice z Księżem kolanem, Chwałowice, Dąbrowa wrzawska z Goczalkowicami, Dąbrowa rzeczycka *ad* Kępa, Jamnica, Jastkowice, Ruda jastkowska, Palen *vel* Palenie, Szwedy, Kuziory, Kołowa wola *vel* Wola kołowa, Łapiszów, Majdan zbydniowski, Motycze poduchowne (*exspirituale*), Motycze szlacheckie (*nobile*), Musików, Orzechów, Pilchów, Pniów, Radomyśl, Rozwadów z parcelami 428 i 429, Rzeczyca długa, Rzeczyca

okrągła, Sadowie, Skowierzyn, Turbia, Witkowice, Wola rzeczycka, Wrzawy, Żabno, Zalesie pniowskie, Zaleszany, Zbydniów oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego tarnobrzeskiego i przyłączają do urzędu podatkowego rozwadowskiego.

12. Gminy leżące w okręgu sądowym frysztackim Cieszyna, Fryszak, Glinik górny, Glinik średni, Gogolów z Hutą gogolowską I. i II. część, Jaszczurawa, Jazowa, Kalemбина, Kobyłe, Korzuchów, Kozłówek, Lubla, Laczki, Łęki, Niewodna, Oparówka, Przybówka, Pstrągówka, Różanka, Stępina z Chytrówką, Szufranowa, Tutkowiec, Twierdza, Widacz, Wiśniowa, Wojaszówka, Wola pietrusza, Wysoka, Zawadka oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego jasielskiego i przyłączają do urzędu podatkowego frysztackiego.

13. Gminy leżące w okręgu sądowym radomyskim Breń osuchowski, Czermin, Dąbrowka, Dulcza mała, Dulcza wielka, Gliny wielkie, Górki, Grzybów, Jamy I. część, Jamy II. część, Izbiska, Janowiec, Kawęczyn, Kiełków z Zaborcem, Książnice, Łączki brzeskie, Łysaków, Łysakówek, Otałęż, Partynia z Chabowicami, Piątkowice *vel* Piątkowiec, Pień, Podbórze, Podlesie, Podlesiany, Podole, Przecław z Błoniem, Radomyśl, Ruda, Rydzów, Surowa, Szufranów, Trzciana, Wadowice dolne, Wadowice górne, Wadowska wola, Wampierzów, Wola mielecka, Wola otalęska, Wulka dulecka, Wylów i Kądziołki, Żarówka, Żdziarzec, Zgórsko, Ziempniów oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego mieleckiego i przyłączają do urzędu podatkowego radomyskiego.

Steinbach r. w.

Rok 1891.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 173—179.)

173.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości, rolnictwa i z wspólnem ministerstwem wojny z dnia 10. listopada 1891,

tyczące się podwyższenia wynagrodzenia skarbowego za podwoły w Galicyi, na Bukowinie i w Dalmaeyi.

Wynagrodzenie skarbowe za podwoły, rozporządzeniem z dnia 31. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1876) ustanowione dla Galicyi, Bukowiny i Dalmaeyi w kwocie 2½ c. od konia i kilometra, podwyższa się, poczynając od 1. stycznia 1892, na 3 c.

Welsersheimb r. w.

174.

Ustawa z dnia 4. grudnia 1891,

pozwalająca na pobór w roku 1892 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1892 pomiędzy zdawnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich, do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, potrzebnych, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypadających, a mianowicie w ilości:

60.389 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do obrony krajowej, prócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg w myśl ustawy mają do niej dostarczyć i

rezerwy zasobowej.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 4. grudnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

175.**Rozporządzenie ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
7. grudnia 1891,**

którem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) wydanem na zasadzie §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody, zmienia się podział na klasy niebezpieczności podlegających obowiązкови ubezpieczania przedsiębiorstw wyrobu zapalek i towarów zapalnych.

Po wysłuchaniu Rady przybocznej ubezpieczenia, rozporządza się co następuje:

Na miejsce tytułów podanych w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) w grupie VII, lit. e podziału systematycznego przedsiębiorstw obowiązкови ubezpieczania podlegających, na klasy niebezpieczności. jakoto:

Wyrób zapalek . . . klasa niebezpieczności XI
i

Wyrób towarów zapalnych w ogólności „ „ XI

zaprowadza się tytuł:

Przedsiębiorstwa do wyrobu zapalek (towarów zapalnych), a mianowicie:

1. Właściwy wyrób zapalek (towarów zapalnych) (przyrządzanie masy zapalnej, wkładanie patyczków w ramy do zanurzania, zanurzanie, roboty w suszarni, wyjmowanie patyczków z ram, pakowanie i roboty pomocnicze)

klasa niebezpieczności VI;

2. wyrób drutu drewnianego, wyrób łubu na pudełka i skrzyneczki, stolarstwo skrzynkowe i roboty pomocnicze:

a) jeżeli maszyny są używane
klasa niebezpieczności VIII,

b) w przedsiębiorstwach wyłącznie rękodzielniczych . . klasa niebezpieczności IV;

3. wyrób towarów pudełkowych
klasa niebezpieczności II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taafe r. w.

176.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu
z dnia 7. grudnia 1891,**

o upoważnieniu komory głównej królewsko węgierskiej w Bazyaszu do ekspedywania bez poboru cła mienia a względnie rzeczy przesiedlających się osób.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu, komora główna królewsko węgierska II. klasy w Bazyaszu upoważniona została do ekspedywania na zasadzie artykułu VIII, P. 7 ustawy o Taryfie cłowej, mienia a względnie rzeczy przesiedlających się osób bez poboru cła we własnym zakresie działania.

Steinbach r. w.

177.**Rozporządzenie ministerstw skarbu
i handlu z dnia 11. grudnia 1891,**

tyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem: „towary kuśnierskie“.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełnia się rozporządzenie z dnia 28. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 50), tyczące się uwagi 2 pod wyrazem „Towary kuśnierskie“ na stronie 184 urzędowego abecedowego spisu towarów w ten sposób, że za błamy popolite uważać należy także błamy popielicowe, tak zwane susliki.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

178.**Obwieszczenie ministerstwa obrony
krajowej z dnia 11. grudnia
1891,**

o zmianie niektórych postanowień IIgiej i IIIciej części przepisów o służbie wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny zmieniają się postanowienia §. 30. punkt 6, ustęp 4 aż do 7 i punkt 7 ustęp 1 i 3

Asygnacja

do podróży koleją żelazną
statkiem parowym za którą należytość zapłaci później c. i k. Zarząd
wojskowy dla

_____ ludzi od pospolitego ruszenia z prze-
wodnikiem,

_____ ludzi od wojska,

_____ ludzi od marynarki wojennej,

_____ ludzi od obron krajowych,

którzy w skutek zarządzonego uruchomienia siły zbrojnej

ze stacyi kolei żelaznej
żeglugi parowej

do _____

udać się mają do szeregu.

Stępel mokry stacyi (agencji) przyjmującej.	Pieczęć lub odcisk mokry cechy gminy lub Władzy wojskowej.

Instrukcja.

1. Przełożony gminy (Władza wojskowa) zapisuje w asygnacji i w odcinku ilość osób głoskami, stacyą przyjmującą i miejsce, w którym osoby te stawić się mają; wyciska na asygnacji i odcinku pieczęć urzędową lub cechę mokrą. Rubryki, których się nie wypełnia, przekreślić należy poprzecznie.

2. Asygnacja ta ważna jest na kolejach żelaznych tylko dla żołnierzy pospolitego ruszenia do stawienia się jadących; na statkach parowych, dla wszystkich. Asygnacja wystawiona być może do jazdy koleją żelazną lub statkiem parowym także dla wracających przewodników żołnierzy pospolitego ruszenia, tudzież dla tych żołnierzy pospolitego ruszenia, którzy jako nadliczbowi, niezdatni i t. p. puszczeni będą ze stacyj okręgów pospolitego ruszenia lub okręgów dopełniających do miejsca przynależności. (Rezerwistów, żołnierzy obrony krajowej, urlopników, rekrutów i t. d. przewożą koleje żelazne do stacyj, w których mają zgłaszać się do szeregu za samem okazaniem dokumentu legitymacyjnego wojskowego.

3. Na stacyi przyjmującej stępuje zakład komunikacyjny asygnacją i odcinek i odłącza je od siebie; asygnacją zatrzymuje jadący jako legitymacją do podróży i oddaje ją przy zgłoszeniu się do szeregu; odcinek zaś odbierze zakład komunikacyjny jako dowód rachunkowy. Władza wojskowa zbiera asygnacje i chronologicznie uporządkowane zachowuje razem z wykazem do celów kontroli.

4. W razie przewozu parowcem najętym przez c. i k. Zarząd wojskowy do kursów osobnych, nie trzeba odcinka oddawać, przeto się go nie oddziela.

5. Żołnierze pospolitego ruszenia, którzy odbyć mają podróż parowcem a następnie jeszcze koleją żelazną lub odwrotnie, dostawać będą dwie asygnacje, jedną do podróży statkiem, drugą do podróży koleją żelazną.

6. Jeżeli podróżny używa dwóch lub więcej parowców rozmaitych przedsiębiorstw, asygnacja, którą posiada, służy za legitymacją do podróży. Przedsiębiorstwo żeglugi parowej, które go dalej przewozi, upomina się później u c. i k. Zarządu wojskowego o należytość za jazdę na podstawie umówionego wykazu.

Odcinek asygnacji

do podróży koleją żelazną
statkiem parowym za którą należytość zapłaci później c. i k. Zarząd
wojskowy dla

_____ ludzi od pospolitego ruszenia z prze-
wodnikiem,

_____ ludzi od wojska,

_____ ludzi od marynarki wojennej,

_____ ludzi od obron krajowych,

którzy w skutek zarządzonego uruchomienia siły zbrojnej

ze stacyi kolei żelaznej
żeglugi parowej

do _____

udać się mają do szeregu.

Stępel mokry stacyi (agencji) przyjmującej.	Pieczęć lub odcisk mokry cechy gminy lub Władzy wojskowej.

U w a g a.

Jeżeli podróżny używa dwóch lub więcej parowców rozmaitych przedsiębiorstw, asygnacja, którą posiada służy za legitymacją do podróży. Przedsiębiorstwo żeglugi parowej, które go dalej przewozi, upomina się później u c. i k. Zarządu wojskowego o należytość za jazdę na podstawie umówionego wykazu.

Należytości za jazdę zapłacone będą później.

Wiecej części przepisów o służbie wojskowej, z której wyjątki ogłoszone były rozporządzeniem ministerstwa obrony krajowej z dnia 28. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 207), a to w następujący sposób:

Punkt 6, ustęp 4 aż do 7.

W celu odbycia statkiem parowym podróży, której koszta wynagrodzi później administracja wojskowa, każdy stawiający się, który ją statkiem parowym odbyć może, otrzyma od przełożonego gminy miejsca pobytu przy wymeldowaniu asygnacją do podróży z odcinkiem podług wzoru 20go.

Stawiającemu się, któryby nie posiadał dokumentu legitymacyjnego wojskowego lub karty powołującej, wyda nadto przełożony gminy kartę uwierzytelniającą podług wzoru 19.

Asygnacją pokazać należy urzędnikowi kasowemu stacyi przyjmującej, który ją i odcinek ostepuje i odcinek odłącza.

Asygnacją zatrzymują stawiający się jako legitymacją do podróży, odcinek odbiera zakład komunikacyjny. Bilety do podróży nie będą wydawane.

Jeżeli stawiający się używają parowców rozmaitych przedsiębiorstw, asygnacja służy za legitymacją do podróży na wszystkich parowcach.

W razie przewozu parowcem najętym przez Zarząd wojskowy do kursów osobnych nie trzeba odcinka od asygnacji oddzielać ani go wydawać.

Asygnacją oddać należy przy stawieniu się do szeregu.

Stacye stawiania się winny zbierać asygnacje stawiających i odsyłać do komendy okręgu uzupełnienia w celu zachowania.

Punkt 7, ustęp 1 i 2.

Przebywający w Bośni i Hercegowinie stawić się mają u komendy okręgu uzupełnienia miejsca pobytu, przebywający w okręgu Linu u komendy okręgu uzupełnienia w Sarajewie, gdzie postąpią z nimi według przepisów ogólnych w tej mierze obowiązujących.

Stosownie do postanowień powyższych zmieni się także instrukcją do paszportu wojskowego punkt 24. ustęp 4 aż do 6 i punkt 25, ustęp 1 i 2, wzór 7, II część przepisów o służbie wojskowej.

Rozporządzenie niniejsze ze względu na odnośne postanowienia dodatków do II i III części przepisów o służbie wojskowej stosowane być ma odpowiednio także do c. k. obrony krajowej.

Legitymacya do podróży (wzór 20) służy także dla stawiających się żołnierzy pospolitego ruszenia, przeto załączka 38 przepisu o organizacji pospolitego ruszenia, ogłoszonego rozporządzeniem ministerstwa obrony krajowej z dnia 20. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 193), traci moc swoją.

Weltersheimb r. w.

179.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1891.

tyczące się zwinienia starostw w Hernalsie, Hietzingu, Sechshausie i Währingu i zaprowadzenia dwóch nowych starostw w Tulln i dla okolicy Hietzingu.

Z przyczyny połączenia kilku gmin i części gmin ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem, Jego cesarska i królewska Apostolska Mość, Najwyższemi postanowieniami z dnia 8. kwietnia i z dnia 4. grudnia b. r., raczył najniżej zezwolić na zwinienie starostw w Hernalsie, Hietzingu, Sechshausie i Währingu a ustanowienia dwóch nowych starostw w Tulln i dla okolicy Hietzingu.

Starostwo w Tulln obejmować będzie okręgi sądowe Atzenbrugg, Kirchberg nad Wagramem, Klosterneuburg i Tulln, podczas gdy okręgi sądowe Neulengbach i Purkersdorf, tudzież nie połączone z Wiedniem gminy okręgu sądowego hietzińskiego tworzyć będą powiat administracyjny „okolicy Hietzingu,“ którego starostwo będzie miało siedzibę w XIII dzielnicy Wiednia (w Hietzingu).

Starostwa w Tulln i dla „okolicy Hietzingu“ rozpocząć mają urzędowanie dnia 1. stycznia 1892 a starostwo w Hernalsie, Hietzingu, Sechshausie i Währingu zawieszają czynności swoje z końcem grudnia 1891.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 183.)

183.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1891,

którem organizacja zarządu kolei żelaznych rządowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 103) ogłoszona, zostaje uzupełniona i zmieniona.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 7. grudnia 1891 wydają się następujące zarządzenia:

I.

Uchyla się teraźniejszą osnovę §§. 3, 4, 13, 17, 19, 20, 23, 24, 26, 27, 28 i 29 organizacji zarządu kolei żelaznych rządowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 103) ogłoszonej, które opiewać mają jak następuje:

§. 3.

Miejscową służbę ruchu na kolejach w §. 1 wzmiankowanych, uorganizowaną ze względu na potrzeby miejscowe i w ogóle z oddzieleniem od siebie trzech głównych gałęzi służby, sprawować będą następujące w hierarchii najniższe czynniki:

- a) służbę nadzorczą, jakoteż służbę konserwacji kolei i budowniczą dla tych budowli, dla któ-

rych osobne zarządy budownicze nie są ustanowione, wydziały konserwacji kolei;

- b) służbę obrotową i handlową, stacje (przystanki), z których ważniejsze zwać się będą: „c. k. Urząd ruchu kolei“ i otrzymają szerszy zakres działania;

- c) służbę pociągową i warsztatową, po części zarządy palarni, po części zarządy warsztatów.

Oprócz tego dyrekcjom ruchu kolei żelaznych będą służyli do załatwiania i nadzorowania służby obrotowej a w miarę rozległości okręgów dyrekcji, także pociągowej i warsztatowej, urzędnicy kontroli na szlaki kolejowe wydelegowani, których zakres działania ustanowi Minister handlu.

W większych okręgach dyrekcji ustanowione być mogą do tego samego celu osobne urzędy (inspektoraty) według okoliczności z wydziałami konserwacji kolei połączone, których zakres działania ustanowi również minister handlu ze względu na potrzeby służby. Do stawiania nowych budowli na kolejach, na których ruch utrzymuje Rząd, mogą być przeznaczone oprócz wydziałów konserwacji kolei osobne urzędy techniczne (wydziały, zarządy budownicze).

§. 4.

Nowe koleje żelazne, które budowane być mają kosztem rządowym, będą budowane przez zarządy budownicze, do tego celu ustanowione, podlegające bezpośrednio dyrekcji głównej.

§. 13.

Dyrekcji głównej a względnie Ministrowi handlu zastrzeżone są we względzie ruchu kolei w §. 1 wzmiankowanych wszystkie te sprawy, które nie należą do zakresu działania dyrekcyj ruchu (§. 28) kolei żelaznych.

Zakres działania dyrekcyj głównej obejmuje z obowiązkiem zasięgania w poszczególnych sprawach pozwolenia wyższej Władzy, w szczególności także:

1. Jednostajne i zgodne z sobą regulowanie służby we wszystkich gałęziach. mianowicie wydawanie obowiązujących powszechnie przepisów służbowych, instrukcyj i wszelkich innych rozporządzeń zasadniczych, jakoteż interpretacya, zmiana i uchylanie tychże;

2. sprawy budżetowe, kasowe i rachunkowe całego zarządu kolei rządowych za współdziałaniem wydziałów rachunkowych, przydanych dyrekcyom ruchu kolei żelaznych;

Budżety i zamknięcia rachunkowe zarządu kolei żelaznych układa się stosownie do przepisów dotyczących się preliminarjów przychodów i wydatków rządowych i składania z nich rachunków. Dyrekcyje ruchu kolei żelaznej układać mają dla swoich okręgów preliminarze wydatków a dyrekcyja główna takowe rewiduje i zestawia dla całego zarządu kolei żelaznych podług gałęzi służbowych z preliminarjami wszystkich przychodów i wydatków dyrekcyj głównej i budowy nowych kolei żelaznych rządowych. wykazując i wyjaśniając dotacye, które dyrekcyom ruchu kolei żelaznych mają być przekazane.

Składanie rachunków z dotacyj, przekazanych dyrekcyom ruchu kolei żelaznych a względnie wszystkich wydatków okręgu każdej dyrekcyj, jest obowiązkiem tychże dyrekcyj ruchu kolei żelaznych, tak, że dyrekcyja główna przedstawia najwyższej Izbie obrachunkowej odnośnie wykazy administracyjne i zamknięcia rachunkowe jako ich wypracowania.

Dyrekcyja główna kontroluje przez cały rok na podstawie wykazów miesięcznych administracyą dyrekcyj ruchu kolei żelaznych i zarządzać ma potrzebne rewizye kas i zapasu materiałów;

3. znoszenie się z Władzami naczelnemi wojskowemi i cywilnemi, z innemi zarządami kolejowemi i zakładami komunikacyj, jakoteż ze Spółkami kolei, na których Rząd ruch utrzymuje;

4. ustanawianie i zmiana pocztu osobowego, naznaczanie stopni urzędnikom, przyjmowanie (mianowanie), posuwanie (na wyższy stopień), oddalanie ze służby (przenoszenie na spoczynek, wypowiedanie

służby) i postępowanie porządkowo-karne, jakoteż inne sprawy osobowe co do osób pełniących czynności w dyrekcyj głównej, a co do osób służących przy dyrekcyach ruchu kolei żelaznych o tyle, o ile odnośnie zarządzenia nie są tymże przekazane (§. 28, l. 2); w szczególności zaś przenoszenie z okręgu jednej dyrekcyj do okręgu innej dyrekcyj, lub też z dyrekcyj głównej i do dyrekcyj głównej;

5. zarządzanie funduszami do zaopatrzenia i wszelkimi innemi humanitarnemi dla podwładnych istniejącemi, podług odnośnych statutów, z współdziałaniem dyrekcyj ruchu kolei żelaznych (§. 28, l. 3);

6. kierowanie zwierzchnicze służbą konserwacyjną i budowniczą, jakoteż zatwierdzanie projektów, dotyczących się zmiany lub rozszerzenia stanu kolei, używania w inny sposób zakładów kolejowych, lub zmiany konstrukcyj normalnych;

7. kierowanie zwierzchnicze służbą pociągową i warsztatową, ustanawianie zasad wykonywania tejże i przestrzeganie żeby się ich trzymano. sprawianie i pożyczanie materiału kołowego. kierowanie warsztatami nie podlegającemi dyrekcyom ruchu kolei żelaznych;

8. kierowanie zwierzchnicze służbą obrotową, ustanawianie zasad wykonywania tejże i przestrzeganie żeby się ich trzymano. ustanawianie i zmiana porządku ruchu pociągów regularnie kursujących. przewożących pasażerów;

9. ustanawianie i zmiana taryf dla obrotu pasażerskiego i towarowego, interpretacya tychże w przypadkach wątpliwych i należące w myśl odnośnych instrukcyj do zakresu działania dyrekcyj głównej udzielanie biletów bezpłatnych, niższenie opłat od przewozu osób i towarów. zasadnicze regulowanie stosunków obrotu w obec innych zakładów przewozowych, jakoteż zawieranie umów, gdyby do tego celu były potrzebne, tudzież kontrola nad przychodami. z wyjątkiem kontroli nad przychodami w obrocie lokalnym, która należy do dyrekcyj ruchu;

10. kontrola nad materiałami, tudzież sprawianie i rozdzielanie materiału kołowego (lokomotyw i wagonów), szyn i środków do przytwierdzenia szyn, jakoteż urządzeń machinowych dla warsztatów i palarni;

11. decydowanie co do zażaleń (rekursów) przeciw zarządzeniom urzędów niższych, jakoteż czuwanie i kontrola nad całą służbą.

§. 17.

Rada kolei rządowych składa się z przewodniczącego i 66 członków, których mianować będzie Minister handlu na trzy lata.

Z tych:

- a) 9 członków wybiera Minister handlu według własnego zdania, a 5 członków mianowani będą tym sposobem, że Minister skarbu i Minister rolnictwa wskażą po 2, a wspólny Minister wojny jedną z osób mających być mianowanymi,
- b) 36 członków mianowani będą na wniosek Izby handlowo-przemysłowych, a
- c) 16 członków na wniosek rad ziemiańskich krajowych i wszelkich innych korporacji zawodowych rolniczych.

Z członków, którzy mają być proponowani według lit. b) przypada na pojedyncze izby handlowo-przemysłowe następująca ilość:

na wiedeńską 3, na heneńską, krakowską, lwowską, praską i tryestyńską po 2, na gradecką, czerniowiecką, brodzką, liberecką, chebską, budziejowicką, pilzeńską, olomuniecką, opawską, linzką, salzburską, innsbrucką, feldkircheńską, bożeńską, rowerzedzką, celowiecką, lubnieńską, gorycką, lublańską, rowińską, zadarską spljecką, dubrownicką po 1.

Z członków, którzy mają być proponowani według lit. c) przypada po 1 na c. k. Towarzystwa rolnicze w Wiedniu, Grazu, Krakowie i Lwowie; na radę ziemiańską krajową w Czechach 2 (to jest po 1 na sekcję czeską i na sekcję niemiecką); po 1 na radę ziemiańską krajową w Górnej Austrii i na radę ziemiańską krajową w Istrii, tudzież na towarzystwo kultury krajowej księstwa bukowskińskiego w Czerniowcach; na radę ziemiańską krajową dla Tyrolu i na vorarlberskie towarzystwo rolnicze w Bregenyi razem 2 (to jest po 1 na sekcję I. rady ziemiańskiej krajowej dla Tyrolu z towarzystwem rolniczym w Vorarlbergu i na sekcję II. rady ziemiańskiej krajowej dla Tyrolu); po 1 na c. k. towarzystwo morawsko-śląskie rolniczo-przyrodniczo-etnograficzne w Bernie i na towarzystwo austriacko-śląskie rolnicze i leśnicze w Opawie; nadto na c. k. towarzystwa gospodarcze i rolnicze połączone w grupy

linckie, salzburskie	razem	1
celowieckie, lublańskie	„	1
goryckie, tryestyńskie	„	1

Mianowanie zastępców zastrzega się Ministrom pod lit. a) wzmiankowanym.

Proponując członków pod lit. b) i c) wzmiankowanych, trzeba zarazem podać ich zastępców.

§. 19.

Rada kolei rządowych ma prawo i obowiązek wydawać opinią w ważnych kwestyach obrotu kolejowego, dotyczących się interesów handlu, przemysłu, rolnictwa i leśnictwa.

Sprawy, w których Rada kolei rządowych wydawać ma opinią, o ile chodzi o koleje, na których Rząd ruch utrzymuje, są:

- a) wszelkie ważne wnioski dotyczące się taryf, mianowicie te, których przedmiotem jest ustanowienie taryf normalnych dla obrotu pasażerskiego i towarowego, tudzież zasady stosowania taryf wyjątkowych i dyferencyalnych;
- b) programy ruchu, które mają być ustanawiane dwa razy na rok (na miesiące letnie i zimowe);
- c) wnioski, dotyczące się zmiany przepisów regulaminowych, o ile nie chodzi o postanowienia techniczne, tudzież postanowień taryfowych, o ile nie odnoszą się tylko do stosunków wyjątkowych, przemijających;
- d) zasady poruczania dostaw i robót.

Nadto jest obowiązkiem Rady kolei rządowych wydawać na żądanie Ministra handlu opinią co do wyboru miejsc, w których mają być zaprowadzone Dyrekcyje ruchu kolei żelaznych, urzędy ruchu, warsztaty, magazyny materiałów i oddziały konserwacji kolei.

Rada kolei rządowych może podawać zapytania i wnioski we względzie kolei, na których Rząd ruch utrzymuje.

Może także w sprawach, do jej zakresu działania należących, podawać wnioski, dotyczące się innych kolei żelaznych lub w ogóle spraw kolejowych.

§. 20.

Rada kolei rządowych zbiera się na posiedzenie na wezwanie Ministra handlu według potrzeby, najrzadziej zaś dwa razy na rok, to jest na wiosnę i w jesieni.

Prezes może zarządzić przypuszczenie do uczestniczenia w posiedzeniach Rady kolei rządowych znawców, nie będących funkcyonaryuszami zarządu kolei rządowych. Gdy w komitetach specjalnych, które przygotowują przedmioty dla pełnych posiedzeń Rady kolei żelaznych rządowych, rozstrząsane być mają sprawy kolei żelaznych prywatnych, przewodniczący może, o ile czas i inne okoliczności na to pozwolą, prosić w każdym z osobna przypadku interesowane zarządy, żeby na ich narady przysłały swoich delegatów.

Prawo przewodniczenia na posiedzeniach Rady kolei rządowych służy Ministrowi handlu, zastępcą zaś jego w Radzie kolei rządowych jest prezes dyrekcji głównej.

§. 23.

Każda dyrekcja ruchu kolei żelaznych stanowi urząd zespolony do trzech głównych gałęzi służby (konserwacji kolei, obrotu, ruchu pociągów), tudzież do spraw administracyjnych ogólnych, licząc tu zarząd materyałów.

Podlegają jej: urzędy zaliczające się do najniższych kategorii trzech głównych gałęzi służby, tudzież inspektorat budowy i konserwacji, magazyny materyałów, jakoteż wydelegowani urzędnicy kontroli dla służby obrotowej i pociągowej i inspektoraty w razie potrzeby do tego celu ustanowione, wreszcie oddział rachunkowy, który we względnie sposobu utrzymywania rachunków otrzyma osobne instrukcje.

Do realizowania przekazów pieniężnych dyrekcji ruchu kolei żelaznych ustanowiona będzie w siedzibie każdej dyrekcji ruchu kolei żelaznych własna kasa dyrekcji ruchu, która jest zarazem kasą zbiorczą przychodów ze stacyj wpływających. Czynność kasy dyrekcji ruchu, załatwiać może wyjątkowo kasa stacyjna (urzędu ruchu) znajdująca się w siedzibie dyrekcji ruchu, winna jednak utrzymywać rachunki rozdzielnie.

§. 24.

Miejsca, w których dyrekcje ruchu kolei mają być ustanowione, oznaczy Minister handlu za Najwyższem zezwoleniem, ze względem na potrzeby służby.

Siedziby urzędów ruchu, wydziałów konserwacji kolei, inspektoratów dla służby obrotowej i pociągowej, warsztatów i magazynów na materyały, oznaczy z szczególnym względem na wymagania służbowe nadzoru i rozkładu materyałów dyrekcja główna za zezwoleniem Ministra handlu.

§. 26.

Dyrektor ruchu reprezentuje dyrekcją ruchu na zewnątrz.

We wszystkich sprawach, zaliczonych do zakresu działania dyrekcji ruchu, znosi się bezpośrednio z uprawnionemi do tego Władzami wojskowemi i cywilnemi krajów, w których leży okrąg dyrekcji ruchu, tudzież z inspekcją główną kolei austriackich, jakoteż z urzędami innych zakładów komunikacyjnych.

Dyrektor ruchu winien bezwarunkowo spełniać w obrębie swego okręgu żądania komend terytoryalnych wojskowych, dotyczące się przewozu wojska i rekwizytów wojskowych, i ma reklamować wozy do tego potrzebne, gdyby mu na nich zbywało.

Gdy transporty wojskowe idą po za granice okręgu, dyrektor ruchu, do którego udała się Władza wojskowa wysyłająca, winien w porozumieniu z dalszemi okręgami zarządzić co potrzeba we względnie odebrania i dalszego przewozu transportu wojskowego aż do miejsca przeznaczenia.

§. 27.

Dyrektor ruchu obowiązany jest zarządzać i nadzorować wykonanie wyższych poleceń, zniwalać podwładnych do dopełniania powinności i czuwać nad tem, żeby ich współdziałanie przynosiło korzyść, jakoteż nad przestrzeganiem oszczędności, o ile tylko można.

Winien mieć na pieczy rezultat interesów swego okręgu i starać się o polepszenie go i w ogóle eksploatacji stósownemi środkami w obrębie własnego zakresu działania, przez podawanie wniosków do dyrekcji głównej. Winien nadto zwracać szczególną uwagę na potrzeby handlowe okręgu i przedstawiać dyrekcji głównej wnioski, jakie pod tym względem będą potrzebne, z dokładnem wyluszczeniem szczególnych stosunków. — Gdyby zwłoka groziła niebezpieczeństwem, dyrektor ruchu ma prawo i obowiązek wydawania odpowiednich zarządzeń także w sprawach zastrzeżonych dyrekcji głównej, winien jednak zdać sprawę niezwłocznie celem uzyskania zatwierdzenia.

§. 28.

Zakres działania dyrekcji ruchu kolei żelaznych obejmuje sprawowanie i nadzorowanie lokalnej służby ruchu w obrębie własnego okręgu, a mianowicie:

1. układanie preliminarza rocznego i zawiadywanie wyznaczonemi dotacyami, jakoteż zestawianie wykazów administracyjnych i zamknięć rachunkowych według zasad w §. 13, l. 2 przepisanych.

2. przyjmowanie (mianowanie, posuwanie na wyższy stopień), oddalanie ze służby (przenoszenie na spoczynek, wypowiedanie) urzędników na stopniach płacy aż do 1200 zł. włącznie, aspirantów na urzędników, dyurnistów i funkcyonaryuszek, urzędników niższych i całego pocztu sług łącznie z budnikami, tudzież pomocników potrzebnych w szczególnych przypadkach, w granicach ustanowio-

nego składu osobowego i zatwierdzonego preliminarza z ścisłym trzymaniem się istniejących pod tym względem instrukcyj, mianowicie warunków ogólnych i szczególnych przepisanych w przedmiocie przyjmowania do służby, tudzież przepisów dotyczących się egzaminów i posuwania na wyższe stopnie; nadto przeniesienie w obręb własnego okręgu z tem ograniczeniem, że przeniesienie przełożonych służby, których płaca roczna wynosi więcej niż 1200 zł., zastrzeżone jest dyrekcji głównej; wszystkie inne sprawy osobowe i postępowanie porządkowo-karne co do całego podwładnego pocztu osobowego z tem ograniczeniem, że dyrekcji głównej zastrzeżone jest postępowanie porządkowo-karne co do wszystkich urzędników, których płaca roczna wynosi więcej niż 2000 zł., zezwalanie zaś na oddalenie lub przeniesienie za karę wtedy, gdy kary te spotkać mają urzędnika, którego płaca roczna wynosi więcej niż 1200 zł.;

3. współdziałanie w zarządzaniu funduszami do zaopatrzenia i wszelkimi innymi humanitarnymi dla podwładnych istniejącymi podług odnośnych statutów; wymierzanie i asygnowanie prawidłowych emerytur dla urzędników, których płaca roczna wynosi nie więcej jak 1200 zł., dla urzędników niższych i sług, jakoteż dla funkcjonaryuszów dzienną płacę pobierających, a należących do instytucji zaopatrzenia; przyjmowanie lekarzy kolejowych i wyprowadzanie im miejsca;

4. udzielanie urlopu funkcjonaryuszom podwładnym na czas aż do czterech tygodni; atoli jeżeli lekarz kolejowy potwierdzi, że urlop jest potrzebny z powodu choroby, lub dla odzyskania zdrowia, albo jeżeli kto z innych przyczyn, na względy zasługujących, prosi o urlop z zawieszeniem płac: na czas aż do 3 miesięcy, wreszcie z powodu powołania do służby wojskowej: na czas tej służby;

5. zezwalanie na wynagrodzenia i zapomogi z funduszów, jakie na podstawie zatwierdzonego preliminarza będą do rozrządzenia w kwocie aż do 100 zł., jakoteż czynienie wniosków, gdyby chodziło o większe kwoty;

6. załatwianie spraw podatku dochodowego od osób w służbie będących, jakoteż spraw podatku gruntowego i budynkowego od nieruchomości kolejowych w okręgu leżących;

7. odpuszczanie lub też pozwalanie na odpisanie zarzutów rachunkowych i wierzytelności nie dających się ściągnąć, tudzież strat w materiałach i zasobach inwentarskich, jeżeli wartość pieniężna nie przenosi w każdym z osobna przypadku 500 zł., a w tym samym roku ogółem 5000 zł., z zastrzeżeniem ściągania na drodze porządkowo-karnej;

8. sporządzanie i przedstawianie wszelkich projektów dotyczących się zmiany lub rozszerzenia stanu kolei, używanie w inny sposób zakładów kolejowych lub zmiany konstrukcyj normalnych, wykonywanie takich budowli na podstawie zatwierdzonych projektów i preliminarzy, o ile do tego nie są ustanowione osobne zarządy budownicze;

9. samodzielne sporządzanie i wykonywanie wszelkich innych w preliminarzu rocznym, a względnie w budżecie przewidzianych projektów budowli i przekształceń; nadto dozwalanie obcym osobom stawiania budowli na gruncie kolejowym, tudzież budynków pobocznych dla służby kolejowej na podstawie istniejących przepisów w przedmiocie starania się o pozwolenie do budowania i użytkowania;

10. uskutecznianie odkupu gruntów i czynności, które się z tem łączą;

11. czynienie wniosków co do ustanawiania i zmiany porządku ruchu pociągów regularnie kursujących przewożących pasażerów, ustanawianie i zmiana porządku ruchu programowych pociągów towarowych, jakoteż pociągów osobnych wysłać się mających w potrzebie; rozporządzenie wszystkich pociągów, także wojskowych;

12. nadzorowanie całego ruchu pociągów;

13. rokowanie a względnie decydowanie, gdy chodzi o uszkodzenie materiału kołowego, z wyjątkiem obliczeń z obcami kolejami co do kosztów reparacy wagonów;

14. zarządzanie parkiem machin i wagonów w obrębie okręgu dyrekcji ruchu i czynienie wniosków, gdyby zachodziła potrzeba zmiany lub pomnożenia parku;

15. dochodzenia co do przygód nieszczęsnych;

16. sprawowanie policyi kolejowej;

17. czynienie wniosków we względzie zmiany taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż co do zniżania opłat od towarów;

18. udzielanie kart bezpłatnych i po cenie niższej, tudzież zniżanie opłat pobocznych miejscowych w obrocie towarowym, jakoto za włożenie i wyłożenie, naładowanie i wyładowanie lub przeładowanie, należności za użycie windy, wagowego, składowego, należności za przetrzymanie wagonu itp., stosownie do szczególnych instrukcyj, jakoteż czynienie wniosków co do przypadków nie przewidzianych w instrukcyach;

19. udzielanie stronom wyjaśnień w sprawach dotyczących się taryf pasażerskich i towarowych, a to tak dla obrotu lokalnego kolei rządowych austriackich, jak i dla obrotu zespolonego i związkowego

z obcemi zakładami komunikacyjnymi krajowemi i zagranicznymi, nadto przyjmowanie prośb o zniżenia dla towarów i przedstawienie ich z opinią, udzielanie kredytu co do przewoźnego według przepisów w tej mierze obowiązujących;

20. decydowanie co do zażeń przeciw podwładnym tudzież załatwianie bez ograniczenia kwoty, wszelkich reklamacyj i roszczeń do wynagrodzenia w obrocie pasażerskim i w obrocie towarowym tak lokalnym jak i zespolonym i związkowym krajowym, wreszcie uchylanie wad w obrocie towarowym lokalnym i krajowym, i kontrola nad przychodami z obrotu lokalnego;

21. wydzierżawienie placów składowych i gruntów kolejowych, jakoteż ustępowanie z czynszów dzierżawnych, aż do kwoty 100 zł.; pozwalanie na rozlepianie ogłoszeń obcych osób w obrębie kolei i wypuszczanie w dzierżawę restauracyj, jakoteż znoszenie się z Władzami skarbowemi co do nadawania trafik tytoniu na dworcach kolejowych;

22. interwencja w pertraktacjach konkurencyjnych, jakoteż pozwalanie na stawianie budowli prywatnych nad koleją i w pobliżu dworców, tudzież na zakładanie przez prywatnych w obrębie kolejowym urządzeń telefonicznych, na które przepisana koncesya już uzyskano;

23. skontrolowanie kas i zapasów w obrębie własnego okręgu;

24. zawiadywanie warsztatami o ile podlegają dyrekcji ruchu i magazynami materiałów, jednemi i drugimi według istniejących w tej mierze przepisów;

25. zakupowanie na cały rok materiałów zużytych i rzeczy inwentarskich z wyjątkiem materiału kołowego (lokomotywy i wagonów), szyn i środków do utwierdzenia szyn, jakoteż urządzeń maszynowych dla warsztatów i palarni, o ile suma kontraktowa w razie rozpisania licytacji publicznej i przyjęcia najkorzystniejszej oferty nie przenosi ustanowionej w §. 16, l. 9 sumy 150.000 zł., albo też, w innych przypadkach sumy 30.000 zł.

§. 29.

Materyały kupować należy (§. 28, l. 25) w granicach zatwierdzonego preliminarza potrzeb i kosztów z przestrzeganiem jak najściślejszej oszczędności.

Dostawy, których wartość preliminowana potrzeby rocznej dochodzi do sumy 5000 zł., lub ją przewyższa, powinny być zabezpieczane zwyczajnie przez rozpisanie licytacji publicznej i poruczenie dostawy temu, który poda najkorzystniejszą ofertę.

Przy ocenianiu ofert trzeba zwracać uwagę nie tylko na ofiarowaną cenę, lecz także na zmieniające się stosownie do miejsca wyrobu koszty nadzoru fabrykacji, transportu do miejsca odstawy, odbioru i rozdziału, jakoteż na wynikające stąd utrudnienia a zarazem na to, czy podawca oferty zdoła rzecz wykonać i czy zasługuje na zaufanie. Gdy warunki są jednakowe, pierwszeństwo trzeba dawać zawsze przemysłowi i płodom surowym własnego okręgu.

Jeżeli przeciwko rozpisaniu licytacji publicznej przemawiają ważne powody, jak np. stosunki targowe, mała ilość sposobnych oferentów, domyślnie porozumienie się ich z sobą itp., można wyjątkowo poruczyć dostawy rzeczzonego rodzaju, jakoteż dostawy, których wartość wynosi mniej niż 5000 zł., co do których sposób poruczenia obierany być powinien w ogóle według okoliczności, przez ściślejszą licytacją lub na akord. Na akord kupować można zwłaszcza wtedy, gdy się nastęca sposobność zabezpieczenia dostawy po cenach jednostkowych, wziętych za podstawę do preliminarza, pod warunkami korzystniejszymi od tych, które na dokonanej właśnie licytacji publicznej uzyskane zostały od innego zakładu lub przedsiębiorstwa.

Także i w takich przypadkach trzymać się trzeba tej zasady, że gdy warunki są równie korzystne, pierwszeństwo dawać należy własnemu okręgowi.

Dyrekcje ruchu kolei żelaznych stosować mają odpowiednio przepisy powyższe, gdy chodzi o poruczenie robót.

II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LIX - Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 184—185.)

184.

Rozporządzenie ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia i skarbu z dnia 9. listopada 1891,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) o obowiązkowym próbowaniu wszelkiej broni palnej ręcznej.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) o obowiązkowym próbowaniu wszelkiej broni palnej ręcznej, rozporządza się po wysłuchaniu komisji biegłych, przez ministerstwo handlu w myśl §. 3. tejże ustawy powołanej, co następuje:

Do §. 1., ustęp 2.

Za równe cechom urzędowych zakładów probierczych, na zasadzie ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) zaprowadzonych, uważane będą cechy następujących zakładów probierczych zagracznynych, mianowicie: w Leodyum (Lüttich, Liège [w Belgii]) i w St. Etienne (we Francji).

Ta broń palna ręczna, która cechami w rzeczonych zakładach probierczych zagracznynych, przepisaniemi, jest opatrzona, nie podlega dalszemu próbowaniu w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Cechy używane w przerzeczonych zakładach probierczych zagracznynych wyobrażone są na rycinie, którą zawiera załączka 1.

Załączka 1.

Do §. 2.

Zakłady probiercze do próbowania obowiązkowego wszelkiej broni palnej w myśl ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89), znajdują się w Borowlanach, Pradze, Weyprtach i w Wiedniu.

Do §. 3.

We względzie postępowania przy próbowaniu broni palnej ręcznej w zakładach probierczych, tudzież we względzie cech, które po każdej próbie na broni palnej ręcznej mają być wyciskane, oznaczeń kalibru i wszelkich innych znaków, nakoniec we względzie taks, które w tych zakładach za wykonanie prób opłacać należy, obowiązuje przepis do rozporządzenia niniejszego jako załączka 2 dołączony.

Załączka 2.

Przywóz luźnej broni palnej ręcznej z zagranicy nie podlega z powodu ustawy niniejszej żadnym ograniczeniom w tym razie, jeżeli posyłka przeznaczona jest dla jednego z fabrykantów lub handlarzy w §. 5 ustawy rzeczonyj wzmiankowanych.

W innych przypadkach lufy zagraczne i broń palną ręczną zagraczną można wprowadzać w obrót na obszarze, w którym ustawa ta obowiązuje tylko na podstawie osobnego pozwolenia rządowej Władzy bezpieczeństwa właściwej dla adresata podług miejsca jego pobytu.

Pozwolenie to, z wyrażeniem ilości sztuk broni, udzielane będzie bez trudności, jeżeli Władzy zostanie dostarczony dowód, jako broń o którą chodzi wypróbował zakład probierczy zagraniczny, którego cechy według §. 1., ustęp 2 przerzeczony ustawy uważane być mają za równe krajowym, lub jeżeli stosunki osobiste adresata są tego rodzaju, że nie grozi niebezpieczeństwo obejścia ustawy.

Jeżeli nie ziszczają się te warunki, udzielenie pozwolenia uczynić należy zawisłem od poprzedniej rewizji, gdyby zaś przy rewizji okazało się, że broń nie jest opatrzona zagranicznymi cechami próby, uznanymi za równe krajowym, od poddania jej próbie w krajach tutejszych. Postanowienie niniejsze nie odnosi się do broni podręcznych i do broni mieszkańców pogranicza w zwykłym obrocie pogranicznym.

Dalsze posyłanie zagranicznych łuf i broni palnej ręcznej w przewozie za granicę pod kontrolą cłową nie podlega postanowieniom tej ustawy.

Do §. 5.

Lokale sprzedaży i składy fabrykantów i handlarzy broni palnej ręcznej będą w stosownych odstępach czasu zwiedzane przez urzędników do tego wyznaczonych, dla przekonania się, czy przepisy ustawy są zachowywane.

Urzędników tych opatrzy ministerstwo dokumentami legitymacyjnymi, uprawniającymi ich do

zwiedzania lokali sprzedaży i składów owych przedsiębiorstw przemysłowych.

Do §. 6., ustęp 2

Na podstawie włożonego w ustępie 2 tego paragrafu na gminy obowiązku udzielania Władzy przemysłowej na żądanie pomocy przy przestrzeganiu tej ustawy, reprezentanci gminy, gdyby się do niej z takim żądaniem udano, winni być obecni przy rewizjach w lokalach sprzedaży i składach owych przedsiębiorstw przemysłowych.

Gdyby w niektórych zakładach probierczych życzone sobie ustanowienia rady przybocznej, dozwolone będzie gminom wydelegowanie do tej rady odpowiedniej reprezentacji.

Do §. 8.

Do rozporządzenia niniejszego dołączone są jako załączka 3 przepisy dotyczące się badania, cechowania i poddawania próbie przez urzędy probiercze zapasów broni, które w chwili, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, będą się znajdowały w posiadaniu fabrykantów i handlarzy broni palnej.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z rzezoną ustawą.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Załączka 1.

Wyobrażenie urzędowych zagranicznych cech próby, które stosownie do §. I. ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) uważane być mają za równe cechom zakładów probierczych krajowych.

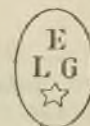
Leodyum

Cecha tymczasowa.

Cecha systemu.

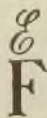

Cecha stanowcza.

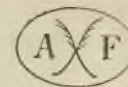
St. Etienne:

Cecha lufy.

Cecha systemu.

Cecha dla broni wyrobionej
za granicą.Cecha dla broni palnej
ręcznej wyrobionej we Fran-
cyi lecz nie w St. Etienne.

Załączka 2.

Przepis próbowania luf i broni palnej ręcznej w c. k. zakładach probierczych w Borowlanach (Ferlachu), Pradze, Weyprtach i w Wiedniu.

Zadanie zakładów probierczych.

§. 1.

C. k. zakłady probiercze przeznaczone są do próbowania w myśl ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 89) luf i broni palnej ręcznej w krajach tutejszych wyrobionej, jakoteż z zagranicy wprowadzonej, jeżeli nie jest już opatrzona urzędowymi cechami próby zagranicznego zakładu probierczego, uznaniem za równe krajowym.

Przepisy dotyczące się obowiązku poddawania próbie luf i broni palnej ręcznej wyrobionej w krajach tutejszych,

§. 2.

Każda lufa pojedyncza, w krajach tutejszych wyrobiona, poddana być ma jednorazowej próbie strzałowej a każda taka lufa podwójna drugiej takież próbie.

Wyjątek stanowią lufy terceroli, pistoletów, rewolwerów i broni pokojowej (ob. §. 2, ustęp końcowy).

Nadto lufy pojedyncze i podwójne do broni z przodu nabijanej, tudzież lufy pojedyncze i podwójne do broni odtylcowej, poddawane być mają trzeciej próbie a mianowicie pierwsze po stanowczem przyskrubowaniu a drugie po założeniu baskwili. Przy tej próbie poprzestaje się zwyczajnie na obejrzeniu, według okoliczności jednak, gdyby zakład probierczy lub osoby do wykonania tej próby wyznaczone, uznały to za potrzebne, wykonywa się próbę strzałową.

Tercerole, pistolety, rewolwery i broń pokojową wyrobu krajowego poddaje się zawsze gdy są gotowe, próbie strzałowej.

§. 3.

Broń myśliwską wszelkiego rodzaju, według przepisu wypróbowaną, jeżeliby późniejsze rozszerzenie otworu wymagało używania nabojuw większego kalibru, poddawać należy próbie ponownej.

Lufy sztuców tarczowych podlegają ponownej próbie z powodu rozszerzenia kalibru dopiero wtedy, gdy grubość ściany lufy w najcieńszym miejscu zmierzona wynosi mniej niż dwie piąte średnicy kalibrowego pocisku.

Postępowanie przy próbowaniu i rewidowaniu luf i broni palnej ręcznej.

§. 4.

Lufy próbuje się i rewiduje w sposób następujący:

1. Wszystkie bez różnicy lufy, które nadejdą do zakładu probierczego winien probierz obejrzeć i potrzebne szczegóły podać do protokołu: następnie mierzą się przy uściu średnice kalibrów i wybierają się miary w milimetrach i dziesiątych częściach milimetra na tylnej części lufy.

2. Następnie wkładają się lufy w przyrządy do nabijania i po opatrzeniu ich tutaj tymczasową szrubą zamykającą, wybiera się z dołączonej tablicy odpowiednie ładunki kalibrowe z prochem muszkietowym, na które przy pierwszej i drugiej próbie zasada się ciężkim stępem grubo czopek kartonowy, poczem wkłada się kulę ołowianą tak, żeby zostawało $\frac{1}{2}$ mm wolnego miejsca i nakłada się na nią także z góry podobny czopek.

3. Lufy nabite kładzie się na stole probierczym i po wystrzeleniu ładunków ogląda dokładnie.

4. Przy trzeciej próbie, do której nadsyłać należy lufy broni odtylcowanej opatrzone baskwilą z komorą na naboje (mającą palenisko centralne także ze sztyftami podpałowemi), lufy broni nabijanej z przodu opatrzone śrubami zamykającemi razem z pisto-nami, badać należy głównie, czy lufy pojedyncze po pierwszej a lufy podwójne po drugiej próbie nie osłabiły się i czy cechy po tych próbach wybite pozostały nie naruszone; nadto przekonać się należy o wytrzymałości zamknięcia luf, w systemach baskwiliowych, o wytrzymałości połączenia luf z baskwilą, w innych zaś systemach o wytrzymałości zamknięcia, które odpowiada ich konstrukcyi.

Jeżeli zostanie uznane, że trzecia próba powinna być strzałowa, użyć należy tego ostrego naboju, który dla broni jest przeznaczony.

Gdy lufy przeznaczone są do kul, przydać należy jeszcze drugi taki sam pocisk kalibrowy; gdy są przeznaczone do szrutu, odpowiedni nabój szrutu powiększyć należy o połowę wagi.

5. Do terceroli i pistoletów używa się nabojuw odpowiednich ich kalibrowi.

Do próbowania rewolwerów i broni pokojowej używa się nabojuw do tej broni przeznaczonych, pospolicie sprzedawanych, które wystrzelić należy z wszystkich komor ładunkowych.

6. Niezwykłych torebek na naboje, których z tego powodu zakład probierczy nie posiada, jakoteż wszelkich rodzajów torebek metalowych dostarczyć powinien zawsze ten, który wykonania próby żąda.

Postępowanie z lufami wadliwymi.

§. 5.

Lufy, w których po pierwszej lub drugiej próbie okażą się skazy i wady w miejscach zeszwajsovania, poddawane będą zapomocą pompy do próbowania rur ciśnieniu 10 atmosfer i jeżeli woda wystąpi, uczynione będą niezdatnymi do użytku przez nadpilowanie w miejscu wadliwym.

Te lufy, które wprowadzicie na próbach nie pękają, ale okazują po nich istotne wady, nie będą opatrywane cechami próby i mają być w podobny sposób uczynione niezdatnymi do użytku.

Lufy wadliwe, odrzucone, mogą być po uchyleniu wad ponownej próbie poddane.

Cechowanie luf i broni palnej ręcznej.

§. 6.

Po każdej próbie, która wypadnie pomyślnie, wyciska się na lufach i broni palnej ręcznej odpowiednie cechy urzędowe.

Na lufach, które po pierwszej próbie okażą się wolnymi od wad istotnych, wybija się, a to na tylnej części, pierwszy (niżej wyobrażony) znak próby.

Borowlany.

Praga.

Weyprty.

Wiedeń.

Lufy podwójne cechuje się po drugiej próbie dragim (niżej wyobrażonym) znakiem próby na tylnej ku dołowi zwróconej części lufy leżącej po lewej stronie.

Borowlany.

Praga.

Weyprty.

Wiedeń.

Po trzeciej próbie, czy były to tylko oględziny, czy też odbyła się próba strzałowa, cechuje się lufy

na tylnej dolnej części lufy leżącej po prawej stronie trzecim (niżej wyobrażonym) znakiem próby.

Borowlany.

Praga.

Weyprty.

Wiedeń.

Strzelby wyrobu krajowego powinny przeto być opatrzone zawsze, jeżeli są o jednej lufie, cechami pierwszej i trzeciej próby, jeżeli są o dwóch lufach, cechami wszystkich trzech prób.

Tercerole, pistolety, rewolwery i broń pokojową cechuje się znakami trzeciej próby.

Inne oznaczenia.

§. 7.

Oprócz znaków próby i średnicy kalibru (§. 4, l. 1) wybija się na każdej lufie i na wszystkich lufach podwójnych liczbę bieżącą protokołu zakładu probierczego; mianowicie wybija się tę liczbę protokołu u luf pojedynczych po trzeciej próbie na tylnej dolnej części lufy, u luf podwójnych po drugiej próbie na tylnej dolnej części szyny a po trzeciej próbie na tylnej dolnej części lufy leżącej po prawej stronie. Lufy niezdatne do strzelania kulą (chokeborowe i stożkomo wierecone), opatruje się na tylnej części napisem: „nie do kul“.

Taksy za próbowanie luf krajowych i takiejże broni palnej ręcznej.

§. 8.

Za próbowanie luf krajowych i takiejże broni palnej ręcznej opłaca się następujące taksy:

Za pierwszą próbę luf damasceńskich wszelkiego rodzaju od lufy	10 „
Za pierwszą próbę luf żelaznych	8 „
Za drugą próbę wszelkich luf podwójnych damasceńskich z wyjątkiem rubanowych	14 „
Za drugą próbę luf podwójnych rubanowych i żelaznych	12 „
Za trzecią próbę wszelkich luf damasceńskich z wyjątkiem rubanowych	10 „
Za trzecią próbę luf rubanowych	8 „
„ „ „ „ żelaznych i stalowych do strzelb odtyleowych	6 „
Za trzecią próbę luf żelaznych i stalowych do strzelb z przodu nabijanych	4 „

Uwaga. Wszystkie cechy próby wyobrażone są w podwójnej wielkości.

Jeżeli uznane zostanie za potrzebne, żeby trzecia próba odbyła się za pomocą strzału, liczyć się będzie należytość za amunicją po 4 c. od strzału.

Od terceroli i pistoletów jednolufowych płaci się po 2 c., od terceroli i pistoletów dwulufowych po 4 c., od broni pokojowej po 6 c.; za próbę rewolweru po 1 c. od każdej komory, przyczem żądający próby winien nadto dostarczyć nabojów.

Postępowanie z lufami pochodzącymi z zagranicy i z taką bronią palną ręczną.

§. 9.

Lufy pochodzące z zagranicy, nie opatrzone wszystkimi urzędowymi cechami próby zagranicznego zakładu probierczego, które mają być uważane za równe krajowym, poddawać należy, jeżeli są pojedyncze, pierwszej, jeżeli podwójne, drugiej próbie strzałowej w przepisie niniejszym ustanowionej.

Strzelby gotowe z zagranicy pochodzące, które tylko cechami lufowemi są opatrzone, poddawane będą rewizji a gdyby to uznane było za potrzebne, próbie strzałowej; te które nie mają cech próby, poddawać należy zawsze próbie strzałowej, używając do tego naboju prochowego do drugiej próby przepisanego.

Tercerole, pistolety, rewolwery z zagranicy wprowadzone i taką broń pokojowa, o ile przedmioty te opatrzone są uznanymi cechami zakładu probierczego zagranicznego, nie podlegają żadnej dalszej próbie.

Strzelby wprowadzone z zagranicy, których próba polegała jedynie na rewizji, cechowane będą znakiem trzeciej próby; te zaś, które gotowe poddawano próbie strzałowej zapomocą naboju prochowego do drugiej próby przepisanego, cechowane będą znakami drugiej i trzeciej próby.

Tercerole, pistolety, rewolwery wprowadzone z zagranicy i taką broń pokojowa nie opatrzona uznanymi cechami zagranicznego zakładu probierczego, cechowane będą po poddaniu ich próbie strzałowej znakiem trzeciej próby.

Od strzelb zagranicznych do wypróbowania nadchodzących, które nie są opatrzone cechami lufowemi, opłacić należy taksę za trzecią próbę i nadto za zbywające cechy lufowe.

O ile powyżej co innego nie jest postanowione, postępować należy z lufami zagranicznymi i taką

bronią palną ręczną tak samo jak z wyrobami krajowymi tego samego rodzaju.

Przepis służbowy ogólny dla funkcyonaryuszów zakładu probierczego.

§. 10.

Funkcyonaryusze zakładu probierczego winni obowiązki swoje spełniać bezstronnie, sumiennie i punktualnie.

Lufy i broń palną ręczną poddawać należy próbie po kolei, w tym porządku, w jakim nadchodzą do zakładu probierczego. W zakładzie utrzymywać należy protokół, w którym zapisuje się nazwisko każdej strony, ilość i rodzaj oddanych przez nią luf i broni palnej ręcznej, czas oddania i zwrotu, tudzież wynik próby i wysokość opłaconej taksy.

Starać się należy żeby pierwsza i druga próba odbyła się jeszcze tego samego dnia, w którym lufy przywiezione zostały do zakładu probierczego a trzecia próba jak tylko okoliczności pozwolą.

Stronie wydać należy na żądanie odpis odnośnej pozycji protokołu lub poświadczenie co do wyniku próby.

Przy próbowaniu luf i broni palnej ręcznej strony interesowane mogą być obecne.

Funkcyonaryusze zakładu probierczego winni uwzględniać słuszne życzenia, o ileby to nie przeszkadzało postąpieniu w duchu niniejszego przepisu.

Zresztą odsyła się do osobnej instrukcji służbowej dla funkcyonaryuszów zakładu probierczego.

W biurze każdego zakładu probierczego znajduje się książka zażaleń, w której każdy żądający próby zapisywać może swoje skargi lub zażalenia przeciw funkcyonaryuszom zakładu probierczego. Zażalenia opatrzone być powinny imieniem i nazwiskiem żalącego się, tudzież jego adresem.

Cechy używane w zakładzie probierczym porównywać należy co jakiś czas z typem (§. 4 ustawy z dnia 23. czerwca 1891 [Dz. n. p. Nr. 89]) a gdy się zużyją, postarać się należy o ich odnowienie.

Dni i godziny urzędowe do wykonywania prób przeznaczone, należy w sposób odpowiedni ogłosić i trzymać się ich ściśle.

Tablica

nabojów prochowych używanych do próbowania luf (pierwsza i druga próba: proch muszkietowy; trzecia próba: proch tarczowy najprzedniejszy Nr. 8 II).

Kaliber lufy	Średnica lufy w milimetrach	Nabój prochowy w granach do		
		I	II	III
		p r ó b y		
		Lufy do szrotu i kul	Lufy do szrotu	Lufy do kul
8	19·8	21	12	8
10	17·4	20	11	7
12	18·8	20	10	6
14	18·2	19	10	5
16	17·6	18	10	5
18	17·2	18	9	5
20	16·6	17	9	4·5
22	16·2	17	9	4·5
24	15·8	16	9	4·5
26	15·4	16	8	4·5
28	14·8	15	8	4
30	14·4	15	8	4
32	14·0	14	8	4
34	13·6	14	7	4
36	13·2	14	7	4
38	12·6	13	7	4
40	12·2	13	7	3
42	11·8	12	6	3
44	11·4	12	6	3
46	11·0	11	6	3
48	10·6	11	6	3
50	10·2	11	5	3
Różne	10 aż do 7	10	5	3

Gdy się odbywa trzecia próba luf do kul, używać należy naboju prochowego przejisnego w §. 4. l. 4.

Załączka 3.

Przepis,

tyczący się cechowania zapasu w myśl §. 8. ustawy o obowiązkowym próbowaniu wszelkiej broni palnej.

§ 1.

Urzędowe zbadanie zapasów, które w chwili gdy ustawa ta zacznie obowiązywać, będą się znajdowały w posiadaniu fabrykantów lub handlarzy broni palnej, ma głównie na celu przekonanie się, czy broń opatrzona jest cechami do pierwszej i drugiej próby przepisanymi (§. 2 przepisu o próbowaniu) a jeśli tak jest, skontrolowanie, czy szruba zamykająca lub baskwila są tego rodzaju, że ze stanowiska bezpieczeństwa nie zachodzi żadna obawa co do używania broni.

Zresztą postępować należy z zapasami w taki sam sposób, jak w ogóle przy próbowaniu.

Oprócz broni ręcznej opatrzonej takimi zagranicznymi znakami próby, które uważa się za równe krajowym, także lufy i broń palną ręczną wypróbowaną w zakładzie probierczym borowlańskim uwalniać należy od opatrywania ceclą dla zapasu przepisaną.

§ 2.

Taksa za cechowanie zapasów wynosić ma 50 od sta przepisanej taksy za trzecią próbę (§. 8 i 9 rzezonego „przepisu“) w tym przypadku, jeżeli obejrzenie uznano za dostateczną próbę, jeżeli odbyła się próba strzałowa, opłacić należy całkowitą takse trzeciej próby.

Do cechowania zapasów używa się następującego znaku:

Przy cechowaniu zapasu przydaje się do numeru protokołu znak seryi, który dla każdego zakładu probierczego jest inny.

185.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1891,

tyczące się postępowania ze względu na podatek z próbkami melasu.

Na zasadzie §. 63. ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. n. p. Nr. 97) postanowia się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu co następuje:

Za próbki cukru w duchu §. 38. powyższej ustawy uważać należy także próbki melasu o ile waga każdej z osobna nie przenosi 500 gramów.

Gdy próbki melasu wyprowadzone być mają z zakładu fabrykacyi uwiadomić należy o tem piśmieniem, bezpośrednio przed wyprowadzeniem organ skarbowy, któremu nadzór nad zakładem jest poruczony i podać w uwiadomieniu ilość tych próbek.

Organ nadzorczy winien na podstawie tego uwiadomienia kontrolować ilość próbek do wyprowadzenia oznajmionych i zarazem przekonać się, czy próbki zawierają istotnie tylko syrop (melas) nią zdalny na pokarm dla ludzi i czy nie przekraczają dozwolonej wagi największej.

Jeżeli przy rewizyi żaden zarzut nie będzie uczyniony, dozwolić należy wyprowadzenia rzeczonych próbek z uwolnieniem od podatku.

W przypadku takim nie trzeba opatrywać próbek znaczkami przemysłowemi lub urzędowemi.

Wagę czystą próbek melasu należy zbadać na żądanie przedsiębiorstwa; jeżeli tego nie żąda, wciąga się do rachunku wagę podaną, wyjąwszy gdyby zachodziła uzasadniona wątpliwość co do dokładności podania.

Organ nadzorczy winien utrzymywać do próbek w ten sposób wyprowadzanych osobne zapiski, które ma co miesiąc zamykać i na ich podstawie zaciągać do rejestru oznajmien wyprowadzoną ilość melasu. Zapiski dołączać należy do odnośnego rejestru oznajmien.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 187—192.)

187.

Ustawa z dnia 17. grudnia 1891,

upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowego stosunków handlowych z Turcyą i Bulgaryą, jakoteż z Hiszpanią i Portugalią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd, żeby na czas aż do zawarcia umów stanowczych:

1. obrót z Turcyą także po dniu 31. grudnia 1891 bądź w sposób rozporządzeniem całego ministerstwa z dnia 20. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 114) na zasadzie ustawy z dnia 12. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 113) zarządzony, bądź w inny celowi odpowiedni sposób uregulował, lub co do tymczasowego uregulowania stosunku traktatowego zawarł z Turcyą umowę i wprowadził ją w wykonanie;

2. postępowanie celnicze z towarami bułgarskimi na zasadzie ustawy powyżej wzmiankowanej obwieszczeniem z dnia 2. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 206) zaprowadzone, także po dniu 31. grudnia 1891 aż do przyjścia do skutku umowy stosował, o ile towary austriackie i węgierskie będą w Bulgaryi największych uwzględnień doznawały.

§. 2.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby traktaty handlowe i żeglarskie z Hiszpanią z dnia 3. czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 29 z r. 1881), umową z dnia 27. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 126 z r. 1888) przedłużony i z Portugalią (z dnia 13. stycznia 1872 [Dz. u. p. Nr. 7 z r. 1873]) z dniem 1. lutego 1892 upływające, całkiem lub częściowo przedłużyć, albo też żeby na miejsce tych traktatów zawarł z rzeczonymi państwami i wprowadził w wykonanie nowe układy tymczasowe, atoli z zastrzeżeniem, że o ileby układy te obowiązywać miały po dniu 31. grudnia 1892, podda wprzód takowe w każdym razie przepisemu postępowaniu konstytucyjnemu.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu całemu ministerstwu.

Wiedeń, dnia 17. grudnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

188.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 19. grudnia 1891,**

tyczące się ustanowienia na lata 1892, 1893 i 1894 dla zakładów karnych kwoty dziennej kosztów wykonaniu kary, które zwracać mają osoby skazane.

Na zasadzie §§. 43, 44 i 46 przepisów wykonawczych do kodeksu postępowania karnego z dnia 23. maja 1873, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 152) wydanych, ustanawia się na przeciąg lat 1892, 1893 i 1894 na każdą głowę i za każdy dzień tudzież kwotę kosztów wykonania kary, którą na mocy §u 388go kodeksu postępowania karnego więźniowie, w zakładach karnych karę odsiadujący, zwracać są obowiązani, jak następuje:

W zakładzie karnym dla mężczyzn:

w Kamieńcu (Stein)	w kwocie 22	centów,
w Göllersdorfie	38 1/2	"
w Garstenie	25 1/2	"
w Subenie	33	"
w Pradze	41	"
w Kartuzach	44 1/2	"
w Pilznie	42	"
w Mirowie	37	"
w Wiśniczu	32	"
w Lwowie	31 1/2	"
w Stanisławowie	34	"
w Karłowie	26 1/2	"
w Marburgu	50	"
w Lublanie	34 1/2	"
w Koparze	49	"
w Gradyse	47 1/2	"

w zakładzie karnym dla kobiet:

w Neudorfie	w kwocie 35	centów,
w Rzepach	37	"
w Mezericzu wołoskim	35	"
w Lwowie	36 1/2	"
w Begnie	34 1/2	"
w Schwazu	36 1/2	"

Schönborn r. w.

189.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1891,**

tyczące się zaprowadzenia w Galicyi przy c. k. dyrekcjach skarbowych powiatowych osobnych oddziałów do opłat stęplowych i bezpośrednich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. listopada 1891, zaprowadza się przy dyrekcjach skarbowych powiatowych w Galicyi osobne oddziały do opłat stęplowych i bezpośrednich z zakresem działania przewidzianym w rozporządzeniu tutejszem z dnia 19. września 1891 (Dz. u. p. Nr. 145).

Oddziały te rozpoczną czynności swoje od dnia 1. stycznia 1892.

Steinbach r. w.

190.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1891,**

tyczące się nowego odgraniczenia administracji podatkowych w dotychczasowych i zaprowadzenia administracji podatkowych w nowych dzielnicach stoiecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. marca 1891 ustanowione będą do załatwiania w I. instancji spraw, tyjących się podatków stałych w obszarze miasta Wiednia, stosownie do ustawy krajowej dolno-austryackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) rozszerzonym, dziesięć administracji podatkowych po jednej dla następujących okręgów urzędowych:

1. dla	I. dzielnicy,
2. " "	II. "
3. " "	III. i XI. "
4. " "	IV., V. i X. "
5. " "	VI. i VII. "
6. " "	VIII. i IX. "
7. " "	XII. i XIII. "
8. " "	XIV. i XV. "
9. " "	XVI. i XVII. "
10. " "	XVIII. i XIX. "

Rzeczono administracje podatkowe rozpocząć mają urzędowanie dnia 1. stycznia 1892, z wyjątkiem tych, które przeznaczone są dla IV., V. i X. dla VI. i VII., dla VIII. i IX. dzielnicy.

Termin zaprowadzenia tych trzech ostatnich administracji podatkowych będzie później podany do wiadomości.

Aż do tego czasu administracja podatkowa dla IV. i X. dzielnicy, jakoteż istniejące obecnie dla V., VI., VII., VIII. i IX. dzielnicy administracye podatkowe³ urządzać mają w dotychczasowym zakresie.

Ustanowione administracye podatkowe będą miały w swoich okręgach taki sam zakres działania, jaki wyznaczony był dotychczasowym administracyom podatkowym wiedeńskim.

Przepisywanie podatków Spółkom akcyjnym i innym do publicznego składania rachunków obowiązującym przedsiębiorstwom mającym siedzibę w Wiedniu (z wyjątkiem wzmiankowanych w następującym ustępie), należeć będzie i nadal do zakresu działania c. k. administracyi podatkowej I. dzielnicy Wiednia.

Przepisywanie zaś podatków istniejącym w Wiedniu, do publicznego składania rachunków obowiązującym zarejestrowanym i nie zarejestrowanym Spółkom zarobkowym i gospodarskim i wszelkim innym z nimi na równi będącym stowarzyszeniom (oszczędności i zaliczkowym, kredytowym, spożywczym, płody surowe nabywającym, magazynowym itp.) należy do zakresu działania tej administracyi podatkowej, w której okręgu takowe mają siedzibę lub lokale do swoich czynności.

Siedziby nowych administracyj podatkowych będą ogłoszone.

Steinbach r. w.

191.

Obwieszczenie c. k. Prezesa Ministrów z dnia 22. grudnia 1891,

o uchyleniu przedostatniego i ostatniego ustępu artykułu VIgo przymierza cłowego i handlowego między ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego.

Na zasadzie upoważnienia w artykule II ustawy z dnia 25. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 105) za-

wartego. uchylają się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim, poczynawszy od dnia 31. grudnia 1891, ustępy przedostatni i ostatni artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego między ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego (ustawy z dnia 27. czerwca 1878 [Dz. u. p. Nr. 62] i z dnia 21. maja 1887 [Dz. u. p. Nr. 48]), zawierające postanowienia co do Lloyd'a austriacko-węgierskiego.

Taaffe r. w.

192.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 29. grudnia 1891,

tyczące się postępowania z towarami tureckiego i bułgarskiego pochodzenia wprowadzanemi do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 17. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 187) postanawia się w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami królewsko węgierskiemi, że w postępowaniu z towarami pochodzącemi z Turcyi i z Bułgaryi, zaprowadzonym co do pierwszych rozporządzeniem z dnia 20. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 114) a co do drugich rozporządzeniem z dnia 2. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 206) nie zajdzie żadna zmiana aż do dalszego zarządzenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1891.

(Zawiera Nr. 193.)

193.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia i Ministra skarbu z dnia 13. grudnia 1891,

zmieniające częściowo rozporządzenie ministerjalne z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107), dotyczące się kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego), która w wyjąwach miejscowego przychodu duchowieństwa pasterskiego, uprawnionego do uzupełnienia kongruy, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) składanych, ma być uznawana za pozycyą wydatkową.

Z częściową zmianą rozporządzenia z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107) co do kwoty

wydatków dziekańskich, która w wyjąwach przychodu, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) podawanych, ma być za pozycyą wydatkową uznawana — z zastrzeżeniem zbadania, czy w ogóle w myśl owej ustawy należy się proboszczom urząd dziekański sprawującym uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej — ustanawia się tę kwotę odnośnie do dyecezyi tarnowskiej rzymsko-katolickiej a to od 1. stycznia 1892 dla urzędu dziekańskiego tarnowskiego na 140 zł. a dla wszystkich innych urzędów dziekańskich tejże dyecezyi na 100 zł.

Gautsch r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1892 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1892, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1892 2 zł. 50 c., począwszy zaś od 1. lipca 1892 będzie podwyższona na 3 zł.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " 12 " "	1879 " 1888 " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do " 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1892:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1891 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1891 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1891 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku (1870 aż do 1891) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1892 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
9	12	2	Przeniesienie	145.800		27.780	173.580
			Dalmacya:				
			Rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele ka- tedralnym w Szebeniku (1 rata)			3.000	3.000
			Galicya i Krakowskie:				
			Restauracya kościoła NMPanny w Krakowie			3.000	3.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	145.800		33.780	179.580
13			Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	1		Wyższa rada kościelna ewangelicka	34.600	300		34.900
	2		Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania angsburskiego i helweckiego	80.000			80.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	114.600	300		114.900
14			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
			Dalmacya	81.900			81.900
			Nowe budynki, dobudowania i przebudowania			7.000	7.000
			Suma (Tytuł 14)	81.900		7.000	88.900
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 11—14)	6,619.320	18.840	178.839	7,116.999
C. Oświecenie.							
15			Szkoły główne.				
	1		a) Uniwersytety:				
			Uniwersytet w Wiedniu	908.000			908.000
			Zaprowadzenie nowego wodociągu w ogrodzie bota- nicznym (1 rata)			4.800	4.800
			Wyposażenie naukowe instytutu histologicznego (2 i ostatnia rata)			1.500	1.500
			Zniesienie	908.000		6.300	914.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	908.000	6.300	914.300	
9	15	2	Uniwersytet w Innsbruku	243.500		243.500	
			Wyposażenie naukowe i urządzenie instytutu anatomicznego (1 rata)		1.000	1.000	
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego katedry farmakologii i farmakognozyi (1 rata)		500	500	
			Przyrządzenia w głównym gmachu uniwersytetu celem rozszerzenia laboratorium chemicznego		7.300	7.300	
			Wyposażenie naukowe instytutu anatomii patologicznej (3 rata)		1.000	1.000	
		3	Uniwersytet w Gracu	307.200		307.200	
			Urządzenie trotoaru koło budynku instytutu chemicznego wzdłuż ulicy Schuberta		1.000	1.000	
			Kupno narzędzi i przyborów dla instytutu patologii ogólnej i doświadczalnej (2 i ostatnia rata)		1.500	1.500	
			Kupno narzędzi dla instytutu patologiczno-anatomicznego (2 i ostatnia rata)		600	600	
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla katedry geografii (2 i ostatnia rata)		500	500	
		4	Uniwersytety w Pradze	772.400		772.400	
			Uniwersytet niemiecki:				
			Roboty potrzebne do konserwacji i urządzenia domu Nr. 82 dla ogrodu botanicznego		1.900	1.900	
			Raty roczne		1.448	1.448	
			Uniwersytet czeski:				
			Przysposobienie lokali najętych dla kilku katedr wydziału filozoficznego		48.000	48.000	
			Budowa nowego domu na pomieszczenie wydziału teologicznego, który będzie otwarty od początku roku szkolnego 1891/92 (1 rata)		15.000	15.000	
			Wyposażenie naukowe i urządzenie obserwatorium astronomicznego (2 i ostatnia rata)		5.000	5.000	
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu farmakologicznego (2 rata)		1.000	1.000	
			Umorzenie i oprocentowanie ceny kupna gruntu pod budowę domu na instytuty medyczne (9 rata)		20.000	20.000	
			Zniesienie	2,231.100	21.448	2,343.148	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			Suma
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
9	15	4	Przeniesienie	2,231.100	21.448	90.600	2,343.148
			Wydatki wspólne:				
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:				
			Osuszanie gruntów mokrych w Michlu (1 rata)			1.000	1.000
			Budowa studni i rozszerzenie piwnicy na piwo			8.185	8.185
		5	Uniwersytet we Lwowie	158.700			158.700
			Urządzenie wewnętrzne instytutu chemicznego			5.000	5.000
			Budowa instytutu chemicznego (3 rata)			50.000	50.000
			Kupienie realności Głowińskiego z 5% ^o odsetkami od reszty ceny kupna (10 i ostatnia rata)		22.000		22.000
		6	Uniwersytet w Krakowie	298.600			298.600
			Budowa nowego domu dla instytutu patologiczno- anatomicznego (1 rata)			70.000	70.000
			Zakupienie dzieł dla biblioteki uniwersyteckiej			700	700
			Kupno bielizny i rozmaitych przyborów dla klinik medycznej, chirurgicznej, okulistyckiej i ginekolo- gicznej (2 rata)			1.000	1.000
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla katedry historii sztuki (2 i ostatnia rata)			1.000	1.000
			Kupno dzieł dla biblioteki seminarjum historycznego (2 i ostatnia rata)			400	400
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	111.400			111.400
		8	Wszystkie uniwersytety (2.025 zł. w zlocie)	13.300			13.300
			Urządzenie rezerwoaru wody morskiej dla stacji zoologiczno-zootomicznej w Tryeście do ćwiczeń i obserwacji			600	600
			Strata na monecie do powyższego złota (18% ^o aży)		364		364
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—8)	2,813.100	43.812	228.485	3,085.397
			b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:				
	9		Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	13.850			13.850
	10		" " " w Ołomuńcu	14.500			14.500
	11		" " ewangelicki w Wiedniu	26.500			26.500
			Suma (Tytuł 15, §§. 9—11)	54.850			54.850

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
			c) Szkoły główne techniczne:				
9	15	12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	267.600		267.600	
		13	Szkoła główna techniczna w Gracu	104.300		104.300	
			Urządzenie i potrzeby naukowe		900	900	
		14	Szkoły główne techniczne w Pradze	241.800		241.800	
			Szkoła główna techniczna niemiecka:				
			Zakupienie środków naukowych do nauki rolnictwa		600	600	
		15	Szkoła główna techniczna w Bernie	92.300		92.300	
			Wstawienie ścian szklanych i okien podwójnych w budynku szkoły głównej technicznej (2 rata)		570	570	
		16	Szkoła główna techniczna we Lwowie	97.200		97.200	
		17	Wszystkie szkoły główne techniczne	1.050		1.050	
			Uzupełnienie pierwszego urządzenia laboratoryjów elektro-technicznych i przysposobienie budynków (1 rata)		5.000	5.000	
			Suma (Tytuł 15, §§. 12—17)	804.250	7.070	811.320	
		18	Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	122.500		122.500	
			Dokończenie założenia ogrodu do doświadczeń i de- monstracyj na górze Wolfersberg		500	500	
			Wynagrodzenia za wykłady profesorom i docentom innych szkół głównych	2.200		2.200	
		19	Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych		20.000	20.000	
		20	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych	3.000		3.000	
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—20)	3.797.700	66.012	236.055	
			Szkoly średnie.				
16	1		Gimnazya i gimnazya realne	3,674.000		3,674.000	
			Austria poniżej Anizy:				
			Kupno gruntu pod budowę dla gimnazjum wyższego rządowego w Wiedniu (dzielnica IV)		68.000	68.000	
			Zaprowadzenie zarzącego oświetlenia gazowego w gim- nazjum akademickiem w Wiedniu (dzielnica I)		800	800	
			Zniesienie	3,674.000	68.800	3.742.800	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволением używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	3,674.000	68.800	3,742.800
9	16	1	Budowa nowego domu dla gimnazjum w Dolnym Meidlingu (2 rata)			40.000	40.000
			Zapomoga dla gimnazjum w Górnym Döblingu		5.000		5.000
			Salzburg:				
			Roboty w sali gimnastycznej budynku naukowego w Salzburgu			445	445
			Tyrol:				
			Subwencya dla zakonu OO. Benedyktynów w Marien- bergu na utrzymanie gimnazjum klasztornego w Me- ranie		1.500		1.500
			Subwencya dla zakonu kanoniczego OO. Augustynów w Neustift na utrzymanie gimnazjum wyższego kla- sztornego w Brixen		3.000		3.000
			Styrya:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Marburgu (3 rata)			20.000	20.000
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domów dla gimnazjów w Grazu (1 i 2 rata)		14.500		14.500
			Karyntya:				
			Urządzenie wewnętrzne budynku gimnazyalnego w Ce- lowcu			7.000	7.000
			Przesiedlenie do nowego budynku gimnazyalnego w Ce- lowcu			800	800
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Celowcu (3 rata)			50.000	50.000
			Istrya:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Polju (3 i osta- tnia rata)			5.000	5.000
			Czechy:				
			Kupno gruntu pod budowę dla gimnazjum realnego rządowego z wyższemi klasami gimnazyalnemi w Pradze (czeskie)			115.000	115.000
			Subwencye:				
			Dla gimnazjów realnych gminnych:				
			W Prachaticach (niemieckie)		3.000		3.000
			W Trzeboni (czeskie)		3.000		3.000
			Zniesienie .	3,674.000	30.000	307.045	4,011.045

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zl. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	3,674.000	30.000	307.045	4,011.045
9	16	1	Dla gimnazjum realnego wyższego:				
			W Szlanach (czeskie)		4.333		4.333
			Dla gimnazjum realnego gminnego z wyższymi klasami gimnazjalnymi w Rudniku (czeskie)		5.000		5.000
			Dla gimnazjum realnego gminnego w Pilgramie (czeskie)		3.000		3.000
			Raty roczne i należności poboczne za gimnazjum wyższe na Nowem Mieście w Pradze (czeskie)		13.105		13.105
			Morawia:				
			Przyrządzenie domu dla gimnazjum w Bernie (II. niemieckie)			900	900
			Zaprowadzenie wodociągu w domu gimnazjum (czeskiego) w Ołomuńcu			2.000	2.000
			Zakupienie sprzętów dla gimnazjum realnego rządowego z wyższymi klasami gimnazjalnymi w Węgierskiem Hradyszczu			990	990
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domu na gimnazjum (II niemieckie) w Bernie		9.125		9.125
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domu na gimnazjum (czeskie) w Bernie		11.025		11.025
			Galicya:				
			Kupno gruntu pod budowę gimnazjum wyższego rządowego w Przemyślu (1 rata)			20.000	20.000
			Położenie nowej podłogi w gimnazjum stanisławowskiem			1.500	1.500
			Pokrycie dachu na domu gimnazjalnym w Tarnopolu			2.700	2.700
			Budowa nowego domu na pomieszczenie IV. gimnazjum wyższego rządowego we Lwowie (3 i ostatnia rata)			9.000	9.000
			Urządzenie wewnętrzne tegoż (2 i ostatnia rata)			3.120	3.120
			Pomnożenie zbioru środków naukowych w gimnazjum wyższem rządowym w Bochni			1.000	1.000
			Bukowina:				
			Dobudowania i przebudowania w budynku gimnazjum wyższego rządowego w Czerniowcach (1 rata)			10.000	10.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		4.000		4.000
9			Szkoły realne	1,273.300			1,273.300
			Austria poniżej Anizy:				
			Restauracye domu szkoły realnej wyższej rządowej w Wiedniu (dzielnica VII) (1 rata)			2.000	2.000
			Zniesienie	4,947.300	79.588	360.255	5,387.143

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	4,947.300	79.588	360.255	5,387.143
9	16	2	Czechy:				
			Subwencye:				
			Dla szkoły realnej niższej w Budziejowicach utrzymywanej przez stowarzyszenie Matice školska (czeska)		2.000		2.000
			Dla gminnej szkoły realnej wyższej w Rakowniku (czeska)		6.000		6.000
			Rata roczna na umorzenie ceny domu kupionego w Pradze w celu pomieszczenia I. niemieckiej rządowej szkoły realnej wyższej		735		735
			Morawia:				
			Naprawy w domu szkoły realnej wyższej czeskiej rządowej w Bernie (2 rata)			2.000	2.000
			Subwencya morawskiemu funduszowi krajowemu na utrzymanie szkoły realnej czeskiej w Prossnicy		4.000		4.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		1.000		1.000
3			Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	30.000			30.000
4			Komisye egzaminacyjne	5.000			5.000
5			Kursa dla nauczycieli gimnastyki	1.000			1.000
6			Dodatki za zasługi dla profesorów	7.000			7.000
7			Wsparcia i stypendya dla kandydatów na nauczycieli, remuneracye za kierowanie ćwiczeniami praktycznymi kandydatów		14.500		14.500
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—7)	4,990.300	107.823	362.255	5,460.378
17			Biblioteki naukowe	26.600			26.600
18			Szkoły przemysłowe.				
	1		Szkoły przemysłowe:				
		a)	Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłu (przemysł budowniczy machinowy, tkacki, chemiczny i artystyczny)	868.200			868.200
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (w X. dzielnicy):				
			Potrzeby naukowe (3 rata)			1.500	1.500
			Zniesienie	868.200		1.500	869.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zl. w walucie austriackiej			
9	18	1	Przeniesienie	868.200	1.500	869.700
			Szkoła przemysłowa rządowa w Tryeście:				
			Potrzeby naukowe (5 rata)			3.000	3.000
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Pilznie:				
			Urządzenie warsztatu mechaniczno-technicznego (1 rata)			5.000	5.000
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Bernie:				
			Przesiedlenie zakładu do nowego budynku szkolnego, rozebranie i urządzenie maszyny i jej naprawa			700	700
			Rata roczna na budowę nowego domu dla szkoły przemysłowej rządowej (3 i 4 rata półroczna)		9.662	9.662
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Bernie:				
			Kupno sprzętów (2 i ostatnia rata)			400	400
			Raty roczne za dom kupiony dla szkoły przemysłowej rządowej (7 i 8 rata półroczna)		5.200	5.200
			Szkoła przemysłowa rządowa w Bielsku:				
			Kupno maszyn dla warsztatu szkolnego mechaniczno-technicznego (3 i ostatnia rata)			600	600
			Wynagrodzenie gminie bielskiej za lokale szkolne, odstąpione szkole przemysłowej rządowej (4 rata)		5.000	5.000
			Szkoła artystyczno-przemysłowa we Lwowie:				
			Urządzenie wewnętrzne			4.000	4.000
			Potrzeby naukowe			3.500	3.500
			Szkoła przemysłowa rządowa w Krakowie:				
			Restauracje w budynku zakładowym			3.200	3.200
			Suma (a)	868.200	19.862	21.900	909.962
			b) Szkoły zawodowe dla szczególnych gałęzi przemysłu	668.000	668.000
			Szkoła zawodowa haftu maszynowego w Dornbirn:				
			Pierwsze urządzenie (2 rata)			1.300	1.300
			Szkoła zawodowa haftu artystycznego i koronkarstwa w Lublanie:				
			Dalsze urządzenie (2 i ostatnia rata)			200	200
			Zniesienie	668.000	1.500	669.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	668.000	1.500	669.500
9	18	1	Szkoła tkacka w Bernie:				
			Kupno kotła parowego (1 rata)			1.900	1.900
			Szkoła tkacka w Bruntalu:				
			Uzupełnienie urzędnictwa mechanicznego (1 rata)			950	950
			Szkoła tkacka w Karniowie:				
			Przesiedlenie do nowego domu szkolnego			200	200
			Urządzenie tkactwa mechanicznego, uzupełnienie tkactwa ręcznego i urządzenie wewnętrzne (1 rata)			4.550	4.550
			Szkoła tkacka w Nachodzie:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (3 rata)			1.150	1.150
			Szkoła tkacka w Nowym Jiczynie:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)			3.450	3.450
			Szkoła tkacka w Libercu:				
			Krosna, motory i inne przedmioty do nauki (6 rata)			2.000	2.000
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Chru- dlinie:				
			Kupno motoru i rozmaitych machin roboczych (3 rata)			1.200	1.200
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Horzy- cach:				
			Przesiedlenie do nowego domu szkolnego			200	200
			Urządzenie wewnętrzne (1 rata)			1.700	1.700
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Lublanie:				
			Dalsze urządzenie (2 rata)			400	400
			Szkoła zawodowa filialna rysunku i modelowania w St. Ulrich w Gröden:				
			Pierwsze urządzenie (2 rata)			450	450
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Meze- riczu wołoskim:				
			Budowa domu na warsztaty szkolne (3 rata)			3.000	3.000
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Ge- lowcu:				
			Urządzenie wewnętrzne (2 rata)			950	950
			Zniesienie	668.000	23.600	691.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie	668.000	23.600	691.600
9	18	1	Szkoła zawodowa ślusarstwa w Mikulaszowicach:			
			Pierwsze urządzenie (2 rata)		1.000	1.000
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie:			
			Kupno zbioru modeli narzędzi i maszyn rolniczych (1 rata)		200	200
			Urządzenie wewnętrzne, kupno maszyn i narzędzi (3 rata)		1.900	1.900
			Szkoła zawodowa filialna wyrobu towarów żelaznych grubych w Sułkowicach:			
			Urządzenie wewnętrzne (1 rata)		800	800
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Świątnikach:			
			Pierwsze urządzenie (1 rata)		2.000	2.000
			Zakład naukowy i doświadczalny dla przemysłu skórzanego w Wiedniu:			
			Przysposobienie i urządzenie nowych lokali		1.600	1.600
			Suma (b)	668.000	31.100	699.100
			c) Szkoły rysunku i modelowania	9.800		9.800
			d) Ogólne szkoły rzemieślnicze i inne podobne zakłady	70.100		70.100
			Ogólna szkoła rzemieślnicza w Linzu:			
			Urządzenie lokali i warsztatów		400	400
			Suma (d)	70.100	400	70.500
			e) Szkoły nauki dopełniającej i pokrewne zakłady	136.700		136.700
			Suma i zniesienie (§. 1)	1,752.800	19.862	1,826.062

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
4	18	10	Przemiesienie	1,752.800	19.862	53.400	1,826.062
			Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	86.800			86.800
			Udział szkół przemysłowych czeskich w wystawie krajowej praskiej 1891		5.000		5.000
			Suma (§. 2)	86.800	5.000		91.800
	3		Szkoły handlowe	39.750			39.750
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—3)	1,879.350	24.862	53.400	1,957.612
19			Zakłady naukowe wyłączne.				
			1 Szkoły dla akuserek	27.600			27.600
			2 Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	28.500			28.500
			3 Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	3.600			3.600
			4 Szkoły marynarki	83.700			83.700
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—4)	143.400			143.400
20			Szkoły początkowe.				
			1 Seminarja nauczycielskie męskie i żeńskie	1,295.200			1,295.200
			Austria powyżej Anizy:				
			Naprawy w domu seminarjum męskiego w Linzu			990	990
			Salzburg:				
			Naprawy w sali gimnastycznej seminarjum męskiego w Salzburgu			445	445
			Gorycyja:				
			Urządzenie wewnętrzne seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Gorycyi			3.000	3.000
			Zniesienie	1,295.200		4.435	1,299.635

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,295.200	4,435	1,299.635	
9	20	1	Budowa seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Gorycyi (4 i ostatnia rata)		10.000	10.000	
			Przyrządzenie na nowo lokali dotąd używanych i ko- szta przesiedlenia		750	750	
			Dalmacya:				
			Naprawy w domu internatu seminarjum męskiego w Borgo-Erizzo i zaprowadzenie piorochronów		3.300	3.300	
			Morawia:				
			Naprawy w domu seminarjum żeńskiego czeskiego w Bernie		1.700	1.700	
			Śląsk:				
			Kupno gruntu pod budowę domu na seminarjum mę- skie i żeńskie w Opawie		31.500	31.500	
			Naprawy w domu seminarjum męskiego w Opawie i kupno sprzętów dla tego zakładu		1.500	1.500	
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa re- prezentowane:				
			Kursa oddzielne w seminarjach nauczycielskich dla abiturjentów szkół średnich	4.350		4.350	
		2	Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastę- pów w seminarjach męskich i żeńskich	1.500		1.500	
		3	Stypendya dla seminarzystów		80.000	80.000	
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach mę- skich i żeńskich	2.000		2.000	
		5	Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	16.000		16.000	
		6	Dodatki rządowe do funduszków szkół normalnych	151.112		151.112	
		7	Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu		38.000	38.000	
		8	Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000		1.000	
			Zniesienie	1,466.812	84.350	1,642.347	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydutki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1.466.812	84.350	91.185	1,642.347
9	20	9	Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami początkowymi i ogrodów szkolnych	7.000			7.000
		10	Dodatki na rzecz szkół początkowych i wydziałowych	96.134			96.134
			Tyrol:				
			Na poparcie szkół początkowych niemieckich w południowym Tyrolu		15.000		15.000
			Suma (Tytuł 20, §§. 1—10)	1,569.946	99.350	91.185	1,760.481
			Fundacje i dopłaty.				
	21	1	Fundacje	38.576			38.576
		2	Dopłaty	104.036			104.036
			Raty roczne za dom szkolny przy ulicy Schwarzenbergstrasse w Wiedniu (12 i 13 rata)		50.000		50.000
			Suma (Tytuł 21, §§. 1 i 2)	142.612	50.000		192.612
			Administracja funduszków naukowych.				
	22	1	Wydutki funduszków	56.400			56.400
			Czechy:				
			Roboty konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze (2 rata)			12.000	12.000
		2	Wydutki lasów funduszowych i dóbr	31.020			31.020
			Nowe budowle			650	650
			Suma (Tytuł 22, §§. 1 i 2)	87.420		12.650	100.070
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 15—22)	12,637.328	348.047	755.545	13,740.920
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—22)	21,132.433	495.544	1.046.954	22,674.931

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволением używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
X. Ministerstwo skarbu.						
A. Właściwe wydatki państwa.						
Zarząd finansów.						
10						
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych, tudzież katastrzem podatku gruntowego)	1,059.773	8.400	1,068.173
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	2,987.160	3.430	2,990.590
			Przybliżone koszty postawienia nowego dachu na domu Finmian Saln w Salzburgu (1 rata)		5.660	5.660
			Przybliżone koszty budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju		1.740	1.740
			Przybliżone koszty przysposobienia domu urzędowego w Jiczynie		9.300	9.300
			Przybliżone koszty budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym domu pocztowym i telegraficznym w Tryeście (2 rata)		76.252	76.252
	3		Administracje podatkowe, służba podatkowa przy starostwach i lokalne komisje podatkowe	1,163.518	1.320	1,164.838
			Przybliżone koszty budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (2 rata)		15.364	15.364
	4		Ogólna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	409.640	3.000	412.640
			Przybliżone koszty budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (2 rata)		11.996	11.996
	5		Straż skarbową (69.894 zł. w zlocie)	7,072.500		7,072.500
			Strata na monecie do tego złota (18% aży)		12.580	12.580
			Kupno dwóch łodzi parowych		25.000	25.000
			Przybliżone koszty dobudowania skrzydła do budynku urzędowego w Tamswegu (1 rata)		4.000	4.000
			Przybliżone koszty budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju		26.070	26.070
			Kupno budynku urzędowego w Gurahumorz (2 rata)		2.300	2.300
			Zniesienie .	12,692.591	53.730	12,902.003

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem nazywania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	12,692.591	53.730	155.682	12,902.003
10	6		Urzędy podatkowe	4,230.990	18.200		4,249.190
			Kupno realności w Pergine (4 rata)		450		450
			Dobudowanie skrzydła do budynku urzędowego w Tamswegu (1 rata)			2.000	2.000
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego w Jiczynie			4.700	4.700
			Kupno budynku urzędowego w Gurahumorze (2 rata)			1.380	1.380
	7		Prokuratorye skarbowe	392.897			392.897
			Przybliżone koszta budowy skrzydła dla skarbowo- ści przy nowym budynku pocztowym i telegra- ficznym w Tryeście (2 rata)			14.605	14.605
	8		Zarząd ceł (87.055 zł. w złocie)	1,590.830	23.370		1,614.200
			Strata na monecie do tego złota (18% aży)		15.670		15.670
			Przybliżone koszta budowy domu dla urzędu skar- bowego i cłowego w Polju			13.270	13.270
	9		Utrzymanie w ewidencji katastru podatku gruntowego	797.980	28.964		826.944
			Przybliżone koszta budowy skrzydła dla skarbowo- ści przy nowym budynku pocztowym i telegra- ficznym w Tryeście (2 rata)			11.136	11.136
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	19,705.288	140.384	202.773	20,048.445
11			Ogólna administracja kasowa.				
	1		Strata na monecie		916.000		916.000
	2		Wynagrodzenia stronom	10.000			10.000
	3		Zaliczka na pokrycie kosztów uregulowania rzeki Dra- wy w Karyntyi; wydatek ogólny 333.333 zł. z tegoż (8 rata)		33.333		33.333
	4		Pożyczka bezprocentowa miastu Karłowym Warom z przyczyny powodzi w r. 1890		500.000		500.000
	5		Fundusz taksy wojskowej	1,171.465			1,171.465
	6		Wyciecie monety zdawkowej miedzianej		80.000		80.000
	7		Wydatki rozmaite	34.100			34.100
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—7)	1,215.565	1,529.333		2,744.898

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			Wydatki			Suma	
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
		1892		1893			
zl. w walucie austriackiej							
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.				
12			Podatki stałe.				
	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym, tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	81.100			81.100
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacji z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego	2.300			2.300
	3		Koszta egzekucyj podatków i diety dla pomocników używanych przez urzędy podatkowe w sprawach egzekucyj podatkowych		561.000		561.000
	4		Dochodzenia przygotowawcze w celu reformy podatkowej		10.000		10.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)	83.400	571.000		654.400
13			Cłó.				
	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	904.000			904.000
	2		Zwroty opłat	218.900			218.900
	3		Ryczałtowe kos ta zarządu	1.400.000			1.400.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3)	2.522.900			2.522.900
			Podatki niestale.				
14			Podatek konsumcyjny:				
	1		Wydatki zarządu	1.217.240			1.217.240
			Postawienie budynków na nowej linii akcyzowej w Wiedniu, tudzież kos zta transportu i przesiedlenia z powodu przeniesienia linii akcyzowej w Wiedniu		500.000		500.000
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	3.760.000			3.760.000
		2	Zwroty podatków od gorzałki i piwa z doliczeniem dyskonta	552.630			552.630
		3	Inne zwroty podatkowe	272.500			272.500
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego	500.000			500.000
	4		Bonifikacye za podatek konsumcyjny	7.526.100			7.526.100
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie	1.100.000			1.100.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—5)	14.928.470	500.000		15.428.470
15			Sól:				
	1		Koszta produkcji i zakupna	2.802.711			2.802.711
			Strata na monecie (okrągło)		100		100
			Nowe budynki i inne wydatki nadzwyczajne		79.900		79.900
	2		Wydatki przy sprzedaży	233.000			233.000
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	3.035.711	100	79.900	3.115.711

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			Wydatki		
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma		
				1892	1893			
						zl. w walucie austriackiej		
16			Tytoń:					
	1		Wydatki administracyjne	709.300				709.300
	2		Koszta produkcji i kupna (10,700.000 złotych w zlocie)	25,544.000				25,544.000
			Strata na powyższemu zlocie (18% ażyo)		1,926.000			1,926.000
			Nowe budynki			300.000		300.000
	3		Wydatki przy sprzedaży	1,303.438	550			1,303.988
			Budowa magazynu sprzedaży tytoniu w Grazu (reszta)			21.600		21.600
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (2 rata)			33.012		33.012
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	27,556.738	1,926.550	354.612		29,837.900
17			Stępel	443.000				443.000
			Przybliżone koszta budowy magazynu sprzedaży w Grazu (reszta)			4.000		4.000
18			Taksy i opłaty od czynności prawnych	800.000				800.000
19			Loterya	12,500.000				12,500.000
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (2 rata)			13.275		13.275
20			Myta	31.800				31.800
21			Cechowanie	93.005	1.625			94.630
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (2 rata)			3.730		3.730
22			Podatek osobny od napojów wysokowych pędzonych	13.000				13.000
			Suma (Rozdział 14—22)	59,401.724	1,928.275	955.517		62,285.516
			Własność państwa.					
23			Gmachy dykasteryalne	161.749	1.700			163.449
			a) Należyłość roczna na kupno domu Nr. 755 w Otakringu		235			235
			b) Należyłość roczna na kupno domu kasy oszczędności w Lublanie		8.533			8.533
			c) Dodatek rządowy na restauracyą zamku Karlsteinu w Czechach (6 rata)			15.000		15.000
			d) Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (2 rata)			21.900		21.900
			e) Przybliżone koszta odnowienia pałacu modeńskiego przy Herrengasse w Wiedniu		1.359			1.359
			f) Przybliżone koszta budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju			3.318		3.318
			g) Przybliżone koszta dobudowania skrzydła do domu urzędowego w Tamswegu (1 rata)			700		700
			Suma (Rozdział 23)	161.749	11.827	40.918		214.494
24			Fiskalności i bezdziedziczności	4.800				4.800
25			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,804.367				1,804.367
			Nowy budynek (4 rata)			400.000		400.000
26			Mennictwo	211.803	83.467			295.270
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (2 rata)			3.730		3.730
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	85,111.596	4,264.286	1,602.938		90,978.820

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1892	1893		
zl. w walucie austriackiej						
XI. Ministerstwo handlu.						
A. Właściwe wydatki państwa.						
27	1	1	Kierownictwo naczelne	385.160	40.250	425.410
			Strata na monecie za 3.400 zł. w złocie, 18% ₀ azyo		610	610
		2	Roboty nadzwyczajne celem konserwacy i przysposobienia budynków		3.000	3.000
		3	Zaliczka zwrotna dla mieszanej komisji prutowej, suma ogólna 58.000 zł. w złocie (2 rata)		10.480	10.480
			Strata na monecie za to złoto (18% ₀ azyo) okrągło		1.890	1.890
		4	Na wystawy wyłączne i miejscowe tutejszokrajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznacza się osobnej dotacyi		47.000	47.000
		5	Subwencya dla c. k. muzeum handlowego austriackiego		20.000	20.000
		6	Dodatek na kosztą sporządzenia mapy głębokości jeziora bodeńskiego		570	570
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—6)	385.160	107.860 15.940	508.960
		2	Wygotowanie statystyki zagranicznego handlu	149.480		149.480
		3	Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	21.910	2.700	24.610
		4	Nadzór nad przemysłem	125.120		125.120
		5	Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	10.100	400 3.000	13.500
		6	1 Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych	265.040	1.280	266.320
			2 Dla pomocników inspekcji głównej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		60.000	60.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1 i 2)	265.040	1.280 60.000	326.320
		7	1 Służba miar i wag	398.740		398.740
			2 Przysposobienie lokali dla służby miar i wag w Wiedniu		3.160	3.160
			3 Koszta sprawienia miarowzorów tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych i kosztą sprawdzenia tychże		1.800	1.800
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—3)	398.740	4.960	403.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
27	8	1	Służba portowa i zdrowotna morską	667.850			667.850
		2	Wydatki nadzwyczajne		1.680		1.680
		3	Nowe budowle w Przymorzu:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Pirano. Urządzenie znaku kotwicznego			2.000	2.000
			Rovne. Urządzenie znaku kotwicznego w Valdbora			3.000	3.000
			Ponte. Pogłębienie wjazdu do zatoki Cassion przez rozsadzenie (1 rata)			2.000	2.000
			Natissa. Przekop pod Panigai dla ułatwienia żeglugi rzecznej (2 rata)			8.000	8.000
			Val Pidocchio w kanale Arsa. Urządzenie pomostu do ładowania (2 rata)			10.000	10.000
			Silo na wyspie Kerku. Budowa grobli z obmurowaniem brzegu (2 rata)			2.000	2.000
			Isola. Budowa grobli do ładowania (3 rata)			8.000	8.000
			Kopar. Przedłużenie grobli delle Galere (4 rata)			10.000	10.000
			Verbnik na wyspie Kerku. Budowa tamy ochronnej (6 rata)			6.000	6.000
			Bescanuova. Budowa tamy ochronnej (9 rata)			15.000	15.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi sanatoryjowej			5.000	5.000
			b) Nadzwyczajne i nowe oświetlanie morskie i portowe.				
			Tryest. Zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w nowym porcie (6 rata)			4.670	4.670
			c) Nadzwyczajne i nowe budynki.				
			S. Sabba pod Tryestem. Budowa domu dla urzędu portowego (1 rata)			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 8, § 3)			87.670	87.670
			Zniesienie	667.850	1.680	87.670	757.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	667.850	1.680	87.670	757.200
27	8	4	Nowe budowle w Dalmacji:				
			<i>a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.</i>				
			Stretto. Budowa tamy ochronnej (1 rata)			2.000	2.000
			Szebenik. Budowa muru przybrzeżnego (1 rata)			2.000	2.000
			Splet. Dodatek gminie na przedłużenie wodociągu aż do Riva			3.500	3.500
			(Gittavecchia. Budowa muru przybrzeżnego (1 rata)			2.000	2.000
			Gyrkwice na półwyspie Sabioncello. Budowa tamy ochronnej (2 rata)			2.000	2.000
			S. Ciriaco di Premuda. Budowa portu dla łodzi (naddatek)			4.000	4.000
			Szebenik. Budowa tamy do lądowania i muru przybrzeżnego (reszta)			5.000	5.000
			Splet. Dalsze wzmocnienie nasypu kamiennego u tamy ochronnej (6 rata)			3.000	3.000
			Splet. Budowa muru przybrzeżnego przed koleją żelazną i wybieranie namuliska (7 rata)			26.000	26.000
			Splet. Budowa grobli przed koleją żelazną (4 rata)			20.000	20.000
			Bol na wyspie Braczu. Budowa grobli do ochrony i lądowania (6 rata)			7.000	7.000
			Gruz. Budowa grobli i murów przybrzeżnych (reszta i naddatek na budowę południowej grobli)			14.500	14.500
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			3.000	3.000
			<i>b) Nadzwyczajne i nowe budynki.</i>				
			Splet. Budowa domu dla kapitanatu portowego (2 rata)			25.000	25.000
			Peterzane. Założenie szpitalu dla cholerycznych i urządzenie lokali do desinfekcyi tudzież na pomiesz- czenia dla dozorców i służby (3 rata)			1.000	1.000
			Suma (Tytuł 8, §. 4)			122.000	122.000
			Zniesienie	667.850	1.680	209.670	879.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki																		
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		Suma															
					1892	1893																
				zl. w walucie austriackiej																		
27	8	5	Przeniesienie	667.850	1.680	209.670	879.200															
			6	5	Budowa pływającego zórawia parowego dla portu trye- styńskiego (reszta)			36.120	36.120													
					6	6	Budowa i koszta utrzymania torów portowych w Trye- ście (11 rata)			25.000	25.000											
							7	7	Rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście (reszta)			976.000	976.000									
									8	8	Costa kupna gruntów w S. Sabba nabytych w celu roz- szerzenia tamtejszego portu dla nafty (2 rata)			30.000	30.000							
											Suma (Tytuł 8, §§. 1—8)		667.850	1.680	1,276.790	1,946.320						
											Suma (Tytuły 1—8)		2,023.400	113.920	1,360.690	3,498.010						
											9	B. Zakład poczt i telegrafów.										
												Służba w Austrii.										
												1	1	Place osobiste	14,590.000			14,590.000				
2	2	Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu												10,744.180			10,744.180					
		3	3	Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi										1,037.690			1,037.690					
				Nadto wydatki nadzwyczajne:																		
				4	4	Na założenie nowych linii telegraficznych i pneuma- tycznych; na zaciąganie drutów na nowe telegrafy podmorskie itd.								230.000	230.000							
						5	5	Na zaprowadzenie nowych przewodów telefonicznych rządowych						210.000	210.000							
								6	6	Nowe budynki:												
										a)				a)	Koszta budowy nowych domów dla poczt i tele- grafów			59.000	59.000			
											b)				b)	Raty roczne od pożyczek na budowę nowych do- mów dla poczt i telegrafów		117.350		117.350		
																7	7	Na urządzenie nowych urzędów i rozszerzenie istnieją- cych		61.000		61.000
												8	8					Strata na monecie za 55.556 zł. w złocie, 18% ażyo (okrągło)		10.000		10.000
9	9																	Zapomoga dla stowarzyszenia emerytalnego służby po- cztowej na prowincyi		25.000		25.000
		10	10															Wydatki z powodu kongresu pocztowego w Wiedniu w roku 1891		200.000		200.000
																		Suma (Tytuł 9, §§. 1—10)		26,371.870	413.350	499.000
				11	11													Urzędy pocztowe austriackie w Turcyi	72.210			72.210
						12	12											Strata na monecie za 105.950 zł. w złocie (18% ażyo)		19.070		19.070
								Suma (Tytuł 9, §§. 1—12)										26,444.080	432.420	499.000	27,375.500	
								10	C. Urząd pocztowych kas oszczędności													
									1	1	Wydatki administracyjne			874.430	10.000				884.430			
											2			2	Uposażenie funduszów rezerwowych		649.900		649.900			
												Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)			874.430	659.900		1,534.330				
Suma (Tytuły 1—10)												29,341.910	1,206.240		1,859.690	32,407.840						

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
				1892	1893	
zł. w walucie austriackiej						
27	11		<i>D. Budowa kolei żelaznych państwa.</i>			
		1	Budowa kolei żelaznej jasielsko-rzeszowskiej		450.000	450.000
		2	Budowa kolei żelaznej od Schrambachu do Kernhofu		700.000	700.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)		1,150.000	1,150.000
12			<i>E. Udział w dostarczeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych.</i>			
		1	Budowa kolei miejscowej ze Lwowa do Rawy ruskiej (kolej miejscowa lwowsko-belzecka [do Tomaszowa]) (4 rata sumy 900.000 zł.)		180.000	180.000
		2	Budowa kolei miejscowych:			
			a) od stacyi w Hatnej na kolei lwowsko-czerniowiecko jasskiej do Kimpolungi;			
			b) od stacyi w Hliboce na tejże kolei głównej do Ber- hometu z odnogą na Karapczin do Czudyna (koleje miejscowe bukowińskie) (4 rata sumy 1,100.000 zł.)		220.000	220.000
		3	Budowa kolei miejscowej od Lublany do Stein (2 i osta- tnia rata sumy 200.000 zł.)		100.000	100.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1—3)		500.000	500.000
13			<i>F. Ruch kolei rządowych wydzierżawionych.</i>			
			Szlak podmokielski:			
			Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydat- ków ruchu	70		70
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Roboty rozmaite na linii od Podmokła do granicy pań- stwa, w zlocie		300	300
			Strata na powyższem zlocie 18% ażyo		50	50
			Suma (Tytuł 13)	70	350	420

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
				1892	1893	
zł. w walucie austriackiej						
27	14		G. Ruch kolei utrzymywany przez Rząd.			
			<i>Koleje będące własnością państwa.</i>			
		1	Koleje zachodnie rządowe:			
			a) Zarząd ogólny:			
			Wydatki osobowe	310.380		310.380
			Wydatki na potrzeby ruchu	133.020		133.020
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:			
			Wydatki osobowe	3,032.650		3,032.650
			Wydatki na potrzeby ruchu	3,313.450		3,313.450
			c) Służba ruchu i handlowa:			
			Wydatki osobowe	7,185.350		7,185.350
			Wydatki na potrzeby ruchu	1,513.750		1,513.750
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:			
			Wydatki osobowe	2,524.340		2,524.340
			Wydatki na potrzeby ruchu	5,512.360		5,512.360
			e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego . . .	691.400		691.400
			f) " " obrót soli	909.400		909.400
			g) " " hotel w Zell nad jeziorem	6.500		6.500
			h) " " dom składowy w Grazu	7.200		7.200
			i) Wszelkie inne wydatki:			
			Wydatki osobowe	378.370		378.370
			Wydatki na potrzeby ruchu	3,776.930		3,776.930
			k) Wypłaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:			
			Pożyczka w zakładzie kredytowym:			
			Odsetki i spłata kapitału	819.000		819.000
			Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:			
			Odsetki i spłata kapitału w złocie <i>al pari</i>	24.080		24.080
			l) Raty roczne z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej, a mianowicie:			
			Szósta część kolei północnej Cesarza Ferdynanda (5 rata)	32.320		32.320
			Szósta część uprzyw. austriackiej kolei północno-zachodniej i szósta część austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa (3 rata)	67.000		67.000
			Szósta część uprzyw. Spółki kolei południowej (2 rata)	33.000		33.000
			Zniesienie .	30,270.500		30,270.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	30,270.500			30,270.500
27	14	1	Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 704.580 zł. w złocie (18% ażo)		126.800		126.800
			Położenie szyn ze stali lanej	408.700			408.700
			Położenie zwrotnic żelaznych	45.000			45.000
			Położenie podkładów napawanych	94.000			94.000
			Wzmocnienie istniejących systemów budowy wierzchniej	55.000			55.000
			Budowa kolei podjazdowej do przystani na Dunaju pod Linzem (1 rata)			25.000	25.000
			Rozszerzenie palarni na stacyi II w Wiedniu			41.000	41.000
			Rozszerzenie dworca praskiego i budowa odpo- wiedniego zakładu pociągowego w Nuslu (1 rata)			200.000	200.000
			Dodatki konkurencyjne na regulacją rzek			11.000	11.000
			Dodatek na zaprowadzenie oświetlenia elektryczne- go w dworcu pogranicznym w Chebie			13.000	13.000
			Powiększenie i urządzenie placu przed dworcem kolei Cesarza Franciszka Józefa w Wiedniu			20.000	20.000
			Udział w pomnożeniu lokomotyw z tenderami i rezerwoarami			567.000	567.000
			Udział w pomnożeniu wozów osobowych			673.790	673.790
			Dodatek na sprawienie wspólnego pociągu złożo- nego z wozów jednostajnych			57.600	57.600
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia czyżości			42.000	42.000
			Rozszerzenie stacyi w Wyszegradzie i budowa drugiego toru od Wyszegradu do Nusle (2 rata)			32.000	32.000
			Powiększenie zakładów warsztatowych w Linzu (6 rata)			200.000	200.000
			Budowie w celu ubezpieczenia podpór i stoków jakoteż zastąpienia kolei od spadających lawin			110.000	110.000
			Urządzenie wag pomostowych na rozmaitych stacyach			13.600	13.600
			Zniesienie	30,270.500	729.500	2,005.990	33,005.990

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zl. w walucie austriackiej			
27	14	1	Przeniesienie	30,270.500	729.500	2,005.990	33,005.990
			Scentralizowanie zwrotnic wjazdowych i urządze- nia zabezpieczające obrót pociągów na rozma- itych stacjach			40.000	40.000
			Położenie torów na rozmaitych stacjach			71.000	71.000
			Rozmaite budynki na niektórych stacjach			48.000	48.000
			Rozmaite urządzenia w domkach strażniczych, budkach sygnałowych itp.			7.000	7.000
			Rozszerzenie stacji			76.000	76.000
			Wzmocnienie mostów			40.000	40.000
			Wydatki nieprzewidzian budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			78.000	78.000
			Przebudowanie budynku zajazdowego na stacji w St. Pölten (6 rata)			234.000	234.000
			Kupno wybrzeża poniżej mostu kolei północno- zachodniej na Dunaju (6 rata)			34.600	34.600
			Budowa domu zajazdowego z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pölten-Leobersdorf-Gu- tenstein (7 rata)			15.000	15.000
			Warsztat okrętowy w Bregency i rozszerzenie istniejących zakładów portowych, tudzież prze- kształcenie grobli tymczasowej tamże			269.800	269.800
			Budowa drugiego toru na szlaku wiedeńsko-tul- neńskim kolei Cesarza Franciszka Józefa i roz- szerzenia w związku z tem będące (5 rata)			186.000	186.000
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg- Lengau aż do Schneegattern dla c. k. dyrekcji generalnej Najw. funduszków prywatnych i fami- lijnych (4 rata)			7.400	7.400
			Kupno 56 maszyn do wypożyczania (26 w r. 1890, 30 w r. 1891)			97.940	97.940
			Udział w kupnie 500 wozów towarowych			264.870	264.870
			Udział w nabyciu:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (3 rata)			642.320	642.320
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobowemi (3 rata)				
			Zniesienie	30,270.500	729.500	4,117.920	35,117.920

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	30,270.500	729.500	4,117.920	35,117.920
27	14	1	Różne urzędy i przekształcenia w wozach			57.600	57.600
			Urzędy warsztatów			4.300	4.300
			Przyrządy do ładowania			8.400	8.400
			Suma (Tytuł 14, §. 1) .	30,270.500	729.500	4,188.220	35,188.220
		2	Kolej rządowa tryestyjsko-herpelsko-istryjska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	5.670			5.670
			Wydatki na potrzeby ruchu	2.430			2.430
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	89.850			89.850
			Wydatki na potrzeby ruchu	57.250			57.250
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	159.190			159.190
			Wydatki na potrzeby ruchu	54.610			54.610
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	45.590			45.590
			Wydatki na potrzeby ruchu	92.710			92.710
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	6.900			6.900
			Wydatki na potrzeby ruchu	74.400			74.400
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monocy od 31.100 zł. w złocy (18% ażo)		5.600		5.600
			Położenie szyn ze stali lanej		3.500		3.500
			Położenie zwrotnic żelaznych		350		350
			Położenie podkładów napawanych		1.300		1.300
			Regulacja stawu „Lago di Ran“			2.400	2.400
			Zniesienie .	588.600	10.750	2.400	601.750

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
27	14	2	Przeniesienie	588.600	10.750	2.400	601.750
			Udział w pomnożeniu lokomotyw z tendrami i re- zerwami			33.000	33.000
			Udział w pomnożeniu wozów osobowych			54.240	54.240
			Dodatek na sprawienie wspólnego pociągu złożo- nego z wozów jednostajnych			2.400	2.400
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierze- nia chyżości			1.800	1.800
			Przyrządy do ładowania			300	300
			Różne budynki na niektórych stacjach			1.600	1.600
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			2.300	2.300
			Udział w nabyciu :				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (3 rata) i			53.960	53.960
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobo- wymi (3 rata)				
			Suma (Tytuł 14, §. 2)	588.600	10.750	152.000	751.350
3			Kolej rządowa dalmatyńska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	1.290			1.290
			Wydatki na potrzeby ruchu	810			810
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	40.430			40.430
			Wydatki na potrzeby ruchu	22.070			22.070
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	37.760			37.760
			Wydatki na potrzeby ruchu	5.840			5.840
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	19.360			19.360
			Wydatki na potrzeby ruchu	24.740			24.740
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	1.590			1.590
			Wydatki na potrzeby ruchu	5.610			5.610
			Zniesienie	159.500			159.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	159.500	159.500
27	14	3	Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strała na monecie do 300 zł. w złocie (18% ażyo)	50	50
			Położenie podkładów twardych i napawanych na miejsce miękkich	600	600
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych	1.000	1.000
			Suma (Tytuł 14, §. 3)	159.500	650	1.000	161.150
		4	Koleje rządowe w Galicyi, Morawii i Śląsku:				
			<i>a)</i> Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	57.990	57.990
			Wydatki na potrzeby ruchu	24.910	24.910
			<i>b)</i> Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	610.160	610.160
			Wydatki na potrzeby ruchu	531.340	531.340
			<i>c)</i> Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	1.109.970	1.109.970
			Wydatki na potrzeby ruchu	272.030	272.030
			<i>d)</i> Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	422.070	422.070
			Wydatki na potrzeby ruchu	919.330	919.330
			<i>e)</i> Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	313.000	313.000
			<i>f)</i> Wydatki na obrót soli	17.000	17.000
			<i>g)</i> Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	70.700	70.700
			Wydatki na potrzeby ruchu	661.800	661.800
			Zniesienie	5.010.300	5.010.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	5,010.300	5,010.300
27	14	4	Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Straty na monecie od 15.800 zł. w złocie (18% ażyo)		2.840	2.840
			Położenie szyn ze stali lanej		44.200	44.200
			Położenie zwrotnic żelaznych		3.850	3.850
			Położenie podkładów napawanych		34.000	34.000
			Postawienie budynków i magazynów			35.000	35.000
			Wznoczenie mostów			30.000	30.000
			Rozszerzenie stacji w Buczaczu			44.000	44.000
			Udział w pomnożeniu lokomotyw z tendrami i rezerwami			700.000	700.000
			Udział w pomnożeniu wozów osobowych			199.970	199.970
			Dodatek na sprawienie wspólnego pociągu, złożonego z wozów jednostajnych			19.900	19.900
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			6.200	6.200
			Przyrządy do ładowania			4.000	4.000
			Ubezpieczenie stoków, regulacja rzek, ubezpieczenie brzegów			20.000	20.000
			Różne budynki na niektórych stacjach			15.000	15.000
			Rozszerzenie warsztatu w Nowym Sączu (4 rata)			87.000	87.000
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			11.000	11.000
			Rozszerzenie stacji w Żywcu			32.000	32.000
			Udział w kupnie 56 maszyn do pożyczania (26 w roku 1890, 30 w roku 1891)			20.560	20.560
			Udział w sprawieniu 500 sztuk wozów towarowych			735.130	735.130
			Udział w nabyciu:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (3 rata)			204.480	204.480
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobowymi (3 rata)				
			Różne urządzenia w wozach i przekształcenia			6.400	6.400
			Suma (Tytuł 14, §. 4)	5,010.300	84.890	2,170.640	7,265.830

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i				
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a	
					1892	1893		
zł. w walucie austriackiej								
27	14	5	Wszelkie inne rozszerzenia budowli dla administracji kolei rządowych			250.000	250.000	
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—5) .	36,028.900	825.790	6,761.860	43,616.550	
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na własny rachunek.</i>					
		6	Kolej zachodnia węgierska (linia styryjska):					
			a) Zarząd ogólny:					
			Wydatki osobowe	3.070			3.070	
			Wydatki na potrzeby ruchu	1.330			1.330	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:					
			Wydatki osobowe	56.940			56.940	
			Wydatki na potrzeby ruchu	98.360			98.360	
			c) Służba ruchu i handlowa:					
			Wydatki osobowe	96.010			96.010	
			Wydatki na potrzeby ruchu	22.390			22.390	
			d) Służba pociągowa i warsztatawa:					
			Wydatki osobowe	25.340			25.340	
			Wydatki na potrzeby ruchu	53.560			53.560	
			e) Wszelkie inne wydatki:					
			Wydatki osobowe	3.790			3.790	
			Wydatki na potrzeby ruchu	55.410			55.410	
			f) Wypłaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:					
			Suma potrzebna stosownie do umowy z dnia 22. grudnia 1888:					
			Odsetki i amortyzacja pierwotnego kapitału zakładowego i rata roczna stosownie do §. 6 umowy z dnia 22. grudnia 1888	393.950			393.950	
			Nadto wydatki nadzwyczajne:					
			Strata na monecie od 3.550 zł. w złocie (18% aży)		640		640	
			Suma (Tytuł 14, §. 6) .	810.150	640		810.790	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
27	14	7	Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna (linia galicyjska):				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	6.150			6.150
			Wydatki na potrzeby ruchu	2.650			2.650
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	114.780			114.780
			Wydatki na potrzeby ruchu	118.020			118.020
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	140.400			140.400
			Wydatki na potrzeby ruchu	35.700			35.700
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	55.990			55.990
			Wydatki na potrzeby ruchu	110.310			110.310
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	11.690			11.690
			Wydatki na potrzeby ruchu	67.510			67.510
			f) Wyплаты kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
			Suma potrzebna stosownie do umowy z dnia 20. grudnia 1888	1,449.660			1,449.660
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 250 zł. w złocie (18% ażyo)		50		50
			Suma (Tytuł 14, §. 7)	2,112.860	50		2,112.910
			Suma (Tytuł 14, §§. 6 i 7)	2,923.010	690		2,923.700
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—7)	38,951.910	826.480	6,761.860	46,540.250
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje rachunek Spółki:</i>				
			a) Linie gwarantowane:				
8			Kolejlwowski-czerniowiecko-jaska:				
			A. Kolejlwowski-czerniowiecka:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	18.540			18.540
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.960			7.960
			Zniesienie	26.500			26.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	26.500	26.500	
27	14	8	b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	230.150	230.150	
			Wydatki na potrzeby ruchu	177.350	177.350	
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	411.440	411.440	
			Wydatki na potrzeby ruchu	114.060	114.060	
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	161.820	161.820	
			Wydatki na potrzeby ruchu	374.280	374.280	
			e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	211.800	211.800	
			f) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	27.880	27.880	
			Wydatki na potrzeby ruchu	597.920	597.920	
			g) Nadwyżka Spółce	51.800	51.800	
			Razem	2,385.000	2,385.000	
			B. Linia czerniowiecko-suczawska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	5.250	5.250	
			Wydatki na potrzeby ruchu	2.250	2.250	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	69.560	69.560	
			Wydatki na potrzeby ruchu	62.840	62.840	
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	152.530	152.530	
			Wydatki na potrzeby ruchu	35.570	35.570	
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	42.400	42.400	
			Wydatki na potrzeby ruchu	102.100	102.100	
			e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	241.300	241.300	
			f) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	7.890	7.890	
			Wydatki na potrzeby ruchu	126.210	126.210	
			g) Nadwyżka Spółce	107.411	107.411	
			Razem	955.311	955.311	
			Suma (Tytuł 14, §. 8)	3,340.311	3,340.311	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
27	14	11	Kolej duchcowsko-podmokielska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	8.940		8.940	
			Wydatki na potrzeby ruchu	9.960		9.960	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	89.490		89.490	
			Wydatki na potrzeby ruchu	115.010		115.010	
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	287.150		287.150	
			Wydatki na potrzeby ruchu	63.450		63.450	
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	98.690		98.690	
			Wydatki na potrzeby ruchu	259.610		259.610	
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	14.810		14.810	
			Wydatki na potrzeby ruchu	194.890		194.890	
			f) Nadwyżka Spółce	1.545.900		1.545.900	
			Suma (Tytuł 14, §. 11)	2.687.900		2.687.900	
12			Kolej prasko-duchcowska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	11.560		11.560	
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.840		7.840	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	141.770		141.770	
			Wydatki na potrzeby ruchu	219.930		219.930	
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	335.970		335.970	
			Wydatki na potrzeby ruchu	69.730		69.730	
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	143.770		143.770	
			Wydatki na potrzeby ruchu	238.930		238.930	
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	11.550		11.550	
			Wydatki na potrzeby ruchu	233.450		233.450	
			f) Nadwyżka Spółce	1.440.300		1.440.300	
			Suma (Tytuł 14, §. 12)	2.854.800		2.854.800	
			Suma (Tytuł 14, 8—10)	10.528.351		10.528.351	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
			<i>b) Linie niegwarantowane:</i>			
27	14	13	Kolej graniczna morawska (zabrzesko-sobotyńska):			
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>			
			Wydatki osobowe	780		780
			Wydatki na potrzeby ruchu	320		320
			<i>b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:</i>			
			Wydatki osobowe	13.170		13.170
			Wydatki na potrzeby ruchu	35.030		35.030
			<i>c) Służba ruchu i handlowa:</i>			
			Wydatki osobowe	19.040		19.040
			Wydatki na potrzeby ruchu	5.960		5.960
			<i>d) Służba pociągowa i warsztatowa:</i>			
			Wydatki osobowe	7.460		7.460
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.640		7.640
			<i>e) Wszelkie inne wydatki:</i>			
			Wydatki osobowe	920		920
			Wydatki na potrzeby ruchu	14.480		14.480
			<i>f) Nadwyżka Spółce</i>	17.800		17.800
			Suma (Tytuł 14, §. 13)	122.600		122.600
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—13)	49.602.861	826.480	6.761.860
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1—14)	78.944.841	2.032.720	10.271.900
						91.249.461

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозвоleniem używania aż do końca marca		
		1892	1893			
zł. w walucie austriackiej						
XII. Ministerstwo rolnictwa.						
A. Właściwe wydatki państwa.						
28						
1			Kierownictwo naczelne	283.084	1.400	284.484
2			Zakłady naukowe i do prób	105.080	2.100	107.180
			Strata na monecie (okrągło)		300	300
3			Kultura krajowa:			
1			Zapomogi	220.000	342.500	562.500
			Strata na monecie (okrągło)		100	100
2			Konserwacja budowli regulacyjnych rzeki Gail (8 rata)		6.000	6.000
3			Dodatek rządowy na regulację Adygi (6 rata)		625.000	625.000
4			Dodatek rządowy na przywrócenie i urządzenie budowli regulacyjnych na rzece Adydze uszkodzonych przez powodzi w r. 1889 i 1890		228.030	228.030
5			Dodatek rządowy na budowę nad rzekami Drawą, Rienzem, Eisakiem itd. w celu ulżenia niedostatkowi (9 rata)		54.918	54.918
6			Dodatek rządowy na regulację rzeki Glan (7 rata)		5.850	5.850
7			a) Dopłata rządowa do funduszu melioracyjnego (7 rata)		500.000	500.000
			b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza		446.349	446.349
8			Na wyłepienie Phylloxera vastatrix		36.000	36.000
9			Wydatki na wykonanie i konserwacją robót w celu osuszenia bagien pod Aquileją	3.420		3.420
4			Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	393.555		393.555
5			Władze górnicze	195.670	10.800	206.470
6			Zakłady naukowe górnicze	83.445	8.460	91.905
			Strata na monecie (okrągło)		150	150
7			Zakłady rządowe hodowli koni	1.779.915	19.925	1.799.840
			Strata na monecie do 44.000 zł. w złocie (18% azy)		8.000	8.000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—7) .	3,064.169	984.653 1,311.229	5,360.051
B. Lasy, dobra i kopalnie.						
Lasy i dobra rządowe:						
1	1		Dyrekcye lasów i dóbr	340.880	700	341.580
	2		Lasy i dobra rządowe	3,222.175		3,222.175
	3		Nowe budowle i kupno realności		78.370	78.370
	4		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urzędzenia gospodarki		32.680	32.680
	5		Wykupno służebnictw i uregulowanie		17.810	17.810
	6		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne		25.750	25.750
	7		Szkoły dla leśniczych	10.600		10.600
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—7) .	3,573.655	76.940 78.370	3,728.965

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			W y d a t k i			S u m a	
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca			
	1892	1893		zł. w walucie austriackiej			
29			Kopalnie:				
			1	Wydatki zarządu	58.927	6.600	65.527
			2	Zarząd górniczy w Kirchbichlu	134.725		134.725
				Kupno realności		3.200	3.200
			3	Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	257.424		257.424
				Kupno realności		400	400
			4	Zarząd hutniczy w Cilli	474.523		474.523
				Kupno realności		1.000	1.000
			5	Dyrekcya górnicza w Idryi	711.880		711.880
				Nowe budowle i zakłady korzystne		48.550	48.550
	Kupno realności		3.000	3.000			
6	Dyrekcya górnicza w Brūx	621.390		621.390			
	Nowe budowle i zakłady korzystne		229.815	229.815			
	Kupno realności		10.000	10.000			
7	Dyrekcya górnicza w Przybramie	3,302.109		3,302.109			
	Nowe budowle i zakłady korzystne		33.240	33.240			
	Kupno realności		23.000	23.000			
8	Inne c. k. kopalnie	592.949		592.949			
	Nowe budowle i wydatki korzystne		4.414	4.414			
	Kupno realności		200	200			
		Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	6,153.927	6.600	356.819	6,517.346	
		Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2)	9,727.582	83.540	435.189	10,246.311	
		Ogółem (Rozdziały 28 i 29)	12,791.751	1,068.193	1,746.418	15,606.362	
30			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.				
			1	Kierownictwo naczelne	199.300	7.700	207.000
			2	Najwyższy trybunał	440.000	69.400	509.400
			3	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	17,400.000	1.400	17,401.400
				Strata na monecie (okrągło)		270	270
				Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun- towych		115.000	115.000
				Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów i zmiany w poczcie urzędników		25.000	25.000
			4	Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:			
				Austria poniżej Anizy:			
			1	Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (na pomie- szenie sądu powiatowego i urzędu podatkowego, z 25 rat rocznych, 15 rata)		883	883
2	Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (z 28 rat rocznych, 21 rata)		570	570			
	Zniesienie	18,039.300	220.223		18,259.523		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	18,039.300	220.223	18,259.523	
30	4	3	Na wybudowanie domu sądowego i więzienia w Wiener-Neustadt (4 rata)		90.000	90.000	
		4	Na kupno domu Nr. 10 przy Keppelergasse w dzielnicy X. w Wiedniu na pomieszczenie sądu powiatowego dla Favoriten (2 rata)		4.505	4.505	
			Tyrol:				
		5	Kupno domu w Pergine na pomieszczenie sądu powiatowego (4 rata z odsetkami)		1.940	1.940	
			Styrya:				
		6	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu, wynagrodzenie dla gminy za koszty budowy (z 20 rat 6 rata)		2.314	2.314	
		7	Wybudowanie na wybrzeżu Muru w Gracu domu dla sądów cywilnych (4 rata)		100.000	100.000	
		8	Budowa domu dla sądu karnego przy Jacominigasse w Grazu (1 rata)		30.000	30.000	
			Karyntya:				
		9	Kupno domu urzędowego w Breżu (1 rata)		1.080	1.080	
			Dalmacya:				
		10	Odbudowanie i rozszerzenie budynku skarbowego w Dernis używanego przez sąd powiatowy (1 rata)		10.000	10.000	
			Czechy:				
		11	Kupno domu Nr. 8 przy ulicy Spalonej w Pradze na rozszerzenie domu sądu karnego, rata roczna od kapitału kasy oszczędności		600	600	
		12	Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (z 30 rat, 16 rata)		1.610	1.610	
		13	Budowa domu dla sądu i na areszty w Nowym Bydzwowie (3 rata)		17.000	17.000	
		14	Kupno domu Nr. 6 przy ulicy Spalonej w Pradze na rozszerzenie domu sądu karnego (2 rata)		25.200	25.200	
			Morawia:				
		15	Budowa domu dla sądu i na więzienie w Węgierskiem Hradyszczu (2 rata)		30.000	30.000	
			Śląsk:				
		16	Budowa domu dla sądu i na więzienia w Frydku (2 rata)		15.000	15.000	
			Zniesienie .	18,039.300	232.272	317.200	
						18,588.772	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1892	1893	
				zl. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	18,039.300	232.272	317.200	18,588.772
30	4		Galicja wschodnia:				
	17		Budowa nowego domu na więzienie w Tarnopolu (3 rata)			20.000	20.000
	18		Budowa domu na areszty w Tlumaczu (reszta)			5.500	5.500
			Galicja zachodnia:				
	19		Na kupno domu dla sądu i na więzienia w Jaśle (4 rata)			30.000	30.000
	20		Kupno realności Nr. 54 w Nowym Sączu (z 5 rat rocznych 3 rata)		6.480		6.480
	21		Na kupno domu dla sądu w Wadowicach (reszta)		4.205		4.205
	22		Budowa w południowym skrzydle domu sądu ob- wodowego w Rzeszowie (3 rata)			5.000	5.000
	23		Kupno realności Nr. 574 w Nowym Sączu		28.000		28.000
			Bukowina:				
	24		Kupno realności graniczącej z domem sądu karnego w Czerniowcach		6.500		6.500
	5		Zakłady karne	2,425.000	1.180		2,426.180
			Strata na monecie (okrągło)		200		200
	6		Nowe budynki dla zakładów karnych:				
			Styrya:				
	1		Budowa domu karnego w Marburgu (reszta)			15.300	15.300
			Przymorze:				
	2		Kupno realności w Koparze dla zakładu karnego		7.560		7.560
			Czechy:				
	3		Na budowę zakładu karnego w Pankrac-Nusle pod Pragą odsetki 4½%, tudzież rata roczna i ¾% na wynagrodzenie ryczałtu podatkowego z powodu zebrania funduszu na budowę			40.000	40.000
			Morawia:				
	4		Na wybudowanie mieszkań dla dozorców w zakla- dzie karnym w Mirowie (reszta)			8.000	8.000
Ogółem (Rozdział 30, Tytuły 1—6)				20,464.300	286.397	441.000	21,191.697

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
	1892	1893		zł. w walucie austriackiej		
31			XIV. Najwyższa Izba obrachunkowa	169.000	700	169.700
32			XV. Etat emerytalny.			
	1		Ogólny etat emerytalny administracji cywilnej	17,611.000		17,611.000
			Strata na monecie 6.500 zł. w złocie (18% ażyo)		1.170	1.170
	2		Wspólne emerytury cywilne	179.000		179.000
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje ko- rony węgierskiej, t. j. 23%	41.170		41.170
			Zostaje	137.830		137.830
			Suma (Rozdział 32, Tytuły 1 i 2)	17,748.830	1.170	17,750.000
			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
33			A. Dla funduszków krajowych i gminnych.			
	1		Funduszowi krajowemu dolno-austriackiemu	50.000		50.000
	2		" " karyntyjskiemu	10.000		16.000
	3		Krajowi Krainie	63.400		63.400
	4		Gminie wiedeńskiej	182.000		182.000
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—4)	305.400		305.400
34			B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym.			
	1		Subwencye:			
			Lloyd austriacko-węgierski za kursa do Indji wscho- dnych i do Ameryki południowej:			
			a) Milowe mon. pap.	552.630		552.630
			b) Zwrot opłat na kanale suezkim w złocie	282.000		282.000
	2		Kolei żytawsko-libereckiej w złocie	52.000		52.000
	3		Jako 4% zaliczki:			
			A. Gwarantowane koleje żelazne we własnym zarządzie:			
			a) Kolei galicyjskiej Karola Ludwika . . . w srebrze	1,210.000		1,210.000
			b) Kolei północno-zachodniej austriackiej " "	100.000		100.000
			c) Kolei łączącej połud. półn. niem. . . } w srebrze	559.600		559.600
		 } w mon. pap.	530.400		530.400
			d) Austr.-węgierskiej Spółce kolei państwa: Sieć uzupełniająca w mon. pap.	582.785		582.785
			Zniesienie	886.630	2,682.785	3,569.415

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1892	1893	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	886.630	2,682.785	3,569.415	
34	3		B. Gwarantowane koleje żelazne w administracji rządowej:				
			e) Kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej:				
			Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . w srebrze	1,813.000		1,813.000	
			f) Kolei Arcyksięcia Albrechta:				
			Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . " "	760.000		760.000	
			g) Kolei granicznej morawskiej:				
			Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . " "	272.000		272.000	
			Suma .	886.630	5,527.785	6,414.415	
4			Strata na monecie od 334.000 zł. w złocie (18% azyo)		60.120	60.120	
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—4) .	886.630	5,587.905	6,474.535	
35			C. Niektórym funduszom indemnizacyjnym.				
	1		Dla Galicji a) zapomoga niezwrotna	2,100.000		2,100.000	
			b) zaliczka bezprocentowa	325.000		325.000	
	2		Dla Bukowiny zaliczka bezprocentowa		381.080	381.080	
	3		Dla Karyntyi " "	130.000		130.000	
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—3) .	2,555.000	381.080	2,936.080	
			Ogółem (Rozdziały 33—35) .	3,747.030	5,968.985	9,716.015	
36			XVII. Dług państwa.				
			A. Ogólny dług państwa:				
	1	1	a) Odsetki	115,939.167		115,939.167	
			Straciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,162.084		30,162.084	
			Zostaje .	85,777.083		85,777.083	
	2		Strata na monecie		409.703	409.703	
			Suma (Tytuł 1, §§. 1 i 2) .	85,777.083	409.703	86,186.786	
	2	1	b) Umorzenie długu	10,847.224		10,847.224	
			Straciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebrze	150.000		150.000	
			Zostaje .	10,697.224		10,697.224	
	2		Strata na monecie		195.409	195.409	
			Suma (Tytuł 2, §§. 1 i 2) .	10,697.224	195.409	10,892.633	
			Suma (Tytuł 1 i 2) .	96,474.307	605.112	97,079.419	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
				1892	1893	
zł. w walucie austriackiej						
36	B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa :					
3	1	a) Odsetki	45,437.124			45,437.124
	2	Strata na monecie		3,509.697		3,509.697
		Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2) .	45,437.124	3,509.697		48,946.821
4	1	b) Umorzenie długu	1,910.543			1,910.543
	2	Strata na monecie		164.700		164.700
		Suma (Tytuł 4, §§. 1 i 2) .	1,910.543	164.700		2,075.243
		Suma (Tytuły 3 i 4) .	47,347.667	3,674.397		51,022.064
		Ogółem (Rozdział 36, Tytuły 1—4) .	143,821.974	4,279.509		148,101.483
37	XVIII. Zarząd długu państwa.					
	1	Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	502.880			502.880
	2	Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	13.350			13.350
	3	Wydatki na zarząd długu ustalonego	386.430	1.200		387.630
		Strata na monecie do 18.000 zł. w złocie 18% ażyo .		3.250		3.250
		Suma (Rozdział 37, Tytuły 1—3) .	902.660	4.450		907.110

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			Wydatki			Suma	
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca			
		1892	1893				
zl. w walucie austriackiej							
Zestawienie.							
1			I. Dwór cesarski	4,650.000		4,650.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	75.252		75.252	
3			III. Rada państwa	704.982	3.915	25.000	733.897
4			IV. Trybunał państwa	22.734			22.734
5			V. Rada Ministrów	1,054.373	6.514		1,060.887
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych .	99,234.018	2,994.390		102,228.408
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych . . .	16,789.054	707.471	2,657.590	20,154.115
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	14,286.536	3,295.619		17,582.155
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	21,132.433	495.544	1,046.954	22,674.931
10 do 26			X. Ministerstwo skarbu	85,111.596	4,264.286	1,602.938	90,978.820
27			XI. Ministerstwo handlu	78,944.841	2,032.720	10,271.900	91,249.461
28 i 29			XII. Ministerstwo rolnictwa	12,791.751	1,068.193	1,746.448	15,606.362
30			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	20,464.300	286.397	441.000	21,191.697
31			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa	169.000	700		169.700
32			XV. Etat emerytalny	17,748.830	1.170		17,750.000
33 do 35			XVI. Zapomogi i uposażenia	3,747.030	5,968.985		9,716.015
36			XVII. Dług państwa	143,821.974	4,279.509		148,101.483
37			XVIII. Zarząd długu państwa	902.660	4.450		907.110
			Ogólna suma potrzeb .	521,651.364	25,409.863	17,791.800	564,853.027

Preliminarz państwa

na rok 1891 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
1			I. Dwór cesarski		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana		
3			III. Rada państwa		
4			IV. Trybunał państwa		
5			V. Rada Ministrów.		
1			Przychód gazet urzędowych		
2			Biuro korespondencyj telegraficznych		
			631.900		631.900
			101.400		101.400
			733.300		733.300
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)		
6			VI. Sprawy wspólne		
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
1			Dochód z Dziennika ustaw państwa		
2			Administracya poszczególnych krajów		
3			Bezpieczeństwo publiczne		
4			Budowa dróg		
5			Budownictwo wodne		
			63.000		63.000
			175.044		175.044
			869.612		869.612
			31.780		31.780
			40.974		40.974
			1.180.410		1.180.410
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5)		
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.		
1			Obrona krajowa		
2			Straż policyjna wojskowa		
3			Żandarmerya		
			63.900		63.900
			47.021		47.021
			184.806		184.806
			295.727		295.727
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)		
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.		
			A. Zarząd naczelný.		
1			Zarząd naczelný		
2			Nadzór szkolny		
3			Muzeum sztuki i przemysłu		
4			Komisya główna statystyczna		
5			Instytut geologiczny państwa		
6			Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi		
			200		200
			25		25
			9.900		9.900
			4.500	3.750	8.250
			2.800		2.800
			2.700		2.700
			20.125	3.750	23.875
			Zniesienie		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	20.125	3.750	23.875
9	7		Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
			a) Przychody w zakresie sztuk:			
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5.290		5.290
	2		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	310		310
			b) Przychody w zakresie archeologii:			
	3		Dodatki		2.200	2.200
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7)	25.725	5.950	31.675
			B. Wyznania.			
8			Wpływy funduszków religijnych:			
			a) Wpływy funduszków:			
	1		Austria poniżej Anizy	668.900		668.900
	2		Austria powyżej Anizy	105.400		105.400
	3		Salzburg	12.400		12.400
	4		Tyrol	101.000		101.000
			Zysk na monecie od 872 zł. (18% ażyto)		156	156
	5		Vorarlberg	1.200		1.200
	6		Styrya	174.900		174.900
	7		Karyntya	80.500		80.500
	8		Kraina	84.500		84.500
	9		Tryest	11.300		11.300
	10		Gorycja	24.200		24.200
	11		Istrya	11.200		11.200
	12		Dalmacya	25.800		25.800
	13		Czechy	847.800	1.474	849.274
	14		Morawia i Śląsk	599.200		599.200
	15		Galicja	418.600		418.600
			Z majątku zakładowego galicyjskiego funduszu religijnego		20.000	20.000
	16		Kraków	27.900		27.900
	17		Bukowina	4		4
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—17)	3,194.804	21.630	3,216.434
	18		b) Wpływy lasów i dóbr funduszu religijnego	897.700	600	898.300
			Z majątku zakładowego galicyjskiego funduszu religijnego		38.500	38.500
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—18)	4,092.504	60.730	4,153.234
9			Fundacje i dodatki na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
			Dodatki	13.400	160	13.560
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 8 i 9)	4,105.904	60.890	4,166.794
			C. Oświecenie.			
			Szkoły główne.			
	1		Uniwersytety	117.660		117.660
	2		Wydziały teologiczne	11.200		11.200
	3		Szkoły główne techniczne	72.250		72.250
	4		Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	8.800		8.800
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—4)	209.910		209.910

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
9	11		Szkoły średnie.		
	1		182.902		182.902
			Austria poniżej Anizy:		
			Dodatki na rzecz gimnazjum wyższego rządowego w Dolnym Meidlingu, a mianowicie:		
		a)	Na budowę nowego domu dla gimnazjum:		
				1.000	1.000
				500	500
		b)	Z powodu wzięcia gimnazjum gminnego w administracyą rządową:		
				500	500
				400	400
				500	500
				333	333
			Austria powyżej Anizy:		
			Zwrót pożyczki w sumie 60.000 zł. udzielonej w latach 1873 i 1874 gminie miasta Ried na wystawienie domu dla gimnazjum wyższego rządowego i dla połączonej szkoły ludowej i wydziałowej dla chłopców (2 rata)		
				3.500	3.500
			Bukowina:		
			Dodatki na rzecz gimnazjum rządowego w Radowcach, a mianowicie:		
				1.500	1.500
				1.250	1.250
	2		54.751		54.751
	3		Wszystkie szkoły średnie:		
			1.050.000		1.050.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)		
			1.287.653	9.483	1.297.136
12			Szkoły przemysłowe.		
	1		Szkoły przemysłowe:		
		a)	60.900		60.900
		b)	26.300		26.300
			Dodatek krajowy na rzecz szkoły zawodowej hałtu maszynowego w Dornbirn (1 rata)		
				300	300
		c)	1.410		1.410
		d)	18.000		18.000
		e)	200		200
			Suma (§. 1)		
			106.810	300	107.110
	2		500		500
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)		
			107.310	300	107.610

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
9	13		Zakłady naukowe wyłączne.			
	1	1	Szkoły dla akuszerok	2.432		2.432
	2	2	Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	3.875		3.875
	3	3	Szkoły marynarki	11.300		11.300
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—3)	17.607		17.607
	14		Szkoły początkowe.			
	1	1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	82.700		82.700
	2	2	Zwroty zaliczek na podniesienie szkół początkowych		825	825
	3	3	Szkołki początkowe rządowe	5.360		5.360
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	88.330	825	89.155
	15		Fundacye i dopłaty.			
	1	1	Dopłaty	6.424		6.424
			Suma (Tytuł 15)	6.424		6.424
	16		Fundusze naukowe.			
	1	1	Wpływy funduszków	60.900		60.900
			Salzburg:			
			Ażyo od udziału płatnego złotem w wyrobkach gwarcetwa żelaznego w Achthalu i Hammerau w Bawaryi 600 zł. (18% ażyo)		108	108
			Czechy:			
			Zalegie wykupna robocizny i czynsze gruntowe (13 rata)		1.466	1.466
			Galicya:			
			Cena kupna budynku Nr. 151 w Jarosławiu nabytego dla funduszu naukowego od gminy miasta Jarosławia (3 rata)		1.000	1.000
	2	2	Dochody z lasów i dóbr funduszowych	23.010		23.010
			Suma (Tytuł 16, §§. 1 i 2)	83.910	2.574	86.484
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—16)	1,801.144	13.182	1,814.326
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—16)	5,932.773	80.022	6,012.795
10			X. Ministerstwo skarbu.			
			Zarząd finansów.			
	1	1	Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkoweni i rachunków specjalnych, tudzież katastem podatku gruntowego)	3.500		3.500
	2	2	Dyrekeye skarbowe krajowe, dyrekeye skarbowe i dyrekeye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	10.000		10.000
	3	3	Administracye podatkowe, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i komisye podatkowe lokalne	2.000		2.000
	4	4	Kasy krajowe	400		400
	5	5	Straż skarbową (350 zł. w złocie)	141.330		141.330
			Zysk na monecie za powyższe złoto (18% ażyo)		70	70
	6	6	Urzędy podatkowe	44.750		44.750
	7	7	Prokuratorye skarbowe	16.000		16.000
	8	8	Zarząd ceł (700 zł. w złocie)	1,440.080		1,440.080
			Zysk na monecie za powyższe złoto (18% ażyo)		126	126
	9	9	Utrzymanie w ewidencyi katastru podatku gruntowego	190.000		190.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	1,848.060	196	1,848.256

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zl. w walucie austriackiej			
11			Ogólna administracja kasowa.			
	1		Dodatki z funduszów na koszt zarządu	111.010		111.010
	2		Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		235.600	235.600
	3		Taksa wojskowa	1,200.000		1,200.000
	4		Przychód z wypuszczenia w obieg nowej monety miedzianej		200.000	200.000
	5		Wpływy rozmaite	34.200	293.350	327.550
			Zysk na monecie (okrągło)		6.100	6.100
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5) .	1,345.210	735.050	2,080.260
			Podatki stałe.			
12			Podatek gruntowy	35,673.000		35,673.000
13			Podatek od budynków	30,130.000		30,130.000
14			Podatek po 5% ⁰ od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	1,763.000		1,763.000
15			Podatek zarobkowy	11,156.000		11,156.000
16			Podatek dochodowy	25,593.000		25,593.000
17			Należytości egzekucji podatków		593.000	593.000
18			Odsetki za zwłokę od podatków zaległych		310.000	310.000
			Suma (Rozdziały 12—18) .	104,315.000	903.000	105,218.000
19			Cło.			
	1		Dochody z cła	38,267.400		38,267.400
	2		Zysk na monecie złotej z ogólnych przychodów cłowych netto, których część w myśl ustawy dostaje się tutejszej połowie monarchii (od 14,935.332 zł. w złocie ażo 18% ⁰)		2,688.360	2,688.360
	3		Z powodu używania monet złotych do opłaty cła według taryfy Ażo 18% ⁰		190.000	190.000
					34.200	34.200
			Suma (Rozdział 19, Tytuły 1—3) .	38,267.400	2,912.560	41,179.960
20			Podatki niestałe.			
			Podatek konsumcyjny:			
	1		Podatek od wódki (konsumcyjny i produkcyjny)	31,000.000		31,000.000
	2		Podatek od wyrobu drożdży stałych	400.000		400.000
	3		Należytość za kontrolę nad zakazaniem gorzałki	135.000		135.000
	4		Podatek od wina i moszczu	4,850.000		4,850.000
	5		Podatek od piwa	25,800.000		25,800.000
	6		Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	5,850.000		5,850.000
	7		Podatek od cukru	22,600.000		22,600.000
	8		Podatek konsumcyjny od oleju kopalinnego	4,300.000		4,300.000
	9		Podatek konsumcyjny od innych spożywanych przedmiotów	2,262.000		2,262.000
	10		Dzierżawy	3,382.000		3,382.000
	11		Inne wpływy	38.000		38.000
	12		Rękojmie składane na dochody niestałe	3,760.000		3,760.000
			Suma (Rozdział 20, Tytuły 1—12) .	104,377.000		104,377.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
21	1	Sól:			
		Dochody urzędów produkcji	83.685		83.685
		Dochody urzędów sprzedaży	20,688.000		20,688.000
		Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2)	20,751.685		20,751.685
22	1	Tytoń:			
		Dochody z sprzedaży w kraju	82,810.000		82,810.000
		Dochody dyrekcji naczelnej (390.000 zł. w złocie)	586.300		586.300
		Zysk na powyższym zlocie (18% aży)		70.200	70.200
		Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2)	83,396.300	70.200	83,466.500
23		Stęple	19,229.500		19,229.500
24		Taksy i opłaty od czynności prawnych	33,523.560		33,523.560
25		Loterya	20,000.000		20,000.000
26		Myta	2,406.000		2,406.000
27		Cechowanie	264.860		264.860
28		Podatek osobny od handlu napojami wysokokowemi pędzonymi, ich wyszynku i sprzedaży drobnej	1,140.000		1,140.000
		Suma (Rozdziały 20—28)	285,088.905	70.200	285,159.105
		Dochody z własności państwa			
29		Gmachy dykasteryalne	123.102		123.102
30		Fiskalności i bezdziedziczności	240.000		240.000
31		Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,954.500		1,954.500
32		Mennictwo	259.100	80.000	339.100
		Ogółem (Rozdziały 10—32)	433,441.277	4,701.006	438,142.283
33		XI. Ministerstwo handlu.			
	1	Kierownictwo naczelne	4.500		4.500
	2	Statystyka handlu zagranicznego	153.000		153.000
	3	Przychody zarządu budynku wystawy powszechnej	17.520		17.520
	4	Nadzór nad przemysłem	15.840		15.840
	5	Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	3.000	200	3.200
	6	Służba miar i wag	319.500		319.500
	7 1	Służba portowa i zdrowotna morska	490.000		490.000
	2	Dodatki na nowe budowle nadzwyczajne		4.000	4.000
		Suma (Tytuł 7, §. 1 i 2)	490.000	4.000	494.000
		Suma (Tytuły 1—7)	1,003.360	4.200	1,007.560
	8	Zakład poczt i telegrafów:			
	1	Obrót w Austrii	30,800.000		30,800.000
	2	Zakłady pocztowe austriackie w Turcyi	105.300		105.300
		Suma (Tytuł 8, §§. 1 i 2)	30,905.300		30,905.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
33	9		Urząd pocztowych kas oszczędności	1,534.330		1,534.330
	10		Budowa kolei rządowych:			
	1		Dodatki stron interesowanych na budowę kolei transwersalnej czesko-morawskiej		16.000	16.000
	2		Dodatki stron interesowanych na budowę kolei schrambachsko-kernhofskiej		25.000	25.000
			Suma (Tytuł 9, §. 1 i 2)		41.000	41.000
	11		Odsetki i zwrot zaliczek udzielonych na budowę kolejom miejscowym:			
	1		Kolej miejscowa z Hanuszowic do Ziegenhalsu:			
			Zwrót kapitału (3 rata)		10.000	10.000
	2		Kolej miejscowa z Bozenu do Meranu:			
			Odsetki za rok 1890		47.600	47.600
			Zwrót kapitału		17.400	17.400
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)		75.000	75.000
	12		Ruch kolei żelaznych rządowych wydierżawionych:			
			Czynsz dzierżawny za szlak podnokielski w złocie	107.450		107.450
			Zysk na powyższem złocie (18% ażyo)		19.340	19.340
			Suma (Tytuł 12)	107.450	19.340	126.790
	13		Ruch kolei żelaznych utrzymywanych przez Rząd:			
			<i>Koleje będące własnością państwa.</i>			
	1		Koleje żelazne zachodnie:			
			a) Przychody z transportu	42,600.000		42,600.000
			b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego	711.300		711.300
			c) Przychody z obrotu soli	1,333.100		1,333.100
			d) Przychody z wydierżawienia hotelu w Zell nad jeziorem	12.000		12.000
			e) Przychody domu składowego w Grazu	8.000		8.000
			f) Przychód z sześciu szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej	300.000		300.000
			g) Wszelkie inne przychody	417.100		417.100
			Zysk na 8,500.600 zł. w złocie (18% ażyo)		1,530.100	1,530.100
			Kwota amortyzacji za tory przemysłowe		2.600	2.600
			Dodatek spółki górniczej alpejskiej tytułem odsetek za położenie toru w Eisenerz		20	20
			Kwota amortyzacyjna za wodociąg G. Rütgersa		20	20
			Suma (Tytuł 13, §. 1)	45,381.500	1,532.740	46,914.240
	2		Kolej tryestyńsko-herpelsko-istryjska:			
			a) Przychody z transportu	530.000		530.000
			b) Wszelkie inne przychody	4.000		4.000
			Zysk na 24.200 zł. w złocie (18% ażyo)		4.400	4.400
			Suma (Tytuł 13, §. 2)	534.000	4.400	538.400

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	D o c h o d y		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				zł. w walucie austriackiej		
33	13	3	Kolej rządowa dalmatyńska:			
		a)	Przychody z transportu	118.000		118.000
		b)	Wszelkie inne przychody	4.000		4.000
			Suma (Tytuł 13, §. 3)	122.000		122.000
		4	Koleje rządowe w Galicyi, Morawii i Śląsku:			
		a)	Przychody z transportu	5,700.000		5,700.000
		b)	Wynagrodzenie z ruchu miejscowego	293.100		293.100
		c)	Przychody z obrotu soli	23.000		23.000
		d)	Wszelkie inne przychody	59 800		59.800
			Zysk na 936.000 zł. w złocie (18% ażyo)		168.500	168.500
			Kwota amortyzacji za tor przemysłowy		100	100
			Suma (Tytuł 13, §. 4)	6,075.900	168.600	6,244.500
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—4)	52.113.400	1,705.740	53,819.140
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje rachunek:</i>			
		5	Kolej zachodnia węgierska (linia styryjska):			
		a)	Przychody z transportu	518.400		518.400
		b)	Wszelkie inne przychody	2.900		2.900
			Zysk na 12.800 zł. w złocie (18% ażyo)		2.300	2.300
			Suma (Tytuł 13, §. 5)	521.300	2.300	523.600
		6	Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna (linia galicyjska):			
		a)	Przychody z transportu	578.400		578.400
		b)	Wszelkie inne przychody	212.800		212.800
			Zysk na 31.500 zł. w złocie (18% ażyo)		5.700	5.700
			Suma (Tytuł 13, §. 6)	791.200	5.700	796.900
			Suma (Tytuł 13, §§. 5 i 6)	1,312.500	8.000	1,320.500
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—6)	53,425.900	1,713.740	55,139.640

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na rachunek Spółki:</i>			
			<i>a) Linie gwarantowane:</i>			
33	13	7	Kolej lwowsko-czerniowiecko-jasska:			
			<i>A. Linia lwowsko-czerniowiecka:</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	2,070.900		2,070.900
			<i>b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego</i>	211.800		211.800
			<i>c) Wszelkie inne przychody</i>	102.300		102.300
			Suma	2,385.000		2,385.000
			<i>B. Linia czerniowiecko-suczawska:</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	690.211		690.211
			<i>b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego</i>	241.300		241.300
			<i>c) Wszelkie inne przychody</i>	23.800		23.800
			Suma	955.311		955.311
			Suma (Tytuł 13, §. 7)	3,340.311		3,340.311
		8	Kolej Arcyksięcia Albrechta:			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	1,148.740		1,148.740
			<i>b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego</i>	20.400		20.400
			<i>c) Wszelkie inne przychody</i>	26.900		26.900
			Suma (Tytuł 13, §. 8)	1,196.040		1,196.040
		9	Kolej morawska graniczna (sternbersko-grulichska):			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	433.000		433.000
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	16.300		16.300
			Suma (Tytuł 13, §. 9)	449.300		449.300
		10	Kolej duchcowski-podmokielska:			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	2,539.100		2,539.100
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	148.800		148.800
			Suma (Tytuł 13, §. 10)	2,687.900		2,687.900
		11	Kolej prasko-duchcowska:			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	2,834.500		2,834.500
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	20.300		20.300
			Suma (Tytuł 13, §. 11)	2,854.800		2,854.800
			Suma (Tytuł 13, §§. 7—11)	10,528.351		10,528.351
			<i>b) Linia niegwarantowana:</i>			
		12	Kolej graniczna morawska (zabrzesko-sobotyńska):			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	120.300		120.300
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	2.300		2.300
			Suma (Tytuł 13, §. 12)	122.600		122.600
			Suma (Tytuł 13, §§. 7—12)	10,650.951		10,650.951
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—12)	64,076.851	1,713.740	65,790.591
		14	Udział Rządu w czystym zysku kolei północnej Cesarza Ferdynanda		743.060	743.060
			Ogółem (Rozdział 33, Tytuły 1—14)	97,627.291	2,596.340	100,223.631

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zl. w walucie austriackiej		
34			XII. Ministerstwo rolnictwa.		
	1		Kierownictwo naczelne	100	100
	2		Zakłady rządowe naukowe i do prób	32.300	32.300
	3	1	Kultura krajowa	7.100	7.100
		2	Dochody z funduszu melioracyjnego		446.349
	4		Nadzór kultury krajowej	2.764	7.540
	5		Władze górnicze	2.100	2.100
	6		Opłaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	208.760	208.760
	7		Górnice zakłady naukowe	4.320	4.320
	8		Zakłady rządowe chowu koni	331.990	331.990
			Suma (Rozdział 34, Tytuł 1—8) .	589.434	453.889
35	1		Lasy i dobra rządowe:		
	1		Dyrekcje lasów i dóbr	3.620	3.620
	2		Lasy i dobra rządowe	4.188.237	4.188.237
	3		Szkoły leśnych	260	260
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—3) .	4.192.117	4.192.117
	2		Kopalnie:		
	1		Kierownictwo naczelne	31.923	31.923
	2		Zarząd górniczy w Kirchbichlu	180.700	180.700
	3		Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	291.882	291.882
	4		Zarząd hutniczy w Cilli	572.724	572.724
	5		Dyrekcya górnicza w Idryi	1.502.364	1.502.364
	6		Dyrekcya górnicza w Brüx	780.828	780.828
	7		Dyrekcya górnicza w Przybramie	3.987.654	3.987.654
	8		Inne c. k. kopalnie	537.292	537.292
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—8) .	7.885.367	7.885.367
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2) .	12.077.484	12.077.484
			Ogółem (Rozdziały 34 i 35) .	12.666.918	453.889
36			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.		
	1		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	14.785	14.785
			Dodatek gminy Węgierskie Hradyszcze na wybudowanie domu sądowego i więziennego		45.000
	2		Domy karne	914.000	914.000
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2) .	928.785	45.000
37			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa		
38			XV. Etat emerytalny		
				95.804	95.804

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
39			XVI. Zapomogi i uposażenia.		
			Przedsiębiorstwa komunikacyjne.		
1	1		Udział Rządu w nadwyżce czystego dochodu całego przedsiębiorstwa kolei galicyjskiej Karola Ludwika za rok 1890	218.981	218.981
	2		Upłatą z nadwyżki czystego dochodu na dług 4procentowy za zaliczkę z tytułu gwarancji daną przez Rząd kolei austriackiej północno-zachodniej	21.446	21.446
	3		6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych	3.700	3.700
			Suma (Rozdział 39, Tytuł 1, §§. 1—3)	244.127	244.127
40			XVII. Dług państwa.		
1			Dochód z obligacyj renty wydać się mających na amortyzacyą powszechnego długu państwa	6,623.672	6,623.672
	2		Wniesione kaucyje i depozyta	100.000	100.000
			Suma (Rozdział 40, Tytuły 1 i 2)	6,723.672	6,723.672
41			XVIII. Zarząd długu państwa.		
1			Dochody na rzecz wspólnego nieustalonego długu z zysku odniesionego przez nieściągnięcie biletów państwa I. emisji po 5 zł., 1 zł. i 50 zł. (70%)	502.880	502.880
	2		Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacyj długu państwa	12.500	12.500
	3		Dochód z formularzy do kwitów na procenta	800	800
			Suma (Rozdział 41, Tytuły 1—3)	516.180	516.180
42			XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.		
1			Geny kupna, raty, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych	25.810	25.810
	2		Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień	15.000	15.000
	3		Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie artykułu VII. ustawy skarbowej na rok 1891	72.190	72.190
			Suma (Rozdział 42, Tytuły 1—3)	113.000	113.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
Zestawienie.					
1		I. Dwór cesarski			
2		II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3		III. Rada państwa			
4		IV. Trybunał państwa			
5		V. Rada Ministrów	733.300		733.300
6		VI. Sprawy wspólne			
7		VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,180.410		1,180.410
8		VIII. Ministerstwo obrony krajowej	295.727		295.727
9		IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	5,932.773	80.022	6,012.795
10 do 32		X. Ministerstwo skarbu	433,441.277	4,701.006	438,142.283
33		XI. Ministerstwo handlu	97,627.291	2,596.340	100,223.631
34		XII. Ministerstwo rolnictwa	12,666.918	453.889	13,120.807
35		XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	928.785	45.000	973.785
36		XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
37		XV. Etat emerytalny	95.804		95.804
38		XVI. Zapomogi i uposażenia		244.127	244.127
39		XVII. Dług państwa		6,723.672	6,723.672
40		XVIII. Zarząd długu państwa	516.180		516.180
41		XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		113.000	113.000
42		Ogólna suma pokrycia	553,418.465	14,957.056	568,375.521

